www.burmeseclassic.com

အတွေးအမြင်

[illegible] ၂၀၀၉ ဇူလိုင်လ

BURMESE CLASSIC

မျောက်လက် အုန်းသီးရောက် ဥပမာ	ဒေါင်းကြီး
စိတ်ရှည် ဌွဲသန် သည်းညည်းခံ	ဓမ္မပိယဆရာတော်
ဝိုင်အမ်ဘီ သခင်တင်၏ ဘဝနှင့်စာပေ	မောင်မောင်အေး
ရွှေပြည်ဦးဘတင် စာပွဲသဘင်	ရွှေပြည်ဦးဘတင်
ဘာသာဗေဒအခြေပြု-၃၀	မောင်သာနိုး
လက်တွေ့ အတ္တဗေဒနိဒါန်း-၁၉	မောင်ခင်မင် (ဓနုဖြူ)
ဘာသိရင်ကောင်းမလဲ-၃	တီတီထွန်း
ဂျပန်ခေတ် အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ စွန့်စားခန်းများ	ခင်မျိုးချစ်
သင်ဘာယ်သူလဲ	ဒေါက်တာခင်မောင်ညို
သစ်တိုင်းမကောင်း ပေါင်းတိုင်းမညီ	မုံရွာနေဇာ
ကိုလိုနီခေတ် အင်္ဂလန်သွား မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့	လှမြင့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)
ဆန့်ကျင်ဘက်များကို နှိုင်းယှဉ်ပြသခြင်း	ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း
စာရေးဆရာ- ဘဝနှင့်ဒဿန	ဦးအေးချို (မဟာဝိဇ္ဇာ)
မိပုရာ	နိုင်ခင်မောင်လေး
နိုဘယ်ဆုရှင်များ၏ အတွေးအမြင်များ	ဒေါက်တာလှနုဝေ
ခေတ်ပြိုင် သမိုင်းဒဿန	မင်းခက်ရဲ
ယေးတက္ကသိုလ်	ဒေါက်တာတင်လှိုင်
ဘွဲ့လက်မှတ်ရှုံများ	ဘိုးလှိုင်
ပါရာဗိုင်းအသစ်	မောင်စူးစမ်း
ယူနက်စကို အတွေ့အကြုံများ	ဦးသက်ထွန်း
ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်၏ ခန္ဓာဗေဒ	ဘာသာ[illegible]တင်
အငါးရောင် ပန်းစည်းကလေး	ခင်စောတင့်
ဆရာစိတ်	မေသက်ဦး
အတွေးအမြင် အလှည့်အပြောင်း	သုညလူ
ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းအောင်ကြိုး၍	ခင်မာလာကြာဖြူ
ဆိတ်ဆိတ်တွေး ရေးရေးပေါ်	မောင်မောင်လှိုင် (အပ်စိုက်ကု)
[illegible]နိုဘယ်ဆုရှင်များ	ဦးကြည်မြင့် (လသာ)
အတွေးအခေါ် ဝေါဟာရနှင့် ပညာရှင်များ	မောင်ကိုသီ
ရုပ်ဘတ်နှင့် ဖန်တီးသည်	ခင်လှိုင်ကြူ
[illegible]ကောင်းရဲ့လား	သန်းထွန်း (စကု)
ကျွန်မနှင့် စာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်	မအေးချမ်း (မြန်မာစာ)
ဘုရားသခင် ဘုရင်ကေရာဇ်နဲ့ ပြည်သူ	မောင်စိုးမောင်
မြန်မာနိုင်ငံ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းသမိုင်းအကျဉ်း	မြင့်ဆွေဦး
ဝေါမြို့ကလာခဲ့တယ်	မောင်ဝံသ

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွေးအမြင်

……သည် အုန်းသီးရောက် ဥပမာ	ခေါင်းကြီး	၅
စိတ်ရှည် ဖွဲသန် သည်းညည်းခံ	ဓမ္မပိယဆရာတော်	၇
ဝိုင်အမ်ဘီ သခင်တင်၏ ဘဝနှင့်စာပေ	မောင်မောင်အေး	၁၁
ရွှေပြည်ဦးဘတင် စာပွဲသဘင်	ရွှေပြည်ဦးဘတင်	၁၇
ဘာသာဝေဒအခြေပြု-၃၀	မောင်သာနိုး	၂၆
လက်တွေ့ အတ္တဗေဒနိဒါန်း-၁၉	မောင်ခင်မင် (ဓနုဖြူ)	၃၂
ဘာသိရင်ကောင်းမလဲ-၃	တီတီထွန်း	၃၅
ဂျပန်ခေတ် အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ စွန့်စားခန်းများ	ခင်မျိုးချစ်	၄၆
သင်ဘယ်သူလဲ	ဒေါက်တာခင်မောင်ညို	၅၂
သစ်တိုင်းမကောင်း ဟောင်းတိုင်းမညံ့	မုံရွာနေလ	၅၇
ကိုလိုနီခေတ် အင်္ဂလန်သွား မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့	လှမြင့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)	၆၅
ဆန့်ကျင်ဘက်များကို နှိုင်းယှဉ်ပြသခြင်း	ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း	၇၀
စာရေးဆရာ- ဘဝနှင့်ဝသနာ	ဦးအေးချို (မဟာဝိဇ္ဇာ)	၇၆
မိပုရှာ	နိုင်ခင်မောင်လေး	၈၅
နိုဘယ်ဆုရှင်များ၏ အတွေးအမြင်များ	ဒေါက်တာလှနုထွေး	၉၀
ခေတ်ပြိုင် သမိုင်းဝသနာ	မင်းခက်ရဲ	၉၇
ယေးတက္ကသိုလ်	ဒေါက်တာတင်လှိုင်	၁၀၅
ဘွဲ့လက်မှတ်ရှုံများ	ဘိုးလှိုင်	၁၁၇
ဝါရာနိုင်းတသစ်	မောင်စူးစမ်း	၁၃၀
လူနက်စကို အတွေ့အကြုံများ	ဦးသက်ထွန်း	၁၃၃
ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်၏ ခန္ဓာဗေဒ	ဘသန်းတင်	၁၃၅
ပန်းစည်းကလေး	ခင်စောတင့်	၁၄၀
ဆရာစိတ်	မေသက်ဦး	၁၄၃
အတွေးအမြင် အလှည့်အပြောင်း	သုညလု	၁၄၇
ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းတောင်ကြီး၍	ခင်မာလာကြာဖြူ	၁၅၃
ဆိတ်ဆိတ်တွေး ရေးရေးပေါ်	မောင်မောင်လှိုင် (အစ်စိုက်ကု)	၁၅၈
စီးပွားရေးနိုဘယ်ဆုရှင်များ	ဦးကြည်မြင့် (လသာ)	၁၆၁
အတွေးအခေါ် ဝေါဟာရနှင့် ပညာရှင်များ	မောင်ကိုသီ	၁၆၅
ရင်ဘတ်နှင့် ဖန်တီးသည်	ခင်လှိုင်ကြူ	၁၇၁
အကြွေးကင်းရဲ့လား	သန်းထွန်း (စကု)	၁၇၅
ကျွန်မနှင့် စာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်	မအေးချမ်း (မြန်မာစာ)	၁၇၈
ဘုရားသခင် ဘုရင်ကေရာင်နဲ့ ပြည်သူ	မောင်စိုးမောင်	၁၈၄
မြန်မာနိုင်ငံ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းသမိုင်းအကျဉ်း	မြင့်ဆွေဦး	၁၉၁
ဝေမျှကလာခဲ့တယ်	မောင်ဝံသ	၁၉၇

ဂါလီလီယို နှစ် ၄၀၀ ပြည့်	ဂျူနီယာဝင်း	၆၀
တောင်သမန်မှာ ဒေါက်တာသန်းထွန်း. . .	မောင်နွေထက်	၁၂၃

၁၉၈၄ခု၊ အောက်တိုဘာလက စတင်ထုတ်ဝေသည်။ Established 1984.

အမှတ်(၂၀၈)
၂၀၀၉ ခု၊ ဇူလိုင်လ

အတွေးအမြင်

ဒေါင်းစာပေ
၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား ရန်ကုန်။
ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀ / ၀၉ ၅၀၄ ၀၉၉၄
e-mail: daung73@gmail.com

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၀၉၊ ဇူလိုင်လ
အတွေးအမြင် အမှတ်(၂၀၈)
တန်ဖိုး ၁၂၀၀ကျပ်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဦးသိန်းဝင်း၊ သီရိဝံသ
လွတ်လပ်စိုး၊ ဦးရဲမြင့်၊ နောင်နောင်စိုး

ထုတ်ဝေသူ- ဦးရဲမြင့်(ဝ၄၃၆၈)၊ အမှတ် ၁၁၃၊ ၃၃လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ-ဦးဆန်းထူးစိုး(၁၄၆၉၈)၊ ဆန်းသဇင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၁၉၆၊ ၃၉လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
စောင်ရေ ၁၀၀၀
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုအမှတ် ၅၄၀၅၆၉၀၆၀၉

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း-သိုးထိန်း

အတွေးအမြင် အမှတ်(၂၀၈)

BURMESE CLASSIC

မျောက်လက် အုန်းသီးရောက် ဥပမာ

သုံးတတ်သူလက်ထဲ ရောက်သွားလျှင် အသုံးတည့်မည်ဖြစ်သော အသုံးတန်ဖိုးရှိသည့် ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာသည် မသိနားမလည်သူလက်ထဲသို့ရောက်သွားလျှင် မသုံးတတ်မစွဲတတ်ဘဲ အချည်းနှီးဖြစ်တတ်ပုံကို မျောက်လက်အုန်းသီးရောက် ဥပမာဖြင့် လူကြီးသူမများ ပုံနှိုင်းပြောဆိုလေ့ရှိသည်။

မျောက်သည် အုန်းသီးကို စားရကောင်းမှန်းသိသည်။ အုန်းရည်ကို သောက်ရကောင်းမှန်းသိသည်။ သို့သော် အုန်းသီးအခွံမာ၏ အတွင်း၌ရှိသော အုန်းသီးဆံနှင့် အုန်းရည်ကို ထွက်လာအောင် မလုပ်တတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ မျောက်၏ အသိဉာဏ်သည် တိရစ္ဆာန်များထဲတွင် အတော်ပင် မြင့်မားသော်လည်း လူ၏ အသိဉာဏ်နှင့်တီထွင်မှုစွမ်းရည်ကို မည်သို့မျှမမီနိုင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

မျောက်သည် လူကို အတုယူတတ်သည်။ လူလုပ်သည်များကို လိုက်လုပ်တတ်သည်။ တိရစ္ဆာန်များလုပ်လေ့မရှိသည့် ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းလို လူ့အကျင့်မျိုးကိုပင် မျောက်က လိုက်တုပြီး ဆေးလိပ်သောက်ပြတတ်သည်။

လူကို လိုက်တုတတ်သောမျောက်များ၏ အကျင့်ကို လူက ပြန်လည် အသုံးချသည့် ဖြစ်ရပ်များရှိကြောင်း မှတ်သားရဖူးသည်။ အုန်းခြံများတွင် မျောက်များကိုမွေးထားပြီး အုန်းသီးခူးကာ အောက်သို့ ပစ်ချခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

မျောက်သည် လူကိုတုချ်မရသည်မှာ အဓိကအားဖြင့် အသိဉာဏ်အရည်အချင်း ဖြစ်သည်။ လူတို့ ပင်ကိုအားဖြင့် မလုပ်နိုင်သည်များကို မျောက်တွေက လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းလည်း များစွာရှိသည်။ ဥပမာ အစ်ဝင်အမြင့်အမှားအညီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ့ပါးစွာတက်နိုင်ခြင်း၊ သစ်ပင်အောက်ပြန်မဆင်းဘဲ ကိုင်းဖျားများကို ခုန်ကျော်ပျံလွှား၍ တစ်ပင်မှ တစ်ပင် ကူးသွားနိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

မဟာဘာရတခေါ် အိန္ဒိယရာဇဝင်ဇာတ်တော်တွင် ရာမမင်းသားတို့အား ကူညီသော ဟန်နုမာမျောက်သည် အမြီးကို အသုံးပြု၍ ရန်သူနိုင်ငံရှိအိုးအိမ်များကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည့် ထိုးဇာတ်တစ်ခုပါရှိသည်။ လူနှင့်မျောက်တို့ အပြန်အလှန် ပူးပေါင်းကာ ရည်မှန်းချက်တစ်ခု အောင်မြင်အောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည့် သာဓကတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဆိုလိုသည်မှာ မျောက်လက် အုန်းသီးရောက် ဟူသော စကားအရ မျောက်သည် အုန်းသီးကို ခွဲနိုင်သော လက်နက်ကိရိယာကို တီထွင်အသုံးပြုတတ်ခြင်းမရှိ၍ ဂဏာမငြိမ်ဖြစ်ကာ အုန်းသီးကို လွှင့်ပစ်လိုက် ပြန်ကောက်လိုက် ထုထောင်းလိုက်ဖြင့် ကြံရာမရဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လူက သင်ကြားပေးသောအခါ မျောက်သည် အပင်ထိပ်ဖျားမှ အုန်းသီးကို ဖြုတ်ယူကာ မြေကြီးပေါ် ပစ်ချတတ်လေသည်။ ထိုအုန်းသီးကို လူက ဓားဖြင့် ခွဲခြမ်း၍ မျောက်ကို ကျွေးလျှင် မျောက်သည်လည်း အုန်းသီးစားချင်သော ဆန္ဒပြည့်ဝမည်ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာဆိုရိုးစကားနှင့် စကားပုံများတွင် နက်ရှိုင်းအဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါရှိသည်။ 'မျောက်လက်အုန်းသီးရောက်' ပုံနိုင်းစကားသည် မိမိလက်ထဲသို့ အသုံးတန်ဖိုးရှိသည့် အရာ ရောက်ရှိလာသော်လည်း အသုံးပြုတတ်သော ဉာဏ်မရှိ၍ ရယ်ဖွယ်၊ သနားဖွယ်ဖြစ်ရခြင်းကို ပြသည်။ ဤ ပုံနိုင်းစကားနှင့် တွဲ၍ သုံးလေ့ရှိသည်မှာ "မြင်းကို ချိုတပ်ပေးလိုက်သလို" ဖြစ်သည်။ ထိုစကားနှစ်ရပ်၏ ကွဲပြားချက်မှာ မျောက်လက် အုန်းသီးရောက်ခြင်းသည် မျောက်ကိုသာ ရယ်ဖွယ်၊ သနားဖွယ်ဖြစ်စေသည်။ ဟန်နုမန်ကဲ့သို့ အမြီးတွင် မီးတုတ်တပ်၍ မလာမချင်း မျောက်သည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်အား အန္တရာယ်မပြုနိုင်ချေ။ မြင်းကို ဦးချိုတပ်ပေးလိုက်ခြင်းသည်ကား နဂိုကမှ ခုန်ပေါက် ကန်ကျောက် ကိုက်ဖဲ့တတ်သော မြင်းတွင် ဦးချိုတည်းဟူသော တိုက်ခိုက်ရေးလက်နက်တစ်ခု တိုးပွားသွားခြင်းဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမှုဆက်ဆံရေးလောကတွင် အုန်းသီးလက်ဝယ်ပိုက်ထားသော မျောက်များ၊ ချိုပေါက်နေသော မြင်းများနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိတတ်ပေရာ ယင်းတို့၏ သဘာဝနှင့် လိုက်လျောညီထွေ တုံ့လှယ်ဆက်ဆံတတ်ရန် အရေးကြီးလှပေသည်။

ဓမ္မပိယဆရာတော်

စိတ်ရှည် ခွဲသန် သည်းညည်းခံ

ယခုခေတ်မှာ ဖိုးသူတော်ကလည်း သာသနာပြု၊ မယ်သီလကလည်း သာသနာပြု၊ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ နတ်ကတော်ကလည်း သာသနာပြုနှင့် သာသနာပြုဆိုသော ဝေါဟာရက သိပ်ပြီး ဖောင်းပွ၍နေလေသည်။ သာသနာကို တကယ်ပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘာသံမှ မထွက်။ တကယ်မပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ မပြုတပြုပုဂ္ဂိုလ်တွေက သာသနာပြုဝေါဟာရကို ဖောဖောသီသီ လှိုင်လှိုင်ကြီးသုံး၍နေကြလေ၏။ စကားလုံးက ခန့်ညား ထည်ဝါလေတော့ ထိုစကားလုံး၏ အရှိန်အဝါက သိပ်ပြီးတော့ တောက်ပြောင်ပုံရသည်။

ငယ်ငယ်က ဆွမ်းခံအိမ်တစ်အိမ်မှာ ထိုအိမ်မှာကိုးကွယ်သော အကြားအမြင် လိုလို၊ ဗေဒင်လိုလို၊ နတ်လိုလို၊ ဓာတ်လို လို၊ ယတြာလိုလို၊ ယောင်တောင်တောင် ဘိုးတော်ပေါက်စက "အရှင်ဘုရား သာသနာပြု လိုင်း မလိုက်ဘူးလား၊ သာသနာပြုတာ ဝါသနာမပါဘူးလား"ဟု မေးမြန်းခြင်းကိုခံရဖူး၏။ သူဆိုလိုသော သာသနာပြုဟူသည်က ဘုရားတည်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

အထူးသဖြင့် ဝုဒ္ဓပဗ္ဗဇိတတွေက စာလည်းမချနိုင်၊ တရားလည်း မဟောနိုင်၊ တရားလည်း မပြနိုင်၊ စေတီတွေ၊ ပုထိုးတွေ၊ ဘုရားတွေကို လျှောက်တည်ကြသည်။ အမိဋ္ဌာန်တွေ သက်သတ်လွတ်တွေ ဘာတွေ၊ ညာတွေ၊ စတန့်ထွင်ကြသည်။ သူတို့ အလုပ်ကို သာသနာပြုအလုပ်ဟု လူတွေကြားမှာ တွင်တွင်ကြီး အာဘောင်အာရင်း သန်သန်နှင့် ဝါဒဖြန့်ကြ လေသံလွှင့်ကြသည်။ ထိုအခါ လူပြိန်းတွေက အဟုတ် မှတ်ကြသည်။

သာသနာဟူသည် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ သုံးပါးဖြစ်၏၊ သို့မဟုတ် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သုံးပါးဖြစ်၏။ ထိုသုံးပါး၌ ပုထိုးစေတီ မပါချေ။ သာသနာတကယ်ပြုချင်လျှင် ပရိယတ္တိအလုပ်ကို လုပ်ရမည်။ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို လုပ်ရမည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအလုပ်တွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်ရမည်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရမည်၊ လက် လှမ်းမီ နီးစပ်ရာတွေကို လုပ်စေရမည်။ ကိုယ်တိုင်လုပ်က တစ်ကိုယ်ရည် သာသနာ ပြုခြင်းဖြစ်သည်၊ နီးစပ်ရာတို့ကို လုပ်စေက လက်လှမ်းမီသာသနာပြုခြင်းဖြစ်သည်။

သာသနာဟူသည် ပရိယတ္တိနှင့် ပရိ ပတ္တိသာ အရင်းခံဖြစ်သဖြင့် ပရိယတ္တိ အလုပ်၊ ပရိပတ္တိအလုပ်တို့ကို လုပ်ခြင်းသည်သာ တိုက်ရိုက်သာသနာပြုခြင်းဖြစ် သည်။ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်းစသည့် ဒါနအမှုတို့ကား သွယ်ဝိုက် သာသနာပြုခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ဘုရား ကျောင်းတန်စသည့် ရှစ်သောင်းလေးထောင် အသီးသီးလှူဒါန်းခဲ့သော သီရိ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး သော်မှ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အမည်အတပ်မခံရ။ သာသနာ့ ဒါယကာဟုသာ အမည်အတပ်ခံရသည်။

ဘုရားတည်ခြင်းသည် မကောင်း လော၊ ကောင်းပါ၏။ ကုသိုလ်မရလော၊ ရပါ၏။ တန်ဆေးဟူသောအဆိုကို ဤနေရာ၌ မသုံးလိုပါ။

လှည်းဝင်ရိုးသံတည်ည်း ပုဂံဘုရား ပေါင်းတဲ့ (၄၄၄၆၇၃၃) သဇင်ပန်းနိုင် တမြိုင်မြိုင် ရခိုင်ဘုရားပေါင်းတဲ့ (၆၃၅၂၇၅၅) တစ်နိုင်ငံလုံးဆိုက မည်၍ မည်မျှ အသင်္ချေအနန္တ၊ ဘာကိုဂုဏ်ယူ မည်နည်း။ ဘာသာလား၊ သာသနာ လား၊ ယဉ်ကျေးမှုလား၊ ကုသိုလ်လား၊ အတ္တ လား၊ အနတ္တလား။

မိမိတ ပြည့်စုံနေသည်၊ မိဘကိုတော့ ဝတ်ကျေတန်းကျေသာ၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကတော့ ကြေည့်ချင်၊ ဆွေမျိုးကိုတော့ မထောက်ပံ့ချင်၊ လူမျိုးကိုတော့ ခေါင်းထဲ ထည့်၊ ထည့်ရကောင်းမှန်းလည်း မသိ၊ ကျောင်းဆောက်မည်၊ ဘုရားတည်မည်။ ထိုကုသိုလ်ကြောင့် နောက်ဘဝ ငါ ချမ်းသာမည်၊ အရင်းခံက ငါချမ်းသာဖို့ ငါပြန်ရဖို့ အတ္တတောင်းစားဖို့။

မိဘ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ဆွေမျိုး လူမျိုးတို့ကို ပေးကမ်းထောက်ပံ့တာကို တော့ ကုသိုလ်ထင်ပုံမရ၊ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်မှ ကုသိုလ်ရသည်ဟု ထင်ပုံရသည်။ ထိုကုသိုလ်သည် ငါရမည်၊ ထို ကုသိုလ်ကြောင့် ငါချမ်းသာမည်၊ အတ္တကို ဗဟိုပြုသော ထိုခံယူချက်တွေကြောင့် လှည်းဝင်ရိုးသံတည်ည်းတို့၊ သဇင်ပန်းနိုင် တမြိုင်မြိုင်တို့ ဖြစ်လာရသည်ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။ လွန်တာရှိလျှင်လည်း ဝန္ဒာ မမိတော့ပါ။ လက်တွေ့ကျကျသာ စဉ်းစားစေ ချင်သည်။

ပရိယတ္တိမူလက်သာသန်-သာသနာ၏ ရေသောက်မြစ်သည် ပရိယတ္တိသာ ဖြစ်သည်ဟု ငိုကာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုကြ၏။ စာသင်စာချတည်းဟူသော ပရိယတ္တိအလုပ်သည် သာသနာတော်၏ သို့မဟုတ် သာသနာပြုခြင်း၏ အရင်းခံမူလပဓာန ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် တကယ့်သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ် စင်စစ်သည် စာချဘုန်းကြီးသာ ဖြစ်သည်၊ ယနေ့ သာသနာတော်နှစ် ပေါင်း

၂၅၀၀-ကျော်ရှည်ကြာစွာ တည်တံ့ခဲ့ရာ တွင် စာချဘုန်းကြီးကသာ ပဓာနကျ သည်၊ နောင်နှစ်ပေါင်းများမြောင်စွာ အရှည်ခန့် တည်တံ့ဖို့ကလည်း စာချဘုန်း ကြီးသည်သာ အဓိကဖြစ်သည်။

ပရိယတ္တိကန်ဘောင်ခိုင်၊ ပရိပတ္တိရေ တည်နိုင်၊ ပရိဝေဓကြာပန်းများ၊ စွင့်စွင့် အားကားပွင့်တာပွား၊ ပရိယတ္တိက ကန် ဘောင်နှင့်တူသည်၊ ပရိပတ္တိက ထိုကန် ဘောင်ခတ်ထားသော ရေကန်ကြီး၏ အတွင်းမှာရှိသော ရေနှင့်တူသည်၊ ပရိ ဝေဓကား ရေကန်အတွင်းမှာပေါက်နေ သော ကြာပင်များ၊ ပွင့်နေကြသော ကြာ ပွင့်များနှင့်တူသည်၊ ကန်ဘောင်မရှိလျှင် ကန်လည်းမရှိနိုင်၊ ရေလည်း မရှိနိုင်၊ ရေ မရှိမှတော့ ကြာဆိုတာဝေးပြီ။

ကျေးလက်၌ ကျောင်းထိုင်သော ဘုန်းတော်ကြီးတို့သည် ကျောင်းသားတွေ မွေးရင်း ကျောင်းသားမှတစ်ဆင့် ကိုရင် လေးတွေမွေးရ၏၊ ထိုကိုရင်လေးတွေကို မြို့စာသင်တိုက်ကြီးများသို့ ပို့ရ၏။ သာ သနာ၏လာရာလမ်းက ထိုသို့ဖြစ်၏၊ ထို့ ကြောင့် သာသနာ၏မြစ်ဖျားခံရာသည် ကျေးလက်ဖြစ်၍ မူလပထမသာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျေးလက်နေဘုန်းတော်ကြီး များဖြစ်ကြသည်။

အမှန်တော့ မြို့စာသင်တိုက်က စာချ ဘုန်းတော်ကြီးများလည်း မြေစမ်းခရမ်းပျိုး အလုပ်မျိုးကို လုပ်နေရခြင်းဖြစ်၏၊ ယခု နောက်ပိုင်း စာချဘုန်းကြီးတချို့ကလည်း တော်တော်လေးအားပျော့နေကြသည်။ အားပျက်နေကြသည်၊ မြောက်ဒဂုံက စာ သင်တိုက်တစ်ခုမှ သ စ အ အဘိဝံသ စာချဘုန်းကြီးတစ်ပါးက တပည့်ရဟန်း သာမဏေ အပါးတစ်ရာမွေးလို့ ထွန်းထွန်း

ပေါက်ပေါက်ဖြစ်လျှင် တော်ပါပြီဟု မိန့် သဖြင့် ဆွေးဆရာတော်များ မိန့်မှာခဲ့ကြ သော "စိတ်ရှည်၊ ဖွဲ့သန်၊ သည်းညည်းခံ ပြုရန်သာသနာ"မိန့်မှာချက်ကို ကောင်း ကောင်းကြီးသဘောပေါက်သွားတော့၏၊ အောင်မြင်မှုက တစ်ရာခိုင်နှုန်းသာရှိသည်။ ကိုးဆယ့်ကိုးရာခိုင်နှုန်းက အလေအလွင့် ဖြစ်သည်။ ဟန်ကျပန်ကျ တစ်ပါးရဖို့ အတွက် ကိုးဆယ့်ကိုးပါး၏ဒဏ်တွေကို ခံ ရပေမည်။ စိတ်ရှည်သမှ အတိုင်းမသိရှည် ရပေလိမ့်မည်၊ ဖွဲ့သန်သမှ အတိုင်းမသိ သန်ရပေလိမ့်မည်။ သည်းညည်းခံသမှ အတိုင်းမသိ ခံရပေလိမ့်မည်။ တကယ် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်သည် အစံဘက်၌ မရှိ၊ အခံဘက်ကသာဖြစ်သည်၊ အစံဘက်တ နေနေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စင်စစ် တကယ့်သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ၊

အသက် နည်းနည်း ရလာသည့်အခါ ကျတော့ စိတ်ရှည်၊ ဖွဲ့သန်၊ သည်းညည်းခံ ပြုရန်သာသနာဟူသော ဆောင်ပုဒ်ထား သာသနာပြုရာမှ မဟုတ်၊ အခြားလူနှင့် စပ်သော အရေးများစွာမှာလည်း အသုံး လိုအပ်တာက ဤသုံးချက်သာဖြစ်သည်ဟု တွေ့လာရသည်။

မိဘနှင့်သားသမီးကြားမှာလည်း စိတ် ရှည်၊ ဖွဲ့သန်၊ သည်းညည်းခံတ ဆိုအပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျက်ရှိသည်။ ဆရာနှင့်တပည့်ကြား၊ ခင်ပွန်းနှင့်ဇနီးကြား၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမကြား၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းကြား၊ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမားကြား၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အချင်းချင်းကြား၊ ကားဆရာနှင့်ခရီးသည်ကြား၊ ကားမောင်းသူအချင်းချင်း ကြားစသည်စသည်မှာလည်း စိတ်ရှည်၊ ဇွဲသန်၊ သည်းညည်းခံက လိုအပ်နေသည်။

လူဆိုတာ တစ်ခုခုတော့ လုပ်နေရသည်။ ပြုနေရသည်။ လုပ်သည့်အခါ ပြုသည့်အခါမှာလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ကရှိလာသည်။ အိမ်ထောင်ပြုဆိုရာ၌ တစ်ဦးတည်းပြု၍မရ။ နှစ်ဦးပြုကြရသည်။ အခြားအခြားပြုကြရာမှာလည်း နှစ်ဦး၊ သုံးဦးတအစ ကိုယ့်ပမာဏနှင့်ကိုယ် အရေအတွက် သိန်းသန်းကုဋေစသည်တို့နှင့် ပြုကြရသည်၊ ဘာပဲပြုပြု ပြုကြပြီဆိုလျှင်တော့ လိုအပ်တာတာ စိတ်ရှည်၊ ဇွဲသန်၊ သည်းညည်းခံသာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် သုံးလမျှ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေရသည်၊ သုံးနှစ်ရန်ဖြစ်ရသည်၊ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်သည်းခံရသည်ဟု ကိုရီးယားစကားပုံကဆိုသည်၊ သုံးဆယ်က သတ်မှတ်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်သုံးလ နောက်ပိုင်း မသေမချင်း သည်းခံသွားရမည်၊

ကိုယ်ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ တစ်စုံတစ်ခုကိုပြုကြရာ၌ စိတ်ရှည်လျှင် ရှည်သလောက်အကျိုးရှိပါသည်၊ ဇွဲရှိလျှင် ရှိသလောက်အကျိုးရှိပါသည်၊ သည်းညည်းခံလျှင် ခံနိုင်သလောက် အကျိုးရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် စိတ်ရှည်၊ ဇွဲသန်၊ သည်းညည်းခံပြုရန် သာသနာဆိုသကဲ့သို့ ကျန်ဆိုင်ရာကိစ္စတွေကို ပြုသူတို့မှာလည်း စိတ်ရှည်၊ ဇွဲသန်၊ သည်းညည်းခံပြုရန်အရာရာဟု နားလည်ရပါသည်။

အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ
မဟူပီယဆရာတော်

မြန်မာအကြောင်း အင်္ဂလိပ်လို ရှင်းပြချင်လျှင်

ဒေါက်တာလှဘေ

အငြိမ်းစား မြန်မာစာပါမောက္ခ (လန်ဒန်တက္ကသိုလ်) ရေး

ဒေါက်တာတင်လှိုင် မြန်မာပြန်

The Myanmar Buddhist:
His Life from the Cradle to the Grave

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်၏ဘဝ၊
ပုခက်တွင်းမှသည် ဂူတွင်းအထိ

(အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ)

စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၇၂၄/၀၃/ (၁၀) ထွက်နေပါပြီ။
ဒေါင်းတပေါ်၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် ပြည်သူလူထုနှင့် အတူလက်တွဲ၍
အမျိုးသားရေးလမ်းကြောင်းပေါ်မှ မဖောက်မပြန် ချီတက်ခဲ့သူ
ဖြစ်သည်၊ ယုံကြည်ချက်ခိုင်မာသူ၊ ဇွဲနပဲကြီးသူ၊
မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်၊ သူသည်
"နောင်လာနောင်သား ကောင်းစားဖို့ရာ၊ တို့ကိုယ်တိုး
လုံးလုံးမပါ" ဟု တို့ဗမာသီချင်းထဲတွင် ပါသည့်အတိုင်း
သူတတ်စွမ်းသည့် အနုပညာဖြင့်
နောင်လာနောက်သား ပြည်သူလူထုကို
အကျိုးပြုသွားသော ဂီတစာဆို သူရဲကောင်းဖြစ်သည်

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်၏ ဘဝနှင့်စာပေ

မောင်မောင်အေး

တို့ဗမာသီချင်းကို လူတိုင်းသိပါသည်။ တို့ဗမာသီချင်း ရေးစပ်ခဲ့သူ ဂီတစာဆို ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်၏ ဘဝနှင့် စာပေကိုကား သိသူ အလွန်တရာ နည်းပါးလှပါသည်၊

xxx

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်ကို ၁၈၉၃ ခုနှစ် တွင် ဖွားမြင်သည်။ မန္တလေးဇာတိ၊ အမည်ရင်း မောင်တင်။ မိဘများမှာ သွေးသောက်ကြီး ဦးရန်အောင်နှင့် ဒေါ်သိန်းတို့ဖြစ်သည်၊ မွေးချင်းသုံးယောက်ရှိသည်။ ဒုတိယ မြောက် ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်က ဗုဒ္ဓသာသနနုဂ္ဂဟ အထက်တန်းကျောင်း (ဘီတီအင်)တွင် ပညာသင်ကြားသည်။ ခုနစ်တန်း အောင်ပြီးနောက် ကယ်လီကျောင်းသို့ ပြောင်းသည်၊ အသက် ၁၇-နှစ်အရွယ် တွင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ဆယ်တန်းအောင်သည်၊ တိုင်းချစ်ဦးဘတင်၏ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းတွင် လက်ထောက်ဆရာအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။

၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ကိုယ်ပိုင်အလွတ်ပညာသင် (ညကျောင်း)ထောင်သည်၊

www.burmeseclassic.com

ဆယ်နှစ်ခန့်ကြာသည်။ မန္တလေးမြို့ ၈၄ လမ်းနှင့် ၃၆-လမ်းထောင့်တွင် တည်ရှိသည်။ ကျောင်းအမည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာလူငယ်များကျောင်း (Young Men Buddhist School) (Y.M.B)ဝိုင်အမ်ဘီ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဆရာတင်သည် ဝိုင်အမ်ဘီဆရာတင်ဟု အမည်တွင်လာသည်။

xxx

ဝိုင်အမ်ဘီဆရာတင်သည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ဂီတဝါသနာပါသူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနနုဂ္ဂဟကျောင်းမှာနေစဉ်က အတန်းထဲတွင် သီချင်းဆိုလေ့ရှိသည်။ စာသင်ခုံများကို လက်နှင့်တီးကာ စည်းလိုက်လေ့ရှိသဖြင့် မကြာခဏ အရိုက်ခံရသည်၊ ကယ်လီကျောင်းတွင်မူ အတော်အတန် လွတ်လွတ်လပ်လပ် သီဆိုနိုင်သည်။ ကိုယ်ပိုင်ညကျောင်း တည်ထောင်သောအခါ ဂီတဝါသနာရှင်များ စုစည်းပြီး ဝိုင်အမ်ဘီ အပျော်တမ်းတူရိယာ တီးဝိုင်းကို တည်ထောင်သည်၊ ဝိုင်အမ်ဘီတီးဝိုင်းမှာ ကြာရှည် မတည်တံ့ခဲ့ပေ။ သို့သော် သီချင်းများစွာ ကျန်ရစ်သည်။ ဂန္တဝင်ဖြစ်သည်။

သူ၏ ပထမဆုံး သီချင်းမှာ 'အာကာသစိုး' ဖြစ်သည်။ ရွှာစားကြီး စိန်ဗေဒါနှင့် တွဲဖက်၍ မြခြေကျင်း မဌေမြိုင်သီဆိုသည်။ အောင်မြင်သွားသည်။ ထို့နောက် အောင်တော်မူ၊ တောင်ပြုံးညွန့်၊ စစ်သည်တော် စသည့် သီချင်းများ ရေးစပ်သည်။ ဆရာတင်၏ နာမည်လည်း တစ်မုဟုတ်ချင်း ကျော်ကြားလာလေသည်။ သူသည် မြန်မာ ညွန့်အငြိမ့်အဖွဲ့၏ ပင်တိုင်ဂီတစာဆို ဖြစ်လာသည်။ စိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်းအဖွဲ့ အတွက်လည်း သီချင်းများ ရေးစပ်ပေးရ သည်၊ ယင်းတို့ အနက် 'ရဲမြန်မာ' တီးလုံးသည် အထင်ရှား ဆုံးပါတကား။

"ရဲရဲတောက် ဒို့ဗမာပြေ သတ္တိခဲတွေ
ရာဇဝင်ထိုးလောက်အောင် စွမ်းပေ
ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ကျန်းမာလို့သာ
အာဇာနည်သွေးတွေ
အရိုးကိုကြေကြေ
ဒို့မြေ-ဒို့မြေ
ခေတ်ဆွေးကို ပြောင်းပြန်
တက်ခေတ်ကို စီမံ
တိုးတက်အောင် စိတ်သန်
ညီစေနော် ဒို့ရဲဘော်
ချီတက်ကြစို့ တူပျော်ပျော်
(ဘယ် ညာ)၂
(ဗမာပြေ ငါတို့မြေ)၂
ခင်ခင်မင်မင် အမျိုးကို စောင့်ကြ
(ဘယ် ညာ)၂
ပါတီတွေ ဗမာပြေ
ဒီချိန်ခါ ညီညာစေ
ဗမာဆိုရင် ဒါးကိုဆွဲလို့
ထွက်ဖို့ တော်ပြီလေ"

(မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း)

ထိုစဉ်က ဝိုင်အမ်ဘီဆရာတင်၏ သီချင်းများမှာ မန္တလေးအနုသုခုမ ပညာလောကတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသည်။ ရန်ကုန်ဓာတ်ပြား ကုမ္ပဏီများနှင့် ရုပ်ရှင်လောကကလည်း တောင်းဆိုနေကြသည်။ ၁၉၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဆရာတင် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ မိတ်ဟောင်း၊ ဆွေဟောင်း သခင်ဘသောင်းနှင့် တွေ့သည်။ သခင်သိန်းမောင်နှင့် သခင်လှဘော်တို့လည်း ပါသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဝင်သည်။ သခင်

ဘွဲ့ခံယူသည်။ တို့ဗမာသီချင်း ရေးသည်။ သံစဉ်ထည့်သည်။ တို့ဗမာသီချင်းထဲတွင် ပါသော အမျိုးသားချစ်ခင်ရေးသဘော၊ နိုင်ငံရေးသဘော၊ တစ်မျိုးသားလုံး ကျင့်ကြံရေးသဘော စသည့် အယူအဆ အတွေးအခေါ်များကို သခင်ဘသောင်းက ကြံဆည် စိတ်ကူးပေးသည်၊ သခင်သိန်းမောင်နှင့် သခင်လှဘော်တို့က ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေးကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တို့ဗမာ သီချင်း ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

တကောင်း အဘိရာဇာ၊ တို့ဗမာ သာကီမျိုးဟာမို့၊ မညှိုးဂုဏ်တေဇာ၊ ယိုးဒယားနှင့် ကုလားကိုပါ၊ တိုက်ခိုက်ခဲ့ အောင်ခဲ့တာ တို့ဗမာ။ စိန်မှန်ကင်းစစ်၊ အဖြစ်ကြီးဖြစ်လျက်၊ ထင်းတစ်လှည့်ကြုံရ၊ ထုံးနှင့်မသွေ၊ လောကဓမ္မတာပေ၊ ငါတို့ထံခေ ဖြစ်ရပြန်သလေ၊ သို့သော် အရင်းကို စစ်လျှင်၊ ဗမာပြေ၊ ငါတို့ ငါတို့ပြေ။

နောင်ဥဒါန်း ဘယ်မကြေစရာ
ရာဇဝင်တင်ထား မျိုးရိုးနွယ်လာ
ကမ္ဘာတစ်ခွင်မှာဖြစ်ဖို့
ဗမာ အထင် အရှား
တို့ခေတ်တွင်မှ
ညံ့ကြတော့မှာလား တို့ဗမာ
တို့ဗမာ မဟုတ်လေသလား
တို့ဗမာ ငါတို့ဗမာ၊ တို့ဗမာ ငါတို့ ဗမာ
ဒါ ငါတို့ဗမာ၊ ဒါ ငါတို့ဗမာ။
အားလုံးညီညီ
ယောက်ျားဘသား တို့ဗမာ
နောင်လာနောင်သား
ကောင်းစား ဖို့ရာ
တို့ကိုယ်ကျိုး လုံးလုံးမပါ
ရဲရဲ ဗမာပီပီ
ဗမာပြေ တို့ဗမာဖို့ပါ
သခင်ကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ
သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ
မိုးအောက်မြေပြင်မှာ
အထက်တန်းစိတ်နဲ့
စာမရှိသွေး တို့ဗမာ။

(သံပြိုင်)

ကမ္ဘာမကြေ ဗမာ တစ်တွေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ။
တို့ဗမာ တို့ဗမာပြေကို
တိုင်းရင်းသား အကုန်အစင်
တို့ပြေလို့ မှတ်ထင်
တို့ဝတ္တရားပင်
တို့ဗမာခင်။
အမျိုးသားရေး ကြိုးပမ်းကြပါ
တို့ဗမာ ဟေ့ တို့ဗမာ
ဩော် အမျိုးသားရေး ကြိုးပမ်းကြပါ
တို့ဗမာ ဟေ့ တို့ ဗမာ
အရှေ့က နေဝန်းထွက်သည့်ပမာ
တို့ခေတ်ကို ရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါ
တို့ဗမာ ဟေ့ တို့ဗမာ
ဗမာပြည် တစ်ဝန်းအကုန်
တို့အိမ်မှတ်ပါ တို့ယာမှတ်ပါ
အဲဒါ တို့ဗမာ။

(သံပြိုင်)

ကမ္ဘာမကြေ ဗမာတစ်တွေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ
ဒါတို့ပြေ၊ ဒါတို့မြေ၊ ဒါ ငါတို့ပြေ
တို့ဗမာ တို့ဗမာ ပြေကို
တိုင်းရင်းသား အကုန်အစင်
တို့ပြေလို့ မှတ်ထင်
တို့ ဝတ္တရားပင်
တို့ ဗမာခင်။
(တို့ဗမာ သီချင်းအစဉ်...

www.burmeseclassic.com

တကောင်းအဘိရာဇာ၊ တို့ဗမာ သာကီမျိုးဟာမို့ မည်းဂုဏ်တေဇာ၊ ယိုးဒယားနဲ့ ကုလားကိုပါ တိုက်ခိုက်ခဲ့၊ အောင်ခဲ့တာ တို့ဗမာ' ဟူသော မှန်နန်းရာဇဝင်လာ မြန်မာတို့ ဂုဏ်ယူခဲ့ကြသော စာပိုဒ်ကို နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က အလွန်တရာ စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်။ ထို့ကြောင့် တို့ဗမာ သီချင်း စတင်ပေါ်သည့်နှစ်ကပင် မြန်မာအစ တကောင်းက အဆိုကို ကျောက်ဆည်က ဟု လွှဲပြောင်းကာ မဟုတ်မဟတ် လုပ်ဇာတ် ရေးသားခဲ့လေသည်။)

xxx

ငွေဆော်ဦးအနေနှင့် တို့ဗမာသီချင်းကို ကျောင်းသားထုရှေ့မှောက်သို့ ရောက်အောင် စီစဉ်ကြသည်။ စီစဉ်သူများမှာ သခင်ဘသောင်း၊ သချာၤနည်းပြဆရာ ဦးထွန်းသိန်း၊ မြန်မာစာနည်းပြဆရာ ဦးညွန့်နှင့် ကျောင်းသားကြီး ကိုနုတို့ ဖြစ်သည်။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်နေ့ စနေနေ့ညနေတွင် သထုံဆောင် သဟာယနှင့် စာဖတ်ခန်း၌ တို့ဗမာသီချင်း သီဆိုသည်။

နောက်တစ်နေ့ညနေ (၅)နာရီအချိန်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားရင်ပြင်တော် လူထုရှေ့မှောက်၌ ခေတ်ပေါ်တူရိယာများနှင့် တွဲဖက်သီဆိုသည်။ လူကြိုက်များပါတကား။ ထို့နောက် မကြာမီ ရန်ကုန်မြို့ပေါ် ရပ်ကွက်များက တို့ဗမာသီချင်းဆို ရန် ဖိတ်ကြားကြသည်။ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင် သခင်များသည် သွားရောက် ဟောပြောသီဆိုကြသည်။ ဒေးဒရဲ၊ ဖျာပုံ၊ ကျိုက်လတ်၊ ပန်းတနော် စသော မြို့များသို့လည်း သွားရောက်ရသည်။ ထို့ပြင် တို့ဗမာသီချင်းကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းတွင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြသည်။

သခင်ဦးကာတွင်မူ တို့ဗမာသီချင်းသာမက ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်၏ ရဲဗိုလ်သီချင်း၊ ဗမာ့လက်ရုံးတပ် စစ်ချီသီချင်း၊ တောင်သူလယ်သမားသီချင်း၊ မိုးဒူးနဲ့ တိုက်သီချင်း၊ သခင်သီချင်း စသည်တို့ကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်ကို နေရာပေး မြှောက်စားခဲ့သူပါတကား။

တို့ဗမာသီချင်းသည် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးနှင့် တို့ဗမာ သခင်များအတွက် စည်းရုံးရေးလက်နက်ကောင်းတစ်ခုပါတကား။ သခင်များသည် တို့ဗမာသီချင်းကို အစည်းအဝေးကျင်းပတိုင်း သီဆိုကြသည်။ အခမ်းအနားကို တို့ဗမာသီချင်းနှင့် ဖွင့်သည်။ တို့ဗမာသီချင်းနှင့် သိမ်းသည်။ ဘောလုံးပွဲ၊ ဘုရားပွဲနှင့် အလှူပွဲများပါ မကျန် သီဆိုကြသည်။ နိုင်ငံတစ်ဝန်း ပြည်သူလူထုအတွင်းသို့ တစ်မုဟုတ်ချင်း စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

xxx

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သူဖြစ်သည်။ စာရေးရာတွင် မင်နီဖြင့် ရေးလေ့ရှိသည်။ ယောလုံချည်နှင့်ပင်နီဖျင်အင်္ကျီကို တစိုက်မတ်မတ် ဝတ်ဆင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ဖက်ဆစ်ခေတ်တွင် မန္တလေး အနီးတစ်ဝိုက်နှင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကို အခြေပြု၍ လှုပ်ရှားသည်။ အထက်မြန်မာပြည်တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးဗထူးနှင့် ဆက်သွယ်သည်။ တော်လှန်ရေးတပ်သားများ စုဆောင်းပေးပို့သည်။ သူ၏ အမျိုးသားရေးဆိုင်ရာ သီချင်းများမှာ ပိတ်ပင်ခြင်း

ခံရသည်။ (ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့က သူ၏ အမျိုးသားရေး သီချင်းများကို ကြောက်သည်။)

စစ်ပြီးခေတ်တွင် ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာသည်။ ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်များတွင် ဇာတ်ဝင်တေးများ ရေးပေးရသည်။ ရန်နိုင်စိန်ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်ရံအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည်။ သို့သော် ရန်နိုင်စိန်ပြဇာတ် မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားသောအခါ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ရသည်။ ငတ်တစ်လှည့် ပြတ်တစ်လှည့် ဖြစ်ရသည်။ အသက် ၅၆-နှစ်အရွယ် ၁၉၄၉-ခု ဩဂုတ်လ ၈-ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးမှုဖြင့် မထင်မရှား ကွယ်လွန်သွားလေသည်။ သူ၏ နောက်ဆုံးခရီးကို ထိုစဉ်က ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီး ထွန်းနေ့စဉ် ဦးထွန်းဖေနှင့် ပရိသတ်အနည်းငယ်က လိုက်ပါပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် မန္တလေးမြို့မှ ဒေါ်သီတာဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ၍ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲသွားသည်။ သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ပေ။ သူကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်အား ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့နှင့် ရွှေတံဆိပ်တစ်ခု ချီးမြှင့်ကြောင်း ကြေညာသည်။

သူ၏ထင်ရှားသော သီချင်းများမှာ အများအပြားရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် အမျိုးသားရေးနှင့် စပ်ဆိုင်သော သီချင်းများမှာ တို့ဗမာသီချင်း၊ အနော်ရထာ၊ [illegible]သောနု အလောင်းဘုရားဦးအောင်ဇေယျ၊ [illegible]ောင်းလုံတော်၊ ဗမာ့လက်ရုံးတပ် စစ်ချီသီချင်း၊ လက်ရုံးတပ်မှူးစစ်ချီသီချင်း၊ ရဲဗိုလ်သီချင်း၊ တောင်သူလယ်သမားသီချင်း၊ မိုးဒူးနဲ့တိုက်သီချင်း၊ မီးတုတ်သီချင်း၊ သခင်သီချင်းနှင့် ရဲမြန်မာသီချင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် အနုအလှနှင့် ပတ်သက်သော မေတ္တာဘွဲ့သီချင်းများလည်း ရေးစပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ပြုံးပြုံးကလေး၊ ပါးချိုင့်ကလေး၊ မောင့်ရွှေနွယ်ရိုး၊ သူကလေး၊ ပန်းထိပ်ခေါင်တင်၊ ရှေ့တော်ပြေး၊ အချစ်ဦးကာ၊ မော်တော်ကား၊ အံ့ပုန်းချစ်၊ ရွှေရင်အေး၊ သံယောဇဉ် စသည်တို့ဖြစ်သည်။

သီဆိုသူများမှာ ဦးချစ်ဖွယ်၊ မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်၊ လေဘာတီ မမြရင်၊ ယူနီဘာစီတီ မြသန်းကြည်၊ တလိုင်းမမြကျင်၊ မအေးညွန့်၊ လှကလေးစိန်၊ ရွှေမန်းတင်မောင်၊ ပြည်လှဖေ၊ တင်တင်အေး၊ အေးငွေကြီး စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်၏ သီချင်းများအနက် ယခုတိုင် မမှိန်နိုင်သော အချစ်သီချင်းမှာ အံ့ပုန်းချစ် ဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းက ဇာတ်မင်းသား ရွှေမန်းတင်မောင် သီဆိုသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဝင်းဦး သီဆိုသည်။

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်နှင့် ခေတ်ပြိုင် ထင်ရှားသော ဂီတစာဆိုများမှာ နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်၊ ဒဂုန်ဆရာတင်၊ သဟာယဆရာတင်၊ ရွှေတိုင်ညွန့်၊ မြို့မငြိမ်း ရွှေ[illegible]မောင်၊ ရွှေညာမောင်၊ ရန်နိုင်စိန် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အနက် နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်သည် သူနှင့် အသက်[illegible]လောက်ပင် ဖြစ်၏။ နန်းတော်[illegible]တင်သည် အငြိမ့်သီချင်းများ[illegible]နာမည်ကြီးသည်။ အမျိုး[illegible] စပ်ဆိုင်သော သီချင်းများ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်တင်၏ သီချင်းများကို မလွှမ်းမိုးနိုင်ပေ။ ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင့် သီချင်းများ သည် သံစဉ်အရ ခက်ခဲသည်။ မာကျော သည်။ အဓိပ္ပာယ် လေးနက်ကျယ်ဝန်း သည်ဟု ပညာရှင်တို့ မိန့်ဆိုကြသည်။

တို့ဗမာသီချင်း၏ ဩဇာအရှိန်အဝါကား အလွန်တရာ ကြီးမားလှပါသည်။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ 'နိုင်ငံတော်သီချင်း'သည် တို့ဗမာသီချင်းမှ မြစ်ဖျားခံခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ပြင် ခေတ်ပေါ်ဝတ္ထုများအပေါ်တွင်လည်း ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့သည်။ မင်းအောင်၏ 'မိုးအောက်မြေပြင်' (၁၉၄၈)၊ သိန်းဖေမြင့်၏ 'အရှေ့ကနေဝန်းထွက်သည့်ပမာ' (၁၉၅၈) နှင့် ဒဂုန်တာရာ၏ 'ဗိုခေတ်ကို ရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါ' (၁၉၇၉)စသည့် ဝတ္ထုအမည်တို့မှာ တို့ဗမာသီချင်းမှ ထုတ်နုတ်အသုံးပြုထားသည် မဟုတ်ပါလော။

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင် သီချင်းများအနက် တို့ဗမာသီချင်းသည် အကောင်းဆုံးနှင့် အထော့်ကြားဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူလူထုတို့ ညည်းငြူသံ့ဆော်ရာတွင် အစွမ်းထက်ဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သဘောတို့များမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့သော သီချင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တို့ဗမာသီချင်းတို့ ဆောင်းဆိုးဝါးတောင် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားအား မောင်းထုတ်သော နိုင်ငံရေး ကမ္ဗဝါဟု အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။ မှန်သည်။ တို့ဗမာသီချင်းပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် ၁၈-နှစ်အကြာတွင် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၄-ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံမှ အပြီးအပိုင် ဆုတ်ခွာခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။

xxx

ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် ရှစ်နှစ်အကြာတွင် မွေးဖွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးခေတ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ သူလူဖြစ်ရသော အချိန်သည် ခေတ်ကျပ်ခေတ်ဆိုးကြီးဖြစ်သည်။ အပြောင်းအလဲ မြန်သည်။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုအရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်သည်။ ထိုသို့သော အချိန်ကာလတွင် ဝိုင်အမ်ဘီသခင်တင်သည် ပြည်သူလူထုနှင့် အတူလက်တွဲ၍ အမျိုးသားရေးလမ်းကြောင်းပေါ်မှ မဖောက်မပြန် ချီတက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် သူတစ်ကိုယ်ရေ ကောင်းစားရေးအတွက် တိုင်းပြည်နှင့် စာပေအပေါ် မည်သည့်အခါကမျှ သစ္စာဖောက်ခဲ့သူ မဟုတ်ပေ။ ယုံကြည်ချက်ခိုင်မာသူ၊ ဇွဲနပဲကြီးသူ၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ သူသည် "နောင်လာနောင်သားကောင်းစားဖို့ရာ၊ တို့ကိုယ်ကျိုး လုံးလုံးမပါ" ဟု တို့ဗမာသီချင်းထဲတွင် ပါသည့်အတိုင်း သူ့တတ်စွမ်းသည့် အနုပညာဖြင့် နောင်လာနောက်သား ပြည်သူလူထုကို အကျိုးပြုသွားသော ဂီတစာဆိုသူရဲကောင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့မမေ့အပ်သော ကျေးဇူးရှင် တစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလော။

မောင်မောင်အေး(စစ်တိုင်း)

အဲဒီ တစ်ထောင်ထုပ်ကို သူက သားရေအိတ်နဲ့ ထည့်ပြီး အဲဒီထဲမှာ အမှတ်သညာတွေ ဘာတွေထည့်၊ ထည့်ပြီးပြီ ဆိုတော့ ဒီအိတ်အသေအချာချည်စည်း ပြီးတော့ ဟောဒါ ခမ္ဘိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်တဲ့ ပစ္စည်း၊ ဒါနဲ့ငါဆွမ်းကျွေးမယ်ဆိုပြီးတော့ ဧရာဝတီကမ်းပါး ကြီးသွားပြီးတော့ သူကဓိဋ္ဌာန်တယ်၊ ဟောဒီ ငါ့ပစ္စည်းသည် ခမ္ဘိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်ပါမှကား ငါ့ပစ္စည်း ငါ့ပြန်ရစေသတည်းဆိုပြီးတော့ တစ်ခါတည်း မျက်စိမှိတ်ပြီးတော့ အားနဲ့ ရမ်းပြီးတော့ မြစ်ဘက်ကိုပစ်ချလိုက်တာ

ရွှေပြည်ဦးဘတင်

ရွှေပြည်ဦးဘတင် စာပွဲသဘင်

မန်းရာပြည့်ခေါ် မန္တလေးမြို့ နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ကာလ (၁၉၅၉ ခုနှစ်) တွင် မန္တလေးတက္ကသိုလ်၌ ပညာရှိကြီး ရွှေပြည်ဦးဘတင် ဟောပြောချက်များ။ မိတ္ထီလာတက္ကသိုလ်မှ စာရေးဆရာဝင်းတင့်က တိပ်ခွေမှ ကူးယူပေးပို့ပါသည်။

ပုဂံ

ပုဂံအကြောင်းကို ပြောချင်တာကတော့ ဟခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီပုဂံနေပြည်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ကို ပုဂံဆိုတာ အမှုသွားကြည့်ကြတော့ ခြောက်သွေ့နေတယ်။ ...ရာလည်းကောင်း၊ ဆူးခြုံတွေကလည်း အင်မတန်ပေါ။ သဲပုတ်တောတွေကလည်း... သွားလို့ မကောင်းဘူး။ အလွန်ငြီးငွေ့စရာကောင်းတယ်။ ပုဂံ ရာဇဝင်... ...ဦးစားတော့ အလွန် တခမ်းတနား မွေ့လျော်ဖွယ်ကြီးလို့ ထင်ရ... ...ယ်ရောက်သွားတော့ အဲဒီလို ဖြစ်နေတယ်။

ဒိုင်အာခီအုပ်စိုးတဲ့ခေတ်တုန်းက ငါး ထောင်စားခေါ်တဲ့ ပညာ... ...ကြီးချုပ်လည်း ခေါ်သေးတယ်။ ပညာရေးဝန်ကြီးချုပ်။ သူက ... (...) ... ...ခါ လာပြီးတော့နေတယ်။ ရုံးတွေ ရွှေ့ရ တယ်။ အတွင်း...

www.burmeseclassic.com

(မြင်ဦးလွင်) ရွှေနေရတယ်။ ဘုရင်ခံလည်း ဒီလိုပဲရွှေ့ နေရတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ နိုင်ငံရေးသမားတွေဖြစ်နေတော့ အဲဒီမှာ ဆုံကြ တာပေါ့လေ။ ဆုံကြတော့ ဝတ်လုံတော်ရ အမ်အေဦးမောင်ကြီးက ဘယ့်နှယ် ပြောတုန်းဆိုတော့ မေမြို့ (မြင်ဦးလွင်)ရဲ့ အင်မတန်အရသာရှိတဲ့ နွေရာသီဥတုကို နှစ်သိမ့်ပြီး မြန်မာ ရှင်ဘုရင်များဟာ ထီးနန်းစိုက်ဖို့ရာ နေရာကောင်းကို မရွေးတတ်ဘူးတဲ့။ အင်မတန် ပူပြင်းခြောက်သွေ့ပြီးတော့ နှစ်သက်ဖွယ် မရှိတဲ့ ပုဂံလိုနေရာမျိုးကို ရွေးချယ်တယ်။ ဒီလိုပြောတယ်။ ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုမှ ပြန်ပြီးတော့ စကားမစပ်မိတော့ဘူး။

အဲဒီလို ခြောက်သွေ့နေတာကို နောက်သားများက ဘယ်လိုယူဆကြတုန်းဆိုတော့ ဒီလိုခြောက်သွေ့တာ တခြားမဟုတ်ဘူးတဲ့။ လှည်းဝင်ရိုးသံ တည်ည ပုဂံဘုရားပေါင်းဆိုတဲ့ ဘုရားတွေ တည်တော့ အုတ်တွေက အင်မတန်သုံးရတယ်။ အုတ်ဖုတ်ဖို့ရာ ထင်းတွေ ခုတ်ရတာနဲ့ တောတွေပျောက်သွားပြီး ဒီလိုခြောက်တောက်တောက်ကြီး ဖြစ်သွားတာ။ ဒီလို အယူရှိကြတယ်။ ဒီအယူအဆကလည်းပဲ လွမ်းမိုးတယ်။ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မပေါ့လေ။ ခြောက်သွေ့သွားတာလည်း အမှန်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။

ဒုတိယအယူအဆတစ်ခုဟာ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ပုဂံဟာ နဂိုကတည်းက ဒီလိုပဲ နေမှာပဲလို့ အယူရှိတယ်။ အခု နားထောင်နေတဲ့ ပရိသတ်က ဒီအယူအဆ နှစ်ခုပေါ်မှာ စဉ်းစားနိုင်အောင်ဆိုပြီးတော့ ဒီပုဂံရဲ့ အခြင်းအရာတွေကို နည်းနည်း ဖတ်ပြမယ်။ ဖတ်မပြခင် ဒီအခြင်းအရာကို ရေးသားသောပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း နည်းနည်း ပြောပြမယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ရဟန်းတော်တစ်ပါးဖြစ်တယ်။ ရဟန်းတော်ဆိုပေမယ့် သာမညရဟန်းတော်မဟုတ်။ ဒီ ပုဂံခေတ်မှာ သာသနာပိုင်တင်မြှောက်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ သာသနာပိုင် တင်မြှောက်ရုံ သာမညမဟုတ်သေး။ ပုဂံခေတ်မှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့ ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးဖြစ်တယ်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ဘွဲ့ကတော့ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပေါင်လောင် ရှင်ကဿပနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျောက်စာပေါင်း မြောက်မြားစွာထဲမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရဲ့ အကြောင်းအရာတွေ တွေ့ရတယ်။ ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ ကိုယ်တော်ရဲ့ ရုပ်ပုံများလည်းပဲ ညောင်နဘက်မှာ ကျောက် နဲ့ ထုထားပြီးတော့ကို ကျားရုပ်ကြီးပေါ် ထိုင်နေတာလည်း တွေ့ရတယ်။ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ရဟန္တာသာသနာပိုင်ကြီး ကျားပေါ်ရောက်နေတယ်။ တောင်ပြုံး မင်းညီနောင်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ပေါင်လောင်ရှင်တဿပ

ဒီကိုယ်တော်အကြောင်း အကျဉ်းချုံးပြီး တိုတိုပြောရမှာဖြင့်ရင် ရှေးက ပခန်းငယ်ရယ်လို့ရှိတယ်။ ပခန်းကြီး၊ ပခန်းငယ်ရယ်လို့ ရှိတယ်။ ပခန်းငယ်ဆိုတာက လွယ်အောင်ပြောလို့ဆိုလို့ရှိရင် ပခုက္ကူနယ်ပါပဲ။ အဲဒီ ပခန်းငယ်မှာ ဂူနီနေဝင်ခေါ်သော ရွာကလေးတစ်ရွာ ရှိတယ်။ ဒီရွာက အနောက်ဘက်တောင်ရိုး တောင်တန်းများဘက်ကို ပိုပြီးတော့ နီးဟန်လက္ခဏာ တူပါတယ်။ ဂူနီနေဝင်ရွာကို တစ်ခါသ၌ ဓားပြတိုက်တယ်။

အဲဒီလိုထားတာ အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဒီဦးကဿပကလည်း သီလဝန္တ၊ ဂုဏဝန္တ၊ သီလဝန္တဖြစ်တဲ့ သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကလေးဖြစ်တော့ သူတို့ကို ထိခိုက်တယ်။ ဘယ်လိုထိခိုက်တုန်းဆိုတော့ သူတို့တစ်ရွာလုံး ယားကြတယ်။ မိန်းမ ယောကျ်ား၊ ကလေး၊ လူကြီး ယားကြတယ်။ ကုတ်ရ၊ ဖဲ့ရတာနဲ့ ကြာတော့ကို ပွန်းပဲ့ပြီးတော့ အနာတွေဘာတွေ ဖြစ်တယ်

အဲဒီရှေးဟောင်းစာဆိုအရ

ဓားပြတို့သည် ဂူနီနေဝင်ရွာကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြကုန်၏။ သူတို့ အလိုရှိသော ပစ္စည်းများယူပြီးသကာလ အပြန် လူကိုလည်း ဖမ်းသွားတယ်။ လူဖမ်းသွားတဲ့နေရာမှာ ဒီပေါင်လောင်ရှင်ကဿပရဲ့ မယ်တော်နဲ့ ခမည်းတော်က အဖမ်းခံရတယ်။ ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပသည် မယ်တော်ဝမ်းတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာနဲ့ ပါပြီးတော့သွားတယ်။ အဖေကတော့ လွတ်မြောက်လာတယ်။ လွတ်မြောက်လာပြီးတော့ မယ်တော်က မလွတ်မြောက်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သူတတ်အားအလျှော့ ကယ်တင်နိုင်ရန်ဆိုပြီးတော့ ဒီပဋိသန္ဓေနဲ့ မယ်တော်ကို လိုက်ပြီးတော့ သူ ရှာဖွေတော့ တစ်နေရာမှာ အလောင်း တွေ့ရတယ်။ အလောင်းတွေ့တော့တို ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပဖြစ်မယ့် အလောင်းအလျာဖြစ်သော ကလေးကလည်း ဒီအလောင်းနားမှာပဲ ရှိပြီးတော့ နို့စို့ရက်တွေ့တယ်။ ပဋိသန္ဓေကိုယ်ဝန်တဒါမွေးဖွားပြီးတော့ ကျန်ရစ်တဲ့ကလေးပဲလို့ သူ ယူဆပြီးတော့ ဒါ သူ့တောမှာ ဖြစ်သလို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးတော့ ကလေးသူယူလာတယ်။ ယူလာပြီးပြီဆိုတော့ကို အဲဒီ ဂူနီနေဝင်အရပ် ပြန်ရောက်တော့ ဒီကလေးလေးဟာ ကြီးပြင်းလာတော့ ကျောင်းသားကလေး၊ ကျောင်းသားကလေးက သာမဏေကလေး၊ သာမဏေကလေးက ရဟန်းကလေးဆိုသလို သူ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ လာခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုလာခဲ့တဲ့အချိန်လောက်မှာ တစ်ခါ ဒီဂူနီနေဝင်ရွာကိုပဲ ဒီရှေးတုန်းက

ဓားပြတိုက်ဖို့ တစ်ခါဖြစ်ပြန် တယ်။ ဖြစ်ပြန်တော့ အပြန် သူတို့အရင် အတိုင်းပဲ လူဖမ်းတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ အဖမ်းခံရတာ ဦးကဿပ အဖမ်းခံရ တယ်၊ ဦးကဿပ ပါသွားတယ်။ သူတို့တောင်ရိုးပေါ် ရောက် တော့ သူတို့မျက်စိအမြင်အပြင့်တော့ ဒါ လူရိုင်းအနေနဲ့ သဘောထားကြီးတော့ ဒါ လေး၊ အဲဒါ သူတို့က မြှားကြီးတစ်ခုသုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ တော်တော်လုံလုံ ခြုံခြုံ အချုပ်ခန်းကြီးပေါ့လေ။ ထည့်ထားတယ်။

အဲဒီလိုထားတာ အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဒီဦးကဿပကလည်း သီလဝန္တ၊ ဂုဏဝန္တ၊ သီလဝန္တဖြစ်တဲ့ သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ကလေးဖြစ်တော့ သူတို့ကို ထိခိုက်တယ်။ ဘယ်လိုထိခိုက်တုန်းဆိုတော့ သူတို့တစ်ရွာလုံး ယားကြတယ်။ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ကလေး၊ လူကြီး ယားပြန်တယ်။ ကုတ်ရ၊ ဖဲ့ရတာနဲ့ ကြာတော့ကို ပွန်းပဲ့ပြီးတော့ အနာတွေ ဘာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ဒီမြန်မာလူမျိုးများကလည်း အရောင်းအဝယ်နဲ့ အဲဒီ အရပ်ရောက်တယ်၊ ဒါ သူတို့လူချင်းသိတာ၊ ရောင်းဝယ်ရင်းသိတာ။ သိတော့ကို တစ်ရွာလုံးယားနေတာကို မြန်မာများက မြင်တော့ မင်းတို့ရွာ ဘယ်နဲ့တုန်း။ တစ်ရွာလုံး ယားပြီးတော့ အနာတွေ ဘာတွေလည်း ဖြစ်ကုန်ပါကလား၊ ဟုတ်တယ်ဗျာ။ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းလည်း မသိပါဘူး၊ တစ်ရွာလုံး ယားတာဗျ၊ ကုတ်ရဖဲ့ရလွန်းလို့ အခု အနာတွေဘာတွေဖြစ်ကုန်တာ၊ အဲဒီလို ပြောရင်းနဲ့ပဲ မြန်မာများက အဲဒါ ချုပ်ထားတဲ့ကိုယ်တော်ကို မြင်တာကိုး။ မြင်တော့ ရဟန်းတော်မှန်းသိတယ်။ ဒါ သူတို့တော့ ပြောမှာပဲ။ မင်းတို့ ယားတာ တခြား မဟုတ်ဘူး၊ ဒီရဟန်းသူတော်ကောင်းကို

မင်းတို့ ချုပ်ထားတယ်။

အဲဒါကြောင့် မင်းတို့ ဒါဒီလိုဖြစ်တာ။ ဒုက္ခဖြစ်တာ။

အဲဒီလိုပြောတော့ သူတို့ စဉ်းစားတယ်။ စဉ်းစားပြန်တော့ သူတို့ တည့်တည့် မယုံသေးဘဲနဲ့ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ်ကို ကျုပ်တို့ နတ်ကို မေးကြည့်ဦးမယ်။ သူတို့ မေးကြည့်တယ်၊ ညကျတော့ မေးကြည့်တော့ သူတို့ နတ်က ဟုတ်တယ်လို့ပြောတယ်။ ဒီနတ်ကလည်းဗျာ စောစောက ပြောပြီးတာပဲ။ သူ့ကင်ကြားပသပြီး လုပ်နေရတာ တကယ်ဆိုရင် စောစောက ပြောပေါ့၊ အခုအနာတွေတောင် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သူတို့က နတ်ဘယ်လိုမေးတုန်းဆိုတော့ ဒီကြက်ရိုးထိုးပြီးတော့ မေးတာ၊ ကြက်ရိုးနတ်ကြက်ရိုးထိုးဆိုတဲ့ ပုံစံကလေးက ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ကြက်တောင် တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါရဲ့ အရိုးကလေး ချွန်ချွန်ကလေးနဲ့ ကျုပ်မြင်ဖူးတဲ့ ကြက်ရိုးပြောတာနော်။ သူတို့ ကြက်ရိုးကို ကျုပ်မသိဘူး၊ ကျုပ်မြင်ဖူးတဲ့ ကြက်ရိုးကတော့ ဒီတစ်မိုက်သာသာ (၈)လက်မလောက် ထားပါတော့ဗျာ။ (၈)လက်မလောက် အလျားရှည်သော ပေချပ်ကလေးတွေ တော်တော်များများဗျ။ အချပ်ပေါင်း (၅၀) (၆၀) လောက်ဆိုပါတော့ဗျာ၊ အဲသလောက် ထပ်ပြီးပြီဆိုတော့ အလယ်ကောင်မှာ အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားပြီးပြီဆိုတော့ အဲဒီအပေါက်ကလေးနဲ့ ကြိုးသွင်းပြီးတော့ ဒီကြိုးကွင်းလေးလုပ်ထားတယ်။ ကြိုးကွင်းလေးလုပ်ထားပြီးတော့ ပေအချပ်တိုင်း အချပ်တိုင်းမှာ တစ်စုံတစ်ခုသော အဖြစ်အပျက်အကြောင်းကို ရေးထားတယ်။ ၁ ချပ်နဲ့ ၁ ချပ် မတူဘူး။ ၁ ချပ်ကို ကိစ္စတစ်ခုပဲ။ အဲဒီလိုရေးထားတယ်။ ရေးထားပြီးတော့ အကောင်းအဆိုးပေါ့လေ။ ဇာတ်လမ်းကလေးတွေရော၊ ဘာလေးတွေရော ရေးထားတယ်။

သီလပါခံယူဆောက်တည် မိဋ္ဌာန်ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိစ္စကို မိဋ္ဌာန်ပြီးပြီဆိုတော့

အဲဒီပေချပ် အထပ်ကလေးထဲကို ကြက်ရိုးအချွန်တလေးနဲ့ ကိုယ်အလိုရှိရာကို ထိုးသွင်းလိုက်တယ်၊ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီးတော့ အဲဒီမျက်နှာ လှန်ကြည့် အဲဒီစာဖတ်ကြည့်ရတယ်၊ ဖတ်ကြည့်တော့ ကိုယ်ပြုမူချင်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆီလျော်တယ်၊ မဆီလျော်တယ်၊ အကောင်းပြောတယ်၊ မကောင်းပြောတယ်၊ ဒီထဲမှာပါတယ်၊ အဲဒီလိုဖတ်တာကို ဒါမြန်မာများကတော့ ကြက်ရိုးထိုးတယ်လို့ ခေါ်တယ်

ဒီ အဲဒီပေချပ် အထပ်ကလေးထဲကို ကြက်ရိုးအချွန်ကလေးနဲ့ ကိုယ်အလိုရှိရာကို ထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီးတော့ အဲဒီမျက်နှာ လှန်ကြည့်လိုက်တော့ အဲဒါဝမ်းဘက်က ပေချပ်မှာ ခွက်[illegible]တဲ့ဘက်က ဝမ်းဘက်ခေါ်တယ်။ ခုံး[illegible]တဲ့ဘက်က ကျောပေါ့၊ ဝမ်းဘက်က [illegible]ပေါ့၊ အဲဒီစာဖတ်ကြည့်ရတယ်။ ဖတ်ကြည့်တော့ ကိုယ်ပြုမူချင်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆီလျော်တယ်။ မဆီလျော်တယ်။ အကောင်းပြောတယ်။ မကောင်းပြောတယ်။ ဒီထဲမှာပါတယ်။ အဲဒီလိုဖတ်တာကို ဒါမြန်မာများကတော့ ကြက်ရိုးထိုးတယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဘာပြုလို့ ကြက်ရိုးနဲ့ထိုးတာတုံးဗျ၊ ငှက်ရိုးနဲ့ မကောင်းဘူးလား၊ ငှက်ရိုးချွန်ချွန်လေး ဒီလိုပြောလို့ [illegible]နော်။ သူက ကြက်ရိုးက ထုံးစံရှိတယ်၊ ဒီကြက်ရိုးကလည်းပဲ သူတို့ထုံးစံ [illegible]သက်လာတာရှိတယ်။ အဲဒီလိုကြည့်တော့ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ပဲ သူတို့ပလောင်တွေ[illegible] ထုပ်သလား သို့မဟုတ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ [illegible]သလားလို့ မပြောတတ်ဘူး။ သူတို့[illegible] ဒါ မြန်မာတွေပြောတာ။ [illegible]တယ် လို့ ဒီလိုဖြစ်နေတယ်။

ဖြစ်တော့ကို ခင်ဗျားတို့ကလည်း ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ယားတယ် လို့ပြောသလဲ၊ မြန်မာတွေ ပြန်မေးတော့ သူတော်ကောင်းတွေ။ တို့မြန်မာထဲမှာ သူတော်ကောင်း ခေါ်တယ်။ ဘယ်လို သူတော်ကောင်းတုန်း၊ မင်းတို့က နတ်ကို ကိုးကွယ်တာလို၊ တို့ကလည်း ဒီရဟန်း သံဃာတော်ကို တို့က စုန်းကြီး၊ နတ်ကြီး အမှတ်နဲ့ ကိုးကွယ်တာ၊

ကောင်းပြီ၊ တို့ဘယ်လိုဘယ်နဲ့ လုပ်ရမတုံး။ တို့က ပြောပြမယ်။ မင်း ကန်တော့ရမယ်။ သူတော်ကောင်းပြစ်မှားတာဆို တာ ကန်တော့ရတယ်။ ဘယ်လို ကန်တော့ရမတုံး။ ဘယ်လိုကန်တော့ရမတုံးဆိုတော့ ကိုယ်တော်ကို ခြံထဲကဖွင့်ပြီးတော့ အပြင်ဘက်ကို လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်ရှိပါစေ၊ ကိုယ်တော်ကို ရေမိုးချိုးပေးရမယ်၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်၊ လုပ်ပြီးပြီဆိုတော့ မင်းတို့အားလုံး တစ်ကောင်းစားလှဖြစ်သလို လဲပြီးပြီဆိုတော့တို့ ကိုယ်တော်ကို လှူဖွယ်တန်းဖွယ်တွေ လှူတန်းပြီးပြီဆိုတော့ ကိုယ်တော်တို့ ရှိခိုးပြီးတော့ မင်းတို့ တန်တော့ရမယ်၊ အဓိက အယားပျောက် [illegible] ရလုပ်ရ။ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြတယ်။ ကန်တော့ကြတော့ ကိုယ်တော်ကလည်း ကျေနပ်ကြောင်း၊ ကန်တော့တာကို ခွင့်လွှတ်ကြောင်း၊ ကျေနပ်ကြောင်း အမိန့်ရှိတယ်။ အဲဒီလိုကန်တော့ပြီးတဲ့ အချိန်ကစပြီးတော့ သူတို့ မယားတော့ဘူး။ အဲ . . . ဒီအနာတေဘာတွေ ပျောက်သွားတယ်။

ကိုယ်တော်က ပလောင်လူငယ်လေးတွေကို စာဝါချပြီးတော့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ သင်ကြားပြီးတော့ပ ဒီလိုနေရာက သူတို့ အင်မတန် ယုံကြည်တဲ့ ကိုယ်တော်ဖြစ်ပြီးတော့ ကိုးကွယ်တဲ့ ကိုယ်တော်ဖြစ်လာ တာ။ ဒါနဲ့ ဟို မြန်မာပြည်ဘက်ကို ဂူနီ နေဝင်တို့ ဘာတို့များ ပြန်သွားချင်သေး တယ်ဆိုပြီးတော့ သူတို့ပြောတော့ကို သူတို့က ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ကြတယ်။ ဖြစ်ကြသော်လည်းပဲ ကိုယ်တော်ရဲ့ဆန္ဒကို သူတို့ ဆန့်ကျင်ဘက် မလုပ်လိုသောကြောင့် ပြန်ဖို့ရာ သဘောတူကြတဲ့ပြင် ပလောင်လေးတွေပါ လှူလိုက်တယ်။ ပလောင်ကလေးတွေရဲ့ အရှင်သခင်အနေနဲ့ ပလောင်ရှင်၊ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပ လို့ ဗီနာမည်ဖြစ်လာတယ်။

ပလောင်ကလေးတွေ ရလာတာ အကြောင်းပြုပြီးတော့ အဲဒီကိုယ်တော်က နောက်တော့ ပုဂံပြည်နရပတိစည်သူမင်းကြီး လက်ထဲမှာ အဲ ရှင်ဘုရင်ကို မှူးတော်မတ်တော်များက ဘယ်လိုသံတော်ဦးတင်တုန်းဆိုတော့ အခု ပုဂံမြို့တောင် အဲ ခရီးမလှမ်းမကမ်း တောပိုင်းစပ်မှာ ကြံ့ခါးပင်ကြီးရှိပါတယ်။ ကြံ့ခါးပင်ကြီးအောက်မှာ ဆင်ဖြူတော်ကြီး (၁) စင်းကို ဘုရားကျွန်တော်တို့မြင်ပါတယ်။ ဆင်ဖြူတော်ကိုက အရေးတကြီးရှင်ဘုရင်လာပြီးတော့ တင်ကြတယ်။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ဆင်ဖြူအင်မတန်လိုချင်တဲ့ ရှင်ဘုရင်ဆိုတော့ ကိုင်း အဲဒီဆင်ဖြူတော်ကို သွားပြီးတော့ ကြည့်ရှု ကြရအောင်လုပ်ကြ၊ ဒီလိုလွှတ်လိုက် တော့ အမတ်တွေသွားကြတော့ ဒီကြံ့ခါးပင်ကြီးကို တွေ့တယ်။ ကြံ့ခါးပင်ကြီးမှာ ဆင်ဖြူတော်တတော့ မရှိဘူး၊ မရှိတော့ ဟိုဘက်တော၊ ဘယ်ရှိမှာ ထင်တဲ့ဆီကို သူတို့လိုက်ကြတော့ပေါ့လေ၊ လိုက်ကြတော့ အဲဒီလိုလိုက်ရှာဖို့ရာ အမိန့်ပေးလိုက်တဲ့ အမတ်ထဲက အနန္တသူရိယဆိုတဲ့ အမတ်ကတော့ တစ်ယောက်အပါအဝင်ပေါ့လေ၊ သူက ဘယ်လိုစဉ်းစားတုန်း တော့ ဆင်ဖြူတော်ဟုတ်ပုံမရဘူး။ ဒါ သီလ၊ သမာဓိနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ သူတော်ကောင်း အဖို့အရာ ထွေထွေရာရာ ဆင်ဖြူတော်အနေနဲ့ ထင်ကြ မြင်ကြတာနဲ့တူတယ်၊ ဒီကြံ့ခါးပင်အောက်မှာ ထိုင်နေသော သီတင်းသုံးနေသော ဗိရဟန်းသည်ပင် လျှင် သီလ၊ သမာဓိဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံသည် အတွက်ကြောင့် ဆင်ဖြူတော်ဟူ၍ ထင်ရမြင်ရတာဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဟိုအမတ်တွေ ဟိုလိုက်ရှာပေမယ့် ငါတော့မရှာတော့ဘူး၊ ဒီကိုယ်တော်ဆီသွားမှပဲဆိုပြီးတော့ ကြံ့ခါးပင်အောက်မှာ ကိုယ်တော်က ထီးကိုဖွင့်ပြီးတော့ အပေါ်ကမိုးထားပြီးတော့ သူ ကန်တော့တယ်၊ ကန်တော့ပြီးတော့ စကားစမြည်ပြောတယ်၊ စကားစမြည်ပြော တော့ ကိုယ်တော်ရဲ့ အရည်အချင်းကို သူ သိတယ်ပေါ့လေ၊ အဲဒီလိုနေတော့ ကျန်တဲ့ အမတ်တွေလည်း ဟိုနားဒီနားရှာရာက မတွေ့တော့ နန်းတော်ပြန်သွားတယ်၊

နန်းတော်ရောက်တော့ ဆင်ဖြူတော်ကို တွေ့ခဲ့ရဲ့လား၊ ဆင်ဖြူတော်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတုန်းတတော့ ကြံ့ခါးပင်ရဲ့အကိုင်းတွေ ဘာတွေ ချိုးပြုနေတာကို လှမ်းပြီး

ဟောဒီပတ္တမြား တစ်စလယ်သားကတော့ ငါ ဘာနဲ့မှ တိုက်ပွဲဆင်ပြီး သတ်ဖြတ်ပြီးတော့ သွေးသံရဲရဲနဲ့ ယူထားတဲ့ ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူး၊ မြင်းကပါ သူဌေးက ငါမိတ်ဆွေမို့လို့ ဒါလက်ဆောင်ပေးတာ၊ ဒါ ဓမ္မိယလဒ္ဓစင်ကြယ်တဲ့ပစ္စည်း၊ အဲဒါသွားရောင်းတယ်

တော့ အမြင်သားပါဘုရား။ နောက် အနား ရောက်တော့ ဆင်ဖြူတော်က မရှိတော့ ဘူး ဘုရား ကျွန်တော်တို့ ဟိုဘက်ဒီဘက် တောပိုင်းလေးတွေ လျှောက်ပြီးတော့ရှာ ကြသေးတယ်။ ဘယ်မှ မတွေ့ပါ။ သတင်း လည်း မရတာနဲ့ ပြန်ခဲ့ရပါတယ်။

နန်းတော်ရောက်တော့ အနန္တသူရိယအမတ်တော့ ဒီ ကြံ့ခါးပင်ကြီးအောက်မှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ ထိုင်ပြီးစကားပြောနေပါတယ်ဘုရား။ အနန္တသူရိယအမတ် ရောက်လာတယ်။ ရောက်လာတော့မေးတယ်၊ သူများတွေ ဆင်ဖြူတော် လိုက်ပြီးတော့ ရှာကြသေးတယ်ပြောတယ်။ မင်းက ဆင်ဖြူတော်တော့ မရှာဘဲနဲ့ ကြံ့ခါးပင်အောက် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ စကားပြောနေတယ်လို့ ဒီပြင်အမတ်တွေက ပြောကြတယ်၊ အဲဒါဘယ်လိုလဲ။ ခုနတုန်းက ထင်မြင်ချက်အတိုင်းပေါ့လေ။ ဒီဟာ ဆင်ဖြူတော် ဟုတ်တယ်လို ဘုရားကျွန်တော် မထင်ဘူး၊ သူတော်ကောင်းများအဖို့ လူတွေကို ထင်မြင်စေတဲ့သဘောမျှသာ ဖြစ်တယ်လို့ အောက်မေ့ပြီးတော့ ဒီသူတော်ကောင်း ရဟန်းတော် နားမှာပဲ ဘုရားကျွန်တော် ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး စကားစမြည် အာလာပသလ္လာပပြောပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ မင်းတွေးတာ ဟုတ်ကောင်းဟုတ်လိမ့်မယ်ကွနော်။ ဒါနဲ့ ကိုယ်တော် ပင့်ကွာ။ အဲတော့ ကိုယ်တော် သွားပင့်၊ သွားပင့်တော့ နန်းတော်ရောက်၊ ရောက်ပြီးတော့ စကားစမြည်ပြော၊ ဆွေးနွေး၊ ကိုယ်တော်က တရားပါဟော။ ဒါဖြင့်ရင် နက်ဖြန်ခါမနက်တော့ တပည့်တော် နန်းတော်မှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါဆိုတော့ ဒကာတော် မင်းမြတ် နက်ဖြန်ခါ ခွင့်ပြုလို့မရဘူး၊ အနန္တသူရိယအမတ်က သူဆွမ်းဖိတ်သွားပြီး နက်ဖြန်ခါ မနက် အတွက်မပေးနိုင်တော့ဘူး။ အဲလိုပြောတော့ ရှင်ဘုရင်က ခုခွင့်မရလည်း နောက်ကျွေးရသေးတာပေါ့ ဆိုပြီးတော့ အနန္တသူရိယကို သူကမလုပ်ပါဘူး။ လုလို့လည်း ကောင်းတာမဟုတ်တာ။

ဒီတော့ အနန္တသူရိယအမတ်က သူ့မှာ ဒီသားရေအိတ်နဲ့ထည့်ထားသော ငွေထုပ်ကြီးကိုကိုင်ပြီးတော့ သူကအမိန့်ရှိတယ်။ ငါ နက်ဖြန်ခါမနက် ကိုယ်တော် ကို ဆွမ်းကျွေးဖိတ်ရမယ်၊ အလှူအတန်း ပြုရမယ်။ အဆုံးအမ ခံရမယ်၊ တရားတော်ကို နာရမယ်။ အဲတော့ ငါ့မှာတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းဆိုတဲ့ ဆွမ်းကွမ်းချက်ဖို့ ဝယ်ရမယ်၊ လှူဒါန်းရမယ့် ငါ့ပစ္စည်းတွေဟာလည်းပဲ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို တယ်ပြီးတော့ မသိုးမသန့်ဖြစ်နေတာတိုးမှ ကိုယ်ရှင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ဓမ္မိယလဒ္ဓကစင်ကြယ်တယ်လို့ သူက အယူမရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ ဒီအမတ်က မတရားသဖြင့်ရထားတဲ့ ပစ္စည်းတော့မဟုတ်ပါဘူး။ သို့ရာတွင် သူက ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်မှာ ငါကျားနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် ရထားတဲ့ ဆုတော်၊ လာဘ်တော်၊ ဧရာဝတီမြစ်ထဲမှာ ရေအောက်ငုပ်ပြီးတော့ မိချောင်းနဲ့ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမှာ အောင်မြင်သည့်အတွက် ရထားတဲ့ဆုတော်လာဘ်တော်။ ဒီအမတ်မင်းသူရိယက ထူးထူးဆန်းဆန်း သူကလည်း ခြင်္သေ့နဲ့တိုက်ပွဲဆင်ရတယ်။ ဆင်နဲ့တိုက်ပွဲဆင်ရတယ်။ ကျားနဲ့တိုက်ပွဲဆင်ရတယ်။ ရေထဲငုပ်ပြီးတော့ မိကျောင်းနဲ့ တိုက်ပွဲဆင်ရတယ်။ ဟော . . . ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသက လူဆိုးများ၊ လူဆိုး၊ သူခိုး ထကြွတယ်ဆိုရင် ရှင်ဘုရင်က အနန္တသူရိယအမတ်ကို လွှတ်တယ်။ အင်မတန်စိတ်မချမ်းမမြေ့နဲ့ သူ အောင်ပွဲဆင်ခဲ့ရတယ်။ သူက လက်နက်နဲ့တကွ အရှင်လိုက်ဖမ်းရမှ သူက ကျေနပ်တဲ့အမတ်ကိုး။

ဒီအမတ်က လှူစွမ်းကောင်းနော်။ ဟို ပုဂံများရောက်သွားလို့ရှိရင် အနန္တသူရိယ တည်ခဲ့တဲ့ အရှယ်တူ စေတီတော်သုံးဆူ ရှိ၏။ ဟို စစ်ပြီးတော့ မပြောတတ်ဘူးနော်။ အဲဒီတော့ သူဆွမ်းကျွေးဖို့ ပစ္စည်းဝယ်ဖို့ရာ ပစ္စည်းတွေစဉ်းစားလိုက်တော့ ငါ့ဥစ္စာတွေက ကျားသတ်ရတာ တစ်မျိုး၊ မိကျောင်းသတ်ရတာ တစ်မျိုး၊ ဆင်သတ်ရတာတစ်မျိုး၊ ခြင်္သေ့သတ်ရတာတစ်မျိုး၊ လူဆိုးသူခိုးတွေကို သတ်ဖြတ်ပြီးတော့ ငါ အောင်ပွဲဆင်ပြီးတော့ရတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်က ပစ္စည်းတွေချည်းဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီတော့ ငါ့ပစ္စည်းတွေက လှူဖို့ တန်းဖို့၊ ကုသိုလ်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ဓမ္မိ လာဒ် မစင်ကြယ်ဘူး။ ငါစဉ်းစားဦးမယ် ဆိုပြီး စဉ်းစားလိုက်တော့ တစ်နေ့သ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ မြင်းကပါ သူဌေးကိစ္စတော့ မဖော်ပြပါဘူး။ အဲ . . . သူတို့ကိစ္စပြီးစီ တော့ကို မြင်းကပါသူဌေးက အဲဒီ ပတ္တမြာ တစ်စလယ်သားရထားတာကို သူက ဒါ စဉ်းစားတယ်။ ဟောဒီပတ္တမြား တစ် စလယ်သားကတော့ ငါ ဘာနဲ့မှ တိုက်ပွဲ ဆင်ပြီး သတ်ဖြတ်ပြီးတော့ သွေးသံရဲရဲနဲ့ ယူထားတဲ့ ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူး။ မြင်းကပါ သူဌေးက ငါ့မိတ်ဆွေမို့လို့ ဒါလက်ဆောင် ပေးတာ။ ဒါ ဓမ္မိယလဒ္ဓစင်ကြယ်တဲ့ပစ္စည်း အဲဒါသွားရောင်းတယ်။ ရောင်းတော့ကို ငွေတစ်ထောင်ရတယ်။ အဲဒီ ငွေတစ် ထောင်ရခဲ့တဲ့ တစ်ထောင်ထုပ်ကို သူက သားရေအိတ်နဲ့ ထည့်ပြီး အဲဒီထဲမှာ အမှတ် သညာတွေ ဘာတွေထည့်။ ထည့်ပြီးပြ ဆိုတော့ ဒီအိတ်အသေအချာ ချည်စည် ပြီးတော့ ဟောဒါ ဓမ္မိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်တဲ့ ပစ္စည်း၊ ဒါနဲ့ ငါဆွမ်းကျွေးမယ်ဆိုပြီးတော့ တိုက်ရိုက်သူက မကျွေးသေးဘူးဗျ။ အဲဒီ သူက ဟို ညောင်ဦးကမ်းပါးလို ကမ်းပါး ကြီး ဧရာဝတီကမ်းပါး ကြီးသွားပြီးတော့ သူကဓိဋ္ဌာန်တယ်။ ဟောဒီ ငါ့ပစ္စည်းသည် ဓမ္မိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်ပါမူကား ငါ့လက်သို့ ပြန်ရောက်စေသတည်း။ ငါ့ဒါနကုသိုလ် ကောင်းမှု ပြုနိုင်စေသတည်း။ သာသန တော်၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေသတည်း ငါ့ပစ္စည်း ငါ့ပြန်ရစေသတည်းဆိုပြီးတော့ တစ်ခါတည်း မျက်စိမှိတ်ပြီးတော့ အား ရမ်းပြီးတော့ မြစ်ဘက်ကိုပစ်ချလိုက်တာ စလေကိုးမော် ဆိုတာ ရေကြမ်းတယ် တာလိုပေါ့လေ။ ညောင်ဦးကလည်း သူ

ရေကြမ်းတယ်။ အဲဒီထဲ ပစ်ချလိုက်တာ။

ပစ်ချပြီးတော့ အေးအေးဆေးဆေး ဘူး သူမှာ နက်ဖြန် ဆွမ်းကျွေးရမှာ။ ဒီငွေ က ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်းဆိုတော့ ဒီငွေ အသပြာထောင်ထုပ်ကို ငါးကြီးတစ်ကောင် က မျိုသွားတာကိုး။ အစာအဖြစ်နဲ့ မျိုသွားပြီးတော့ ဒီငါးကြီးကို တံငါက ရတယ်။ သူက ပုဂံဈေး လာပြီးတော့ ရောင်းတော့ ဒီအနန္တသူရိယအိမ်က ငါးဝယ်တာနဲ့ သွားတွေ့ပြီး ငါးကြီးရခဲ့တာ။ သူတို့ မီးဖိုထဲရောက်တော့ ဘေးဗိုက်ခွဲ တာကိုး။ ခွဲ တော့ သူက အမှတ်အသား နဲ့ထည့် လိုက်တဲ့ ငွေတစ်ထောင်ထုပ် သားရေအိတ် ပြန်တွေ့တယ်။ ပြန်တွေ့ တော့ အင်မတန် သဘောကျတာကိုး။

ဒါ ငါ့မိဋ္ဌာန်တာ ငါ့ဓမ္မိယလဒ္ဓပစ္စည်း အင်မတန် စင်ကြယ်တယ်။ ဒါနဲ့ ငါကိုယ် တော်ကို ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုမယ်။ ကိုယ် တော်က အင်မတန် သီလစင်ကြယ်တယ်။ ငါ့ပစ္စည်းစင်ကြယ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီ ငါးဗိုက် ကိုခွဲတဲ့ နေရာမှာ ဒီအသပြာ တစ်ထောင် ထုပ်ရတဲ့နေရာ၊ ဒီနေရာမှာ စေတီတော် တစ်ဆူတည်တယ်။ အဲဒီ စေတီတ ငါးအူကို သင်ရတဲ့ နေရာမို့လို့ ငါးအူသင်ဘုရားတဲ့။ ကိုင်း . . . ဘွဲ့တော် တွေ ဘာတွေ ကြံဖန် မနေတော့ဘူး။ စေတီတော်ကို ငါးအူသင်ဘုရားလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒါနဲ့ သူက ကုသိုလ် ကောင်းမှု လုပ်ပြီးတော့ ဆွမ်းကျွေး တယ်။

ဒီကိုယ်တော်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အခြင်း အရာတွေက တော်တော်ရှည်လျားတယ် ။ အဲဒါတွေလျှောက် ပြီးတော့ ပြော ဖြစ်ဘူး။ ဒီလောက်ပဲ ပြောပါရစေ ။

ကိုယ်တော်သည် ပညာအထူးအချွန် တတ်တော်မူသော ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ် တော်မူသည်။ ပြီးတော့ကို အလွန်သီလ စင်ကြယ်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသည်။ ဘုန်းတန်ခိုးလည်း အင်မတန်ကြီးပြီးတော့ ပုဂံတစ်ပြည်လုံး မင်းနှင့်တကွ ကိုးကွယ်ပြီး တော့ သာသနာပိုင် အဖြစ်တင်မြှောက် တာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပုညဝန္တဂုဏ်နဲ့လည်း ပြည့်စုံတော်မူသည်။ အဲဒီလောက် သီလ ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ရဟန္တာ ဟု သမုတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ယခု ဖတ်ပြမယ့်စာကို ရေးသားတော်မူခဲ့ သတည်း။"

စာဖတ်တော့ ဒီ စာကို စိတ်မပေါ့ အောင်လို့ အကြောင်း ပြောနေတာပါနော်။ အမှုအမှန် ပြောပေမယ့်လို့အကြောင်း မကောင်းရင်စိတ်က ပေါ့သွားတတ်တယ်၊ လူပျက်ပြောတာလို အံမယ် သူ့ငယ်ချင်း မင်းတော့ ဘုန်းကြီးများ မြွေသားမစား ကောင်းဘူး။ ရှာရှာဖွေဖွေကွာ မင်း ဘုန်းကြီးမြွေသားမစားကောင်းဘူး။ မင်းဘယ် သူကပြောတုန်း။ ငါ ညောင်ပင်သာ ဘုး သီးခိုးတဲ့ အကောင်က ပြောသွားဆို၊ အဲ့ တော့ အမှုမှန်ပဲ။ ဘုန်းကြီးက မြွေသား မစားရတာ အမှန်ပဲ။ အမှန်ပေမယ့် သူ့ ညောင်ပင်သာ ဘူးသီးခိုးတဲ့အကောင်က ပြောသွားတယ်ဆိုတော့ ဂွကျနေတာ။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်ဖတ်ပြမယ့် စာသည် ညောင်ပင်သာ ဘူးသီးခိုးတဲ့အကောင်က ပြောသွားတာမဟုတ်။

(အကောင်း)

ဝင်းထင်

www.burmeseclassic.com

မောင်သာနိုး

ဘာသာဗေဒ အခြေပြု
(၃၀)

ဒါပေမဲ့ အကိုင်းအခက် အမျိုးမျိုးနဲ့ အဆင့်အမျိုးမျိုး စကားလုံးတွေမှာ အရေး ကြီးတဲ့ ဆက်ဆံရေးရှိတယ်။ ဥပမာ-အောက်ပါ ဝါကျမှာ . . .

Drusila had a dream about herself.

Drusila နဲ့ herself အကိုင်းအခက် မတူ၊ အဆင့် မတူကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ တရင်း တနှီး ဆက်ဆံမှုရှိကြောင်း ထင်ရှားတယ်။ ဒါကို သေသေချာချာ သတ်မှတ်ပြရမယ်။ ဝါကျကို ထင်ရာစိုင်း ဟိုရွှေ့ ဒီရွှေ့ လုပ်လို့ မရဘူးကိုး။ ဥပမာ ဟောသလို ပြောလို့ မရဘူး . . .

* Herself had a dream about Drusila.
* Drusila had a dream about Peter kissing herself.

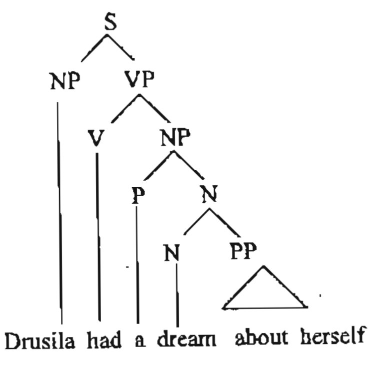

နောက်ပြီး ဝါကျတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြဖို့အတွက် အဆက်အစပ်ကို နားလည်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အောက်ပါဝါကျတို့ကို စဉ်းစားလေ . . .

သီဟ သူ့ကိုယ်သူ ဓားထိုးပုံ သတင်း သူရ ဖတ်ရတယ်။

သီဟ သူ့ကို ဓားထိုးပုံ သတင်း သူရ ဖတ်ရတယ်။

ဓားထိုးခံရတာ ပထမဝါကျမှာ သီဟ၊ ဒုတိယဝါကျမှာ သူရ (ဝါ)အခြားတစ်ဦး ဆိုတာ သဘောပေါက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။

ချောမ်စကီးယ်ရဲ့ စခသဘောတရား ရဲ့ အဓိကအပိုင်းက အပင်တွေရဲ့ အတိ အကျ ဘယ်အပိုင်းတွေက တစ်ခုကို တစ်ခု ချိုးနှိုးနေသလဲ။ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရာမှာ ဘယ် အပိုင်းတွေကို ဆက်စပ်နိုင်သလဲ ကြိုးစား ဖော်ထုတ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ သူနဲ့ သူ့နောက် လိုက်တွေက အမိန့်လို့° ခေါ်တဲ့ စိုးမိုးမှု ဆိုင်ရာ ဝိုမိုကျယ်ပြန့်တဲ့သဘောကို ကြိုး စားရှာဖွေဆွဲကြတယ်။ (အင်္ဂါ အမိန့်ကနေ) အ-အမိန့် လို့၂ ခေါ်တဲ့ စည်းမျဉ်းက ရှုခေါင်း အပင် အဆောက်အအုံတစ်ခုမှာ ဘယ်အင်္ဂါတွေက အခြားအင်္ဂါတွေကို ချိုးနှိုးသလဲ ဖော်ထုတ်တယ်။ အ-အမိန့်ကို အတိအကျ ဘယ်လို သတ်မှတ်မလဲ အငြင်းပွားစရာ ငြင်းကြတာရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေခံသဘောကတော့ (ရိုးစင်းသလို ရှိပေမယ့်) အကောင်းတစ်ခု အကိုင်း ခွဲထွက်ရင် ပထမ အကိုင်းက အပိုင်းတွေက ဒုတိယ အကိုင်း ပေါ်က အပိုင်းတွေကို စိုးမိုးမှု ရှိတယ်။ အဲဒီအခါ သူတို့လာပုံ ဘယ်လောက် ခြေမြင့်နိမ့်နိမ့် ဖြစ်ပစေတဲ့။ ဒါကြောင့် ဥပမာ ပထမ NP Drusilla ဟာ VP နဲ့ သူ့အောက်က အဖုတိုင်းကို အ-အမိန့်ပေး တယ်။ ပင်မ ကြိယာ had က သူ့နောက် က NP နဲ့ သူ့အောက်က အဖုတိုင်းကို အမိန့်ပေးတာယ်။ စသဖြင့်။

အ-အမိန့် သဘောက ဝါကျရဲ့ အစိတ်အပိုင်း အသီးသီးရဲ့ အဆက်အစပ် တွေ၊ ကန့်သတ်ချက်တွေကို ဖော်ထုတ်စေ နိုင်ခဲ့တယ်။ ဥပမာ Drusila အကြောင်း ဝါကျထဲက herself စကားလုံးဟာ ရည် ညွှန်းခံ လူရဲ့ အ-အမိန့်ပေးခံတာ ဖြစ်ရ မယ်လို့ ပြောနိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ ဟော သလို မဖြစ်နိုင်တဲ့ ဝါကျတွေ ထားလိုက် ရော . . .

Herself had a dream about Drusila

နောက်ပြီး အခြား ဆောက်လုပ်ချက် တွေနဲ့လည်း သဘောကို သုံးနိုင်တယ်။

The politicians argued with one another.

one another လို ပုဒ်စုမျိုးကို သုံး ... တဲ့ ပုဒ်စုက အ-အမိန့်ပေး... သတ်မှတ်နိုင်တယ်။ ဒီတော့ ... လိုက်ပြန်ရော . . .

Each other argued with the politicians.

www.burmeseclassic.com

ယေဘုယျသဘောကတော့ ရှေးရိုးစဉ်လာက ပြန်ညွှန်းလို့[၇] ခေါ်တဲ့ အခြားစကားလုံးကို ညွှန်းတဲ့ စကားလုံးများကို သူတို့ညွှန်းတဲ့ စကားလုံးများ၊ သူတို့ ရှေ့ပြေးများနဲ့ အ-အမိန့်ပေးရမယ် ပြောနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ယေဘုယျ အဆောက်အအုံ အဆက်အစပ်၊ အ-အမိန့် အဆက်အစပ်ဟာ ရှေးဟန် သဏ္ဍာန်ပြောင်း သဒ္ဒါအရ တစ်ခုချင်း ဖော်ပြနေရမယ့် သီးခြားထင်ရတဲ့ အကန့်အသတ် တော်တော်များများကို သတ်မှတ်ပေးနိုင်လာစေတော့တယ်။

ချည်နှောင်မှုဟာ အ-အမိန့်နဲ့ အပြင်းအထန် ပြန်လှန် ဆက်စပ်နေတယ်။ အကျဉ်းကတော့ ချည်နှောင် စည်းမျဉ်းက နပနှစ်ခုဟာ အတူညွှန်းတဲ့အခါ ('သီဟ သူ့ကိုယ် သူ ဓားနဲ့ ထိုးတယ်'မှာ 'သီဟ' နဲ့ 'သူ့ကိုယ်သူ'လို အရာတစ်ခုတည်း၊ လူတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ညွှန်းတဲ့အခါ) ရှေ့ပြေး (သီဟ)ဟာ ပြန်ညွှန်း (သူ့ကိုယ်သူ)ကို အ-အမိန့်ပေးရမယ်လို့ ဖော်ပြတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ချည်နှောင်တာ မှန်ကန်တယ်ပေါ့။ တစ်နည်းအားဖြင့် နပ နှစ်ခုကြား အဆက်အစပ် မှန်ကန်တယ်။ ဟောသလိုဟာမျိုးကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး . . .

သူ့ကိုယ်သူက သီဟကို ဓားနဲ့ ထိုးတယ်။

'သူ့ကိုယ်သူ'ဟာ ချည်နှောင်တာ မမှန်ကန်ဘူး။ ချည်နှောင်မှုဟာ ဝါကျတွေ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရေးနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဘယ်အပိုင်းတွေ ဆက်စပ်နေတယ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရမယ်လို့ သူက ပြတာကိုး။

ဒီနိုးရိုးစင်းစင်း ဥပမာတွေနဲ့ ဆိုတော့ ဒါတွေ အားလုံးဟာ သာမန်ဉာဏ်ကိုစွပဲ ထင်ရလိမ့်မယ်။ ဖြုန်းခနဲကြည့်ရင် ဒါတွေအားလုံးကို ပြန်ညွှန်း ရှေ့က ရှေ့ပြေးလာတယ်လို့ ပြင်ပြောလို့ ရသားပဲလို့ ထင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ နပတွေ အဆောက်အအုံ ဆက်စပ်ပုံ သတ်မှတ်ဖို့ လိုအပ်ပုံကို ဝါကျတွေ ပိုရှုပ်လာမှ သိသာတယ်။ ဥပမာ . . .

ဘယ်သူ သူ့ကိုယ်သူ ထိုးတယ် သူရ ပြောသလဲ။

ဒီဝါကျရဲ့ အပေါ်ယံ အဆောက်အအုံက ဒီလိုဆန်ဆန် ဖြစ်မယ် . . .

ဘယ်သူ သူ့ကိုယ်သူ ထိုးတယ် သူရ *t* ပြောသလဲ။

'သူ့ကိုယ်သူ'နဲ့ *t*၊ *t* နဲ့ 'လို့' ဆက်စပ်ပုံ ထုတ်ဖော်ဖို့ တော်တော် အသေးစိတ်ယန္တရား လိုတယ်၊ ဒါမှ 'သူရ'နဲ့ 'သူ့ကိုယ်သူ' မဟုတ်၊ 'လို့'နဲ့ 'သူ့ကိုယ်သူ' ဖွင့်ဆိုနိုင်လိမ့်မယ် (ခြေရာ trace အတွက် *t* သုံးပုံ ရှင်းပြီး)။

ခုထိ အတိုချုပ်ရရင် ထိုးမိုးမှုနဲ့ ချည်နှောင်မှု ချဉ်းကပ်ပုံဟာ အင်္ဂါတွေကြား အဆက်အစပ်တွေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပတ်သက်တယ်။ ဘယ်အင်္ဂါတွေက ဘယ်အင်္ဂါတွေကို ထိုးမိုးကြောင်း၊ တစ်ခုလုံး ရည်ရွယ်ချက်က အပင်ပေါ်က ဘယ်အဖုတွေဟာ အပြန်အလှန် ဆက်စပ်နေကြောင်း ရိုးရိုး ရှင်းရှင်း ဖော်ပြဖို့ ဖြစ်တယ်။ အဆက်အချို့သာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါတွေကို တွေ့တာ၊ ဖော်ပြတာဟာ ဝါကျ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရေး အောက်မှာ တည်ရှိတဲ့ စည်းမျဉ်းတွေ

ချောမ်စကီးယ်က သူ့ ဘာသာဗေဒ သဘောတရားကို ဘာသာစကားရဲ့ ကျော ရိုးသက်သက်တွေထိ နွှာပစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံး စာအုပ်ကို 'အနည်းဆုံး အစီအစဉ်' **Minimalist Program** လို့ ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဆွဲငင်အား သဘောနဲ့ ညီတဲ့ ဘာသာ ဗေဒ သဘောမျိုး သဘာဝရဲ့ အခြေခံ သဘောများကို သူကြိုးစား ရှာနေတယ်

...ရှင်းလင်းသွားစေတယ်။

...ောင်ချဲ့ခြင်း

ထိုးမိုးမှုနဲ့ ချည်နှောင်မှု (စခ)ပုံစံက ...မြင် ပြောင်းသွားတာကို ပြတယ်။ ...သဏ္ဍာန်ပြောင်းသဒ္ဒါ စောစောပိုင်းကာလ ...သဒ္ဒါဆိုတာ ဝါကျကောင်းကောင်းဟာ ... ဖြစ်တယ်။ ဘာ မဖြစ်ဘူး သတ်မှတ် ...နည်း အစီက ဖြစ်တယ်။ ဒီ စခမှုမှာ ... ချောမ်စကီးယ်ဟာ-ဘာသာစကား ...တွင်း ရှိနေတဲ့ ယေဘုယျ စည်းမျဉ်းတွေ၊ ...ဆက်အစပ်တွေဆီ အလေးပေး ပြောင်း ...တယ်။

စခ ပုံစံဟာ စည်းမျဉ်းနဲ့ ပါရမတြ ...င် (စနဲ့ ပ) (အခန်း ၂၈) အတွင်း ... ဖြစ်တယ်။ ပါဝင်တဲ့ အပိုင်း၊ ဝါ ...ဒူလ်တွေ[၉] အမျိုးမျိုး ပါဝင်တယ်။ ...သီးဟာ တစ်ခုလုံးမှာ အခန်း တစ် ...း ပါဝင်ကပြတယ်။ ဥပမာ သီတာ ...တရား ဝါ θ-သဘောတရား[၃] က ... ဝါ သီမလ်[၆] နပတွေ ပါဝင်တဲ့ ...ကို သတ်မှတ်ပြီး ဘယ်သူက ဘယ် ... ဘာ လုပ်သလဲ ဆွေးနွေးတယ်။ ... ဝဠ စည်းမျဉ်း (ဗဝစ) က[2] ...တ်အအုံမှာ သိသာတဲ့ ကွက်လပ် ... တိုင်ဘွယ်တယ်။ ဥပမာ . . .

အောင်လှ - သွားချင်တယ်။

အောင်လှက သွားစေချင်တဲ့ လူကို ထုတ်ဖော် ဖော်ပြ မထားဘူး။ ဒါပေမဲ့ အောင်လှပဲဆိုတာ တိုင်းရင်း စကားပြောသူတွေ သိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဘယ် မော်ဒူလ်က ဘာလုပ်သလဲဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အထိုက်အလျောက် ငြင်းကြတာတွေ ပေါ်ပေါက်ရတယ်။ သုတေသနသမား အသီးအသီးက ကွဲပြားတဲ့ အကြံပြုချက်တွေ ပြုကြတယ်။ ချောမ်စကီးယ် ကိုယ်တိုင် သူ့ *Barriers* (1986) စာအုပ်မှာ သဘော တရားတို ပြင်ဆင်ချက်တချို့ အကြံပြု ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့နောက်ပိုင်း စာအုပ် 'အနည်းဆုံး အစီအစဉ်' *The Minimalist program* (1995) မှာတော့ မော်ဒူလ် အသီးအသီးကို ပေးထားတဲ့ တာဝန်တွေကို ဆုံးဖြတ်ရေး သူ့ အများအားဖြင့် စွန့်လွှတ်ထားတယ်။

ကျောရိုးသက်သက်တွေ

ချောမ်စကီးယ်က သူ့ ဘာသာ... သဘောတရားကို ဘာသာ...ရဲ့ ကျော ရိုးသက်သက်တွေထိ ...ပစ်ဖို့ ကြိုး...ခဲ့ တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံး...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်ကို 'အနည်းဆုံး အစီအစဉ်' Minimalist Program လို့ ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဆွဲငင်အား သဘောနဲ့ ညီတဲ့ ဘာသာဗေဒ သဘောမျိုး သဘာဝရဲ့ အခြေခံ သဘောများကို သူကြိုးစား ရှာနေတယ်။

ထိန်းထားတဲ့ အဓိက အချက်ကတော့ စည်းမျဉ်းနဲ့ ပါရမတြဘောင် (စနဲ့ ဝ) ချဉ်းကပ်မှု အပြောင်းအလဲပါပဲ။ အဆောက်အအုံ အဆင့် နှစ်ဆင့်ကို စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်တယ်။ န-အဆောက်အအုံ (နက်ရှိုင်းအဆောက်အအုံက ဆင်းသက်လာတာ)နဲ့ ပ-အဆောက်အအုံ (အပေါ်ယံ အဆောက်အအုံက ဆင်းသက်လာတာ) နောက်ထပ် မတွေ့ရတော့ဘူး။

ဒီကျောရိုးသက်သက် ပုံစံမှာ ကောသဟာ ကွန်ပျူတာ စနစ်ထဲ ထည့်ပေးရတယ်။ ဒီတော့ စကားလုံး အတွဲတွေဟာ အခြေခံ ဘာသာစကား စည်းမျဉ်းတွေနဲ့ ကိုက်ညီရဲ့လား စစ်ဆေးတယ်။ ကောသကို ရှင်းလင်းချက်ထဲလည်း ထည့်ပေးထားပြီး အသံထွက် သတ်မှတ်တယ်။ ရည်ရွယ်ချက်က တစ်ဖက်က အဓိပ္ပာယ်၊ တစ်ဖက်က အသံထွက် စုံလင်သွားရေးပါပဲ။

စနစ်ကို ရှေ့ဆောင်တဲ့ ဘာသာစကား စည်းမျဉ်းတွေကတော့ အခု အကြမ်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဓိကအနေနဲ့ 'ရွှေ့တာမှု' ဝါ ရိုးစင်းမှုပါပဲ၊ ပြောင်အကျဆုံးကတော့ **အတိုဆုံး အရွှေ့** ဖြစ်တယ်။[၈]

အောက်ပါ ဝါကျကို စဉ်းစားလေ-

ဥမ္မာက သူရကို သူ့ထီး အရှာ ခိုင်းတယ်။

ဘယ်သူ့ကို ဥမ္မာက ခိုင်းပြီး ဘာကို ရှာစေချင်သလဲ စုံစမ်းချင်တယ် ဆိုပါတော့-

ဥမ္မာက ဘာကို ရှာဖို့ ဘယ်သူ့ကို ခိုင်းသလဲ။

ပုံမှန်က ဘနဲ့စတဲ့ စကားလုံးတိုင် ဝါကျရှေ့ ရှိတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာတော့ ခရီး အတိုဆုံး ရွှေ့နိုင်တဲ့ ဘ-စကားလုံးသာလျှင် ရှေ့ကို လာနိုင်တယ်။ ဒီလို ပြောနိုင်တယ်-

ဘယ်သူ့ကို ဥမ္မာ ဘာ အရှာခိုင်းသလဲ။

ဒီလိုတော့ ပြောလို့ မရဘူး -

ဘာကို ဥမ္မာ ဘယ်သူ့ကို အရှာခိုင်းသလဲ။

ဒါ ချောမ်စကီးယ် တွေ့ဖို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ ဘောင်ကျယ်ကျယ်ဘာသာစကား စည်းမျဉ်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူကိုယ်တိုင် ဝန်ခံထားတဲ့အတိုင်း လုပ်စရာ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ 'ဒီလို အတွေးတွေ လောလောဆယ် ချမှတ်ရတာ ပြောပလောက် ထွက်လပ်တွေ ရှိနေသေးတယ်'လို့ သူ ဝေဖန်တယ်။

အနာဂတ် အလားအလာ

ချောမ်စကီးရဲ့ ဘာသာစကား ပုံစံ ဟာ လုပ်နေကြတဲ့ တစ်ခုတည်းပုံစံ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခြားပုံစံတွေထက် နောက်လိုက်ပေါ်နေတုန်းပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း တော်တော်လေး စုံစုံ ဒီစာအုပ်မှာ ဆွေးနွေးလိုက်တယ်။

နိုး

ဒီစာအုပ်မှာ မထည့်ဖြစ်တဲ့ ဘာသာဗေဒ အခွဲတွေဟာ တကယ်တော့ ကောက်နုတ် ရောမွှေထားတာတွေပါ။ ဥပမာ အသုံးချ ဘာသာဗေဒ[၉] (ဘာသာဗေဒနဲ့ ဘာသာစကား သင်ကြားရေး)ဆိုပါစို့။ ဘာသာစကားနှစ်ခု မတူပုံ ထောက်ပြနေတဲ့ အနှိုင်းဘာသာဗေဒ အဓိကပါပဲ။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပရစယဗေဒ၊ သမာဇ ဘာသာဗေဒ၊ စိတ္တဘာသာဗေဒက အပိုင်းတွေ ယူပြီး ဖြည့်စွက်လာတယ်။ အလားတူ မနုဿဗေဒ ဘာသာဗေဒ က[၁၀] လည်း အတ္တဗေဒ၊ ပရစယဗေဒ၊ သမာဇ ဘာသာဗေဒ၊ စိတ္တ ဘာသာဗေဒ အသွင်တွေ ပေါင်းစပ်ထားတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီထဲမက ဘာသာဗေဒမှာ ကျယ်ပြန့်တာတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။ စိတ်ပါဝင်စားသူများ ဆက်လက် ဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ကြအောင် ဒီအခြေပြုကျမ်းငယ်က ကူညီခဲ့ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မောင်သာနိုး

1 Command
2 c-command [from constituent command]
3 anaphors, antecedents
4 modules
5 theta-theory or θ -theory-short for thematic relations theory
6 agent or theme
7 Empty Category Principle (ECP)
8 Shortest Move
9 applied Linguistics
10 anthropological linguistics

၁၂လရာသီ အက်ဆေး
နေကျောင့်လိုသော
ကျောင်းသားကျောင်းသူ
များအတွက်
အထောက်အကူ
ဖြစ်စေနိုင်မည်
ဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၏
ပြောင်မြောက်သောလက်ရာ
Flowers and Festivals
round the
Myanmar Year ကို
ဆရာမကြီး၏ မြေးချစ်
ဂျူနီယာဝင်း မြန်မာပြန်
၁၂လရာသီပန်းများနှင့်
ပွဲတော်များ
အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ နှစ်ဘာသာတွဲ
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃(၂)
ထွက်နေပါပြီ။
ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/
၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား
ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ခင်မင် (ဓနုဖြူ)

လက်တွေ့သဒ္ဒါဗေဒနိဒါန်း

(၁၉)

လူတစ်ယောက် နှင့် တစ်ယောက် ဆက်ဆံရာတွင် 'မျက်နှာ' သည် အရေးပါသည်။ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သော တကယ့်မျက်နှာကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်၊ 'ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဂုဏ်သရေ၊ ဂုဏ်သတင်း၊ နာမည် ကောင်း'စသည်ဖြင့် တင်စားသုံးနှုန်းသော အနက်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာစကားတွင် 'မျက်နှာထောက်ထားသည်၊ မျက်နှာပျက်သည်၊ မျက်နှာရသည်'စသည် ဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်ဆံရေးကို ရည်ညွှန်းသော အသုံးများရှိသည်

'မျက်နှာ'သဘောတရား

လက်တွေ့အဓိပ္ပာယ်ဗေဒတွင် 'မျက်နှာ' ဆိုသော စကားလုံးသည် သော့ချက်စကားလုံးတစ်လုံးဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဆက်ဆံရာတွင် 'မျက်နှာ' သည် အရေးပါသည်။ 'မျက်နှာ'သည် အများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် လူတစ်ဦး၏ 'ပုဂ္ဂလ ပုံရိပ်' ဖြစ်သည်။ 'မျက်နှာ'ဟူသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သော တကယ့်မျက်နှာကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် အဘိဓာန်တွင် ဖွင့်ဆိုသော 'မျက်စိနှာခေါင်း စသည်တည်ရှိရာ ဦးခေါင်း၏ ရှေ့အလယ်ပိုင်း'ဟူသော အနက်ရင်းကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ 'ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဂုဏ်သရေ၊ ဂုဏ်သတင်း၊ နာမည်ကောင်း'စသည်ဖြင့် တင်စားသုံးနှုန်းသော အနက်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာ စကားတွင် 'မျက်နှာထောက်ထားသည်၊ မျက်နှာပျက်သည်၊ မျက်နှာရသည်'စသည်ဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်ဆံရေးကို ရည်ညွှန်းသော အသုံးများရှိသည်။ လက်တွေ့အဓိပ္ပာယ်ဗေဒတွင် အသုံးပြုသော 'မျက်နှာ'၏ ဂုဏ်သည် ထိုအနက်များနှင့် နီးစပ်သည်။

လူချင်းဆက်ဆံရာတွင် တစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို တစ်ယောက်က ငဲ့ကွက်ထောက်ထားကာ ဆက်ဆံကြသည်။ တစ်ယောက်၏ဂုဏ်သိက္ခာကို တစ်ယောက်က အလေးထားကာ ဆက်ဆံကြသည်။ အပြန်အလှန် မျက်နှာငဲ့ကွက်သည် သဘော၊ ဂုဏ်သိက္ခာကို အလေးထား သည့် သဘောရှိသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် မှတ်မိအောင် ဆက်ဆံကြသည်။ မျက်နှာကို ငဲ့ကွက်ကာ ယဉ်ကျေးချောင်းစွာ ပြောဆိုပြုမူကြသည်။

'မျက်နှာ' သဘောတရားတွင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ဆက်နွယ်နေသော အချက်နှစ်ချက်ရှိသည်။ တစ်ချက်မှာ အများနှင့် ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းကာ အစုအဖွဲ့တစ်ခုတွင် အပါအဝင် ဖြစ်လိုသောအချက် ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် အများနှင့် သဟဇာတဖြစ်အောင် နေထိုင်ပြီး ပါဝင်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ အခြားသူများ၏ ထိပါးမှု၊ အခြားသူများကြောင့် မိမိတွင် ဝန်ပိုမှု မဖြစ်လိုဘဲ လွတ်လပ်စွာနေထိုင်သောအချက် ဖြစ်သည်။ သဟဇာတသဘောဆောင်သော ပုဂ္ဂလပုံရိပ် နှင့် ထိပါးမခံရဘဲ လွတ်လပ်စွာ နေလိုသည့် သဘောဆောင်သော ပုဂ္ဂလပုံရိပ် ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ဆက်ဆံရာတွင် အပြန်အလှန်ငဲ့ကွက် လေးစားမှုကို မျှော်လင့်ကြမြဲဖြစ်သည်။ မိမိနှင့် ဆက်ဆံသူသည် မိမိကို အလေးထား ဆက်ဆံလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မြဲဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် မျက်နှာငဲ့ကွက်မှုပြုစေလိုသော ဆန္ဒပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဆန္ဒကို ထိပါးပြောဆိုပြုမူလျှင် ယင်းကို မျက်နှာငဲ့ကွက်သော ပြောဆိုပြုမချက်ဟု ခေါ်သည်။ ထိုသို့ ထိပါးရာမရောက်အောင် ပြောဆိုပြုမူလျှင် ယင်းကို မျက်နှာ ငဲ့ကွက်သော ပြောဆိုပြုမူချက် ဟု ခေါ်သည်။

(၁) ဟော့ မင်းတို့ ဘောလုံးကန်တာ ဆူညံနေတာပဲ။ ဆက်မကန်နဲ့တော့ ခုချက်ချင်းရပ်တော့။

(၂) ကလေးတို့ရေ။ သားတို့ကစားနေတာ တော်တော်ကြာနေပြီ။ နေကလည်း ပူလိုက်တာ။ နားကြတော့နော်။

ပုံစံ(၁)သည် ဘောလုံးကန်နေသော ကလေးများ၏ လွတ်လပ်စွာ ကစားလိုသော ဆန္ဒကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးများ၏ လွတ်လပ်မှုကို ထိပါးပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ပုံစံ (၂)မှာမူ ကစားနေသော ကလေးများ၏ လွတ်လပ်မှုကို ထိပါးရာမရောက်အောင် စကားကို မပြင်းထန်အောင် အရှိန်လျှော့ကာ ငဲ့ကွက်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

'ယဉ်ကျေးချောင်မှု' ကဏ္ဍတွင် တင်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် နာသူ၏ လွတ်လပ်စွာ နေလိုသော ပုဂ္ဂလပုံရိပ်ကို ထိပါးရာ မရောက်အောင် 'အားမှ အားရဲ့လား မသိဘူး'။ 'အားနာလိုက်တာ'။ 'ဆရာကို အလုပ်ရှုပ်အောင် လုပ်သလိုဖြစ်နေပြီ' စသည်ဖြင့် နာသူ၏ လွတ်လပ်မှုကို အလေးထားရာရောက်သော စကားများ ကို ပြောဆိုလျှင် နာသူကို ငဲ့ကွက်သည့် သဘောဆောင်သော ယဉ်ကျေးချောင်မှု ဟုခေါ်ပါသည်။ နာသူ၏ သဟဇာတ သဘောဆောင်သော ပုဂ္ဂလပုံရိပ်ကို ထိပါးရာမရောက်အောင် 'ဒါလေး အတူတူ လုပ်ကြရအောင်နော်'၊ 'အတူတူသွားကြတာပေါ့'၊ 'ကဲ . . . စကြစို့' စသည်ဖြင့် နာသူနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပေါင်းဖွဲ့မှု သဘောဆောင်သော စကားများကို ပြောဆိုလျှင် နာသူနှင့် ပေါင်းဖွဲ့ကာ သဟဇာတ သဘောဆောင်သော ယဉ်ကျေးချောင်မှု ဟုခေါ်ပါသည်။

မျက်နှာမငဲ့ကွက်ဘဲ ထိပါးပြောဆို သည့် စကားများတွင် နာသူ၏ သဟဇာတ သဘောဆောင်သော ပုဂ္ဂလပုံရိပ်ကို ထိပါး

www.burmeseclassic.com

ပြောဆိုသော စကားမျိုး (ပုံစံ- နာသူကို စော်ကားပြောဆိုခြင်း)၊ နာသူ၏ လွတ်လပ်မှု ပုဂ္ဂလပုံရိပ်ကို ထိပါးပြောဆိုသော စကားမျိုး (ပုံစံ-နာသူကို အားမနာဘဲ မိမိအား အကူအညီပေးရန် နားပူနားဆာလုပ်ခြင်း)၊ ပြောသူကိုယ်တိုင်၏ သဟဇာတ ပုဂ္ဂလပုံရိပ်ကို ထိပါးပြောဆို သော စကားမျိုး (ပုံစံ- မိမိကိုယ်တိုင် အလုပ်တစ်ခုကို မသေမသပ်လုပ်မိကြောင်း ဝန်ခံပြောဆိုခြင်း)၊ ပြောသူကိုယ်တိုင်၏ လွတ်လပ်မှုပုံရိပ်ကို ထိပါးပြောဆိုခြင်း (ပုံစံ- မိမိကိုယ်တိုင် အကျဉ်းအကျပ်ဖြစ်နေ ပြီး အကူအညီ မတောင်းမဖြစ် တောင်းရသည့်စကားမျိုး)ဟူ၍ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားသည်။

သာမန်အခြေအနေတွင် တစ်ဖက်လူကို မငဲ့မကွက်ထိပါးပြောဆိုရာရောက်သော စကားမျိုးဖြစ်သော်လည်း အရေးပေါ် ကြုံတွေ့ရသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် ထိုစကားမျိုးပြောစေကာမူ ရိုင်းရာမကျကြောင်း၊ ထိပါးရာမကျကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ လေပြင်းထန်စွာတိုက်ပြီး သစ်ကိုင်းများ ကျိုးကျတော့မည့် အခြေအနေတွင် သင်ပင်အောက်မှာ အေးအေးဆေးဆေး ထားနေသော ကလေးများကို 'ဟေ့ . . . ခွေးတောင်လေးတွေ မြန်မြန်ပြေးခဲ့၊ အားလုံး သေကုန်လိမ့်မယ်'ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုသော စကားမျိုးသည် ထိပါးရာ တွေ့ပါ၏။ တားလမ်းကို နွေးနွေးကွေးကွေး ဖြတ်ကူးနေသော အဖေကို သားက 'အဖေ မြန်မြန်သွား မြန်မြန်သွား'ဟု ခပ်မာမာအော်ပြောသော စကားသည် သာမန်အခြေအနေတွင် အဖေကို မလေးမစား ထိပါးပြောဆိုရာ ရောက်သော် လည်း ကားလမ်းဖြတ်ကူးနေသည့် အခြေအနေတွင်မူ ထိုသို့ပြောခြင်းမှာ သဘာဝကျပါသည်။ လက်ခံနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

တစ်ဖက်လူများ၏ လွတ်လပ်မှုကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ထိပါးပြောဆို သော စကားအပြုအမူတစ်ရပ်ကို သာဓကဆောင်ပါဦးမည်။ သာမန်အားဖြင့် ကြည့်လျှင် ထိုစကားသည် အပြောခံရသူများ၏ ပုဂ္ဂလပုံရိပ်များ(မျက်နှာများ)ကို မည်မျှ ထိပါးနေကြောင်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကြည့်ပါ။

ငါ့ကိုသာ အရှင်မှတ်။ ငါချစ်ရာချစ်၊ ငါမုန်းရာမုန်း၊ ငါ့ရန်သူကို ရန်သူမှတ်။ ငါ့သားတော်အစဉ် မြေးတော်အဆက် အရှင်မှတ်။ ဖဝါးကဲ့သို့ကျင့်၊ လက်ဝါးကဲ့သို့ မကျင့်နှင့်။ ငါ့အကျိုးစီးပွားတော် ယုတ်လျော့မည့်အကြောင်းကို တစ်ဆံခြည်မျှ မကျင့်မကြံနှင့်။

တစ်ဖက်လူများ၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အတွေးအကြံဟူသော ကံသုံးပါးစလုံး လွတ်လပ်မှုမရှိအောင် လွှမ်းမိုးထိပါးပြောဆိုချက်ဖြစ်ကြောင်း ဖတ်ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါသည်။ ထိုစကားကို ဘယ်သူက ဘယ်အခြေအနေမှာ ပြောခြင်းဖြစ်ပါသလဲ။ ရှေးမြန်မာမင်းတစ်ပါးက နန်းတက်စတွင် တိုင်းသူပြည်သားများကို သစ္စာတော်ပေးသည့် အမိန့်ပြန်တမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခြေအနေနှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ ပြောသူ(ဘုရင်)နှင့် နာသူ(တိုင်းသူပြည်သား)တို့ အရှိန်အဝါ အဆင့်အတန်းချင်း ကွာခြားမှု အတိုင်းအဆသည် ထိပါးပြောဆိုမှုအတိုင်းအဆနှင့် လိုက်ဖက်ဆီလျော်မှုရှိသည်ဟု ကောက်ချက်ချရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)

ဘာသိရင် ကောင်းမလဲ

တီတီထွန်း

ဆောင်းပါး အမှတ် (၃)

"အမှန်တရားဆိုတာ မရှိဘူးလို့ ဆိုရင် ဒီစကားကရော မှန်သလား"

အခုဆော့ခရေ့တီး(စ်)ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ဆွေးနွေးပြီးနောက် ဒဿနပညာရဲ့ အောက်ခြေသိမ်း အယူအဆတွေကို ပထမဆုံး ဆွေးနွေးကြမယ်။ ပြီးတော့မှ ...တ်တွေပိုကျတဲ့ ကိစ္စတွေအကြောင်း ပြောကြရအောင်။ ဒဿနပညာတွေရဲ့ အခြေခံ မေးခွန်းတွေထဲမှာ အခုလို မေးခွန်းတွေပါတယ်။ အမှန်တရားဆိုတာ ဘာလဲ၊ အမှန်တရားဆိုတာ တကယ်ရှိသလား။ သူ့သဘာဝက ဘယ်လိုလဲ။ အမှန်တရားဆိုတာ တစ်ခုတည်းရှိသလား။ အများကြီးရှိသလား။ အမှန်တရားကို ရှာ တွေ့နိုင်သလား၊ တွေ့ပြီလို့ပြောသူတွေကရော "အင်"ဖြစ်နိုင်သလား။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ...သ်ဝင်စားစရာတွေကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က ဆွေးနွေးခဲ့တယ်။

...ခင်ဗျားပြောတဲ့ စကားလုံးတွေက ကြောက်စရာတွေပဲ။ "အမှန်တရား"တဲ့။ "အခြေခံကျ ...ယ်တဲ့။ ကြည့်လဲလုပ်ဦး ကိုယ့်လူရေ၊ ကျုပ်တော့ ဒူးတွေ နည်းနည်း တုန်စ ပြုနေပြီ၊

... မတုန်ပါနဲ့ဦး။ သိပ်ကြောက်နေရင်တော့ ခေါင်းမြီးခြုံထားပေါ့။ အခုပြောတဲ့ ...ားတွေထဲက စကားလုံးကြီးတွေကို ပြန်တပ်ကြည့်မယ်လေ။ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ... ပထမဆုံး အမှန်၊ အမှားဆိုတာ ဘာလဲ ဆိုတဲ့မေးခွန်းနဲ့ စမယ်။ ဟော့ဒီမှာ ဆွဲထားတဲ့ ...ကြည့်။

...တာ ပန်းသီးပုံပါလို့ ပြောရင် မှန်သလား၊ မှားသလား။

... မှန်တယ်။

... ဒီပုံဟာ ပန်းသီးပုံမဟုတ်ပါ။ ကြောင်လျှာသီးပုံလို့ ပြောရင်ကော၊

... ဒါဆိုရင် မင်းပုံဆွဲညံ့တာပေါ့။

... မမှန်ဘူးပေါ့နော်။ အဆိုပြုစကား တစ်ခုမှန်တယ် မှားတယ်ဆိုတာ ဒီ...

...ယ့်အတွေ့အကြုံနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိတာ မရှိတာနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်၊ တွန်တော်တို့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်းသီးတွေက အဲဒီပုံစံရှိတော့ ဒါကိုပန်းသီးပုံပါလို့ ပြောတဲ့အခါမှာ မှန်တယ် လက်ခံတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့သိတဲ့ ကြောင်လျှာသီးတွေက ခပ်ရှည်ရှည် ဒီပုံဟာကြောင်လျှာသီးပုံပါလို့ ဆိုတဲ့အခါမှာ မှားတယ်လို့ ထင်ရတာပေါ့။ ဆိုတော့ စကားတစ်ခုဟာ မှန်တယ် မှားတယ်ဆိုတာက ကိုယ့်အတွေ့အကြုံနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိတာ မရှိတာနဲ့ ဆိုင်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။

မေး။ တကယ်ဆိုအမှန်အမှားက ကိုယ်ပိုင်အသိနဲ့တင် မပြီးသေးဘူးထင်တယ်။ အမှန်အမှား ဆိုတာကို ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံ မရှိပေမယ့် အများက ထောက်ခံလို့ ကိုယ်ကလိုက်ပြီး လက်ခံတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒါကကိုယ့် ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံ သိလို့မဟုတ်ဘူး။ သူများပြောတာကို အလွယ်ယုံပြီး မှန်တယ်လို့ အမှတ်ယူထားတာ ဥပမာသရဲရှိကြောင်း ဘယ်သူမှ အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က လူအများက သရဲရှိပါတယ်လို့ ယုံကြရင် ကိုယ်ကလဲ လိုက်ယုံ ကြတာ မှားတယ်နော်။ ဒါမျိုးပေါက်တောက်ကရ အယူအဆတွေ ယုံသူတွေ အများကြီးရှိတယ် လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ အညမညသဘောနဲ့ အတူနေနိုင်မယ်လို့တောင် အချို့က ယုံကြ ကြတာ။

ဖြေ။ ခင်ဗျားပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီ့အပြင်ကို ပညာရှင်တွေက ပြောလို့လက်ခံကြ အမှန်အမှား ဆိုတာလဲ ရှိသေးပါတယ်။ ဥပမာ ခင်ဗျားက နာစေးလို့ ဆရာဝန် သွားပြတဲ့အခါ ဆရာဝန်က အဝါရောင် ဆေးလုံးတွေပေးရင် ခင်ဗျားက"ပန်းရောင် ဆေးလုံးတွေ ပေးပါဆရာ" လို့ သွားပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ ပန်းရောင်ဆေးလုံးတွေ ဝမ်းနှုတ်ဆေးဖြစ်နေရင် ခင်ဗျားဒုက္ခပိုများသွားမှာပေါ့။ အဝါရောင် ဆေးသောက်ရင် ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာတွေ ပျောက်မယ်လို့ ဆရာဝန်က ပြောရင် သူပြောတာကို ခင်ဗျား ငြင်းနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူပြောတာသာ အမှန်ပါပဲလို့ လက်ခံဖို့ပဲရှိတယ်။ စိတ်တိုင်းမကျရင် အခြားဆရာဝန်ဆီက အကြံထပ်တောင်းပေါ့။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်တော့ ဟုတ်တိပတ်တိ ဘာမှပြောနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

မေး။အခုပြောတဲ့အထဲမှာ အမှန်အမှား သုံးမျိုးကိုပြောခဲ့တယ်။ ကိုယ့်အတွေ့အကြုံ သိတဲ့ အမှန်အမှား၊ အများထင်ရာ ဟုတ်မှာပဲလို့ ယူဆတဲ့ အမှန်အမှား၊ နောက်ပညာရှင် တွေဆီက ရတဲ့ အမှန် အမှား၊ သုံးမျိုးပေါ့။ အခြားအမျိုးအစားတွေကော ရှိသေးလား

ဖြေ။ခင်ဗျားပြောတာ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမှန်အမှား အမျိုးအစား ခွဲခြားရာမှာ ဆီနဲ့ရေခွဲသလို ပြတ်ပြတ်သားသား ခွဲလို့တော့ မရဘူး။ ဒါကိုတော့ သတိထားပါနော်။ အခုလို ခွဲခြားပြီးပြောတာက ယေဘုယျသဘောကို သိအောင် ပြောတာပါ။ ပုံသေမယူပါနဲ့။ ခင်ဗျားမေးတာကို ဖြေရရင် အခုကျွန်တော်တို့ ပြောခဲ့တဲ့ အမှန်အမှားက အတွေ့အကြုံကို အခြေခံပြီးသိတဲ့ အသိမို့ "ပြေးကြည့်လို့ သိတဲ့အသိ" လို့ခေါ်ရမယ်။ ဒီအပြင် "တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့အသိ" ဆိုတာမျိုးလဲ ရှိသေးတယ်။

မေး။ ဘယ်လိုမျိုးဟာလဲ။

ဖြေ။ "ပါရီမြို့ဟာ ပြင်သစ်နိုင်ငံရဲ့ မြို့တော် ဖြစ်တယ်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံဟာ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတယ်" လို့ နိုင်ငံတကာ ခရီးသွားတစ်ယောက်က ပြောတယ်ဆိုပါစို့။ "ဒါဆို မြို့ဟာ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတာပေါ့" လို့ ဆိုရင် မှားသလား။

မေး။ မမှားပါဘူး။

ဖြေ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့က ပါရီမြို့ကို ရောက်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူးနော်။

မေး။ မရောက်ဖူးပါဘူး။

ဖြေ။ ဒါပေမယ့်"ပါရီမြို့ဟာ ပြင်သစ်နိုင်ငံရဲ့မြို့တော်ဖြစ်တယ်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံဟာ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတယ်" ဆိုတဲ့စကားကို ဆန်းစစ်ကြည့်ရုံနဲ့ ပါရီမြို့ဟာ ဥရောပတိုက် မှာ ရှိတယ်ဆိုတာကို သိလို့ကိုယ်တိုင်သွားကြည့်စရာ မလိုဘူး။ ဒီနည်းနဲ့ ရနိုင်တဲ့ အသိမျိုးကို တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့ အသိ လို့ခေါ်တာပါ။

မေး။ ကျောင်းမှာ တြိဂံတွေအကြောင်း သင်ရတုန်းက စိတ်ဝင်စားစရာတစ်ခု မမျှော်လင့်ဘဲ ပါလာတာမို့ ရုတ်တရက် လန့်နိုး သွားဖူးတယ်။ တြိဂံတစ်ခုမှာ ထောင့်ချိုး သုံးခုရှိတယ်။ ဒီထောင့်သုံးခုကိုပေါင်းရင် ၁၈၀ ဒီဂရီ ရတယ်တဲ့။ ဘယ်တြိဂံမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ထောင့်နှစ်ခုရဲ့ ဒီဂရီတွေကိုသိရင် တတိယထောင့်ကို တိုင်းကြည့်စရာမလို တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သိပြီးသား ထောင့်နှစ်ခုကိုပေါင်းပြီး ၁၈၀ ထဲက နှုတ်လိုက်ရင် အဖြေအတိအကျရတာပေါ့။ ဒီနည်းနဲ့ ဒီတတိယထောင့်ရဲ့ ဒီဂရီတွက်ယူတဲ့ အသိကို တွေးကြည့်ပြီး သိတဲ့အသိလို့ ခေါ်နိုင်မလား။

ဖြေ။ သိပ်ခေါ်နိုင်တာပေါ့။ ဒီလိုပဲ ၂၄ ပြည်ဆန့်တဲ့ ဆန်အိတ်ထဲက ၆ ပြည်ထုတ် ရောင်းလိုက်ရင် အိတ်ထဲမှာ ဘယ်လောက် ကျန်မယ်ဆိုတာကို ချင်ကြည့်ဖို့ မလိုဘူး။ ဒါမှမဟုတ်ရင် စျေးရောင်းရာမှာ အတော်ပဲ အလုပ်ရှုပ်ရမယ်.

မေး။ မင်းပြောသလို"ပြေးကြည့်လို့ သိတဲ့ အသိ"နဲ့ "တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့အသိ" မှာ ဘာတွေပိုပြီး အရေးပါလဲ။ ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိလဲ။

ဖြေ။ ပထမဆုံးအနေနဲ့ ဒီအသိနှစ်မျိုးကို ဘယ်လိုခွဲခြားမလဲလို့ မေးရမယ်။ ဥပမာ "ပြေးကြည့်လို့ သိတဲ့အသိ"မရှိဘဲ "တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့ အသိ"ရနိုင်မလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုးတွေရှိတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားပြောသလို ဘယ်ဟာကိုပိုပြီး အလေးထားမလဲ ဆိုတာကလည်း သိချင်စရာပဲ။ ဒါတွေက လေးနက်တဲ့ မေးခွန်းတွေဖြစ်တယ်။ အမှန်ပြောရရင် ဆော့ခရေ့တီး(စ်) ကိုယ်တိုင်က ဒီမေးခွန်းကို ဘယ်လိုသဘောထားတယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော်သေသေချာချာ မပြောနိုင်ဘူး။ဆော့ခရေ့တီး(စ်) အကြောင်းရေးပြတဲ့ သူ့နောက်လိုက် ပလေတိုးက ဘယ်လို သဘောထားတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်သိတယ်။ ပလေတိုးက တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့ အသိကသာ တန်ဖိုးရှိတယ်လို့ ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်သူပါ။ ဒါကြောင့် ၁၅၀၀ လိုမေတ္တာမျိုးထက် ၅၂၈လို မေတ္တာမျိုး သာ အချစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်း ဘာဘာညာညာ ပလေတိုးကပြောခဲ့တာ။

www.burmeseclassic.com

မေး။ ပလေတိုးက လူပျိုကြီးလား။

ဖြေ။ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ဤဂံလို အရာမျိုးကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ သင်္ချာသမားတွေနဲ့ ပလေတိုးက ရင်းနှီးဖူးတယ်။ သူတို့ဆီက ပညာယူဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ကူးထဲမှာတင် ပြီးပြည့်စုံတဲ့အယူအဆမျိုးကို တန်ဖိုးထားတတ်တဲ့အကျင့် သူ့မှာ ရှိလာတာ ဖြစ်နိုင် တယ်။ ထားပါလေ။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်) အကြောင်းပဲ ပြောရအောင်။

မေး။ အမှန်ဆိုတာဘာလဲ။ အမှားဆိုတာ ဘာလဲ ဆိုတာကို အကြမ်းအားဖြင့်တော့ သိပါပြီ။ အမှန်တရား ဆိုတာကရော ဘာလဲ။ အမှားတရား ဆိုတာရောရှိသလား။

ဖြေ။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က သူ့မိတ်ဆွေကို ပေးတဲ့ ဥပမာမှာလိုပဲပေါ့။ လူမှာအလှရှိသလို နွားတို့ ဗိုင်းတို့မှာလည်း အလှဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီအရာတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု သဘာဝချင်း မတူကြပေမယ့် သူတို့မှာ"လှခြင်း"ဆိုတဲ့ အရည်အသွေးက တူနေကြ ပြန်တယ်။ဒီလိုတူတဲ့ အရည်အသွေးကို "အလှတရား" လို့ခေါ်ရမယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း မှန်တယ်။ ခင်ဗျားအတွက်လည်း မှန်တယ်။ မတစ်ထောင်သားတိုင်းအတွက်လည်း မှန်တယ်။ ဘယ်သူ့အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အမြဲအမှန်ကို အမှန်တရားလို့ ခေါ်ကြတာ။

မေး။ ဒါပေမယ့် လူတို့ နွားတို့ ဆိုတာက တကယ်ရှိတယ်။ ဥပမာ လက်နဲ့ကိုင်ကြည့်လို့ ရတယ်။ အလှတရား အမှန်တရားဆိုတာတွေကို လက်နဲ့ကိုင်ကြည့်လို့ မရနိုင်ဘူးလေ။ ဒါဆိုရင် ဒီအရာတွေက တကယ်ရော ရှိလို့လား။

ဖြေ။ ၁နဲ့၂ပေါင်းရင် ၃ရတာကိုသိသလား။

မေး။ သိပါတယ်။

ဖြေ။ ဘယ်လိုသိတာလဲ။

မေး။ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျောင်းမှာသင်ပေးလို့။

ဖြေ။ ဆရာမက ၁နဲ့၂ပေါင်းရင် ၃ရတယ်လို့ ဆိုတော့။ အဲဒီကိန်းဂဏန်းတွေကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်သလဲလို့ ဆရာမကို မမေးကြည့်ဘူးလား။

မေး။အဲသလိုမေးရကောင်းမှန်းတောင်မသိခဲ့ပါဘူး။

ဖြေ။ ဒါခင်ဗျားရဲ့ အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး။ မမေးကြည့်တာက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိတယ်လို့ထင်နေမိလို့ပေါ့။ ၁ က ပန်းသီး တစ်လုံးဖြစ်နိုင်တယ်။ လိမ္မော်သီး တစ်လုံးလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ နံပါတ်၁ က သူ့ ဘာသာသူ မရပ်တည်ဘူး။ ဒါပေမယ့်၁ ဆိုတာ အရာတစ်ခုရဲ့ အရည်အသွေးတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဒီအရည်အသွေးတွေမှာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ သဘောတွေ ရှိ တယ်။ အခုကပြောသလို ပန်းသီးတစ်လုံးနဲ့ နောက်ထပ်ပန်းသီးနှစ်လုံးကို တောင်းတစ်ခုထဲ စုထည့်လိုက်ရင် တောင်းထဲမှာ ပန်းသီးသုံးလုံး ဖြစ်သွားမှာပေါ့။

မေး။ အဲဒီတောင်းက အပေါက်မပါတဲ့ တောင်းအလွတ်ဆိုရင်ပေါ့လေ။

ဖြေ။ ဟုတ်ပါတယ်။၁+၂ က ၃ ရသလိုပဲ၊ ၂+၁ ကလည်း ၃ ပဲရတာ။ ထိုနည်းတူစွာပဲ

၁၂၈+၃၆၅ က ၄၉၃ ရသလို ၃၆၅+၁၂၈ ကလည်း ၄၉၃ ပဲ။ ဆိုလိုတာက **ကိန်း** နှစ်ခုကိုပေါင်းရင် ဘယ်အစဉ်နဲ့ပေါင်းပေါင်း ရလဒ်က အမြဲအတူတူပဲ။ ၁တို့ ၂တို့ နေမယ့်အစား x နဲ့ y ဆိုတဲ့ကိန်းရှင်နှစ်ခုကို အစားထိုးကြည့်ပေါ့။ ဒါဆို x နဲ့ y ကလည်း y နဲ့ x တန်ဖိုး အမြဲတူတူပဲလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ ဒီအယူအဆကို သင်္ချာမှာ

$$x+y = y+x$$

လို့ရေးကြတာပေါ့။ ဒီနေရာမှာ x+y ကို ဘယ်ဂဏန်းနဲ့ပဲ အစားထိုးထိုး ဒီညီမျှခြင်းက မှန်တယ်။ ခင်ဗျားအတွက်လည်း မှန်တယ်။ ကျွန်တော်အတွက်လည်း မှန်တယ်။ မနေ့ကလည်း မှန်တယ်။ ဒီနေ့အတွက်လည်း မှန်တယ်။ မနက်ဖြန်လည်း မှန်နေဦးမှာပဲ။ ဒါက အခြေခံကျတဲ့ သင်္ချာ အမှန်တရား တစ်ခုပဲ။

မေး။ $x + y$ နဲ့ $y + x$ က တန်ဖိုးအမြဲတူတယ်ဆိုတာ ဘာထူးဆန်းလို့လဲ။

ဖြေ။ သိပ်ထူးဆန်းတာပေါ့။ ဒီနှစ်ခုကိုပေါင်းလို့သာ ဘယ်အစဉ်နဲ့ပေါင်းပေါင်း အဖြေ တူတာ။ နံပါတ်တစ်ခုတည်းက နောက် တစ်ခုကို နှုတ်မယ်ဆိုရင် အစဉ်မတူရင် အဖြေက အမြဲမတူဘူး။ ဥပမာ-၁၀ထဲက ၃ နှုတ်တာနဲ့ ၃ထဲက ၁၀နှုတ်နဲ့ အဖြေမတူဘူး။ ဒါတွေက သိထက်ခိုင်မာတဲ့ အမှန်တရားတွေပဲ။ ကိန်းဂဏန်းတွေမှာ ရှိတဲ့အမှန်တရားလိုပဲ လူတွေမှာရော အမြဲ တည်ရှိတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာရှိသလား။ ရှိရင် ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က ကြိုးစားပြီး ဖော်ထုတ်ချင်တာပါ။

မေး။ ၁၂၈ + ၃၆၅ က ၄၉၃လို့ ခင်ဗျား ပြောတာက မှားနေတယ်။ ကျုပ်ပြန်တွက်ကြည့်တော့ ၄၉၃ ရတယ်။

ဖြေ။ ခင်ဗျားက မငိုက်သေးဘူး ဆိုတော့ ကျုပ်ပြောရတာ အားရှိတာပေါ့။

မေး။ နဂိုစကား ပြန်ဆက်ရအောင်၊ အမှန်တရားဆိုတာက ယေဘုယျသဘောကို ဆိုလိုတာပေါ့။ ဥပမာ 'လူဆိုတာ သေမျိုး' ဆိုတဲ့ စကားဟာ မင်းပြောတဲ့ လူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမှန်တရားဆိုတာမျိုးပေါ့။

ဖြေ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စက အဲဒီလောက်နဲ့ မပြီးဘူး။

မေး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။

ဖြေ။လူတိုင်းတစ်ချိန်မှာ သေကြမြဲဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ 'မသေခင်ဘယ်လိုနေသင့်သလဲ' ဆိုတဲ့မေးခွန်းကိုရော ဘယ်လို ဖြေမှာလဲ။ လူကောင်းတစ်ယောက် အဖြစ်နဲ့နေမယ်ဆိုရင် 'လူကောင်းဆိုတာ ဘာလဲ' ဆိုတဲ့မေးခွန်းလဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီမေးခွန်းရဲ့အဖြေကို ရှာဖွေတဲ့အခါမှာ'လူတိုင်းအခြေအနေတိုင်းမှာ လိုက်နာသင့်တဲ့ ခိုင်မာတဲ့အမှန်တရား တစ်ခုကို တွေ့နိုင်ပါ့မလား' ဆိုတာက အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုဖြစ် တယ်။ ဒါကိုသိရင် လူကောင်းဖြစ်နိုင်ဖို့ တစ်ဆင့်ပိုနီးစပ်လာတာပေါ့။

ဆော့ခရေ့တီး(စ်)တို့ ခေတ်တုန်းက အေသင်မြို့မှာရေပန်းစားတဲ့ အယူအဆ တစ်ခုရှိတယ်။ ဒဿနဆရာအချို့က 'လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားဆိုတာမရှိ' လို့ပြောကြတယ်။ ဆိုလိုတာက အမှန်တရားဆိုတာ လူ၊ အခြေ အနေ အချိန်အခါကိုလိုက်ပြီး၊ ပြောင်းတယ်။ အမြဲပုံသေမရှိပါလို့ သူတို့က ယူဆကြတယ်။ ခင်ဗျားလည်း ခင်ဗျားနည်းနဲ့ ခင်ဗျားလူကောင်းဖြစ်အောင်နေ။ ကျုပ်လည်း ကျုပ်နည်းနဲ့ကျုပ် လူကောင်းဖြစ်အောင်နေမှာပေါ့။ ခင်ဗျားနည်းအရ ခင်ဗျားမှန်မှာပဲ။ ကျုပ်နည်းအရ ကျုပ်မှန် တာပေါ့။ အားလုံးအတွက် အကြွင်းမဲ့ မှန်တဲ့အမှန်တရားဆိုတာ လိုက်ရှာစရာ အကြောင်းမရှိပါလို့ ဒဿနဆရာအချို့က ဆိုကြတယ်။

မေး။ ဘာလို့အဲဒီလို ယူဆကြတာလဲ။

ဖြေ။ ဥပမာ-ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်း တစ်ခုမှာ လူနှစ်ယောက် လမ်းမှာ တွေ့ကြတယ် ဆိုပါ စို့။'လေကအေးတယ်' လို့ အအေးမိတဲ့ လူကဆိုမယ်။ နောက်တစ်ယောက်က မြို့ကို သုံးပတ်ပတ်ပြီး ပြန်လာသူမို့ လေက သိပ်မအေးပါလို့ ဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အမြင်ချင်း မတူပေမယ့် နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ မှန်ကြတယ်လို့ ဆိုရမယ်ပေါ့။

မေး။ ဟုတ်သလိုလိုပဲ။ လေကအေးတယ်လို့ ခံစားရသူကို လေကမအေးပါဘူးလို့ ပြောရခက်မယ်။

ဖြေ။ ဒဿနဆရာကြီးတစ်ယောက်က ဒီအယူအဆကို မိမိရရဖော်ပြခဲ့တယ်။ သူ့ အဆိုက 'လူဟာအရာရာရဲ့ စံပါပဲ' တဲ့။

မေး။ ဘာကိုပြောချင်တာလဲ။ ဒီစကားကို ဘယ်လို နားလည်နိုင်မလဲ။

ဖြေ။ မှန်တယ် မှားတယ် ဆိုတာက လူနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ အခြားဘာနဲ့မှ မဆိုင်ဘူး။ နတ်ဘုရားတွေနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကြယ်တာရာတွေနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး။ လူကမှန်တယ်လို့ ယူဆတဲ့အရာကမှန်ပြီး မှားတယ်လို့ ယူဆတာက မှားတယ်။ အမှန်၊ အမှားဆိုတာက လူနဲ့ လူ့အခြေအနေတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှိလာတာ၊ သူ့ဘာသာသူ မရှိနိုင်ဘူး။လူတွေလိုပဲ အမှန်အမှားဟာ အခြေအနေ၊ အချိန်အခါကို လိုက်ပြီးပြောင်းလဲနေတာ၊ ခင်ဗျားအတွက် မှန်တဲ့အရာက အခြားသူ တွေအတွက် မှန်ချင်မှမှန်မယ်။ အခြားသူ တွေအတွက် မှန်နေတဲ့ အရာတလည်း ခင်ဗျားအတွက် မှန်ချင်မှမှန်မယ်။ ဒီနေ့မှန်တဲ့ အရာက မနက်ဖြန် မှန်ချင်မှ မှန်မယ်၊ အမှန်အမှားမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ သဘောမရှိဘူး။ လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နဲ့ မှန်တယ်လို့ ဆိုလိုတာဖြစ်တယ်။

မေး။ ဟုတ်သလိုလိုပဲ။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က ရော ဘယ်လိုမြင်သလဲ။

ဖြေ။'လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိဘူး' လို့ဟောတဲ့ ဒဿန ဆရာတွေကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က နှစ်မျိုးဝေဖန်တယ်။ ဝေဖန်ချက်တစ်ခုက ဒီလိုပါ။

လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်တဲ့ ဒဿနဆရာအချို့က ချမ်းသာတဲ့လူငယ်တွေကို အခကြေးနဲ့ စာသင်ပေးတဲ့အလုပ် လုပ်လေ့ရှိတယ်။ အခုခေတ် ကျူရှင်ဆရာတွေလိုပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဒဿနဆရာတွေက ခေတ်မီတဲ့ ဘာသာရပ်မျိုးစုံကို သင်ပေးတာပါ။ ပြီးတော့ သူတို့က 'လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ မှန်တယ်' လို့ဆိုတော့ ဆော့ခရေ့တီး(စ်)က သူတို့ကို ပြန် မေးတယ်။ 'လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ မှန်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ စာသင်ဆရာတွေက ဘာကိုသင်ပေးဖို့ လိုသေးလို့ လဲ'တဲ့။

ဟုတ်တယ်လေ။ ၁+၂က ၆ရတယ်လို့ ကျောင်းသားက ထင်ရင် သူတို့ကို မှန် တယ်လို့ပေးရမှာပေါ့။ ဒါဆိုရင် ဒီဆရာတွေက ကျောင်းသားတွေကို သင်ပေးစရာ ဘာမှမ ရှိဘူးဆိုတော့ ဒီဒဿနဆရာတွေက အပြောနဲ့အလုပ် မတူညီဘူးလို့ အဓိပ္ပာယ် ရော တာပေါ့။

မေး။ ကျူရှင်ဆရာလုပ်ပြီး ပညာဆိုတာ အလကားပဲလို့ သဘောထားလို့ သင့်မယ် မထင်ဘူး။

ဖြေ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်) ရဲ့ ဒုတိယဝေဖန်ချက်ကို ရှင်းပြဖို့ ပုံပြင်တစ်ခုနဲ့ ဥပမာ ရအောင်။ တစ်ခါမှာ ဒဿနဆရာတစ်ယောက် အသက်ကုန်လွန်ပြီး ကောင်းကင်ပေါ်အတက် . .

မေး။ခဏလေးနော်။ ယေသူက ကောင်းကင်ပေါ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တက်လာတာတုန်း။

ဖြေ။ လှေကားနဲ့ တက်တာဗျာ။ ဘာဖြစ်လဲ။ ကဲပါ။ အပြောင်အပျက်တွေ ဘေးထားပြီး စေ့စိုက်နားထောင်ပါ။ ဒီစကနေ ပြန်စမယ်။ တစ်ခါမှာ ဒဿနဆရာ တစ်ယောက် အသက်ကုန်ပြီး ကောင်းကင်ပေါ်အတက် လမ်းမှာ နတ်ဘုရားတစ်ပါးနဲ့ တွေ့တယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီနတ်ဘုရားက 'ဟေ့လူသား၊ ဒီကိုလာပါဦး၊ ငါက မင်းရဲ့ကံကြမ္မာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ့် နတ်ကွ၊ နတ်ဘုရားတွေထဲမှာ ငါကသြဇာအကြီးဆုံးပဲ၊ စကြဝဠာထဲက အရာရာတိုင်းကို ငါက ဖန်တီးတာမို့ ငါ့ကို အားလုံးက စူပါနတ်ဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ်။ မင်း ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား' လို့မေးတယ်။

ဒဿနဆရာ-'ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်အရာမဆို လုပ်နိုင်တယ် ဆိုတာကို တော့ မယုံနိုင်ဘူး' လို့ပြန်ဖြေတော့ စူပါနတ်ဘုရား..ာ ဘာလုပ်ပြရင်ယုံမလဲမေးတယ်။ ဒဿနဆရာက 'ကျောက်တုံး အကြီးကြီး..ာစ်ခု လုပ်ပြပါလား' လို့ ပြောတော့ စူပါနတ်ဘုရားက 'ရပါတယ်။ ဘယ်လောက်ကြီးကြီး လုပ်ပြရမလဲ' လို့ မေးတော့ သူက 'ခင်ဗျားတောင် မပင့်နိုင်အောင်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကို ဖန်တီးပြပါ' လို့ဆိုတယ်။ ဒါနဲ့ စူပါနတ်ဘုရားက စကြဝဠာတစ်ခုလုံးထဲမှာ အကြီးမားဆုံး ကျောက်တုံးတစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ စူပါနတ်ဘုရားက ဒဿနဆရာကို မေးတယ်၊ 'ကဲ ဘယ်အရာကိုမဆို ငါ လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ယုံပြီလားကွ'။ ဒဿနဆရာက 'မယုံနိုင်သေးပါ၊ ယုံစေချင်ရင် အဲဒီကျောက်တုံးကို ပင့်ပြပါလား' လို့ပြောတော့ စူပါနတ်ဘုရားက သူတောင် မပင့်နိုင်အောင်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကို ဖန်တီး[illegible] မပင့်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေလေရော။ ဒဿနဆရာက ပြောတယ်။ 'ကဲ။ တွေ့ပြီလား [illegible] တောင် မလုပ်နိုင်တာတွေ ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် စူပါနတ်ဘုရားဟာ အရာရာကို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မမှန်ဘူး'။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စူပါနတ်ဘုရားက‘ဒါ မင်း သက်သက် လူလည်လုပ်တာပဲ။ ငါ့ကိုပြန်မေးကွာ’လို့ ပြန်ပြောတော့ ဒဿနဆရာက ကျောက်တုံးအကြီးကြီး တစ်ခုကို လုပ်ပြဖို့ ပြန်ပြောတယ်။ စူပါနတ်ဘုရားက သူ့ကိုပင့်ခိုင်းမှာ သိတော့ သူပင့်နိုင်တဲ့ အရွယ်ကျောက်တုံးတစ်ခုကို ဖန်တီးပြတယ်။ ပြီးတော့ စူပါ နတ်ဘုရားက မေးပြန်တယ်။ ‘ကဲ - ငါအခု ဒီကျောက်တုံးကို ပင့်ပြရမလား’ ဒဿနဆရာက မပင့်ပြပါနဲ့ ဒီထက်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးတစ်ခုကို ဖန်တီးပြပါလို့ တောင်းဆိုတယ်။ ဒီထက်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကို စူပါနတ်ဘုရားက မပင့်နိုင်မှာမို့ ‘မလုပ်နိုင်ဘူး’ လို့ဆိုတယ်။ ဒဿနဆရာက ပြောတယ်။ ‘ကဲ - တွေ့ပြီလား။ ဒါဆိုလည်း စူပါနတ်ဘုရားတောင် မလုပ်နိုင်တာတွေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် စူပါနတ်ဘုရားက အရာရာကို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မမှန်ဘူး’။

ပြောချင်တာက စူပါနတ်ဘုရားက အရာရာကိုလုပ်နိုင်တယ်လို့ ပြောရင် ‘ သူတောင် ပြန်မပင့်နိုင်တဲ့ ကျောက်တုံးတစ်ခုကို သူဖန်တီးနိုင်မလား’လို့မေးရတယ်။ သူကကျောက်တုံးကို ဖန်တီးနိုင်ရင် အဲဒီ ကျောက်တုံးကိုသူမပင့်နိုင်ဘူး။ သူက ပင့်နိုင်ရင် ဒီထက်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကို သူမဖန်တီးနိုင်ဘူး။ ဘယ်နည်းနဲ့ကြည့်ကြည့် စူပါနတ်ဘုရားက အရာရာကို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

မေး။ *ဒါက စူပါနတ်ဘုရားကို သူ့စကားနဲ့ သူ့ကို ပြန်ချည်တာပေါ့။*

ဖြေ။ ဟုတ်ပါတယ်။ စကားပြောတဲ့အခါ သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမပြောရင် အဲလို ရှေ့နောက်မညီတာတွေ ဖြစ်ပြီး ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ဆော်မိတတ်တယ်။ ဒါကို သာမန်လူတွေရော၊ ဆရာလုပ်ချင်သူတွေပါ သတိထားရမယ်။

မေး။ *ဒါက‘လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရား’ ရှိ မရှိနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်လဲ။*

ဖြေ။ ဒဿနဆရာအချို့က ‘လောကမှာ ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရား ဆိုတာ မရှိ’ လို့ဆိုတော့ ဆော့ခရေ့တီး(စ်) က ပြန်မေးတယ်။ ‘လောကမှာ ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိ’ လို့ ဆိုရင် ဒီစကားကရော ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရား ဟုတ်မဟုတ် သူက သိချင်တယ်။

ဟုတ်တယ်လို့ ဖြေရင် ‘လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ ရှိတယ်’ လို့ အဖြေထွက်တယ်။ ဒါကြောင့် ‘လောကမှာ ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိ’လို့ အဆိုပြုတာက မှားတယ်။

မဟုတ်ဘူးလို့ဖြေရင် ‘လောကမှာ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိ’ လို့ဆိုတာက မှားတယ်။ ဒါကြောင့် ‘လောကမှာ ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့အမှန်တရားဆိုတာ ရှိတယ်’ လို့ပဲ အဖြေထွက်ပြန်တယ်။

ဒါကြောင့် ‘လောကမှာ ရာသက်ပန် တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ မရှိ’ လို့ ပြောတာဟာ စူပါနတ်ဘုရားက ‘အရာရာကို လုပ်နိုင်တယ်’ လို့ပြောတာနဲ့ သဘောချင်း အတူတူပဲ။ ပြောတာရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အဓိပ္ပာယ်ထွက်နေပုံပေါ်တယ်။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်)

ဒီအချက်ကို ထောက်ပြတယ်။

မေး။ *ဆောရီး၊ ဆောရီး။ ကျွန်တော်ညက ကောင်းကောင်း မအိပ်ထားဘူး။ ဒီနားမှာ ခေါင်းနည်းနည်း လည်သွားတယ်။ ပြန်ရှင်းပြပေးပါဦး။*

ဖြေ။ ဆိုပါစို့ဗျာ။ သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်မှု အမြဲလိုလို ဖြစ်နေတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ဟာ စကားများရန်ဖြစ်ကြလို့ တရားရုံးမှာ ကွာဖို့သွားပြောတယ်ဆိုပါစို့။ တရားသူကြီးက ‘ကဲ မင်းတို့နှစ်ယောက်က တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်သဘောတူညီမှု တစ်ခုမှမရှိဘူးဆိုရင် ဥပဒေအရ ကွာပေးမယ်။ မင်းတို့ နှစ်ယောက်လုံးက ကွာဖို့ သဘောတူသလား’ လို့ဆိုရင် သူတို့ ဒုက္ခတိုးပြီ။

ကွဲဖို့ သူတို့နှစ်ယောက်က သဘောတူရင် သူတို့မှာ သဘောတူညီမှု တစ်ခု ရှိတာမို့ တရားသူကြီးက ကွာပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ တရားသူကြီးရဲ့ မေးခွန်းကို ကိုယ်လိုချင်သလို ပြန်ဖြေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ဆီမှာ လင်မယားကွာဖို့ သွားပြောရင် ဘာမှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

မေး။ *ပြောသူရဲ့ စကားနဲ့ ပြောသူကိုပြန်ချည်တဲ့ နည်းကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်) တွင်တာ ဟုတ်ဘူး ထင်တယ်။*

ဖြေ။ ဒီနည်းကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်) တွင်တာ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီနည်းကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်) ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချတယ်။ သုံးတတ်ရင် ဒီနည်းက အင်မတန် ထိရောက်တာကိုး။ ကိုယ်က ဘာမှထပ်ပြီး ပြောစရာမလိုဘူး။ ပြောသူက သူ့စကားနဲ့ သူ ပြန်ပတ်သွားတာ။ ဒါကိုမြင်တတ်ဖို့တော့ လိုပါတယ်။ အခုခေတ် သင်္ချာသမားတွေ၊ ကွန်ပျူတာ သိပ္ပံသမားတွေက ဒီလိုပြဿနာကို ကောင်းကောင်း နားလည်ကြတယ်။

မေး။ *အမှန်တရားဆိုတာ ရှိရှိ၊ မရှိရှိ။ ဘာဖြစ်လဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ အနေသာကြီးပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဒဿနအကြောင်းပြောသူတွေက လူနားမလည်အောင် အပိုတွေ လျှောက်ပြောတတ်ကြတယ်။*

ဖြေ။ အတော်ပဲ။ ခင်ဗျားလို လူတွေနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ။ ခင်ဗျားက ဘယ်မှာနေတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး။

မေး။ *ကျုပ်ဘယ်မှာနေတာကို ဘာကြောင့် သိချင်ရတာလဲ။*

ဖြေ။ ဒီလိုဗျာ။ ခင်ဗျားက အမှန်တရားဆိုတာ ရှိရှိ မရှိရှိ ဘာဖြစ်လဲလို့ ဆိုတယ် မဟုတ်လား။ နောက်ပြန်ကျရင် ကျွန်တော့်ဘော်ဒါတွေကို ခေါ်ပြီး ခင်ဗျားနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲလာမယ်။ ပြီးရင် ခင်ဗျားဟာ လူဆိုးသူခိုးဖြစ်ကြောင်း၊ လူကွယ်ရာမှာ မဟုတ်တာတွေ လုပ်ကြောင်း ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို ပြောပြမယ်။ နောက်ဆုံး ခင်ဗျားအိမ်က ပစ္စည်းဥစ္စာတွေဟာ ခိုးလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါလို့ စွပ်စွဲပြီး အိမ်ပေါ်တက် အကုန်လာယူမလို့။

မေး။ *ဟာ ဒီလိုလုပ်လို့တော့ ဘယ်ရမလဲ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားပြောသလို ကောင်းတဲ့သူမှ မဟုတ်တာဗျ။*

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြေ။ ဒါကခင်ဗျားရဲ့ အထင်လေဗျာ။ ကျုပ်တို့မှာလဲ ကျုပ်တို့ အထင်ရှိတယ်ဗျ။

မေး။ *ခင်ဗျားထင်တာတွေက အမှန်မှ မဟုတ်တာ။ သက်သေအထောက်အထား မှ မရှိတာ။*

ဖြေ။ အခုခင်ဗျားပစ္စည်းတွေ ပါမယ့်အခါ ကျတော့ အမှန်တွေ၊ အထောက်အထားတွေကို သိချင်တယ်ပေါ့လေ။

မေး။ *ဘာကိုပြောချင်တာလဲ။*

ဖြေ။ခင်ဗျားပြောသလို အမှန်တရားဆိုတာ မရှိလည်း ဖြစ်တယ်ဆိုရင် အားလုံးခေတ်ပျက်မယ့် ကိန်းပဲ။ မတရားမှုတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့က အမှန်ကို သိဖို့လိုတယ် လေ။ လူတိုင်းတဲ့ ပြောချင်ရာပြော လုပ်ချင်ရာ လုပ်ကြရင် သဘောထား ကွဲလွဲတာတွေ၊ မတရားမှုတွေ ရန်တွေဖြစ်လာမယ်။ ဒီလိုအခါမှာ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းဖို့က ဘာကမှန်တယ်။ ဘာက မှားတယ် သိဖို့ လိုတယ်။ အမှန်တရားဆိုတာ တရားမျှတမှုရဲ့ အခြေခံပဲ။ အမှန်တရား ဆိုတာ မရှိရင်၊ မသိနိုင်ရင်၊ တရားမျှတမှု ရှိဖို့ မလွယ်ဘူး။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားဆီက ပစ္စည်းဥစ္စာ ... လာယူမယ်ဆိုရင် အဲဒီ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်အစစ်ဟာ ဘယ်သူဆိုတာ ... ကျကျ သိနိုင်ဖို့ လို တယ်။ ဒါကို လက်မခံနိုင်ရင် တရားမျှတမှု ဆိုတာက အံစာတုံးပစ်သလို ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်နေမှာ။

မေး။*ဒါဆိုရင် ဆော့ခရေ့တီး(စ်)ပြောချင်တာက အမှန်ဆိုတာရှိတယ်။ အမှန်တရား ဆိုတာ မှတယ်။ အမှားတရားဆိုတာလည်း ရှိတယ်။ တိုက်ရိုက်သွားကြည့်လို့ မရဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိန်းဂဏန်းတွေလိုပဲ ရှိတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ပြီးတော့ အမှန်တရားဆိုတာလဲ တစ်ခုတည်းပဲ ရှိတယ်ပေါ့။ ဒါက ဆော့ခရေ့တီး(စ်)ပြောချင်တာရဲ့ အကျဉ်းချုပ်ပဲ မဟုတ်လား။*

ဖြေ။ ခင်ဗျားက အတော်နားထောင်ကောင်းသူပဲ။ ဒါကပြဿနာရဲ့ နယ်နိမိတ်ကိုပဲ သတ်မှတ်သေးတာ။ အဖြေမထွက်သေးဘူး။ အမှန်တရားက တစ်ခုတည်းရှိရင် ဘယ်ဟာလဲဆိုတာ သိဖို့ လိုတယ်။ ဒီမေးခွန်းကို ဆော့ခရေ့တီး(စ်) က ဖြေမသွားဘူး။ အမှန်တရားကို သိဖို့က ဘယ်သူ့ကိုမေးကြည့်ရမှာလဲ။ ကိုယ်ထင်တဲ့ အမှန်တရားနဲ့ အခြားသူတွေရဲ့ အမှန်တရားက မတူရင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ လူအများက မဲပေးပြီး ဆုံးဖြတ်ကြေးဆိုရင် အများသဘောသိဖို့ လူဘယ်နှစ်ယောက်ကို မေးရမှာလဲ။ လူ ၁၀၀ ထဲက ၅၁ ယောက်သဘောတူရင် ရပြီလား။ ၅၁ ယောက်ကမှားပြီး ၄၉ ယောက်ကမှန်နိုင် သလား။ တစ်ခါခါမှာ ၉၉ ယောက်ကမှားပြီး ၁ ယော ... က်ကမှန်နိုင်သလား။ ဘယ် ထောင့်ကကြည့်ကြည့် ဒီပြဿနာက လွယ်လွယ်နဲ့ မပြေလည်ဘူး။

မေး။ *ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါဆိုရင် အခု ခေတ် သိပ္ပံပညာရှင်တွေကရော အမှန် တရားရဲ့ သဘာဝကို ဘယ်လို သဘောထားကြသလဲ။*

ဖြေ။ အထူးသဖြင့် သင်္ချာ၊ ရူပဗေဒ စတဲ့ 'အမာသိပ္ပံ' နယ်ပယ်တွေမှာဆိုရင်တော့ ရာသက်ပန်တည်မြဲတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ ရှိတယ်လို့ ယေဘုယျအားဖြင့် ယူဆကြပါ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာပေ၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စိတ် ပညာ၊ စီးပွားရေး စတဲ့ 'အနုသိပ္ပံ' နယ်ပယ်တွေမှာ ဆိုရင်တော့ အမှန်တရားဟာ ခိုင်မြဲတယ်လို့ ယူဆကြဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အခုပေးတဲ့ အဖြေက ပြည့်စုံတဲ့ အဖြေမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်သိသလောက် ဆိုရရင် ဒီမေးခွန်းကို အခုထိဘယ်သူမှ တိတိကျကျ မဖြေနိုင်သေးပါဘူး။ ဒီမေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခုခေတ်သိပ္ပံ ပညာရှင်တွေရဲ့ သဘောထားက ရေဝင်နေတဲ့ သမ္ဗန်အပေါ် လှေသမားတွေ ထားတဲ့သဘောနဲ့ ဆင်ဆင်ပါဘဲ။

မေး။ *ဘာကိုဆိုလိုချင်တာလဲ။*

ဖြေ။ သမ္ဗန်တိုင်းမှာ ရေဝင်ပေါက် အနည်းနဲ့ အများ၊ အကြီးနဲ့အသေး၊ ရှိကြစမြဲဆို တာကို လှေသမားတိုင်း သိတယ်။ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းပေါက်နေလို့ သဗ္ဗာန်ကို လုံးလုံးရပ်ပြီး အပေါက်ဖာလေ့တော့ မရှိကြပါဘူး။ ဒီဖက်က အပေါက်ကိုဖာရင် ဟိုဖက်မှာ အပေါက်တွေထပ်ပေါ်လာစမြဲကိုး။ ဒါကြောင့် ရေဝင်ပေါက်မကြီးရင် သွားရင်းလာရင်း ဝင်လာသမျှရေကို ခပ်ထုတ်ပြီး ခရီးဆက်ကြတာပဲ။ ရေအဝင်များပြီး လမ်းမှာ သမ္ဗန်မနစ်ရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား။ အခုခေတ်သိပ္ပံ ပညာရှင် တွေကလည်း အမှန်တရားရဲ့ သဘာဝကို ဒီလိုပဲ သဘောထားကြတယ်။

မေး။ *ခင်ဗျားရဲ့ အဖြေကို သိပ်မကျေနပ်သေးဘူး။*

ဖြေ။ မကျေနပ်သေးရင် လှေဆရာတွေကို ထပ်သွားမေးကြည့်ပေါ့။

တီတီထွန်း

ရှင်းလင်းချက်များ

မြေးကြည့်လို့သိတဲ့ အသိနဲ့တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်တဲ့ အသိဆိုတာကို အနောက်တိုင်း ဒဿနပညာမှာ a priori knowledge လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

ဂဏန်းနှစ်ခုကို ပေါင်းရင် ဘယ်အစဉ်နဲ့ပေါင်းပေါင်း ရလဒ်က အမြဲအတူတူပဲ ဒါက commutative property of addition ပါ။

လူဟာအရာရာရဲ့ စံပါပဲ ဒီစကားကို ပရိုတာဂိုးရပ် Protagoras လို့ခေါ်တဲ့ ဂရိဒဿန ဆရာကြီးက ပြောတာပါ။

ဘယ်အရာကိုမဆို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုတော့ မယုံနိုင်ဘူး . . . ဒီပြဿနာကို ဒဿနဆရာတွေက Omnipotence Paradox လို့ခေါ်ကြတယ်။ ခေတ်အဆက် ဆက်တိုင်းမှာ ဆွေးနွေးကြတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဥပမာ-Joshua Hoffman and Gary Rosenkrantz (2006) Ominipotence, Stanford Encyclopedia of Philosophy ကိုကြည့်ပါ။ အင်တာနက်မှာ http;//plato.stanford.edu/entries/omnipotence/ ... ရှာဖွေတွေ့နိုင် ပါတယ်။

အမာသိပ္ပံ၊ အနုသိပ္ပံ- hard science နဲ့ soft science ကိုပြောတာပါ။

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၆ ခုနှစ် ဂါဒီယံ မဂ္ဂဇင်း (Guardian Magazine) တွင် ပါဝင်သော ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၏ဆောင်းပါး Adventures in Housekeeping ကို သားဖြစ်သူ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်းက ဘာသာပြန် တင်ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျပန်ခေတ်အတွင်း အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ စွန့်စားခန်းများ

ခင်မျိုးချစ်

လူများသည် အိမ်ရှင်မအလုပ်ကို ပျင်းစရာကောင်းသည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့သော် ဂျပန်ခေတ်တွင် ဤအလုပ်သည် ရင်ဖိုစရာ၊ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ အပြည့်ဖြစ်ပါသည်။ အချင်းချင်း အတင်းအဖျင်း ပြောစရာ အကြောင်းအရာများတွင် အိမ်ရှင်မ အလုပ်သည် ဂုဏ်သရေရှိနေရာတွင် ထားရှိသင့်ပါသည်။ အိမ်ရှင်မ အလုပ်အကြောင်းကိုသာ ပြောရလျှင် ရသစုံလင် ဇာတ်လမ်းပမာများစွာကို ကြားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်လမ်းအချို့ကို ပြောပြရလျှင်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ချိန်တွင် ကျွန်မ၏ အိမ်ထောင်သက် နှစ်နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်မသည် ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်မသည် အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်းများထဲမှ ချက်နည်း၊ ပြုတ်နည်းများ၊ အိမ်မှုကိစ္စဆိုင်ရာ သိကောင်းစရာများတို့ကိုဖြတ်၍ မှတ်စု စာအုပ်များထဲတွင် ကပ်ထားပါသည်။ စစ်ကြီး ဖြစ်သောအခါ ထိုမှတ်စုစာအုပ်များ ပျောက်ဆုံးကုန်ပါသည်။ ပျောက်သွားတာပဲ ကောင်းပါတယ်။ အိမ်ရှင်မများ အတွက် သိကောင်းစရာ ဆောင်းပါး

အချို့တွေထဲမှာ အဝတ်အစားတွေကို ...တွေ ပေကျန်လျှင် ချွတ်သည့်နည်းများ ပါဝင်ပါသည်။ သို့သော် ဤ ဂျပန်ခေတ် အတွင်း ပေစရာ ဟင်းလည်း မချက်နိုင်၊ ...ရော အဝတ်အစားလှလှဆိုတာ ဝေး... ဒီအခြေအနေအောက်မှာ အဝတ် အစားတွေကို ဟင်းပေလျှင် ချွတ်သော နည်းတွေက ဘာအသုံးကျမှာလဲ။

ဤ ဂျပန်ခေတ်အတွင်းမှာတော့ အိမ်အလုပ်ဟူသည် သိဝ်မရှိပါ။ အဝတ် လျှော်စရာ အနည်းငယ်လောက် ရှိပါသည်။ ချက်ဖို့ ပြုတ်ဖို့ကတော့ မရှိသလောက်ပါပဲ။ ... တော်တော်နစ်နာပါတယ်။ ကျွန်မသည် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ချက်နည်း၊ ပြုတ် နည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို သင်ယူထားပါသည်။ ...ခု ရရှိသော ခွဲတမ်းပစ္စည်းများဖြင့် ကျွန်မ၏ ချက်ပြုတ်ခြင်းစွမ်းရည်တို့ကို ...ခွင့်မရရှိနိုင်တော့ပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်မတွင် ဖန်တီးသည့် အနုပညာ အစွမ်း သည် သွေးသားထဲတွင် ရှိနေပါသည်။ ဆီ ...ဖတ်ရည်တစ်ဇွန်း၊ ကြက်သွန်တစ်ခြမ်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ တပုပ် တစ်လုံး၊ အရိုး ...ပြိုင်းဖြင့် ထောင်တွင်းစခန်းတွင် ...သွားသည်ဟု ထင်ရသော ငါးလေး ...အောင်နှင့် မုန်လာရွက် အနည်းငယ် ...ကို သုံး၍ အကောင်းဆုံးဟင်းလျာ ...တွေကို အနုပညာဆန်ဆန် ချက်ပြ ...သည်။ ကျွန်မရဲ့ အောင်မြင်မှုများကို ...ည့်ရင်း ကျွန်မသည် နာမည်ကြီး ...စားဖိုချုပ်ကြီးပမာ ဂုဏ်ယူ ... ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆန်၊ ဆီနှင့် သယ ...များသောနိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာတွင် ...ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ...တော အသုံးအနှုန်း၊ စကား ပရိယာယ်အရ 'နို့နှင့် ပျားရည်များ စီးဆင်းသော နယ်မြေ' ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော နိုင်ငံကို အငတ်ဘေးဆိုက် သလောက်နီးပါး ဖြစ်သွားအောင် လုပ်နိုင် သော ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် တော်လှပါပေ သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ အစားအသောက် ဈေးနှုန်းများ ခေါင်ခိုက်နေသည်။ ထိုအခါ အုပ်ချုပ်သူ (ဂျပန်)များက ကုန်ဈေးနှုန်း ကန့်သတ်ခြင်းစီမံကိန်းကိုလုပ်ရန် အကြံ ရကြသည်။ မကြာမီ ကုန်ဈေးနှုန်းများ ကန့်သတ်သည့် အမိန့်ထွက်လာသည်။ ထို အမိန့်ထွက်လာပြီးမကြာမီ ကုန်ဈေးနှုန်း ကန့်သတ်သည့်အထဲတွင် ပါဝင်သော ဆီ၊ ဆန်၊ ကြက်သွန်၊ ငရုတ်သီး၊ ငါးခြောက် အစရှိသော အခြေခံစားကုန်များသည် မျက်လှည့်ဆရာ၏ ဆေးကြိမ်လုံးဖြင့် တို့ လိုက်သည့်ပမာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျောက် ကုန်တော့သည်။ သို့သော် အုပ်ချုပ်သူများ သည် ထိုအမိန့်ကို မလျှော့တမ်းဆက်လက် ၍ အကောင်အထည် ဖော်ကြသည်။

ကျွန်မအနေနဲ့တော့ သူတို့ကို ဆဲဆို အတင်းအဖျင်းပြောရုံပဲ တတ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်မက ဘယ်လိုပဲပြောပြော၊ ဘယ်လို စကားလုံးတွေပဲ သုံးပြီးဆဲဆိုသည်ဖြစ်စေ သူတို့ကတော့ ကုန်ဈေးနှုန်းကန့်သတ်သည့် စီမံကိန်းများကို ဆက်လက်၍ လုပ်နေဆဲ ကုန်ပစ္စည်းများကလည်း ဈေးဆိုင်များတွင် ပျောက်ကွယ်သွားဆဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့လို ပြည်သူများအနေဖြင့် လိုင်စင်ရရှိထားသောဆိုင်များမှ ခွဲတမ်း ပစ္စည်းလက်မှတ်မပါဘဲ ထုတ်ယူခွင့်မရှိပါ သည်။ ဘယ်လောက် အထောက်အထား ရရှိသည်ကို 'သနားစရာကောင်းသော ငါးလေး' အကြောင်းမှ သိနိုင်ပါသည်။

'ငါး'ဟူသော ပစ္စည်းသည် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ 'ငါး'ဟူသော အသံကို
ကြားလိုက်လျှင် ကျွန်မ နှလုံးသားများ
တုန်လှုပ်သွားပါသည်။ ငါးရရှိရန် မျှော်
လင့်ချက်အပြည့်ဖြင့် နံနက်စောစော ထ
ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ၏ မိသားစုကို ဟင်း
ကောင်းကောင်းစားရမည်ဟု ကတိပေးခဲ့
သည်။ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သော် လူတန်း
တစ်မိုင်လောက် အရှည်ကြီးကို တွေ့လိုက်
သော် တော်တော် စိတ်ဓာတ်ကျသွား
သည်။ သို့သော် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ အား
ပေးပြီး ဂိတ်တင်းလိုက်သည်။ ကျွန်မ၏
မြင့်မြတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ဘယ်အရာမှ
အတိမ်းအစောင်းမခံနိုင်ပါ။ ကျွန်မ၏ မေးကို
အပေါ်မော့ ၊ ာန်း၀၊ စီလိုက်သည်။ မကြာမီ
ကျွန်မ၏ နောက်တွင် နောက်ထပ်
လူတန်းကြီးသည် တစ်မိုင်လောက် ထပ်
ရှည်လာသည်။

ကျွန်မသည် 'တန်းစီရင်း အချိန်ကုန်
နည်းများ'ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
ရေးနိုင်လောက်အောင် စိတ်ကူးများ ပေါ်
လာပါသည်။ ပထမဦးဆုံးတွင် ကျွန်မရှေ့
ကရောက်နှင့်နေသူများကို ရန်လိုသော
စိတ်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာ
များကို မသိမသာကြည့်၍ ဤမျက်နှာပိုင်
ရှင်များ၏ နောက်ကွယ်တွင် ဘယ်လို
အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေ ဘယ်လိုလျှို့ဝှက်
အတ်မျိုး လူသိမခံနိုင်သော ကြေကွဲဖွယ်
ဇာတ်လမ်းများ ဘယ်လိုရှိနိုင်သည်ကို
စိတ်ကူးကြည့်သည်။ တစ်ခါတရံတွင်
ရာဇဝတ်မှုများကိုပင် စဉ်းစားမိသည်။
ကျွန်မရရှိသော စိတ်ကူးများကို စီစဉ်၍
ရှည်လျားသော အစီရင်ခံစာများ ဘယ်လို
ရေးမည်ကို စိတ်ကူးကြည့်သည်။ စိတ်ကူး
များ ကုန်သွားသောအခါ လူတိုင်း လုပ်နေ
ကျ အကျင့်တစ်ခုဖြစ်သည့် ကိုယ့်လက်သည်း

ကိုယ်ကြည့်သည့်အလုပ်ကို လုပ်မိပါသည်
ထိုအချိန်လောက်တွင် ကျွန်မ၏ ဒူးများ
သည် ခံနိုင်ရည်မရှိတော့သဖြင့် အခြာ
ဈေးဝယ်သူများနည်းတူ ထိုင်ရသည်
ကျွန်မသည် သူတို့ကို မနှစ်မြို့သောစိတ် ဖြ
ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီလူတွေဟာ နံနက်
မလင်းခင်ကတည်းက ရောက်နေမှာပဲ
မတွေးမိသည်။ တော်တော် လောဘကြီးတဲ့
လူတွေပဲ။ ငါးလေး နည်းနည်းရဖို့
ဒီလောက်တောင် အချိန်ကုန်ခံရသလား
သူတို့မျက်နှာတွေ ကြည့်ရတာ ကျ
သရေကို မရှိဘူး။ ကျွန်မသည် သူတို့
ရန်လိုသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်သည်
ဤကဲ့သို့ အကြည့်ခံရသူများတွင် ကြော
စိတ်၊ ရှက်စိတ်များ ပေါ်လာပြီး တန်းမ
တော့ဘဲ အိမ်ပြန်သွားကြမည်ဟု မျှေ
လင့်လျက်ရှိသည်။ သို့မဟုတ် သူတို့စိ
ထဲတွင် ကိုယ်ချင်းစာနာသောစိတ်များ
ဝင်လာပြီး "အဲလေ . . . ငါ့နောက်
လူတွေဟာ ငါ့ထက်ပိုပင်ပန်းနေပုံရတယ်
သူတို့ဟာ သူတို့မိသားစုအတွက် တေ
တော် ဒုက္ခခံနေကြရှာတယ်။ သူတို့
လိုအပ်ချက်၊ ဒုက္ခဟာ ငါ့ထက် ပိုကြီး
တယ်"ဟူသော မြင့်မြတ်သော အတွေး မျ
ဝင်လာပြီး ဖယ်ပေးကြမလားဟု
မျှော်လင့်မိသည်။ သို့သော်လည်း ဖြစ်မလ
ပါ။ စဉ်းစားကြည့်တော့လည်း ဒါဟ
ကျွန်မရဲ့ အပြစ်တွေပါပဲ။ ကျွန်မက မဖြ
နိုင်တာကို သွားပြီး တောင့်တမိတာ
ဒီလောက် မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်မျိုးဟာ
အများစုမှာ ဘယ်ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။

အချိန်တွေ ဘယ်လောက် ကုန်သွ
ပြီဆိုတာတော့ မသိတော့ပါ။ သို့သေ
ကျွန်၏ နေရာမှာ ဈေးရောင်းသ
ကောင်တာနှင့်တော့ တဖြည်းဖြည်း နီးလ

"ကြက်ဥ . . . ဟုတ်လား။ တကယ့် ကြက်ဥတဲ့လား။
ဟိုလေ ကြက်က ဥတဲ့ဥ။ ပြီးတော့ ကြော်စားလို့လည်း
ရတယ်၊ အဲဒီ ကြက်ဥ ဟုတ်လား"

သည်၊ အတိုချုပ် ပြောရရင် ကျွန်မရဲ့
သည်သည် ညနေစောင်းတွင် ရောက်
ပါသည်။ ငါးလေးများသည် အိမ်သို့
တ်သောအခါ ပုပ်သိုးနေ၍ မြေမြှုပ်
ဖြုတ်လိုက်ရုံမှအပ ဘာမှ မတတ်နိုင်
တော့ပါ၊ သနားစရာ ကောင်းလိုက်တဲ့
လေး။

ကျွန်မတို့သည် အများအားဖြင့်
သီးအရွက်များကိုသာ ဟင်းလုပ်၍
နေကြရသည်။ ဈေးတွင် အသီးအရွက်
င်သောဆိုင်တစ်ဆိုင်သည် လူများကို
ဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်သည်၊ ဘာကြောင့်
၊ ဆိုင်ပိုင်ရှင်သည် တရုတ်အဘိုးကြီး
လောက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ ပြောင်နေ
ခေါင်းပေါ်တွင် ဆံပင်အဖြူလေး
ယ်သော ရှိသည်။ အသီးအရွက်
ဆည့်ထားသော ခြင်းကြီး၏နောက်
ကြောင်တောင်တောင် မျက်လုံးများ
ရှေ့တို စိုက်ကြည့်နေသည်၊ ဤအဘိုး
ကို အမျိုးသမီးများက မျက်နှာလို
ရ ပြုံးပြကြသည်။ စကားအမျိုးမျိုး
၍ ပြောကြသည်။ သူသည် ရုပ်ရှင်
ဝရိုဂရိုပက်ထက်ပင် ဆွဲဆောင်မှု
သည်၊ သူ၏ ဆိုင်မှာလည်း ဈေးဝယ်
ဖြင့် အမြဲစည်ကားနေသည်၊ ဘာ
ပါနည်း၊ နောက်တော့မှ လျှို့ဝှက်
သိရသည်။ ကျွန်မသိလိုက်ရသည်
သူသည် ကြက်ဥရောင်းသောကြောင့်
သည်။

ထိုအကြောင်းကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးက
တိုးတိုးလေး ကပ်၍ပြောလိုက်သောအခါ
ကျွန်မ မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင် အံ့သြ
သွားသည်။ "ကြက်ဥ . . . ဟုတ်လား။
တကယ့် ကြက်ဥတဲ့လား။ ဟိုလေ ကြက်
က ဥတဲ့ဥ၊ ပြီးတော့ ကြော်စားလို့လည်း
ရတယ်၊ အဲဒီ ကြက်ဥ ဟုတ်လား" ဟုတ်
ပါသည်။ တကယ့် ကြက်ဥအစစ် အဲဒီ
ကြက်ဥကို ဤတရုတ်အဘိုးကြီးက ရောင်း
သည်။ ကြက်ဥရောင်းတာ ဘာဆန်းသလဲ
ဟု မေးစရာ ရှိသည်။ ဤခေတ်ထဲတွင်
ကြက်ဥသည် မှောင်ခိုပစ္စည်းဖြစ်သည်။
မှောင်ခိုပစ္စည်းကို အရောင်းအဝယ်
လုပ်ခြင်းသည် တော်တော် အန္တရာယ်
များသည်။ ဝယ်သူနှင့် ရောင်းသူ နှစ်ဦး စလုံး
အရေးယူခံရနိုင်သည်။ သို့သော်
ထင်သလောက် မခက်ပါဘူး။ လွယ်ပါ
တယ်ဟု ကျွန်မ မိတ်ဆွေက ပြောသည်၊
အရောင်းအဝယ်အလုပ်ကို ကိုယ်ဟန်ပြ
အချက်ပေးစနစ်ဖြင့် လုပ်သည်ဟု ရှင်းပြ
သည်။ ရှေးဦးစွာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ
ဝယ်သည်။ သို့မဟုတ် ဝယ်ချင်ယောင်
ဆောင်ရသည်။ ပြီးတော့ အဘိုးကြီးကို
'အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်'ဖြင့် ကြည့်ရ
သည်။ မှန်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော
အကြည့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ သူသည်
ကြက်ဥအထုပ်တစ်ခုကို
လိုက်ပြီး ဈေးနှုန်းကို
ချိုး၍ပြမည်၊ ကြား

www.burmeseclassic.com

ပဲ၊ သို့သော် သူပြောတဲ့ 'အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်'ဆိုတာ တော်တော် အဓိပ္ပာယ် သတ်မှတ်ရခက်သည်။ ဘယ်လို အကြည့်မျိုးလဲ၊ မျက်လုံးနှစ်ဖက်ပြူး ကြည့်ရမှာ လား။ မျက်လုံးတွေ မှေးကြည့်ရမှာလား။ မျက်စိမှိတ်ပြရမှာလား။ မျက်စပစ်ပြရမှာလား။ ထပ်မေးကြည့်သောအခါ ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေက တိတိကျကျ ဘာမှ မပြောပါ။ "အဲလေ . . . အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အကြည့်မျိုးပေါ့"ဟုသာ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောလေသည်။

ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေက ဒါထက်ပိုပြီး ရှင်းမပြတော့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကူး၊ ကိုယ့်ဉာဏ်စွမ်းကိုပဲ အားကိုးရတော့မှာ ဖြစ်ပါသည်။ အတွေးအပြည့်နဲ့ မျက်လုံးတွေကို ကြည့်ရမလား။ ဒုက္ခရောက်နေသည့် ရန်စွယ်ကြားက လှဉမ္မာလေးများပမာ ကယ်တင်မည့်သူရဲကောင်းကို အားကိုးတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်ရမလား။ သို့မဟုတ် သူ့မျက်လုံးအစုံတွေကို စိုက်ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲတွင် 'ကြက်ဥ၊ ကြက်ဥ'ဟု ရေရွတ်ပြီး စိတ်ကို ညှို့ရမလား။ စဉ်းစားရင်း အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ ကျွန်မက တရုတ်အဘိုးကြီးကို အဲဒီလို 'အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အကြည့်တွေ' အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြည့်နေတာကို အခြားလူတွေ မြင်သွားရင် ဘာထင်မလဲ။ ကျွန်မ တစ်ဦးတည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်မျိုးများကို လေ့ကျင့်ကြည့်ပါသည်။ သို့သော် တစ်ခုခုတော့ လိုလျက် ရှိပါသည်။

နာမည်ကြီး ပြဇာတ်မင်းသမီးများက ပြောသံ ကြားဖူးသည်။ သူတို့သည် အကြိမ်ကြိမ် ဇာတ်တိုက်ကြသော်လည်း ဘယ်တော့မှ ပြီးပြည့်စုံခြင်းကို မရရှိပါ။ ဤကဲ့သို့ မပြည့်မစုံဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ပွဲဝင်ရပါသည်။ ကျွန်မလည်း ဒီလိုပါပဲ။ ကျွန်မ လေ့ကျင့်မှုများမှာ ပြီးပြည့်စုံသည်ဟု မရှိဘဲ ပွဲဝင်သည့်အချိန်သို့ ရောက်လ ပါတော့သည်။ ထိုနေ့တွင် ကျွန်မ၏ ပုံစံ နာမည်ကြီး ပြဇာတ်မင်းသမီး မယ်(လ ပိုမင်းနဲ့တော့ နှိုင်း၍မရပါ။ ကြောက် သော ကြွက်ကလေးနှင့် ပို၍ တူပါသည် ဤပုံစံဖြင့် တရုတ်အဘိုးကြီး၏ ဆိုင်ရှေ့ ရောက်လာပါသည်။

ကျွန်မသည် အသီးအနှံများကို လျှောက်ကြည့်သည်။ သူသတိထားမိရ ဟန်အမျိုးမျိုးပြုလုပ်သည်။ သူ့ကို မျက် မှိတ်ပြ၊ မျက်စပစ်ပြ၊ အမျိုးမျိုးလုပ်ပြသည် သို့သော် ဘာမှဖြစ်မလာပါ။ ဤသို့ဖြ အရှုံးပေးတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် တရုတ် အဘိုးကြီးသည် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို အသီးအနှံများနှင့် လက်ထဲထည့်လိုက်ပြ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက် သည်။ အြော် . . . အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အကြည့်ဆိုတာ ဒါမျိုးကိုး။ သူ့လက်ချော မျာဖြင့် ပြလိုက်သော ငွေ တန်ဖိုး ကျွန်မက ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်မသည် အသီးအနှံများနှင့် အထုပ်ကို ခြင်းထဲ အလျင်အမြန် ထည့်လိုက်သည်။ အားလုံ သည် ချောမောစွာဖြင့် ရောက်သွားကြ သည်။

ကျွန်မအိမ်သို့ လမ်းလျှောက်ပြန်လာ ချိန်တွင် ခြင်းထဲသို့ မကြည့်ဝံ့ပါ။ အထုပ် ကလေးသည် အသီးအနှံများ အောက်တွင် ရှိပါသည်။ ကျွန်မသည် အိမ်ကို ရောက်ပါ တော့မလားဟုပင် ထင်နေမိသည်။ ခြေ ထောက်တွေကလည်း လေးလံလိုက်တာ တစ်လှမ်းနဲ့တစ်လှမ်း မရောက်နိုင်ဘူး ဒီအထုပ်ကို ဖွင့်မကြည့်ရသေးတော့ က ကြက်ဥတွေ တကယ်ပဲ ပါရဲ့လားကိုပင်

သသယရှိနေသည်။ တရုတ်အဘိုးကြီးသည် ကြက်ဥအပုပ်များ ပေးလိုက်သလား။ သို့ ဆောတ် ကြက်ဥကော တကယ်ပေးလိုက် ရဲ့လား။ အေးလေ . . . ဒီလိုတော့ လုပ် မယ် မထင်ပါဘူး။ လမ်းမှာ ရဲတွေက ရှာ ဒုက္ခပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် ကြက်ဥမပေးလိုက် ကောင်းတာပေါ့။ ကျွန်မခေါင်းငုံ့၍ ကြောက်စိတ်အပြည့်ဖြင့် အိမ်အပြန်လမ်း တွင် တစ်ယောက်တည်း လျှောက်၍ သည်။ ဂျပန်ပုလိပ်တစ်ယောက် ယောက်က နောက်မှ လိုက်လာသလို ခံစား သည်။

ဤသို့ဖြင့် အိမ်နားသို့ နီးလာလေပြီ။ မြောင်းလေးတစ်ခုကို ဖြတ်၍ဆောက် ထားသော သစ်သားတံတားလေးဆီသို့ ရောက်လုနီးဖြစ်သည်။ ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းသည် သားလေးကို ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်း၍ ခြံတံခါးဝတွင် စောင့်လျက်ရှိသည်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မ၏ နောက်တွင် ဖိနပ်သံများကို ကြားရသည်။ ဒုက္ခပဲ။ ဂျပန်တပ်သားတွေ လိုက်လာကြ ပြီ။ ကျွန်မ၏ သားလေးက ကျွန်မကို လှမ်း၍လက်ပြသည်ကို မြင်လိုက်တော့ စိတ်အားတက်လာသည်။ ကျွန်မသည် ခပ်မြန်မြန် ခပ်သုတ်သုတ်လေး လျှောက် လိုက်သည်။ ဖိနပ်သံများ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ တော်ပါသေးရဲ့။ ဘာမှ မရိပ်မိတဲ့ ဂျပန်စစ်သားတစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ တော်ပါသေးရဲ့။

ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းက လက်ပြလိုက် သည်။ သားလေးကလည်း ပျော်၍ ဖော် လိုက်သည်။ ကျွန်မသည် တံတားဆီသို့ သွားတော့ဘဲ ဖြတ်လမ်းကို ယူလိုက် သည်။ ဖြတ်လမ်းတွင် နှစ်ပေ၊ သုံးပေ လောက်သာ ကျယ်သော မြောင်းလေး တစ်ခု ရှိသည်။ ကျွန်မသည် ထမိကို၍ လက်တစ်ဖက်က ခြင်းကိုချိတ်ထားပြီး ခုန် လိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကောင်းကင်ကြီးနှင့် သစ်ပင်များကို ရုပ်စုံမှန် ပြောင်းတွင် မြင်ရသကဲ့သို့ ကျွန်မ၏ အပေါ်တွင် မြင်လိုက်ရပြီး ရေပွက်ထဲသို့ ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။

ကိုလတ်သည် အနားသို့ ရောက်လာပြီး စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်သွားလဲ။ မလှုပ်နဲ့ဦးနော်၊ အရိုး ကျိုးသွားလား မသိဘူး"

ကျွန်မက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်မအရိုး မကျိုးနိုင်ပါဘူး။ သဘာဝတရားက ကျွန်မရဲ့အရိုးတွေကို ဒီခေတ်ရဲ့ဒဏ်တွေ ခံနိုင်အောင် သေချာလုပ်ပေးထားတာ"

သူက ကျွန်မကို ထိုင်နိုင်အောင် ဆွဲထူပေးသည်။ သားလေးက ကျွန်မရင်ခွင်ထဲ ဝင်လာသည်။ သားလေးကိုဖက်ပြီး ကျွန်မ တစ်ခစ်ခစ်ရယ်လိုက်သည်၊ အိမ်ကို ရောက်လာတာ ကံကောင်းလိုက်တာ။

ထိုအချိန်ကျမှ ကြက်ဥတွေကို သတိရလိုက်သည်။ ကြက်ဥတွေကို မမြင်ရတော့ပါ။ ဘယ်ရောက်ကုန်ပါလိမ့်။ ထိုအချိန် တွင် ကျီးများအော်သံကို ကြားလိုက်ရ သည်။ ကျီးများသည် ရေပွက်ထဲသို့ ထိုးဆင်းလာကြသည်။ ရေပွက်ထဲတွင် ခြင်းတောင်းက လဲနေသည်။ ခြင်းထဲမှ ကြက်ဥများ ထွက်လာပြီး အားလုံးကွဲနေသည်။ ကျွန်မသည် ကြက်ဥများကို စားသောက်နေသော ကျီးများကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ကြက်ဥများနှင့် ကျွန်မတို့၏ ... ကို ငို၍ ပြောပြလေတော့သည်။

ခင်မျိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်ဘယ်သူလဲ

ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

"ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ"

ဒီမေးခွန်းကိုမေးတာ ကြားဖူးကြမှာပါ။

သင်ဘယ်သူလဲ။

အချိန်အခါ တည်နေရာပေါ်လိုက်ပြီး သင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဖြေလေ့ရှိတယ်။

"ကျွန်တော်ကမ္ဘာဂြိုဟ်သားပါခင်ဗျာ"

ဒီလိုခပ်ကြောင်ကြောင်အဖြေကိုတော့ကြားဖူးမှာမဟုတ်ပါ။

ဟင်းလင်းပြင် (space)မှာ အခြားဂြိုဟ်သားများနှင့်အစည်းအဝေးလုပ်လျှင် ကျွန်တော်ကမ္ဘာဂြိုဟ်သားပါဟု ဖြေလျှင် သင့်တော်မည်ဖြစ်သည်။

"ပိုပြီးတိကျအောင်ပြောပါ"ဟုပြောပါက "ကျွန်တော် အာရှတိုက်သားပါ"ဟုဖြေမည်ဖြစ်သည်။

"ပိုပြီးတိတိကျကျ"

"ကျွန်တော်အရှေ့တောင်အာရှတိုက်ကပါ"

"ဒီထက်ပိုပြီးတိတိကျကျ"

"ကျွန်တော်မြန်မာပြည်သား"

ထိုထက်ပိုပြီးတိတိကျကျမေးလျှင်

"ကျွန်တော်ရန်ကုန်မှာနေပါတယ်"

ဘယ်မှာမွေးလဲ။

"ကျွန်တော့်ကိုဘီလူးကျွန်းမှာမွေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရွာက ဘုရားကြီးကုန်းပါ။"စသဖြင့် ပိုတိကျသောအဖြေများကိုပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်လာလျှင် မိမိကို အသိအမှတ်ပြုသော အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို identity ဟုခေါ်သည်။

လူတိုင်းတွင် identity ရှိသည်။

identity သည် လူတစ်ယောက်အတွက် 'မယူမနေရသော အရာ' သာဖြစ်သည်။ identity ကိုပြောင်းပစ်၍လည်းမရ။ အတုလုပ်လို့တော့ ရသည်။ သို့သော်အတုသည် အတုသာ ဖြစ်နေပေမည်။

ထို့ကြောင့် လူငယ်များသည် မိမိတို့၏ identity တို့ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။

identity တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်း

သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး အိုင်းစတိုင်းအကြောင်း ပြောလိုပါသည်။ အိုင်းစတိုင်းသည် သူ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းတွင် နိုင်ငံသားဟူသောနေရာ၌ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံသား (World Citizen)ဟုဖြည့်တတ်သည်။'ကျွန်တော်ဟာ လူသားတစ်ယောက်ပါ' ဆိုသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။

အိုင်းစတိုင်းက "ကျွန်တော်ဟာ ခုလိုကျော်ကြားတဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်လာတော့ လူတွေရဲ့လက်ခံမှုတွေ ပြောင်းသွားတယ်" ဟု ပြင်သစ်နှင့်ဂျာမန်တို့၏ (identity)နှင့်ပတ်သက်သော အမြင်တို့ အောက်ပါအတိုင်းပြောကြားခဲ့သည်။

"ကျွန်တော်သာ အလကားလူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ရင် ပြင်သစ်တွေက ကျွန်တော့်ကို အသုံးမကျတဲ့ ဂျာမန်လို့ပြောမယ်။ ဂျာမန်တွေကတော့ ကျွန်တော့်ကို ဂျူး လို့ပြောမှာ သေချာတယ်။ ခုတော့ ပြင်သစ်က ကျွန်တော့်ကို ကမ္ဘာ့လူသားကြီးရယ်လို့ လက်ခံတယ်။ ဂျာမနီကတော့ ကျွန်တော့်ကို ဂျာမနီနိုင်ငံသားလို့ပဲသတ်မှတ်တယ်"

ထို့ကြောင့် identity ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတို့ ဖော်ထုတ်ရန်အရေးပါသည်။ သို့သော် နေရာတကာမှာတော့ အရှိကိုအရှိအတိုင်း လက်ခံသည် မဟုတ်ကြောင်း အထင်အရှားသိနိုင်သည်။

မိမိကိုယ်ကိုနိမ့်ကျသည်ဟု ယူဆသူများသည် မိမိ identity တို့ ပြောင်းပစ်ရန်ကြိုးစားကြသည်။

ထိုသူများသည်မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှုမရှိသူများဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ လူတိုင်းတွင်အစွမ်းအစရှိသည်။ မိမိအရည်အသွေးသည် အသားရောင်၊ ဆံပင်ရောင်၊ နိုင်ငံသားဖြစ်မှုတွေနှင့် မဆိုင်ပါ။

မျိုးရိုးဗီဇနှင့်လည်း မဆိုင်ပါ။

အသားမည်းသော ကပ္ပလီကြီးဖြစ်သည့် ကမ္ဘာကျော် သုတေသနပညာရှင်ကြီး ဂျော့ဝါရှင်တန် ကာဗာကို ကမ္ဘာက လေးစားကြသည်။ အသားမည်းသော ဖော်ပရာဝင်းဖရီးသည် ကမ္ဘာ့အလယ်နာမည်ကျော်သော စကားပြောကောင်းသူဖြစ်သည်။ သန်းကြွယ် သူဌေးမကြီးလည်းဖြစ်သည်။

ဘောလုံးကစားကောင်းသော ပီလီလို လူမည်းတွေ အတော်များလို လူဖြူတွေ များစွာရှိသည်။ လူဖြူလူမည်း လူနီလူဝါ ထူးချွန်သောအားကစားသမားပေါင်းများစွာကို လူငယ်များတွေ့ရှိကြပေမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကြောင့် အသားအရောင်သည် (လူတွေက ခွဲထားသည်က လွဲ၍) ဘာကိုမှ မဖော်ပြပေ။

"မင်း မည်းလိုက်တာကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဘာလို့ မည်းလဲ"

"ကျွန်တော်တို့က အညာသား"

"မင်းကိုကြည့်ရတာ အသားမည်းတာကိုဂုဏ်ယူနေသလိုပဲ၊ ဘာလဲ မင်းက အညာသားဖြစ်ရတာကို ဂုဏ်ယူလား"

"ဂုဏ်ယူတာပေါ့ဗျာ။ မည်းတဲ့အသားဟာ ကျွန်တော်အသား။ အဲဒီ အသားတွေအသွေးတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုတည်ဆောက်ထား တာပါ။ အညာသား အဖေကြီးနဲ့ အညာသူမကြီး အမေကြီးတို့ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်တွေပါ"

သင်ကောဒီလိုဂုဏ်ယူတတ်ရဲ့လား။

တကယ်လို့သင်ဟာ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဆိုပါတော့။

လူနာတွေအများကြီးနဲ့ သင်အလုပ်ရှုပ်နေချိန်မှာ သင်ရဲ့ ဆေးခန်းထဲကို အညာက သင်ရဲ့ဖခင်ကြီးဟာ အဝတ်အစား စုတ်ပြတ်ပြတ်၊ ဖိနပ်နောက်မြီးပြတ်နဲ့ ဝင်ရောက်လာရင် ဖခင်ကြီးကို သင်က အဖေလို့ခေါ်ပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေရာချထားပေးမှာလား။ လူနာတွေကိုလည်း 'ဒါ ကျွန်တော့်အဖေပါ' လို့ ပြောရဲမှာလား။

တကယ်လို့ သင့်အဖေဟာ အရက်မူးနေရင်ကော။

သင်က ဒီလိုနေရာမှာ ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံပြီး ပြုစုပေးနိုင်မှာလား။

အများက သံသယဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။

စဉ်းစားကြည့်ပါ ။ မိမိတွင်မိသားစုရှိသည်။

မိမိ၏အခြေအနေသည် အခြားလူတွေနဲ့မခြားပါဘူး။

မိမိရဲ့ဘဝကိုနုံချာလှသည်။ အခြားသူတွေလည်း ဒီလိုနုံချာ တာတွေ ရှိပါသည်။ ဒီတော့ ငါဟာ အလကားပါကွာရယ်လို့ဘယ်တော့မှ မထင်ပါနဲ့။

"နေရာချင်းတတော့ မလဲပါဘူး။ တောင်ပေါ်သား တစ်ယောက်ဖြစ်ရတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်ကွာ" တဲ့။

စိုင်းဆိုင်မောဝ်ရေးထားသည့် စိုင်းထီးဆိုင်၏သီချင်း တစ်ပုဒ်ဖြစ် သည်။ အင်မတန်ကောင်းပါသည်။တောင်ပေါ်သားတွေဂုဏ်ယူကြသလို မြေပြန့်သား တွေလည်း ဒီလိုပဲဂုဏ်ယူကြပါသည်။

အသားဖြူတွေဂုဏ်ယူကြသလို အသားမည်းသူများလည်း ဂုဏ်ယူ နိုင်ပါသည်။ တကယ်တော့ ဂုဏ်ယူရမှာ ပြင်ပ အရောင်အသွေး မဟုတ်ပါ။ မိမိအတွင်းက အရည်အသွေးပင်ဖြစ်သည်။

identity ၏ သစ္စာတရား

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ကြားဖူးထားသည်။ နောက်ပိုင်း ဒေါက်တာ မောင်ဖြူးက ဘာသာပြန်ထားသော ဆရာကြီးရိဘင်ဒြာနတ်တဂိုး၏ သစ္စာကာမကိုဖတ်ဖူးပါသည်။

ဆရာဒေါက်တာမောင်ဖြူး၏စာအတိုင်းတင်ပြပါမည်။

"နေသည်မြစ်၏အနောက်ကမ်းထက်ရှိ သစ်တော၏ထွေးယှက်သော အကိုင်းကြားသို့ ဝင်၍သွားပြီ။

ရဟန်းငယ်တို့သည်လည်ကိစ္စကြီးငယ် ရှက်ဆောင်ပြီးလျှင် မီးပုံတွင် ဝိုင်းကာ ဂေါတမအရှင်၏တရားကိုနာလုဆဲဖြစ်၏။

ထိုအခိုက် ထူးဆန်းသော သူငယ်တစ်ယောက်ရောက်လာ၍ သစ်သီး ပန်းမန်ဖြင့် အရှင်မြတ်ကို ဦးခိုက် ပူဇော်၍ ကြိုးကြာသံဖြင့် သူဆို၏။

"အရှင်၊ ငါ့အား သစ္စာတရားမွန်၏လမ်းခရီးသို့ဝင်ခွင့်ကို ပေးတော်မူပါလော့။ ငါ၏အမည်ကားသစ္စာကာမတည်း"

အရှင်သူမြတ်ဆို၏။ "သင်၏လာခြင်းကား ကောင်းသောလာခြင်း တည်း။ အသင်ကား အဘယ်အမျိုးအနွယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏမျိုးသာလျှင် အမြတ်ဆုံးတရားကို မျှော်မှန်းထိုက်၏ "

သူငယ်ဆို၏။ "အရှင် ငါသည် အဘယ်အမျိုးဟုငါမသိ။ ငါ၏မိခင်ထံ သွား၍မေးအံ့"

ဤသို့ပြောပြီးနောက် သစ္စာကာမသည် ခွင့်ပန်၍ ချောင်းကိုဖြတ်၍ စည်းခုံအဆုံးဝယ် အိပ်နေသော ရွာစဉ်ရှိ မိခင်၏တဲသို့ ပြန်၏။

မီးခွက်သည် အခန်း၌ မှိန်စွာလင်း၏။ မိခင်လည်း သားအပြန်ကို မျှော်သောတခါးဝတွင်စောင့်နေ၏။

သူသည် သားကိုရင်၌ပိုက်၍ ဦးထိပ်ကိုနမ်းသည်။သူမြတ်ထံ သွားခဲ့ သောကိစ္စကို မေး၏။

"ငါ၏ဖခင်ကား အသူနည်း။ သူငယ်ပြန်မေးသည်။ ဗြာဟ္မဏမျိုးသာလျှင် အမြတ်ဆုံးတရားကိုမျှော်မှန်းထိုက်သည် ဟု ဂေါတမအရှင် ငါ့အားပြော၏"

ထိုမိန်းမလည်းမျက်လွှာချ၍လေသံဖြင့်ဆို၏။

"ဆင်းရဲသော ငါ့၌ ငယ်စဉ်က သခင်များခဲ့၏။ သင့်ကိုရသော ငါ မိခင် ဇဗာလာ၌ ချစ်သားယောက်ျားမရှိ"

တောရကျောင်း၏သစ်ပင်ထိပ်ဖျားတို့၌ အရုဏ်ကျင်း၍ [illegible] လင်းပြီ။

ရေချိုးပြီး၍ ခေါင်းစိုဆဲရှိသော တပည့်ရဟန်းတို့လည်း သစ်ပင်ကြီး အောက်၌ ဆရာ့မျက်မှောက်ဝယ် ထိုင်ကြပြီ။

ထိုအခိုက် သစ္စာကာမ ရောက်လာ၏၊ သူသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချော်ရင်း၌စကားမဆိုဘဲရှိ၏။

'ငါ့အားပြောလော့' ဆရာမြတ်က ဆို၏။

အသင်ကား အဘယ်အမျိုးအနွယ်တည်း"

'အရှင်' သူငယ်ဆို၏။ "အဘယ်အမျိုးအနွယ်ဟူ၍ကား ငါမသိ။ ငါ၏မိခင်အား မေးစဉ်ဝယ် သူဆို၏။ ဆင်းရဲသောငါ့၌ ငယ်စဉ်က သခင်များခဲ့၏၊ သင့်ကိုရသော ငါမိခင်ဇဗာလာ၌ ချစ်သားယောက်ျားမရှိ"

ပဒ္မအုံကို တုတ်နှင့်ထိုးလိုက်သည့်အလား တပည့်ရဟန်းတို့ထံမှ ဟင်းသံကြီး ပေါက်ကွဲလာ၏။ ဇာတ်ပျက်၏ အရှက်မရှိသော စကားအတွက် တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ကြ၏။

ဂေါတမအရှင်ကား နေရာမှထ၍ လက်ကိုဆန့်၍ သူငယ်အား ရင်ခွင်၌ထား၍ ဆို၏။

"ပြာဟ္မဏတကာတို့ထက် မြတ်သော ငါ့သား။ သင့်၌ အမွန်မြတ်ဆုံးသောသစ္စာအမွေရှိပေ၏။ (သစ်သီးကောက်အမှတ် ၆၄ မှ)

လူတစ်ယောက် identity သည် အရေးပါသည်။ တန်ဖိုးရှိသည်။

ထိုထက် မလိမ်မညာသူသည် တန်ဖိုးပိုရှိသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်က သာကီဝင်မင်းတို့နှင့် ဝိဋ္ဋူဗ မင်းသားစစ်ခင်းရခြင်းမှာ identity ကို စော်ကားခံရ...သာကြောင့်ဖြစ်သည်။

သင်ရဲ့ identity ကို သဘောပေါက်ပါ

သင်သည် Homo Sapiens ဟူသော လူသားစင်စစ်ဖြစ်သည်။

အဓိပ္ပါယ်မှာ ပညာဉာဏ်ရှိသော လူသားအမျိုးအနွယ်တွင် သင်ပါဝင်ပါသည်။

ထို့အတွက် လူဖြစ်ခြင်းကို သင်ဂုဏ်ယူနိုင်ပေသည်။

တစ်ဆင့် သင်သည် အာရှတိုက်သားဖြစ်သည်။

နောက်အရင်းစစ်ပါက သင်သည် မြန်မာပြည်သားဖြစ်သည်။

သင် ဂုဏ်ယူချင် ဂုဏ်ယူပါ။ ဂုဏ်မယူချင်လည်း နေပါ။ သင်၏ မြန်မာပြည်သားဖြစ်သော identity ကို ဘယ်တော့မှမပြောင်းနိုင်ပါ။ ပျောက်ဖျက်နိုင်ပါ။ သင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို မေ့ထားကာ လိမ်ညာ၍တော့ ရတောင်းရပါ၏။

ဒီအတွက် သင်သည် 'အကောင်းဆုံးသောမြန်မာပြည်သား' အဖြစ် ကြိုးစားရင် မကောင်းပေဘူးလား။

မြန်မာပြည်သားဖြစ်ရတဲ့အတွက်ဂုဏ်ယူစရာတွေ အများကြီးပါ။

ဒီလိုဂုဏ်ယူနိုင်ဖို့အများတကာကိုအပြစ်တင်နေမှာလား။

မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးစားမှာလား။ ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

သစ်တိုင်း မကောင်း ယောင်းတိုင်း မညံ့

မိုးရွာနေဇာ

(က)

...တွေးဟူသည် သစ်တိုင်းလည်း ...ကောင်းနိုင်သလို ယောင်းတိုင်းလည်း ...ပေ။ ဗုဒ္ဓစာပေလာ အတွေးအခေါ် ...ိုင်ရာ ဒဿနများသည် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ...ော်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ အယောင်းဟုဆိုနိုင်သော် ...ည်း အကောင်းတွေပင်ဖြစ်သည်။ ယနေ့ ...ထိပင် သစ်လွင် နိုင်ကျည် တည်တံ့ ...တ်ရှိလေသည်။ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် ...စ်လွင်လတ်ဆတ်သော အတွေးအမြင် ...စ်များလည်း ကောင်းမွန်ပါသည်။ လူ ...ားအကျိုးပြု ပြုပြင်ရေးအမြင်သစ် ...ားလည်း ရှင်သန်လျက်ရှိပေသည်။ ...ယောင်းထဲမှ အကောင်းတွေကို ရှာဖွေ ...ာ်ထုတ်သုံးစွဲတတ်ဖို့လည်း လိုပေသည်။

ထူးခြားချက်မှာ ဗုဒ္ဓစာပေလာ ဒဿ...ဆိုင်ရာ ဟောကြားချက်များသည် ...ာကအကျိုးသာမက လောကုတ္တရာ ...အကျိုးကိုပါ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်းဖြစ် ...ည်။ ပစ္စက္ခမျက်မှောက်ဘဝတွင်သာမက ...လွန် နောင်ဘဝသံသရာအထိပါ ...ကျိုးဆက်များတိုးတက်ခံစားရရှိနိုင်ခြင်း ...ဖြစ်ပါသည်။ မမြင်ရသော နောင်ဘဝ ...မှာ ကောင်းစားရေးကို လက်မခံနိုင် ...ည်ဖြစ်စေ မျက်မှောက်ဘဝ လက်ရှိ ...အနေအထွေထွေကို ကောင်းကျိုး ...နိုင်ခြင်းမှာ မငြင်းနိုင်ပေ။ သောက ...နေသူကို သောကပျောက်ပြီး ငြိမ်း ...နိုင်သည်။ ဒုက္ခခံစားနေရသူတွေ ကို ...ဆင်းရဲမှ သက်သာစေသည်။ ...င်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်နေသူများကို ... ဆင်းရဲခြင်းတရားကိုခံနိုင်ရည်ရှိ ...ိတ်သဘောထားပြောင်းပုံ နှလုံး

www.burmeseclassic.com

သွင်းဆင်ခြင်မှု မှန်ကန်ရန် လိုအပ်ပုံ စသည်တို့ကို အကုန်အစင် မိန့်ဆိုတော်မူ ထားပေးသည်။

(ခ)

အတွေးဟူသည် သစ်တိုင်းလည်း မကောင်းနိုင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယနေ့ ခေတ်တွင် မဟုတ်၊ ဟိုရှေးပဝေသဏီက လည်း ဆန်းဆန်းပြားပြား ကတ်သီးကတ် သတ် တွေးတတ်သူများရှိခဲ့သည်ပင်။

ကောရက္ခိယသည် တက္ကသိုလ်ပြည် ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး၏ တပည့်ဖြစ် သည်။ တပည့်ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ဆရာ ကြီး၏ အကျင့်စရိုက်တစ်ခုကို လွဲမှားနေ သော အတွေးကို ပညာသားပါပါ ပြုပြင် ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ အတွေးအခေါ်မှာ လူတိုင်း သီလရှိဖို့ လိုသည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်း သီလစောင့်ထိန်းရမည်။ ဤ အတွေးကို အကောင်အထည်ဖော်ကာ လူတိုင်းအား သီလပေးလေ့ရှိသည်။ သူ့ထံ သို့ ရောက်လာသူတိုင်းအား ငါးပါး ရှစ်ပါး သီလများကို စောင့်ထိန်းခိုင်းသည်။ သီလ ပေးခြင်းသည် ဆရာကြီး၏ ပုံသေအကျင့် စရိုက်တစ်ခုဖြစ်သွားလေသည်။

ကိုယ်ကျင့်သီလရှိဖို့ လူတိုင်းလိုလို သိကြသော်လည်း ကိုယ်တိုင်သီလလုံခြုံ အောင် စောင့်ထိန်းဖို့ ဝန်လေးနေကြလေ သည်။ ခဲယဉ်းကြလေသည်။ မလွှဲမကင်း သာ သီလယူကြရသော်လည်း ဆောက် တည်နိုင်ခြင်းမရှိကြ။ စောင့်ထိန်းနိုင်ခြင်း မရှိကြပေ။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကော ရက္ခိယလို တပည့်များက "ဆရာကြီး သီလစောင့်ထိန်းချင်သူကိုသာ သီလပေး ပါ၊ သီလစောင့်ထိန်းရန် တိုက်တွန်းပါ။ သီလဟာ လူတိုင်းနဲ့မတည့်ပါဘူး ဆရာ ကြီး"ဟု အကြံပြုကြသည်။

မှန်ပါသည်။ 'ဒုဿီလဿ သီလ ကထာ ဒုက္ကထာ- သီလမရှိသူအား သီလ ဟူသော စကားသည် နားခါး၏'

'အသဒ္ဓဿ သဒ္ဓကထာ ဒုက္ကထာ- သဒ္ဓါတရားမရှိသူအား သဒ္ဓါစကားပြော ကြားခြင်းကို နားဝင်ချိုမည် မဟုတ်ပေ၊ ထို့အတူပင် 'ပညာမဲ့သူအား ပညာစကား တွေ ပြောနေခြင်းသည် ဆီလျော်မည် မဟုတ်ပေ၊ ဒုပ္ပညဿ ပညာကထာ ဒုက္က ထာပဲဖြစ်မည်'။

(ဂ)

ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး၏ စွဲလမ်း သောအတွေးစရိုက်ကို ချေဖျက်ရန် အကွက်ပေါ်ပေပြီ။

တစ်နေ့တွင် ပရိတ်မင်္ဂလာရွတ်ဖတ် ပေးရန် ဖိတ်ကြားလာသူများအား ဆရာ ကြီးက တပည့်ကောရက္ခိယက ဦးစီးပြီး ဆောင်ရွက်ပေးရန် ညွှန်ကြားပေးလိုက် သည်။ ကောရက္ခိယသည် အခြားကျောင်း သားပုဏ္ဏားများနှင့်အတူ ပရိတ်ရွတ်ပွဲကို ဦးစီးဆောင်ရွက်ပေးလိုက်သည်။ အခြား ကျောင်းသားများနှင့် အတူပြန်ခဲ့ကြလေ သည်။ ကောရက္ခိယသည် လမ်းခရီးတွင် နားနေကာ အတွေးအခေါ်သစ် တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ပြီး ချောက်ကမ်းပါးထဲသို့ ကျောက်တုံးများကို တစ်တုံးပြီး တစ်တုံး ပစ်ချနေလေသည်။

အခြားကျောင်းသားတွေက "ဘာ လုပ်တာလဲ"ဟု မေးကြသော်လည်း ကော ရက္ခိယက ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ လုပ်မြဲ တိုင်းလုပ်နေလေသည်။ သူ့အတွေးသစ် ဘယ်လိုရှိသည်ကို မသိရသော်လည်း [illegible]

[illegible]ပ်ရပ်ကတော့ဖြင့် အများအမြင်မှာ [illegible]ဆန်းပြားနေပေပြီ။ နက်စောက်သော [illegible]ချောက်ကမ်းပါးထဲသို့ ကျောက်တုံးများကို [illegible]ပစ်ချနေခြင်းမှာ အများ၏အမြင်တွင် [illegible]နားလည်ချင်စရာ ဖြစ်နေပေသည်။ 'ဒီ [illegible]လူတော့ စိတ်ဖောက်ပြန်သွားပြီ'ဟုပင် [illegible]ဆင်မှတ်ကြလေသည်။ သူ့ကို ထားခဲ့ပြီး အခြားကျောင်းသားများ ပြန်သွားကြလေ [illegible]။

(ဃ)

ခေါင်းဆောင်တပည့်ကြီး မပါသဖြင့် ဆရာကြီးက မေးမြန်းလေရာ . . .

"ဆရာကြီးတပည့်တစ်ယောက် စိတ် ဖောက်ပြန်သွားပြီထင်ရဲ့။ နက်စောက်တဲ့ ချောက်ကမ်းပါးထဲသို့ အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ ကျောက်တုံးတွေ လှိမ့်ချကာ နေရစ်ခဲ့ တယ်၊ ဆရာကြီး အချိန်မီလိုက်သွားပြီး [illegible]ပါဦး"

ဟု ပြောကြလေသည်။

ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးသည် ကောရက္ခိယရှိရာသို့ လိုက်သွားကာ . . .

"အမောင် . . . ဘာရည်ရွယ်နဲ့ ဘယ်လိုအတွေးပေါက်ပြီး ချောက်ထဲသို့ ကျောက်တုံးတွေကို ပစ်ထည့်နေတာလဲ"

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ တပည့်က . . .

"ဟောဒီ မဟာပထဝီမြေပြင်ကြီးကို ညီညီညာညာ ဖြစ်သွားအောင် ဆောင် [illegible]နေတာပါ"

ဟုဖြေလေ၏။

"အမောင် ကောရက္ခိယ . . . မင်း [illegible]သလား၊ ဟောဒီ ကမ္ဘာမြေပြင်ကြီးကို [illegible]အောင် ဘယ်သူမှမစွမ်းဆောင်နိုင် [illegible] ချောက်ကမ်းပါးတွေ မပြည့်ခင်

ကျောက်တုံးတွေရှာပြီး ဖို့နေတုန်း မင်းဟာ သေဆုံးပြီး နိဂုံးချုပ်သွားမှာကို မင်းစဉ်းစား မိရဲ့လား"

"ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး။ ဒီလိုဆိုရင် ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်ပြောပါမည်။ လူ သားတစ်ယောက်ဖြစ်သော ကျွန်တော် သည် အမို့အမောက် အကွေ့အကောက် အချိုင့်အဝှမ်းတွေနဲ့ ပြွမ်းတီးနေတဲ့ ဒီကမ္ဘာ မြေပြင်ကြီးကို ညီညာသွားအောင် ဖို့နိုင် စွမ်းမရှိသလို အတွေးအမြင် အဆင် ရောင်စုံ၊ အယူဝါဒမျိုးစုံရှိနေတဲ့ လူများကို တစ်သွေးတစ်ရောင်တည်းဖြစ်အောင် ဆွဲ ဆောင်သိမ်းသွင်းနေတဲ့ ဆရာကြီးရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာလည်း ဘယ်တော့မှာ အောင် မြင်မှာ မဟုတ်ပေဘူး ဆရာကြီး ခင်ဗျား"

ဤအချိန်တွင် ဒိသာပါမောက္ခဆရာ ကြီးသည် တပည့်ဖြစ်သူ၏ ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်လျှောက်ပတ်သော စကားရပ်တို့ ကောင်းစွာဆင်ခြင်မိပြီး လူတိုင်းအား သီလ ရှိစေချင်၍ သီလပေးမိသော သီလစောင့် ထိန်းရန်တိုက်တွန်းနေသော သူ၏လုပ်ရပ် ကို အဆုံးသတ်လိုက်လေသည်။ တပည့် ကိုလည်း ချီးကျူးဂုဏ်ပြုလေသတည်း။

(ဇာတက ပဥ္စာ[illegible]
[illegible]ကောရက္ခိယ[illegible])

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ဂါလီလီယို
နှစ်၄၀၀ပြည့်
၂၀၀၉

ဂျူနီယာဝင်း

၂၀၀၉ ခုနှစ်သည် ဂါလီလီယို နှစ် ဖြစ်သည်။ ဂါလီလီယို (သို့မဟုတ်) Galileo Galilei ဂါလီလီယို ဂါလီလီ (1564-1642)သည် ဖလောရင့်မြို့သား၊ နက္ခတ်ဗေဒ ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ကာ တယ်လီစကုပ်ကို တီထွင်ခဲ့သူအဖြစ် လူအများက သတ်မှတ်ခြင်းခံရသူ ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၄၀၀၊ ၁၆၀၉ ခုနှစ်တွင် ဂါလီလီယိုသည် ပါဒူးဝါး (Padua) တက္ကသိုလ်တွင် အလုပ်လုပ်နေစဉ် သူ တီထွင်သော အဝေးကြည့် မှန်ပြောင်း(ခေါ်) တယ်လီစကုပ် (telescope)ကို ကောင်းကင်သို့ ထောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ သူသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ် (Jupiter) ဘေးမှ လများ၊ လပေါ်ရှိ တောင်များ၊ နေပေါ်ရှိ အစက်ပြောက်များနှင့် သောကြာဂြိုဟ် (venus)၏ လည်ပတ်ပုံထူးခြားမှုများကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ အမှတ်တရနှင့် ၁၆၀၉ ခုနှစ်ကို ဂုဏ်ပြုဖို့ ယခုနှစ် ၂၀၀၉ကို ဂါလီလီယိုနှစ် သို့မဟုတ် တယ်လီစကုပ် နှစ် ၄၀၀ ပြည့်ဟု သတ်မှတ်ကာ အခမ်းအနားများ ကျင်းပနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂါလီလီယို၏ ဘဝ ပုံရိပ်နှင့် သူဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့်လမ်းကား ပို၍ အောက်မေ့ ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပါသည်။

တယ်လီစကုပ်ဟူသည်မှာ မှန်ဘီလူး များ သို့မဟုတ် ရိုးရိုးမှန်များ သို့မဟုတ် နှစ်မျိုးစလုံးပေါင်းစပ်ကာ အဝေးမှ အရာဝတ္ထုများကို ကြည့်ဖို့ရန်အတွက် ပြုလုပ်ထားသော တိရိယာဖြစ်သည်။ ထို အကြံဉာဏ်ကို Roger Bacon က ၁၂၉၄ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ Leonard Digges က ၁၅၇၀ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း မှန်ဘီလူးနှင့်ပတ်သက်သော နိယာမများဖြင့် စဉ်းစားခဲ့ကြဖူးသည်ဟူသော ပြောဆိုချက်များ ရှိခဲ့သော်လည်း သက်သေသာဓက အတိအကျ မပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ထို့ပြင် ၁၆၀၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတုန်းက ဟော်လန်ရှိ Middleway အရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်သူ မျက်မှန်လုပ်သူ John Lipperhey (Lippershey)မှလည်း ထိုအကြံဉာဏ် ဥပဒေသများသုံး၍ တီထွင်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ ဖူးသည့်

ယခု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်မှာ ကမ္ဘာသည်
စကြဝဠာအလယ်၌ရှိ၍ မရွေ့လျားပါ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။
ယင်းအယူအဆကို မဟုတ်ဘူးဟု ယုံကြည်ခဲ့မိသည်ကိုလည်း
မှားပါသည်ဟု ဝန်ခံပါသည်။ × × × ဂါလီလီယိုသည် တရားခံ
အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ကာ ခရစ်ယာန်ရုံးတော်၌
လက်မှတ်ရေးထိုး သစ္စာဆိုခဲ့ရသည်။ သူ ကွယ်လွန်ပြီး ၃၅၉
နှစ်ကြာသောအခါကျမှ ဂါလီလီယို အနိုင်ရလေသည်။
ထိုအခါမှ ခရစ်ယာန်အာဏာပိုင်တို့က သူတို့မှားကြောင်း
ဂါလီလီယိုမှန်ကြောင်း အဆိုကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးထံ
တင်သွင်းသည်

[illegible]ဉာဏ်ချက်များ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ Middleway အရပ်မှပင် မျက်မှန်လုပ်သူများဖြစ်သည့် [illegible]s Metius၊ Zacharicy Jansen တို့ကိုလည်း တယ်လီစကုပ်ဖြစ်လာဖို့ စဉ်းစား[illegible]ခဲ့ကြသည့် ဥပဒေသများဖြင့် တီထွင်ဖို့ လမ်းဖွင့်ပေးခဲ့သူများအဖြစ် မှတ်တမ်း[illegible]ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တယ်လီစကုပ် အတိအကျကို ဘယ်သူက တီထွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု သေသေချာချာ [illegible]ထောက်လှမ်းဖို့ မဖြစ်နိုင်သော်လည်း အီတလီမှ ဂါလီလီယို ဂါလီလီနှင့် ဂျာမဏီမှ [illegible]မှန် မာရီယပ် Simon Marius တို့ကို နက္ခတ္တဗေဒ ဆိုင်ရာ လေ့လာမှုအတွက် [illegible]ယ်လီစကုပ် ကို ပထမဦးဆုံး အသုံးပြုခဲ့ကြသူများအဖြစ် သတ်မှတ်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ [illegible]လီယိုသည် တယ်လီစကုပ်နှင့် ပတ်သက်သော အခြေခံဥပဒေသများကို ကိုယ်တိုင် [illegible]ခဲ့ပြီး ရှေးကရှိခဲ့သော နက္ခတ်ဗေဒဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ၏ အကူအညီဖြင့် တယ်လီ[illegible]ပ်ကို တီထွင်အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဂါလီလီယို၏ မှတ်တိုင်တစ်ခုအဖြစ် ပီစာမျှော်စင်ပေါ်မှ ၅-ပေါင်အလေးနှင့် ၁-[illegible]င်အလေးကို အမြင့်ကနေ လွှတ်ချပြခဲ့ကာ ရှေးက သိပ္ပံပညာရှင် Aristotle [illegible]ရစ္စတိုတယ်) (၃၈၄-၃၂၂ BC)၏ အဆိုတစ်ခုဖြစ်သော ပေါ့တဲ့အလေးနှင့် [illegible]တဲ့အလေး ပြိုင်တူပစ်ချရင် လေးတဲ့ အလေးက မြေကြီးကိုအရင်ထိမယ်ဟူသော [illegible]သွင်းသည့်အဆိုကို သက်သေပြခဲ့သည်။ ၅-ပေါင်အလေးနှင့် ၁-ပေါင်အလေး သည် [illegible]ကြီးပေါ်သို့ ပြိုင်တူကျကြောင်း ကို ကိုယ်တွေ့မြင်ကြသော ပရိသတ်များသည် [illegible]တ်တလန့်ဖြစ်ကာ ဂါလီလီယို လှည့်ကွက်တွေ သုံးနေသည်။ မကောင်း[illegible] [illegible]နေပြီဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။ ၁၆ ရာစုမတိုင်မီအထိ အာရစ္စတိုတယ်၏ မှား[illegible] [illegible]အဆများ၊ အဆိုများကို ကက်သလစ်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ တက္ကသိုလ်များတွင် သင်ကြားခဲ့သော အာရစ္စတိုတယ်၏ အဆိုများကို အမှားများ ပြင်ဆင်သင်ပေးခဲ့သူ ကျောင်းဆရာကိုပင် ဒဏ်ကြေး ၅ပဲ ကျခံစေရန် အမိန့်များ ချခဲ့ကြသည်။ ၁၆ ရာစုမှာ မွေးဖွားလာသူ ဂါလီလီယိုကတော့ "သိပ္ပံပညာရပ်က အဆိုတွေကို သက်သေပြချက်မရှိဘဲ လက်မခံဘူး"ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ပါသည်။

ဂါလီလီယိုသည် ကျန်းမာရေးမကောင်းသည့်ကြားမှပင် ၁၆၂၄-ခုနှစ်တွင် Dialogues အမည်ရှိ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ၆-နှစ်ကြာ ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ရောမမြို့တွင် ထုတ်ဝေဖို့ ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ နောက်တော့ ၁၆၃၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖလောရင့်မြို့၌ Dialogue Concerning the two chief systems of the world Ptolemaic and Copernician (စကြဝဠာဆိုင်ရာ သီအိုရီ ၂-မျိုး၊ သိပ္ပံပညာရှင်ကော်ပါးနီးကပ် ၏ အဆိုများကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုသူ Salviati နှင့် အာရစ္စတိုတယ်၏ အယူအဆ ကို လက်ခံသူ Simplicio တို့၏ အပြန် အလှန် ပြောဆိုဆွေးနွေးချက်များ) (မှတ် ချက်။ ကော်ပါးနီးကပ်စ်၏ စကြဝဠာအဆိုအများစုကို ဂါလီလီယိုက အာရစ္စတိုတယ် အဆိုများဖြင့် နှိုင်းယှဉ်၍ အမှားများကို ထောက်ပြခဲ့သည့် အဖြစ်များ ရှိခဲ့သည်။) စာအုပ်ထွက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော စကြဝဠာဆိုင်ရာ အယူအဆ... များနှင့် ပတ်သက်၍ ခရစ်ယာန်အယူ... များကို ဆန့်ကျင်နေသောကြော... ခရစ်ယာန်အာဏာပိုင်များမှ ဂါလီလီယို... အရေးယူဖို့အထိ ဖြစ်လာသည်။ ၁၆၃... ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဂါလီလီ... သည် ခရစ်ယာန်တရားရုံးတော်တွ... ရင်ဆိုင်ခဲ့ရစဉ် သူ၏ ကျမ်းထဲမှ ခရစ်ယာ... ကျမ်းနှင့် မကိုက်ညီသော အချက်မျာ... မှားယွင်းကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဝန်... တောင်းပန်ကြောင်း ထွက်ဆိုဖို့ ဆုံးဖြတ်ချ... ချခဲ့ရသည်။ ဂါလီလီယိုသည် ညှဉ်းပန်း... နှိပ်စက်မှုနှင့် မီးရှို့သတ်ခြင်းများကို... ရင်မဆိုင်နိုင်၍ ၎င်းတို့အလိုကျ တရားရုံး... တွင် ထွက်ဆိုခဲ့ရသည်။

"ကျွန်ုပ်ဂါလီလီယိုသည် ဖလောရ... မြို့တွင် နေထိုင်သူဖြစ်၍ အသက် ၇၀ အရွယ်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဗင်ဆင်ဇီနိုဂါလီလီ၏ သားဖြစ်ပါသည်။ ဤ... နေရာ သင်တို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် ... ထောက်၍ မှန်သောစကားကို ဆိုပါမည်... ကျွန်ုပ်သည် ဤမြင့်မြတ်သော ကျမ်းသစ္စာ... ကို ဤလက်ဝါးပေါ်တင်၍ ကျွန်ုပ်ယုံကြည်... သည့်အတိုင်း ပြောဆိုပါမည်ဟု ကျမ်း... သစ္စာဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤခရစ်ယာန်ကျမ်းတွ... ရေးသားချက်များ၊ သင်ကြားမှုများ၊ ပော... ပြောချက်များအားလုံးကို ယုံကြည်ပါသည်...

ဂါလီလီယိုသည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုနှင့် မီးရှို့သတ်ခြင်းများကို ရင်မဆိုင်နိုင်၍ ၎င်းတို့အလိုကျ တရားရုံးတွင် ထွက်ဆိုခဲ့ရသည်

...တွင်လည်း ဆက်လက်ယုံကြည်သွား... ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နေသည် ...ယ်မှာရှိပြီး မရွေ့လျားပါဟူသည့် ယုံ...ချက်အား မှားယွင်းသည်ဟု ဝန်ခံ...ပါသည်။ ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာပါ ...ယူအဆကို ဆန့်ကျင်ပြီး နေသည် ...ယ်မှာရှိ၍ မရွေ့လျားပါဟု ပြောဆို...သည့်အတွက် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ...ယာန်ကျမ်းစာများအပေါ် အကြည်ညို...အောင် ပြုလုပ်ခဲ့မိသည့်အတွက်ကြောင့်...လည်းကောင်း၊ ယခုကဲ့သို့ ရုံးတော်တွင် ...ရောက်သစ္စာဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ...ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်မှာ ကမ္ဘာသည် ...ကြဝဠာအလယ်၌ရှိ၍ မရွေ့လျားပါ ဟူ၍ ...ပါသည်။ ယင်းအယူအဆကို မဟုတ်ဘူး ...ယုံကြည်ခဲ့မိသည်ကိုလည်း မှားပါသည် ...ဝန်ခံပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရင်ထဲက အင်အားကြီးမား...သည့် ယုံကြည်မှုကို ခရစ်ယာန်ကျမ်း...သိအရ ကျေကျေနပ်နပ် ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီ...ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ...ကျွန်ုပ်၏ လွဲမှားသော ယုံကြည်မှု၊ အပြစ်...ယူမှုများကို ရိုးသားသော နှလုံးသားဖြင့် ...တ်ပယ်ပစ်လိုက်ပါပြီ။ မြင့်မြတ်သော ...ရစ်ယာန်ကျမ်းအပေါ် ဆန့်ကျင်ခဲ့မိသည့် ...ခြားသော အမှားများကိုလည်း ထုတ်...ယ်ပစ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ...သို အယူမှားစေသည့် အယူအဆများ ...ော်ပြသည့် အပြောအဆို၊ အရေး... အသားများကို နောင်တွင် မပြုလုပ်တော့ပါကြောင်း ကျမ်းသစ္စာဆိုလိုက်ပါသည်။ ရှေးရိုး အစဉ်အလာအတိုင်း ရှိနေသည့် အယူအဆများ ယုံကြည်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ အယုံအကြည် ကင်းမဲ့သည့် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရှိပါက ထိုသူအား ဤမြင့်မြတ်သော ခရစ်ယာန် ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ယူကာ ပြစ်တင်စွပ်စွဲပါမည်ဟု . . ."

ဂါလီလီယိုသည် တရားခံတစ်ယောက် ဝတ်ဆင်သော အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ကာ ခရစ်ယာန်ရုံးတော်၌ လက်မှတ်ရေးထိုး သစ္စာဆိုခဲ့ရသည်။ သူ့ကို ချစ်ခင်လေးစားသော ခရစ်ယာန်အာဏာပိုင်များကြောင့် လည်း သူ့အသက်ချမ်းသာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထို့နောက် ဂါလီလီယိုရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များကိုလည်း မြို့လယ်ခေါင်တွင် မီးပုံရှို့ခဲ့ကြသည်။ နောက် ကျန်နေသေးသော သူ့ဘဝ၏ ၉- နှစ်တာကို နေအိမ်မှာ နေထိုင်ရသော အကျယ်ချုပ် ဘဝဖြင့် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရသည်။

သူ ကွယ်လွန်စဉ်တွင် ဖခင်၏ အုတ်ဂူနဘေးတွင် မြှုပ်နှံပေးလိုသော ဆန္ဒရှိခဲ့သော်လည်း သူ့ဆွေမျိုးများမှာ ခရစ်ယာန် ကျောင်းအလိုကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သူဖြစ်သော ဂါလီလီယိုကို ထိုနေရာမှာ မြှုပ်နှံဖို့ ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြသည်။ ၁၇၃၇ ခုနှစ်တွင် ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တချို့က ခရစ်ယာန် ဘုရားကြီးကျောင်းတွင်ဝင်

ဂါလီလီယိုရေး သားခဲ့သော စာအုပ်များကိုလည်း မြို့လယ်ခေါင်တွင် မီးပုံရှို့ခဲ့ကြသည်။ နောက် ကျန်နေသေးသော သူ့ဘဝ၏ ၉- နှစ်တာကို နေအိမ်မှာ နေထိုင်ရသော အကျယ်ချုပ် ဘဝဖြင့် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆန့်ကျင်၍ မြှုပ်နှံပေးခဲ့ကြသည်။

သူ ကွယ်လွန်ပြီး ၃၅၉ နှစ်ကြာသော အခါကျမှ ဂါလီလီယို အနိုင်ရလေသည်။ ထိုအခါမှ ခရစ်ယာန်အာဏာပိုင်တို့က သူတို့မှားကြောင်း ဂါလီလီယိုမှန် ကြောင်း အဆိုကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးထံ တင်သွင်းသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကလည်း ခရစ်ယာန်အာဏာပိုင်များက ဂါလီလီယိုကို အရေးယူခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။

သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သူ့ အတွေးအခေါ်များ ဥရောပတစ်ခွင် ပျံ့နှံ့ခဲ့သည်။ လူတွေ၏ ဦးနှောက်တွေကို ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ "ကိုယ်ယုံကြည်တာကို လက်ခံဖို့အတွက် လေ့လာဆန်းစစ်ဖို့ လိုပါတယ်" ဤကား ဂါလီလီယို၏ အတွေးအခေါ်တစ်ခုအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဂါလီလီယိုအကြောင်း နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် ဂါလီလီယိုကို ၁၅၆၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက် အီတလီနိုင်ငံ ပီစာမြို့ (Pisa)တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူသည် လက်မှုပညာရှင်၊ သင်္ချာပညာရှင်၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ သူ့ကိုယ်ပိုင်တယ်လီစကုပ်ကို မှန်ဘီလူးများဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၆၀၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် အဝေးမှ အရာဝတ္ထုများကို ၈-ဆ သို့မဟုတ် ၉-ဆလောက်ထိ အကျယ်ချဲ့ကြည့်ရှုနိုင်သော အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း သို့မဟုတ် တယ်လီစကုပ်ကို အချောသတ်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဂါလီလီယိုသည် တယ်လီစကုပ် တီထွင်မှုသာမက စိတ်ဝင်စားစရာ သူ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းများကလည်း လွမ်းမောစရာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူလေ့လာကြည့်ရှုခဲ့သော ကြယ်တာရာများနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်ငယ် 'Starry Messenger 'ကို ၁၆၁၀ ခုနှစ် မေလတွင် ဗင်း (Venice)မြို့၌ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ စာအုပ်ထဲတွင် လပေါ်က တောင်များ အကြောင်း၊ ဂျူပီတာကို ပတ်နေသော သေးငယ်သောအရာ ၄-ခုအကြောင်း၊ အပြင် ကြယ်သေးသေးလေးများ စုပေါ ၍ မစ်လ်ကီးဝေး ကြယ်စုတန်းဖြစ်လ သည်ဟူသောအချက်ကို သက်သေပြချ များ ပါသည်။ တယ်လီစကုပ် အမှတ်တ နေ့စွဲ များအဖြစ် ၁၆၀၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် တယ်လီစကုပ်ကို ပထ ဦးဆုံးအကြိမ် လူတွေရှေ့မှာ ပြသခဲ့သည်။ ၁၆၀၉ ခုနှစ်တွင်ပင် ဂျူပီတာဘေး လသုံးစင်းကို အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ဂါလီလီယိုသည် သူ့ဘဝမှတ်တိုင်များကို ဖြောင့်မတ်၊ မှန်ကန်စွာ ကျော် ဖြတ်ရင်း ၁၆၄၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၈-ရက်နေ့တွင် ဖလောရင့်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ သည်။ ဤမျှ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော သူ တစ်ယောက် သူ၏ မှန်ကန်သော အယူဝါဒ ကို စွန့်လွှတ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကာ ကွယ် လွန်သွားရခြင်းသည် ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ် သည်။ သို့သော် ယနေ့ တိုင် သူ့ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့နေရခြင်းနှင့် သူ့အပေါ် မတရား ဆက်ဆံခဲ့သည့် ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းက ပုပ်ရဟန်းမင်းတို့၏ ရှက်ဖွယ်အပြုအမူများ ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းများ ကား ဂါလီလီယို နှစ် ၄၀၀ ပြည့်တွင် သတိရစရာတွေ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ဗျူနီယာဝင်း

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု သမိုင်းကြောင်းတွင် ၁၉၁၉ ခုနှစ်သည် လွတ်လပ်ရေးအတွ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု ရောင်ခြည်ဦး စတင်ထွန်းခဲ့သည့် အချိန်ဟုဆိုသင့်သည်။

၁၉၁၉ ခုနှစ်တွင် ဘုရင်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ဆာ ရယ်ဂျီနယ်၊ ကရက်ဒေါက် (Sir Reginald Craddock) ဦးစီးရေးဆွဲခဲ့သည့် မြန်မာပြည်ပြုပြင် ပြောင်းလဲ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်(ခေါ်) 'ကရက်ဒေါက်စကင်း (The Craddock Scheme) ကို မြန်မာပြည် လုံးဝလက်မခံကြောင်း တင်ပြရန် ၁၉၁၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဝိုင်- အမ်-ဘီ-အေ အသင်းချုပ်က ကြိုးပမ်း၍ ဘိလပ် (အင်္ဂလန်)သို့ ကိုယ်စားလှယ် (၃)ဦးစေလွှတ်ကာ ဟုမ်း (Home Rule) ခေါ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးပေးရန် အရေးဆိုခဲ့ကြသည်။

ကိုလိုနီခေတ်မှ အင်္ဂလန်သွား မြန်မာ့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့

လှမြင့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ထိုသို့ အရေးဆိုမှု၊ တောင်းဆိုမှု ဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာ့သမိုင်းကြောင်း၌ 'ဘေ-ပု ရှိန်'ဟူ၍ လူသိများခဲ့သော ဦးဘဘေ၊ ဦးပု၊ ဦးထွန်းရှိန် ကိုယ်စားလှယ် (၃)ဦးတို့သ ၁၉၁၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ(၇) ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဘိလပ် (အင်္ဂလန်) သို့ ထွက်ခွ သွားနေချိန်သည် အင်္ဂလန် နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့၌ အိန္ဒိယပြည် အုပ်ချုပ်ရေးသစ်အတွ ဟောက်(စ်)ဘွန်း ကော်မတီ (House Borne Committee)က အိန္ဒိယခေါင်းဆော များကိုသာ ဖိတ်ကြားဆွေးနွေးနေချိန် ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့အား လုံးဝဖိတ်ကြားခြ မပြုခဲ့ပေ။ မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဦးသည် ဖိတ်ကြားခံရခြင်းမရှိသော်လည်း နိုင်င လူမျိုးအတွက် အခက်အခဲအမျိုးမျိုး၊ ပြဿနာအထွေထွေကို ကြံ့ကြံ့ခံရင်ဆိုင်လျ အင်္ဂလန်သို့ သွားရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဦးဘဘေ၊ ဦးပု၊ ဦးထွန်းရှိန်"ဟူသော "ဘေ-ပု-ရှိန်" ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဦး၏ စဉ်၊ ဆောင်ရွက်မှုများ၊ အခက်အခဲများ၊ ကြိုးပမ်းမှုများကို သမိုင်းဝင် မှတ်တမ်း အဖြစ် သမိုင်းတင်စေရန် ရည်စူးလျက် ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အသင်းကြီးမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ (The Burma Deputation)ဟူသော အမည်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယင်းစာအုပ်ကို ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ (The Burma Deputation) စာအုပ်တွင်

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလန်သွားစဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရ သော အဖြစ်အပျက်များကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်။ ဦးဘဖေ၊ ဦးပု၊ ဦးထွန်းရှိန်တို့ ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့၊ ဆိုခဲ့၊ ရေးသားခဲ့၊ ဆွေးနွေးခဲ့၊ တင်ပြခဲ့သော အကြောင်းအချက်များကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ် မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ အင်္ဂလန်သွားကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့၏ သမိုင်းဝင်ဆောင်ရွက်ချက်များ၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု သမိုင်း ရောင်ခြည်ဦး၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု အခက်အခဲများ၊ အနှိမ်ခံရမှုများ၊ ပြဿနာ အထွေထွေ ကြုံဆုံရမှုများစသည့် အဖိုးတန် သမိုင်းဖြစ်စဉ်မှန် ဖြစ်ရပ်များကို ဖော်ထုတ်လှစ်ဟ ပြသနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ The Burma Deputation စာအုပ်တွင် 'မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ထံ တင်ပြချက်၊ မြန်မာပြည်ထံ တင်ပြချက်၊ မြန်မာပြည်အတွက် ပြုပြင်သင့်သောစနစ်၊ အိန္ဒိယ လက်အောက်ခံ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ကရက်ဒေါက်စကင်းကို ဝေဖန်ချက်၊ ဆန်စပါးလုပ်ငန်း ကြီးကြပ်ထိန်းသိမ်းရေး၊ ဗြိတိသျှတို့ထံ မြန်မာပြည်၏ တင်ပြတောင်းခံချက်၊ ဦးပု၏ အယ်(လ်)ဘတ်ခန်းမ (Albert Hall) တွင် ဟောပြောချက်၊ မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသမီးတို့၏ အဆင့်အတန်း၊ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ စာများ၊ တိုင်းသတင်းစာ (Times) တွင် ဖော်ပြပါရှိသော 'ဆာ၊ အက်(ဖ်) ဖယ်ယာ (Sir-F-Fryer)၏ အမြင်များ၊ ဒေလီ-ဟယ်ရယ် (Daily Herald) သတင်းစာ၌ ရေးသားခဲ့သော မြန်မာပြည်အကြောင်း ပါလီမန်နှင့် မြန်မာပြည် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံချက်ဟူ၍ အခန်း (၁၅) ခန်းဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ရေးသားမှတ်တမ်းတင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ရေကြောင်းခရီးဖြင့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၇)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မှ ထွက်ခွာခဲ့ရာ ဩဂုတ်လ(၈)ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲများ၊ အခြေအနေများကို ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏အစီရင်ခံချက် (Reports by the Deputation)၌ ဤသို့ အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၈)ရက်နေ့ အင်္ဂလန်သို့ရောက်ရှိသောအခါ မြန်မာပြည်အသင်းသားအချို့နှင့် ဘားနတ်(ဒ်) ဟောက်တန် (B. Houghton) တို့လာရောက်ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်က အင်္ဂလန်တွင် လူဦးရေနှစ်သန်းခန့်ရှိသည်။ အခန်းခများမှအစ၊ အစစအရာရာ အလွန်ဈေးကြီးသည်။ မြန်မာပြည်နှင့်ဆိုင်သော လုပ်ဆောင်ရန်ကိစ္စများအတွက် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျစုံစမ်းမှု၊ လေ့လာမှုများပြုရ၏။ ထို့ကြောင့် အခက်အခဲအမြောက်အမြား ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ မြန်မာပြည်အကြောင်းနှင့်ဖြစ်ရပ်များကို လူသိအလွန်နည်းနေသေးသည်။ ရှေးဦးစွာ အချက်အလက်များ စုဆောင်းခြင်း၊ လေ့လာခြင်း၊ မြန်မာပြည်နှင့်မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးတို့၏ လိုလားချက်တို့ကို စာအုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရာကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များ၊ ထင်ရှားသောနိုင်ငံရေးအသင်းအဖွဲ့များနှင့် ဆက်သွယ်ရန်ကြိုးစားမှုများပြုခဲ့၏။ ယင်းကြိုးစားချက်များအနက် အချက်အလက်များ စုဆောင်းခြင်း၊ လိုလားချက်များကိုစာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းတို့သည် လွယ်ကူသော်လည်း၊ သက်

၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၂၅ရက်နေ့ထုတ် 'ဒေလီ ဟယ်ရယ်' သတင်းစာတွင် 'မြန်မာပြည်'ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မြန်မာပြည်နှင့်အိန္ဒိယပြည်ကို တန်းတူ အခွင့် အရေးပေးရန် မြန်မာပြည်သည် အိန္ဒိယ ပြည်ထက် ပညာတတ်ပေါများသည်၊ အိန္ဒိယပြည်၏လက်အောက်တွင် မထားသင့်ကြောင်း စသည်တို့ကို ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်

ဆိုင်ရာနိုင်ငံရေးအသင်းများ၊ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များနှင့်ဆက်သွယ်မှုသည် အခက်အခဲဖြစ်သည်။

မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ မနားမနေကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် သက်ဆိုင်ရာကော်မတီအဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့သည်။ ဦးပုသည် မြန်မာပြည်၏လိုလားချက်များကိုတင်ပြခဲ့သည်။ သို့သော် ကော်မတီအဖွဲ့သည် နားထောင်ရုံသက်သက်သာပြုခဲ့သည်။ ပြန်လည်ဖြေရှင်းမှုမျိုး မပြုခဲ့။ ထို့ကြောင့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ရှေ့သို့တစ်ဆင့်တိုးကာ သတင်းစာများမှတစ်ဆင့် မြန်မာပြည်၏လိုလားချက်၊ တောင်းဆိုချက်များကို တင်ပြနိုင်ရန်၊ အများသိရှိနိုင်ရန် အားထုတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ သတင်းစာတိုက်မှ သတင်းစာဆရာများနှင့်ဆက်သွယ်ကာ လိုလားချက်များကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရေးသားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် 'ဒေလီဟယ်ရယ် (Daily Herald)' သတင်းစာသည် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်သတင်းများကို အလေးထားဖော်ပြပေးသည်။ ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၂၅)ရက်နေ့ထုတ် 'ဒေလီဟယ်ရယ်' သတင်းစာတွင် 'မြန်မာပြည် (Burma)'ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့် မြန်မာပြည်နှင့်အိန္ဒိယပြည်ကို တန်းတူ အခွင့်အရေးပေးရန် မြန်မာပြည်သည် အိန္ဒိယပြည်ထက် ပညာတတ်ပေါများသည်၊ အိန္ဒိယပြည်၏လက်အောက်တွင် မထားသင့်ကြောင်း စသည်တို့ကို ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်။ 'အိန္ဒိယလက်အောက်ခံ မြန်မာပြည်' ဟူသော စာစောင်ကိုလည်း ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိခဲ့သည်။

၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အသင်းချုပ်က ကြီးမှူး၍ ဘိလပ်သို့ 'ဖေ-ပု-ရှိန်'ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဦး စေလွှတ်ကာ ဟုမ်းရူး(ခေါ်) ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေးပေးရန် အရေးဆို ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုသမိုင်းဝင်မှတ်တမ်းကို ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အသင်းကြီးက သမိုင်းဝင်မှတ်တမ်းအဖြစ် 'မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့' The Burma Deputation ဟူသော စာစောင်အုပ်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည့်နည်းတူ - - -

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

www.burmeseclassic.com

သည်း ‘ဒေါင်းဋီကာ’တွင် ‘ဩဒိဿပဋ္ဌာန လေးချိုးကြီး’ဖွဲ့သီလျက် အင်္ဂလန်သွား ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဦး၏ နိုင်ငံရေးဆောင် ရွက်မှု အောင်မြင်မှုရရှိရေးအတွက် ဆု တောင်းမေတ္တာပို့သပွဲသို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ သည်။ ထိုလေးချိုးကြီးသည် မြန်မာစာပေ လောကတွင် သပြေနုချိန် လေးချိုးကြီးဟု ထင်ရှား လူသိများခဲ့သည်။

‘သပြေနုချိန် (ခေါ်) ဩဒိဿပဋ္ဌာန လေးချိုးကြီး’တွင် ဆရာကြီးသခင်ကိုယ် တော်မှိုင်းသည် ယောဂီဆရာကြီး မစ္စတာ မောင်မှိုင်း၏ ဘုရားရှင်ခြေတော်ရာနှစ်ဆူ တိန်းဝပ်စံပြုရာ မန်းစက်တော်ရာအနီး ကျောင်းသခ်မ်းကို နောက်ခံပြုလျက် ဘေ- ပု-ရှိန် ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဦးတို့ ဘိလပ်သို့ ဟုမ္မရူး သွားတောင်းသည့်ကိစ္စ အောင်မြင် စေကြောင်း ပန်းသပြေ ငွေခရုနှင့် ဇေယျ တုဟူသော အောင်မြင်ကြောင်းဆုတောင်း စကားပြောကြားကာ ဆုတောင်းပုံဖြင့်-

ဩော် . . . ပြေအမှုပေမို့
ငွေခရုငယ်နှင့်၊ ဇေယျတုပါတွယ့်
သပြေနုချိန် တင်ရန်ပန်းတွေကလည်း
များလိုက်ပါဘိသားနှင့်
ဘေ-ပု-ရှိန် အင်္ဂလန်နန်းမြေ သွားတို့
မှာဖြင့်
အားမြှောက်ဖွယ် ကြွလွယ်ဖန်လွယ်
နှင့်
အန္တရာယ်ရန်စွယ်မောင်းခဲ့ပြင်
မြန်နယ်ကိုပြန်လွယ်ကြောင်းတွေ နှင့်
ဆုတောင်းကာ ပဋ္ဌာနာဆင်တဲ့ပြင်
တူ၍ ရေးဖွဲ့ဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ သပြေနုချိန် လေးချိုးကြီးသည် ကိုလိုနီ ခေတ်က မြန်မာအမျိုးသားတို့၏ ဇာတိ မာန်လှုံ့ဆော်ပေးသော ကဗျာတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဟုမ္မရူး(ခေါ်) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ရေးရရှိအောင် တောင်းဆိုခြင်းသည် လွတ် လပ်ရေးအတွက် တစ်ဆင့်တက်ကြိုးပမ်း ချက်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့ နိုင်ငံရေးမျက်စိ ပွင့်လာစေခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ချက်ကို ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက မိမိ ရေးဖွဲ့နေကျ လေးချိုးကြီးပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် အားပါးတရရေးဖွဲ့ကာ အားပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖေ-ပု-ရှိန် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှမြန်မာနိုင်ငံသို့ ၁၉၂၀ ပြည့် နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၆)ရက်နေ့တွင် ပြန် လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်စား လှယ်တော်ကြီးတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး တစ်မျိုးသားလုံး၏ အရေးကိစ္စဖြစ်သော မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ် ရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် ယုံကြည် ချက်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်သွားရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ ပြန်လာသည့်အခါ တခမ်းတနား ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ သဘော်ဆိပ်တို့ ဝိုင်- အမ်-ဘီ-အေ မှ ခေါင်းဆောင်လူကြီးများ က ဦးဆောင်ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်စား လှယ်ကြီးများ ကမ်းပေါ်သို့ရောက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပန်းစည်းဆက်၊ ပန်း ပေါက်ပေါက်ကြဲကြိုဆိုသည်။ အိုးစည်၊ ဒိုးပတ်များဖြင့် တီးမှုတ်သီဆို ကခုန်ကြိုဆို သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ ကို ပန်းရထားဖြင့် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ခေါ် ဆောင်သည်။ သိမ်ကြီးဈေး စသည့်ဈေး ကြီးများမှာလည်း အကျွေးအမွေးဖြင့် စည် စည်ကားကားဧည့်ခံသည်။ ပန်းရထားရှေ့ တွင် စည်တော်အဖွဲ့က စည်တော်ရွှမ်း လျက်လိုက်ပါသည်။ ကိုယ်စားလှယ်တော် ကြီးများနောက်မှ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ ခေါင်း ဆောင်များ ပြည်သူများက အတီးအမှုတ်

အင်္ဂလိပ်တို့၏ အသင်သေးခြင်းခံရသည့် မြန်မာတို့ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ နိုင်ငံရေးတွင်မည့်ကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် မြန်မာ အမျိုး သမီးများသည် အိမ်ထောင်တစ်ခု၏ ဥစ္စာဓနကို ချုပ်ကိုင်ထား နိုင်ကြောင်း၊ အိန္ဒိယအမျိုးသမီးများကဲ့သို့ အိမ်တွင်းပုန်းလှေ့မရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာပညာသင်ယူနိုင်ကြောင်း၊ မဲပေးနိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း...

အကအခုန်များနှင့် ပျော်ရွှင်စွာလိုက်ပါခဲ့ ကြသည်။

အခမ်းအနားကျင်းပသော ရွှေတိဂုံ ဘုရား ခြေတော်ရင်းတွင် စည်တော်ရွှမ်း သည်။ ရွှေတိဂုံဘုရား တောင်ဘက်မုခ် ခြေတော်ရင်းတွင်ရှိသော စတုဒိသာဇရပ် တွင် နှုတ်ဆက်ပွဲကျင်းပသည်။ ရွှေတိဂုံ ဘုရားရင်ပြင်တော်တွင်လည်း ဧည့်ခံပွဲ အကြီးအကျယ်ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုအခမ်း အနားတွင် ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများက

အင်္ဂလိပ်တို့၏ အသင်သေးခြင်းခံရ သည့် မြန်မာတို့ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ နိုင်ငံရေးတွင်မည့်ကြောင်း၊ မြန်မာအမျိုး သမီးများသည်လည်း လူမှုအဆင့်အတန်း တွင် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးများထက်သာ ကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် မြန်မာအမျိုးသမီး များသည် အိမ်ထောင်တစ်ခု၏ ဥစ္စာခနကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ကြောင်း၊ အိန္ဒိယအမျိုး သမီးများကဲ့သို့ အိမ်တွင်းပုန်းလှေ့မရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာပညာသင်ယူနိုင်ကြောင်း၊ မဲ ပေးနိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ လက်လီလုပ်ငန်း အများစုကို မြန်မာအမျိုးသမီး လက်ဝယ် လုပ်ကိုင်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးတို့သည် မြန်မာအမျိုး သမီးများထံမှ နည်းခံယူသင့်ကြောင်း ပြောဟောခဲ့ကြသည်။

ထိုကြိုဆိုပွဲမြင်ကွင်းကို တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့သော ဆရာကြီးဦးဖိုးကျားသည် ‘နိုင်ငံ့အရေး ကိုယ့်အရေး’ဟူသော ဆိုင်း ချင်းကဗျာအဖြစ် ဤသို့ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်း တင် ဖွဲ့ဆိုထားခဲ့သည်။

‘ကိုယ်စားလှယ်(၃)ဖြာ၊ ရောက်သည့် ခါက၊ ဇရာမြစ်ဆိပ်၊ ကမ်းနားထိပ်မှာ ပရိသတ်နှင့်ရထားနှင့်

တိဂုံဆံတွင်း၊ ခြေတော်ရင်းမှာ သံ ညင်းစည်တော်ရွှမ်းတော့တယ်။

ကိုယ်စားလှယ်များ၊ မင်းတစ်ပါးထား စကားကျေးဇူး အထူးတလည်တင်တော့ တယ်။

မြန်မာများမည့်ပုံကို၊ အားကုန်စိတ် နှင့် ပြောတော့တယ်။

မြန်မာပြည်သူ၊ မိန်းမမှုကို၊ နည်းယူ အင်္ဂလန်ကခိုးရတယ်။

တို့ ဘိုးအေနှင့်၊ ဘွားအေသယ်မှ- ရှေ့သွား၊ လူကြီးများကို အားဝါးထား ပြချင်စမ်းလှတယ်။

မြန်မာတွေတိုးတတ်ပုံ၊ [illegible] အကုန်ကြည့်ကြပါလား [illegible] သွားတဲ့လူကြီးများလေ’

လှမြင့်(ဗန်းမော်တာ[illegible])

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆန့်ကျင်ဘက်များကို နှိုင်းယှဉ်ပြသခြင်း

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (သချာ်)

အကြောင်းအရာတစ်ခုကိုတင်ပြရာတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းအရာများကို နှိုင်းယှဉ် ပြသသောနည်း (Comparison of Contrasts) ဟူ၍ ရှိပါသည်။ ဤ နည်းပရိယာယ်တွင် ဖော်ပြလိုက်သော အကြောင်းအရာများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆန့်ကျင်ဘက်များ ဖြစ်နေ သော်လည်း ၎င်းတို့ကို ပူးပေါင်းလိုက်သောအခါ တစ်ခုတည်းသော အတွေးအခေါ်၊ အမြင် စိတ်ကူးစိတ်သန်းတစ်ခုကိုသာ ပြသခြင်း ဖြစ်သည်။ အောက်ပါစာပိုဒ်တွင် ဤနည်းကို စွမ်းရည်အပြည့်သုံးထားပါသည်။ ဝါကျများသည် တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့် ကိုယ်လိုရာ ကိုဆွဲယူသွားနိုင်သော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ပေးပါသည်။

လူတစ်ယောက်၏စိတ်ထဲတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်အတွေးများ ပဋိပက္ခဖြစ်နေပုံကို ဖော်ပြသည်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

မင်းသားလေးဟင်းမလက် (Hamlet) သို့ အိတ်ဖွင့်ပေးစာ

မင်းသားလေးရေ. . . မင်းကိုတော့ နိုင်ငံမရွေး၊ အချိန်မရွေး၊ ပြည်သူတွေက ချစ်ကြမှာပဲ။ မင်းမရှိတော့တာ နှစ်ပေါင်းသုံးရာ ရှိသွားပြီ ဖြစ်ပေမယ့်၊ ငါတို့ရဲ့ နှလုံးသား ထဲမှာတော့ မင်းဟာ ရှင်သန်ဆဲ၊ နုပျိုဆဲပါပဲ။ သင်ဟာ တို့တွေရဲ့ ဘဝထဲမှာရှိနေပါတယ်။ သင်ဟာ မကောင်းမှု အကုသိုလ်တွေကြားထဲမှာ အသက်ရှင်နေရတဲ့ လူတစ်ယော ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခြားလူတွေက မင်းရဲ့စကားတွေနဲ့ လုပ်ရပ်တွေအပေ အပြစ်ပဲရှာနေကြတယ်။ သူတို့က မင်းကို ရှေ့နောက်မညီဘူး၊ စိတ်မမှန်ဘူးလို့ ဆိုကြတယ် သူတို့ ပြောတာကတော့ ဒီလိုနားလည်ရခက်တဲ့ လူမျိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးနားလည်ရမ တဲ့။ မင်းကိုပြောကြသေးတယ်. . . သူတွေးပုံက အလယ်ခေတ် (1000 A.D) က ဘုန်းကြီး တစ်မျိုး၊ ပြန်လည်ဆန်းသစ်တဲ့ခေတ် (1400-1600)က ပညာတတ်လို တစ်မျိုး နောက်ဆက်ပြောကြသေးတယ်။ သူ့ရဲ့စိတ်ဟာ ဒဿနပညာရှင်လိုပဲ၊ ဒါပေမယ့်လည်း မကောင်းမှုတွေလည်း အပြည့်ဖြစ်နေတယ်၊ သူဟာ လိမ်ညာတာကို မကြိုက်ဘူး ဆိုတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ဘဝတစ်ခုလုံးဟာ လိမ်ညာမှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာမှာ မပြတ်သားဘူး။ ဒါပေမယ့်လည်း အချို့ဝေဖန်ရေးသမားတွေက သူ

အလွန်ပြတ်သားသတဲ့။ မင်းသားလေးရေ လူများတွေက မင်းကိုမြင်ကြတာကတော့ မင်းဟာ အတွေးအခေါ်အပြည့် ရှိတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း ဆန့်ကျင်ဘက်ဝိရောဓိတွေ အားပြိုင်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းဟာ လူမဟုတ်ဘူးတဲ့။ တကယ်တော့ အခုလို ဆန့်ကျင်ဘက်ဝိရောဓိတွေ အား ပြိုင်နေခြင်းဟာ မင်းရဲ့ လူဖြစ်ခြင်းကိုပြတာပဲ မဟုတ်ပါလား။ သင်ဟာ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်တယ်၊ နှေးလည်းနှေးတယ်၊ ရဲတင်း တယ်၊ ကြောက်လည်းကြောက်တတ်တယ်၊ အကြင်နာတရား လည်းရှိတယ်၊ ရက်လည်း ရက်စက်တယ်။ သင်ဟာ ယုံကြည် တယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံလည်း သံသယတွေဝင်နေတယ်။ ပညာရှိ တယ်၊ စိတ်မမှန်ဘူးလို့လည်းပြောလို့ရတယ်။ အားလုံးခြုံငုံ ပြောရရင် သင်ဟာ လူနဲ့ တူတယ်။ လူမှန်ရင် အားလုံးဟာ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း သင်နဲ့ တူတယ် မဟုတ်ပါလား? ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် စဉ်းစားရင် ဆန့်ကျင်ဘက်ဝိရောဓိတွေ မဖြစ်တဲ့ လူရှိသလား? ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ရှေ့နောက် ညီရမယ်လို့ ဘယ်သူက အာမခံနိုင်သလဲ? ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အနည်းနဲ့အများတော့ မှားကြတာပဲမဟုတ်လား? ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် သင့်အပေါ် သနားစိတ်၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်၊ ချီးမွမ်းစိတ်၊ အံ့ဩစိတ်တွေ ဖြစ်ဘဲ မနေနိုင်ကြပါ။ ဒါကြောင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ် မင်းသားလေးရယ်. . . လို့ ပြောလိုက်ချင်ပါတယ်။

xxx

မင်းသားလေးရေ လူများတွေက မင်းကိုမြင်ကြတာကတော့ မင်းဟာ အတွေးအခေါ် အပြည့် ရှိတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း ဆန့်ကျင်ဘက် ဝိရောဓိတွေ အားပြိုင် နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းဟာ လူမဟုတ်ဘူးတဲ့။ တကယ်တော့ အခုလို ဆန့်ကျင်ဘက် ဝိရောဓိတွေ အားပြိုင် နေခြင်းဟာ မင်းရဲ့ လူဖြစ်ခြင်းကို ပြတာပဲ မဟုတ်ပါလား

အောက်ပါစာပိုဒ်တွင် သချာ်နှင့် ပတ်သက်သော ဆန့်ကျင် ဘက်သဘောထားအမြင်နှစ်ခုကို ယှဉ်၍ဖော်ပြထားသည်ကို လေ့လာကြည့်ပါ။

ဒဿနနှင့်သချာ်ပညာရှင် ဘာထရန် ရပ်ဆယ်က ဆိုသည် မှာ. . . သချာ်ဟူသည် ကျွန်ုပ်တို့ဘာပြောနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောနေသောအရာများသည် မှန်သလား မှားသလားလည်း မသိသော ဘာသာရပ်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကပဲ နောက်တစ်နေရာတွင် ဤသို့ဆိုပြန်၏။ သချာ်ကို မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်ကြည့်ပါက၊ သချာ်ထဲတွင် အမှန် တရားသာမက အလွန်အဆင့်မြင့်သော လှပခြင်းလည်းရှိသည်။

xxx

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်္ချာနှင့် ကွန်ပျူတာနည်းပညာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတရားများကို ဖော်ပြသော အောက်ပါစာပိုဒ်ကိုလည်း လေ့လာကြည့်နိုင်သည်။

အလွန်အဆင့်မြင့်သော သင်္ချာပညာရှင်ဖြစ်လင့်ကစား ကွန်ပျူတာအကြောင်းကို လုံးဝမသိ ဖြစ်နိုင်သလို သင်္ချာကို လုံးဝမတတ်ဘဲနှင့်လည်း အလွန်ကျွမ်းကျင်သော ကွန်ပျူတာပညာရှင်ဖြစ်နိုင်သည်။ သင်္ချာကြောင့် ကွန်ပျူတာဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ယခုခေတ်တွင် ကွန်ပျူတာနည်းပညာများ တိုးတက်လာသည့်အလျောက် သင်္ချာ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ကျဆင်းလျက်ရှိ၏။

xxx

အိုက်ဇက်အာဆီမော့ (Isaac Asimov) ၏ Life: Present Past and Future ဆောင်းပါးတွင် ရေအောက်နှင့် မြေပေါ်တို့၏အခြေအနေကွာခြားမှုတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပြပြီး ထိုဆန့်ကျင်ဘက်အခြေအနေများကြောင့် ရေအောက်သည် မြေပေါ်ထက် အသက်ရှိများ ရှင်သန်ရန် အခွင့်အလမ်းပိုကောင်းကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

ရေအောက်နှင့်မြေပေါ်

ပင်လယ်အောက်တွင် ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှုဟူသည် မရှိသလောက် ဖြစ်၏။ ရာသီဥတုသည် တည်မြဲနေ၏။ အပူချိန်သည် ကြီးကျယ်သော ပြောင်းလဲမှုဟူ၍ မရှိချေ။ ပင်လယ်၏အပေါ်တွင် လေပြင်းများ တိုက်ခတ်၍ လှိုင်းများကြီးနေသော်လည်း ရေအောက်တွင် ငြိမ်နေသည်။ မြေပေါ်တွင်ကား ရာသီဥတုသည် အစဉ်ပြောင်းလဲနေ၏။ အပူအအေး ကွာခြားမှုသည် တော်တော်များနိုင်သည်။ ပူလျှင် အတော်ပူပြီး အေးလျှင် ရေခဲလောက်အောင်ပင် အေးတတ်သည်။ မြေပေါ်တွင် လေ၊ မိုး၊ နှင်း၊ အပူ၊ အအေး တို့သည် အစဉ်ဒုက္ခပေးနေ၏။ မြေပေါ်တွင် သတ္တဝါများသည် ကမ္ဘာ၏ ဆွဲငင်အားဒဏ်ကို အစဉ်အမြဲ တွန်းလှန်နေရ၏။ ဆွဲငင်အားသည် သွားရေးလာရေးကို အစဉ် အတားအဆီးဖြစ်နေ၏။ ရေအောက်တွင်မူကား ရေ၏ဖော့အားသည် ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားကို ချေပစ်လိုက်သလောက်နီးပါး ဖြစ်၍ အလေးချိန်သည် အတားအဆီးတစ်ခုအဖြစ် မရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို အလွယ်တကူ သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်၏။ မြေပေါ်တွင် သတ္တဝါများ၏ ဖွဲ့စည်းပုံသည် ဆွဲငင်အားကိုခံနိုင်သော ဖွဲ့စည်းပုံမျိုးဖြစ်ဖို့ လိုသည်။ ရေအောက်တွင် ဤအတွက် သီးခြားလိုအပ်ချက် မရှိ။

xxx

ဤစာပိုဒ်တွင် ရေအောက်နှင့် မြေပေါ်က အခြေအနေများ ကွာခြားမှုကို နှိုင်းယှဉ်ပြထားသည်။ ဤနှိုင်းယှဉ်ချက်များအရ စာရေးဆရာဖော်ပြလိုသည်မှာ ရေအောက်တွင် မြေပေါ်ထက်ပို၍ သက်ရှိများရှင်သန်ရန် အခွင့်အလမ်း ကောင်းသည် ဟူ၏။

xxx

နောက် ဥပမာတစ်ခုအနေဖြင့် ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခေတ် (Renaissance Age- 1400-1600)၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောတရားများကို နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြထားပုံကို တင်ပြပါမည်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

စွန့်စားသည့်ခေတ် (Age of Adventure)

ဥရောပတိုက်တွင် 1400 မှ 1600 ကြားကို စွန့်စားသောခေတ်၊ သို့မဟုတ် ပြန်လည်ဆန်းသစ်သောခေတ် (Renaissance) ဟုခေါ်သည်။ ဤခေတ်တွင် အမှောင်လွှမ်းသောခေတ်က တိမ်မြုပ်နေသော အသိပညာ၊ အတတ်ပညာများ၊ စာပေ၊ အနုပညာများ ပြန်လည်ဆန်းသစ်သောကြောင့် ပြန်လည်ဆန်းသစ်သော ခေတ်ဟု ခေါ်သည်။ သို့သော် ဤခေတ်တွင် အကောင်းနှင့်အဆိုး နှစ်မျိုးစလုံးသည် ယှဉ်တွဲ၍ ရှင်သန်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤခေတ်နှင့်ပတ်သက်၍ မကောင်းသောအမြင်မှာ ဥရောပတိုက်တစ်ခွင်လုံးတွင် စစ်မက်ဖြစ်ပွားမှုများ (ဥပမာ အနှစ်နှစ်ဆယ်စစ်ပွဲ၊ အနှစ်တစ်ရာစစ်ပွဲ)၊ ဘာသာရေးပဋိပက္ခများ၊ မငြိမ်သက်မှုများ အလွန်များပြားသောကာလ ဖြစ်သည်။ အမျိုးဘာသာမတူသူများကို ဒိဋ္ဌိ၊ စုန်း၊ ကဝေ ဟူ၍စွပ်စွဲပြီး မီးရှို့သတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ အင်အားကြီးနိုင်ငံများက အင်အားသေးသော နိုင်ငံများကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက် အနိုင်ကျင့်သော ကာလဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားများသည် သူခိုး ဓားပြများဖြစ်ကြပြီး ချမ်းသာသူများသည် အပျော်အပါးလိုက်စား၍ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားနေကြ၏။

ကောင်းသည့်ဘက်မှကြည့်လျှင် ထိုခေတ်တွင် အနုပညာ လက်ရာများ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သိပ္ပံ၊ ဒဿနပညာများ၊ အတွေးအခေါ် များ တိုးတက်ထွန်းကား၏။ ထင်ရှားသော ဒဿနပညာရှင်များ ထဲတွင် ဒေးကား (Descartes) နှင့် အနုပညာရှင်များထဲတွင် မိုက်ကယ်အိန်ဂျလို (Michelangelo) နှင့် လီယိုနာဒိုဒဗင်ချီ (Leonardo di Vinci) တို့ပါဝင်သည်။ ထင်ရှားသော သိပ္ပံပညာရှင်များထဲတွင် ဂလီလီယို (Galileo)၊ ကော်ပါးနီးကပ် (Copernicus) နှင့် ကက်ပလာ (Kepler) တို့ပါဝင်သည်။ ထိုခေတ်သည် နောင်ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်း

ဥရောပတိုက် တစ်ခွင်လုံးတွင် စစ်မက်ဖြစ်ပွားမှုများ (ဥပမာ အနှစ် နှစ်ဆယ်စစ်ပွဲ၊ အနှစ်တစ်ရာစစ်ပွဲ) ဘာသာရေးပဋိပက္ခများ မငြိမ်သက်မှုများ အလွန်များပြားသော ကာလဖြစ်သည်။ အမျိုးဘာသာ မတူသူများကို ဒိဋ္ဌိ၊ စုန်း၊ ကဝေ ဟူ၍စွပ်စွဲပြီး မီးရှို့သတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ အင်အားကြီးနိုင်ငံများက အင်အားသေးသော နိုင်ငံများကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက် အနိုင်ကျင့်သော ကာလဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားများသည် သူခိုး ဓားပြများ ဖြစ်ကြပြီး ချမ်းသာသူများသည် အပျော်အပါးလိုက်စား အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားနေကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျိုးဆက်စပ်သောခေတ် (Age of Reason, 1600-1700) နှင့် ပညာ အလင်း ခေတ် (Age of Enlightenment, 1700-1800) တို့ကို အုတ်မြစ်ချပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

xxx

လူသည် နုံးညံ့ပြီး
အားနည်းသော
သတ္တဝါဖြစ်သည်
လူသည်
အသက်ရှင်
နေထိုင်ရန်အတွက်
လေ၊ ရေနှင့်
အစာကို
အမြဲမပြတ်
သုံးဆောင်
နေရသည်။
လူသည် သူ့ဘဝ၏
သုံးပုံ တစ်ပုံကို
အိပ်ခြင်းဖြင့်
အချိန်ကုန်ရသည်
ပူလွန်းလျှင်
လည်းကောင်း၊
အေးလွန်းလျှင်
လည်းကောင်း၊
အလုပ်မလုပ်နိုင်ပါ
စက်ရုပ်သည်
လူထက် သန်မာ၏
လူထက်လည်း
အလုပ်လုပ်ရာတွင်
အစွမ်းထက်၏၊

ဤစာပိုဒ်များသည် ပြန်လည်ဆန်းသစ်သောခေတ်အပေါ်တွင် ရှိသော ကောင်းသောအမြင်နှင့် ဆိုးသောအမြင်တို့ကို ဖော်ပြထား သည်။ ထိုအမြင်နှစ်မျိုးစလုံးသည်လည်း မှန်နေသည်ကိုတွေ့ရ ပါသည်။

နောက်လေ့လာရန် တင်ပြလိုသည့် စာပိုဒ်မှာ အိုက်ဇက်အာဆီ မော့ (Isaac Asimov) ၏ I, Robot ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ရေးသားထားသော သိပ္ပံဝတ္ထုတိုများ၏ နိဒါန်းမှဖြစ်သည်။ လူနှင့်စက်ရုပ်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတရားများကို နှိုင်းယှဉ် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စက်ရုပ်နှင့်လူ

လူသည် နုံးညံ့ပြီး အားနည်းသော သတ္တဝါဖြစ်သည်။ လူသည် အသက်ရှင် နေထိုင်ရန်အတွက် လေ၊ ရေနှင့် အစာကို အမြဲမပြတ် သုံးဆောင်နေရသည်။ လူသည် သူ့ဘဝ၏ သုံးပုံ တစ်ပုံကို အိပ်ခြင်း ဖြင့် အချိန်ကုန်ရသည်။ ပူလွန်းလျှင်လည်း ကောင်း၊ အေးလွန်းလျှင် လည်းကောင်း အလုပ်မလုပ်နိုင်ပါ။

သို့သော် စက်ရုပ်သည် သန်မာသော သတ္တုဖြင့် ပြုလုပ် ထားသည်။ စက်ရုပ်သည် လျှပ်စစ်စွမ်းအင်ကို တိုက်ရိုက်သုံးသည်။ ဘယ်တော့မှ မအိပ်ပါ။ မည်သည့်အပူချိန်တွင်မဆို အလုပ်လုပ် နိုင်စွမ်းရှိသည်။ စက်ရုပ်သည် လူထက် သန်မာ၏။ လူထက်လည်း အလုပ်လုပ်ရာတွင် အစွမ်းထက်၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် စက်ရုပ်သည် လူထက်ပင် ပို၍ လူဆန်သေး သည်။

xxx

ဤစာပိုဒ်တွင် စက်ရုပ်နှင့်လူတို့၏ ကွာခြားချက်တို့ကို နှိုင်းယှဉ် ပြသထားသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် စက်ရုပ်သည် လူထက်ပင် ပို၍ လူဆန်သေး သည် ဟူ၍ ဟာသဆန်ဆန်လေး အဆုံးသတ်ထားသည်မှာ စာရေးဆရာ၏ ဟာသဉာဏ်ကို ပေါ်လွင်စေသည်။

နောက် ဥပမာတစ်ခုအနေဖြင့် ဟော လီဝုဒ် (Hollywood) ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ အကြောင်းကို ရေးထားသော စာပိုဒ်တစ်ခု ကို ဖော်ပြပါမည်။

ဟောလီဝုဒ် ဒဏ္ဍာရီနှင့်အမှန်တရား

ဟောလီဝုဒ်သည် ဆန့်ကျင်ဘက်များ ပေါင်းစည်းရာ ဌာနတစ်ခုဖြစ်သည်။ အရာ ရာကို မှန်းဆ၍လုပ်ရပြီး သေချာမှု၊ ရေရာမှု တို့ကို ရအောင်လည်း ကြိုးပမ်းရသည်။ အများအတွက် စက်ရုံမှထုတ်လုပ်သော ပစ္စည်းများပမာ ဖြစ်ပြီး အနုပညာ မြောက် သော မီဒီယာလည်းဖြစ်သည်။ သိမ်မွေ့ပြီး အရာရာကို တုံ့ပြန်နိုင်သော စွမ်းအားရှိ၏။ ဗိတ်ကားပေါ်တွင် ဘဝကို ပေါ်လွင်အောင် သရုပ်ဖော်ထားသလို စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာ ထဲသို့ ရောက်သွားသကဲ့သို့လည်း ခံစား နိုင်၏။ လူပေါင်းများစွာ၏ ကြိုးပမ်း အားထုတ်မှုဖြစ်ပြီး အလွန်နည်းသော သူငယ်တစ်စု၏ နာမည်ရရေးအတွက် ဖြစ်၏။ ဟောလီဝုဒ်ဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီများ သည် ဘဝ၏အဖြစ်မှန်များကို ဖုံးကွယ်ထား သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

xxx

ဤစာပိုဒ်တွင်လည်း ဟောလီဝုဒ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အရည်အချင်းများကို ယှဉ်တွဲ၍ ဖော်ပြထားပုံမှာ တော်တော် ပညာသားပါပါသည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် ဆန့်ကျင်ဘက် များကို နှိုင်းယှဉ်ပြသသောနည်းဖြင့် ကိုယ် ပြောလိုသောအကြောင်းအရာတစ်ခုကို တင်ပြသောနည်းနှင့် ဥပမာများကို လေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း

ကျမ်းကိုး

1. Stella Center: The Art of Book Reading.
2. Isaac and Janet Asimov: Life: Present, Past and Future.
3. Santillana: The Age of Adventure.
4. ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း- ပညာအလင်း မိတ်ဆက်။
5. Isaac Asimov: I, Robot Short Stories.
6. Michael Webb: Hollywood: Legend and Reality.

ဒေါင်းစာပေသို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ချစ်နိုသာဝင်း
* လူ့စွမ်းအားနှင့်ပျံ့သန်းခြင်း (လေယာဉ်ပျံ့သမိုင်းနှင့် လေယာဉ်မောင်းပညာအကြောင်း)
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၄၀/၂၀၀၃/ (၁)

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း
* ဂိမ်းသီအိုရီ
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၁၀၄/၀၃/ (၁)

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း+တက္ကသိုလ်ရွှေရိုဝင်း
* အသက်ကိုဖန်တီးခြင်းနှင့်သိပ္ပံစာတမ်းများ
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၄၅၅/၀၃/ (၁)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရေးဆရာ

(ဘဝနှင့်ဒဿန)

(၆)

ဒေါသနှင့်နောင်တ

ဦးအေးချို
(မဟာဝိဇ္ဇာ)

စာရေးဆရာနှင့် ဒေါသသင့်သည့်စာ

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ပြော သည့် "အာပတ်သင့်သောစာ"မှာအလင်္ကာ ကျမ်းလာ ဒေါသမလွတ်ကင်း၍ ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒေါသမှာ စာရေးရာ၌ဖြစ် ပေါ်လာသော အပြစ်ကိုဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အလင်္ကာကျမ်း၌ "ဩစိတျဟီနဒေါသ" ဟူ၍ ဒေါသတစ်မျိုးရှိသည်။

ဩစိတျဟီနဒေါသကို ရှေ့နောက်မ ညီညွတ်သောစကား ပြောဆိုရေးသားခြင်း အပြစ်၊ အသင့်ယုတ္တိကင်းသော အပြစ်ဟု အနက်ဖွင့်သည်။ ထိုဒေါသမျိုး၊ စာရေးဆ ရာများ မည်ကဲ့သို့သင့်တတ်ကြောင်းကို လေ့လာကြည့်သော် ဤသို့တွေ့ရသည်။

စာရေးဆရာတိုင်း မိမိတို့၏ ခေတ် ပြိုင်သမိုင်းခေတ်ကို ဖြတ်သန်းရသည်ချည်း ပင်။ ထိုသမိုင်းခေတ် ဖြန်သန်းစဉ်အတွင်း မိမိခံစားရသည့် အာရုံရိပ်ကို ကလောင် ဖျားသို့ တွန်းပို့မှတ်တမ်းတင်ကြသည်။ မိမိ စာများမှ ဖြာထွက်သော ရောင်စဉ်များ သည် မိမိ၏ စာပေသမိုင်းမှတ်တိုင်များ အဖြစ် ကျန်ရစ်စေသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်မင်းများအနက် ဘ ကြီးတော်ဘုရားနှင့် သူ၏မိဖုရား နန်းမ တော်မယ်နုဆိုလျှင် မသိသူ မရှိလောက် အောင် ထင်ရှားကြသည်။ ဘကြီးတော်ဘု ရားသည် နန်းမတော်မယ်နုကို ချစ်မြတ်နိုး လွန်းသောကြောင့် တောင်ညာစံဒေဝီအ ဖြစ် ရွှေလက်ဆွဲပြီး နန်းသိမ်းပွဲခံသည်။ ထို နန်းသိမ်းပွဲတွင် စာဆိုတော် ဒုတိယနဝဒေး က "တက်ထွန်းဖြိုးကြွယ်"ချီ မင်္ဂလာရတု ရေးစပ်သည်။ ဤရတုကြောင့် ဒုတိယ နဝဒေးလည်း ချာဝေးချာစားရသည် ဟု

အဆိုရှိသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၃ ခု နှစ်တွင် ဘကြီးတော်ဘုရားသည် မဖွိုမ့ ဒေသမဟာဇေဝမိပင်အား ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာမြား ဖြင့်ပြီးသော ပေါက်ပေါက်၊ တံခွန်၊ တန်ဆောင်တိုင်၊ မြူတာ၊ ပန်းကုံး တို့ဖြင့် ပူဇော်သည်။ ထိုပူဇော်ပွဲအတွက် ဒုတိယ နဝဒေးသည် ကျောက်စာရေးပေး ရသည်။ ထိုကျောက်စာထဲ၌ နန်းမတော် မယ်နုအား . . .

"ပြည်လုံးကျက်သရေ၊ မြူတေဝင်း ဝတ်၊ နန်းလုံးနတ်ဖြစ်သော၊ မြတ်သော တောင် မိဖုရားခေါင်ကြီး" ဟု မော်ကွန်း ထိုးပေးထားသည်။ နန်းမတော်မယ်နု သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၉၂ ခုနှစ်တွင် "မဟာအောင်မြေဘုံစံ" အုတ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ပြီး ဆရာတော်ဦးဗုဓ်ကို လှူ သည်။ ထိုကျောင်းပြီးစီးသည့်အခါ မင်းစာ ဆို ဒုတိယနဝဒေးပင် ကျောက်စာရေးထိုး ပေး ရပြန်သေးသည်။ ယင်းကျောက်စာ တွင်

"ပြည်လုံးကျက်သရေ၊ မြူတေဝင်းညို၊ ကောင်းဘက်ရှိသော၊ မြတ်သောတောင် မိဖုရားခေါင်ကြီး" ဟူ၍ အမူကွန်းတင်ပြန် သေးသည်။ ဘကြီးတော်ဘုရား၏ မင်း တိုင်ပင် အမတ်ကြီး မဟာဇေယျသင်္ခယာ သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာရောက်ရှိလာပုံ များကို ဖော်ပြသည့် "သာသနာလင်္ကာရ စာတမ်း"ရေးသားပြုစုခဲ့ရာ မြန်မာသက္က ရာဇ် ၁၁၉၃ ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးခဲ့သည်။ ထိုကျမ်း တွင် "ဥက္ကာင်သ"အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရင်း နန်း မတော်မယ်နုအကြောင်း ဤသို့ ရေးသား ခဲ့သည်။

"××× အနှစ်တစ်ထောင်တိုင်မှ တစ်ကြိမ်သာသီးပွင့်သော အာသာဝတီ နတ်ပန်းကဲ့သို့ မြတ်နိုးဖွယ်ရှိသော သဒ္ဓါ ပညာ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ အစရှိသော မိန်းမ မြတ်တို့၏ ဖွယ်ရာတောင်ညာတင်အပ် သော လက္ခဏာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အသမ္ဘိန္နခတ္တိယနွယ်ဖြစ်သော တောင်နန်း မ သခင် အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး ×××"

"နှမကောင်းစားလျှင် မောင်အိမ်ဦး ခန်း" ဆိုသော မြန်မာစကားအတိုင်း နန်း မတော်မယ်နုကို အကြောင်းပြု၍ သူ၏ မောင်တော်သူ စလင်းမင်းသားကြီး မောင် အိုသည်လည်း အရေးပါအရာရောက်ကာ ဘုန်းမီးနေလတောက်ခဲ့သည်။ စလင်းမင်း သားကြီး မောင်အိုသည် အင်းဝမြို့၌ မဟာ ဇေယပထ အုတ်တံတားတည်ဆောက်ခဲ့ သည်။ ထိုတံတားဘွဲ့လေးချိုးကြီး တစ်ပုဒ် ကို မင်းထင်သက်ရှည်ဘွဲ့ခံ ဦးမင်းက ရေး ခဲ့သည်။ လေးချိုးကြီး အတွင်း၌ "တံတား ထူးကို၊ ဘုံးစောမိရန်၊ ရွှေလင်းမှန်နှင့်၊ စံ ညာတောင်နေ၊ မင်္ဂလမ်းငယ် သွေ့သော ခါ" ဟူသော စာသားများပါသည်။ "ဘုံး စောမိရန်" ဆိုသည်မှာ မင်းလောင်းအဖြစ် အဓိပ္ပါယ်ရကြောင်း ရွှေပြည်ဦးဘတင်တာ ရှင်းလင်းပြဖူးသည်။

နန်းမတော်မယ်နုတို့ မောင်နှမ ဘုန်းမီးနေလ တောက်ကြသော်လည်း ဇာ ကြမ္မာက မျက်နှာသာမပေးပေ။ သာယာ ဝတီမင်းသားသည် ဘကြီးတော်ဘုရားကို ခြားနားပြီး မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်နေ့တွင် ထီးနန်းရယူခဲ့သည်။ ဘကြီးတော်ဘုရားကို မဟာသကျသီဟဘုရားအနီးဝန်း ... တော်နှင့်ထားပြီး နန်းမတော်မယ်နုနှင့် စလင်းမင်းသားကြီး မောင်အိုတို့ ... ရာဇ် ၁၂၀၂ ခုနှစ်ကဆုန်လဆန်း ၁၂ ရက် နေ့တွင် ရေမျှော ...

www.burmeseclassic.com

သာယာဝတီမင်းထီးနန်းစိုးစံစဉ်ကာလက ဘကြီးတော်ဘုရားကို သာယာဝတီမင်းခြားနားသည့် ပွဲသည် မဟာအောင်ပွဲကြီးဖြစ်၏။ ထိုမဟာအောင်ပွဲကို မော်ကွန်းစာဆို ဒုတိယနဝဒေးက "ရဲတင်းမော်ကွန်း"ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ပြန်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၂ ခုနှစ်ဝါခေါင်လတွင် ထိုမော်ကွန်းပြီးစီးသည်။ နန်းမတော်မယ်နုကို "ပြည်လုံးကျက်သရေ မြူတေဝင်းပတ်၊ နန်းလုံးနတ်" "ပြည်လုံးကျက်သရေ မြူတေဝင်းညီ"ဟု ဂုဏ်တင်ခဲ့ဖူးသူ ဒုတိယနဝဒေးပင် "ရဲတင်းမော်ကွန်း" တွင်

"လူမည္ဘတ်မြတ်၊ နတ်မကြည်ညို၊ ပြည်မကိုသည်၊ ဇကိုတောထုတ်၊ ဂေါမုတ်ဝက်၊ နုမတမည်၊ လော်လည်လိမ်တောက်၊ မျောက်နှင့်မပြောင်း၊ အိုးနှယ်စောင်းလျက်၊ မကောင်းလျော်ကန်၊ မတော်မှန်၍"

"ယဉ်ထန်ဝဲလှိုက်၊ ခဲစွာကြိုက်လျက်၊ တွန်းတိုက်ပေါလော၊ မျောသည်ဖြစ်စ၊ ထင်းတလ္လသို့၊ နုမမတင်၊ မောင်မသင့်၍၊ ပြည်နှင့်လျော်ထောက်" စသည်ဖြင့် ထည့်သွင်းရေးဖွဲ့ပြန်သည်။ "ပြည်လုံးကျက်သရေ" ဘွဲ့တော်မှီရန် "ဘဝမှ ထင်းတလ္လ ဘဝသို့" ပြောင်းရလေတော့သည်။

မဟာမွေသကြီး၏ "သာသနာလင်္ကာရ စာတမ်း"ထဲ၌ နန်းမတော်မယ်နုကို ချီးဝခဲ့သည့် အရေးအသားတွင်ကိုမှု ဘကြီးတော် ဘုရားနန်းကျပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၁၃၉၉ ခုနှစ်သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့တွင် ရေးသားပြီးစီးခဲ့သည့် "သီလဝိသောဓနီ"ကျမ်း၌ တတိယ နံမော်ဆရာတော်က ဤသို့ ဝေဖန်ခဲ့သည်။

"မင်းဆရာတို့မည်သည် မဟုတ်သည်၌လည်း အဟုတ်ကဲ့သို့ သူနှစ်သက်အောင် ဆိုရချေသည်။ မောင်းထောင်ဆရာတော်သည် လေးကြိမ်မြောက်အဝတည် မင်းတရား၏ မိဖုရားခေါင်ရှင်မင်းနှကို အသဒ္ဓိန္နခတ္တိယအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော ရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးသည်-ဟု နိဂုံးအုပ် သမိုင်းဆိုရချေသည်။ စင်စစ်ကား ထိုရှင်မိဖုရားသည် ဒီပရင်းကျေး၊ ဖလံကန်းရွာသူကြီးသမီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းဆရာအဖြစ်ဖြင့် အပြစ်များသည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဖြစ်ခဲ့သည်။"

တတိယနံမော်ဆရာတော်၏ ဝေဖန်ချက်တွင် "အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြစ်ခဲ့ သည်" ဟူသောစကားရပ်ပါသည်။ ထိုသီ လကို ဆရာတော်က မြူဆွယ်မြောက်ပင့် ပြီးသဒ္ဓါအောင် ပြောဆိုမှုရသည့်ပစ္စည်း ကိုကြည့်၍ တရားသဖြင့်ရသော ပစ္စည်း ကိုသာ သုံးဆောင်ခြင်း" ဟုရှင်းပြထား သည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက် ဩအင်လိုက်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ဒုတိယနဝဒေးမှာမူ ရှေ့စကားနှင့် နောက်စကား မညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုရမည်ပင်။

မိမိ၏ရှေ့စကားနှင့် နောက်စကား မညီညွတ်သူတစ်ဦးကိုလည်း သာဓကဆောင်ရလိမ့်ဦးမည်။ ထိုစာဆိုမှာ စလေဦးပုညဖြစ်သည်။ ဦးပုညသည် ရှင်ပုညာဘိဝံသဘွဲ့ဖြင့် သာသနာ့ဘောင်၌ ရှိနေစဉ် ဦးဆန်းနှင့် ပြဿနာဖြစ်ဖူးသည်။ ဦးဆန်းက "ရှင်ပုညာဘိဝံသသည် လောကကို လိုက်စား၍ မင်းပါးစိုးခွင်၊ ထွက်ဝင်ရအောင် ကြံဆောင်အားဆဲ၊ ငါတကားခဲ သော်လည်း၊ မင်းပွဲသို့မဝင်နိုင်" ဟုစွပ်စွဲသည်။ ထိုစွပ်စွဲချက်ကို ဦးပုညက ဆတ်ဆတ်ခါ နာသည်။ ထို့ကြောင့်ပြန်ပေး မေတ္တာစာကို ရေးသားတုံ့ပြန်သည်။

မေတ္တာစာထဲ၌

"မင်းစစိုး၊ မမမောင်မောင်၊ ထိပ်ခေါင်တင်ဘုရား၊ ထားထားတင်တင်၊ ခင်လေးခင်ပု၊ စုစုစွာစွာ၊ မျက်နှာများဂုဏ်ဆိုက်၍၊ အကြိုက်ကိုပြောကြသည်၊ ဝေါဟာရသတ္တဝါ၊ ဖြဟွာနှင့်ကမျဉ်းနီကဲ့သို့၊ တန်ခိုးစိမ့်မျှ၊ ဒဋ္ဌိကမ္ဗ၊ ဥပမေယျပမေယျ၊ ဆဏ္ဍသဘော၊ ငါ့မနော၌၊ ချောချောကြီးတျသောကြောင့်၊ ကယ်မပါကြည့်ရှုပါ၊ ပြုထုပါထောက်ပံ့ပါ၊ မွဲသွေ့သွေ့မျက်နှာနှင့်၊ ကိုယ်ချမ်းသာရကြောင်းကို၊ ငယ်ဝေါင်းစုတ်ပဲ့၊ နုန့်နဲ့သည့်စကားများကို၊ မေမှား၍ဆိုမိလျှင်၊ လျှာတိုအောင်ရိတ်ချင်၏။"

ဟုဆိုသည်။ ရှင်ပုညာဘိဝံသသည် နောင်တွင် လူထွက်ဖြစ်၏။ လက်ဖက်ရည်တော်ရာထူးဖြင့် မင်းထံစားရ၏။ စာဆိုတော်အရာမင်းလှ သခ်ယာဘွဲ့နှင့် ရွာစည်ရွာကိုစားရ၏။ မင်းတုန်းမင်းသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်တွင် ရွှေဘော်ဇော်ဇောင်းကို ပြင်ပြီး"ရတနာနဒီ" ဟုသမုတ်သည်။ ထိုအခါစာဆိုတော် ဦးပုညသည် ဘုရင့်စာဆိုတော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရတနာနဒီမော်ကွန်းရေးရပေတော့သည်။ ထိုမော်ကွန်းတွင် မင်းတုန်းမင်း၏ ဘုန်းတော်ကို ဖွဲ့ဆိုရာ၌

"တစ်ကမ္ဘာလျှင်၊ မဟာပြဖြွေ၊ လျှာကုဋေဖြင့်၊ ဆန်းနေဂိုဏ်းညီ၊ ဂါထာစီ၍၊ ကြုံးချီမွှတ်ဖော်၊ ဆိုလှည့်သော် လည်း၊ ဘုန်းတော်ကဲလွန်၊ အနေကန်ကို၊ ဝေဖန်ချီးမြောက်၊ ပြီးမရောက်လိမ့်"

ဟူ၍ထည့်သွင်းစပ်ဆိုထားသည်။ ဤမှုအတိရေးဖွဲ့သဖြင့် မင်းတုန်းမင်းက "မောင်ပုညငါ့ကိုမြှောက်လွန်းသည်၊ ဒေါသသင့်နေပြီမယ်" ဟုဆိုကြောင်း အမှတ်အသားများတွေ့ရသည်။ မင်းစစိုး၊ မမမောင်မောင် စသည်ဖြင့် အကြိုက်တို့လိုက်၍ ပြောမိလျှင် လျှာတိုအောင်ရိတ်ချင်ကြောင်းဆိုခဲ့သည့် ဦးပုညသည် မင်းစာဆိုအဖြစ်ရောက်လေသော် ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ချီးမရာ၌ မိမိ၏လျှာဖြင့်ပင် မလုံလောက်နိုင်သေး၊ မတင်းတိမ်နိုင်သေး သဖြင့်

> မင်းစစိုး၊ မမ မောင်မောင်
> စသည်ဖြင့် အကြိုက်ကို
> လိုက်၍ ပြောမိလျှင်
> လျှာတိုအောင်ရိတ်
> ချင်ကြောင်းဆိုခဲ့သည့်
> ဦးပုညသည်
> မင်း စာဆိုအဖြစ်
> ရောက်လေသော်
> ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ချီးမရာ၌
> မိမိ၏လျှာဖြင့်ပင် မလုံ
> လောက်နိုင်၊ မတင်းတိမ်
> နိုင်သေးသဖြင့်. . .

ပြဟ္မာကုဋေ၏လျှာကို အငှားသုံးခဲ့ရသေးကြောင်း တွေ့ရသည်။

အလင်္ကာကျမ်းတွင် ဒေါသအခန်းကိုပြဆိုရာ၌ "ဩစိတျဟီန"ဒေါသဟူ၍ရှိသည်။ ထိုဒေါသမှာ ရှေ့နောက်မညီမ ညွတ်ပြောဆိုရေးသားရာ၌ သင့်သောဒေါသဖြစ်သည်။ စာတစ်ပိုဒ်အတွင်း၌ ရှေ့နောက်မညီမညွတ်ရေးသားသည့် ဒေါသဖြစ်သော်လည်း စာဆိုတစ်ဦးသည် ယခင်က မိမိရေးခဲ့သော အတွေးအမြင်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည့်အတွေးအမြင် နောင်ရေးသားခဲ့လျှင် "ဩစိတျဟီနဒေါသ" သင့်သောစာများ မဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား ဟူ၍လည်း ဆင်ခြင်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရေးဆရာနှင့်နောင်တ

"ရေချိုးတဲ့အရုပ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်မရုပ်ကလေး၊ ဆေးထိုးမှားရင်နောင်တွင် အသက်ကြီးလို့ အရွယ်အို၊ စိတ်တိုတို သကြိုဟ်ငြင်းတိုင်း လမိုင်းမကပ်မှာကို မြင်"

ဆရာမြို့မငြိမ်းရေးသည့် "မုန့်စားကြွ"သီချင်းထဲမှ တေးစာသားဖြစ်ပါသည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကာလပျို့နုစဉ်က စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆေးမင်ကြောင် ထိုးမိသူတစ်ဦး၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့် လာသောအခါ လက်ကိုပင့်ပင့်ပြီး သကြိုဟ်ငြင်းတိုင်း လမိုင်းမကပ်သည့် အဖြစ်ကိုရေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤအဖြစ်မျိုး လောက၌ကြုံဖူးကြပေလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူစာရေးဆရာများသည် ငယ်စဉ်ကရေးခဲ့သည့် စာများအပေါ် အရွယ်ကြီးရင့်လာသည့်အခါ ပြန်မဖတ်ချင်၊ ပြန်မပြောချင်အောင် ရှက်လာတတ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက "တလက်တက်တက် အရာတွေ" မို့ ရှက်သည်ဟု ရေးဖူးသည်။ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းငယ်စဉ်က ရေးခဲ့ဖူးသာ ဖြဇာတ်စာအုပ် အဟောင်းလေးများကို ဆရာဇေယျက နောင်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလာ၍ ဆရာကြီးအား ပြသသည့်အခါ ဆရာကြီးက ဆုတ်ပစ်ကြောင်း ဖတ်ဖူးသည်၊ ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်သည်လည်း သူငယ်စဉ်က ရေးခဲ့သော "ကောလိပ်ကျောင်းသူ" ဝတ္ထုအကြောင်း၊ သားသမီးများက မေးမြန်းသည့်အခါ ရှက်သည့်အတွက် မပြောကြောင်း ပြန်လည် ပုံနှိပ်သည့် ကောလိပ်ကျောင်းသူ ဝတ္ထုအမှာစာတွင် သားသမီးများက ရေးသားဖူးသည်။

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်တို့သည် မိမိတို့၏စာများကို မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် ကလက်တတ်တက်ဖြစ်၍ ရှက်မိကြောင်း မပြောခဲ့ကြသော်လည်း ဆရာမြမျိုးလွင်ကမူ မိမိရှက်ရသည့်အကြောင်းကို ဝန်ခံဖူးသည်။ ဆရာမြမျိုးလွင် မန္တလေးနေ့စဉ်သတင်းစာတွင် အလုပ်လုပ်နေစဉ် "ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကြီး ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သတင်းတစ်ပုဒ်ထည့်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုသတင်းကြောင့် သတင်းစာလည်း ရောင်းမလောက်နိုင်အောင် စောင်ရေတိုးသွားသည်။ ထိုသတင်းမှာ သတင်းမှားဖြစ်ပြီး မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ "ချိုပါသားနှင့် ပခန်းသား" အခန်းက သရော်ဝေဖန်ရေးသား လိုက်သည့်အတွက် ရှက်ပြီး သတင်းစာ ပိတ်ခဲ့ရသည်ဟုဆိုသည်။

သတင်းစာပိတ်လိုက်ရပြီးနောက် ဆရာမြမျိုးလွင်သည် ဝတ္ထုတိုများရေးသားထုတ်ဝေသည်။ လေးပဲတန်ဝတ္ထုခေတ်က ဝတ္ထုများဖြစ်သည်။ မြမျိုးလွင် ကလောင်အမည်နှင့် စထွက်သည့် "သော်ကမယ်" ဝတ္ထုတွင်လည်း အမှားပါသွားပြန်သည့်အတွက် အိမ်အပြင်သို့ပင် မထွက်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပါသွားသောအမှားမှာ သော်ကပန်းသည် နာမည်ကြီးပန်းဖြစ်သောကြောင့် မွှေးမည်ဟုထင်ပြီး သော်ကပန်း မွှေးပုံကို အစွမ်းကုန်ရေးဖွဲ့လိုက်သည်။ သော်ကပန်းကို တကယ်တွေ့တော့မှ မမွှေးမှန်းသိရသဖြင့် ရှမ်းပြီး ရေးမိခြင်းအတွက် အရှက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ စတော်ဘယ်ရီသီးကို တက်ခူးမိကြောင်း ရေးဖွဲ့လိုက်သည့် လူငယ်စာရေးဆရာတစ်ဦးသည်လည်း သူ့လိုမှားခြင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဆက်လက်ပြောသည်။ ဆရာမြမျိုးလွင်က

"မောင်တို့လူငယ်များလည်း ကိုယ်မသိတာ၊ မတတ်တာကို ကျုပ်လိုဖြီးဖြန်းရေးမိမှာစိုးလို့ ကျုပ်အဖြစ်ကိုခုလိုပြန် ပြောပြလိုက်ပါတယ်"

ဟု ဝန်ခံသတိပေးထားသည်။ ဤသို့သော အမှားမျိုးရှိတတ်သည်။ ထိုအမှားမျိုးတွေကို ဆရာတိုက်စိုးက "အတ္ထုပ္ပတ္တိအမှားအမှန်" စာတမ်းတွင် အတော်သတိပေးဖူးသည်။ ထို့ပြင်ဆရာတိုက်စိုးနှင့် ဆရာဦးသော်ကောင်းတို့ ပူးတွဲ၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသည့် "သမိုင်းနောက်ခံမြန်မာဝတ္ထုအချို့နှင့် စဉ်းစားဖွယ်ရာ သမိုင်းပြဿနာများ" (Some Myanmar Historical Fiction and their Historical Context) စာတမ်းတွင်လည်း သမိုင်းနောက်ခံမြန်မာဝတ္ထုအချို့တွင် ထိုဝတ္ထုများ၌ ဖွဲ့နွဲ့ထားသော သမိုင်းအချက်အလက်များသည် အဖြစ်မှန်နှင့် ကွဲလွဲနေကြသည်တို့ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ပြထားသည်။

ပါတော်မူခေတ် သမိုင်းနောက်ခံ နာမည်ကြီးဝတ္ထုတစ်ပုဒ်တွင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲဖြစ်ရန် အကြောင်းဖန်လာသည့် ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီသစ်ထုတ်သည့်အရေးကို မြန်မာ့လွှတ်တော်၌ ဆွေးနွေးခန်းထည့်သွင်းထားသည်။ ဆွေးနွေးကြသည့် ကာလမှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ် (ခရစ်နှစ်-၁၈၈၅) ဖြစ်သည်။ လွှတ်တော်အတွင်း၌ ယောအတွင်းဝန် ဦးဖိုးလှိုင်လည်း ပါဝင်ဆွေးနွေးကြောင်း ဖွဲ့ထားသည်။ ဦးဖိုးလှိုင်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၉)ရက်နေ့က ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်တို့ စာရေးသူ သတိမမူမိဘဲ ထည့်သွင်းရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက်ချနိုင်သည်။

သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုများရေးသည့်အခါ စာရေးဆရာများသည် ဝတ္ထုဖြစ်သည်ဟုဆိုပြီး စာဆို၏ အခွင့်အရေး (Poetic-licence) ယူကာဖန်တီးဖွဲ့နွဲ့လေ့ရှိကြသည်၊ စာရေးဆရာမည်မျှအထိ ဖန်တီးနိုင်ခွင့်ရှိသနည်း ဟူသောအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာလင်းယုန်သစ်လွင်၏ အဆိုအမိန့်တစ်ရပ်ကို သတိရမိသည်၊

ဆရာမြမျိုးလွင်သည် နာမည်ကြီးပန်းဖြစ်သောကြောင့် မွှေးမည်ဟုထင်ပြီး သော်ကပန်း မွှေးပုံကို အစွမ်းကုန်ရေးဖွဲ့လိုက်သည်။ သော်ကပန်းကို တကယ်တွေ့တော့မှ မမွှေးမှန်းသိရသဖြင့် ရှမ်းပြီး ရေးမိခြင်းအတွက် အရှက်ရခြင်းဖြစ်သည်

၁၉၆၄ ခုနှစ်အတွက် စာပေဗိမာန်စာပေဆုရရှိသော ဝတ္ထုလေးပုဒ်အကြောင်းကို ဆရာသိန်းဖေမြင့်က "စာပေဗိမာန်ဆုနှင့် ဝတ္ထုများ" ဖြင့် ၄. ၁. ၁၉၆၆ နေ့ထုတ် အတွေးနှင့်အရေးစာစောင်တွင် [illegible] သုံးသပ်ရေးသားထားသည်၊ ထိုသို့ သုံးသပ်ရာတွင် ချွေးတပ်စခန်း [illegible] ရေးသော ဝတ္ထုနှစ်ပုဒ်အနက် [illegible] "သွေးချောင်းကလျှံ" တို့ [illegible] ကြောင်း၊ ကျန်တစ်ပုဒ်မှာ [illegible] ကြောင်း၊ ဆု [illegible] အရေးအသား [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောင်းကလျှံထက် ကောင်းကြောင်း။ သပ်ရပ်ကြောင်း။ သို့ရာတွင် ထိုဝတ္ထုမှာ မြန်မာများ အခံရဘက်က များနေကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်။ ဝတ္ထုအမည်ကို မူ မဖော်ပြချေ။ ထိုဝတ္ထုမှာ ဆရာလင်းယုန်သစ်လွင်၏ "သေမင်းတမန်လမ်းပေါ်ဝယ်" ဝတ္ထုဖြစ်ကြောင်း ဆရာလင်းယုန်သစ်လွင်က ဖွင့်ထုတ်ဖော်ပြောပြီး ထိုဝတ္ထုသည် သူ၏ကိုယ်တွေ့ကြုံ ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ သူ ကိုယ်တိုင်မကြုံတွေ့ခဲ့သော၊ မသိခဲ့သော ချွေးတပ်သားတို့၏ ဂျပန်တော်လှန်ရေး ဇာတ်လမ်းကို လုပ်ကြံဖန်တီးမရေးလိုကြောင်း ၁၂. ၂. ၁၉၆၆နေ့ထုတ် အတွေးနှင့် အရေးစာစောင်ထဲ၌ "သေမင်းတမန်လမ်းပေါ်ဝယ်နှင့် စာပေရေးရာ"ဆောင်းပါးဖြင့် ပြန်လည်ချေပသည်။ ထိုဆောင်းပါးအတွင်း၌

"ဖြစ်ရပ်မှန်သည် သမိုင်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်၏၊ စိတ်ကူး(အတွေးအခေါ်)သည် စာရေးသူ၏ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်၏။

စိတ်ကူးသက်သက်ဖြင့် ရေးသည့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်တွင် စာရေးသူက စိတ်ထင်တိုင်း ညာကွန့်မြူးနိုင်၏။ သမိုင်းကြောင်းနောက်ခံပါရှိသည့် "သေမင်းတမန်လမ်းပေါ်ဝယ်" လိုဝတ္ထုမျိုးကို ရေးရာ၌ အထိန်းအကွပ်ရှိတန်သလောက် ရှိသင့်သည်၊ သမိုင်းကြောင်းကို ကြီးမားစွာ ပြောင်းလဲစေသင့်ဟု ကျွန်တော်ထင်၏"

ဟူ၍စာရေးသူ၏ အယူအဆကို တင်ပြထားသည်။ သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထုများရေးသားကြရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည့်အမြင်ဟု ဆိုချင်ပါသည်၊ သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုရေးသည့်အခါ မရှိသော သမိုင်းကြောင်းကို အရှိလုပ်ကာ စာဆိုအနေဖြင့် အခွင့်ထူး မည်မျှယူသင့်သနည်း။ သမိုင်းကြောင်းအပေါ် မည်မျှသစ္စာရှိသင့်သနည်း ဆိုသည်ကို ချိန်ဆနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးဆရာသည်လည်း အဂတိတရားကင်းကင်းဖြင့် စာပေများရေးဖွဲ့သင့်သည်၊ သို့မှသာ သူ၏စာပေသည် အကျိုးပြု စာပေဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဤသို့မဟုတ်ဘဲ မိမိ၏အာဃာတကို ရှေ့တန်းတင်ရေးသည့်စာသည် အကျိုးပြုစာပေဖြစ်မလာနိုင်သည့်အပြင် ထိုစာရေးမိသူ စာရေးဆရာအနေဖြင့်လည်း နောင်တွင် နောင်တရစရာဖြစ်သွားတတ်သည်။

သာဓကဆောင်ရလျှင် "မင်းသားကိုကြီးကောင်း"ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ကို ဆရာရန်ကုန်ဘဆွေရေးဖူးသည်။ ထိုပြဇာတ်ရေးစဉ်က ဆရာရန်ကုန်ဘဆွေသည် စာရေးခံပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် တစ်စုံတစ်ခုသော ဒေါမနဿစိတ် ဝင်နေဟန်ရှိကြောင်း သူ၏ အရေးအဖွဲ့ထဲ၌ပေါ်လွင်နေသည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်က ကျင်းပသော အမျိုးသားစာပေ ညီလာခံတွင် တက်ရောက်ဆွေးနွေးသူ စာရေးဆရာအချို့က ရန်ကုန်ဘဆွေအား ထိုပြဇာတ်သည် တစ်ခြမ်းကြည့်အမြင်နှင့် ရေးသားထားသော ပြဇာတ်ဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်သည်။ တစ်ခြမ်းကြည့်အမြင်ဖြင့် ရေးသားသည့်စာသည် အကျိုးပြုစာပေ မဖြစ်နိုင်ဟု ထောက်ပြသွားသည်။ ဆရာရန်ကုန်ဘဆွေက ဆွေးနွေးချက်များကို ပြန်လည်ရှင်းလင်းသည့်အခါ "မင်းသားကိုကြီးကောင်း"ပြဇာတ်ရေးမိသည်မှာ မှားကြောင်းဝန်ခံသွားရသည်။

မိမိရေးသားမိသည့် စာကို မှားကြောင်း ဝန်ခံဖူးသူတစ်ဦးမှာ "ကိုကိုမောင်" ဖြစ်သည်။ ဆရာကိုကိုမောင်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံအတွေ့အကြုံများကို ဖော်ကျူးသည့်

"ပါရီတွင်သောင်တင်ခဲ့စဉ်က" ခေါင်းစဉ်ပေးထားသည့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များဟု ဆိုသည့်စာများကို မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတွင် အခန်းဆက်ထည့်သွင်းခဲ့သည်၊ ကိုကိုမောင်၏ကလောင်က သွက်သကဲ့သို့ အကြောင်းအရာကလည်း ညီတီတီကိစ္စများဖြစ်၍ လူကြိုက်များခဲ့သည်၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဇွန်လထုတ်အတွေးနှင့်အရေး စာစောင်တွင် "ထိုအမှား"ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးပြီး နောင်တစကား ဆိုခဲ့သည်၊ စာပေလောကတွင် နာမည်ကျော်လိုသောကြောင့် ဖိုမကိစ္စများရေးခဲ့မိခြင်းအပေါ် နောင်တရကြောင်း တောင်းပန် ဝန်ခံထားသည်၊

စာရေးခြင်းသည် စာကိုရေးခြင်း မဟုတ်၊ စိတ်ကိုရေးခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော အဆိုအမိန့်များရှိကြရာ မိမိစိတ်ကို မိမိ မထိန်းကွပ်နိုင်ဘဲ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်နှင့် တလောင်ကိုလွှတ်မိပါလျှင် နောင်တရသည့် စာများ ပေါက်ဖွားလာနိုင်ကြောင်း သတိပြုမိလေသည်၊

မိမိရေးခဲ့သော စာအပေါ် နောင်တရခြင်းမဟုတ်သော်လည်း ပြန်မကြည့်ချင်တော့ဟု ဆိုကာ ဥပေက္ခာပြုလိုက် သည့် အဖြစ်များလည်း စာရေးဆရာများ ကြုံတွေ့ရတတ်နိုင်သည်၊ ထိုသို့ကြုံတွေ့ရကြောင်းထုတ်ဖော်ရေးသူတစ်ဦးမှာ အိုးဝေ ဦးညိုမြဖြစ်သည်၊ ဆရာညိုမြသည် "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း"တွင် ငရဲခွေးကြီးလွတ်နေသည် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးထည့်လိုက်သည်၊ ထိုဆောင်းပါးဂယက်ကြောင့် ၁၉၃၆ ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဒုတိယ ကျောင်းသားသပိတ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်မှာ အများသိပြီးဖြစ်ပါသည်၊ စင်စစ်ထိုဆောင်းပါးသည် ဆရာညိုမြအဖို့ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစရာ လက်ရာတစ်ပုဒ်ပင်၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု သမိုင်းဝင် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်၊ ထိုဆောင်းပါးကို ဆရာညိုမြက ပြန်မကြည့်ချင်တော့ဟု ရေးဖူးသည်၊ သူ၏ အရေးအသားမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်၊

"တစ်ချိန်က မလွဲမရှောင်သာလို့ ရေးခဲ့ရတဲ့အကြမ်းစာပေဖြစ်ပါတယ်၊ အနုစာပေမဟုတ်တော့ပါ၊ (ဆူးနှင့်မာလာ)

ဒေါက်တာလှဘေ
အငြိမ်းစား မြန်မာစာပါမောက္ခ (လန်ဒန်တက္ကသိုလ်) ရေး
ဒေါက်တာတင်လှိုင် မြန်မာပြန်
The Myanmar Buddhist:
His Life from the Cradle to the Grave
မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်၏ဘဝ၊
ပုခက်တွင်းမှသည် ဂူတွင်းအထိ
(အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ)
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၃၂၄/၀၃/ (၁၀) ထွက်နေပါပြီ
ဒေါင်းစာပေ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား ရန်ကုန် ဖုန်း-၃၇၇၃၂၁

www.burmeseclassic.com

ဆိုသလို ပဒိုင်းသီးစာပေမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

xxx

ကျွန်တော့်အဖို့မှာတော့ (တရားခံတစ်ဦးဟာ သွေးစွန်းခဲ့တဲ့ သူ့လက်နက်ကို ပြန်မကြည့်ချင်တော့) သလိုဖြစ်မိတာဘဲ။ မေ့ပစ်ချင်ပြီ"ဟု ဆရာညိုမြ "ငရဲခွေးကြီး လွတ်နေသည်"ဆောင်းပါးကို မေ့ပစ်ချင်ကြောင်း ရေးသည့်ကာလမှာ ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်က ဖြစ်သည်။ ထိုကာလကား ငရဲခွေးကြီး လွတ်နေသည့်ဆောင်းပါးဖြင့် ထိုးနှက်ခံရသူများလည်း အသက်အရွယ်ကြီးကုန်ကြပြီ။ ထိုဆောင်းပါးနှင့် ဆက်သွယ်သူများလည်း အချို့ကွယ်လွန်၍ အချို့အရွယ်လွန်ကုန်ကြပြီ။ ဆောင်းပါးရေးသူ ဆရာညိုမြကိုယ်တိုင် အသက်ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်အရွယ် ဖြစ်နေပြီ။ ငရဲခွေးကြီး လွတ်နေသည်ဟု ရေးဖွဲ့ထားသည့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ပင်လျှင် လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြို့တော်တက္ကသိုလ် ဖြစ်နေပေပြီ။ တက္ကသိုလ် နှစ်ငါးဆယ် ရွှေရတုသဘင် ကျင်းပနေပေပြီ။ အချိန်၊ အခြေအနေနှင့် အရွယ်တို့သည် စာရေးသူ၏ စေတသိက်ကို ပြောင်းလဲစေနိုင်လေသည်။

လူ့ဘဝဇာတ်လမ်းများသည် ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ပင်။ တစ်ချိန်က အားပြိုင်သူများသည် တစ်ချိန်ချိန်တွင် တစ်ဦးဦး မှာ သင်္ခါရတရားကိုစောစီးစွာ နာခံသွားရသည့်အခါ ကျန်ရစ်သူက အလွမ်းစကားဆိုတတ်ကြသည်။ စာဆိုကျော် ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရပင်လျှင် မိမိဘဝ ဝတ္ထုရှည်ကြီး၏ နိဂုံးပိုင်းတွင်

"ငါနှင့် ငါသာ၊ နှိုင်းစရာဟု၊ ပညာမုန်ယို၊ အရွယ်ပျိုက၊ မဆိုစလောက်၊ မာန်စောင်မြောက်၍၊ နှုတ်ငေါက်လွန်မိ၊ ဒေါသရှိလည်း၊ နှောင်းပြီတစ်ခါ၊ ရိုသေစွာလျှင်၊ ဤစာကိုးခန်း၊ ပုလဲပန်းဖြင့်၊ စိတ်ကျန်းမာန်လျှော့၊ ငါကန်တော့၏"

ဟူ၍ဆိုခဲ့ရသေးသည်။ ဆရာညိုမြကမူ သူ၏အကြမ်းစာပေအပေါ် အရွယ်ရလာသည့် ကာလ၌ ဥပေက္ခာပြုချင်စိတ်ဖြစ်လာသည်။ ဆရာညိုမြချုပ်ချင်သည့် နိဂုံးမှာ

"သံသရာမှာ ရေစက်မကင်းလို့ ဆုံတွေ့သူများဟာ အနိုက်မသင့်ချိန်မှာ တစ်ဖက်တစ်လမ်းစီ ဖြစ်တတ်ကြစမြဲပဲ။ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အချင်းချင်းအဖို့မှာ ထိုဇာတ်ကြီးဆယ် (၁၀)ဘွဲ့ထဲက ဇာတ်ပေါင်းခန်းတွေကို နမူနာယူကျင့်သုံးနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်ပါလား"

စာရေးဆရာများသည် အကြောင်းကြောင်းတို့ကို ယနေ့စဉ်က ရေးဖွဲ့ခဲ့ကြပြီးလေပြီ။ ထိုစာများအနက် အချို့သည် နောင်အခါ မိမိကိုယ်တိုင် နောင်တရတတ်သည့် အဖြစ်မျိုးကြုံရနိုင်သည်။ သိသိကြီးနှင့် မှားသောသူသည် မသိ၍မှားသောသူထက် မိမိကိုယ်မိမိ လိပ်ပြာမလုံ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ကိုယ့်အမှားကို ကိုယ်သိလျှင် ပညာရှိဟု ဓမ္မပဒတွင်ဆိုသည်။ စာရေးဆရာသည် ပညာရှိဖြစ်ရန် အမြင်ကြည်လင်ဖို့ လိုသည်။

ဦးအေးချို(မဟာဝိဇ္ဇာ)

မိဖုရားဆိုသည် ဘုရင်နှင့် ထီးဖြူဆောင်းဘက်တိုင်းပြည်ပြုဘက် မိဖုရားကိုသာ ဆိုလို၏။ ယင်းမိဖုရားကြီးသည် ပြည်သူတို့၏ အမိသဖွယ် ပူဇော်ခံထိုက်သည်ဟု ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းမှတ်ရာများတွင် အမှတ်အသားပြုခဲ့၏။ ပုဂံခေတ် ကျောက်စာများတွင် တွေ့ရှိရသော မိပုရှာဝေါဟာရသည်လည်း "ပူဇာရဟ"ပုဒ်မှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်၏။ အမိကဲ့သို့ ပူဇော်ထိုက်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏

မိပုရှာ

နိုင်ခင်မောင်လေး

'မိပုရှာ'သည် ပုဂံခေတ်က မိဖုရားကို ခေါ်သော အခေါ်အဝေါ်ဖြစ်၏။ မိဖုရား ဟူသောဝေါဟာရနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးခေတ်ကျောက်စာများတွင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရှိရ၏။

၁။ ဖုရှာ။ ။ (၄၇၂ နှစ်ထိုးတောင်ပြုန်း ကြီးမြို့ လှည်းထောင်ဘုရား ကျောက်စာ)
၂။ ပုရှာ။ ။ (၄၇၄ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံမြစေတီ ကျောက်စာ)
၃။ ဘုရှာ။ ။ မိဘုရှာ။ (၅၀၁ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံတိုင်းချွတ်ဘုရားကျောက်စာ)
၄။ ပုပြှာ။ ။ (၅၂၇ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ ဓမ္မာရံ ကြီးကျောက်စာ)
၅။ ပုဟာ။ ။ (၅၄၁ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ တိုင်း ချွတ်ဘုရားကျောက်စာ)
၆။ မိပုရှာ။ ။ (၅၆၀ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ ကူပြောက်ငယ်ကျောက်စာ)
၇။ ဖုရှာ။ ။ (၅၆၄ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံသံပျင် ရင်ကောင်ဘုရားကျောင်းစာ)
၈။ အမိဖုရှာ။ ။ (၅၇၃ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ မဟာထောရ် ကျောက်စာ)
၉။ ပုရှာလောင်။ ။ (၅၇၄ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ စောရဟန်း သိမ်ကျောက်စာ)
၁၀။ အမိပုရှာ။ ။ (၅၇၈ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ ပြတိုက်ရှိကျောက်စာ)
၁၁။ ဖုရှာလောင်။ ။ (၅၉၇ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ လေးမျက်နှာ ဘုရားကျောက်စာ)
၁၂။ အမိပုဟာ။ ။ (၆၀၃ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံ ကူနီကျောက်စာ)
၁၃။ ဖုရှာရှင်။ ။ (၆၅၆ ခုနှစ်ထိုး ပုဂံတုရင် ပုထိုးကျောက်စာ)

အထက်ပါ ကျောက်စာများအရ ဖုရှာ၊ ပုရှာ၊ ဘုရှာ၊ ပုပြှာ၊ ပုဟာ [illegible] ဝေါဟာရခြောက်မျိုးကို အစဉ် အတိုင်း တွေ့ရှိရ၏။ သို့သော် ဝေါဟာ [illegible] ဤကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း မဟုတ်။ အချို့ကျောက်စာများမှာ သ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူလထိုး ကျောက် စာမဟုတ်။ ပြင်ထိုးကျောက်စာ များ၏။ ပြင်ထိုးကျောက်စာများတွင်ပြင် ထိုးသည့် ခေတ်ကာလက သုံးစွဲသော ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းများ တွေ့ရလေ့ရှိ၏။

ဖုရာ၊ ဘုရာ ဝေါဟာရများ ရေးထိုး ထားသော သက္ကရာဇ်(၄၇၂)ခုနှစ်ထိုး လှည်းထောင်ဘုရားကျောက်စာနှင့် (၅၀၁) ခုနှစ်ထိုးတိုင်းချွတ်ဘုရားကျောက်စာများ သည် ပြင်ထိုးကျောက်စာများဖြစ်၏။ ပုရှာ၊ ပုဟြာ၊ ပုဟာ၊ ဖုရှာဟု ရေးထိုးသုံးနှုန်းခဲ့ သော မြစေတီကျောက်စာ၊ (၅၄၁)ခုနှစ် ထိုးတိုင်းချွတ်ဘုရားကျောက်စာနှင့် သံပျင် ရင်ကောင်ဘုရားကျောက်စာတို့သည် မူလ ထိုးကျောက်စာများဖြစ်၏။ သည့်ကြောင့် ပုရှာ၊ ပုဟြာ၊ ဖုဟာ၊ ဖုရှာအရေးအသား သည် ဖုရာ၊ ဘုရာ အရေးအသားထက် ပို၍ ရှေးကျ၏။

ကျောက်စာမှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြ သော ဖုရှာ၊ ဘုရာ၊ ပုဟြာ၊ ပုဟာ၊ ဖုရှာ စသည့် ဝေါဟာရများသည် ဘုရားရှင် အတွက် အသုံးပြုထားသော ဝေါဟာရ များဖြစ်၏။ မိပုရှာ၊ အမိဖုရှာ၊ အမိပုဟာ၊ ဖုရှာ စသည့် ဝေါဟာရများသည် ဘုရား ရှင်အတွက် အသုံးပြုထားသော ဝေါဟာရ များဖြစ်၏။ မိပုရှာ၊ အမိဖုရာ၊ အမိပုဟာ၊ အသုံးအနှုန်းသည် ဘုရင်၏ ကြင်ယာ တော်အတွက် သုံးနှုန်း၏။ ပုရှာလောင်၊ ဖုရှာလောင်၊ ဖုရှားရှင်တို့သည်ကား ဘုရင် အတွက် သုံးသောအသုံးအနှုန်းဖြစ်၏။

ပုဂံခေတ်တွင် ဖုရာကို ရှေးဦးပိုင်း တွင် ဗုဒ္ဓအတွက် အသုံးပြု၏။ ဘုရင်နှင့် ကြင်ယာတော်တို့ကို မင်းကြီးနှင့် မင်းကြီး မိယာဟု သုံး၏။ သို့သော် ထိုခေတ်က အခြားကတော်မယားများကိုလည်း မိယာ ဟုပင် သုံး၏။ ထို့ကြောင့် မင်းကြီးမိယာ သည် အခြားကတော်မယားများနှင့် တတန်းတည်းထားရာ ကျ၏။ မင်းကြီး မယားနှင့် အခြားကတော်မယားများ ခွဲ ခြားလိုသောအားဖြင့် အမိဖုရာဟု တီထွင် သုံးစွဲလာဟန်ရှိ၏။ အမိဖုရားမှ အကျေ သဖြင့် မိဖုရားဖြစ်လာ၏။

သီပေါမင်းလက်ထက် ယင်း၏ နန်း မတော် မိဖုရားကြီး စုဖုရားလတ်သည် ဓား ထက်၏။ အရှင်နန်းမတော်ဖုရားသည် ဖဦးထုပ်အက္ခရာကို အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာ တော်မူ၏။ သည့်ကြောင့် -ါ၊ -င်၊ -တ် ရေးထုံးမှအပ ကျန်ရေးထုံးများကို 'ဘ' အက္ခရာဖြင့် ရေးသားရန် အမိန့်ထုတ်ပြန် ခဲ့၏။ ယင်းအမိန့်အရ 'မဟေသီ'အနက် ဟော မိဖုရားရေးထုံးသည် ရှေးက မိဖုရား ဟု ရေးသားလာခဲ့ရာက သီပေါမင်းလက် ထက်ရောက်မှ အစဉ်အလာဖျက်၍ ဘကုန်း အက္ခရာဖြင့် ရေးသားလာသည်ဟု အမနာပ ပြောဆိုကြ၏။

သီပေါမင်းသည် ၁၂၄၀ ခုနှစ်၊ သီ တင်းကျွတ်လဆန်း(၆)ရက်၊ (၁ အောက်တို ဘာ ၁၈၇၈)တွင် နန်းတက်၍ ၁၂၄၇ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၈)ရက် (၂၉ နို ဝင်ဘာ ၁၈၈၅)တွင် ထီးနန်းလက်လွှတ် ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော် သက္ကရာဇ် ၁၁၈၃ ခုနှစ်ထိုး မရှိမဒေသဗုဒ္ဓဂယာတွင် တွေ့ရှိရသည့် မဟာဗောဓိကျောက်စာတွင် 'မြတ်သော မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့်တကွ'ဟူ၍လည်း ကောင်း 'သီရိပဝရ မဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာ ဒေဝီအမည်တော်ရှိသော တောင်မိဖုရား ခေါင်ကြီးနှင့်တကွ'ဟူ၍လည်းကောင်း။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ခုနှစ်ထိုး ဆိတ် ပေါက်ဘုရားကျောက်စာတွင် 'မင်းညီမင်း

မိဖုရားကို မိဘုရားဟု ဘကုန်းဖြင့် ရေးသားသည့် ရေးထုံးသည် အထက်ပါကျောက်စာများအရ သီပေါမင်းမတိုင်ခင်က ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်၏။ သီပေါ၏ နန်းမတော်ဖုရားကို အကြောင်းပြု၍ မိဖုရားကို ဘကုန်းအက္ခရာဖြင့် ရေးရသည်ဆိုသော အဆိုသည် အခြေအမြစ်မရှိ။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန် မဟုတ်

သား မိဖုရား ညွန့်ကြားပေါက်ပြဲ' ဟူ၍ လည်းကောင်း။

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၁ ခုနှစ်ထိုး စက် တော်ဘုရားကျောက်စာတွင် 'အဘိရုပ ဒဿနက စသည့် ကျေးဇူးထူးကဲလွန် မြတ်တော်မူသော ရှစ်သောင်းထွတ်ဖျား မိဖုရားခေါင်ကြီး ဘုရားနှင့်'

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၆ ခုနှစ်ထိုး ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိကျောက်စာတွင် 'အခေါင်ညာ ထား မိဘုရားမြတ်'

စသည်ဖြင့် ဖဦးထုပ်အစား ဘကုန်း ဖြင့် ရေးထိုးလာကြောင်း သိရှိရ၏။ မိဖုရား ကို မိဘုရားဟု ဘကုန်းဖြင့် ရေးသားသည့် ရေးထုံးသည် အထက်ပါကျောက်စာများ အရ သီပေါမင်းမတိုင်ခင်က ပေါ်ပေါက် နေပြီဖြစ်၏။ သီပေါ၏ နန်းမတော်ဖုရားကို အကြောင်းပြု၍ မိဖုရားကို ဘကုန်းအက္ခ ရာဖြင့် ရေးရသည်ဆိုသော အဆိုသည် အခြေအမြစ်မရှိ။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန် မဟုတ်။

မိဖုရားဆိုသည် ဘုရင်နှင့် ထီးဖြူ ဆောင်းဘက် တိုင်းပြည်ပြုဘက်မိဖုရားကို သာ ဆိုလို၏။ ယင်းမိဖုရားကြီးသည် ပြည် သူတို့၏ အမိသဖွယ် ပူဇော်ခံထိုက်သည်ဟု ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းမှတ်ရာများတွင် အမှတ်အသားပြုခဲ့၏။ ပုဂံခေတ် ကျောက် စာများတွင် တွေ့ရှိရသော မိပုရှာ ဝေါဟာရသည်လည်း "ပူဇရဟ"ပုဒ်မှ ဆင်း သက်လာခြင်းဖြစ်၏။ အမိကဲ့သို့ ပူဇော် ထိုက်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၂ ခုနှစ် မန္တလေး ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော် တောင်ပြင်မဟာ နွယ်ဝင်ရပ်ရှိ မဟာဗောဓိကျောက်စာတွင် "စတုသင်္ဂဟဝတ္ထုလက္ခဏာ၊ အင်္ဂါအနည်း၊ အစုံ ရှိသော နှမတော်မြတ်သီရိနတ်အား ကိုးပါး သော ကျောက်မျိုးတို့ဖြင့် ရစ်ဆင်ချယ် လှယ်အပ်သော ရတနာဥကင်ခုံပလ္လင်ထတ် စကြာကမ္ဘူ ထီးရွက်နှုဖြင့် ပြည်သူ့မိမြတ် သတ်မှတ်တင့်ကဲ ချီးဝဲ့ပြဋ္ဌာန်းတော်မူ ပြီးနောက်" ဟူ၍ မိဖုရားကို ပြည်သူ့မိမြတ် ဟု မှတ်ကျောက်တင်ခဲ့၏။

မိဖုရားတို့ ကျင့်အပ်သော ဝတ္တရား ကား . . .

၁။ အရှင်အစိုးရမင်းတို့ကိုမြင်လျှင် မီး လောင်သကဲ့သို့ နေရာအဆော တလျင် ထလေ့ရှိခြင်း။

၂။ အရှင်အစိုးရမင်းတို့ထိုင်လျှင် ယပ်ခတ် ပေးခြင်း၊ နောက်မှထိုင်လေ့ရှိခြင်း

၃။ အရှင်မင်းကြီး အရှင်[illegible] မည်သို့မည်ပုံပြုဆောင်[illegible] တင်လျှောက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ အရှင်အစိုးရမင်း၏ နှစ်သက်ဖွယ်ကို သာလျှင် ကျင့်လေ့ရှိခြင်း။

၅။ အရှင်အစိုးရမင်းအား ချစ်ဖွယ်ရာ စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိခြင်း။

၆။ အရှင်အစိုးရမင်းမှတစ်ပါး အခြား ယောကျ်ားသို့ စိတ်ညွတ်လေ့မရှိခြင်း ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ပုဂံခေတ် ဘုရင်များတွင် တောင်နန်းစံ၊ မြောက်နန်းစံ၊ အလယ်နန်းစံဟူ၍ မိဖုရား(၃)ပါးသာရှိ၏။ ယင်းတို့အနက် တောင်နန်းစံသည် မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ် ၏။ နန်းမတော်မိဖုရားကြီးဟုလည်း ခေါ် ၏။ ထီးဖြူဆောင်းဘက်၊ တိုင်းပြည်ပြု ဘက်၊ မိဖုရားကြီးအဖြစ် သီးခြားတင်မြှောက်ခန့်ထားမှ မိဖုရားကြီးဖြစ်၏။ ဘိသိက်ခံရုံမျှနှင့် မိဖုရားကြီးမဖြစ်နိုင်။

တောင်နန်းစံ၊ မြောက်နန်းစံ၊ အလယ်နန်းစံကို ပုဂံခေတ်တွင်တောင်ပြင်သည်၊ အလယ်ပြင်သည် မြောက်ပြင်သည်ဟု ခေါ်၏။ ပုဂံခေတ်အခေါ် "ပြင်သည်" သည် အင်းဝခေတ်နှောင်းပိုင်းလောက် တွင် ပေါ်ပေါက်လာသော "နန်း"ဝေါဟာရ နှင့် အဓိပ္ပာယ်ချင်းတူသည်ဟု ယူလိုပါက ယူနိုင်၏။ အနောက်နန်းမိဖုရားမှာ ပုဂံပျက်ပြီးနောက်မှ ပေါ်ပေါက်လာ၏။

ယေဘုယျအားဖြင့် ရှေးမွန်မြန်မာ ဘုရင်များသည်

(၁) တောင်နန်းစံမိဖုရား
(၂) မြောက်နန်းစံမိဖုရား
(၃) အလယ်နန်းစံမိဖုရား
(၄) အနောက်နန်းစံမိဖုရား
(၅) တောင်ဆောင်တော်မိဖုရား
(၆) မြောက်ဆောင်တော်မိဖုရား
(၇) တောင်ရွှေရေးဆောင်မိဖုရား
(၈) မြောက်ရွှေရေးဆောင်မိဖုရား

ဟူ၍ မိဖုရား(၄)ပါးနှင့် အဆောင် မိဖုရား (၄)ပါး၊ မိဖုရား(၈)ပါးထားရှိဖြစ်၏။ အမည်ရမိဖုရားများအဖြစ် တန်းလျား မိဖုရား၊ တန်းလျားမရမိဖုရားများလည်း ရှိ၏။

ထို့အပြင် (၁)ဒေဝီဘွဲ့ခံ မိဖုရားလတ် (၂) မဟေသီဘွဲ့ခံ မိဖုရားငယ်၊ (၃) ဝတီ ဘွဲ့ခံ ကိုယ်လုပ်တော်ကြီး၊ (၄) သီရိဘွဲ့ ကိုယ်လုပ်တော်ငယ် (၅) မင်းတပ်၍ခေါ် သည့် နှစ်လုံးဘွဲ့၊ သုံးလုံးဘွဲ့ ကိုယ်လုပ် တော်များလည်း ရှိသေး၏။

အမှန်စင်စစ် ဘုရင်ကောက်တော်မူ တိုင်း မိဖုရားမဖြစ်၊ ရှေးအခါက နန်းရ မိဖုရား (၄)ပါး၊ အဆောင်ရ (၄)ပါးမှအပ ကျန်မင်းမိန်းမများကို ကိုယ်လုပ်တော်ဟူ၍ သာခေါ် ၏။

နန်းရမိဖုရားကြီး (၄)ပါးတွင် အနောက်နန်းထက် အလယ်နန်းကအရာ မြင့်၏။ အလယ်နန်းထက်မြောက်နန်း၊ မြောက်နန်းထက်တောင်နန်းရမိဖုရားက အရာမြင့်၏။ တစ်ဖန် မြို့စား၊ ရွာစား မိဖုရားများထက် အဆောင်ရ မိဖုရားများ က အရာမြင့်၏။ အဆောင်ရမိဖုရားများ မှာလည်း မြောက်ရွှေရေးထက်တောင် ရွှေရေး၊ တောင်ရွှေရေးထက် မြောက် ဆောင်တော်၊ မြောက်ဆောင်တော်ထက် တောင်ဆောင်တော် စသည်ဖြင့် အဆင့် ဆင့်အရာမြင့်သွား၏။

မိဖုရားများ၏ အဆင့်အတန်းအနိမ့် အမြင့်ကို နန်းတော်ဝင်းအတွင်း နေရာချ ထားပုံကိုကြည့်ရုံဖြင့် သိရှိနိုင်၏။ မန္တလေး နန်းတော်တွင် အနောက်ပိုင်း မိဖုရားဆောင် များကို အရှေ့ဘက်မှ အနောက်စွန်းအထိ

အတန်းကြီး (၆)တန်းခွဲ၍ အကွက်ချထား၏။ အရှေ့ဆုံးပထမတန်းတွင် မြောက်ဘက်အစွန်မှစ၍ (၁)မြောက်နန်းတော်ဆောင်၊ (၂)တပင်တိုင်ဆောင် (၃)တောင်နန်းတော်ဆောင် (၄)မယ်တော်ဆောင် ဟူ၍ အဆောင်ကွက် (၄)ကွက်ရှိ၏။

ဒုတိယတန်းတွင် (၁)ကောလင်းမင်းသမီးဆောင် (၂)စိန်တုံးမိဖုရားဆောင် (၃)အလယ်နန်းတော်ဆောင် (၄)အနောက်နန်းတော်ဆောင် (၅)ပုခန်းမင်းသမီးဆောင် ဟူ၍ အဆောင်ကွက် (၅)ကွက်ရှိ၏။ တတိယတန်းတွင် (၁)မြောက်ဆောင်တော် (၂)သမီးတော်များဆောင် (၃)သမီးတော်တော်များအဆောင် (၄)မြောက်ရွှေရေးဆောင် (၅)သမီးတော်ဆောင် (၆)တောင်ရွှေရေးဆောင် (၇)တောင်ဆောင်တော် ဟူ၍ အဆောင်ကွက် (၇)ကွက်ရှိ၏။

စတုတ္ထတန်းတွင် မိဖုရားလတ်ဆောင်များ၊ ပဥ္စမနှင့် ဆဋ္ဌမတန်းတွင် မိဖုရားငယ်တို့၏ အဆောင်များကို အသီးသီးဆောက်လုပ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် မင်းတုန်းမင်းနှင့် ကနောင်မင်းသားတို့သည် မိဖုရားခေါင်ကြီးမှ ဖွားမြင်သော ပုဂံမင်းသား၊ အလယ်နန်းမိဖုရားမှ ဖွားမြင်သော ပြည်မင်းသား ပုခန်းမင်းသားတို့နှင့်စာလျှင် အရာနိမ့်၏။

သို့သော် သာယာဝတီမင်းသည် မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် ကနောင်မင်းသားတို့၏ မယ်တော်လို မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့် တောင်ရွှေရေးမိဖုရားအရာ မြှောက်စားတော်မူ၏။ တောင်ရွှေရေးဆောင်ကို လည်း နှစ်ထပ်လည်ပေါ်နှင့် အဆောင်မကြီးအား ဝဲဆောင်နှစ်ဆောင်ရံ၍ ဆောက်လုပ်ထား၏။ အလယ်ဆောင်မကြီးကို ဟင်္သာပြဒါးအနီခံ၍ နှုတ်ခမ်းသတ်ရွှေရေးသားထား၏။

နိုင်ခင်မောင်လေး

၁၂လရာသီ အက်ဆေး ရေးကျင့်လိုသော
ကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက်
အထောက်အကူဖြစ်စေနိုင်မည့်
ဆရာမကြီး**ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်**၏ ပြောင်မြောက်သောလက်ရာ
Flowers and Festivals round the Myanmar Year ကို
ဆရာမကြီး၏ မြေးချစ် **ဂျူနီယာဝင်း** မြန်မာပြန်
၁၂လရာသီပန်းများနှင့် ပွဲတော်များ
အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ နှစ်ဘာသာတွဲ
တမူခွင့်ပြုအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃(၂)
ထွက်နေပါပြီ။
ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုဘယ်ဆုရှင်များ၏ အတွေးအမြင်များ

ရေးသူ၊ ဒေါက်တာလှနုထွေး (ဒဿနဗေဒ)
တည်းဖြတ်သူ၊ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (ဒဿနဗေဒ)

ကလုန်းတွေ ပေါ်လာမှာလား

Will I soon have a clone?

၁၈၅၉ ခုနှစ်တွင် Charles Darwin သည် သူ၏ The Origin of Species စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့၏။ ဤစာအုပ်၏ နိဒါန်းတွင် သူက ဤသို့ရေးသားခဲ့သည်။

"I can entertain no doubt....that the view which most naturalists until recently entertained and which I formerly entertained_ namely that each species has been independently created _is erroneous."[p-4]

(ကျွန်တော့်အနေနှင့်ရော အခြား သဘာဝလောကအား လေ့လာသူတို့ကပါ မကြာသေးခင်ကာလကအထိ လက်ခံခဲ့ကြသောအယူအဆမှာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား (ဖန်ဆင်းရှင်က) တစ်မျိုးစီ သီးခြားဖန်တီးခဲ့သည်ဟူသော အယူအဆပင်ဖြစ်၏။ (ယခုအခါ) ယင်းအယူအဆမှာ မှားယွင်းသည်ကိုတွေ့ရ၏။)

Charles Darwin ၏အယူအဆကို Theory of Evolution ဟုခေါ်၏။ ဤ Theory of Evolution သည် ထိုစဉ်က အနောက်တိုင်းသားတို့ လက်ခံကြသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သူ့အနေအထားနှင့်သူ ထာဝရဖန်ဆင်းရှင်က ဖန်တီးသည် ဟူသောအယူအဆ (Theory of Creation) အား ဆန့်ကျင်၏။ ဤ Theory of Evolution ကြောင့် များစွာသော နီးရာ အယူအဆများသည် ပြိုလဲကုန်ကြ၏။

ယခုလည်း ဇီဝဗေဒလောကတွင် လှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ရပ်ပေါ်နေပြန်၏။ ဤ လှုပ်ရှားမှုမှာ သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ကောင်အား လူသားတို့အနေဖြင့် ဖန်တီးကြည့်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ၂၇၇ ကြိမ်မြောက် စမ်းသပ်ပြီးသောအခါ ဇီဝပညာရှင်တို့သည် Dolly အမည်ရှိသော သိုးတစ်ကောင်ကို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ကြ၏။ အကယ်၍ ဤစမ်းသပ်မှုသည် ဆက်လက်တိုးတက်

အောင်မြင်ပါ က လူသားကပင် လူသားကို ဖန်တီးနိုင်တော့မည့် အလားအလာရှိလာသည်။

ဤကဲ့သို့ ခက်ခဲသော သုတေသနတစ်ရပ်အား လူသားတိုင်းနားလည်အောင် တင်ပြသူမှာ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ Eric Wieschaus ဖြစ်၏။ ပါမောက္ခဒေါက်တာ Eric Wieschaus ကို ၁၉၄၇ ခု၊ ဇွန်လ (၈)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် Edward B. Lewis၊ Christiane Nusslein-Volhard တို့နှင့်အတူအသီးစားယင်ကောင် Drosophila Melanogaster ၌ရှိသော မျိုးဗီဇအမျိုးမျိုး၏ အခန်းကဏ္ဍကို ရှာဖွေနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဆေးပညာဆိုင်ရာ နိုဘယ်ဆု ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။ သူသည် Princeton University ၌ Developmental Biology ဘာသာရပ်တွင် သုတေသနလုပ်လျက်ရှိ၏။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် လက်ထပ်တာဟာ မင်္ဂလာတစ်ရပ်ပါ။ ဒီလိုလက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် အချိန်အတန်ကြာတဲ့အခါမှာ ကလေးရပါတယ်။ ဒါဟာလည်း မင်္ဂလာပါပဲ။ ကလေးကို ပုခက်တင်ကြတယ်။ ကလေးကိုအမည်နာမ ပေးကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေး တစ်ယောက် ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ ဆိုတာကိုတော့ စိတ်မဝင်စားကြပါဘူး။ ဒါကို သိပ္ပံပညာကစိတ်ဝင်စားပါတယ်။

ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာတဲ့ဖြစ်စဉ်လေးကတော့ အဖေက အမေရဲ့သားအိမ်ထဲကို သူ့ရဲ့ သုက်ရည်တွေကို ဖြန်းထည့်လိုက်တယ်။ ဒီအရည်တွေထဲမှာ ရှည်လျားလှုပ်ခါနေတဲ့အမြီးလေးတွေနဲ့ အလွန်သေးငယ်တဲ့သတ္တဝါလေးတွေဖြစ်တဲ့ Sperm (သုက်ကောင်) တွေ ထောင်နဲ့ချီပြီးပါရှိနေပါတယ်။ ဒီသတ္တဝါလေးတွေဟာ အမေရဲ့သားဥဆီကို သူ့ထက်ငါ အရင်ရောက်ဖို့ ပြိုင်ပွဲဝင်ကြပါတယ်။ အောင်နိုင်သူဟာ အမေရဲ့သားဥမှာရှိတဲ့ နူးညံ့တဲ့အမြှေးထဲကို သူ့ခေါင်းနဲ့ ဖောက်ဝင်လိုက်ပြီး၊ သူ့ရဲ့အမြီးကို သားဥထဲမှာ ကျောက်ချထားလိုက်ပါတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့အတွက် နောက်ထပ် လှုပ်ရှားစရာမလိုလို့ပါဘဲ။

အဲဒီလိုအဖေရဲ့ sperm ဟာ အမေရဲ့သားဥထဲကိုရောက်သွားတာနဲ့ သူ့ဦးခေါင်းကအမြှေးဟာ ပျော်ဝင်သွားပြီး သူ့ရဲ့အနှစ်ဖြစ်တဲ့ nucleus ဟာ အမေရဲ့ သားဥ cell ထဲမှာရှိတဲ့ nucleus နဲ့ပေါင်းသွားပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ အမေရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ egg cell ဟာ အဖေရဲ့ sperm cell အားဖြင့် သန္ဓေတည်စေပါတော့တယ်။

အဲဒီကနေ လူဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ။ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အဖေရဲ့ sperm cell nucleus နဲ့ အမေရဲ့ သားဥအတွင်းက nucleus တို့ဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါမှာ သန္ဓေတည်တာ အောင်မြင်သွားတယ်။ နောက်တစ်ဆင့်အနေနဲ့တော့ ဒီသန္ဓေတည်သွားတဲ့ cell လေးဟာ ပွားလာတယ်။ ပထမ cell တစ်ခုနဲ့စတယ်။ ပြီးနောက် cell နှစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ နောက် လေးခု၊ နောက်ရှစ်ခုစသည်ဖြင့် [illegible] ကြီးထွားလာပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ [illegible] လောကထဲကို ဝင်လာနိုင်တဲ့ [illegible] အရွယ်အထိ မိခင်ရဲ့ သား[illegible] ဖြစ်လာတော့တာပါဲ။

ဒါကြောင့် [illegible] အဖေဆီမှတစ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

ရပြီး လူဖြစ်လာတယ်ဆိုတာထင်ရှားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုဆိုတဲ့အတွက် ကလေးဟာ အဖေနဲ့လည်းတစ်ဝက်တူ၊ အမေနဲ့လည်းတစ်ဝက်တူရမယ်လို့ ဆိုလိုတာမဟုတ်ပါဘူး။ မိဘနှစ်ပါးနဲ့မတူတဲ့ကလေးကိုလည်းမွေးလာနိုင်ပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးဟာ မိခင်တွေနဲ့ လုံးဝမတူဘဲ အဲဒီအစား သူ့အဖွားရဲ့ ဆံပင်အရောင်နဲ့ တူနေတာမျိုး၊ သူ့ဦးလေးရဲ့နှာခေါင်းပုံစံနဲ့ တူနေမျိုးလည်းဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါဟာ သူ့အဖေ၊ သူ့အမေကတစ်ဆင့် သူတို့မျိုးရိုးအမွေကိုဆက်ခံတာပါပဲ။ ကလေးဟာ သူတို့အားလုံးနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်၊ ဆိုလိုတာက ကလေးမှာရှိတဲ့ genes အတွဲတွေရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေဟာ သူတို့နဲ့လည်းဆက်နွယ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးဟာ အခုလို genetic tendencies တွေအားလုံးကို သယ်ဆောင်ထားသော်လည်းပဲ ဒီထဲကအနည်းငယ်သာ သူ့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုမှာ အစိတ်အပိုင်းအနေနဲ့ ထင်ရှားလာတယ်။

လူသားတိုင်းကို genes (၃၀၀၀) နဲ့ အကြမ်းဖျင်းဖွဲ့စည်းထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုပြောတာဟာလည်း လတ်တလောကျွန်တော်တို့လေ့လာထားသလောက်အပေါ်မှာ အခြေခံပြီးပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ မွေးဖွားလာတဲ့ လူတိုင်းဟာ ဒီမျိုး ဗီဇအမယ် (genetic material) တွေနဲ့မွေး လာတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအမယ်တွေကို ပေါင်းစပ်ပုံချင်းကတော့မတူဘူး။ ဘယ်လူ မှ သူ့အမေဒါမှမဟုတ် အဖေရဲ့ မိတ္တူ တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး၊ ယေဘုယျသဘောအားဖြင့် ပြောရရင်တော့ ဘယ်လူသား (၂) ဦးမှ ထပ်တူတူတယ်ဆိုတာမရှိပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ခြွင်းချက်တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သဘာဝရဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် မဟုတ်တဲ့ ထူးခြားတဲ့ဖြစ်ရပ်ကြောင့် သန္ဓေသား (embryo) တစ်ခုထဲမှပင် cell group နှစ်ခု ကွဲထွက်သွားပါတယ်။ group တစ်ခုစီဟာ အင်္ဂါစုံတဲ့လူသားတစ်ယောက်စီအဖြစ် ကြီးထွားလာတယ်။ ဒီလူသားနှစ်ဦးဟာ တစ်ခုတည်းသောသန္ဓေသားဥ (a single fertillized egg) ကနေ လာတာဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ဟာတူညီတဲ့ မျိုးဗီဇအမယ်တွေ (genetic material) ကိုပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ သူတို့ကို တစ်ထပ်တည်းတူတဲ့ အမွှာတွေ (identical twins) လို့ ကျွန်တော်တို့ကခေါ်ပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ ခွဲမရအောင်တူရုံသာမက အတူတကွ ကြီးပြင်းတာမဟုတ်ဘဲ နှစ်နဲ့ချီပြီးကြာအောင် ကွဲကွာနေရင်တောင် သီချင်း၊ အစားအသောက်၊ အရောင်နဲ့အလုပ်အကိုင်စတာတွေမှာအကြိုက်ချင်းတူနေကြပါတယ်။

ဒီ identical twins တွေဟာ မွေးလာတဲ့အချိန်အထိ အရမ်းတူပေမယ့်လို့ စတင်ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါမှာတော့ မတူတဲ့လူသားတွေအဖြစ်နဲ့ကြီးပြင်းလာကြပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သူတို့ကို အတူတကွ မွေးဖွားခဲ့တဲ့အချိန်မှာပဲ သူတို့ရဲ့ တူညီတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ သူတို့တွေဟာ ကစားကြရာမှာ၊ စာသင်ယူကြရာမှာ၊ ကျောင်းနဲ့ မိဘတွေဆီမှ မတူတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ရကြတယ်။ ဒါပြင် သူတို့တစ်ဦးစီရဲ့ဘဝမှာ ကံကောင်းတာနဲ့ ကြုံနိုင်သလို၊ ကံဆိုးတာမျိုးနဲ့လည်းကြုံဆုံနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီလိုကွဲပြားတဲ့အတွေ့အကြုံတွေက သူတို့ကိုကွဲပြားတဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးရှိတဲ့သူတွေဖြစ်စေပါတယ်။

အခုပြောခဲ့တာတွေအားလုံးဟာ ပုံတူပွားခြင်း (cloning) နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်

နေသလဲဆိုတာကို သိချင်မှာပါ။ ပုံတူ တစ်ခု (clone) ဟာ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အမွှာတစ်ယောက်နဲ့တူပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုံတူပွားတဲ့အခါ ပုံတူဟာ အမွှာတွေတုန်းကလို သန္ဓေအောင်တဲ့ဥတစ်ခု ကနေကံအားလျော်စွာ (chance) အစပြုတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကိုဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ ပုံမှန်ရှိတဲ့ခန္ဓာကိုယ် cell တစ်ခုကနေ အစပြုတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုပုံတူပွားရတဲ့ အလုပ်ဟာ နည်းနည်းတော့ ရှုပ်ထွေးပါတယ်။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ cell တွေအားလုံးဟာ တစ်ခုတည်းသော သန္ဓေအောင်ဥ (fertilized egg) ကနေ အစပြုခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသန္ဓေဥကို မြစ်ဖျားခံပြီးဖြစ်လာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ဆံပင် cell ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အရေပြား cell ပဲဖြစ်ဖြစ် cell တွေဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် တစ်ထပ်တည်းတူနေကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေးနိုင်တာက ဘာကြောင့် တချို့ cell တွေက ဆံပင်ဖြစ်လာပြီး၊ တချို့ cell တွေက အရေပြားဖြစ်တာလဲလို့ပေါ့။ Cell တစ်ခုစီမှာ gene တွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီ gene တွေအကုန်လုံး သက်ဝင်လှုပ်ရှားကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ အချို့ cell တွေမှာ အချို့ gene တွေကသာသက်ဝင်ပြီး၊ အချို့ gene တွေဟာမြုံနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလိုပဲ အခြား cell မှာလည်း အခြား gene တွေသက်ဝင်ပြီး၊ ကျန်တာတွေဟာမြုံနေပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆံပင် cell၊ အရေပြား cell စတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေမှာရှိတဲ့ cell တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူဘူးလို့ ထင်ရတာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာမှာလည်း ခြွင်းချက်တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါက မိန်းကလေးဖြစ်လာမယ့်သူမှာ egg cell ပါပြီး၊ ယောက်ျားလေးဖြစ်လာမယ့်သူမှာ sperm cell ပိုင်ဆိုင်တာပဲဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးအဖို့ egg cell မှာရှိတဲ့ gene၊ ယောက်ျားလေးအဖို့ sperm cell မှာရှိတဲ့ genes တွေဟာ သက် ဆိုင်ရာ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ တခြား cell တွေရဲ့ အရေအတွက်ရဲ့ တစ်ဝက် အတိအကျပါဝင်ပါတယ်။

အကယ်၍ တစ်နေ့မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ ကလေးလိုချင်တယ်ဆိုရင် ပထမဆုံးသိရမှာက egg cell တစ်ခုနဲ့ sperm cell တစ်ခုဟာ တစ်ခုတည်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းရမယ်ဆိုတာပါပဲ။ ဒီဖြစ်စဉ်မှာ egg cell ဟာ အဖေဆီက ကွဲပြားတဲ့ genes တစ်ဝက်ကိုလက်ခံရယူပါတယ်။ အခုလိုဆိုတဲ့အတွက် မွေးလာတဲ့ကလေးဟာ သူ့အဖေ (ဒါမှမဟုတ်) အမေရဲ့ ပုံတူလို့ဆိုလိုတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့မိဘနှစ်ပါးရဲ့ စရိုက် (characters) အမျိုးမျိုးကို အမွေဆက်ခံသူတော့ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

အကယ်၍များ တစ်စုံတစ်ယောက် တအဖေ သို့မဟုတ် အမေနဲ့ တထေရာတည်းတူတဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါ တစ်ဦးကို ဖန်တီးချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ထူးခြားတဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုကိုလုပ်ရပါမယ်။ ဒါကတော့ (၁) အဖေ ဒါမှမဟုတ် အမေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က လုံးဝပုံမှန်ဖြစ်တဲ့ cell တစ်ခုမှ genes တွေကိုယူရပါမယ်။ (၂) ဒီနောက်တော့ ဒီထုတ်ယူထားတဲ့ genes တွေကို မူလ genes တွေဖယ်ထုတ်ထားပြီး မူလ genes တွေမရှိတော့တဲ့ အခြား egg cell အခွံထဲကို ထည့်ရပါမယ်။ (၃) ဒီနောက် genes သစ်တွေထည့်ထားတဲ့ egg cell ကို အမေတစ်ကောင်ရဲ့ သားအိမ်ထဲကိုထည့်ထားရပါမယ်။ ဒီလိုပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ fertilized

www.burmeseclassic.com

မလုပ်ရဘဲ ဒီ egg cell ကနေ သက်ရှိသတ္တဝါလေးဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ လူဖန်တီးထားတဲ့ ဒီ egg cell ဟာ သာမန် egg cell နဲ့ မတူပါဘူး။ သူဟာ sperm nucleus မပါဘဲနဲ့လို အပ်တဲ့သတ္တဝါဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ အခုလိုဖြစ်လာတဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါကို ကျွန်တော်တို့က သူ့အမေ (သို့) အဖေရဲ့ ပုံတူ (clone) လို့ခေါ်ပါတယ်။

Dolly ဟာ ဒီလို ပုံတူ (clone) ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး ပုံတူလုပ်ခံရတဲ့သိုး (Dolly) ဟာ အဖေဆီက gene တစ်ဝက်၊ အမေဆီက gene တစ်ဝက် ယူပြီးလုပ်ထားတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ သူ့အမေရဲ့ ပုံတူသက်သက်သတ္တဝါပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပထမ cell ကို Dolly အမေရဲ့ နို့အုံကယူပါတယ်။ ဒုတိယ အခြားသိုးမတစ်ကောင်ဆီက မူရင်း nucleus မရှိတော့တဲ့ egg cell ဥဗွဲ ထဲကို Dolly အမေရဲ့ cell မှရတဲ့ nucleus တိုထည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ (egg cell ကို Dolly အမေဆီကလည်းယူနိုင်ပါ တယ်) egg cell အလှူရှင်ကအရေးမကြီးပါဘူး။ တတိယ နောက်ဆုံးမှာ ပြည့်ဝနေ တဲ့ egg cell ကို တတိယမြောက်သိုးမရဲ့ သားအိမ်ထဲကိုထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲ သန္ဓေသားဟာ ကြီးထွားလာပြီး Dolly ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် Dolly မှာ အဖေမရှိပါဘူး။ Dolly ဟာ သူ့အမေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူတဲ့ ပုံတူတစ်ကောင်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီလို ပုံတူလုပ်တာ ဘယ်လိုအကျိုးရှိသလဲ? သုတေသီတွေဟာ သိုးတစ်ကောင်ရဲ့ ပုံတူကိုရဖို့ ဘာကြောင့် ဒါလောက်ဒုက္ခခံပြီးလုပ်နေရသလဲ? ကျွန်တော်တို့မှာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ သိုးတွေရှိနှင့်နေတာပဲ မဟုတ်လား? သိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ သတ္တဝါတွေနှစ်ဆပွားဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပုံတူကူးခြင်း လက်တွေ့စမ်းသပ်မှု (cloning experiments) တွေကိုလုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ဟာ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ ဆိုတာကို ရှာဖွေသိရှိလိုတဲ့အတွက် ဒီစမ်းသပ်မှုတွေကို လုပ်နေတာဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံးကတော့ လုံးဝတစ်ထပ်တည်းတူညီတဲ့ cells တွေရဲ့ fertilized egg ကနေ လုံးဝကွဲပြားတဲ့ cells တွေ၊ ကိုယ်တွင်းကလီစာ (organs) တွေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေဖြစ်တဲ့ လက်၊ ခြေ၊ မျက်လုံး၊ ဆံပင်၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်စတာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ? ဆိုတာ သိချင်ကြပါတယ်။ ဒုတိယကတော့ ဘာကြောင့် လူအချို့က အရပ်ရှည်လာပြီး၊ ကျန်တချို့ကပု ကျန်နေရတာလဲ? ဘာကြောင့် တချို့က မမာမကျန်းဖြစ်ရပြီး၊ တချို့ကတော့ ကျန်းမာနေရသလဲ? ဘာကြောင့် တချို့ကဉာဏ်ကောင်းပြီး တချို့က ဉာဏ်မကောင်းဖြစ်ရသလဲ? ဆိုတာ သိလိုပါတယ်။ တတိယကတော့ ဖား၊ ငါးနဲ့ နို့တိုက်သတ္တဝါတွေရဲ့ gene အများစုဟာ ကွဲပြားမှုမရှိပေမယ့် ဘာကြောင့် ဖားကဖား ဖြစ်လာတယ်၊ ငါးကငါးဖြစ်လာတယ်၊ ဒီလို တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ဘာကြောင့် ခြားနားနေရသလဲ? ဆိုတာကိုသိချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ gene တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အမျိုးမျိုးသောလုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို အဆန်းတကြယ်နည်းလမ်းတွေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်နေသလဲ ဆိုတာကို အခုထိမရှာနိုင်သေးပါဘူး။ ပုံတူကူးခြင်းဆိုင်ရာ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုတွေ (cloning experiments) ကနေ ဘယ် gene

တွေဟာ ဘယ်နေရာမှာပါဝင်ပြီး အလုပ်လုပ်သလဲဆိုတာကို ရှာဖွေချင်ပါတယ်။ ဥပမာ ပုံတူတစ်ခုကို စမ်းသပ်ဖန်တီးပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒီပုံတူဟာဘယ်လိုဘယ်နေရာတွေမှာ သူ့အဖေ/အမေနဲ့ ခြားနားမှုရှိနေတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာကို ဂရုတစိုက်လေ့လာပါတယ်။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ အခုချိန်ထိမရှာဖွေနိုင်သေးတာတွေ အများကြီးပါပဲ။ Dolly ကိုမွေးဖွားနိုင်ခဲ့တာဟာ ကြီးမားတဲ့တိုးတက်မှုတစ်ခုဖြစ်ပေမယ့် ဒီအချက်က genes တွေရဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကိုမကြာခင်မှာ ဖွင့်လှစ်ပြနိုင်တော့မယ်လို့တော့ ပြောလို့မရပါဘူး။ ဒီကမ္ဘာမှာ သက်ရှိကနေ ပုံတူကူးထားတဲ့သက်ရှိတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင်ထုတ်နိုင်ဖို့ဆိုတာဟာလည်း ကျွန်တော်တို့အတွက် လိုပါသေးတယ်။ ပထမဆုံးအနေနဲ့ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ပုံတူလုပ်တဲ့အခါမှာတောင် လုပ်တဲ့အခေါက်တိုင်းမှာ အောင်မြင်တယ်ဆိုတာမျိုးမရှိသေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ methods တွေဟာမထိရောက်သေးပါဘူး။ Dolly ကိုမွေးဖွားနိုင်ခင်က သုတေသီ တွေဟာ ဘာအောင်မြင်မှုမှမရခဲ့တဲ့ စမ်းသပ်မှုအကြိမ်ပေါင်း (၂၇၇) ကြိမ်တောင် လုပ်ခဲ့ကြရပါတယ်။ အဲဒီပုံတူကူးထားတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ မျိုးဆက်တွေ ရှိလာတဲ့အခါ ပြဿနာတွေ ပိုပြီးပေါ်လာပါတယ်။ ကျန်းမာတဲ့ cloned mice တွေကိုယ်တိုင်က မကျန်းမာတဲ့ ကလေးတွေကို မွေးဖွားတယ်။ ဒီလိုမကျန်းမာတာက nucleus ဖယ်ထုတ်လိုက်တဲ့ ဥဗွဲနဲ့ တခြားက ယူထည့်တဲ့ nucleus ဟာ အမှန်တကယ် သဟဇာတမဖြစ်ကြလို့လည်း ဖြစ်နိုင် တယ်။

ဒါကို ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ မသိသေးပါဘူး။

ဒီလိုဖြစ်နေပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်တို့ဟာ သုတေသနကိုဆက်ပြီးလုပ်ချင်နေတုန်းပါပဲ။ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရောဂါတွေဘယ်လိုဖြစ်ပွားသလဲဆိုတာကို ရှာဖွေနိုင်ခဲ့ရင် ဒါဟာ တကယ့်အောင်မြင်မှုကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့ဟာ cell တစ်ခုဟာ ဘာ့ကြောင့် ကွဲထွက်ဖို့ စတင်ရသလဲ နောက်တဖြည်းဖြည်းချင်း အသက်အန္တရာယ်ကို ခြိမ်းခြောက်တဲ့ cancer အဖြစ်ကို ဘာ့ကြောင့်ရောက်သွားသလဲဆိုတာကို သိရင် ဒါကိုတားဆီးနိုင်မှာဖြစ်တယ်။

အခြားရောဂါကြီးတွေဖြစ်တဲ့ ဆီးချို၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါတွေကိုလည်း ကျန်းမာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် cell တွေနဲ့ Cloning လုပ်ခြင်းအားဖြင့် ကုသနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ဗြိတိန်အစိုးရက 'therapeutic cloning' ဖြစ်တဲ့ cloning ရဲ့ ထူးခြားချက် တစ်ခုကို လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေတုန်းက ဥပဒေတစ်ရပ်ပြဋ္ဌာန်းပြီး ခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သိုးနဲ့အခြားတိရစ္ဆာန်တွေဆီက egg cells တွေကိုတင်မကဘဲ လူသားရဲ့ egg cells တွေကိုပါ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှု လုပ်တဲ့အခါသုံးနိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ လူ့ရဲ့ egg cell ကို လူသား၊ သက်ရှိကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် ကြီးထွားနိုင်တဲ့နေရာဖြစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့သားအိမ်ထဲကိုတော့ ထည့်ဖို့ခွင့်မပြုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူ egg cell တွေကို ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ special tissue တစ်ခုအဖြစ် (ဥပမာ နှ-ပုံ. cell အဖြစ် (သို့) အသည်း cell အဖြစ်) မကြီးထွားမချင်းပွားစီးခွင့်ရှိပါသည်။

Cloning researchers တွေတစ်လျှောက်လုံးမျှော်လင့်ခဲ့တာက ခုနကဓာတ်ခွဲခန်းကရတဲ့ cells တွေရဲ့အကူအညီနဲ့ complete organs တွေဖြစ်လာနိုင်ဖို့၊ ရလာတဲ့ complete organs တွေကို ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ ကျောက်ကပ် (သို့) ပျက်စီးနေတဲ့ အသည်းနဲ့ အစားထိုးနိုင်ဖို့ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ပင်မ cell သုတေသန 'stem cell' research ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

ဒီပင်မ cell, human cells (သို့) stem cell တွေကို ရက်အတန်ကြာပဲကြီးထွားခွင့်ပြုပါတယ်။ ဒါပြီးတာနဲ့ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးပစ်ရပါတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုရင် ကမ္ဘာနဲ့အဝှမ်းမှာ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုအမျိုးမျိုးရှိတဲ့ သူတွေက cloning လုပ်တာတို လူသားကျင့်ဝတ်နဲ့မကိုက်ဘူးလို့ မှတ်ယူကြလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ cloning ကနေ သက်ရှိလူသားတစ်ဦးကို ပြုလုပ်ဖို့လုပ်တာဟာ အနောက်တိုင်းမှာလက်ခံထားတဲ့ Theory of creation အယူနဲ့ မကိုက်ညီတဲ့အတွက်တားမြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်အချို့က ကလေးမရနိုင်တဲ့ စုံတွဲတွေအတွက် cloned child တွေ ဖန်တီးပေးချင်ကြပါတယ်။ တစ်နေ့ချိန်မှာ ဒီလိုလုပ်ဖို့အခွင့်ရလာနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုအခွင့်ရလာလို့ Cloned လူသားတွေပေါ်လာရင် သူတို့ဟာ မျိုးဗီဇသဘောအရ အခြားလူတစ်ဦးရဲ့ copy ဖြစ်သော်လည်းပဲ လူသားဖြစ်နေတဲ့အတွက် လူ့အခွင့်အရေးရသင့်ပါတယ်။ ဒီလိုလူသားကို clone လုပ်ခွင့်ပေးလိုက်တဲ့အခါ မလိုလားအပ်တဲ့မျိုးဗီဇကို အသက်သွင်းမိပါရင်လည်း လူ့လောကကိုအန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သိပ္ပံပညာကပေးလာတဲ့အခွင့်အရေးကို လူသားကျင့်ဝတ်နဲ့ထိန်းပြီးယူသင့်ကြောင်း တင်ပြရင်း ဒီဆောင်းပါးကို Professor Eric Wieschus က အဆုံးသတ်လိုက်ပါတယ်။

ဤဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး ကျွန်မတက္ကသိုလ်တုန်းကဖတ်ခဲ့ရတဲ့ John Locke (1632-1704) ရေးတဲ့ An Essay Concerning Human Understanding ကိုသွားအမှတ်ရမိပါတယ်။ John Locke ကလူတွေဟာမွေးလာတုန်းက ဘာမှရေးထားခြင်းမရှိသေးတဲ့ ကျောက်သင်ပုန်း (Tabula rasa) နဲ့ တူတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် မွေးလာကတည်းက လူတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်မခြားနားကြဘူး။ အတူတူပဲလို့ဆိုပါတယ်။ အခုတော့ Professor Eric Wieschus ရဲ့ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး John Locke ရဲ့အယူအဆဟာ မှားနေကြောင်းသိရပါတယ်။ Professor Eric Wieschus ရဲ့ ဒီအယူအဆဟာ ဒဿနအယူအဆတွေကို ဘယ်လောက်ရိုက်ခတ်နိုင်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပါ။

ဒေါက်တာလှနုထွေး(ဒဿနဗေဒ)

ကားလ် မာ့က်(စ်)ရဲ့အတွေးအခေါ်ဟာ သမိုင်း လေ့လာပုံနဲ့ အမြင်တွေအပေါ် အများကြီး သက်ရောက်မှုရှိတယ်

ခေတ်ပြိုင်သမိုင်းဒဿနနှင့် အယူအဆများ

(၅)

မင်းခက်ရဲ

မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာချဉ်းကပ်ပုံများ

မာ့က်(စ်)ဝါဒကို ကားလ်မာ့က်(စ်)ရဲ့ဝါဒအဖြစ် မယူနိုင်ဘူး။ အဘိဓာန်များမှာတော့ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုတာ "ကားလ်မာ့က်(စ်)ရဲ့ လက်ရာတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ အတွေးအခေါ် အစုအဝေး" လို့သာလျှင် ဆိုကြပါတယ်။ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ၊ သမိုင်းဒဿန၊ နိုင်ငံရေးသီအိုရီ သုံးခုပေါင်းစပ်ထားတဲ့ အသိပညာအစုအဝေးလို့လည်း ဆိုနိုင်တယ်။ ကားလ်မာ့က်(စ်) အနေနဲ့ကတော့ "လူတန်းစားတိုက်ပွဲဟာ သမိုင်းရဲ့အတွင်းပိုင်း ဒိုင်းနမစ်တစ်ခုအဖြစ်မြင်တယ်။ သူ့ရဲ့အတွေးအခေါ်ဟာ သမိုင်းလေ့လာပုံနဲ့ အမြင်တွေအပေါ် အများကြီးသက်ရောက်မှုရှိတယ်။ သမိုင်းပညာရပ်နယ်ပယ်မှာ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာချဉ်းကပ်မှုတွေဟာ အဓိကအခန်းကဏ္ဍကနေ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပါဝင်တယ်။ တန်ဖိုးထား၊ အလေးထားခံရဆုံးသူတွေကတော့ သမိုင်းပညာရပ်အခြေခံကနေပြောရင် ခရစ္စတိုဖာဟေး၊ အဲရစ်ဟော့စ်ဘောင်း၊ အီးပီသောမ်မဆင်တို့ပါပဲ။

မာ့က်(စ်)ဝါဒရဲ့ အစောပိုင်းကာလတွေကို ကြည့်ရင် ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒ (Vulgw-Marxism) ကိုတွေ့ရမယ်။ ယနေ့အခါမှာတော့ အသိအမှတ်ပြုမခံရဘူး။ သမိုင်းလေ့လာပုံလမ်းကြောင်းအတွင်း ပထမကမ္ဘာစစ်မတိုင်ခင်နဲ့အပြီးမှာစိုးမိုးတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒ သမိုင်းလေ့လာပုံတွေဟာ ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒပဲ။ ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုတာ ကားလ်မာ့က်(စ်)ရဲ့ကျမ်းတို့ လိုသလို အနက်ယူထားတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒ ဒါမှမဟုတ် အစွန်းရောက်အနက်ပြန်ထားတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒအဖြစ် ယူတာပါပဲ၊ အစွန်းရောက်အနက်ပြန်ထားတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒဟာ ကားလ်မာ့က်(စ်)ရဲ့ ကျမ်းတွေမှာ [illegible] ရှားရှားတွေ့ရတဲ့ အခြေခံစီးပွား [illegible] လုပ်မှုဖြစ်စဉ်က အပေါ်ထပ်အ[illegible] အအုံကို လွှမ်းမိုးထားတယ်လို့[illegible]

ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒ[illegible] တချို့က အသိအ[illegible] ထွက်ဖို့ကြိုးစား[illegible]

www.burmeseclassic.com

အထောက်အပံ့ပေးခဲ့တဲ့ အသိပညာရပ်ဆိုင်ရာလမ်းကြောင်းတွေက ဖရွိုက်စိတ်ပညာ၊ အတ္တဖြစ်တည်မှုဝါဒ၊ အဆောက်အအုံဝါဒ၊ အဆောက်အအုံလွန်ဝါဒတို့ ပါပဲ။ ပထမဆုံး ကြိုးစားတဲ့အားထုတ်မှု ကတော့ ဖရင့်ဖုကျောင်းတော်ပါပဲ။ ၁၉၂၃ က ဖရင့်ဖုမှာတည်ထောင်တဲ့ လူမှုရေးသီအိုရီအင်စတီကျူပါပဲ။ မတ်ဟော့ခေးမား၊ အဒေါ်နိုး၊ ဟားဘတ်မားကူးတို့ရဲ့ လက်ရာတွေဟာ အရေးပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အစွန်းရောက်အနက်ပြန်ယူထားတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒနေရာမှာ တရားသေမဟုတ်တဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒကို အစားထိုးဖို့ပဲ။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်များမှာ ဖရင့်ဖုပညာရှင်တွေဟာ ဖရွိုက်ရဲ့စိတ်ပညာကို နှစ်ခြိုက်သဘောကျပြီး မာ့က်(စ်)ဝါဒအမြင်နဲ့ ပေါင်းစပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာလွှမ်းမိုးမှုတွေ ဘယ်လိုတည်ဆောက်လာသလဲကို မာ့က်(စ်)ဝါဒအခြေခံထဲကနေ ပထမဆုံးထုတ်ပြသူကတော့ အီတလီလူမျိုး ဂရမ်ချီ (Antonio Gramsci) ပဲ။

ဂရမ်ချီက အီတလီဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၊ အဲဒီနောက်တော့ အီတလီကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တစ်ဦးပါပဲ။ ၁၉၂၈ အကုန်ပိုင်းမှာ မူဆိုလီနီရဲ့ ရဲတွေအဖမ်းခံရတယ်။ သူ့ရဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အကျဉ်းထောင်မှာပဲ ကုန်လွန်ခဲ့တယ်။ ဂရမ်ချီကို အမှုစစ်နေစဉ် မူဆိုလီနီရဲ့ရှေ့နေက 'နှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ထောင်ချပစ်ရမယ်။ နှစ်နှစ်ဆယ်လောက် သူ့ရဲ့ဦးနှောက်အလုပ်လုပ်လည်ပတ်နေတာ တိုရပ်တန့်ပစ်ရမယ်" လို့ ဆိုတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ မှတ်စုစာအုပ်ပေါင်း ၃၃ အုပ်ရေးခဲ့တယ်။ ဂရမ်ချီရဲ့ Prison notebook လို့အမည်ရတဲ့ ဒီလက်ရာတွေဟာ ကမ္ဘာကျော်လက်ရာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဂရမ်ချီရဲ့ စာအုပ်တွေ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိတောင်မှ တည်းဖြတ်မှုကောင်းကောင်းနဲ့ ဘာသာပြန်ကောင်းကောင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ လက်ရွေးစင်စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်သာလျှင် အီတလီဘာသာနဲ့ တည်းဖြတ်ပြီးထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ ဂရမ်ချီဟာလည်း ဒီလက်ရွေးစင်စာအုပ်ကြောင့်ပဲ နာမည်ကြီးလာတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ ဒါတောင်မှ ၁၉၇၁ မှသာလျှင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့လက်ရာဟာ ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒထွန်းကားစဉ်က ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေမယ့် ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒကို ပြုပြင်ပေးမယ့် မာ့က်(စ်)ဝါဒီ ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာတွေကို အဓိကထား ကိုင်တွယ်တာများတယ်။ အခြေခံစီးပွားရေးအဆောက်အအုံကသာ အပေါ်ထပ်အဆောက်အအုံကို လွှမ်းမိုးပြဋ္ဌာန်းထားတာကို လက်မခံဘူး။ အဓိကကတော့ ၁၉ ရာစု အီတလီ အသိပညာရှင်တွေရဲ့သမိုင်းကိုလေ့လာပြတာပါပဲ။ သိမ်းသွင်းထိန်းချုပ် (hegemony) ကို ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒီတွေရဲ့ အိုင်ဒီယိုလိုဂျီနေရာမှာအစားထိုးတယ်။

ဖြစ်တည်မှုဝါဒဘက်ကနေ မာ့က်(စ်)ဝါဒကို ထည့်ဝင်ပြီး ဖြစ်တည်မှုမာ့က်(စ်)ဝါဒ (existentialist Marxism) ရယ်လို့ ထည့်ဝင်သူက ယန်းပေါ်ဆတ်ပါပဲ။ ဆတ်ကလည်း ဂရမ်ချီလိုပဲ။ လွှမ်းမိုးထိန်းချုပ်မှု (domination) ပုံသဏ္ဍာန်တွေရဲ့ နှိုင်းရပိုင်စိုးမှု (relative autonomy) ရှိတယ်လို့ ယူတယ်။ ဆတ်ကလည်း ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒီတွေလိုမဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေးအပြဋ္ဌာန်းခံဝါဒကို ပယ်ချတယ်။ မာ့က်(စ်)ဝါဒအမြင်ကို နောက်ထပ်ပြုပြင်တဲ့ ပညာရပ်လမ်းကြောင်းကအဆောက်အအုံဝါဒ (structuralism) ပါပဲ။ ဒီအတွက် လူဝီအာတုဆေက ထင်ရှားတယ်။ အာတုဆေနဲ့ ဒီအခန်းမှာဖော်ပြမယ့် အီးပီသောမ်မဆင်ရဲ့အမြင်ဟာ မာ့က်(စ်)ဝါဒလမ်းကြောင်းထဲကချင်း တူပေမယ့် အတော်ကလေး ကွဲပြားတယ်။ သူတို့နှစ်ဦး အပြန်အလှန်ငြင်းခုံမှုတွေလည်း အများကြီးဖြစ်တယ်။ အာတုဆေက အိုင်ဒီယိုလိုဂျီကို ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒီတွေယူသလို သိမှုအမှားအမြင်မယူဘူး။ အခြေခံနဲ့ အပေါ်ထပ်အဆောက်အအုံ ဆိုပြီး အမျိုးအစားနှစ်ခုကိုအသေမခွဲတော့ဘူး။ အိုင်ဒီယိုလိုဂျီပုံသဏ္ဍာန်အများစုခွဲတယ်။ နှိုင်းရပိုင်စိုးမှု (relative autonomy) ကို ယန်းပေါ်ဆတ်လိုပဲ လက်ခံတယ်။ မာ့က်(စ်)ဝါဒလမ်းကြောင်းကို နောက်ထပ်ထည့်ဝင်သူတစ်ဦးကတော့ မီရှယ်ဖူးကိုးပဲ။ သမိုင်းနဲ့ဆိုင်တဲ့ အဆောက်အအုံလွန်ဝါဒီဆိုရမယ့် ရှိလွန်တတ်၊ အာတုဆေ၊ မီးရှယ်ဖူးကိုး တို့အကြောင်းကို အခန်းတစ်ခန်းအနေနဲ့ သီးသန့်တွေ့ရမှာဖြစ်တယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့ မာ့က်(စ်)ကိုတော့ အနောက်မာ့က်(စ်)ဝါဒ (western Marxism) လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဆိုဗီယက်က ဟန်ဂေရီကို ကျူးကျော်ပြီးမှ လီနင်၊ စတာလင် မာ့က်(စ်)ဝါဒ၊ ဆိုဗီယက်မာ့က်(စ်)ဝါဒနဲ့ ယတိပြတ်လမ်းခွဲလိုက်ကြတယ်။ အစောပိုင်းမှာတွေ့ခဲ့ရတဲ့ လဗ်ဖက် (lefebvre) ရဲ့ သမိုင်းလေ့လာပုံအပေါ် မာ့က်(စ်)ဝါဒ ရှုထောင့်ကလေ့လာပုံဟာ ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒ အခြေခံပဲ။ သူက ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကိုလေ့လာတဲ့အခါ အစွန်းရောက်အကြောင်းတရားတွေတို့ မာ့က်(စ်)လိုပဲ ဆွဲယူတတ်ပါတယ်။ ၁၉၃၇ မှာ The Coming of the French Revolution ကိုရေးပေမယ့် အစွန်းရောက်မာ့က်(စ်)ဝါဒကနေ ပီပီပြင်ပြင်ရုန်းထွက်နိုင်စွမ်း မရှိသေးပါဘူး။ ဗြိတိသျှသမိုင်းဆရာကျော်ချိုရှူး၊ ပြင်သစ်ပညာရှင် အဲလတ်ဆိုဘူးတို့လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ထင်ရှားတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာ သမိုင်းပညာရှင်တွေ ဖြစ်ပေမယ့် ကောင်းကောင်းရုန်းထွက်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့ကြပါဘူး။

ရှပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒအောက်ကနေ ပြတ်ပြတ်သားသားရုန်းထွက်နိုင်တဲ့ သမိုင်းပညာရှင်ကတော့ ခရစ္စတိုဖာဟေးလ်ပဲ။ ၁၇ ရာစု အင်္ဂလန်သမိုင်းကို အချိန်ပေးလေ့လာတယ်။ ၁၇ ရာစု အင်္ဂလန်ဟာ ခေတ်သစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အရေးပါဆုံးပဲလို့ ယုံကြည်တဲ့အတွက် သူကလေ့လာတယ်။ ပထမပိုင်းမှာ မာ့က်(စ်)ဝါဒရဲ့လွှမ်းမိုးမှုမခံရဘူး။ ၁၉၅၆ ထုတ် Economic Problems of the church ၁၉၅၈ Puritanism and Revolution မှာ မာ့က်(စ်)ဝါဒလွှမ်းမိုးခံလာရပါပြီ။ သူက သမိုင်းဆိုတာ စိတ်ကူးအတွေးအခေါ် (idea) များအတွဲလို့ယူတယ်။ သူ့ရဲ့ ၁၉၆၅ Intellectuals Origins of the English Revolution မှာ စိတ်ကူးအတွေးအခေါ် ဟာ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ပြုမူလုပ်ဆောင်ချက်အတွက်အရေးပါကြောင်းနဲ့ သမိုင်းပညာရှင်ဟာ အခြေအနေတစ်ခုကို လေ့လာတဲ့အခါ အခြေအနေသက်သက် မဟုတ်ဘဲ ၎င်းအခြေအနေမှာ တွဲထပ်ပါဝင်နေတဲ့ စိတ်ကူးအတွေးအခေါ်တို့ကို လေ့လာသင့်တယ်။ တော်လှန်ရေးတွေဟာ စိတ်ကူးအတွေးအခေါ် ပေါ်ဝင်း

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်မလာဘူးလို့ မြင်တယ်။

ဟေးလ်ရဲ့ ၁၉၇၂ ခုနှစ်ထုတ်မှာ တော့ ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒကနေ လုံးဝ ပြတ်ပြတ်သားသားခွဲထွက်လိုက်ပါပြီ။ The World Turned Up-side-Down မှာ သာမန်ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးအမြတ် အပေါ် အလေးထားပြီးဖော်ပြတယ်။ ပစ္စည်းမဲ့တွေကို တော်လှန်ရေးတစ်ခုရဲ့ အေးဂျင့်တွေအဖြစ်မြင်ပြီး ဖော်ထုတ်တာ မျိုး မလုပ်တော့ဘူး။ ၁၉၇၀ မှာ Cromwell ၁၉၇၇ မှာ Milton တို့ကိုထုတ်တယ်။ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာ အမြင်မဟုတ်တော့ဘဲ၊ စိတ်ပညာအမြင်တွေပါ ပေါင်းစပ်ပြီး သမိုင်းကိုရေးသားတယ်။ ဟော့စဘောင်း တလည်း ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒကနေ ရုန်းထွက်တယ် ဆိုပေမယ့် ဟေးလ်ရဲ့ နောက်လိုက်တစ်ဦးအဖြစ်လောက်သာ ရုန်းထွက်တယ်။ ဟေးလ်လိုပဲ သာမန် ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးအမြတ်ကို အဓိက ထားလေ့လာတယ်။

ရုပ်ကြမ်းမာ့က်(စ်)ဝါဒပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာ လမ်းကြောင်းတစ်ခုကိုပြပါဆိုရင်တော့ "လက်ဝဲသစ်" (New left) လို့ပဲဆိုရမယ်။ ထင်ရှားတဲ့ သမိုင်းပညာရှင်ကတော့ အီးပီ သောမ်မဆင် (ဗ- ၁၉၂၄) ပါပဲ။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်များနှောင်းပိုင်းမှာပါ။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ထုတ် The Making of the English Working Class က ထင်ရှားတယ်။ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးအနေနဲ့ သမိုင်းလမ်းကြောင်း ထဲကနေရေးပေမယ့် (i) အလေ့လာခံ အကြောင်းအရာ (ii) လေ့လာပုံ (iii) သမိုင်းပေါ်အမြင်ဆန်းသစ်မှုကြောင့် စာပေဝေဖန်ရေး၊ စာပေသီအိုရီ၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာလေ့လာချက်များအတွက်ပါ အရေးပါတဲ့ လက်ရာတစ်ခုဖြစ်လာပါတယ်။

သောမ်မဆင် (၁၉၂၄-၉၃) ဟာ ၁၈ ရာစုနဲ့ ၁၉ ရာစုကို အထူးပြုလေ့လာတယ်။ ပထမပိုင်းက ကွန်မြူနစ်ပါတီ သမိုင်းပညာရှင်များအုပ်စုမှာ ပါဝင်တယ်။ ၁၉၅၆ မှာ ပါတီကနေ အနားယူတယ်။ The Reasoner သမိုင်းဂျာနယ်ကိုတွဲဖက်တည်ထောင်သူ၊ အယ်ဒီတာပဲ။ နောက်ပိုင်းမှာ New Left Review အယ်ဒီတာ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ လက်ဝဲသစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အရေးပါဆုံးနဲ့ ထင်ရှားတဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးအနေနဲ့ သောမ်မဆင် အဓိက စိတ်ဝင်စားခဲ့တာကို အင်္ဂလိပ်ဆိုရှယ်လစ်ရာဇီကယ်လစ်ဇင်တွေ ဖြစ်တည်မှုနဲ့ အလုပ်သမားလူတန်းစားရဲ့ တွေ့ကြုံခံစားမှုပဲ။ ပထမဆုံးစာအုပ်က ဝီလျံမောရစ်ကိုလေ့လာခြင်း (၁၉၅၅) စာအုပ်ပဲ။ နာမည်အကြီးဆုံးစာအုပ်ကတော့ Making of the English Working Class (၁၉၆၃) ဖြစ်တယ်။ ရယ်ဒီကယ်လ် သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးလို့လည်း ညွှန်းကြပါတယ်။ ဒီစာအုပ်နာမည်ကြီးရတဲ့ အကြောင်းကတော့ သူ့ရဲ့လေ့လာပုံနဲ့ အလေ့လာခံအကြောင်းအရာ အသစ်ဖြစ်နေတာကြောင့်ပဲ။ History from below လို့လည်း ဂုဏ်ပြုကြတယ်။ အောက်ခြေ ကနေထွက်လာတဲ့သမိုင်းကို ဦးစားပေး လေ့လာတယ်။ နေ့စဉ် လူနေမှုဘဝကို ဦးစားပေးလေ့လာချင်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာလေ့လာချက်များရဲ့ အစစာအုပ် တွေထဲက တစ်အုပ်လည်း ဖြစ်တယ်။

အလုပ်သမားလူတန်းစား သိမှု ဖွံ့ဖြိုး လာပုံကို လေ့လာတဲ့ သောမ်မဆင်ရဲ့

စာအုပ်ဟာ မာ့က်(စ်)ဝါဒလမ်းကြောင်း ထဲက မဟုတ်တဲ့ ပညာရှင်အများစုရဲ့ ဝေဖန်ခံရတယ်။ တကယ်က သောမ်မဆင် အလိုအရတော့ အလုပ်သမားလူတန်း စားသိမှု (working class consciencress) ထက် အလုပ်သမားလူတန်းစားဖွဲ့စည်းမှု တွေဖြစ်ပေါ်လာပုံနဲ့ သူတို့ရဲ့နိုးကြားမှု (working class awareness) ကို တင်ပြ တာဖြစ်တယ်။ မာ့က်(စ်)ဝါဒဆိုင်ရာ ဝေါဟာရနဲ့ပြောရရင်တော့ လူတန်းစား ပဋိပက္ခကိုသိနေတဲ့အသိလို့ ဆိုရမယ်။ ဒီ သဘောဖွဲ့စည်းပေါ်ပေါက်လာပုံကို ထုတ် ဖော်တဲ့အတွက် ဝေဖန်ခံရတာဖြစ်တယ်။ သောမ်မဆင်ကတော့ 'လူတန်းစား'ဆိုတာ 'သမိုင်းဆိုင်ရာသွင်ပြင်' (historical phenomenon) ဖြစ်တယ်။ 'အဆောက်အအုံ' (structure) တစ်ခု မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတယ်။ အာတုဆေနဲ့ အဆောက်အအုံဝါဒီတွေကို ခွန်းတုံ့ပြန်ရာမှာ သုံးတဲ့အသုံးပါပဲ။ ဒါတင် မကဘူး၊ လူတန်းစားဆိုတာ ရုပ်ကြမ်း မာ့က်(စ်)ဝါဒီများယူသလို 'အမျိုးအစားခွဲ' တစ်ခုလည်းမဟုတ်ဘူးလို့ ယူတယ်။ လူသားအချင်းချင်း ဆက်ဆံရေးထဲမှာ ပုံသေအမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်တည်ရှိနေတဲ့ အရာမဟုတ်ဘူးလို့ ယူတာ။ သူက ရုပ် ကြမ်း မာ့က်စ်ဝါဒီတွေရဲ့ လူတန်းစား အပေါ် အထက်ပါ ပုံသေခွဲခြားမှုထက် သမိုင်းဆိုင်ရာ ဆက်ဆံရေးအတွင်းမှာ ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ အရာလို့ယူတာ။ ကာလ တရားတစ်ခု၊ အမျိုးအစားတစ်ခုကို ပုံသေ ထားပြီး မယူဘူး။ လူတန်းစားဆိုတာက လူတွေအချင်းချင်း အပြန်အလှန် ဆက်ဆံ ရေးထဲမှာ သူတို့ရဲ့ အကျိုးအမြတ်အတွက် ခံစားမိတာ တွေ့ကြုံခံစားမိတာမျိုးနဲ့ အတူဖြစ်ပေါ်လာတာလို့ယူတယ်။ သူတို့နဲ့ အကျိုးအမြတ်မတူတဲ့ လူအုပ်စုတွေကို လည်း အတူတကွ ဆန့်ကျင်တဲ့သဘော မျိုး ရှိနေရမှာ ဖြစ်တယ်။ စာမျက်နှာ ၈၀၀ လောက်ရှိတဲ့ စာအုပ်မှာ သိပ်ပြီး ထင်ရှား တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီစာအုပ်အတွက် တကယ်အထူးပြုကြတာက သူ့ရဲ့ လူတန်း စားပေါ် အမြင်ထက် လေ့လာပုံ။ အောက်ခြေ လူတန်းစား ပေါ်ပေါက်ဖွဲ့စည်းလာ ပုံကို လေ့လာတဲ့အတွက်ပါပဲ။

History form below လို့ ခေါ်တဲ့ အယူဟာ သောမ်မဆင်နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်ထွက်ပေါ်လာတယ်။ နောက်ထပ် ထင်ရှားသူကတော့ ယူဂျင်းဂျီနိုမီးစ် (ဗ- ၁၉၃၀)ပဲ။ ၁၉၆၀ ကာလ အမေရိကန် လက်ဝဲသစ်ရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးဖြစ်တယ်။ ရုပ်ကြမ်းမာ့က်စ်ဝါဒရဲ့ တရားသေ လူတန်းစားခွဲခြားမှုကို ဆန့်ကျင်တယ်။ အလုပ်သမားလူတန်းစား သမိုင်းကိုသာမကဘူး လူမည်းအလုပ် သမား၊ လူတန်းစားကိုပါ လေ့လာတယ်။ ဂရမ်ရှီရဲ့အမြင် လွှမ်းမိုးခံရတယ်။ ဒီကာလ အတွင်း အမေရိကန် မာ့က်စ်ဝါဒီတွေဟာ ဂရမ်ရှီကို မသိတွေ့နိုင်ဘူး။ ဒါကို ဂျီနိုမီးက စတင်ဖော်ထုတ်လာတယ်။ ဂျီနိုမီး နောက် ပိုင်းမှာ လူမည်းသမိုင်းလေ့လာတဲ့ သမိုင်း ပညာရှင်တွေ ပေါ်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ မာ့က်စ် ဝါဒီရှုထောင့်ကနေသာလျှင် လေ့လာ တယ်။ ဟားဗက်ဂတ်မန်း (၁၉၂၈-၈၅) က ထင်ရှားတယ်။ သူ့ကို မာ့က်စ်ဝါဒီ ရယ်လို့တော့ မပြောနိုင်ဘူး။ သောမ်မဆင် လက်ထက်ကစပြီး History from below ခေတ်စားလာတယ်ဆိုပေမယ့် [illegible] လျှောက် သူ့အမြင်တွေ [illegible] လွှမ်းမိုး သွားနိုင်တာတော့ [illegible] အဆောက် အအုံဝါဒဆိုင်ရာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ်လာတဲ့အခါ သောမ်မဆင်နဲ့ အကြီးအကျယ် အငြင်းပွားတယ်။ အဆောက်အအုံ မာ့က်စ်ဝါဒီ၊ နီယိုမာ့က်စ်ဝါဒီ၊ ပို့စ်မာ့က်စ်ဝါဒီတွေက 'လူတန်းစား' ဟာ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းနေတာ အဖြစ်ယူပြီး အလေးမထားတော့ဘူး။ ဒီတော့ အလုပ်သမား လူတန်းစားကို ဦးစားပေး လေ့လာရင်း ထွက်ပေါ်လာတဲ့ History from below နေရာမှာ အဆောက်အအုံဝါဒနဲ့ အဆောက်အအုံလွန်ဝါဒဆိုင်ရာ သမိုင်းပညာရှင်တွေရဲ့ အသုံးဖြစ်တဲ့ the marginalired (ဘေးဖယ်ထုတ်ခံ)၊ the other (အခြားသောအရာ)၊ ဆိုတာ ဝင်လာ တယ်။ ဒီအပိုင်းအတွက် ဖူးကိုးနောက်ပိုင်း မှာ ထင်ရှားသူက ဖူးကိုးကို ဆက်ခံတဲ့ မိုက်ကယ်အစ်နတီးယက် (Michael Ignatieff)နဲ့ ပက်ထရစ်ရှာအို ဘရိုင်ယန် (Patricial O' Brien)တို့ နှစ်ဦးပဲ အစ်နတီးယက်ရဲ့ ၁၉၇၈ ထုတ် Just Measure of Pain တာ ထင်ရှားတယ်။ မီရှယ်ဖူးကိုးရဲ့ Discipline and Punish တနေခဲ့ ယူတာပါ။ လူတွေအပေါ် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းကို ကောင်းမွန်တဲ့ အပြစ်ပေးမှုအဖြစ် ဘယ်လိုကြောင့် လက်ခံသလဲဆိုတဲ့ သမိုင်းကို လိုက်ပြတယ်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်ထုတ် ဘရိုင်ယန်ရဲ့ The Promise of punishment ဟာလည်း ဖူးကိုးအမြင်ကို ဆက်ခံတာပါပဲ။ ၁၉-ရာစု အကျဉ်းထောင်တွေကို လေ့လာပါတယ်။ အကျဉ်းထောင်ရဲ့ စည်းမျဉ်းတွေ လက်ခံရင် အကျဉ်းဟာ အပြုခံအဖြစ် တဖြည်းဖြည်း ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲဆို တာ လေ့လာတယ်။ သမိုင်းရဲ့ အလေ့လာ ခံ အကြောင်းအရာ လုံးဝ ပြောင်းလဲသွား ပုံကို တွေ့ရမယ်။ သမိုင်းဟာ ရှေးအမွေ အနှစ် လေ့လာဖော်ထုတ်ရေး (history as relic)ထက်လည်း များစွာ ကွာခြားခဲ့ပါပြီ။

၁၉၄၅ နောက်ပိုင်း
အမ်းနားကျောင်းတော်

အမ်းနား (Annales) သမိုင်းပညာရပ်ဂျာနယ်ကို အခြေပြုပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ လမ်းကြောင်းကို 'ကျောင်းတော်'လို့ ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်။ သမိုင်းလေ့လာမှုနဲ့ စာပေဆိုင်ရာ လေ့လာမှု ဖန်တီးမှုရဲ့ အကွဲပြားဆုံးအချက်က သမိုင်းလေ့လာမှုဟာ အင်စတီကျူးရှင်းအတွင်းကနေသာ ထွက်ပေါ်လာလေ့ရှိတာပါပဲ။ ဒီတော့ သမိုင်းလေ့လာမှုဟာ အင်စတီကျူးရှင်းနယ်လိုက် အလုပ်ခံရတယ်။ အင်စတီကျူးရှင်းကနေ ဘယ်လို လုပ်ရမယ်။ ဘယ်အရာကိုသာ လေ့လာရမယ် လို့ ပြဋ္ဌာန်းခံရလေ့ရှိတယ်။

အမ်းနားဟာ ပြင်သစ်က ပညာရပ်ဂျာနယ်ပါ။ ၁၉၄၅ မတိုင်ခင် အစောပိုင်းကာလက ဖက်ဗ်နဲ့ ဘလော့ချ်တို့ဟာ ပြင်သစ်သမိုင်းမှာ ကြီးစိုးပါတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းသမိုင်းနဲ့ လူသားဆန်မှုကို ရှုထောင့်အမျိုးကနေ လေ့လာတယ်။ အခြားသော ဘာသာရပ်တွေနဲ့ ပေါင်းစပ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အမ်းနားကျောင်းတော်ရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဘရိုဒယ်ကလည်း ဖက်ဗ်တို့ရဲ့အမြင်ကိုသာ ခံယူပါတယ်။ သမိုင်းလေ့လာမှုဟာ အခြားသော ဘာသာရပ်တွေနဲ့ ပေါင်းစည်းသွားဖို့ရာ ပွင့်နေရမယ်လို့ ယူတာပါ။ ၁၉၄၆ မှာ အမ်းနားဂျာနယ်ပြန်ပြီး ထုတ်ဝေတယ်။ Ecole Pratique des hautes E'tudes အင်စတီကျူးရှင်းက ဌာန(၆)ခုထောင်တဲ့ အထဲမှာ အမ်းနားဂျာနယ်က သုတေသနအတွက် လုပ်ကိုင်ရမယ့်တစ်ခုပဲ။ အင်စတီ

ကျူးရှင်းရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌက ဖက်ဗ် (Febvre) ဖြစ်တော့ကာ သူတို့ရဲ့ အမြင်လွှမ်းမိုးသွားတာ အဆန်းတော့ မဟုတ်ဘူး။

ဖက်ဗ်ပြီးတဲ့အခါ ဘရိုဒယ်လ် (Braudel)က ဆက်ခံတယ်။ သူ့လက်ထက်မှာ အမ်းနားဂျာနယ်လမ်းကြောင်းဟာ ဖက်ဗ်ရဲ့ လက်အောက်ခံထက် ပိုမိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လုပ်ဆောင်လာပြီ။ အဆောက်အအုံဝါဒ (structuralism)နဲ့ ပေါင်းစည်းဖို့ ကြိုးစားလာတယ်။ အဆောက်အအုံဝါဒ လေ့လာမှုနဲ့ ပေါင်းစည်းတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ အဆောက်အအုံဝါဒလေ့လာမှုက သမိုင်းသဘောကို ပယ်တယ်။ ကာလတရားနဲ့ နေရာဒေသကို အကန့်အသတ် တစ်ခုတည်း ပုံသေထားပြီး လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို လေ့လာတာ။ သမိုင်းလေ့လာမှုနဲ့ ပေါင်းဖက်တဲ့အခါကျတော့ ဘရိုဒယ်က ထပ်တူမယူဘူး။ အဆောက်အအုံဝါဒ အမြင်ထဲက လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရဲ့ ဆက်သွယ်ရေး ကွန်ယက်စနစ်(ဝါ) အဆောက်အအုံ (structure)ကို ယူတယ်။ ၎င်းအဆောက်အအုံဟာ တဖြည်းဖြည်း ဘယ်လိုပြောင်းလဲသွားတယ်ဆိုတာကို လေ့လာတယ်။ အမ်းနားသမိုင်းပညာရှင်တွေဟာ အဆောက်အအုံဝါဒတင် မကဘူး။ စီးပွားရေးသမိုင်းသစ်၊ ခေတ်ပြိုင်ပြင်သစ် အရေးအတွက် အခြေပြုသမိုင်းတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်တယ်။

ဘရိုဒယ်လက်ထက်မှာ ထူးခြားတာက အုပ်စုတစ်စုရဲ့သမိုင်းကို တည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သာမန်လူအုပ်စုတွေရဲ့ သမိုင်းတင်မကဘူး။ အဖိနှိပ်ခံ၊ လျစ်လျူရှုခံတွေရဲ့ သမိုင်းကို လေ့လာတယ်။ သမိုင်းအပေါ်မှာ ဖိသဘာဝ၊ ဖိဆန်မှုကြီးစိုးပြီး သောက်ကျားအဓိကအမြင်တွေ လွှမ်းမိုးနေတာကိုလည်း လျော့ချတယ်။ ဒါကြောင့် သမိုင်းလေ့လာမှုမှာ ဘယ်တုန်းကမှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အမျိုးသမီးလေ့လာမှု လူငယ်လေ့လာမှု၊ နှုတ်ပြောယဉ်ကျေးမှုများ လေ့လာမှုတို့ကို လေ့လာတယ်။ အဆောက်အအုံမနုဿဗေဒပညာရှင်တလို့ လေဗီးစထရိုးရဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းငယ် တစ်ခုရဲ့ အဓိက အနှစ်သာရအဆောက်အအုံ ပြောင်းလဲရွေ့လျားပုံကို လေ့လာတာပါလို့ ဘရိုဒယ်က ဆိုတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ အမ်းနားကျောင်းတော်ထဲက သမိုင်းပညာရှင်တွေဟာ တယ်လီဗွီးရှင်း သမိုင်း လေ့လာမှုအထိ ချဲ့ထွင်လုပ်ကိုင်လာတယ်။

၁၉၄၅ နောက်ပိုင်း
အခြားသော လေ့လာပုံများ

တခြား ပညာရပ်တွေလိုပဲ သမိုင်းပညာရပ်မှာလည်း ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းဖို့ ဦးတည်ထားတာ တွေ့ရမယ်။ အစောပိုင်းမှာတွေ့ရတဲ့ မာ့က်စ်ဝါဒ သမိုင်းပညာရှင်တွေဟာ လူတန်းစားနဲ့ စီးပွားရေးအပေါ် ဦးတည်သလိုမျိုးပါပဲ။ ယခု တွေ့ခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ အမ်းနားသမိုင်း ပညာရှင်၊ မာ့က်စ်ဝါဒ သမိုင်းပညာရှင်နဲ့ အစဉ်အလာသမိုင်းပညာရှင်တို့ အပြင် နောက်ထပ် သမိုင်းပညာရှင်အမျိုးအစားတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ကျောင်းတော်ပိုင်းနှစ်ခုက စီးပွားရေးသမိုင်း (New Economic History)နဲ့ လူမှုရေး သမိုင်းသစ် (New social History)ပါပဲ။ အမ်းနားကျောင်းတော် [illegible] ဝါဒ သမိုင်းပညာရှင် [illegible] နဲ့ လူမှုရေးသမိုင်းပညာရှင်တို့ [illegible] ရင်တော့ အစဉ်အလာသမိုင်းပညာရှင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

သာလျှင် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီ အစဉ်အလာ သမိုင်း ပညာရှင်ဟာ ပထမကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းအရင်း ဒါမှမဟုတ် ဥရောပဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ဘယ်လို ပြန်လည်ထူထောင်သလဲ စတဲ့ တစ်ကြောင်းဆွဲကောက်ကြောင်းတွေနဲ့တင် ပြီးနေမှာ သေချာတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးမှာ စီးပွားရေး သမိုင်းကို လေ့လာတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်နှစ်မျိုး ဖြစ်ထွန်းတယ်။ ပထမတစ်ခုက အောင်မြင်တယ်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လက်ခံဖတ်ရှုခံရတယ်။ သူတို့ အဓိကစိတ်ဝင်စားတာက စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အယူအဆတွေ၊ နိုင်ငံစီးပွားရေး စာရင်းဇယားတွေပဲ။ ဆိုမွန်ကတ်စ်နတ် (Simon Kuznets) ဟာ ထင်ရှားတယ်။ သူ့ရဲ့ ဦးဆောင်မှုနဲ့ "ဝင်ငွေနှင့် မနဉ်စွာသုတေသနအတွက် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်း"ကို တည်ထောင်တယ်။ နိုင်ငံဝင်ငွေတွေ တဖြည်းဖြည်း ဖြစ်ထွန်းပြောင်းလဲလာပုံကို အသေးစိတ် စိစစ်တယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံးနဲ့ဆိုင်တဲ့ အရင်းအမြစ်မှန်သမျှကို ရေတွက်ပြီး လုပ်တာဖြစ်မယ်။ ဒုတိယတစ်နေက ဖတ်ရတာ ပျင်းဖို့ကောင်းတယ်။ သမိုင်းဖတ်ပြော အစီ အစဉ်နည်းပါးပြီး စာရင်းဇယားတွေ ချည်းသာလျှင် ပါဝင်တယ်။ အီကိုနိုမတ်ထရစ် သမိုင်း (econometric History)လို့တောင် ခေါ်တယ်။ သင်္ချာဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်းတွေကိုသာလျှင် အထူးပြုပြီး ၎င်းတို့နဲ့ ဖော်ပြထားတဲ့ အတွက် အီး၊ အိတ်ချ်၊ ဟန့် (E.H.Hunt) ဟာ ထင်ရှားတယ်။ သူတို့ရဲ့ လေ့လာပုံက စာရင်းအင်းနည်းလမ်း၊ တိကျတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ အမျိုးအစား ခွဲခြားမှုတွေကို သုံးတာဖြစ်တယ်။

လူမှုရေးသမိုင်းသစ်ကတော့ အရေအတွက် (quantities)ပေါ် အဓိကထားတယ်။ လူမှုရေးသိပ္ပံ၊ ဒီမိုဂရပ်ဖ်ဖီတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ စာရင်းချပြီး ရေးတာပါပဲ။ သမိုင်းကိုရေးတဲ့အခါ အိုင်ဒီယိုလိုဂျီ၊ သိမ်းသွင်းတဲ့ ထိန်းချုပ်မှု (hegemeny)၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ထိန်းချုပ်မှု စတာတွေကို ပေါ်လွင်အောင် ပြုစုရေးသားတယ်။ သမိုင်းလေ့လာပုံနည်းပညာအတွက်တော့ လူမှုရေးသိပ္ပံက နည်းပညာတွေကို ယူသုံးတယ်။ Socia History (U/C)ဂျာနယ်၊ Jounals of Social History (U.S.A)တွေဟာ ဒီလေ့လာပုံအတွက် ထင်ရှားတဲ့ ပညာရပ်စာစောင်တွေပါပဲ။ ဝါနာကွန်းဇ်ဟာ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ဒီလမ်းကြောင်း ခေတ်မစားခင်က လမ်းကြောင်းငယ်လေးအနေနဲ့ ပေါ်လိုက်မလိုဖြစ်တဲ့ သမိုင်းဆိုင်ရာ လူဦးရေစာရင်းကောက်ပညာ (historicol dlmography) ကလည်း အထောက်အပံ့ပေးတယ်။ ကိတ်ထောမက်စ်ပြုစုတဲ့ Man and the Natural world: Changing Attitudes in England 1500-1800 (၁၉၈၄)ဟာ ထင်ရှား တယ်။ ထောမတ်စ်က မြို့ပြလူ့အဖွဲ့အစည်း ရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေနဲ့ ၎င်းမြို့ပြအဖွဲ့အစည်းမှာပဲ အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေ တန်ဖိုးစံတွေကို ဘယ်လိုညှိယူသွားသလဲဆိုတာကို လေ့လာတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လူမှုရေးသစ် သမိုင်းပညာရှင်တွေရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်၊ သမိုင်းအမြင်အဖြစ် ကိုးကားကြပါတယ်။

မင်းခက်ရဲ

ကမ္ဘာ့ ထိပ်တန်းတက္ကသိုလ်များ

ယေးတက္ကသိုလ်

ဒေါက်တာတင်လှိုင်

BURMESE CLASSIC

နှစ်စဉ်ထုတ် ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်များ အကဲဖြတ်စစ်တမ်းတွင် နံပါတ်(၂)နေရာက လိုက်သော တက္ကသိုလ်သည် ယေးတက္ကသိုလ်ဖြစ်၏။ (Yale ကို မြန်မာသံဝဲပြီး ယေး ဟုရေးသားလိုက်ပါသည်။)

၂၀၀၈ ခုအတွက် The Times Higher Education Supplement (THES) ၏ အကဲဖြတ်ချက်အရ ဟားဘတ်က နံပါတ်(၁)၊ ယေးက နံပါတ်(၂)၊ ကိန်းဗရစ် နံပါတ်(၃)နှင့် အောက်စဖို့ နံပါတ်(၄) ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ ၂၀၀၇ အတွက် အကဲဖြတ်တွင် ယေးကိန်းဗရစ်နှင့်အောက်စဖို့တို့ကို အမှတ်တူနှင့် နံပါတ်(၂)နေရာတွင် အဆင့်တူသတ်မှတ်ခဲ့၏။ ၂၀၀၆ တွင် ယေးက နံပါတ်(၄)သာ ရသည်။

မူတစ်မျိုးနှင့် စိစစ်သော Shanghai Jiotong University Academic Ranking of World Universities (AWRU) က ၂၀၀၇ စစ်တမ်းတွင် ယေးတက္ကသိုလ်ကို ကမ္ဘာ့အဆင့်(၁၁)အဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ဟားဘတ်အောက် အတော်နိမ့်နေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တက္ကသိုလ်များအကြောင်း ပြောဆိုရာတွင် အမေရိကန်မှ ဟားဘတ်နှင့်ယေးကို ထိပ်ဆုံးတက္ကသိုလ် နှစ်ခုအဖြစ် လူအများနားလည်ထားလေ့ ရှိသည်။ အင်္ဂလန်မှ အောက်စဖို့နှင့်ကိန်းဗရစ်ကို တွဲသလို၊ ဂျာမနီမှ ဂေါ့တင်ဂင် နှင့်စတွတ်ဂတ်ကို တွဲသလိုဖြစ်၏။

တက္ကသိုလ်ဝါစဉ်အရလည်း ယေး သည် အမေရိကန်တွင် ဒုတိယဖြစ်သည်။

ခေါင်းဆောင်မွေးထုတ်ရာ၌ထိပ်တန်း

အဆင့်စစ်တမ်းတွင် ယေးသည် ဟားဘတ်အောက်မှာရှိသော်လည်း အမည်နာမနှင့်ဂုဏ်သတင်းအရမူ တန်းတူဖြစ်ရုံမက ယေးကပင် သာသယောင် ဖြစ်လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ယေးတက္ကသိုလ်က ခေါင်းဆောင်မွေးထုတ်ရာ၌ အများဆုံး အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

The Boston Globe သတင်းစာတွင် ရေးသားချက်အရ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်အတွင်း အမေရိကန်သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲတိုင်းတွင် ယေးကျောင်းသား ဒွဲ့ရှေသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမ္မတလောင်းအဖြစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဖက်မှသော်လည်းကောင်း၊ ရီပတ်ဘလီကင်ပါတီဖက်မှသော်လည်းကောင်း ပါဝင်မြဲဖြစ်၏။

နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ကာလတွင် သမ္မတအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ယေးတက္ကသိုလ်ထွက်များမှာ ဂျယ်ရယ်ဖို့၊ ဂျော့အိပ်(ချ) ဒဗလျူ ဘွတ်(ရှ) (စီနီယာ)၊ ဘီ(လ်)ကလင်တန်နှင့် ဂျော့ဒဗလျူ ဘွတ်(ရှ) (ဂျူနီယာ) တို့ဖြစ်သည်။ ယေးကျောင်းသားဟောင်း သမ္မတသုံးဆက်ပြီးမှ ၂၀၀၉ ခုတွင် ဟားဘတ်ကျောင်းသားဟောင်း ဘားရက်အိုဘားမား သမ္မတအရွေးခံရသည်။ သူနှင့် သမ္မတလောင်းအကြိုရွေးပွဲပြိုင်ဖက် ဟီလာရီကလင်တန်လည်း ယေး ဘွဲ့ရဖြစ်၏။

ယေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဟောင်းများ နိုင်ငံရေးတွင်သာမဟုတ်ပါ။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ စာပေ၊ ဂီတနှင့်အနုပညာ နယ်စုံတွင်လည်း ထိပ်တန်းအောင်မြင်သူ အမြောက်အမြားပါဝင်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်သာမက တခြားနိုင်ငံများတွင်ပါ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဖော်ပြရသော် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒေါက်တာမောင်မောင်သည် ယေးတက္ကသိုလ်၌ ၂ နှစ်ခန့် ပညာဆည်းပူးခဲ့၏။ ကျောင်းသားမဟုတ်၊ ဆရာလည်းမဟုတ်။ Reseach Fellow ခေါ် သုတေသီသဟာယ ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာမောင်မောင်သည် ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် တရားသူကြီးချုပ်တာဝန်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ထမ်းဆောင်ပြီး ၁၉၈၈ ခုတွင် ကာလတိုသမ္မတဖြစ်ခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် စာရေးသားရာ၌ နာမည်ရပြီး လူသိများသော စာအုပ်အတော်များများရေးသားခဲ့သည်။

မြန်မာထဲမှ အခြားထင်ရှားသော ယေးတက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရတစ်ယောက်မှာ နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဗိုလ်ဗကိုဖြစ်၏။ ဗိုလ်ဗကိုကို ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ်သာ မြန်မာနိုင်ငံသားများက အသိများ၏။ သူ့ကို ထူးချွန်သော ပါဠိစာပေပညာရှင်မှန်း လူသိနည်း၏။ ဗိုလ်ဗကိုသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ခါနီးကပ်ပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ပါဠိဘာသာဖြင့် ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးတန်း(ပထမဆင့်) ဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် အရှေ့တိုင်းစာပေအထူးပြုဖြင့် အမ်အေ (မဟာဝိဇ္ဇာ)ဘွဲ့ကို ယေးတက္ကသိုလ်မှရရှိသည်။ တပ်မတော်တွင် ဗိုလ်မှူးအဆင့်ထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ် (လူထုအောင်လံ ဝါဒဖြန့်ရုပ်ရှင်ကားမှ စပြီး) ဘဝပြောင်းလာသူ ဖြစ်၏။

ယေးတက္ကသိုလ်အကျဉ်းချုပ်

တည်ထောင်နှစ်။ ။ ၁၇၀၁ ခု

တက္ကသိုလ်ဆောင်ပုဒ်။ ။ Lux et veritan (Latin)
Light and Truth (English)

တက္ကသိုလ်အမျိုးအစား။ ။ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍတက္ကသိုလ် (Private University)- အစိုးရနှင့်မသက်ဆိုင်။

တက္ကသိုလ် အကြီးအကဲ(Pnerident)။ ။ ရစ်ချက်(စ်)လီဗင်

ဝန်ထမ်းအင်အား

ဆရာ ဆရာမဦးရေ။ ။ ၃၃၃၃ ယောက်

ကျောင်းသားဦးရေ။ ။ ၁၁၃၉၆ ယောက် (၂၀၀၇ စာရင်း)
၅၃၁၆ ယောက် (ဘွဲ့ကြိုအဆင့်)
၆၀၈၀ ယောက် (ဘွဲ့လွန်)

တည်နေရာ။ ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကွန်နက်တီကပ်ပြည်နယ်၊ နယူးဟေဗင်မြို့။

ကျောင်းပရဝုဏ်။ ။ မြို့ပေါ်၊ အကျယ်အဝန်း ၁၉၇ ဧက (1.1 km²)

ရှေးနာမည်ဟောင်း။ ။ Collegitate School

တက္ကသိုလ်ပိုင်ငွေပဒေသာပင်။ ။ဒေါ်လာ ၂၂.၅ ဘီလီယံ (သန်းပေါင်း ၂၂၅၀၀)

တက္ကသိုလ်၏ကိုယ်ပိုင်အရောင်။ ။ Yale Blue ခေါ် အပြာ (၁၉၉၄ နောက်ပိုင်း)
(ထို့အရင်က အစိမ်းရောင်)

တက္ကသိုလ်အားကစား။ ။တက္ကသိုလ်လက်ရွေးစင်အားကစားအသင်း (၃၅)သင်း။

Website: www.yale.edu

တက္ကသိုလ်သမိုင်း

၁၇၀၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် Collegiate School ခေါ် ကောလိပ်ကျောင်း တည်ထောင်ခွင့် အက်ဥပဒေကို ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီနယ်ဖြစ်သော ကွန်နက်တီကပ်နယ်၏ ဥပဒေပြုအဖွဲ့က ခြောင်းပေးသည်။ မကြာမီ ဂျိမ်းပီးပ်ပါးပွန့်ဦးဆောင်သော Congreationalist သာသနာ့ဂိုဏ်းသား မွေ့ကထိကဆယ်ပါးသည် ဘုန်းတော်ကြီး ဆင်မူရယ်ရပ်ဆဲ၏ နေအိမ်တွင် စည်းဝေးပြီး သူတို့ပိုင် စာအုပ်အားလုံးကို စုပေါင်းလှူဒါန်းပြီး ကောလိပ်စာကြည့်တိုက်ထူထောင်ရန် သဘောတူကြ၏။ ထိုမွေ့ကထိက အားလုံးသည် ဟားဘတ်ကျောင်းထွက်များဖြစ်၏။

Collegiate School ကို ပထမဆုံး ပါမောက္ခချုပ်အေဗရဟမ်ပီယာဆန်၏ နေအိမ်တွင် စတင်ဖွင့်လှစ်သည်။ ယခုအခါ ကလင်တန်ဟုအမည်တွင်သော၊ ထိုစဉ်က ကီးလင်းဝပ်(သ) မြို့ကလေးတွင် ဖြစ်၏။ ကျောင်းကို နောင်အခါ၌ ဆေးဘရွတ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းပြီး၊ ဝဲသား(စ)ဖီးသို့ ထပ်မံပြောင်းရွှေ့ရသည်။ ၁၇၁၈ ခုနှစ်ရောက်မှ ယခုလက်ရှိတည်ရှိသော နယူးဟေဗင်မြို့ကလေး၌ အတည်တကျ အခြေစိုက်သည်။

ဟားဘတ်ကောလိပ်၏ ဆဋ္ဌမ မြောက် အဓိပတိ • အင်ခရီ(စ)မေသာသည် အခြားသော ဟားဘတ် ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့်သဘောထားကွဲလွဲမှုဖြစ်၏။ မေသာက အခြားဘုန်းတော်ကြီးများ ဝိနည်းကျင့်သုံးမှု 'ပေါ့'လွန်းသည်။ ဓမ္မအမြင်၌ လေးနက်မှုနည်းသည်၊ သာသနာတော်၏ ဝါဒကလည်း အရပ်သားအလိုသို့လိုက်လွန်းသည်ဟု သဘောထားရှိ၏၊ ထို့ပြင် သူ၏သား ကော့တွန်မေသာကို ဟားဘတ် အဓိပတိခန့်ထားပေးရန် အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီက အခါခါငြင်းဆန်ခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် အင်ခရီ(စ)မေသာသည် ဟားဘတ်ကို ခြေကန်ပြီး Collegiate School ကို အားပေးထောက်ခံလေသည်၊ ရှေးရိုးပျူရီတန်ဘာသာရေးဝါဒကို စောင့်ရှောက်မြှင့်တင်ပေးရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် Collegiate School ကို အားပေးခြင်းဖြစ်၏၊

၁၇၁၈ ခုနှစ်တွင် တွန်နတ်တီကပ်ပြည်နယ် ဘုရင်ခံ ဂေါ်ဒွန်စတင်ဆော... ကောလိပ်ပါမောက္ခချုပ် ... မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ... ဝေလနယ်သား ... (Elihu Yale) နှင့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းအဆောင်သစ်ဆောက်လုပ်ရန် ငွေ အလှူခံသည်။ ထိုအချိန်က အလီဟူ ယေးသည် အိန္ဒိယပြည် မွမ်ဘိုင်မြို့အနီးရှိ အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ ကုန်ရုံတွင် မန်နေဂျာ လုပ်ရင်း ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလည်း လုပ်ကိုင်ပြီး ကြီးပွားချမ်းသာနေသူ ဖြစ်၏။ အလီဟူယေးက ကုန်ပစ္စည်း 'ဘေထုပ်' ၉ ထုပ် လှူဒါန်းလိုက်သည်။ ကုန်စည်ကို ရောင်းချပြီး စတာလင်ပေါင် ၅၆၀ ရ၏။ ထိုခေတ်က အတော်များသော ငွေ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အလီဟူယေးက စာအုပ် ၄၁၇ အုပ်နှင့် ပထမမြောက် ဂျော့ဘုရင်၏ ပုံတူပန်းချီကားလည်း ကောလိပ်သို့ လှူဒါန်း၏။

Collegiate School ကို Yale College ဟု အမည်ပြောင်းပေးပါ။ ထိုသို့ နာမည်ပေးလျှင် အလီဟူယေးက ထပ်မံ ပြီး ငွေကြေးလှူဒါန်းရန် အလားအလာရှိ ပါသည်ဟု တော့တွန်မေသာက ကောလိပ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကို အကြံပေးတိုက်တွန်း သည်၊ ထိုအကြံပေးချက်အတိုင်း "ယေး ကောလိပ်"ဟုနာမည်ပြောင်းသည်။

သူ၏ နာမည်ကိုခံယူပြီး "ယေး ကောလိပ်"ဟုနာမည်ပြောင်းသည့်သတင်း ဝေလနယ်ရှိ သူ၏အိမ်သို့ရောက်ရှိချိန်၌ အလီဟူယေးသည် အိန္ဒိယသို့ရောက်နေ ၏၊ အလီဟူယေးက သေတမ်းစာရေးပြီး သူပိုင်စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ယေးကောလိပ်အား လှူဒါန်းလေသည်။ သို့သော် သူ ကွယ်လွန် ပြီးနောက် ယေးကောလိပ်က လှူဒါန်း ငွေများကို မရရှိချေ။

အဓိပတိ အက်ဇရာစတိုင်း(လ်)၏ လက်ထက် (၁၇၇၈-၉၅)တွင် ဟီးဘရူး ဘာသာစာပေကို ယေးကောလိပ် ပထမ နှစ်ကျောင်းသားအားလုံး သင်ယူရန် ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ခရစ်ယာန်ဓမ္မအတွက် ဟီး ဘရူးစာပေလိုအပ်သည်ဟု ခံယူသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ ယေးက ဟား ဘတ်နှင့်ကွဲပြားသည်။ ဟားဘတ်တွင် အထက်တန်းများသာ ဟီးဘရူးဘာသာ သင်ကြား၏။ ယေးတက္ကသိုလ်၏ တံဆိပ် အမှတ်အသားတွင် "Unim" နှင့် "Thummin" ဟီးဘရူး စကားလုံး နှစ်လုံး ပါဝင်နေသည်။ ထိုခေတ်က ယေး ကောလိပ်၏ ဟီးဘရူးဘာသာ အလေး ထားသော အစဉ်အလာကြောင့်ဖြစ်၏။

လွတ်လပ်ရေးအတွက် အမေရိကန် တော်လှန်ရေးဖြစ်ပေါ်သောအခါ ၁၇၇၉ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှစစ်တပ်က ယေး ကောလိပ်အဆောက်များကို ဖျက်ဆီးရန် ခြိမ်းခြောက်သည်။ သို့သော် ယေးဘွဲ့ရ အက်ဒမန်ဖင်နင်းက ကယ်တင်လိုက်၏။ အက်ဒမန်ဖင်နင်းသည် ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ် ၏ကိုယ်ရေးအရာရှိဖြစ်နေသောကြောင့် သူ၏ ကြားဝင်တောင်းပန်ချက်ကြောင့် ယေးကောလိပ်အဆောက်အဦများ ဘေး ကင်းသွားလေသည်။ ထို့အတွက် အက် ဒမန်ဖင်နင်းကို ယေးကောလိပ်က ဂုဏ်ထူး ဆောင်ဘွဲ့အပ်နှင်း၏။

ယေးကောလိပ်သည် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာ၏။

ယေး ဆေးကျောင်း (Yale School of Medicine) ကို ၁၈၁၀ ပြည့်နှစ်။

ယေး ဘာသာရေးကျောင်း (Yale Divinity School) ကို ၁၈၂၂ ခုနှစ်။

ယေး ဥပဒေကျောင်း (Yale Law School) ကို ၁၈၄၃ ခုနှစ်။

ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံဘွဲ့လွန်ကျောင်း/မဟာ ဌာန (Graduate School of Art and Science) ကို ၁၈၄၇ ခုနှစ်။

ရှက်ဖီးသိပ္ပံကျောင်း (Sheffield Scientific School) ကို ၁၈၆၁ ခုနှစ်၊ နှင့်

ယေး အနုပညာကျောင်း (Yale School of Fine Art) ကို ၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် အသီးသီးတိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်သည်။

၁၈၈၇ ခုနှစ် အဓိပတိ တင်မသီဒွိုက် (ပဉ္စမ)၏လက်ထက်တွင် ကောလိပ်ကို "ယေးတက္ကသိုလ်" (Yale University) အဖြစ် အမည်ပြောင်းသည်။ ထို့နောက်

၁၈၉၄ ခုတွင် ယေး ဂီတကျောင်း (Yale School of Music)၊

၁၉၀၀ ခုတွင် ယေး သစ်တောပညာ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လေ့လာရေးကျောင်း (Yale School of Forestry and Enverionmental Studies)၊

၁၉၁၅ ခုတွင် ယေး လူထုကျန်းမာရေးကျောင်း (Yale School of Public Health)၊

၁၉၂၃ ခုတွင် ယေး သူနာပြုကျောင်း (Yale School of Nursing)၊

၁၉၅၅ ခုတွင် ယေး သဘင်ပညာကျောင်း (Yale School of Drama)၊

၁၉၇၃ ခုနှစ် ယေး သမားတော်တွဲဖက်အစီအစဉ် (Yale Physician Associate Program) နှင့်

၁၉၇၆ ခုတွင် ယေး စီမံခန့်ခွဲမှုပညာ ကျောင်း (Yale School of Management) တို့ကို အသီးသီး တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ School ကို ကျောင်းဟု လွယ်လွယ်ဘာသာပြန်မိသည်။ School သည် တက္ကသိုလ်လက်အောက်ခံ မဟာ ဌာနကြီးအဆင့်ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ ရန်။)

ယေးက ကျောင်းသူလက်ခံခြင်း

မူလက ယေးတွင် ကျောင်းသားများသာ သင်ကြားသည်။ ၁၈၇၆ ခုမှ စတင်ပြီး ကျောင်းသူများကိုလက်ခံသည်။ သို့သော် ဘွဲ့လွန်အတန်းများတွင်သာ လက်ခံ၏။ ၁၉၆၆ ခု ရောက်မှ ကျား-မ ပေါင်းစုံ သင်သောတက္ကသိုလ်အဖြစ် ပြောင်းလဲရန် အတွက် မောင်နှမကောလိပ်ဖြစ်သော ဗာဆာကောလိပ် (Vassar College) နှင့် နှစ်ကျောင်းပေါင်းစည်းရန် ယေးက လက် ကမ်းဆွေးနွေးသည်။ သို့သော် ဗာဆာက လက်မခံ။ ၁၉၆၉ နှစ်တွင်မှ နှစ်ကျောင်း စလုံးက သီးခြားစီ ကျား-မ စုံညီ လက်ခံ ကြသည်။

အိုင်ဗီလိ(ဂ) (Ivy League)

အမေရိကန် ထိပ်တန်းတက္ကသိုလ် များအကြောင်း ပြောဆိုလျှင် Ivy League ပါဝင်မြဲဖြစ်၏။ Ivy League ဆိုသည်မှာ ပညာသင်ကြားမှုတွင်အဆင့်မြင့်ပြီး၊ လူမှု ဆက်ဆံရေးနယ်၌ အထက်တန်းကျသည် ဟု ဂုဏ်သတင်းပျံ့သော အမေရိကန်နိုင်ငံ အရှေ့မြောက်ဒေသမှ တက္ကသိုလ်များ အစုအဝေး (အသင်း အဖွဲ့) ဖြစ်သည်။ ဟားဘတ်၊ ယေး၊ ပင်ဆီဗေးနီးယား၊ ပရင် စတန်၊ ကိုလံဗီယာ၊ ဘရောင်း၊ ဒါ့(ထ) မတ်(သ)နှင့်ကော်နဲ တက္ကသိုလ်များ ပါဝင် သည်။ ၁၈၇၀ ပြည့်လွန်မှ စတင်ပြီး တက္က သိုလ်ပေါင်းစုံ အားကစားပွဲတော်နှင့် ဘောလုံး (အမေရိကန်ဘောလုံး) ပွဲ စုပေါင်းကျင်းပရာ၌ ဤတက္ကသိုလ်များ ပါဝင်သည်။ နှစ်စဉ် အားကစားနှင့် ဘောလုံးပွဲတော်ကို Ivy [illegible] ခေါ်တွင်ရာမှ တက္ကသိုလ်[illegible] League Universities [illegible] ဖြစ်လာသည်။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၆ တွင်မှ တရားဝင် ဖွဲ့စည်းသည်။ Ivy ၏ မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ နံရံကပ် နွယ်ပင် တစ်မျိုးဖြစ်၏။ အိုင်ဗီလိ(ဂ)ဝင်တက္ကသိုလ်များတွင် အဆောက်အဦကို အိုင်ဗီပင်ကပ်ပြီး နံရံကို အလှဆင်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် အိုင်ဗီ အလှဆင်ပြီး အဆောက်အဦရှိရုံမျှနှင့် အိုင်ဗီလိ(ဂ)တက္ကသိုလ် မဖြစ်ချေ။ အိုင်ဗီလိ(ဂ)ပွဲတော်၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲမှ ဖြစ်သည်။

ယေး၏မူလ ကျောင်းသားလက်ခံရေးမူ

အိုင်ဗီလိ(ဂ)တက္ကသိုလ်များက ၂၀ ရာစု စောစောပိုင်းအထိ ကျောင်းသားဦးရေတွင် လူဖြူခရာဇ်ယန်ကျောင်းသားများများပါဝင်စေရန် ဘက်လိုက်မှုချမှတ် ပြီး ကျောင်းသားသစ်လက်ခံသည်။ ယေးတလည်း ထိုမူကို ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် စွန့်ပယ်သည်။ အိုင်ဗီတက္ကသိုလ်များ အနက် လူဖြူခရစ်ယန်ဦးစားပေးမှုကို စွန့်လွှတ်သော ဝထမဆုံး တက္ကသိုလ်ဖြစ် ၏။

ယေးက Need-blind ဟုခေါ်သော "ငွေကြေးတတ်နိုင်မတတ်နိုင် အရေးမထား"သည့် မူဖြင့် ကျောင်းသား၏ပညာရည်နှင့် အခြားစံထားသော အရည်အသွေးများကိုသာ အခြေခံပြီး ကျောင်းဝင်ခွင့်စဉ်းစားသည်။ လူမျိုးခွဲခြားမှုမရှိ၊ ဘာသာအယူမခွဲခြား၊ နိုင်ငံသား နိုင်ငံခြားသားမခွဲခြား အားလုံးတန်းတူ၊ ပညာနှင့် ထိုက်ရည်ကိုယ်သွေးသာ ပဓာနထား သည်။

Need-blind အရ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ထိုက်တန်သည်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီး လက်ခံရန်ရွေးပြီးလျှင် မိဘက မတတ်နိုင်သူဖြစ်ပါက ယေးက ရာနှုန်းပြည့် စကောလားရှစ်ပေးမည်။ မိဘက တတ်နိုင်သူဖြစ်လျှင် မိဘက ကျခံ။ သို့မဟုတ် မိဘက တတ်စွမ်းသမျှ အချိုးကျကျခံရသည်။ စကောလားရှစ်အပြင် ပညာသင်စားရိတ်ချေးငွေ၊ အချိန်ပိုင်းအလုပ် စသည်ဖြင့် ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုအစီအစဉ်မျိုးစုံရှိသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းစားရိတ်ကုန်ကျမှုမှာ တစ်နှစ်တွက် ကျောင်း

လခ ဒေါ်လာ ၃၄၅၃၀

အဆောင်ကြေးနှင့် အစားအစာ။ ၁၀၄၇၀

ပေါင်း ၄၅၀၀၀ (၂၀၀၈ အတွက်)

အောက်တန်း (ဘွဲ့ကြို)ကျောင်းသား ၂၃၂၄ ယောက် (၄၃. ၆ ရာနှုန်း)သည် ထောက်ပံ့ကြေးတစ်မျိုးမျိုးကိုရရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ ဘွဲ့လွန်မဟာဌာနတွင် (မဟာဘွဲ့၊ Ph D ဘွဲ့) ကျောင်းသား ၂၄၇၈ ယောက် (အားလုံးနီးပါး) သည် ပညာသင်စရိတ် အပြည့်ရရှိကြ၏။

၂၀၀၆-၀၇ တွင်ပေးသော ပညာသင်ဆု တန်ဖိုးသည် ပျမ်းမျှဒေါ်လာ ၂၆၉၀၀ ဖြစ်၏။ ရရှိသူများ၏ ထက်ဝက်သည် အမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် လူနည်းစု (minosities) အုပ်စုထဲမှဖြစ်၏။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ပညာသင်ဆုရ နိုင်ငံခြားကျောင်းသား ၈ ရာခိုင်နှုန်းပါဝင်သည်။

ကျောင်းသားလက်ခံနှုန်း

ယခုအခါ ယေးက ကျား၊မ မခွဲခြားဘဲ ကျောင်းသားလက်ခံသဖြင့် ကျောင်းသားဦးရေတွင် ကျား၊မ အချိုးသည် ဆတူနီးပါး ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ယေးတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်သည် အပြိုင်အဆိုင် အလွန်အားကြီး၏။ ပညာရည် အတော်မြင့်မှဝင်ခွင့်ရသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ် ဘွဲ့ယူမည့်အတန်း (Class of 2012) အတွက် ယေးသို့ဝင်ခွင့်လျှောက်ထားသူ ၂၂၈၁၃ ယောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုအနက် ၁၈၉၂ ယောက်ကို လက်ခံရန်ရွေးသည်။ လက်ခံနှုန်း ၈. ၃ ရာနှုန်းဖြစ်၏။ လက်ခံရန်ရွေးပြီးသူများ အနက် ၁၃၁၅ ယောက်က ကျောင်းသားဖြစ်လာသည်။ Class of 2012 သည် ၂၀၀၈ ခု ကျောင်းဝင်သူအုပ်စုဖြစ်၏။

၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ဘွဲ့ယူမည့်အတန်းအတွက် ဝင်ခွင့်လျှောက်သူ ၁၉၃၂၃ ယောက်၊ လက်ခံသူ ၁၉၁၁ ယောက် (လက်ခံနှုန်း ၉. ၉ ရာနှုန်း) ဖြစ်ပြီး ၁၃၂၀ ယောက် ကျောင်းဝင်လာသည်။

ဘွဲ့ကြိုအတန်းများသည် ယေးကောလိပ်တွင်ကျောင်းတက်ကြရသည်။ ယေးကောလိပ်ကျောင်းသားဦးရေမှာ ၅၃၀၀ ဖြစ်ပြီး ဘွဲ့လွန်မဟာဌာနများနှင့် သက်မွေးပညာကျောင်းများတွင်သင်ယူသူ ၆၀၆၄ ယောက် (၂၀၀၇) စာရင်းအရ တွေ့ရှိရသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်အတွက် ၁၂ တန်းအထိ ပညာသင်ယူထားသူများ SAT သို့မဟုတ် ACT တက္ကသိုလ်ဝင်အရည်အချင်းစစ်စာမေးပွဲရမှတ်ဖော်ပြ[illegible] ထို့ပြင် ကျောင်းသားဘဝအား[illegible] လုပ်ဆောင်မှုများ (အသင်းအဖွဲ့[illegible] ပရဟိတနှင့်လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ [illegible] ကစားနှင့်ဝါသနာ စသည်) ဖော်ပြရ[illegible] နိုင်ငံခြားကျောင်းသားဖြစ်လျှင် TOEFL လိုသည်။

ယေး ဝင်ခွင့်ရကျောင်းအားလုံး၏ ထက်ဝက် (ခလယ်အုပ်စု- ၂၅ ရာနှုန်းမှ ၇၅ ရာနှုန်းအတွင်း အဆင့်ဝင်သူများ) သည် SAT Score 700 to 790 ရရှိသူများ ဖြစ်၏။ SAT အမြင့်ဆုံးရမှတ် 800 ဖြစ် သည်။

သင်ယူကြသောဘာသာရပ်များ

၂၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် သိပ္ပံဘာသာရပ် အထူးပြုသင်ကြားပြီး ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းတ[illegible] လူမှုရေးသိပ္ပံ (social sciences) အထူး[illegible] သည်။ အများစု (၄၅ ရာနှုန်း) သည် ဝိဇ္ဇာပညာအဖုံဖုံ (art and humanities) အထူးပြုသင်ယူကြသည်။

၁၉၉၈-၉၉ ပညာသင်နှစ်အတွက် ဘွဲ့အပ်နှင်းသောဦးရေကို ဘာသာရပ်အလိုက် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ သည်။

Subjects	Bachelor's degree	Master's degree	Ph.D
Architecture and related subjects	22	58	-
Area and ethnic studies	82	38	14
Biological and Life Sciences	205	67	60
Business	-	239	2
Education	21	13	-
Engineering/engineering technologies	30	31	13
Foreign Languages and Literature	29	40	27
Health professions and related sciences	-	264	14
Law/legal studies	-	30	
Liberal arts/general studies/humanities	8	4	4
Mathematics	15	17	7
Natural resources/environmental science	-	117	6
Physical sciences	53	48	44
Psychology	83	28	12
Social sciences and history	503	137	74

www.burmeseclassic.com

Visual and performing arts	96	222	19	
Philosophy/ religious studies	32	60	11	
multi/ interdisciplinuary studies		60	8	11

Halic Frist degree professional

Medicine	92
Law	202
Theology	36
	10

Halic Honorary degrees

Total 1372 (Bachelor's), 1444 (Master's); 322 (Ph.D) (from Encyclopaedia Britainica, 2000)

တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေး

ယေးတက္ကသိုလ်၏ အမြင့်ဆုံး အာဏာပိုင်အဖွဲ့သည် President and Fellows of Yale University (ယေးတက္ကသိုလ် အဓိပတိနှင့် ပေါင်းသဟာများ) ဟု ခေါ်တွင်သော ဘုတ်အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၁၉ ယောက်ပါဝင်သည်။ တက္ကသိုလ်ဂေါပကလူကြီး ၁၀ ဦး၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့် ဒုတိယအုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ တက္ကသိုလ်အဓိပတိနှင့် ကျောင်းသားဟောင်း ၆ ဦးပါဝင်သည်။ အားလုံး ခံစားခွင့်ရသူများဖြစ်၏။

ပညာရေး ကိစ္စအဝဝ စီမံအုပ်ချုပ်မှုကို တက္ကသိုလ် အဓိပတိ (President) က ဦးဆောင်ပြီး မဟာဌာနအလိုက်ခွဲခြား တာဝန်ယူကြသည်။ အုပ်ချုပ်ရေး ဘဏ္ဍာရေးကိစ္စများတွင် Provost ခေါ် တက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက တာဝန်ယူသည်။ Academic govenance body (ပညာရေးထွပ်ကဲမှုအဖွဲ့) နှင့် Faculties of Yale (ယေးမဟာဌာနများ) သည် နှစ်စဉ် ၂ ကြိမ်မှ ၇ ကြိမ်အထိ စုံညီစည်းဝေးသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်စီမံခန့်ခွဲရေးတွင် အမျိုးသမီးများ စွမ်းစွမ်းတမံရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယေးတက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး (Provost) ဖြစ်သူ ဟန္နာအိပ်(ချ)ဂရေး (Hanna H. Gray) သည် ၁၉၇၇ ခုတွင် ခေတ္တ အဓိပတိ တာဝန်အပ်နှင်းခံရပြီးနောက် ရှီကာဂိုတက္ကသိုလ်တွင် အဓိပတိဖြစ်လာသည်။ ယခု ထိုတာဝန်ထမ်းဆောင်ဆဲဖြစ်၏။ ယေး အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဂျူးဒစ်ရိုဒင် (Judith Rodin) သည် ၁၉၉၄ ခုတွင် ပင်ဆီဗေးနီးယားတက္ကသိုလ် (Ivy League ဝင်) ၏ အဓိပတိ ခန့်အပ်ခံရ၏။ ၂၀၀၄ ခုတွင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး စူစန်ဟော့(ခ)ဖီး (Susan Hockfield) သည် MIT တွင် အဓိပတိ ဖြစ်လာ၏။

၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အဲလီစန်ရစ်ချတ် (Alison Richand) သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ကိန်းဗရစ်တက္ကသိုလ်၏ Vice- Chancellor (ဒုတိယ အဓိပတိ) ခန့်အပ်ခံရသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်ပါဝင်သော သင်းဖွဲ့များ

NAICU (National Association of Independent Collages and Universities) တွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။

NAICU ၏ လုပ်ငန်းခွဲအဖွဲ့ဖြစ် သော

U-CAN (University and College Accountability Network) တွင် လည်း ပါဝင်သည်။

Ivy League အုပ်စုဝင်ဖြစ်သည်။

ယေးတက္ကသိုလ်အဆောက်အဦများ

ဥရောပတွင် ခေတ်စားခဲ့သော Gothic architecture ပုံစံအဆောက်အဦအများအပြားသည် ခေတ်သစ်ပုံ ဓရာမ အဆောက်အဦကြီးများနှင့် ရောယှက်ရှိသော ကျောင်းဝင်းဖြစ်သည်။ ယေးကောလိပ်နှင့်ဆက်နွှယ်သော အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုများ ၁၉၁၇-၃၁ ကာလတွင် အဆောက်အဦနံရံတွင် ထွင်းဖောက်ထည့်ထားသည်။ စာရေးဆရာ၊ အားကစားသမား၊ လက်ဖက်ရည်သောက်နေသော အပေါင်းအသင်းကောင်းသူ၊ စာဖတ်ရင်း အိပ်ငိုက်နေသော ကျောင်းသား၏ရုပ်လုံးပုံများ အပါအဝင်ဖြစ်၏။

Harkners Tower မျှော်စင်သည် ၂၁၆ ပေအမြင့်ရှိ၏။

ကျောင်းသားနေအဆောင်များ

ကျောင်းသားများနေထိုင်သော အဆောင်ကို residential college ဟု ခေါ်သည်။ အောက်စဖို့နှင့်ကိန်းဗရစ်ပုံစံ အတိုင်း ဖြစ်၏။

အဆောင် ၁၂ ဆောင် ရှိသည်။ တစ်ဆောင်လျှင် ကျောင်းသား/သူ ၄၅၀ ခန့်စီ နေထိုင်သော အဆောင်များဖြစ်၏။ ပထမနှစ် ကျောင်းသား/သူအားလုံး အဆောင်မနေမဖြစ်နေကြရသည်။

အဆောင်တစ်ခုစီတွင် အဆောင်မှူး (Dean)၊ အဆောင်ဆရာကြီး (Master) များအပြင် အဆောင်သဟာယဖြစ်သော ဆရာများ၊ အဆောင်နေ မိသဟာယပညာရှင် (fellows) များရှိသည်။

အဆောင်များကို ၁၉၉၈ ခုနှစ်က အကြီးစားပြင်ဆင်မှုများလုပ်ပြီး ခေတ်မီပုံစံပြောင်းပေးသည်။ တစ်ဆောင်စီတွင် စားသောက်ခန်းမ၊ အားကစားခန်းအမျိုးမျိုး ဓာတ်သဘင်ခန်းမ၊ ဂီတခန်းများ၊ စာဖတ်များ၊ အပန်းဖြေခန်း အမျိုးမျိုးပါဝင်သည်။

အဆောင်တစ်ခုချင်းစီတွင် ဟောပြောဆွေးနွေးပွဲ (seminars) များ၊ လူမှုရေးပွဲလမ်း (social events) များ ကျင်းပပေးသည်။ အဆောင်ဆရာကြီးများ တည်ခင်းသော လက်ဖက်ရည်ပွဲများ (Masters' Tea) တွင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဧည့်များ ဖိတ်ကြားလေ့ရှိသဖြင့် ကျောင်းသား/သူများ စကားလက်ဆုံကျခွင့်ရကြသည်။

နောက်ထပ် အဆောင်သစ် နှစ်ဆောင် ထပ်မံဆောက်လုပ်ဦးမည်ဟု ၂၀၀၈ ခု ဇွန်လတွင် တက္ကသိုလ်အဓိပတိ လီဗင်တကြေညာချက်ထုတ်သည်။ ၎င်း အဆောင်သစ်များ ၂၀၁၃ ခုတွင်ပြီးစီးမည်ဆို၏။

တက္ကသိုလ်၏အားကစား

ယေးတက္ကသိုလ်က အားကစား အမျိုးမျိုးကိုအားပေးသည်၊ တက္ကသိုလ်ကိုယ်စားပြု အားကစားအသင်း ၃၅ သင်း ရှိသည်။ ယေးနှင့်ဟားဘတ်တို့ [illegible] လှေပြိုင်ပွဲသည် အင်္ဂလန်မှ [illegible] နှင့်ကိန်းဗရစ် နှစ်စဉ် [illegible] ပွဲကြီးပွဲကောင်း [illegible] ဆိုင်ဆိုင်ကျင်းပ[illegible]သည်။

www.burmeseclassic.com

ယေးတက္ကသိုလ်၏ ပိန်းဝှစ်တနီ အားကစားရုံ (Payne Whitney Gymnesium) သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဒုတိယအကြီးဆုံး မိုးလုံလေလုံအားကစားရုံဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

ယေး အားကစားသင်းများယှဉ်ပြိုင်တိုင်း Yale Precession Marching Band (တီကျူသံပြိုင်လမ်းလျှောက် ဘင်ခရာတီးဝိုင်း) က လိုက်ပါအားပေးလေ့ရှိသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်ပိုင် ဂေါက်ကွင်းရှိသည်။

ယေး အသင်းအဖွဲ့များ

ယေးတက္ကသိုလ်၌ အသင်းအဖွဲ့နှင့် တလပ်များစွာ ရှိသည်။ ယေး နိုင်ငံရေးအသင်း (Yale Political Union) သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ သက်တမ်းအရင့်ဆုံး ကျောင်းသားသင်းဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ကျောင်းသားများ ကြီးကြပ်ထုတ်ဝေသော ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစာများ ရှိသည်။ ယေး နေ့စဉ်သတင်းစာ (Yale Daily News) ကို ၁၈၇၈ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး နေ့စဉ်ထုတ်ဝေသည်။ တက္ကသိုလ်သတင်းစာများတွင် သက်တမ်းအရင့်ဆုံး ဖြစ်၏။ Weekly Yale Herald အပတ်စဉ်ထုတ်လည်း ထင်ရှားသည်။

'ဂေး' တို့ပျော်စံရာ ယေး

ယခုခေတ် ယေးတက္ကသိုလ်က gays and lesbians တို့ လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ခွင့်ပြုထားသည်။ ယေးကို Gay Ivy ဟုပင် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ယေးပရိဝုဏ်မှ 'ဂေး' တို့က ကြွေးကြော်သံပင်ထုတ်ထား၏။

One in Four, May be More.
One in Two, May be You.
(လေးယောက်မှာ တစ်ယောက်၊ ပိုချင်ပိုလိမ့်မယ်။
နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ဆို၊ မင်းလည်း ပါချင်ပါလိမ့်မယ်။)

Lesbian and Gay Studies Center ပင်ရှိသည်ဆို၏။

ယေးတက္ကသိုလ်၏ဘဏ္ဍာရေး

ယေးတက္ကသိုလ်ကို အများလှူဒါန်းထားသော ငွေပဒေသာပင်သည် ၂၀၀၇ ခုတွင် ဒေါ်လာ ၂၂.၅၆ ဘီလီယံ ရှိပြီး ၂၀၀၈ ခုတွင် ဒေါ်လာ ၂၂.၆၆ ဘီလီယံရှိသဖြင့် (တစ်)နှစ်အတွင်း ဒေါ်လာ သန်း ၃၀၀ ကျော်တိုးပွားလာသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများပေါ်မှ ၂၀၀၈ ခုတွင် အမြတ် ၄.၅ ရာနှုန်းရရှိ၏။

ဝင်ငွေထွက်ငွေ စာရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

	၂၀၀၈ ခု	၂၀၀၇ခု
	(ဒေါ်လာသန်း)	(ဒေါ်လာသန်း)
လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်မှဝင်ငွေ	၂၃၄၇	၂၁၂၂
လုပ်ငန်းများအတွက်သုံးစွဲငွေ	၂၃၁၄	၂၁၀၈

ရရှိသောဝင်ငွေ (၂၀၀၈ ခု)အတွက် ဒေါ်လာ သန်း ၂၃၄၇ တွင် ကဏ္ဍအလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

စာအုပ်စာစောင်ထုတ်ဝေ ရောင်းချ ၁ ရာနှုန်း

အခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမှဝင်ငွေ ၂ ။
ငွေပဒေသာပင်မှ အမြတ်ရ ၃၆ ။
အလှူငွေရရှိ ၅ ။
ဆေးရုံမှ (ဆေးဝါးကုသမှုအတွက်) ရရှိငွေ ၁၆ ။
ထောက်ပံ့ကြေးရရှိမှုနှင့် ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများအတွက်ရရှိငွေ ၂၄ ။
ကျောင်းသားများထံမှကောက်ခံငွေ ၁၁ ။
အခြားဝင်ငွေများ ၅ ။

ကျောင်းသားထံမှကောက်ခံငွေတွင် ကျောင်းလခ၊ အဆောင်ခ၊ စားသောက်စရိတ်များနှင့် စာမေးပွဲကြေး စသည်များ ပါဝင်သည်။

ထောက်ပံ့ကြေးရရှိမှုနှင့် ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများမှာ ဖက်ဒရယ် ဗဟိုအစိုးရဌာနများ (ကာကွယ်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စွမ်းအင်၊ အမျိုးသား သိပ္ပံဖောင်ဒေးရှင်း အစရှိသော အဖွဲ့အစည်းများမှ ထောက်ပံ့ငွေနှင့် သုတေသနစရိတ်များ ဖြစ်သည်။ ရင်းကဏ္ဍမှ ၂၀၀၇ တွင် ဒေါ်လာ ၅၂၆ သန်းရရှိပြီး ၂၀၀၈ ခုတွင် ၅၆၁ သန်းရရှိသည်။

ဖောင်ဒေးရှင်းများ၊ ပရဟိတ ကျန်းမာရေး အေဂျင်စီများ၊ ကော်ပိုရေးရှင်းများနှင့် ကွန်နက်တီကပ်ပြည်နယ် အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့ငွေမှာ ဒေါ်လာ ၁၁၀.၅ သန်း (၂၀၀၈ ခု) ဖြစ်၏။

အသုံးစရိတ်များမှာ ၂၀၀၈ ခု အတွက်
ဆရာ/ဆရာမများ လစာငွေ ဒေါ်လာ ၄၆၈ သန်း
ဝန်ထမ်းလစာနှင့် ငှားရမ်းခ ၅၈၃ ။
ဝန်ထမ်းခံစားခွင့် (ဆေးကု၊ ပင်စင် စသည်) ၂၀၉ ။
ကျောင်းသားထောက်ပံ့ကြေးငွေ ၅၈ ။
အခြားအသုံးစရိတ်များ ၂၉၀ ။
အတိုးပေးနှင့်မတည်ပစ္စည်း အတားထိုး ၂၆၀ ။
မီး၊ ရေ ၇၇ ။
ကိုယ်တိုင်ဝန်ဆောင်ပေးမှု ၂၃၀ ။
ပေါင်း ဒေါ်လာ ၂၂၇၁ ။

စာကြည့်တိုက်နှင့် ပြတိုက်များ

ယေးတက္ကသိုလ်တွင် စာကြည့်တိုက်ပေါင်း တစ်ဒါဇင်ကျော် ရှိသည်။ စုဆောင်းထားသော စာအုပ်ပေါင်း ၁၂.၅ သန်းကျော်ရှိ၏။ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်များအနက် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဒုတိယ အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

Beinecke Rare Books and Manuscuipts Library သည် ၆ ထပ်ဆောင်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်၌ စာအုပ်စာတမ်း၊ စာမူထားသိုသော အကြီးဆုံးအဆောက်အဦဖြစ်သည်။ ရှားပါးလက်ရေးမူနှင့် ပေပုရပိုက်အမြောက်အမြား သိမ်းဆည်းထားသည်။

ယေးတက္ကသိုလ်တွင် ပြတိုက်လည်းရှိသည်။ ပြတိုက်တွင် ရှေးဟောင်းရှားပါးပစ္စည်း အမြောက်အမြား ပြသထားသည်။ Van Gogh ၏ The Night Cafe (18[illegible]) ကဲ့သို့ နာမည်ကျော် ပန်းချီကားများအပြင် ရှေးဟောင်းအနုပညာမြောက်ပစ္စည်းများ သဘာဝသမိုင်းဆိုင်ရာပြခန်းများ စုံလင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယေး၏ ထူးခြားချက်

ယေးတက္ကသိုလ်တွင် tenure ခေါ် အမြဲတမ်း ရာထူးရပြီး ဆရာတိုင်း ဘွဲ့ကြို အောက်တန်းများတွင် ဝင်ရောက်ပို့ချသည်။

နှစ်စဉ်ပေးအပ်သော ဘွဲ့စာရင်းကို ကြည့်လျှင် ယေးတက္ကသိုလ်သည် ဝိဇ္ဇာ (စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု) နှင့် လူမှုရေးဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်များတွင် ပိုပြီး အားသန်သည်။ သိပ္ပံဘာသာရပ်များတွင် နာမည်ကျော် ဝါမောက္ခများစွာ ရှိပါ၏။ သို့သော် အထူးပြုကျောင်းသားဦးရေ ဝိဇ္ဇာလောက် မများပါ။

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားယေးပုဂ္ဂိုလ်များ

ယေးတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဟောင်းများ၊ ဆရာ,ဆရာမများထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် အမြောက်အမြားထွက်သည်။ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ၊ အနုပညာရှင် (ရုပ်ရှင်၊ ပြဇာတ်နှင့်ဂီတ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု နယ်စုံ) နာမည်ကျော်အများအပြားထွက်သည်။ စာရေးဆရာ သတင်းစာဆရာများထဲမှလည်း ပုလစ်ဇာအပါအဝင် စာပေဆုကြီး ရရှိသူ အများအပြားရှိ၏။ နိုဝယ်ဆုရ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပါဝင်၏။

အထူးသဖြင့် ယေး၏ ဩဇာသည် အမေရိကန်နိုင်ငံရေး လောကနှင့် စာပေလောကတွင် လွှမ်း၏။

ယေး အင်္ဂလိပ်စာပေဌာနသည် New Criticism စာပေဝေဖန်ရေးနည်းသစ်လှုပ်ရှားမှုနှင့် Cleaneth Bookes စာပေပုံစံဖော်ထုတ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့တန်းမှပါဝင်ခဲ့၏။

"ကျောင်းဝင်ခွင့် ရွေးချယ်ရာမှာ လူ့လောကအတွက် အကျိုးပြုနိုင်မည့် အလားအလာကို ဦးစားပေးပါတယ်။ ဒါတင်မက ယေးမှာ ပရဟိတ စိတ်ဓာတ် အလွန်အားကောင်းပါတယ်" ဟု ယေး မဟာဌာနမှူးဟောင်း ရစ်ချတ် ဘရော့ဟက်က ပြောဆို၏။

ယေးတက္ကသိုလ် အဓိပတိ ရစ်ချတ် လီဗင်က ယေးကို "ခေါင်းဆောင်လောင်းများ စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ရာ ဓာတ်ခွဲခန်းကြီး" (Laboratory for future leaders) နှင့် တင်စား၏။

ယေးတက္ကသိုလ်သည် ထိပ်တန်းနေရာကိုရရှိရန် အမြဲတမ်း ကြိုးပမ်းနေ၏။ နံပါတ်(၁) နေရာရထားသော ဟားဘတ်ကို နေရာတကာတွင် ယေးက ပြိုင်ဆိုင်သည်၊ တုပသည်။

၂၁ ရာစု ပထမပိုင်းတွင် ယေးသည် ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်များတွင် ထိပ်တန်းနေရာ၌ ရှိနေဦးမည်။

ဒေါက်တာတင်လှိုင်

လန်ဒန်တက္ကသိုလ် အငြိမ်းစားမြန်မာစာပါမောက္ခ
ဒေါက်တာလှဖေ တရုတ်နိုင်ငံသွား နေ့စဉ်မှတ်စာတမ်း
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၈၁၁/၂၀၀၂(၉) ထွက်နေပါပြီ။
ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

တက္ကသိုလ်တစ်ခုသည် သိက္ခာရှိသော 'ပညာဓိက' တက္ကသိုလ်လား၊ ဘွဲ့လက်မှတ်ရုံလား ခွဲခြားရန် လွယ်ပါသည်။ တက္ကသိုလ်၏ အမည်ကို အင်တာနက်တွင် ရှာကြည့်ပါ။ တက္ကသိုလ် အဓိပတိ (သို့) ပါမောက္ခချုပ် ဘယ်သူလဲ။ ပရိဝုဏ် ဘယ်မှာ တည်ရှိသလဲ။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ သမိုင်းအစက ဘယ်လိုလဲ။ သက်တမ်း ဘယ်လောက် ရင့်ပြီလဲ

ဘွဲ့လက်မှတ်ရုံများ

ဘိုးလှိုင်

Degree mills

အတုအယောင် ဘွဲ့ဒီဂရီများအကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားရန် ကျွန်တော် စိုင်းပြင်းခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ယနေ့ ရေးသားအံ့ဆဲဆဲ၌ သစ်သား/ သစ်တောပညာရှင် ဒေါက်တာသိန်းကြွယ် ကျွန်တော့်အိမ် ရောက်လာသည်။ သူနှင့် အတုအယောင် Ph.D များအကြောင်း ပြောဆိုမိသည်။ ဒေါက်တာသိန်းကြွယ်သည် သစ်တောပညာရှင် (အငြိမ်းစား ညွှန်ကြားရေးမှူး)ဖြစ်ပြီး မန္တလေး တက္ကသိုလ်တွင် ရုက္ခဗေဒ Ph.D သင်တန်းကြီး ကြပ်ရေး ကော်မတီဝင်အဖြစ် ပညာ လုပ်ငန်းတွင် လုပ်ကိုင်နေဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏)။ Ph.D ဘွဲ့လက်မှတ် အတုများကို စင်္ကာပူ နိုင်ငံတွင် ဒေါ်လာသောင်းဂဏန်းဖြင့် ရောင်းချနေကြောင်း၊ ထိုလက်မှတ်ဝယ်ယူသူက နိုင်ငံပြင်ပတွင် ထိုလက်မှတ်ကို အသုံးချပြီး အလုပ်ရှာလျှင် လခကြီးကြီး အလုပ်ရနိုင်ကြောင်း သူကြားသိထားသမျှ ဒေါက်တာ သိန်းကြွယ်က ကျွန်တော့်အား ပြောပြ၏။ အချိန်သိပ်မရသော်ငြား ကျွန်တော် မှတ်သားထားသမျှ သူ့ကို မပြောလိုက်ရ ပါ

www.burmeseclassic.com

စင်္ကာပူတွင် ဘွဲ့အတု၊ လက်မှတ်အတုများအတွက် အရေးယူရသော ကိစ္စများပင် ရှိနေလေပြီ။ Straits Time သတင်းစာတွင် သတင်းများ ဖတ်ရသည်။ ၈-၈-၂၀၀၈ နေ့ထုတ်နှင့် ၁၀-၈-၂၀၀၈ နေ့ထုတ် Strait Times သတင်းစာမှ အလိမ်အညာဘွဲ့လက်မှတ်များအကြောင်း သတင်းနှင့် ဆောင်းပါးများကို ကျွန်တော် ဖြတ်ပိုင်း ဖြတ်ပြီး သိမ်းထားပါသည်။ ထိုအကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် ရေးသားပါမည်။

မလေးရှားနှင့် အတုအယောင်ဘွဲ့

၂၀၀၈ ခု၊ စက်တင်ဘာလထဲတွင် မလေးရှား၌ အကြိတ်အနယ် ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲတစ်ခု ကျင်းပခဲ့သည်။ အတိုက်အခံ အန်ဝါအီဗရာဟင်နှင့် အာဏာရ ဘာရီဆန်နတ်ရှင်နယ်မှ အာရစ် ရှားအိုမာရှားတို့ အဓိကပြိုင်ဖက်ဖြစ်သည်။ မဲဆွယ်ပွဲကာလတွင် အာရစ်ရှား အိုမာရှားအပေါ် စွပ်စွဲချက်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာ၏။ သူသည် အတုအယောင် တက္ကသိုလ် တစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး Ph.D ဘွဲ့ယူရန် ကြိုးစားနေသည်ဟု သူ့အပေါ် စွပ်စွဲသည်။ ထိုသတင်းကို သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုရသည်၊ အင်တာနက်သတင်းများတွင်လည်း တွေ့ရ၏။ အာရစ်ရှားအိုမာရှားသည် ဘွဲ့ရသူ မဟုတ်။ ပေါ်လီ တက်ကနစ်မှ ဒီပလိုမာသာ ရရှိထားသူ GTI အဆင့် ဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး Ph.D သင်တန်းသားအဖြစ် မှတ်ပုံတင်ခွင့်ရသလဲဟုလည်း မေးခွန်းထုတ်ထား၏။

နောက်ဆုံးတွင် “ကျွန်တော် Ph.D သင်တန်းက ထွက်လိုက်ပါပြီ။ အသိအမှတ်ပြုဘွဲ့ မဟုတ်လို့ပါ” ဟု အာရစ်ရှား အိုမာရှားက ကြေညာချက် ထုတ်လေသည်။

သူ့အပေါ် စွပ်စွဲသူများက သူ မှတ်ပုံတင်ထားသော တက္ကသိုလ်၏အမည်ကို Edison University of Technology ဟု ဖော်ထုတ်ထားသည်၊

အာရစ်ရှား အိုမာရှားက တက္ကသိုလ်၏ အမည်မှန်မှာ Edision University of Technology ဖြစ်ပြီး British Virgin Islands တွင် မှတ်ပုံတင်ထားသော တက္ကသိုလ်ဖြစ်ပါသည်ဟု ရှင်းပြ၏။

(Virgin Islands သည် ဗြိတိသျှပိုင် ကျွန်းကလေးဖြစ်ပြီး ထိုကျွန်းတွင် မှတ်ပုံတင်သော ကုမ္ပဏီများ အခွန်အတုတ်ပေးဆောင်မှု အလွန်သက်သာသည်၊ အခွန်တိမ်းရှောင်လိုသော လုပ်ငန်းများ ကုမ္ပဏီမှတ်ပုံတင်လေ့ရှိသော အရပ်ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးလောကတွင် လူသိများပါသည်။)

xxx

စင်္ကာပူတွင် ဘွဲ့လက်မှတ်အတုများ ပြည်ပမှာ ယူလာပြီး ကျောင်းဝင်ခွင့်သို့မဟုတ် အလုပ်လျှောက်သူပါ များစပြုနေပြီ။ ၈-၈-၂၀၀၈ နေ့ထုတ် Straits Times သတင်းစာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ တွေ့ရှိသော ဘွဲ့လက်မှတ်အတု သုံးစွဲသူများတွင် စင်္ကာပူမှ (၁၆)ဦးပါဝင်ကြောင်း ရေးသားထားသည်။ သတင်းစာက နာမည်ဖော်ပြခံရသူ အချို့ကို ဆက်သွယ်မေးမြန်းသောအခါ (၆)ဦးက ဘွဲ့လက်မှတ် ဝယ်ယူခဲ့တာမှန်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ ထို(၆)ဦး အနက် (၄)ဦးတို့သည် သူတို့၏ ပညာရည်နှင့် အတွေ့အကြုံ မှတ်တမ်းလွှာ (resume) တွင် ဘွဲ့အတုကို ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည် ဆို၏။ နှစ်ယောက်က စာရင်း

အာရှနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများတွင် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအတွက် ကန်ထရိုက်ယူပြီး စစ်ဆေးရေး လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ပေးနေသော ကုမ္ပဏီက စစ်ဆေးသမျှတွင် ငါးရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ ဘွဲ့လက်မှတ်အတု ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိသည်ဆို၏

တွင် ဖော်ပြထားသော ‘တက္ကသိုလ်’မှ ဘွဲ့ရရှိကြောင်း ထိုတက္ကသိုလ်သည် ‘ဘွဲ့စက်ရုံ’ (degree mill)ဖြစ်သည့် အချက်ကို မသိခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုသည်။

ဘွဲ့လက်မှတ်အတု သုံးစွဲခဲ့သည်ဟု ယူဆရသော ကျောင်းဆရာတစ်ဦး၏ ကိစ္စကို စင်္ကာပူပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက စုံစမ်းအရေးယူရန် ရှိသည်ဟု သတင်းရရှိသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ဒေးဗစ်တန်လင်းဝှဝ်က သူသည် St. Regis University မှပေးမည့် ဘွဲ့အကြောင်း စုံစမ်းရုံသာ စုံစမ်းခဲ့ကြောင်း၊ မဝယ်ခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုသည်။

ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းဆရာ ဒေးဗစ်နယ်ဆင် ဆင်မျုရယ်က St. Riegis University မှ B.A ဘွဲ့လက်မှတ်ကို စင်္ကာပူဒေါ်လာ ၄၀၀၀၀ ပေးပြီး ဝယ်ခဲ့သည်ဆို၏။ နောက်မှ ၎င်းမှာ အသိအမှတ်ပြုခံရသော တက္ကသိုလ်မဟုတ်ကြောင်း သိရှိရသည်ဟု ဆိုသည်။

စင်္ကာပူတွင် North Bridge Road တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော သင်တန်းကျောင်း၌ ဗွိတာ ဂျိုးဇက်ဆာဂူဆင်ဆိုသူ အင်္ဂလိပ်စာ သင်တန်းပေးသည်။ သူ့ဘွဲ့လက်မှတ်များမှာ St. Lourdes University က ပေးသော BA (Business) နှင့် MA (Education) ဖြစ်သည်၊ ၎င်းသည်လည်း ‘ဘွဲ့စက်ရုံ’တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည် ဟု သတင်းဆောင်းပါးတွင် ရေးထား၏။

စင်္ကာပူလူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် လူ့အင်အားဝန်ကြီးဌာနတို့ကလည်း ဝင်ရောက်လာသူများ ယူလာသည့် လက်မှတ်အတုများကို တွေ့နေသည်၊ တွေ့ရှိသည့်အထဲတွင် နိုင်ငံခြားသားကများသော်လည်း စင်္ကာပူနိုင်ငံသားများလည်း ဘွဲ့လက်မှတ်အတုသုံးစွဲမှု တိုးပွားလျက် ရှိနေသည်ဟု သိရသည်။

အာရှနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများတွင် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအတွက် ကန်ထရိုက်ယူပြီး စစ်ဆေးရေး လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ပေးနေသော Integra Screen အမည်ရှိ ကုမ္ပဏီက စစ်ဆေးသမျှတွင် ငါးရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ ဘွဲ့လက်မှတ်အတု ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိသည်ဆို၏၊ IntegraScreen မှ ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဂျွန်ဘက်စတာက ‘အင်တာနက်ပေါ်တွင် လက်မှတ်တုထုတ်ရောင်းသူ [illegible] ကြောင်း။ စင်္ကာပူတွင် အလု[illegible] မှတ်တုဝယ်ယူသူများလည်း [illegible] ကြောင်း’ ပြောဆိုသည်။

ဘွဲ့လက်မှတ်စက်ရုံ [illegible]

www.burmeseclassic.com

လက်မှတ်တစ်စောင်ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၀ မှ ၅၀၀၀ အထိ ဈေးနှုန်းအမျိုးမျိုး နှင့် ရောင်းသည်။ အမြင့်စား နည်းပညာကိုသုံးပြီး ပြုလုပ်ထားသော ဘွဲ့လက်မှတ်များကလည်း အစစ်မဟုတ်သော်လည်း အလွန်သားနားသည်။

၁၀-၈-၂၀၀၈ နေ့ Straits Times တွင် စန္ဒြာဒေဝီက အတုအယောင် ဒီဂရီများအကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်စောင် ရေးသားထားသည်။ Belford University က ထုတ်ပေးသော ဘွဲ့လက်မှတ် ၂-စောင်ကို ဓာတ်ပုံ မိတ္တူနှင့် ဖော်ပြထား၏။

စင်္ကာပူဆရာဝန်အသင်းဝင် 'ဒေါက်တာ'ဦးရေထက် အငယ်စား၊ အလတ်စား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် 'ဒေါက်တာ' ဦးရေက ပိုမိုများပြားနေကြောင်း ဟာသ ပြောနေကြသည်ဟု စန္ဒြာက ဆောင်းပါး ကို နိဒါန်းပျိုးထား၏။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များက ဂုဏ်ထူးဆောင် Ph.D အတုနှင့် ဒေါက်တာဘွဲ့ တပ်ထားကြောင်း။ ၎င်းဘွဲ့များမှာ Preston, Wisconsin International နှင့် Kennedy Western အမည်နှင့် တက္ကသိုလ်အတုများ ဖြစ်ကြောင်း စန္ဒြာက ဖော်ပြထားသည်။

ဘွဲ့အတုဝယ်ယူသူ သုံးမျိုးသုံးစား ရှိသည်။ ပထမအစုမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ ဖြစ်၏။ ဂုဏ်ရှိသည်ထင်ပြီး ဒေါက်တာဘွဲ့တပ်သူများ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယလူစုမှာ အတိုင်ပင်ခံ ပညာရှင်များ၊ ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းများမှ ကထိကများ နည်းပြများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ပထမ ဘွဲ့တစ်ခုရရှိပြီး လုပ်ရည်ကိုင်ရည် အထိုက်အလျောက်ရှိ၏။ သို့သော် Ph.D လက်မှတ်ပြပြီး ဒေါက်တာဘွဲ့အမည် ရှေ့က တပ်လိုက်လျှင် ပိုပြီး တင့်တယ်သည်ဟု ခံယူသည့်အပြင် ဝင်ငွေလည်း ပိုကောင်းမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘွဲ့ဝယ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးလူစုမှာ ဘွဲ့မရသေးသူ များဖြစ်သည်။ ဘွဲ့လက်မှတ်အတုနှင့် 'လံကြုပ်' အမှတ်စာရင်းများကို သူတို့က ဝယ်ယူပြီး တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် လျှောက်ရာတွင် အသုံးချသည်။ အလုပ်လျှောက်ရာတွင် အသုံးချသည်။

လက်မှတ်တုနှင့် စင်္ကာပူတွင် ဖမ်းမိသူများမှာ နိုင်ငံခြားသား အများစုဖြစ်၏။

ဒေါက်တာဘွဲ့အမျိုးမျိုး

ယခုအခါတွင် ဒေါက်တာဘွဲ့အမျိုး မျိုး ရှိနေပေသည်။

(၁) ပညာသင်ယူပြီးမှ ရသော ဒေါက်တာဘွဲ့ (Earned doctorate)သည် ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုခု တွင် သတ်မှတ်သော စံအတိုင်း သုတေသနကျောင်းသားအဖြစ် အနည်းဆုံး (၂) နှစ် လေ့လာဆည်းပူးပြီးနောက် အဆင့်မီသော သုတေသနစာတမ်းတင်သွင်းပြီးမှ ရရှိသော ဘွဲ့ဖြစ်သည်။ Earned doctorate ရရှိလျှင် နာမည်ရှေ့တွင် ဒေါက်တာ တပ်သော ထုံးစံသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ် လက်ခံသော ကျင့်ထုံးဖြစ်၏။

(၂) Honorary doctorate ခေါ် ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ကိုလည်း ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော တက္ကသိုလ်ကြီးများက ထိုက်တန်သော ပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်ချီးမြှင့်လေ့ရှိသည်။ ဤကမ္ဘာတွင် ထိုက်တန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အမြောက်အမြား ရှိသော်လည်း တက္ကသိုလ်များက လူမရွေး ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့မပေးပါ။ ဘွဲ့ချီးမြှင့်ခံရ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တက္ကသိုလ်နှင့် ပတ်သက်သူ။ ဥပမာ တက္ကသိုလ်တွင် လာရောက်ဟောပြောဖူးသော ပညာရှင်ဖြစ်မည်။ တက္ကသိုလ်အသိုင်းအဝန်းက လေးစားပြီးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

အငြိမ်းမင်းသမီး အမာစိန်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နယ်မြေတွင် အငြိမ်းပွဲပေါင်းများစွာ ကပြ အသုံးတော်ခံခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား/သူ၊ ဆရာ/ ဆရာမများ၏ အသည်းစွဲမင်းသမီးဖြစ် သည့် အချက်ကို တက္ကသိုလ်က အသိအမှတ်ပြုခြင်း ဖြစ်၏

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဒေါက်တာဘွဲ့ ပေးအပ်ခြင်းမှာ ရရှိသူကို တက္ကသိုလ်က ဂုဏ်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောလေ့ရှိ၏။ သို့သော် တကယ်တမ်းတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး နှင့် တက္ကသိုလ် ဆက်ဆံမှုရှိကြောင်း ပေါ်လွင်စေပြီး တက္ကသိုလ်က ဂုဏ်ယူခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဒေါက်တာဘွဲ့ကို နာမည်ရှေ့တပ်သော အစဉ်အလာ ကမ္ဘာနိုင်ငံအများစုတွင် မရှိပါ။

(၃) ပညာရှင်မဟုတ်သူကို ဂုဏ်သိက္ခာရှိ တက္ကသိုလ်က ချီးမြှင့်သော ဂုဏ်ထူးဆောင်ဒေါက်တာဘွဲ့များ ရှိပါသည်။ ဥပမာ တက္ကသိုလ်အတွက် ရက်ရက်ရောရော လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အတိုင်းအတာလိုက်ပြီး ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့ပေးလေ့ရှိပါသည်။

(ကြုံကြိုက်သဖြင့် ဖော်ပြစရာ ရှိပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က အနုပညာရှင်များကို ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘီအေဘွဲ့များ ပေးဖူးပါသည်။ ဥပမာ ၁၉၆၀ ခုနှစ်က အငြိမ်းမင်းသမီး အမာစိန် (ယခု ဒေါ်အမာစိန်)ကို ဘီအေဘွဲ့ ပေးခဲ့သည်။ အမာစိန်က တက္ကသိုလ်နယ်မြေတွင် အငြိမ်းပွဲပေါင်းများစွာကပြ အသုံးတော်ခံခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား/သူ၊ ဆရာ/ ဆရာမများ၏ အသည်းစွဲမင်းသမီးဖြစ်သည့် အချက်ကို တက္ကသိုလ်က အသိအမှတ်ပြုခြင်း ဖြစ်၏။ အငြိမ်းမင်းသမီးကို ဘီအေ (ဂုဏ်ထူးဆောင်) ဘွဲ့ပေးစဉ်က မပေးသင့်ပါဟု ဝေဖန်ရေးသား ပြောဆိုမှု ရှိခဲ့ပုံမရပါ။ တက္ကသိုလ်များက အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ပေးဝါသည်။ ဥပမာ ယေးတက္ကသိုလ်၏ သမိုင်းတွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်များ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော သူဌေး Elihu Yale ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် တက္ကသိုလ်က သူ့အမည်ကို ခံယူသည်။ သို့သော် အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေး စစ်ပွဲဖြစ်ပွားစဉ် ယေးတက္ကသိုလ်အဆောင်များကို အင်္ဂလိပ် စစ်တပ်က ဖြိုဖျက်ရန် စီစဉ်ခဲ့ရာ၌ [illegible] ဆီးအောင် ကာကွယ်ပေးသော [illegible] သားဟောင်း ဒက်ဒမန်ဖင်နင်တို့ [illegible] ကောလိပ် (ထိုအချိန်က ကောလိပ် [illegible]) ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ပေးခဲ့သော [illegible] ရှိသည်။)

(၄) အထက်ပါ [illegible] ခေတ်တွင် မိုးဦးမှိုလို [illegible]

www.burmeseclassic.com

ma mill ခေါ် ဘွဲ့ရောင်းစားသည့် အမည်ခံ တက္ကသိုလ်များ၏ ဘွဲ့များလည်း နေသည်။ ထိုဘွဲ့တွင်လည်း နှစ်မျိုးရှိပြန် ၏။ Earned doctorate အယောင်ဆောင် ပြီး သုတေသနစာတမ်း (thesis) ရေးပါ၊ တင်လိုက်ပါ။ ဘွဲ့ကြေး (အတော်ကလေး) ပေးလျှင် ဘွဲ့ရပါသည်။ စာတမ်းကို ကိုယ်တိုင်ရေးနိုင်ကရေး၊ သူများကို အငှားရေးနိုင်းလည်း ရသည်။ ဤကား ပေါ့ပေါ့တန်တန် ငွေဝယ် Ph.D ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ထင်ရှားသူ ဖြစ်လေသောကြောင့် သူ၏ အောင်မြင်မှုကို အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် (အမည်ခံတက္ကသိုလ်က) အလှူငွေလိုလို၊ ဘာလိုလို ငွေယူပြီး ပေးသော အတုအယောင် ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့လည်း ရှိသေးသည်။ ငွေကြေးအတုန်အကျခံနိုင်လျှင် တက္ကသိုလ် မှ ဝန်ထမ်းများ ဘွဲ့ရသူနေထိုင်ရာ ပြည်ပနိုင်ငံသို့လာပြီး ပွဲလမ်း ခမ်းခမ်းနားနား လုပ်ပြီး ဘွဲ့ပေးသည်များပင် ရှိသည်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုတဲ့သို့သော အမည်ခံ တက္ကသိုလ်တွင် ကိုယ်ပိုင်တက္ကသိုလ် ဝန်ထောက်ရှိသည် မထင်ပါ။

အစစ်နှင့် အတု ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

တက္ကသိုလ်တစ်ခုသည် သိက္ခာရှိသော 'ပညာမိက'တက္ကသိုလ်လား၊ ဘွဲ့ လက်မှတ်ရုံလား ခွဲခြားရန်လွယ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ်၏ အမည်ကို အင်တာနက်တွင် ရှာကြည့်ပါ။ တက္ကသိုလ် အဓိပတိ (သို့) ပါမောက္ခချုပ် ဘယ်သူလဲ၊ ပရိဝုဏ် ဘယ်မှာ တည်ရှိသလဲ၊ တက္ကသိုလ်ရဲ့ သမိုင်းအစက ဘယ်လိုလဲ။ သက်တမ်း ဘယ်လောက်ရင့်ပြီလဲ။ ထိုတက္ကသိုလ် မှ ပါမောက္ခနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမ၊ ကျောင်းသားများ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော peer reviewed paper ခေါ် အဆင့်ရှိ စာတမ်းများ ဘယ်ဂျာနယ်တွေမှာ တွေ့နိုင်သလဲ။ ဂျာနယ်ကလည်း ပညာလောကက အသိအမှတ်ပြုသော ပညာရှင်များသိသော၊ ကြည့်သော ဂျာနယ်ဖြစ်ရပါမည်။

ယခုခေတ်တွင် စာတမ်းရေးသည်၊ စာတမ်းဖတ်သည်ဆိုရုံနှင့် မပြည့်စုံပါ။ စာတမ်းသည် အထင်ကရ ပညာရပ်စာစောင်တွင် ပါဝင်ရမည်။ ထိုသို့ ပါဝင်ရန် ပညာရှင်အချင်းချင်း ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးမှ ထည့်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ peer reviewed paper ဟု ခေါ်သည်။ သမာဓိဒိုင်အကဲဖြတ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် Referred paper ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

အဆင့်ရှိသော Ph.D ဘွဲ့ ဖြစ်မဖြစ်ကို ထိုဘွဲ့မရရှိမီ ပြုလုပ်သော သုတေသနကို 'သမာဓိဒိုင်အကဲဖြတ်ပြီး စာတမ်း' ထုတ်ဝေနိုင်ခြင်းရှိမရှိနှင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။ လေးစားလောက်သော တက္ကသိုလ်မှ Ph.D များသည် ဘွဲ့ရခါနီး သို့မဟုတ် ရပြီး စတွင် အထင်ကရ ပညာရပ်ဂျာနယ်၌ အနည်းဆုံး စာတမ်းတစ်စောင်၊ နှစ်စောင် ရေးသားနိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အင်တာနက်ခေတ်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရေးသားသော သုတေသနစာတမ်းအမည်နှင့် ပါဝင်သော စာစောင် (ခုနှစ်၊ လ၊ အတွဲ နံပါတ်၊ စာမျက်နှာ) အသေးစိတ်ရှာရန် လွယ်ကူပါသည်။ ထိုစာတမ်းမည်မျှ အဆင့်ရှိသည် (သို့) ပညာရှင်များ လေးစားသည်ကို တိုင်းတာသော Citation index ခေါ် ရည်ညွှန်းကိုးကားမှတ်တမ်းတွင်လည်း ရှာဖွေကြည့်နိုင်ပါသည်။

သိုးလှိုင်

တောင်သမန်မှာ ဒေါက်တာသန်းထွန်း စာတမ်းဖတ်တဲ့နေ့

မောင်ရွှေထက်

မြန်မာမလေ့တွေကို ကမ္ဘာကသိ အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ရုံမက အာရှ မလေ့ တွေတိုင်ပါ ကမ္ဘာကသိအောင် အပတ် တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့တဲ့သူ။ သူ ဟာ မြန်မာ ကမ္ဘာသိ၊ မြန်မာ သမိုင်း ပညာရှင်ကြီး ဆရာကြီး ဒေါက်တာ သန်းထွန်းပါ။ သူ့ရဲ့ 'သုတေသနထုံး' စာအုပ်ထဲက သုတေသနအတွက် ဦးတည်ချက်ထားဖို့ သုတေသန ဟောဒီလို လုပ်လို့ အကြံပေးသွားတာပါ။ ဒီမှာ ဖတ် ကြည့်လိုက်ပါ။

၁။ လူသိ၊ သူသိ၊ ဟောပြောပုံနှိပ် ထုတ်ဝေပြီးသမျှကို ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ (ဗ [illegible]) မဖြစ်စေရ။

၂။ ကြားဖူးသမျှ၊ သိဖူးသမျှ၊ ဖတ်ဖူး သမျှတွေကို စုပေါင်းတဲ့ [illegible] အမြင်သစ်နဲ့ စစ်ဆေးပြီး အရင်ကောက် ချက်တွေကို ပြင်နိုင်၊ ဖြည့်နိုင် [illegible]

၃။ သူတကာ မကြားဖူးသေးတာ၊ မသိဖူးသေးတာကို ကြိုးစား [illegible]

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းအကျိုး ဆက်ပေးရမယ်။ စစ်ဆေးရမယ်။ အဆိုး အကောင်း အဖြေဖော်ထုတ်ပေးရမယ်။

မန္တလေးမြို့တော်ရဲ့ တောင်ဘက်က သေခြင်းကင်းရာမြို့ကလေးထဲက တောင်သမန်အင်းဇောင်းရဲ့ တောင်ပေါ်လေးလုံး ကျောင်းကလေးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ သူဌေးဘုရားရင်ပြင်တော်မှာ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းနဲ့ သုတပညာသမိုင်းသုတေသီတွေစုပြီး စာတမ်းဖတ်ပွဲတစ်ခုကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပခဲ့ဖူးပါတယ်။ အမေလူထုဒေါ်အမာနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး လှပစည်ကားစွာ ကျင်းပခဲ့ကြတာပါ။

အဲဒီနေ့က ၅၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၀၂ လေ။ အဲဒီနေ့က ရွှေကိုင်းသား ဆရာတော်ရဲ့ နှစ် ၉၀-ပြည့်တဲ့မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပေါ့။ မနက်ခင်း ၉-နာရီကစပြီး ကျင်းပ တာပါ။ သဘာပတိတွေအဖြစ် ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ပေးသူတွေက တောင်လေးလုံးဆရာတော်ဦးပညာ၊ အမေ-လူထုဒေါ်အမာ၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှတ်စုစာအုပ်ကလေးထဲက မှတ်တမ်းကို လှန်ကြည့်တော့ . . .

(၁) ဒေါက်တာသန်းထွန်း-ရွှေကိုင်းသား စာတမ်း။ (၂) ဒေါ်ခင်စီစီ-ရွှေကိုင်းသား၏ ပါဠိစာပေမှတ်စု။ (၃) ရွှေကိုင်းသားမှတ်စုထဲက အင်းဝမြို့သမိုင်း။ (၄) ဒေါ်သူဇာမိုး-ရွှေကိုင်းသားမှတ်စုဆောင်းပါးများတွင် တွေ့ရသော စာပေ။ (၅) စိုးနိုင် (မန္တလေးတက္ကသိုလ်)-စာဆိုတော် ရွှေကိုင်းသားရဲ့ အနုပညာနှစ် ၁၀၀-ပြည့် မန္တလေးစာအုပ်။ (၆) ဒေါ်ရွှေစင်ဘုန်းနိုင်-ရွှေကိုင်းသားမှတ်စုထဲက သံယာ။ (၇) ကဗျာဆရာမောင်နွေထက်-ရွှေကိုင်းသား ဆရာတော်နဲ့ မန္တလေးဖြစ် စာတမ်းတွေနဲ့ တစ်ကြိမ်မှ ပုံနှိပ်မထုတ်ဝေရသေးတဲ့ ရွှေကိုင်းသားရဲ့ စန္ဒာမုနိဘုရား သမိုင်းချုပ် (စာတမ်းနှစ်စောင်) (၈) ဦးအောင်ကိုကို ရွှေကိုင်းသားမှတ်စုထဲက နံရံဆေးရေး ပန်းချီ။

ရွှေကိုင်းသားဆရာတော်ရဲ့ နှစ် ၉၀-ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာတမ်းဖတ်ပွဲမှာ အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သူက မန္တလေးတက္ကသိုလ် သမိုင်းပါမောက္ခ ဦးနီတွတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသမိုင်းပညာရှင်ကြီး၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့ ရွှေကိုင်းသားစာတမ်းထဲက ကျွန်တော် မှတ်စုထုတ်ကြည့်လိုက်တော့ . . .

"အမှတ်အသား သိပ်ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် . . .။ သမိုင်းရေးတဲ့အခါ အထာ လိုတယ်။ မြန်မာပြည်ကမ္ဘည်းကျောက်စာ ၄ာနလိုမားမားမတ်မတ်ကြီးပေါ်လာတဲ့ အတွက် စိတ် ချရပြီလို့ ဝမ်းသာအားရ ကြေညာပါတယ်။ ဒါလည်း ဟုတ်မှာပဲလို့ ကျွန်တော် ထင်မိတယ်။ ၁၆-မေ-၁၉၅၆ နိုင်ငံခြားက ပြန်ရောက်တော့ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး အနုရုဒ္ဓါကျောင်းမှာ နှစ်ညအိပ် သုံးရက်နေပြီး ဆရာတော်နဲ့ တအေးအေး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခွင့် ရတယ်။ အဲဒီအခါ ဆရာတော်ဟာ မှတ်စုပဲ အားသန်တယ်။ သမိုင်းသုတေသနဘက်က နည်းစနစ်နဲ့ လုပ်ရမယ့် အားလိုတယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်"

ရွှေကိုင်းသားဆရာတော်ရဲ့ သုတေသနလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို သူ့စာတမ်းမှာ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်းက ဟောဒီလို ဖွင့်ချတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

"ရွှေကိုင်းသားဟာ စာပေအရပ်ရပ် မှာ နှံ့စပ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်သလဲဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို သိချင်ရင် ဒီအကြောင်းကို စာအုပ်ရေးတယ်လို့ ဆိုစကားကို သူကြိုက်တယ်။ သိချင်လို့ရှာရင် ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ ရေး တတ်အောင် သိလာတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ပြောတဲ့ သုတေသနလုပ်နည်းပါပဲ။ မသိရင် ရှာပါ၊ သိတဲ့အခါ သူများသိအောင် ဝေငှပါဆိုတာသုတေသနရဲ့ ဆောင်ပုဒ် ဖြစ် ပါတယ်"

ရွှေကိုင်းသားဆရာတော်ရဲ့ နှစ် ၉၀- ပြည့် စာတမ်းဖတ်ပွဲက စာတမ်းတွေကို စာ တစ်အုပ်၊ စာအုပ်အဖြစ် ဖြစ်စေချင်လွန်းလှသူတစ်ယောက်ကတော့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟောဒီမှာ ကျွန်တော် ဖတ်ပြပါရစေ။ ကဲ . . . နားထောင်၊

"ရွှေကိုင်းသားဆရာတော်ရဲ့ နှစ် ၉၀- ပွဲကို ၆-ဇန်နဝါရီ-၂၀၀၂မှာလုပ်ဖို့ စတင် ဆောင်ရွက်သူက လူထုဒေါ်အမာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့ လူထုစိန်ဝင်းကတစ်ဆင့် ဒိုင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်က စာတမ်းတွေဖြစ်အောင် ပါးစပ်နဲ့ လုပ်ပါတယ်။ လက်တွေ့လုပ်ရတဲ့ သူတွေက သမိုင်းပါရဂူဘွဲ့အတွက် ကြိုးစားနေကြတဲ့ ခင်ခင်စီ၊ ခင်သီတာ၊ ပိုပိုသန့်၊ ရွှေစင်ဘုန်းနိုင်၊ သူဇာမိုးအောင်ကိုကို တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အတွက် အခုစာတမ်းတွေဟာ မှတ်တမ်းရှာ၊ စာတမ်းရေး၊ စာတမ်းဖတ်တဲ့ လက်တွေ့သင်ခန်းစာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာတမ်းတွေပေါင်းပြီး စာတစ်အုပ် လုပ်တဲ့အခါ ဦးလုကိုရွှေကိုင်းသားက ရေးတဲ့ အလွမ်းစာကို နောက် ဆက်တွဲအဖြစ် ထည့်ချင်ပါတယ်"

ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းက ရွှေကိုင်းသားဆရာတော်ရဲ့ တစ်သက်တာ စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ လုပ်ရပ်ကို ဟောဒီလို အသိအမှတ်ပြု မော်ကွန်းထိုးခဲ့ရဲ့၊

"ဆရာတော်ဦးသောဘိတရဲ့ မြန်မာ့လေ့ ရှာဖွေစုဆောင်းပုံနဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်တို့ အများအကျိုးရှိအောင် ပြန်လည် ဖြန့်ဖြူးပုံကို ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်အောင် မော်ကွန်းကျွန်ရစ်ပါတယ်"

မြန်မာကျော် ကမ္ဘာသိ၊ သမိုင်းပညာရှင်ကြီး၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်း ဟာ ၁၉၅၆ ခုနှစ်ကတည်းက စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဝါးချက်ရွာအထက်က အနုရုဒ္ဓါ ကျောင်းမှာ နှစ်ညအိပ်သုံးရက်နေပြီး လေ့လာမှတ်သားပညာယူခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတရားတို မမေ့တဲ့ ဆရာကြီးရဲ့ ကျေးဇူး တရားသိတတ်မှုစိတ်ဓာတ်ဟာ လေးစား အတုယူဖွယ် ကောင်းလှပါတယ်၊ ၆-ဇန်နဝါရီ-

"ရွှေကိုင်းသားဟာ စာပေအရပ်ရပ်မှာ နှံ့စပ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်သလဲဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်၊ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို သိချင်ရင် ဒီအကြောင်းကို စာအုပ်ရေးတယ်လို့ ဆိုစကားကို သူကြိုက်တယ်၊ သိချင်လို့ရှာရင် ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ ရေးတတ်အောင် သိလာတယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ပြောတဲ့ သုတေသနလုပ်နည်းပါပဲ၊ မသိရင် ရှာပါ၊ သိတဲ့အခါ သူများသိအောင် ဝေငှပါဆိုတာ သုတေသနရဲ့ ဆောင်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၀၂က ရွှေကိုင်းသားနှစ် ၉၀- ပြည့်မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် စာတမ်းဖတ်ပွဲ က စာတမ်းတွေကို စာတမ်းတွေပေါင်းပြီး စာတမ်းတစ်အုပ်လုပ်ချင်ရှာတဲ့ ဆရာ သန်းထွန်းရဲ့ စေတနာကလည်း လေးစား ကြည်ညိုဖို့ ကောင်းပါရဲ့။ စာတမ်းဖတ်ပွဲ ပြီးတဲ့နေ့က ကျွန်တော့်မှတ်စုထဲမှာ ရေး ပေးလိုက်တဲ့ ဆရာသန်းရဲ့ လက်ရေးစာ လေးက ဟောဒီမှာဖတ်ကြည့်။

5. January. 2002

အခု ဆရာတော် ဦးသောဘိတတို့ စုပြီး လွမ်းကြတယ်။ စာတမ်းတွေကို စုပြီး ပုံနှိပ်ဖို့ ကြိုးစားကြအုံးမယ်။

သန်းထွန်း

5. January. 2002

အေဒီ ၂၀၀၂-ဇန်နဝါရီ-၂ရက်နေ့ မနက်ခင်းက တောင်သမန်အင်းဇောင်း ထိပ်က တောင်လေးလုံးကျောင်းပရိဝုဏ် ထဲမှာ 'ရွှေကိုင်းသားစာတမ်း'ဖတ်ခဲ့ ဒေါက်တာသန်းထွန်းစာတမ်းဖတ်တဲ့နေ့ဟာ ရုပ် ပုံလွှာဟာ အတိတ်ကနေ ပျံသန်းလို့ ကျွန်တော်စိတ်မျက်ဝန်းထဲမှာ မှေးမရှိုင် ဖောင် အထင်းသားပေါ်လာပါတော့ တယ်။

(၂)

သမိုင်းသုတေသနမှာ 'အထောက် အထားမခိုင်ဘဲ မပြောပါနဲ့'လို့ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်းဟာ 'ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ် စစ်တမ်းထုတ်'လို့ မှာခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း 'အထောက်အထားဟာ သုတေသနမှာ ဆရာပါပဲ'လို့ ဆိုခဲ့တာပဲ တွေ့ရတယ်။

'သုတေသနတ စည်းတမ်းတစ်ခု ထားပါတယ်။ အထောက်အထားမရှိရင် ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးခြင်း မပြုပါ'

လို့ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း က သုတေသနနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ခံယူ ထားတဲ့ သူခံယူတဲ့ သုံးသပ်ကြည့်ချက်မှုတွေ ဟာ နိုင်ငံတကာ၏ နိုင်ငံကာမှုတွေနဲ့ အင်မတန်ခေတ်မီပြီး ရှေ့ရောက်နေတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့ သုတေသနပြုချက်တွေက မြန်မာ သမိုင်း သုတေသနအတွက် သမိုင်းအလင်းပြောင့်ချက်လို့ဆိုရင် မမှားတန်ရာပါဘူး။

'မဟာသမ္မတမင်း၊ မဒ္ဒတ်မင်း၊ မမ္မသောကမင်းတို့သည် ကြီးသောအာနုဘော်ရှိတုန်၏၊

ပါးစပ်ရာဇဝင်တို့ ဘယ်လိုလက်ခံမလဲ
မအ ဖောင် သမိုင်းကိုလေ့လာ

ပါမောက္ခဒေါက်တာသန်းထွန်း
မြန်မာသမိုင်း ရှာတော်ပုံ

စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၅၅/၂၀၀၃(၇)
ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

ထိုသို့သောမင်း စင်လျက်လည်း ပျက်ခြင်းကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏ဟူ၍ဆိုသော စကားသည် အနိစ္စအစရှိသော ကမ္ဘဋ္ဌာန်း နှင့် ယှဉ်၍ ဆိုလတ္တံ့သည်ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းတို့သည် များသော အစီးအပွား ဖြစ်လတ္တံ့။ ကောင်းစွာ မှတ်ကုန် နာကုန် ရာ၏'

လို့ဆိုတဲ့ ဦးကုလားရာဇဝင်နိဒါန်းမှာ ပါတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း စာအတိုင်း သမိုင်းကို ကြည့်ရှုလေ့လာသုံးသပ်တဲ့ ဒေါက်တာ သန်းထွန်းရဲ့ ခံယူချက်မှုကို ဟောဒီလို တွေ့ရတယ်။ မြန်မာသမိုင်းအမှာစာနိဒါန်းထဲမှာ 'သမိုင်းရဲ့သဘော၊ သမိုင်းရဲ့ကမ္ဘာ' မှာ ဖတ်ကြည့်တော့ . . .

(၁) လူတိုင်း၊ သမိုင်းသိတယ်လို့ ထင် တယ်။ သူ့ဘာသာ ဘဝင်မြင့်နေတာ၊ ကိုယ်က အနေသာကြီးပါ။

(၂) အဲဒီလူတွေက သမိုင်းကို ကိုယ် လိုရာဆွဲသုံးတာ။

(၃) ကျွန်တော်တို့က အကျိုးနဲ့ အကြောင်း ဆက်စပ်ပြတယ်။ ရလဒ်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားပြီး စကြဝဠာမင်းလည်း သေတာပဲဆိုပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းစာလိုဖတ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမယ် ဆိုတာကိုလည်း တတ်နိုင်သလောက် ဖော်ထုတ်တယ်။

(၄) ကတိမလိုက်ဘူး။ အားမနာဘူး။ ချစ်လို့ မုန်းလို့ ကြောက်လို့ မသိလို့ အတိုးအဆုတ်မလုပ်ဖူး။ သိတဲ့အတိုင်း ပြောတယ်။ အဲဒီလို ရှိုးသားရမယ်လို့ ဆုံး ဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်တယ်။ ရေးသာရေးတယ်၊ အလင်းမဝင်တဲ့စာလည်း ရှိတယ်။ ကြိုးစားပြီး သူများမသိတာကို ဖော်ထုတ်တယ်။ သူများမှားတာကို ပြင်ပေးတယ်။ အဲဒါကို နားမထောင်ရင် မထောင်တဲ့လူများသာ နစ်နာမှာ ဖြစ်တယ်။

မြန်မာသမိုင်းပညာရှင်စစ်စစ်၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာ သန်းထွန်းရဲ့ သမိုင်း သုတေသနစိတ်ဓာတ်က လင်းလက်ထိန်ဝေနေဆဲပါလား။ သူ့သမိုင်းဝိညာဉ်က ခုထိ ရှင်သန်အလုပ်လုပ်နေတုန်းပါလား။ ဒီမှာ

'ကတိမလိုက်ဘူး၊ အားမနာဘူး၊ ချစ်လို့-မုန်းလို့-ကြောက်လို့-မသိလို့ အတိုး အဆုတ်မလုပ်ဘူး။ သိတဲ့အတိုင်း ပြောတယ်။ အဲဒီလို ရိုးသားရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ် ပြီးသား ဖြစ်တယ်'.

ဆိုတဲ့ ဖွင့်ဟချက်ဟာ ဒေါက်တာ သန်းထွန်း နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ သေတပန်သက်တစ်ဆုံး

'ကတိမလိုက်ဘူး၊ အားမနာဘူး၊ ချစ်လို့-မုန်းလို့-ကြောက်လို့-မသိလို့၊ အတိုးအဆုတ်မလုပ်ဘူး၊ သိတဲ့အတိုင်း ပြောတယ်။ အဲဒီလို ရိုးသားရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်တယ်' ဆိုတဲ့ ဖွင့်ဟချက်ဟာ ဒေါက်တာ သန်းထွန်း နောက်ဆုံး ထွက်သက်အထိ သေတပန် သက်တစ်ဆုံး ခံယူသွားတဲ့မှုဝါ ဖြစ်ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခံယူသွားတဲ့မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

'နယ်လှည့်ရာဇဝင်'သုံးတွဲ ပေါင်းချုပ်ထွက်လာတော့ ၉-ဇူလိုင်-၂၀၀၃ ရက်စွဲတပ်ထားတဲ့ '၂၀၀၃ ခုနှစ်အတွက် သုံးတွဲပေါင်းထုတ်ဝေခြင်းအတွက် အမှာစာ'မှာ

"အမျိုးဘာသာသာသနာ အစဉ်အဆက်ကို အဆက်မပြတ် အားပေးချီးမြှောက်တယ်ဆိုတာကို ထိပ်တန်းထားပြီး မရေးပါ။ ပြည်ရေးပြည်ရာကို လျစ်လျူ ပြုထားတဲ့ သဘော သက်ဝင်နေတယ်။ ကျမ်းတတ်ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ် အကျော်အမော်တွေ၊ စာမျက်နှာအများကြီး သုံးပြီး ရေးပေးတဲ့ ရာဇဝင်ကျမ်းနိဒါန်းတွေကို ဖတ်ရဖူးပါတယ်။ ရာဇဝင်စာအုပ်နိဒါန်း မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ်ရည်သွေး၊ ငါနဲ့ငါသာ နိုင်းစရာဖြစ်နေပါတယ်"

ကျောင်းဖွင့်ပြီး သင်ပေးလို့ မတတ်နိုင်တဲ့ သမိုင်းအမြင်သစ်ရဖို့ သမိုင်းကို စစ်ဆေးတတ်ဖို့ သမိုင်းအမြင်သစ် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရပုံကို ဟောဒီလို တင်ပြခဲ့ပေရဲ့။

"သမိုင်းဆိုတာ အထောက်အထားရှိမှ လေ့လာလို့ရတယ်။ အထောက်အထားဆိုတာလည်း ကျောက်တိုင်၊ ပေရွက်ဆိုတာတွေကို အက္ခရာတင်ပြီးထားမှ ဖြစ်တယ်။ အက္ခရာတင်ထားလို့ အဖြေပေါ်မှာ အမည်းထင်တိုင်း မှန်ရောလားလို့ မေးချင်လည်း မှန်ချင်မှ မှန်မယ်။ တမင်ရှာကြံပြီး လုပ်ဇာတ်လည်း ရှိနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် သမိုင်းလေ့လာသူဟာ အထောက်အထားကို အားကိုးလောက်တဲ့ အထောက်အထား ဟုတ်ပါ့မလားလို့ စစ်ဆေးနိုင်ရမယ်။ ဒီအရည်အချင်းကို ရအောင် ကိုယ့်ဘာသာ ကြိုးစားယူရတယ်။ ကျောင်းဖွင့် သင်ပေးလို့ မတတ်ပါ"

သမိုင်းသုတေသနမှာ သုတေသနဆန်တဲ့ သမိုင်းနည်းနဲ့ သုံးသပ်ဖို့ ဆရာသန်းထွန်းက ဟောဒီလို အကြံပေးခဲ့ လေရဲ့။

"သမိုင်းသုတေသနမှာ မှတ်တမ်းမှတ်စုပြည့်စုံအောင် ရှာပါ။ ရတဲ့ မှတ်တမ်းကို အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် အလေးအနက်ထားပြီး စစ်ဆေးပါ။ အဲဒါကိုလုပ်လို့ သိလာတဲ့အဖြေကို အားမနာပါနဲ့။ သိတဲ့အတိုင်းပြောပါ။ ထိန်ချန်ရင် သူများအပြစ်ဟာ ကိုယ့်အပြစ်ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ခုပြောခဲ့တာတွေကို ပြည့်စုံမှ သမိုင်းကောင်းတစ်ခု ထွက်လာမယ်။ အဲဒီလို မလုပ်ရင် မောင်ကုလားနောက် မောင်ကုလားပဲဖြစ်မယ်"

မြန်မာသမိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့ သမိုင်းအမြင်သစ် နဲ့ သမိုင်းစိတ်ဓာတ်ဟာ ကနေ့တိုင် လင်းလက်စိုဝေ ဖွတ်လတ်နေဆဲပါလား။

(၃)

၆-ဧပရယ်-၂၀၀၃ မှာ တောင်သမန်အင်းဇောင်းက တောင်လေးလုံးကျောင်းကလေးထဲမှာ ဆရာကြီးသန်းထွန်း ၈၀-ပြည့်မွေးနေ့ကို ကျင်းပပါတယ်။ အဲဒီနေ့ က ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း သက်ရှိထင်ရှားရှိနေစဉ်ပေါ့။ ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရေးထားတဲ့ စာတမ်းကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ပြီး ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့် စာတမ်းက ကျွန်တော့်လက်ရေးနဲ့ လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ (၃၀)တိတိ ရှိပါတယ်။ စာတမ်းနာမည်က ဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့ သမိုင်းသားသမိုင်းစိတ်ဓာတ်နဲ့ အတိတ်သမိုင်း သစ်

တူးဖော်တွေ့ရှိချက်စာတမ်းတွေ' ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာတမ်းကို ဆရာသန်းထွန်းကို ကန် တော့လိုက်တော့ ဆရာကြီးက ထိုင်နေတဲ့ ခုံကလေးပေါ်ကနေ 'ဒါ ကျွန်တော့်ကို ပေးတာလား'ဆိုပြီး ပြုံးလို့ ကျွန်တော့်ကို မေးတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အားရဝမ်း မြောက်စွာနဲ့ ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် တတ်စွမ်းသမျှ ဆရာကြီးရဲ့ ၈၀-ပြည့် မွေးနေ့မှာ ဒီစာတမ်းနဲ့ ကန်တော့တာပါ လို့ဆိုပြီး လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ပြီး ကျွန်တော် ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့ မျက်နှာပေါ်က အပြုံးရုပ်ပုံလွှာဟာ ဆရာကြီးမျက်ဝန်းထဲမှာ ပေါ်လာပြီး မျက်ဝန်းကတောင် ပြုံးလို့။ ဩော် . . . ကနေ့တော့ ဆရာကြီး သက်ရှိထင်ရှား မရှိရှာတော့ပါကလား။ ဆရာ့လုပ်ရပ် ဆရာ့သုတေသန ဆရာ့ သမိုင်းအမြင်တွေက ဒီနေ့တိုင် ခေတ်မီပြီး ခေတ်ရှေ့ရောက် နေဆဲပါ။

၁၀-နိုဝင်ဘာလ-၂၀၀၅က ဆုံးပါး ကွယ်ပခဲ့တဲ့ မြန်မာသမိုင်းပညာရှင်ကြီး ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းဟာ ၃၀- ဧပြီလ-၂၀၀၆ မှာ ကွယ်လွန်နေ့ ၅-လပြည့် နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာကြီး ကွယ်လွန်တဲ့ ၈-လပြည့်နေ့က အမှတ်တရ စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ် ထွက်လာပါတယ်။ စာအုပ် အမည်က 'ကဗျာကယာ ဂျပန်ကဗျာတစ် ရာ'ဆိုတဲ့ ဘာသာပြန်ကဗျာစာအုပ်ကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ် ကလေးရဲ့ထိပ်ဆုံးမှာ ဆရာသန်းထွန်းရဲ့ လက်ရေးမူကလေး နဲ့ . . .

အရေအတွက်က တစ်ရာ
မဟုတ်တာ ကဗျာ
ဟုတ်တယ်ဆိုတာ
ဟုတ်ပါ့ဗျာ

ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်း တစ် ဘဝလုံး မြုပ်နှံပုံအောပြီး စွမ်းဆောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ သမိုင်းသုတေသနကဖြင့် အံ့မခန်း ပါ။

၂၀၀၄-ခု ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ကလျာမဂ္ဂဇင်းမှာ သုတေသနထုံးဆိုပြီး စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာတည်း သုတေသန လုပ်နည်းကို အနှစ်ချုပ်ပြီး ရေးပြပါတယ်။ 'အဲဒီမှာ တတ်နိုင်သလောက် ရှင်းရှင်းရေး၊ အရုပ်-မြေပုံ-ဓာတ်ပုံ-

တတ်နိုင်သလောက်
ရှင်းရှင်းရေး၊ အရုပ်-
မြေပုံ-ဓာတ်ပုံ-
စာရင်းဇယား
လိုအပ်တာတွေ
စုဆောင်းထည့်ပေး
အဲဒါမှ
ကိုယ်ရေးတဲ့စာတာ
စာတမ်းကောင်းတစ်ခု
ဖြစ်လာမယ်။
ရေးပြီးရင်
သူများယတ်ထဲ
ရောက်အောင်
စာတမ်းဖတ်ပွဲလုပ်
ဟောပြောပွဲလုပ်
စာစောင်ထဲမှာထည့်
လုံးချင်းစာအုပ်ထုတ်
တတ်နိုင်သလောက်
ပျံ့နှံ့အောင်လုပ်
ပုံနှိပ်ပြီး
နည်းနည်းကြာရင်
REVISE လုပ်
EDITED
တာဆုတ်တွေ
ဆတ်လုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရင်းဇယား လို အပ်တာတွေ စုဆောင်းထည့်ပေး။ အဲဒါမှ တိုယ်ရေးတဲ့စာဟာ စာတမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာမယ်၊ ရေးပြီးရင် သူများလက်ထဲ ရောက်အောင် ...

၁။ စာတမ်းဖတ်ပွဲလုပ်
၂။ ဟောပြောပွဲလုပ်
၃။ စာစောင်ထဲမှာထည့်
၄။ လုံးချင်းစာအုပ်ထုတ်
၅။ တတ်နိုင်သလောက် ပျံ့နှံ့အောင် လုပ်
၆။ ပုံနှိပ်ပြီး နည်းနည်းကြာရင် REVISE လုပ်
၇။ EDITED စာအုပ်တွေ ဆက် လုပ်

"သုတေသနမလုပ်ရင် ဘယ်ဘာသာရပ်မှ မတိုးတက်ပါ"

ဒီလို သုတေသနစိတ်ဓာတ်ကောင်း ရှိတဲ့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းဟာ အေဒီ ၂၀၀၉-ဧပရယ်-၆ ရက်နေ့ တနင်္လာနေ့မှာ ၈၆နှစ်တင်းတင်းပြည့်ပါပြီ၊ ဆရာဟာ သက်ရှိထင်ရှားရှိရင် သူ့ မွေးနေ့မှာ တောင်သမန်အင်းဇောင်းက တောင်လေးလုံးကျောင်းရဲ့ ရင်ပြင်ထဲက စတွေ့ပင်အောက်မှာ မွေးနေ့ပွဲကျင်းပနေမှာ မြင်ယောင်နေမိပါတော့တယ်။ သြော် ... အခုတော့ ဆရာမှ မရှိရှာတော့တာ။

ဆရာသန်းထွန်းဟာ သူချစ်တဲ့ တောင်သမန်မှာ စာတမ်းကိုကိုယ်တိုင် ဖတ်ခဲ့တာပါလား။ အဲဒီနေ့ဟာ လွမ်းမောစရာပါလား။ ကျွန်တော့်နှလုံးသား နားထဲမှာ ဆရာ့စာတမ်းဖတ်သံက တောင်လေးလုံးကျောင်းရဲ့ ပရိဝုဏ်လေးထဲက ကျော်ထွက်လို့ မယ်ဇယ်ပင်ကြီးတွေရဲ့ အမြင့်ထက်ကိုတက်လို့ တောင်သမန်အင်းရေပြင်ရဲ့ ဟင်းလင်းပြင်ထဲက ကျလာတဲ့ သမိုင်းပညာရှင်ကြီးရဲ့ နှလုံးသွေးထဲက သမိုင်းသုတေသနစကားသံကလေးက

"မသိရင် ရှာပါ

သိတဲ့အခါ သူများလည်းသိအောင် လုပ်ပါဆိုတာ

သုတေသနရဲ့ ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်"

မောင်နွေထက်

နှင်းဆီဝါကဗျာစားပွဲကလေးဘေးမှာ

ပါးစပ်ရာဇဝင်ကို ဘယ်လိုလက်ခံမလဲ
မအ အောင် သမိုင်းကိုလေ့လာ

ပါမောက္ခဒေါက်တာသန်းထွန်း
မြန်မာသမိုင်း ရှာတော်ပုံ
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၅၅/၂၀၀၃(၇)

ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

ယခု ဈေးကွက်တို့သည် ချိန်ခွင်လျှာ မှန်ခြင်းဆီသို့ ရွေ့လျားသည်တု ဆိုသော အယူအဆလည်း ပျက်သွားပြီ။ ပူဖေါင်းတို့ အချိုးညီသည်ဆိုသော အယူအဆလည်း ပျက်သွားပြီ။ စီးပွားရေးကို အမေရိကန် ဒေါ်လာက ကြီးစိုးရမည်တုသော အယူအဆလည်း ယိုင်သွားပြီ။ ယင်းကို လက်ရှိ ပါရာဒိုင်းပြိုလဲမှုဟု သုံးသပ်သည်

ပါရာဒိုင်းအသစ်

မောင်စူးစမ်း

အမှတ်မဲ့ တုံ့ပြန်မှု

သိပ္ပံသီအိုရီသည် သဘာဝ အဖြစ်အပျက်တို့ကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ အဖြစ်အပျက်တို့အကြောင်းကို ရှင်းပြနိုင်သည်၊ လူမှုသိပ္ပံပညာ၌မူ ဤဂုဏ်ရည်နှစ်ပါး မရှိပေ။ ရှိလည်း အလွန်အားနည်းသည်၊ အကြောင်းမူ လူမှုလှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်သော ပလေရာတို့သည် စဉ်းစားတွေးခေါ်သောလူတွေ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူတို့သည် အမျိုးမျိုး တွေးခေါ်သည်။ အမြင်အမျိုးမျိုးရှိသည်။ အရောင်အမျိုးမျိုး ရှိသည်။

လူမှုသီအိုရီကို ရှာဖွေသည်ဆိုသည်မှာ ပါဝင်သူပလေရာအနေဖြင့် အစစ်အမှန်ကို ဘယ်လိုကြည့်သလဲ။ ဘယ်လို မြင်သလဲ ဆိုသော အချက်ကို ရှာဖွေခြင်း ဖြစ်သည်၊ တစ်နည်းပြောလျှင် လူတို့၏ ဆင်ခြင်တွေးခေါ်ခြင်းနှင့် အစစ်အမှန်တို့ ကြားဆက်စပ်မှုကို ရှာဖွေကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းအရာကို ရှေးယခင်ကပင် ဒဿနပညာရှင်တို့က ကြံဆသုံးသပ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တစ်ဖက်ကနေကြည့်လျှင် ယခု ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပုံသည် အသစ်အဆန်းဖြစ်သည်။ လူတို့၏ ဘဝ၊ အလုပ်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲကြည့်သည်။ ဉာဏ်ပညာပိုင်း အလုပ် Cógniting function နှင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုအပိုင်း Participating function တို့ ဟူ၍ ဖြစ်သည်၊ ဤနှစ်ပိုင်းတွင် အမှတ်မဲ့ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်မှု refulxivity သည် အခြေခံ ဖြစ်သည်။

ပါရာဒိုင်းပြို

လူတို့၏ သဘာဝ၌ဖြစ်ရပ်နှင့် ဖြင်ဝကို တုံ့ပြန်ရာတွင် အမှတ်မဲ့ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်သည်။ ယင်းကို reflexivity ဟု ခေါ်သည်။ ဤ အမှတ်မဲ့ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်မှုအိုင်ဒီယာသည် ... ယွင်းသော အယူအဆအချို့၊ အထူးသဖြင့် ပညာအလင်းခေတ်မှ အယူအဆအဟောင်းအချို့ကို ဝေဖန်တိုက်ခိုက်သည်၊ ... အလင်းခေတ် အခြေခံ ယူဆ... ဆင်ခြင်တုံတရား reason ၏ ... သည် ပညာကို ထုတ်... ဤအယူအဆ၏ ...

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေဖန်သည်။ ဆင်ခြင်တုံတရား၌ manipulative function ကြိုးကိုင် ခြယ်လှယ်ကစားခြင်းကို လျစ်လျူရှုထားသည် ကို ထောက်ပြသည်။

လက်ရှိဘဏ္ဍာရေး အကျပ်အတည်းသည် ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်ကစားခြင်းနှင့် လူတို့၏ အမှတ်မဲ့ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်တတ်မှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသည်ကို ဂျော့ဆိုရော့(စ်)က ရှင်းပြသည်။ ဤသို့ ရှင်းပြရင်း ပါရာဒိုင်း newparadigm အကြောင်းကို ဖော်ပြသည်။ ယခုအထိ လွှမ်းမိုးနေသော ပါရာဒိုင်းမှာ (၁) ဈေးကွက်တို့သည် ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ထွေးစေကာမူ နောက်ဆုံး၌ ဟန်ချက်ညီသွားသည်။ ဘက်ညီသွားသည်။ အချိုးအစား ပြေပြစ်သွားသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဈေးကွက်တို့သည် ချိန်ခွင်လျှာမှန်မှု equilibrium သို့ ဦးတည်ရွေ့ရှားသည်ဟု ယူဆသော ပါရာဒိုင်းဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးအခြေခံကို ပူဖောင်းဖောင်းလိုက်၊ ပေါက်ပြထွက်သွားလိုက် ပုံစံဖြင့် ကြည့်သည့်အခါ၌လည်း ပူဖောင်းတို့သည် အရောင်းအဝယ် အချိုးပြေပြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

ပါရာဒိုင်းအသစ်

ယခု ဈေးကွက်တို့သည် ချိန်ခွင်လျှာမှန်ခြင်းဆီသို့ ရွေ့လျားသည်ဟု ဆိုသော အယူအဆလည်း ပျက်သွားပြီ။ ပူဖောင်းတို့ အချိုးညီသည်ဆိုသော အယူအဆလည်း ပျက်သွားပြီ။ စီးပွားရေးကို အမေရိကန်ဒေါ်လာက ကြီးစိုးရမည်ဟူသော အယူအဆလည်း ယိုင်သွားပြီ။ ယင်းကို လက်ရှိပါရာဒိုင်းပြိုလဲမှုဟု သုံးသပ်သည်။

ပါရာဒိုင်းအသစ် ပေါ်လာပြီ။ ဤပါရာဒိုင်းအသစ်တွင် (၁) ဈေးကွက်သည် ချိန်ခွင်လျှာ မှန်ခြင်းဆီသို့ မရွေ့ရှားတော့။ ချိန်ခွင် မမှန် အချိုးပျက်မှု disequilibrium သည် ပုံမှန် ဖြစ်သည်။ (၂) ပူဖောင်းတို့သည် အချိုးအစားမညီတော့။ asymetry of bubbles ဖြစ်နေပြီ။ (၃) အမေရိကန်ဒေါ်လာမှ ရှောင်ပြေးမှု flight from dollar ရှိနေသည်။ (၄) စည်းမျဉ်းကွပ်ကဲမှု လိုလာသည်။ ဤ ပါရာဒိုင်းအသစ်ဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့သည် လှုပ်ရှားနေပြီ။ ဤပါရာဒိုင်းအသစ်ဖြင့်သာ လက်ရှိစီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကို နားလည်ရမည်။ ဤပါရာဒိုင်းအသစ်ဖြင့်သာ အကျပ်အတည်းအတွက် အဖြေနှင့် ကုထုံးတို့ကို ရှာဖွေရမည်။

အချို့ပညာရှင်တို့က ပါရာဒိုင်းအသစ်ထဲ တရုတ်စီးပွားရေး၏ အရေးပါမှုကို ထည့်သွင်းလိုကြသည်။ ကန့်ကွက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။ တရုတ်စီးပွားရေးကို ပါရာဒိုင်းအသစ်ထဲ ထည့်ရန်လည်း အမှန်တကယ် လိုအပ်သည်။ လက်ရှိ၌ပင် တရုတ်စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အရေးကြီးသော မေးခွန်းကြီးနှစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ပထမ မေးခွန်းသည် တရုတ်သည် တရုတ် ယွမ်ငွေကို ကမ္ဘာ့သုံးငွေအဖြစ် ပုံလောင်းသည်လားဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယမေးခွန်းသည် ယူအက်(စ်)၌ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော တရုတ်ပိုင်ဒေါ်လာအက်ဆက်တို့ကို ဆက်လက်ကိုင်ထားမလား။ သို့တည်းမဟုတ် ထုတ်ရောင်းပစ်မည်လားဟူ၍ဖြစ်ရာ ဤတွင် ပါရာဒိုင်းအသစ် အကြောင်း အကျဉ်းပြီးပြီ။

မောင်စူးစမ်း

မနက် ၉ နာရီ တွင် လည်စီးတပ်
ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ပြီး လက်ဆွဲအိတ်ကြီးကိုင်ကာ
ရုံးမသွားရလျှင် မနေတတ်သူ

ယူနက်စကိုအတွေ့အကြုံများ

ဦးသက်ထွန်း (အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး)

အငြိမ်းစား မယူနိုင်သူ
Rao the Non-Retiree

ကျွန်တော် ယူနက်စကို၌ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး Govinda Rao ကို မတွေ့ဖူးမီ ကျွန်တော့်ခရီးသည် ၎င်း၏ ဇနီးအား Avon အလှအပပစ္စည်း အိမ်တိုင်ရာရောက် ရောင်းသူအဖြစ် သိရှိနှင့်လေပြီ။

တစ်မနက် ကျွန်တော် ကြောင်အိမ်လှေကားမှ ဆင်းလာစဉ် ကျွန်တော့်ဇနီးက ၎င်းအား နှုတ်ဆက်ပေး၏။

"မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ၊ Excellency" ဟု ဝီပြင်သေသပ်သော မျက်နှာ၊ စူးရှသည့် မျက်လုံးပိုင်ရှင် အသက် ၅၀ ခန့်ရှိ ဆာရီဝတ် အိန္ဒိယ အမျိုးသမီးက နှုတ်ဆက်၏။

"မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ"ဟု ပြန်နှုတ်ဆက်ရင်း ဘာအကြောင်းကြောင့် အခွန်မဲ့လခ ဒေါ်လာ ၆၀၀၀ ကျော်ရ DADG ၏ ဇနီးက ကော်မရှင်စား Avon အလှအပပစ္စည်း အိမ်တိုင်ရာရောက် ရောင်းသူအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေရသနည်းဟု တွေးမိ၏။ ဤအလုပ်မှာ ပါရီ၌ အလတ်တန်းစား မုဆိုးမတို့က ပင်စင်ကို ဖြည့်စွက်ရန်လည်း တစ်ပေါက်တစ်လမ်း၊ နိုင်ငံခြား VIP ဇနီးတို့နှင့် ဆက်လက်ဆက်ဆံရန်လည်း တစ်နည်းဖြင့် လုပ်သည့် အလုပ်မျိုးဖြစ်၏။

နောင်မှ Boulevard Saint Germain ပေါ်ရှိ Latin American House ၌ ကျင်းပသော တတိယ ကမ္ဘာ သံရုံးစည်ခံပွဲတစ်ခု၌ Rao နှင့် တွေ့၏။ (ဂျပန်မှ အာရှနှင့် အာဖရိကန်တို့မှာ ဒီတို့၏ သီးသန့် Club Housse ဆောက်ရန် ငွေကြေးမတတ်နိုင်၍ လက်တင်အမေရိကပိုင် အဆောက်အဦကို ငှားရမ်းပွဲ လုပ်လေ့ရှိ၏။

" Excellency အတွက် တစ် လုပ်ပေးနိုင်တာရှိရင် သိဝါရ တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြော ပြောင်စပြုသည့် အိန္ဒိယ တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ယူနက်စကိုသံအမတ်အဖွဲ့၏

www.burmeseclassic.com

သော ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်၏။

သူ တကယ်ပြောမှန်း မသေချာသော်လည်း "ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"ဟု ဖြေကြားလိုက်၏။

နောက်တစ်ခါ တွေ့သောအခါ အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွား၏။ သူက D-3 အဆင့်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ADG ဖြစ်လာ၍ ကျွန်တော်က D-1 အဆင့် အာရှညွှန်မှူးလောင်း ဖြစ်လာ၏။

ဘန်ကောက်မှ ပါရီသို့ ညွှန်ချုပ်နှင့်သွားတွေ့သည့်အခါတိုင်း ၎င်းက တွေ့ခိုင်းသည့် ADG များ အနက်၊ Rao လည်း ပါ၏။ ၎င်း၏ ရုံးခန်းကြီးထဲ ဝင်သွားသောအခါ ၎င်းက ထိုင်ရာမှ တစ်ဝက်သာ ထ၍ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး "ညွှန်ချုပ်က ဘာပြောသလဲ?"ဟု မေး၏။

"ညွှန်ချုပ်က D-2 အဆင့် မပေးနိုင်တာ ဝမ်းနည်းတယ်လို့ ပြောတယ်"

၎င်း၏ မျက်နှာ လင်းသွားပြီး " D-1 အဆင့်လည်း တစ်လ ဒေါ်လာ ၅၀၀၀ လောက် ပါဝင်ပါတယ်။ အိမ်ရှာတဲ့အခက်အခဲရှိရင် ၊ ကျွန်တော့ကို ပြောပါ" ဟု မှာ၏။

သို့နှင့် အာရှတိုက်သား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အာရှဌာနခွဲမှူးလောင်းအား "ပြုံး" ခန်းနိဂုံးချုပ်၏။

နောက်နှစ်အတော်ကြာအတွင်း ဇနီးသည်များမှတစ်ဆင့် ရံဖန်ရံခါ ပွဲလမ်းတို့၌ သူ့ကို တွေ့ရ၏။ ယူနက်စကို၌ကား တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူး၏။ ကဲဘီနက် အတွင်းဝန် Chika Bekri ၏ အခန်းထဲ၌ ဖြစ်၏။ ညွှန်ချုပ်က ဘေးအခန်းမှ ရုတ်တရက် ဝင်လာပြီး ရှေ့အခန်းဝ၌ Rao ရပ်နေသည်ကိုတွေ့ရသော် "You, Rao..." ဟု ဆိုကာ ရပ်တန့်သွား၏။ ပြောစရာရှိသော်လည်း ဘာမှန်း မသိ မေ့သွားပုံရ၏။ Rao ၏ အတော်များများ တုန်လှုပ်သွားပြီး "Yes, Your Excellency" ဟူသော စကားသာ ထွက်လာ၏။ သူ့သံအမတ် အတော်များများ တွေ့နေပုံရ၏။

ယူနက်စကို၌ အနှစ် ၃၀ ကျော် အမှုထမ်းပြီး Rao သည် ပင်စင်မြောက်များစွာဖြင့် အငြိမ်းစားယူ၏။ နောက်ကြားရသည်မှာ ၎င်းသည် Cite University ရှိ အိန္ဒိယ ကျောင်းဆောင် အဆောင်မှူး အဖြစ် သွားနေပြီး ၎င်း၏ အိမ်ကို ငှားရမ်းထားသည်။

၎င်းအား နောက်တစ်ခါ ယူနက်စကို၌တွေ့ရသည်မှာ အမှုဆောင်အဖွဲ့အစည်းဝေး၌ အိန္ဒိယကိုယ်စားလှယ် T.N Kaul နောက်တွင် ထိုင်၍ သူ့ဆရာသစ်၏ ဖန်ခွက်ထဲ ရေဖြည့်ပေးနေစဉ် ဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ယခင် ဆရာညွှန်ချုပ်နောက်တွင် ထိုင်၍ ကဲဘီနက် မှတ်တမ်းကြီးကို လှန်လှောနေလေ့ရှိ၏။ ယခု ရေဖြည့်နေရာ M'Bow က " Rao တစ်ယောက် ဘာများ လုပ်နေပါလိမ့်"ဟု ရေရွတ်လေသည်။

Govinda Rao သည် မနက် ၉ နာရီတွင် လည်စီးတပ် ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ပြီး လက်ဆွဲအိတ်ကြီးကိုင်ကာ ရုံးမသွားရလျှင် မနေတတ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် Uma Rao သည် သူ့ယောက်ျား၏ သံတမန်ဆိုင်းဘုတ်ပါရုံးကားကို ဟိုနေရာထိုးရပ် ဒီနေရာထိုးရပ်၍ရသော parking ticket များကို ဆွဲမထုတ်ရလျှင် မနေနိုင်သူ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဦးသက်ထွန်း (အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး)

ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်၏ ခန္ဓာဗေဒ

ဘသန်းတင်

"ကျွန်တော်သည် စာရေးရသည်ကို ငြီးငွေ့လာလျှင်၊ ဝတ္ထုဖတ်ရသည်ကို ပျင်းလာလျှင်၊ သမိုင်းရာဇဝင် စသည်တို့ ဖတ်ရသည်ကို ရှုပ်ထွေးလာလျှင်၊ ဒဿန အဘိဓမ္မာစသည်တို့ ဖတ်ရသည်ကို မောပန်းလာလျှင်၊ ကဗျာဖတ်ရသည်ကို ရိုးလာလျှင်၊ အခြားအခြားသော စာအမျိုးအစား များကို ဖတ်၍ အီလာလျှင် ရသစာတမ်း များကို ကောက်ဖတ်ဖြစ်ပါသည်။

အက်ဆေးကို ရသစာတမ်း၊ စာတမ်း ငယ်၊ အစမ်းစာ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ပြန်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ရသစာ တမ်းဆိုသည့် စကားလုံးကို သဘောကျပါ သည်"

မြသန်းတင် (၁၉၂၉-၁၉၉၈)

ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး မြသန်းတင်၏ အထက်ပါစာပိုဒ်လေးသည် ကျွန်တော်တို့ အမြတ်တနိုး လေ့လာဖတ်ရှုရေးသားနေသည့် ရသစာတမ်းများ အတွက် အကောင်းဆုံး ဖွင့်ဆိုချက်၊ အကောင်းဆုံး မိတ်ဆက်စကား ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ အက်ဆေးကို အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံဖွင့်ဆိုနေသော်လည်း ဆရာ မြသန်းတင်က ရသစာတမ်းဟူသည့် စကားလုံးကိုသာ အကြိုက်ဆုံးဟု ပြောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဆရာ၏ အဆိုအမိန့်ကို အပြည့်အဝ လက်ခံပါသည်။ အက်ဆေးတစ်ပုဒ် အလွန်ပြောင်မြောက်သည့်အခါ ဇာတ်လမ်းကျောရိုးမရှိသော ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ်နှင့် တူနေတတ်ပါသည်။ စာမျက်နှာနည်းပါးသော်လည်း ခံစားမှုရသတစ်ခု စူးစူးနစ်နစ် ထိထိရှရှ ပေးနိုင်စွမ်းသည့် ထိုအရေးအသား ထိုစာကို ရသစာတမ်းဟု ခေါ်ခြင်းသည် အသင့်လျော်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ရသစာတမ်းသည် ခံစားမှုရသကို အထိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပေးနိုင်ပြီး ရသနှင့်အတူ အသိအမြင်တစ်ခုခုကို ပေးစွမ်းနိုင်သော စာပေအမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖတ်ရှုလျှင် စာရေးဆရာ ပြောပြသော ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်အတိုင်း မျောပါသွားရပါသည်။ ဝတ္ထုတွင်ပါဝင်သော ဇာတ်ကောင်များနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ကာ သူတို့ငိုလျှင် ပျော်ရသည်။ သူတို့ [illegible] ရသည်။ သူတို့ငိုလျှင် လိုက်ငို [illegible] ထဲတွင် ပီတောက်ပန်း [illegible] နေလျှင် ပီတောက် [illegible] သည်။ ဝတ္ထုထဲတွင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

ရန်နှင့် နှင်းဆီပန်းရနံ့များ ရှူခွင့်မရှိပါ။

ရသစာတမ်းဖတ်ရသည်မှာ ရာဇဝင်၊ သမိုင်းစသည်တို့ကို ဖတ်ရသည်နှင့်လည်း မတူပါ။ ရာဇဝင်၊ သမိုင်းစာအုပ်များကို ဖတ်ရသည့်အခါ စာဖတ်သူသည် ထိုစာအုပ်၏ ကန့်သတ်ချက်ဘောင်အတွင်း ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ပုဂံခေတ်၊ အင်းဝခေတ် စသည့် ခေတ်ကာလကန့်သတ်ချက်များ၊ မြန်မာသက္ကရာဇ်၊ ခရစ်နှစ်များ၏ အချိန်ကာလသတ်မှတ်ချက်များထဲတွင် စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် ပိတ်မိသွားတတ်ပါသည်။ ဘုရင်ဧကရာဇ်၏ အမိန့်စာချွန်လွှာများ၊ မိဖုရား၏ အကောက်ကြံမှုနှင့် အလိုရမ္မက်များ၊ သားတော်များ၏ ရမ်းကားဆိုးသွမ်းမှု၊ အမတ်တို့၏ ခြေထိုးမှု၊ မင်းမှုထမ်းတို့၏ နိုင်လိုမင်းထက်ပြုကျင့်မှု၊ ပြည်သူတို့၏ ဆင်းရဲကျပ်တည်းမှု စသည့် ပုံရိပ်မျိုးစုံ တွင် ချာချာလည်ကာ မူးနောက်ရီဝေသွားတတ်သည်ဟု ဆရာမြသန်းတင့်က အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြပါသည်။

အက်ဆေး၏ မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး ဝတ္ထုများ၊ ကဗျာများနှင့်မတူဘဲ လမ်းခွဲထွက်သွားသည့် စာပေပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ လူ့ဘဝ လူ့လောကတွင် အဖြစ်အပျက်မျိုးစုံ၊ ဇာတ်လမ်းမျိုးစုံ တွေ့ကြုံဖြတ်သန်းရသော်လည်း ထိုအဖြစ်အပျက်အားလုံး ဇာတ်လမ်းအားလုံးကို ကဗျာရေးဖွဲ့၍ မရနိုင်ပါ။ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ ရေးသားထုတ်ဝေရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထိုသို့သော အခြေအနေနှင့် တွေ့ကြုံဆုံစည်းသည့်အခါတွင် မတိုလွန်းမရှည်လွန်းသော ရသစာတမ်း များ ရေးဖွဲ့၍ ဖြေသိမ့်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ရေးဖွဲ့ခြင်းဖြင့် စာရေးသူ ခံစားနေရသော ရသ(သို့မဟုတ်) ဝေဒနာကို စာဖတ်သူတို့အား မျှဝေပေးနိုင်ပါသည်။ ရသစာတမ်းတွင် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်များ၊ အလှည့်အပတ် အကွေ့အကောက်များ၊ ကာရန်နဘေများ၊ ဆုံးမစကားများ မပါသော်လည်း စာဖတ်သူများကို တွေးတော ဆင်ခြင်စရာ ခံစားနားလည်စရာများ မျှဝေပေးနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ပေးနိုင်လျှင် ရသစာတမ်း၏ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ပါသည်၊ ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် မူးနောက်ရီဝေသွားသည်ဟု ဆိုလျှင် ထိုရသစာတမ်းသည် ရသစာတမ်း မဟုတ်နိုင်ပါ။

ဆရာမြသန်းတင့်က "ရသစာတမ်းကို ဖတ်ရခြင်းသည် အခြားအခြားသော စာပေအမျိုးအစားများကို ဖတ်ရသည်နှင့် မတူပါ။ အခြားအခြားသော စာများသည် ဖတ်ဖန်များလာလျှင် အီသွားတတ်ပါသည်။ ရသစာတမ်းကား ကျွန်တော့်အဖို့ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ ဘယ်အချိန်တွင်မှ အီသည်၊ ရိုးသည်၊ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းသည်၊ ပျင်းစရာကောင်းသည်၊ မူးနောက်ရီဝေသွားသည် အဝေးသို့ရောက်သွားသည်၊ ဘောင်ခတ်ခံထားရသည်၊ သူများနရီစည်းချက်ထဲ ဝင်ကရသည်ဟူ၍ မရှိပါ" ရေးခဲ့ပါသည်။

ကမ္ဘာကျော် ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုရှည်ကြီးများကို မြန်မာပြန်ဆိုရေးသားခဲ့သည့် စာရေးဆရာကြီးမြသန်းတင့်က ရသစာတမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဤကဲ့သို့ ဆန်းစစ်တင်ပြထားခြင်းမှာ စာပေတန်ဖိုး အလွန်ကြီးမားသည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ကမ္ဘာကျော် "စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လေရူးသုန်သုန်၊ မြေပြည်တော်မျှော်တိုင်းဝေး" စသည့် ဝတ္ထုကြီးများကို အောင်မြင်စွာ မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သည့် ဆရာမြသန်းတင့်က စာမျက်နှာ

အနည်းငယ်သာရှိသည့် ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြခြင်းမှာ အလွန်မှတ်သားလောက်ပါသည်။ အရှည်လျားဆုံး ဝတ္ထုကြီးများကို မြန်မာပြန်ဆိုရေးသားခဲ့သည့် စာရေးဆရာကြီးတစ်ယောက်က အတိုဆုံး ရသစာတမ်းများကို ဤကဲ့သို့ ရှုမြင်သုံးသပ်ခြင်းကြောင့် ရသစာတမ်းရေးရန် ကြိုးစားနေသူများ အားတက်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့ပြင် "ရသစာတမ်းကို ဖတ်ရခြင်းသည် လွတ်လပ်သော ခံစားမှုတစ်မျိုးကို ပေးပါသည်။ ရသစာတမ်းဆရာကလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောသွားပါသည်။ အကြောင်းအရာကလည်း အမျိုးစုံပါသည်။ မြေဖြူခဲတစ်ခဲအကြောင်း ပါချင်ပါမည်။ တံခါးအိုကလေးတစ်ချပ်အကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မျှော်စင်တစ်ခုအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အိမ်ရှေ့ခြံထဲက သပိတ်လွယ်ငှက်ကလေးအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ဘုရင်တစ်ပါးနှင့် ခေါင်းဖြတ်စက်အကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မိုးရေထဲတွင် သမ်းလျှောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ သမိုင်းဆရာ၏ တာဝန်အကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ စာအုပ်ဈေးတန်းအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ ကျေးလက်တွင် လှည်းစီးခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ပိတောက်ပွင့်ချိန် အလွမ်းအကြောင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ရသစာတမ်းက ကိုင်တွယ်သော အကြောင်းအရာသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မဆန်၊ ပုဂ္ဂလိက မဆန်။ လူကင်းချင်းသဘော မဆန်ပါ"ဟု ဆရာမြသန်းတင့်က ဆက်လက်ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာမြသန်းတင့်သည် ရသစာတမ်း၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မဆန်မှု၊ ပုဂ္ဂလိကဆန်မှုကို အပြောမဟုတ် အလုပ်နှင့် သက်သေပြခဲ့ပါသည်။ ဆရာ ဘာသာပြန်ခဲ့သည့် "နိုင်ငံတကာ ရသစာတမ်းငယ်များ"စာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ရသစာတမ်းများက ထိုအချက်ကို သက်သေခံနေပါသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ရသစာတမ်း (၂၆) ပုဒ်ကို အင်္ဂလိပ်-မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် ယှဉ်တွဲဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုရသစာတမ်းများမှာ ကြီးကျယ်ထင်ရှားသော အကြောင်းအရာများကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ လူတိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တွေ့နေမြင်နေကျ အကြောင်းအရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် သစ်ပင်များ၊ စာပေလေ့လာမှု၊ ကျွန်တော့်အဖေ၊ သူခိုး၊ ဘောလုံးပွဲ၊ အနုစကား၊ ကျေးရွာထမင်းဆိုင်လေး၊ ဆည်းဆာဖုန်၊ ဘဲမ၊ ဆေးတံသောက်ခြင်းနှား၊ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း၊ ဟိုတယ်ခန်းတစ်ခန်းဇာတ်သမား၊ မြေပဲ၊ ဂီတကို ခံစားခြင်း စသည်တို့သည် လူ့ဘဝ၏ အရိုးဆုံး အရှင်းဆုံး မြင်ကွင်းများကို ရေးဖွဲ့ထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး ဇေယျသည် ဤသို့သော အရေးအဖွဲ့တွင် အလွန်ကလောင်စွမ်းထက်ပါသည်။ ဆရာဇေယျ၏ "မြန်မာ့မျက်ပွင့်"စာအုပ်မှ "ကောက်ရိုးနွယ်"သည် မြန်မာစာပေလောက၏ အစောဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံး ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ စာပေ လေ့လာလိုက်စားသူတိုင်း၊ စာရေးဆရာ၊ တက္ကသိုလ်ဆရာတိုင်း ကောက်ရိုးနွယ်ကို မြတ်နိုးကြပါသည်။ ကောက်ရိုးနွယ်လေး အား အားမာန်ကို ဆရာဇေယျက တဆောင်ချက်ပိုင်ပိုင် ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ စာဖတ်သူ၏ မျက်လုံးထဲတွင် ကောက်ရိုးနွယ်လေး တကယ် ရှင်သန်နေဘိသကဲ့သို့ ခံစား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပါသည်။ ဆရာဇေယျသည် ကောက်ရိုးနွယ်လေး၏ ရိုးသားပုံနှင့် အောက်တန်းကျပုံကို ဖော်ပြကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လယ်သူမလေးတစ်ယောက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ စာပန်းချီရေးခြယ်ပြခဲ့ပါသည်။

ကောက်ရိုးနွယ်ကို မြတ်နိုးလေးစားသော စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာများထဲတွင် ကွယ်လွန်သူကဗျာဆရာ ဒေါင်းနွယ်ဆွေလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ကျောင်းဆရာဘဝတွင် ကောက်ရိုးနွယ်ကို သင်ကြားပို့ချပေးရသည့်အခါတိုင်း စိတ်ခံစားမှု တက်ကြွလန်းဆန်းလာသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် "ကောက်ရိုးနွယ်ကို ဖတ်ရသည်မှာ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရသည်နှင့် မတူဘဲ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရသည်နှင့် တူနေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဤ "ကောက်ရိုးနွယ်"ကဲ့သို့သော လေးနက်ပြည့်ဝသည့် ကဗျာတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ရေးဖြစ်အောင် ရေးမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချမိခဲ့သည်။ ရေးကွင်းရေးကွက်ကိုလည်း အမြတ်တနိုး ရှာဖွေကြံဆခဲ့သည်။ စာရေးသူ၏ "အညာတရ မြင်းခွာနွယ်"ကဗျာသည် ဆရာဇေယျ၏ "ကောက်ရိုးနွယ်"မှ ဆင်းသက်လာသော ကဗျာနွယ်တစ်နွယ်ဟု ဆိုက ပို၍ မှန်ကန်လေးနက်ပေမည်"ဟု အကျယ်တဝင့် ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဆရာဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် "ကောက်ရိုးနွယ်"ကို အလွန်လေးစားမြတ်နိုးသဖြင့် ဆောင်းပါးဟု မမြင်တော့ဘဲ ကဗျာဟု ထင်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ "အညာတရမြင်းခွာနွယ်သည် ဆရာဇေယျ၏ ကောက်ရိုးနွယ်ကဗျာကို ဖတ်ရှုရာမှ ပေါက်ဖွားနွယ်ကူးလာသော လှုံ့ဆော်ကွန့်မြူးချက်တစ်ရပ်သာ ဖြစ်ပါသည်"ဟုလည်း ဝန်ခံခဲ့သည်။ စကားပြေအရေးအသား ပြေပြစ်လှပချောမွေ့လျှင် စကားပြေနှင့် မတူတော့ဘဲ ကဗျာနှင့်တူလေ့ရှိကြောင်း ကဗျာဆရာကြီး ဒေါင်းနွယ်ဆွေက မီးမောင်းထိုးပြခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဆရာဇေယျသည် "ကောက်ရိုးနွယ်"ကို စကားပြေဖြင့် လှပစွာ ရေးဖွဲ့ခဲ့သော်လည်း ကဗျာဆရာဒေါင်းနွယ်ဆွေက ကဗျာဟုပင် ထင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်၏ စကားပြေသည် ကဗျာတစ်ပုဒ်နှယ် ပြေပြစ်ချောမွေ့ရန် လိုအပ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ် ရသမြောက်စွာ ရေးဖွဲ့နိုင်ရေးအတွက် အရေးကြီးသော အချက်(၃)ချက်ရှိသည်ဟု ပညာရှင်များ ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ ရသစာတမ်းရေးမည့် ရသစာတမ်းဆရာသည် ပထမဆုံး စကားပြေ အရေးအသား ပြေပြစ်ချောမော ကောင်းမွန်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤသည်မှာ ရသစာတမ်းဆရာအတွက် အရေးအကြီးဆုံး လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ မြန်မာစာ ဝါကျဖွဲ့ထုံးကို ခြေခြေမြစ်မြစ်မသိဘဲ ရသစာတမ်းရေးလျှင် ခဲကျိုးခင်းထားသည့် လမ်းပေါ်တွင် လှည်းစီးရသည်နှင့် တူနေပါလိမ့်မည်။ ပြေပြစ်လှပသော၊ ထိမိပေါ်လွင်သော၊ ကျစ်လျစ်ပေါ့ပါးသော စကားပြေအရေးအသားသည် ရသစာတမ်းကောင်းတစ်ပုဒ်၏ ဂုဏ်ဖြပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ် အပီအပြင် ရေးဖွဲ့ချင်လျှင် ပုလဲလုံးလေးများ သီကုံးထားသကဲ့သို့ လှပကျော့ရှင်းနေသည့် စကားပြေရေးသားနိုင်ရပါမည်။

ရသစာတမ်းကောင်းတစ်ပုဒ်၏ ဒုတိယအရေးကြီးသော အချက်မှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ အကြောင်းအရာတစ်ခုသို့ လိမ္မာပါးနပ်စွာ နှီးနွယ်ဆက်စပ် ကူးပြောင်းတတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤအချက်မှာ

စင်တင်ပြဇာတ်နှင့် သဘောချင်း တူပါသည်။ ဇာတ်ကွက်ကူးပြောင်းတိုင်း ကားလိပ်ချ မီးမှိတ်နေ၍ မဖြစ်ပါ။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် အကူးအပြောင်းကို ရောင်စုံမီးဆလိုက်များဖြင့် အလင်းအမှောင်ကစားကာ ပြောင်းမှန်းမသိ ပြောင်းခြင်းသည် အနုပညာမြောက်ပါသည်။ ရသစာတမ်းဆရာသည်လည်း တငြိမ့်ငြိမ့်စီးနေသည့် ရေစီးကြောင်းတွင် ကျွမ်းကျင်စွာ ပဲ့ကိုင်လှော်ခတ်သကဲ့သို့ ရသစာတမ်း၏ လမ်းကြောင်းကို ပညာသားပါပါ ပြောင်းလဲဆက်စပ်နိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

ရသစာတမ်းဟူသည် ရှည်လျားထွေပြားခြင်းမရှိဘဲ ကျစ်လျစ်တိုတောင်းသော ထုံးစံရှိပါသည်။ ရသစာတမ်းသည် ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ်ခန့် ရှည်လျားနေလျှင် ရသစာတမ်း မဟုတ်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ရသစာတမ်းတွင် အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းပြီးလျှင် ထိုစာတမ်း နိဂုံးချုပ်ရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပိုင်းသည် ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်အတွက် တတိယ အရေးအကြီးဆုံးအပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပိုင်းကို ထိထိမိမိ မရေးနိုင်လျှင် ထိုရသစာတမ်းမပီပြင်နိုင်ပါ။ ထိုသို့ မဖြစ်ရေးအတွက် အကြောင်းအရာ ကူးပြောင်းပြီးလျှင် တွေးစရာတစ်ခု (သို့မဟုတ်) တွေးစရာအများအပြား ပေးနိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပိုးဥလေးတစ်ခုထဲမှ ပိုးချည်မျှင်ကလေးတစ်မျှင် ဆွဲထုတ်လိုက်သကဲ့သို့ အတွေးစများ ပေးထားခဲ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့မှသာ စ၊ လယ်၊ ဆုံး သိပ်သည်း ကျစ်လျစ်ပီပြင်သော ရသစာတမ်းကောင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ စာဖတ်သူ၏ ရင်တွင်ခံစားချက်များ တသိမ့်သိမ့် ရိုက်ခတ်နေမှသာ ထိုရသစာတမ်း ရသမြောက်နိုင်ပါသည်။ ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ် ဖတ်ရှုပြီးလျှင် စာဖတ်သူ၏ ရင်ထဲတွင် တွေးစရာအတွေးများ ကျန်ရစ်နေမှသာ ထိုရသစာတမ်းရှင်သန်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာဇေယျ၏ 'ကောက်ရိုးနွယ်'သည် ထိုအချက်များနှင့် ညီညွတ်သော ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး 'ကောက်ရိုးနွယ်'က ပေးခဲ့သည့် အတွေးများသည် ယခုတိုင် ကျွန်တော်တို့၏ ရင်ထဲတွင် ရှင်သန်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ 'ကောက်ရိုးနွယ်'သည် ကျွန်တော်တို့အားလုံး စံနမူနာထားရသည့် ရသစာတမ်းဖြစ်ပြီး 'ကောက်ရိုးနွယ်'ကို အစားထိုးနိုင်သော ရသစာတမ်း မရှိသေးဟု ထင်မိပါသည်။ ဤသည်မှာ ရသစာတမ်းကောင်းတစ်ပုဒ်၏ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ဂုဏ်ဖြပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဘသန်းထော်

ကိုးကား

၁။ သက်တံရောင်စာတမ်း၊ ကြည်နိုင် ၁၉၉၃
၂။ လမင်းကို ထရံပေါက်မှ ကြည့်ခြင်း မြသန်းတင့်၊ ၂၀၀၀
၃။ နိုင်ငံတကာရသစာတမ်းငယ်များ မြသန်းတင့်၊ ၂၀၀၃
၄။ အညာတရ မြင်းခွာနွယ်၊ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၁၉၆၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Shared joy is double joy and
shared sorrow is half-sorrow
(Swedish Proverb)

"ပျော်စရာကို မျှဝေပေးခြင်းက ပျော်စရာကို နှစ်ဆတိုးစေတယ်။
ပူဆွေးသောကကို မျှဝေယူခြင်းက
သောကကို တစ်ဝက်လျော့စေတယ်"

ပန်းစည်းကလေး

ခင်စောတင့်

ကျွန်မက ကျွန်မရဲ့ မွေးနေ့ကို ချစ်ခင်သူတွေ ရုတ်တရက် ပျော်ရွှင်သွားရအောင် ဘယ်လို ဖန်တီးရမလဲဆိုတာကို အမျိုးမျိုး စိတ်ကူးပြီး Surprise လုပ်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ သူတို့ ပျော်သွားကြတာ တွေ့ရရင် ကျွန်မ လည်း ပျော်ရွှင် ကြည်နူး သွားရမြဲ ပါပဲ။

သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ ကျွန်မကို Surprise လုပ်တဲ့သူတော့ သိပ်မရှိလှပါဘူး။ သူတို့ က ရိုးရိုးကြီးတွေဆိုတော့ ကျွန်မလို စိတ်ကူးမယဉ်တတ်ကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။ နီးနီးမဝေးမှာနေတဲ့ သူငယ်ချင်း မညွန့်ရည်တတော့ ကျွန်မ ပန်းကြိုက်တတ်တာ သိသူဖြစ်လို့ ဈေးသွားရင်း ရေမွှေး နှင်းဆီတွေ ဝယ်လာပြီး ဝင်ပေးသွားတတ်ပါ တယ်၊ သားရဟန်းကတော့ ကျွန်မကြောခက Surprise လုပ်တတ်လို့ ရုတ်တရက် ဝမ်းသာရအောင် ဖန်တီးတတ်လာပါတယ်။ စာအုပ်ကလေးတွေ ရုတ်တရက် ပို့နိုင်တတ်တာ၊ နိုင်ငံခြားက ပြန်ကြွလာသော ချောကလက်ဗက်ရုံမှာ ချောကလက်ပေါ်မှာ ကျွန်မနာမည်ရေးခိုင်းလာပြီး Surprise လုပ်တတ်တာတွေကြောင့် ပျော်စရာလေးတွေ ဖြစ်ရပါတယ်။

ဒီနှစ် ကျွန်မရဲ့ (၇၂)နှစ်မြောက် မွေးနေ့မှာ ယောဆရာတော်ရဲ့ ကျောင်းမှာ ဆေးပဒေသာပင် စိုက်ခဲ့ပါတယ်။ နေ့လယ်မှာ နှစ်စဉ်ကျွေးနေကျဖြစ်တဲ့ နေ့ လယ်စာကို Feel မှာ သူငယ်ချင်းတွေကို ကျွေးပါတယ်။ ခြေထောက်ကျိုးသွားလို့ မလာနိုင်တဲ့ သူငယ်ချင်းဆီကိုလည်း မုန့်တွေ၊ စာအုပ် လက်ဆောင်တွေနဲ့ သွားပြီး တွေ့ကြပါတယ်။ ညနေ (၃)နာရီလောက်မှာ ပုဂံကို ရောက်နေတဲ့ သားရဟန်းက မွေးနေ့ အမှတ်တရ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောပါတယ်။ Australia က သူငယ်ချင်းကလည်း ဖုန်းနဲ့ Happy Birthday လုပ်ပါတယ်။

ညနေ (၄)နာရီကျတော့ ပန်းစည်း တစ်စည်း ရုတ်တရက် ရောက်လာပါတယ်။ ထိုင်းကလာတဲ့ Lily ပန်းအဝါတွေ ဖြစ်ပါ တယ်။ တန်ဖိုးကြီးမှာပါပဲ။

Card လေးပါပေမယ့် ပို့တဲ့သူနာမည် မပါ ပါဘူး။ လာပို့တဲ့ကလေးက ပန်းဆိုင်က ဒီလိပ်စာနဲ့ ပို့ပေးခိုင်းလို့ လာပို့တာပါတဲ့။ ဘယ်သူပို့သလဲဆိုတာကို ဝမ်းသာကြည်နူး ရတဲ့ကြားကပဲ ပဟေဠိဖြစ်ရပါပြီ။ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်လည်း စဉ်းစားလို့ မရသလို ညစာစားဖို့ ရောက်လာတဲ့ မိသားစုတွေကလည်း ဝိုင်းပြီးစဉ်းစားပေးနေကြပါတော့ တယ်။

သူငယ်ချင်းတွေက နေ့လယ်က လက်ဆောင်ကလေးတွေ ပေးပြီးပါပြီ။ ပန်းတွေ ဝယ်လာပေးတတ်တဲ့ မညွန့်ရီကလည်း ဆားငန်သီးဘူးကြီး ပေးပြီးသွားပါပြီ။ စာဖတ်ပရိသတ် တူမလေးယုယုကလည်း အိမ်ကိုလာပြီး မြန်မာလုံချည်လေး ပေးသွားပါပြီ။ မွေးမိတ်ဆွေ ဦးလူမော်ကလည်း အိမ်ကိုလာပြီး အရှင်ဇဝနရဲ့ "ပညာသိနဲ့ သညာသိ"စာအုပ်ကြီးနဲ့ မုန့်တွေလာပေးပြီးသွားပါပြီ။ သားသမီးတွေက အမေ လှူ ချင်တာ လှူရအောင် ငွေတွေနဲ့ ကန်တော့ ပြီးပါပြီ။

တစ်ခါက ဖတ်ဖူးထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးကို သတိရလိုက်ပါတယ်။ ဆင်းရဲလို့ ဆေးတက္ကသိုလ် မတက်နိုင်တဲ့ ကျောင်းသားလေးကို ချမ်းသာသူတစ်ယောက်က ပညာသင်ဖို့ ထောက်ပံ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ နာမည်ကိုတော့ လုံးဝ မသိစေရပါ။ ကျောင်းသားက သူ့ကို လုံးဝ မသိပါဘူး။ သူကတော့ ကျောင်းသားလေးကို လိုက်ပြီး လေ့လာကြည့်တတ်ပါတယ်။ ဘဏ်မှာ ထည့်ထားပေးတဲ့ ငွေကို ခြိုးခြိုး ခြံခြံသုံးပြီး ပညာကြိုးစားနေတာကို တွေ့ရတော့ ကျေနပ်ကြည်နူးပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆရာဝန်ဖြစ်သွားပြီး သူနဲ့လည်း အဆက်ပြတ်သွားပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ သူက ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး ဆေးရုံကို သတိမေ့လျက်သား ရောက်သွားပါတယ်။ အရေးပေါ်ဌာနမှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ ဆရာဝန်လေးက သူ့ကျေးဇူးရှင် မှန်းမသိဘဲ ဆေးကုသပေးခွင့် ရလိုက်ပါ တယ်။ ဆွတ်ပျံ့ကြည်နူးဖွယ် ဇာတ်လမ်းလေးပါပဲ။ အပေးသာရှိပြီး အယူအလိုမရှိတဲ့ ဖြူစင်သန့်ရှင်းတဲ့ စေတနာရှင်တစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပေးကမ်း လှူဒါန်းတဲ့ နေရာမှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလိုမှု ပကာသနတွေ လွှမ်းမိုးနေတဲ့လူတွေ ကြားထဲမှာ ရှာမှ ရှားတဲ့သူဖြစ်လို့ ချီးကျူးအားကျစရာပဲ မဟုတ်ပါလား။ ဒီလို သူတော်ကောင်း စေတနာရှင်တွေ လောကမှာ ဘယ်လောက်ရှိနေကြ

ဆင်းရဲလို့ ဆေးတက္ကသိုလ် မတက်နိုင်တဲ့ ကျောင်းသားလေးကို ချမ်းသာသူ တစ်ယောက်က ပညာသင်ဖို့ ထောက်ပံ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ နာမည်ကိုတော့ လုံးဝ မသိစေရပါ။ ကျောင်းသားက သူ့ကို လုံးဝ မသိပါဘူး။ သူကတော့ ကျောင်းသားလေးကို လိုက်ပြီး လေ့လာကြည့် တတ်ပါတယ်။ ဘဏ်မှာ ထည့်ထားပေးတဲ့ ငွေကို ခြိုးခြိုး ခြံခြံသုံးပြီး ပညာကြိုးစားနေတာကို တွေ့ရတော့ ကျေနပ် ကြည်နူးပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆရာဝန်ဖြစ်သွားပြီး သူနဲ့လည်း အဆက်ပြတ်သွားပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ သူ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး ဆေးရုံကို သတိမေ့လျက်သား ရောက်သွားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သလဲဆိုတာ ကျွန်မတို့ မသိကြလို့သာပါ။ သာစုခေါ်ချင် စရာ ကောင်းလှပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့ မွေးနေ့မှာပေးပို့သူနာမည် မပါဘဲ Happy Birthday ဆိုတဲ့ စာတန်း လေးပါတဲ့ ကဒ်ကလေးသာ ပါလာတဲ့ ပန်းစည်းလေးကို ကျွန်မရဲ့ မိသားစုတွေနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက အမျိုးမျိုး ကောက်ချက်ချပြီး ထင်ကြေးပေးနေကြပါတော့တယ်။

"စာဖတ်ပရိသတ်ထဲက တစ်ယောက်ယောက် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နာမည်လေးတော့ သိစေချင်မှာပဲ"

"အဘွားသူငယ်ချင်းတွေထဲက ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ နေ့လည်က အဘွားကို Present တွေပေးပြီးပြီပဲ"

"ဦးပဥ္စင်းပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဒီလို Surprise လေးတွေ လုပ်တတ်တယ်။ ဦးပဥ္စင်းက ဗုဒ်္ဓဂယာမှာပဲ ရှိနေသေးတာပဲ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ပန်းဆိုင်ကို တစ်ယောက်ယောက် ကိုလွှတ်ပြီး အပို့ခိုင်းရင်လည်း ရတာပဲ"

နောက်ဆုံးမှာတော့ နောက်တီးနောက်တောက် ပြောတတ်တဲ့ မြေးသန့်ဟန်လင်းရဲ့ "အဘွားရဲ့ ရည်းစားဟောင်းက ပို့လိုက်တာပဲ ဖြစ်မယ်"ဆိုတဲ့ ကောက်ချက်နဲ့ပဲ အဆုံးသတ်သွားပါတယ်။

ပန်းစည်းပိုင်ရှင်ကတော့ ပဟေဠိဖြစ်နေဆဲပါပဲ၊ ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့ကို မှတ်မှတ်ရရ သတိရပြီး အဖိုးတန်ပန်းစည်းကို ပို့လိုက်သူဟာ ကျွန်မကို ချစ်ခင်သူထဲက တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မွေးနေ့ရောက်တိုင်း ပန်းစည်းလေးကို သတိတရ ရှိနေတော့မှာ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ခင်စောတင့်

၁၂လရာသီ အတ်ဆေး ရေးကျင့်လိုသော
ကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက်
အထောက်အကူဖြစ်စေနိုင်မည့်
ဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၏ ပြောင်မြောက်သောလက်ရာ
Flowers and Festivals round the Myanmar Year ကို
ဆရာမကြီး၏ မြေးချစ် ဂျူနီယာဝင်း မြန်မာပြန်
၁၂လရာသီပန်းများနှင့် ပွဲတော်များ
အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ နှစ်ဘာသာတွဲ
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၇(၂)
ထွက်နေပါပြီ။
ဒေါင်းစာပေ၊ ၁၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀

ဆရာ စိတ်

မေသက်ဦး

၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလထုတ် အတွေးအမြင်စာစဉ်အမှတ် '၂၀၂'မှာ ကျွန်မရေးခဲ့တဲ့ 'စာမဖတ်သူပ,ပျောက်ရေး' ဆောင်းပါးကို အဲဒီလ(၁၁)ရက်နေ့က 'MRTV-4' 'Sunday Talk'အစီအစဉ်မှာ ကောက်နုတ်ဆွေးနွေးသွားတယ်ဆိုတာ အသိမိတ်ဆွေများက တစ်ဆင့် ပြောလို့ သိလိုက်ရပါတယ်။ (နယ်တက္ကသိုလ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရတာမို့ ကျွန်မနေတဲ့ ဆရာမဆောင်မှာ 'MRTV-4'ဖမ်းနိုင်တဲ့စလောင်းမရှိလို့ ကျွန်မတော့ မကြည့်လိုက်ရပါဘူး)။ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ကျွန်မမိသားစုက အသံသွင်းပေးထားလို့တော့ နားထောင်လိုက်ရပါတယ်၊ ကျွန်မရေးနေတဲ့ဆောင်းပါးလေးတွေကို သတိထားမိတဲ့လူတွေ ရှိလာပြီပဲလို့ ပီတိဖြစ်မိပါတယ်။

အဲဒီဆောင်းပါးရဲ့ အဆုံးမှာ . . .

"စာမဖတ်သူပ,ပျောက်ရေးအတွက် လက်ဦးဆရာဖြစ်တဲ့မိဘတွေနဲ့ ကျောင်းကဆရာတွေအပြင် နောက်ထပ်ဘယ်သူတွေမှာ တာဝန်ရှိသေးလဲဆိုတာ ဒီဆောင်းပါးဖတ်သူတွေအနေနဲ့ ဆွေးနွေးပေးရင်တော့ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ရမှာပါ"လို့ ကျွန်မရေးထားခဲ့ပါတယ်။

'Sunday Talk' ဆွေးနွေးခန်းမှာ 'ဘယ်သူတွေမှာ တာဝန်ရှိသေးလဲ'ဆိုတာကိုတော့ ထည့်သွင်းဆွေးနွေးတာမကြားလိုက်မိပါဘူး။ (ကျွန်မသတိမထားလိုက်မိတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)

ဒါပေမယ့် အဲဒီဇန်နဝါရီလထဲမှာပဲ ကျွန်မရန်ကုန်ကို ခေတ္တပြန်ရောက်ချိန်မှာ ကျွန်မဆီကို မမျှော်လင့်တဲ့တယ်လီဖုန်းတစ်ခုဝင်လာပါတယ်။ ကျွန်မဖုန်းကိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တော့ မကြားဖူးတဲ့အသံပါ။ ကျွန်မက ဘယ်သူပါလဲ လို့မေးတော့ . . .

"ကျွန်တော်က စာဖတ်သူပါ။ ဒီလ အတွေးအမြင်မှာပါတဲ့ ဆရာမရဲ့ ဆောင်းပါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်လို့ပါ"တဲ့၊ ကျွန်မ တော်တော် အံ့အားသင့်သွားပါတယ်၊ ပထမတော့ အသိတစ်ယောက်ယောက်ကများ နောက်နေတာလားလို့ ထင်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဆက်ပြောတာနားထောင် ကြည့်တော့ တကယ့်စာဖတ်ပရိသတ် တစ်ယောက်ဆိုတာ သိလိုက်ရပါတယ်။ သူပြောတာက သူဟာ အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသက် မပြည့်ခင် ဆေးပင်စင်ယူခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း၊ သူတစ်သက်တာ စုဆောင်းလာတဲ့ စာအုပ်တွေကို သူဇာတိမြို့က ကျောင်းတွေမှာ လှူဒါန်းပြီး ကျောင်းသားတွေ စာဖတ်ဖြစ်စေဖို့ အစီအစဉ် လေးတွေလုပ်နေကြောင်းပြောပြီး ကျွန်မဆောင်းပါးမှာ 'ဆွေးနွေးပေးပါ'လို့ ဖိတ်ခေါ်တာကို သူ့အမြင်ကို ဆွေးနွေး ချင်ကြောင်း၊ ပြောပါတယ်။ (အဲဒီစကားတွေကို တစ်ဆက်တည်း ပြောဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တယ်လီဖုန်းလိုင်းက ခဏ ခဏပြတ်သွားလို့ ၅ခါလောက် သူပြန်ဆက်ပြီး ပြောရတာပါ)။ ကျွန်မနဲ့ ဘယ်လို တွေ့နိုင်မလဲလို့ မေးတာနဲ့ ကျွန်မရဲ့လိပ်စာ ကို ပြောပြပြီးနောက်နေ့လာမယ်လို့ ချိန်းပါတယ်။

နောက်နေ့ချိန်းထားတဲ့အချိန် အတိအကျ ကျွန်မရဲ့ခြံတံခါး လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံ မြည်လာပါတယ်။ နေပူထဲမှာ ထီးကောက်တစ်ချောင်းနဲ့ ရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်ကို တွေ့လိုက်တော့ ကျွန်မအိမ်ကိုလာဖို့ ချိန်းလိုက်မိတာကို အားနာသွားမိပါတယ်၊ အသက် ၆၀ကျော်အရွယ် ဆရာကြီးက ဘတ်(စ်)ကားစီးပြီး ကျွန်မ အိမ်ရောက်ဖို့ လမ်းအဝေးကြီး လျှောက်ခဲ့ရတာသိလိုက်ရလို့ နောင်တလည်း ရမိပါတယ်။ တကယ်ဆို ကျွန်မက သူ့အိမ်ကို သွားသင့်ပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်က ကျွန်မလည်း ခါးမှာအကြောညပ်နေလို့ ခါးနာ နေတာနဲ့ ဆေးခန်းပြနေရတဲ့အချိန် ဖြစ်နေပါတယ်)။

ဆရာကြီးက သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပြီး ကျွန်မနဲ့ စကားတွေအများကြီး ပြောဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာကြီးက သူဟာစာဖတ်သူ သက်သက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ စာတစ်ခါမှ မရေးဖူးကြောင်းနဲ့ ကျောင်းသားလူငယ်တွေ စာဖတ်ဖြစ်ဖို့ သူ့ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်လေးတွေကို ပြောပြတဲ့အခါမှာတော့ ကျွန်မ

ကလေးတွေ
ပြင်ပစာပေတွေ
ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ဖို့
ဆရာကြီးက
သူ စုဆောင်းခဲ့တဲ့
စာအုပ်တွေကို
သေတ္တာတွေနဲ့
ထည့်ပြီး မြို့ပေါ်က
အထက်တန်း
ကျောင်း၁၀ကျောင်းကို
လှူပါတယ်တဲ့၊
သေတ္တာမှာ
စာအုပ် ၂၀၀စီပါတယ်
ကျောင်းတစ်ကျောင်းက
စာအုပ်တွေကို
ကျောင်းသားတွေ
ဖတ်ပြီးရင် တခြား
ကျောင်းတွေနဲ့
စာအုပ်သေတ္တာချင်း
ဖလှယ်ကြပါတယ်။
ကျောင်း၁၀ကျောင်းက
စာအုပ်အားလုံး
ဖတ်ပြီးသွားရင်
ဆရာကြီးက
အဲဒီစာအုပ်တွေထဲက
ဗဟုသုတ
အကြောင်းတွေကို
"စာပေသုတပြိုင်ပွဲ"
စာမေးပွဲစစ်ပြီး
သူ့ကိုယ်ပိုင်ငွေနဲ့
ဆုတွေချီးမြှင့်ပါတယ်

အင်မတန် လေးစားသွားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ရှက်မိပါ တယ်၊

'စာမဖတ်သူပ,ပျောက်ရေး'ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးထဲမှာ ကိုယ့်အမြင်တွေကို တင်ပြခဲ့ပေမယ့် လက်တွေ့မှာတော့ ထိထိ ရောက်ရောက် ကျွန်မ ဘာမှမလုပ်ခဲ့ဖူးသေးပါလားဆိုတာ ဆရာကြီးနဲ့ စကားပြောတော့မှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သုံးသပ် မိပါတယ်။

ဆရာကြီးဟာ (---)မြို့ဇာတိဖြစ်ပြီး အဲဒီမြို့မှာ ကျောင်းဆရာလုပ်ရင်းက ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ်နဲ့ ပင်စင်ယူခဲ့တာပါ။ အဲဒီမြို့က ကလေးတွေပြင်ပစာပေတွေ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ဖို့ ဆရာကြီးက သူ စုဆောင်းခဲ့တဲ့ စာအုပ်တွေကို သေတ္တာတွေ နဲ့ထည့်ပြီး မြို့ပေါ်က အထက်တန်း ကျောင်း(၁၀)ကျောင်းကို လှူပါတယ်တဲ့၊ သေတ္တာမှာ စာအုပ်(၂၀၀)စီပါ,ပါတယ်၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်းက စာအုပ်တွေကို ကျောင်းသားတွေဖတ်ပြီးရင် တခြား ကျောင်းတွေနဲ့ စာအုပ်သေတ္တာချင်းဖလှယ် ကြပါတယ်။ ကျောင်း(၁၀)ကျောင်းက စာအုပ်အားလုံးဖတ်ပြီးသွားရင် ဆရာကြီးက အဲဒီစာအုပ်တွေထဲက ဗဟုသုတ အကြောင်းတွေကို "စာပေသုတပြိုင်ပွဲ" ဆိုပြီး စာမေးပွဲစစ်ပါတယ်တဲ့၊ (ကျောင်း တွေက ကျောင်းအုပ်ကြီးတွေ၊ မြို့နယ် ပညာရေးမှူးတွေ၊ ဆရာ/မတွေရဲ့ ကူညီပံ့ပိုးမှုလည်း ပါတာပေါ့။) စာမေးပွဲမှာ အမှတ်အများဆုံးရတဲ့ ကျောင်းသား/သူတွေကို ဆရာကြီးက သူ့ကိုယ်ပိုင်ငွေနဲ့ ဆုတွေချီးမြှင့်ပါတယ်။

အဲဒီလိုနှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သူဆောင်ရွက်လာခဲ့တာ (၁၀)နှစ် ရှိပြီဆိုတဲ့အကြောင်း ဆုပေးပွဲမှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံတွေကို ကျွန်မကို ပြပါတယ်။ ဒီလိုဆောင်ရွက်ခဲ့တာတွေဟာ အသိအမှတ်ပြုခံချင်လို့ မဟုတ်သလို နာမည်ကောင်းလိုချင်လို့ လည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ်တွေ အသိအမြင်ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝပြီး ခေတ်အမြင်ရှိစေချင်လို့ မိမိတတ်နိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာအတွင်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့ တာဖြစ်ကြောင်း သူ့ကျန်းမာရေး ကောင်းနေသရွေ့ လုပ်နိုင်တဲ့အချိန်ထိ လုပ်နေဦးမှာဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်၊

ကျွန်မရဲ့ "စာမဖတ်သူပ,ပျောက်ရေး" ဆောင်းပါးကို ဖတ်မိတော့ "ဘယ်သူတွေမှာတာဝန်ရှိသေးလဲ" ဆိုတာကို ဆွေးနွေးချင်လို့ ကျွန်မဆီကို 'အတွေးအမြင်'က တစ်ဆင့်

ဒီလိုဆောင်ရွက်
ခဲ့တာတွေဟာ
အသိအမှတ်ပြုခံချင်လို့
မဟုတ်သလို
နာမည်ကောင်း
လိုချင်လို့လည်း
မဟုတ်ကြောင်း
ကျောင်းသားလူငယ်တွေ
အသိအမြင်ဗဟုသုတ
ကြွယ်ဝပြီး
ခေတ်အမြင်ရှိစေချင်လို့
မိမိတတ်နိုင်တဲ့
အတိုင်းအတာအတွင်းက
ဆောင်ရွက်ခဲ့
တာဖြစ်ကြောင်း
သူ့ကျန်းမာရေး
ကောင်းနေသရွေ့
လုပ်နိုင်တဲ့အချိန်ထိ
လုပ်နေဦးမှာ
ဖြစ်ကြောင်း
ပြောပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်သွယ်တာဖြစ်ကြောင်းပြောတော့ ဆရာကြီးရဲ့ စေတနာထက်သန်မှုကို တကယ်ပဲ လေးစားမိပါတယ်။

ဆရာကြီးက သူ့ဇာတိရပ်ရွာက ကျောင်းသားလူငယ်တွေအတွက် သူတတ်နိုင်သလောက် လုပ်ဆောင်သလို လူတိုင်းက ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ရွာအတွက် ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရင် ဖြစ်နိုင်တာပဲလို့ ပြောသွားပါတယ်။

ကျွန်မကိုလည်း ဖတ်စရာစာအုပ်တွေ လက်ဆောင်ပေးရင်းနဲ့ စကားတစ်ခွန်းပြောသွားပါသေးတယ်။

"ဆရာမက "စာမဖတ်သူပ,ပျောက်ရေး" ဆောင်းပါးကို ရေးပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ဆရာမကိုယ်တိုင်လည်း ဒီထက်ပိုပြီး စာစုံအောင် ဖတ်ဖို့တာဝန်ရှိလာပြီနော်"တဲ့။

ဆရာကြီးနဲ့ စကားပြောလိုက်ရတဲ့ အချိန်တွေဟာ ကျွန်မအတွက် သိပ်ကို အဖိုးတန်ပါတယ်။ 'အတွေးအမြင်'မှာ ဆောင်းပါးတွေ ရေးနေပေမယ့် စာဖတ်ပရိသတ်က အရေးတယူနဲ့ ဒီလိုဆွေးနွေး ဖူးတာ ဒါ ပထမဆုံးပါပဲ။

ဆရာကြီးပြန်သွားတဲ့အခါမှာတော့ သူပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို ပြန်စဉ်းစားနေမိပါတယ်။

ကျွန်မအိမ်ကို ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့လည်း မဟုတ် Taxi လည်းမစီးဘဲ ဘတ်(စ်)ကားနဲ့ လာခဲ့တာကိုကြည့်ရင် ဆရာကြီးဟာ ငွေကြေးဥစ္စာချမ်းသာသူ တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်။

အငြိမ်းစားယူပြီးတဲ့ အချိန်မှာတောင် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တော့ဘူးလို့ သဘောမထားဘဲ ကျောင်းသားလူငယ်တွေ တိုးတက်ရေး အတွက် တတ်အားသရွေ့ ဆောင်ရွက် ကြိုးပမ်းနေတာဟာ တော်ရုံစိတ်ဓာတ် မဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ်ကျိုးမပါဘဲ စေတနာ့ဝန်ထမ်း သက်သက် ဒီလိုအလုပ်ကို ကိုယ့်ငွေစိုက်ထုတ်ပြီး လုပ်နေနိုင်ဖို့အတွက် ဆရာကြီးကို ဘယ်အရာတွေကများ တွန်းအားပေး နေပါလိမ့်။

"တပည့်မရှား တစ်ပြားမရှိပေမယ့်'

"ပီတိကိုစားပြီး အားရှိ"တတ်တဲ့ "ဆရာစိတ်"ကြောင့် မဟုတ်ရင် ဘာ့ကြောင့်များ ဖြစ်နိုင်ပါဦးမလဲ။

မေသက်ဦး

ကိုယ်ကျိုးမပါဘဲ
စေတနာ့ဝန်ထမ်း
သက်သက်
ဒီလိုအလုပ်ကို
ကိုယ့်ငွေ
စိုက်ထုတ်ပြီး
လုပ်နေနိုင်ဖို့
အတွက်
ဆရာကြီးကို
ဘယ်အရာ
တွေကများ
တွန်းအားပေး
နေပါလိမ့်၊
"တပည့်မရှား
တစ်ပြား
မရှိပေမယ့်'
"ပီတိကိုစားပြီး
အားရှိ"တတ်တဲ့
"ဆရာစိတ်"
ကြောင့်မဟုတ်ရင်
ဘာ့ကြောင့်များ
ဖြစ်နိုင်ပါဦးမလဲ

အတွေး အမြင် အလှည့် အပြောင်း

သုညလူ

တစ်နေ့နံနက်မှာ မိတ်ဆွေရှေ့နေကြီးနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ဖြစ်တယ်။ အလာပ သလ္လာပပြောကြရင်း ဒီသင်္ကြန်တွင်း ဘာလုပ်မလဲမေးတော့ . . . သမိုင်းတွေ လေ့လာဖို့ စာအုပ်စာတမ်းတွေ စုထားတယ်။ ခုကတည်းက စပြီးလေ့လာနေပြီလို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်က သမိုင်းဆိုတာ ယုံရလို့လားလို့ မေးတဲ့အခါ ယုံရတာ မယုံရတာ အပထား၊ 'မ အ' အောင်တော့ သမိုင်းကိုလေ့လာရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တစ်ခါက အတွေးအမြင်စာစောင်မှာ ဖတ်မိတဲ့ အကျဉ်းကျ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးရဲ့မှတ်ချက်ကို ပြောပြမိပါတယ်။

သမိုင်းပညာရှင်ဟာ အကျဉ်းထောင်အတွင်းမှာ သူကိုယ်တိုင်လှမ်းမြင်နေရတဲ့ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်ရဲ့ ပဋိပက္ခရန်ပွဲအကြောင်း တခြားသူတွေကို မေးတဲ့အခါ မတူခြားနားတဲ့အမြင်တွေနဲ့ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကိုယ်တိုင်လည်းမြင်ပါလျက် အနီးကပ်မြင်ရကြားရတဲ့သူတွေကို မေးတဲ့အခါ မတူကွဲပြားတဲ့ အမြင်အမျိုးမျိုးထွက်ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ သူဟာ သမိုင်းပညာကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါသတဲ့။

ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ရှုမြင်တဲ့အခါ လူတွေဟာ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်အခံမှာရှိတဲ့ အသိဗဟုသုတ၊ ကိုယ်ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ အသိအမြင်၊ ခံစားချက် ဝေဒနာ၊ ပုဂ္ဂလ ဆန္ဒစွဲတွေနဲ့ တိုင်းတာရှုမြင်ကြပါတယ်။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အသိဗဟုသုတ၊ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ ဝေဒနာဆန္ဒစွဲတွေဟာ အစစအရာရာ မတူညီနိုင်ကြလေတော့ အမြင်ချင်းလည်း မတူညီနိုင်ကြပေဘူးပေါ့။

www.burmeseclassic.com

ဒီတော့ လူသားတစ်ယောက်ဟာ ဒိဋ္ဌဓမ္မမြင်တွေ့နေရတဲ့ အရာရာအပေါ်မှာ အရှိအဖြစ်အတိုင်း မြင်သိနိုင်ပါရဲ့လား၊ ဒီမေးခွန်းဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ လူ့လောကကို ဖန်တီးနေတဲ့ လူသားတွေရဲ့ အပြုအမူ မှန်သမျှဟာ သူတို့ရဲ့ အတွေးအမြင်က စတင်ဖြစ်ထွန်းလာလို့ပါပဲ။ ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ လူသားတွေ ဖန်တီးလို့ ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ အရာခပ်သိမ်းဟာ လူသားတွေရဲ့ အတွေးအမြင်မှာ အခြေပြုပါတယ်။

ရာစုနှင့်ချီပြီး တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့တဲ့ လူသား။ အံ့မခန်းနည်းပညာ အဆောင်အယောင်တွေနဲ့ လူသား။ ဒီလူသားနဲ့ သူ့ရဲ့ကမ္ဘာကြီးဟာ ဘာကြောင့်များ ယနေ့ထက်တိုင် ရက်စက်ကြမ်းတမ်းနေရပါသလဲ? စာရိတ္တလက္ခဏာတွေ ချွတ်ယွင်းလို့ ဘာကြောင့်များ မေတ္တာတရားတွေ ဆိတ်သုဉ်းနေရပါသလဲ? ကမ္ဘာဦးအစတလို ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း ဘာကြောင့်များ နိုင်လိုမင်းထက် ဖြစ်နေရပါသလဲ?

နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ကြားသိမြင်တွေ့နေရတဲ့ အနိဋ္ဌာရုံတွေ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတွေ၊ စစ်ပွဲတွေ၊ စစ်လက်နက် ပစ္စည်းတွေရဲ့ အဖျက်စွမ်းအားတွေ၊ မိုးသီးမိုးပေါက်လို တဖွဲဖွဲကျနေတဲ့ ဗုံးတွေ၊ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုတွေ၊ ခေါင်းစဉ်တပ် ပြန်ပေးဆွဲမှုတွေ၊ ခေါင်းစဉ်မဲ့ ပြန်ပေးဆွဲမှုတွေ။ ဒီလို အနိဋ္ဌာရုံတွေကြားမှာ၊ ပဋိပက္ခတွေကြားမှာ စိုးထိတ်ကြောက်ရွံ့နေရမှု၊ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရမှု၊ အထီးကျန်ဆန်လို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရမှု၊ လုံခြုံစိတ်ချရမှု မရှိလို့ သောကရောက်ရမှု၊ မတည်မငြိမ်ဖြစ်လို့ စိတ်မချမ်းမြေ့ရမှုတွေနဲ့ လူသားတွေရဲ့ ဘဝဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မိုင်ထောင်ချီဝေးနေပေမယ့်လည်း ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားနေကြရပါတယ်။

ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ လူ့အပြုအမူနဲ့ အတွေးအခေါ်တွေက ဒီအခြေအနေအထိရောက်အောင် သယ်ဆောင်လာတဲ့ အကြောင်းရင်းခံကို နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ လိုလာပါတယ်။ အပြုအမူတွေဟာ အတွေးအမြင်မှာ အခြေပြုတယ်။ အတွေးအမြင်တွေဟာ လူ့သိစိတ်မှာ ဖွဲ့တည်တယ်။ ဒီတော့ လူ့သိစိတ်ဆိုတာဘာလဲ? သိစိတ်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းတုံ့ပြန်မှုတွေက ဘယ်လိုလဲ ဆိုတာကို စူးစမ်းလေ့လာဖို့ လိုလာပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ သိစိတ်ရဲ့အတွင်းအပြင်ကို သတိရှိရှိ စူးရှထက်မြက်တဲ့ စူးစမ်းလေ့လာမှုကို သုံးပြီး ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းရှိဖို့ လိုလာပါပြီ။ အတွင်းစိတ်ရဲ့ လှုပ်ရှားရုန်းကြွမှုဟာ အမြဲတမ်းပဲ ပြင်ပကို လွှမ်းမိုးတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အပြင်ဗဟိဒ္ဓမှာ အစီအစဉ်ကျနအောင်၊ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် . . . ဘယ်လောက်ပဲ များပြားလှတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ၊ ဥပဒေနည်းဥပဒေတွေ အမိန့်အာဏာနဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေပဲ ထားထား ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာလိုအင် တွေ၊ စိုးထိတ်ကြောက်ရွံ့မှုတွေ၊ ပူပန်သောကတွေ၊ လုံခြုံစိတ်ချရမှုကို မျှော်ကိုးတဲ့စိတ်တွေကြောင့်ပဲ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ကွဲကြေခဲ့ရပါတယ်။

နိုင်ငံရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ စီးပွားရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာသာရေးမှာဖြစ်ဖြစ် သတိကြီးကြီးနဲ့ စေ့စေ့စပ်စပ် စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားတဲ့ ပါတီတွေ၊ ကုမ္ပဏီကြီးတွေ၊ အသင်းအပင်းတွေ၊ ဂိုဏ်းဂဏ

ရာစုနှင့်ချီပြီး တဖြည်းဖြည်း တိုးတက် ပြောင်းလဲလာခဲ့တဲ့ လူသား။ အံ့မခန်းနည်းပညာ အဆောင်အယောင်တွေနဲ့ လူသား။ ဒီလူသားနဲ့ သူ့ရဲ့ကမ္ဘာကြီးဟာ ဘာကြောင့် များ ယနေ့ထက်တိုင် ရက်စက်ကြမ်းတမ်း နေရပါသလဲ၊ စာရိတ္တလက္ခဏာတွေ ချွတ်ယွင်းလို့ ဘာကြောင့်များ မေတ္တာတရားတွေ ဆိတ်သုဉ်းနေရပါသလဲ၊ ကမ္ဘာဦးအစကလို ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း ဘာကြောင့်များ နိုင်လိုမင်းထက်ဖြစ်နေရပါသလဲ

တွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုစနစ်မျိုးနဲ့ပဲ တည်ထောင်ထားထား ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တမှာ အစီအစဉ်ပျက်ယွင်းနေမယ်၊ ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်နေမယ်၊ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ဒီအတွင်းပိုင်း ဖရိုဖရဲဖြစ်မှုက အပြင်ဗဟိဒ္ဓကို လွှမ်းမိုးကျော်လွန်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီအဖြစ်မျိုးတွေကို သမိုင်းနဲ့ချီပြီး မြင်ခဲ့ရပါပြီ။ လတ်တလော မျက်မှောက်ကာလမှာလည်း မြင်နေရဆဲ။

အလှည့်အပြောင်းဟာ စနစ်တစ်ခုကနေတစ်ခု ပြောင်းလိုက်ရုံနဲ့ ပြီးဆုံးမသွားနိုင်ဘူး။ ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်နေရာမှာ နောက်ထပ် ခေါင်းဆောင်အသစ်တစ်ယောက် ပြောင်းလိုက်လို့လည်း ထူးခြားလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အလှည့်အပြောင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်မှာပဲ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်ဆိုရာမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပုဂ္ဂလသိစိတ်လောက်ကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ပါ။ လူသားအားလုံးရဲ့ သိစိတ်။ သိစိတ်ဟာ အလွန်ရှုပ်ထွေးတဲ့ အရာတစ်ခုပါ။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ အရှေ့မှာရော၊ အနောက်မှာပါ ကျမ်းတွဲပေါင်းများစွာ ရေးခဲ့ကြပြီးပါပြီ။

သိစိတ်ဆိုတာ လူသားမျိုးနွယ်အားလုံး ပိုင်ဆိုင်တဲ့အရာပါ။ လူသားတွေရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အရောင်အသွေး၊ ကိုယ်စားပြုသင်္ကေတတွေ ဘယ်လောက်ကွဲထွေ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂတွေကြောင့် မျိုးနွယ်စုတွေ မတူညီကြပေမယ့် လူ့သိစိတ်ကတော့ ကွဲပြားခြားနားမှု မရှိပါဘူး တစ်သဘောတည်းပါပဲ။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်း လူသားတွေရဲ့ သိစိတ်မှာ ပူပန်သောကရောက်မှု၊ မသေချာမရေရာမှု၊ အထီးကျန်ဘဝရောက်လို့ လုံးလုံးလျားလျား စိတ်ဓာတ်ကျနေရမှု စတာတွေကို သိစိတ်ရဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ ခံစားရသလို အပြင်ဘက်လည်း ထုတ်ဖော်ပါတယ်။ ဒီစိတ်အခြေအနေတွေဟာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းမှာ မဟုတ်သလို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းမှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ [illegible] ဝန်း ဘယ်နေရာမှာပဲနေနေ [illegible] ချမ်းသာချမ်းသာ [illegible] တခြား တစ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိစိတ်မှာတော့ လူသားတိုင်းတစ်သဘော တည်းပါ။

ဒါပေမယ့် ကံမကောင်း အကြောင်း မလှဖြစ်ရပုံက ကျွန်တော်တို့ဘဝ ရှင်သန်ကြီးပြင်းရာဒေသ၊ လူမျိုး၊ ရိုးရာဓလေ့ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု၊ ယဉ်ကျေးမှု စရိုက်လက္ခဏာတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်မှာ သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ ခြံအုံလို ဖွဲ့ခဲ့ကြတယ်။ နောက် သင်ကြားလေ့လာ ဖတ်မှတ်ခဲ့တဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတွေနဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းဖြစ်တည်လာတဲ့ အသိဗဟုသုတတွေဟာ ဦးနှောက်မှာ စုပုံလာခဲ့တယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ဖွဲ့မှုတွေ၊ အသိဗဟုသုတတွေဟာ အရာရာကို ကြည့်မြင်တဲ့အခါ အရှိအဖြစ်အတိုင်း မမြင်ရလေအောင် ပိတ်ဆို့ ဟန့်တားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်ဟာ ကာလဒေသဘောင်ထဲမှာ ငြိနေတယ်။ အရှေ့တိုင်းအမြင်၊ အနောက်တိုင်း အမြင်ဆိုတာတွေ၊ ကွန်မြူနစ်ရှုထောင့်၊ ဒီမိုကရက်တစ်ရှုထောင့် ဆိုတာတွေ၊ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒီ၊ ခရစ်ယာန်ဝါဒီဆိုတာတွေ အဲဒီလိုများပြားလှတဲ့ အစွဲအလမ်းတွေ၊ ဘာသာရေးအဖွဲ့ဖွဲ့မှု၊ လူမျိုးရေးအဖွဲ့ဖွဲ့မှု၊ ဝါဒရေးရာအဖွဲ့ ဖွဲ့မှု ရိုးရာဓလေ့အဖွဲ့ဖွဲ့မှု စသဖြင့် အဖွဲ့ဖွဲ့မှုပေါင်းများစွာဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ပုဂ္ဂလဝိသေသ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး နိုင်ငံရေးအရ၊ လူမျိုးရေးအရ၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအရ၊ ဘာသာရေးအရ အုပ်စုတူသိစိတ်အဖြစ် သီးသန့်ခွဲခြားကြပြန်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေးအမြင်တွေဟာ လွတ်လပ်ပါတယ်လို့ ထင်ခဲ့ကြတယ်။ အမှန်တကယ်တော့ မလွတ်လပ်ပါဘူး။ အတွေးအမြင်တွေဟာ အသိဗဟုသုတအပေါ် အခြေခံတယ်။ အသိဗဟုသုတကိုယ်နှိုက်က အချိန်ရဲ့ ကန့်သတ်မှုကို ခံရပါတယ်။ 'ငါမသိသေးဘူး။ သိဖို့ အချိန်ယူလေ့လာရဦးမယ်'။ သမိုင်းဘာသာရပ်တစ်ခုကို လေ့လာမယ်ဆိုရင်တောင်မှ ငါးနှစ်၊ ဆယ်နှစ် ဒါမှမဟုတ် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အချိန်ပေးကောင်း ပေးရလိမ့်မယ်။

အသိဗဟုသုတဆိုတာကလည်း ဘယ်သောအခါမှ ပြီးပြည့်စုံသွားတယ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ 'ငါအခုမသိသေးဘူး။ တစ်ချိန်ကျသိလာမှာပါ'ဆိုပြီး ထာဝရမသိခြင်းနှင့်အတူ ခရီးသွားနေရပါတယ်၊ နောက်ပြီး ဒီအသိဗဟုသုတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒဿနပညာရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ ဂုရုကြီးတွေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ၊ ခေတ်သစ်စိတ်ခွဲပညာရှင်တွေ၊ ဘောဂဗေဒပညာရှင်တွေ၊ တက်ကျမ်းဆရာတွေက ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်လိမ့်မယ် လို့ ဆိုတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ သိမြင်ထား တဲ့ အသိဗဟုသုတ ကိုယ်နှိုက်ကလည်း နည်းပညာဆိုင်ရာလို ပြဿနာမှတစ်ပါး ဘယ်ပြဿနာကိုမဆို ဖြေရှင်းပေးနိုင်၊ မပေးနိုင်ဆိုတာကို ဘယ်တုန်းကမှ မေးခွန်းမထုတ်ခဲ့ဘူး။

ကျွန်တော်တို့သိစိတ်ဖြစ်စဉ်မှာ အတွေ့အကြုံကနေ အသိဗဟုသုတကို ဆည်းပူးတယ်။ အသိဗဟုသုတကနေ မှတ်ဉာဏ်၊ မှတ်ဉာဏ်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက အတွေး အမြင်၊ အတွေးအမြင်ကနေ ပြုမူ ဆောင်ရွက်မှု၊ ပြုမူဆောင်ရွက်လို့ တွေ့ကြုံ

ကျွန်တော်တို့သိစိတ်ဖြစ်စဉ်မှာ အတွေ့အကြုံကနေ အသိဗဟုသုတကို ဆည်းပူးတယ်။ အသိဗဟုသုတကနေ မှတ်ဉာဏ်၊ မှတ်ဉာဏ်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက အတွေး အမြင်၊ အတွေးအမြင်ကနေ ပြုမူ ဆောင်ရွက်မှု၊ ပြုမူဆောင်ရွက်လို့ တွေ့ကြုံ လာရတဲ့ အတွေ့အကြုံကနေ အသိဗဟု သုတ ဒီလိုနဲ့ ဒီသံသရာစက်ဝန်းမှာ...

လာရတဲ့ အတွေ့အကြုံကနေ အသိဗဟုသုတ ဒီလိုနဲ့ ဒီသံသရာစက်ဝန်းမှာ အသိဗဟုသုတတွေ ပိုများလာရင် ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အပြုအမူတွေ လုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးစံတွေနဲ့ ဒီဖြစ်စဉ်ကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကျော့နေပြန်ပါတယ်။

အသိဗဟုသုတက ဖြစ်လာတဲ့အပြုအမူတွေဟာ လူသားရဲ့ ပြဿနာအားလုံးကို ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အသေအချာကိုပဲ ဖြေရှင်းပေးနိုင်တာ မတွေ့ရပါဘူး။ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာ လွန်ခဲ့တာတောင်မှ ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ခဲ့သေးပါဘူး။ ခုချိန်ထိ တစ်ယောက်လည်ပင်း တစ်ယောက်လှီးနေကြတယ်။ တစ်ယောက်နောက်ကျော တစ်ယောက် ဓားနဲ့ထိုးနေကြတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြိုင်ကြဆိုင်ကြ၊ နိုင်သူကသူရဲကောင်း ရှုံးသူသစ္စာဖောက်၊ မာန၊ အာယာတတွေနဲ့ မုန်းနေကြ၊ အမုန်းရဲ့နောက်ကွယ်မှာ မတရားတဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့ . . . ကမ္ဘာဦးပုံစံပဟောင်းကို နည်းပရိယာယ်အသစ်နဲ့ မွမ်းမံထားကြတယ်။ ဒီလိုအတွေးအမြင်တွေနဲ့ကတော့ နိုင်ငံရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ စီးပွားရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ မွန်မြတ်လှတဲ့ ဘာသာရေးမှာဖြစ်ဖြစ် လူသားရဲ့ ပြဿနာတွေကို မဖြေရှင်းနိုင်ပါဘူး။

ဒါဆိုရင် အသိဗဟုသုတနဲ့ မဆက်စပ်တဲ့၊ မတူခြားနားတဲ့၊ ပေါင်းစပ်ဖွားစည်း သိမြင်ယူရတဲ့ အရာမျိုးမဟုတ်တဲ့ သင်ယူခြင်းရဲ့ တခြားပုံစံမျိုး ရှိပါသလား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်အမှတ္တကို၊ ကမ္ဘာလောကကြီးကို အစွဲဖွဲ့မှုတွေ၊ အစွဲအလမ်းတွေ တစ်မှုန်တစ်ရွေးသားမှ မပါဘဲ လေ့လာမှုဟာ ဖြစ်နိုင်ချေရှိ၊ မရှိ ရှာဖွေရပါမယ်။ 'ဒါဟာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ မေးခွန်းတစ်ရပ် အဖြစ်လောက်က လွဲလို့ ဖြစ်နိုင်ချေမရှိဘူး'လို့ အပြောမစောပါနဲ့။ အစွဲဖွဲ့မှုတွေ၊ အစွဲအလမ်းတွေ ရှိနေတဲ့အခါ ပြဿနာကို ကြည်ကြည်လင်လင် မြင်လို့ရ၊ မရ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ လေ့လာကြည့် ပါ သေချာနေပါတယ်၊ တကယ့်ကို ကြည်ကြည်လင်လင်မြင်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ခင်ဗျားမှာ သေချာရေရာတဲ့ ကောက်ချက်တွေ၊ ခိုင်မာတဲ့ ယုံကြည်ချက်တွေ၊ ယုတ္တိကျတဲ့ ယူဆချက်တွေ၊ [illegible] စိတ်ခြယ်မှုန်းထားတဲ့ စိတ်ကူးစံတွေ [illegible] ရင်းက တကယ့်အရှိအဖြစ်ကို ကြည်[illegible] လင်လင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီ[illegible] ချက်တွေ စိတ်ကူးစံတွေက [illegible] မြင်ကွင်းကို ပိတ်ဆို့နေပါလိမ့်[illegible] လိုပုံစံနဲ့ အစွဲဖွဲ့ထား [illegible] မှန်သမျှဟာ မြင်[illegible] ညံ့သည်ဖြစ်စေ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှုကို ဖုံးအုပ်ထားတဲ့ တိမ်သလ္လာတွေသာလျှင် ဖြစ်တယ်။ ဒါကို လေးလေးနက်နက် တစ်လုံးတစ်ဝတည်းဖြစ်တဲ့ ၊ သတိတရားနဲ့ ဉာဏ်ယှဉ်လို့ သိမြင်မယ်ဆိုရင် အစွဲအလမ်းတွေဟာ ကွာထွက်သွားပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ဟာ အသိဗဟုသုတတွေရှာမှီးခြင်းနဲ့ အဲဒီကနေ ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုတဲ့ ဖြစ်စဉ်သံသရာစက်ဝန်းကို အထပ်ထပ် လှည့်ခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ ဒီဗဟု သုတ၊ အတွေးအမြင်၊ အပြုအမူတွေဟာ ကာလဒေသဆိုတဲ့ ကန့်သတ်မှုထဲမှာပဲ ရှိနေပါတယ်။ ဒီအကန့်အသတ်တွေကပဲ ဆန့်ကျင်ဖြစ်စဉ်တွေ၊ ပဋိပက္ခပြဿနာတွေကို သယ်ဆောင်လာပါတယ်။ ဒါကို ဖြေရှင်းဖို့ အသိဗဟုသုတတွေ ထပ်ဖြည့်ပြီး လူ့ဦးနှောက်ကို ဒီပြဿနာတွေဖြေရှင်းဖို့ လေ့ကျင့်ခဲ့ကြပြန်ပါတယ်။ ဦးနှောက်ဟာ အဲဒီဖြစ်စဉ်ပုံစံသေထဲမှာ ပိတ်မိနေပြီး 'ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာမှ ဒီလိုပုံစံနဲ့တော့ လူ့ပြဿနာတွေ မဖြေရှင်းနိုင်ပါဘူး' လို့ ပြောလာပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အထက်ကဖြစ်စဉ်နဲ့ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ လုံးဝကို မတူခြားနားတဲ့ ပေါင်းစပ်ပွားစည်းယူခြင်းမျိုး မဟုတ်တဲ့ အတွေးအမြင်အလှည့်အပြောင်းတစ်ရပ် လိုအပ်လာပါပြီ။ ပေါင်းစပ်ပွားစည်းယူခြင်း မဟုတ်တဲ့ သိမြင်မှုဟာ အစွဲဖွဲ့မှုတွေကို မလိုအပ်ပါဘူး။ အစွဲအလမ်းတွေကို မလိုအပ်ပါဘူး။ အသိဗဟုသုတနဲ့ခြယ်မှုန်းထားတဲ့ စိတ်ကူးစံတွေကို မလိုအပ်ပါဘူး။ ယုံကြည်ချက် ယူဆချက်တွေ ကောက်ချက်တွေကို မလိုအပ်ပါဘူး။ ဒါတွေဟာ ဝိပ္ပလ္လာသတရားတွေ ဖြစ်တယ်။ တိမ်သလ္လာတွေ ဖြစ်တယ်။ လူ့သိစိတ်ကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်နေတဲ့ အရာတွေသာလျှင် ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိစိတ်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်တဲ့အခါ စိတ်ကူးစံတစ်ခုနဲ့ တွဲစပ်ထားတဲ့ အစွဲအလမ်းတစ်စုံတစ်ရာ ကို လက်ခံထားသလား ဆိုတာကို။ မှန်ပါတယ်၊ စိတ်ကူးစံဆိုတာ အနာဂတ်မှာ ထမြောက်အောင်မြင်တဲ့ ဘဝဖြစ်ထွန်းစေနိုင်ပါတယ်။ ဗဟုသုတတွေဟာလည်း အဲဒီစိတ်ကူးစံကို ပိုမိုပီပြင်စေဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်လှပါတယ်။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အရှိအဖြစ်အတိုင်း မြင်ဖို့ဆိုရင်တော့ စိတ်ကူးစံတွေ နိမိတ်ပုံ ဖန်တီးထားတာတွေ လုံးဝကို မလိုအပ်ပါဘူး။ ဒါတွေဟာ အရှိအဖြစ်ကို အမြင်သွေလွဲအောင် ဖျက်ဆီးမယ့် ထင်လုံးတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ အရှိအဖြစ်ကို ပုံပျက်ပန်းပျက်ဖြစ်အောင် ချိုးဖဲ့ပစ်တဲ့ အရာတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရှုမြင်တဲ့အခါ ခင်ဗျားကလည်း ခင်ဗျားရဲ့ ပုဂ္ဂလအစွဲဖွဲ့မှုတွေ၊ ပုဂ္ဂလခံစားချက်တွေ၊ အသိဗဟုသုတတွေ၊ အစွဲအလမ်းတွေမပါဘဲ၊ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ ပုဂ္ဂလအစွဲဖွဲ့မှုတွေ၊ ပုဂ္ဂလခံစားမှုတွေ၊ များပြားလှတဲ့ အသိဗဟုသုတတွေ၊ အစွဲအလမ်းတွေ ဘေးဖယ်ထားပြီး တစ်လုံးတစ်ဝတည်းသော သတိတရားနဲ့ ရှုမြင်ကြမယ်ဆိုရင် ပြဿနာရဲ့အဖြေဟာ ပြဿနာရဲ့အတွင်းမှာပဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို မုချမသွေ တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

သုညလူ

ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းအောင်ကြိုး၍

ခင်မာလာကြာဖြူ

ကျွန်မတို့ ဆရာဝန်အသင်းမှာ ညစောင့်ဖို့နဲ့ ခန်းမထိန်းသိမ်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ အဖိုးကြီးအဖွားကြီး လင်မယား နှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူတို့နေဖို့ပေးထားတဲ့ အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ သားသမီးမြေး ဆယ်ယောက်ကျော်နေကြတယ်။ အခုတော့ အဲဒီအခန်းကို ဖျက်ပြီး တိုးချဲ့ ဆောက်လုပ်စရာတွေ ရှိတာလည်း တစ်ကြောင်း၊ သူတို့လည်း အသက်ကြီးပြီဖြစ်၍ နိုင်းရမှာလည်း မတင့်တယ်တော့သည် တစ်ကြောင်းကြောင့် ဆုကြေးငွေတစ်သိန်းပေး၊ သုံးလ ကြိုအသိပေးပြီး အလုပ်မှ အနားယူဖို့ အသင်းက ဆုံးဖြတ်ပါတယ်။

နောက်လူငယ် လူသစ်နှစ်ယောက်လောက် ငှားဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး အလုပ်နားလည်အောင် အဖိုးကြီး အဖွားကြီးဆီ လွှတ်ပါတယ်။

'မပြပေးနိုင်ဘူး။ ငါတို့တုန်းကလည်း ဘယ်သူမှ သင်ပေးပြပေးတာ မဟုတ်ဘူး' ဆိုပြီး သူတို့လုပ်နေကျ အလုပ်တွေကို သင်ဖို့ မပြောနဲ့ ပြတောင်မပြလိုက်ဘူးတဲ့။

အဲဒါကြားတော့ ကျွန်မ နည်းနည်း ကြောင်သွားတယ်။ အဘွားကိုယ်တိုင်က လာပြောတာ စိတ်ပျက်လွန်းလို့ စကားတောင် ပြန်မပြောလိုက်ဘူး။

ပုံမှန် အဲဒီလိုပဲလား။

'ငါ' မရှိတဲ့နောက် လုပ်ငန်းချောမွေ့ အဆင်ပြေဖို့ နောက်လူတွေကို အဲလုပ် လက်ဆင့်ကမ်းရမှာ မဟုတ်လား

ဘာပြဿနာရှိလဲ။

သူတို့လည်း ကျေကျေနပ်နပ်ပဲ နားမှာ စေ...

www.burmeseclassic.com

စိတ်ပျက်တာလား။ စိတ်ကုန်တာလား မသိတော့ဘူး။

ငါမရှိတဲ့အခါ နောင်လာနောက်သားတွေစားဖို့ သရက်ပင်ပျိုကို ပျိုးတဲ့ အဖိုးအိုကို ပြေးသတိရလိုက်တယ်။

ကျွန်မဆိုလည်း 'မေမေမရှိတဲ့အခါ သားတို့ ဒီအိမ်ကိုဂရုတစိုက်နဲ့ ပြင်မှာမဟုတ်ဘူး။ မေမေရှိတုန်း လုပ်ပေးခဲ့မယ်' ဆိုပြီး တံတားပြန်ခင်း၊ တစ်အိမ်လုံး ဆေးပြန်သုတ်၊ စာအုပ်စင်(၂)လုံး နံရံပြည့် ရိုက်ခိုင်း၊ မကောင်းတဲ့ သစ်တွေခွာပြီး နံရံကို အုတ်တက်၊ အိမ်ခေါင်မိုး သွပ်တွေကြာလှပြီမို့ ဆေးသုတ်၊ ခြံထဲမှာ သံမံတလင်း ခင်းသင့်တဲ့နေရာခင်းနဲ့ ပိုက်ဆံလေးစုမိတဲ့ အခါ တစ်ချိန်လုံး ပြင်ဆင်နေခဲ့တယ်။

သမီးတွေက မေမေပိုက်ဆံများများရတဲ့အခါ စိန်နားကပ်အသစ်လုပ်ပါလား ဆိုတော့ လိုချင်စိတ်မရှိပြီ။ မေမေ့အတွက် ဘာမှ မလိုတော့၊ သားတွေ မေမေမရှိတဲ့ အခါ အဆင်ပြေပြေနေနိုင်ဖို့ပဲ လုပ်ခဲ့ချင်တယ် ဆိုပြီးတစ်ချိန်လုံး ဆေးခန်းကိုလည်း ကြွေပြားခင်းလိုက် ဆေးသုတ်လိုက်နှင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ပြုပြင်နေခဲ့တယ်။

ငါအကျိုးခံစားဖို့ ဘာမှမရှိတော့ပေမဲ့ နောင်လာနောက်သားတွေ အကျိုး အတွက် ကိုယ်လုပ်ပေးနိုင်တာလေး လုပ်ပေးခဲ့မယ်ဆိုတာ လူတိုင်းမှာရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ်ပဲလို့ ထင်ခဲ့မိတယ်။

အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ။ သရက်ပင်စိုက်တဲ့ အဖိုးအိုပုံပြင်ကိုဖတ်ပြီး ကျွန်မအဲဒီလို လုပ်ချင်တာလား။

ဆရာဝန်အသင်းက အဖိုးနဲ့ အဖွား က အဲဒီပုံပြင်ကို မဖတ်ဘူး။ မကြားဘူးလို့ အဲဒီစိတ်မရှိတာလားလို့ တွေးမိပါတယ်။

ထိတွေ့မြင်ကြားနေရတဲ့ပတ်ဝန်းကျင် မှာ လူအတော်များများရဲ့ လုပ်ရပ်တွေ ဟာ 'ကျွန်မသာဆို' လုပ်မှာမဟုတ်တဲ့ လုပ်ရပ်များ ဖြစ်တယ်။ လောကဟာ တော်တော်ဆိုးနေပြီပဲ။ ရက်စက်လိုက်ကြတာ။ ဒီမိုး၊ ဒီလေ၊ ဒီလူတွေနဲ့တော့ ခက်ပြီ ကမ္ဘာကြီးဟာ ပတ်ဝန်းကျင် စိမ်းလန်းစိုပြည်ခြင်းကင်းလို့၊ ပိုမိုပူနွေးလာလို့၊ ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ပြီး ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ကြား ထဲ လူတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကလည်း အားတက်ဖွယ်မရှိပါလားဟု အဆိုးတွေမြင်ပြီး စိတ်ပျက်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ . . .

"မိမိ၏ ကိစ္စကို ပြီးအောင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ အဆင့်ဆင့်ပင် လောကတစ်ခုလုံးအား ကောင်းရာသို့ သယ်ဆောင်သွားနိုင်ကြောင်းကို အတိအလင်း ဖော်ပြထားပေ၏။ ထို့ပြင်လည်း လောကရှိ လူတို့သည် မည်သို့ပင် မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်နေကြသည် ဖြစ်ပေစေ၊ စံယူစရာ လူ တော်တော်များများမှ တစ်ဆင့် တရွေ့ရွေ့ ကောင်းရာဘက်သို့ ရွေ့လျားပြောင်းလဲလာနိုင်ပါသည်ဟူသော "အကောင်းမျှော်ဝါဒ" သဘောထားကိုလည်း ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နိုင်ပေ၏။ အားရစရာကောင်းလှပါသည်"။

ကျွန်ုပ်တို့သည် "နှမ်းတစ်လုံးနှင့် ဆီ မဖြစ်" ဟူသော စကားကို လက်ကိုင်ပြုကာ "ငါတစ်ယောက်ကောင်းရုံနဲ့ မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ လူအများကမကောင်းရင် လောကဟာ မကောင်းဘက်ကိုသာ ဦးတည်ရွေ့လျားနေရမှာပဲ" ဟူသည့် အားပျက်ဖွယ် "မကောင်းမျှော်ဝါဒ" သဘောထားကို ခံယူနေကြ၏။

မှန်ပါသည်။ နှမ်းတစ်လုံးနှင့်တော့ ဆီ မဖြစ်ပါ။ ထိုနည်းတူစွာပင် နှမ်းတစ်လုံးမှ မရှိဘဲလည်း ဆီမဖြစ်ပါ။ နှမ်းစေ့တွေ များ

ကောင်းသောဓာတ်ကို ဖြစ်စေသော အစာအဟာရ၊ သန့်သော ဓာတ်ကို ဖြစ်စေသည့် ရေ၊ လေများကို မှီဝဲခြင်းဖြင့် ရုပ်ခန္ဓာသည် ကောင်းမွန်သောအကျိုးကို ရရှိ၏။ စိတ်ဓာတ်သည်လည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်သည်။ ကောင်းသောစိတ်ရှိသူ၏ အနီးအပါးတွင်နေခြင်းဖြင့် ကောင်းသောဓာတ်တွေ ကူးကာ မိမိတွင်လည်း ကောင်းသောစိတ်အခြေအနေများ ဖြစ်လာသည်

များစုမိမှ ဆီဖြစ်ရပါသည်။ နှမ်းစေ့တွေ များများရဖို့ရန်မှာလည်း "နှမ်း ဗီဇ" တစ်လုံးတော့ ရှိရမည်သာဖြစ်သည်။ "အဆင့်ဆင့် လျှိုးဝင်ပြောင်းလဲမှု သဘောတရား" အရ လောကတစ်ခုလုံးသည် အစအဦး တွင် အများအပြား မဖြစ်ပေါ်ချေ။ နည်းရာမှသာ များပြားလာရသည်သာ ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ အဆင့်ဆင့် လျှိုးဝင်ပြောင်းလဲမှု သဘောတရားအရ ဖြစ်စဉ်တွေကို လေ့လာကြည့်လျှင် အဆင့်တိုင်း အဆင့်တိုင်းတွင် ကောင်းမွန်တိုးတက်လာသော သဘောကိုဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းသဘောတရားမှာလည်း "တောက်" ခေါ် "ဓမ္မ" ၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု ဖြစ်ပေရာ ထာဝစဉ်တည်ရှိနေပြီး ထာဝစဉ် ရှင်သန်နေသည်သာ ဖြစ်၏။

လူတွေအားလုံး မည်သို့ မည်ပုံ ပြောင်းလဲ၍ ကောင်းမွန်ကြဖွယ်ရာရှိပါသနည်း။

ဤတွင် ဓာတ်ကူးခြင်းသဘောကို အနည်းငယ်စွက်၍ ပြောချင်ပါသည်။ ရုပ်ပိုင်းတွင် ရောဂါများ ကူးစက်ခြင်းရှိသလို စိတ်ပိုင်းတွင်လည်း မကောင်းမှုများ ကူးစက်တတ်သည်။

မကောင်းသည့်ဘက်၌ ဓာတ်ကူးသလို ကောင်းသည့်ဘက်၌လည်း ဓာတ်ကူးခြင်း ရှိသည်။ ကောင်းသောဓာတ်ကို ဖြစ်စေသော အစာအဟာရ၊ သန့်သောဓာတ်ကို ဖြစ်စေသည့် ရေ၊ လေများကို မှီဝဲခြင်းဖြင့် ရုပ်ခန္ဓာသည် ကောင်းမွန်သော အကျိုးကို ရရှိ၏။

စိတ်ဓာတ်သည်လည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်သည်။ ကောင်းသောစိတ်ရှိသူ၏ အနီးအပါးတွင်နေခြင်းဖြင့် ကောင်းသောဓာတ်တွေ ကူးကာ မိမိတွင်လည်း ကောင်းသော စိတ်အခြေအနေများ ဖြစ်လာသည်။

ထို့ပြင် လူတွင်ဓာတ်ချည်းသက်သက် ရှိသည်မဟုတ်။ ကိုးကြောင်းဆင်ခြင်ခြင်း စသည့်ပညာပိုင်းလည်း ရှိသေးသည်။ မကောင်းသည်ကို အဘယ်မျှပင် လုပ်တိုင် ကျူးလွန်နေသူဖြစ်ပါစေ 'ကောင်းသည်'ကို 'ကောင်းသည်' ဟူ၍တော့ သူ့စိတ်က အသိအမှတ်ပြုသည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် [illegible] က ကောင်းရာကောင်းမှုကို မပြုနိုင်သည် ဖြစ်ပါစေ၊ ကောင်းရာကောင်းမှု [illegible] ကိုကား ကြည်ညိုလေးစားတတ် [illegible] ဤကား လူမှန်သရွေ့ [illegible] သော ပညာသဘော [illegible] ဖြစ်၏။

ဤပညာသဘော [illegible] လူတွေအထဲတွင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ရာမှ အားကျလာရသည်။ ကောင်းသောအမှုကို လက်ငင်းဒိဋ္ဌကောင်းကျိုးကို မြင်သဖြင့် အတုမြင် အတတ်သင်လာရသည်။ ဤသို့ဖြင့် မကောင်းသောဘက် တွင် 'ငါးခုံးမတစ်ကောင်ကြောင့် တစ်လှေလုံးပုပ်'နိုင်သလို ကောင်းသောဘက်တွင်လည်း သေးငယ်သော ကတိုးနံ့သာလေး တစ်တောင့်ကြောင့် တစ်တောလုံး မွှေးရနံ့လှိုင်နေပေသည်။ တစ်ယောက်မှစ တစ်ရာ၊ တစ်ရာမှ တစ်ထောင်စသည်ဖြင့် ကောင်းသောဓာတ်တွေပျံ့နှံ့သွားနိုင်ပါ၏။

'တောက်တယ်ကျမ်း'၏ ပုဒ်ရေ (၅၄) သည်ကား ဤအကြောင်းခြင်းရာ များကို စီကာပတ်ကုံး မိန့်မြွက်နေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာသက်လုံ၏ စေ့ထားသော တံခါးများ (ဒုတိယတွဲ) ထဲမှကူး၍ ရေးပါသည်။

ရေးသာရေးရသည်။ အားတော့အားနာတော့ဖြစ်နေသေးသည်။

ကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ကြောင့် လူကောင်းတွေ များလာလိမ့်မည်။

စံပြပြုစရာရှိရင် အားကျပြီး သူလိုဖြစ်အောင်ကြိုးစားမည် ဟုဆိုပါသည်။

စံပြပြုစရာမရှိအောင် ပြုစရာလူကို သေးသိမ်အောင် လုပ်ထားကြလျှင် ဘယ်သို့ရှိမည်နည်း။

အဆိုးမျှော်သူ ဖြစ်နေပြီလား။

စကြဝဠာတွင်းက အစက်အပြောက်လောက်မျှမရှိသူ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘာလုပ်ရမလဲဟု တွေးဆဲ။ နောက်စာတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်မိပါတော့သည်။

'ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်ကား တစ်လောကလုံး အကောင်းဘက်ရောက်ရမည့် 'လောကနိဗ္ဗာန်'နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ မပြောလိုပါသော်လည်း၊ အကောင်းသဘောသည်လည်း ဓာတ်ကူးတတ်သည်ဖြစ်၍ လောကတွင် ကောင်းသည့်သူက ရာခိုင်နှုန်း ပိုများလာမည့်အချိန်ကား ရောက်ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့သည် သေးငယ်သော အစက်အပြောက်ကလေးပမာ သဘောထားပြီး စိတ်သိမ်ငယ်နေမည့်အစား . . .

'ငါသည်ကောင်းမှုသုစရိုက်ကို တတ်အားသရွေ့ပြုမည်။ ငါ့ကိုယ်တွင်တည်သော သုစရိုက်သည် အင်အားကလေး ရှိသရွေ့ တုန်ခါမှုစက်ဝိုင်းကလေးဖြစ်ကာ ထိုစက်ဝိုင်းကလေး ရောက်လေရာ ဌာနအတွင်းဝယ် သုစရိုက်ဓာတ်သည် တည်မည်သာဖြစ်သည်။ ထိုစက်ဝိုင်းကလေးအတွင်းကျရောက်သည့် သတ္တဝါကလေးများ ဆင့်ပွားပွားများလာပြီး စက်ဝန်းသည် ဗဟိုချက်များစွာဖြင့် ကျယ်ဝန်းလာရမည်သာ ဖြစ်သည်' ဟူသော သဘောထား သို့ ယနေ့ပင် ပြောင်းလဲပစ်ကာ ကြိုးစားကြည့်သင့်လှပေ၏။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုသည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ဧကန်တွေ့ရမည်' ဟု ဆက်ရေးထားပါ၏။

အားရဖို့ ကောင်းလှပါ၏။

ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က မမျှော်လင့်ဘဲ မိမိဘာသာ လုံ့လစိုက်ပြီးရတဲ့ငွေ မဟုတ်ဘူး လို့ထင်တဲ့ ငွေသုံးသိန်း ရပါတယ်။ မိမိ၏ ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ့်ဆေးခန်းက ရတဲ့ငွေ မဟုတ်ရင် ကိုယ့်ဟာမဟုတ်သလို ခံစားရတယ်။ သားသမီးက ပေးပေး၊ ခင်ပွန်းက ပို့ပို့၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံ မဟုတ်သလိုဘဲ။ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားရာက အိမ်ပြင်တဲ့ ထဲထည့်ရမယ်။ သားကြီး မွေးနေ့ကျွေးချင်တာ သူ့ပိုက်ဆံမထည့်ခိုင်းဘဲ အဲဒီထဲက ပေးမယ်။ ငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်။ ငါ့အတွက် အပေးအယူ သဘောမရှိတဲ့ အလှူတစ်ခု လုပ်ချင်တယ်လို့ တွေးမိပြီး လမ်းပြင်နေတဲ့ ကလေး ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ မေးပြီး၊ နေပူကျဲကျဲမှာ ကတ္တရာလောင်း၊ ကျောက်သယ်နေတဲ့ကလေး၊ လေးဆယ့်ငါးယောက်ကို ကုသိုလ် နည်းနည်းလုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီနေ့ နေပူကျဲကျဲမှာပဲ တစ်ယောက်ကို ပေါင်မုန့်တစ်လုံး

J.Cup ဂျယ်လီတစ်ခွက်

ရေသန့်တစ်ပုလင်းစီ ကိုယ်တိုင်သွားဝေခဲ့တယ်။ အဲဒါပြီးမှ သားကသူသွားနေတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းလမ်းက တအားပျက်နေပြီ သူ့ပိုက်ဆံထဲက နှစ်သိန်းလောက် ပေးပါ။ ပြင်ပေးချင်လို့ ပြောပါတယ်။

တကယ်တော့ အဲဒီသားက နည်းနည်း ကပ်စေးနဲသူပါ။ သူ့စေတနာ ပေါက်လာတာကို ဝမ်းသာအားရပဲ။

'အေး . . . အေး သွားလှူလိုက်'

ပြောပြီး ပိုက်ဆံပေးလိုက်ပါတယ်။

ယခင်ကဆို သတိမထားမိပေမဲ့ ဆရာသက်လုံစာအုပ်ဖတ်ပြီး 'ကောင်းမှုဟာ ကူးစက်တတ်တယ်' ဆိုတာကို အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။

ကျွန်မလှူတာ နှစ်သောင်းလောက်ပဲ ကုန်ပါတယ်။

သားကနှစ်သိန်းလှူမယ် ဆိုတော့ ဆရာသက်လုံ စာအုပ်ထဲကလို ကူးစက်ရုံမျှမက ပွားများလာတာပဲ မဟုတ်လား။

အလုပ်ကိုတောင် လက်ဆင့်ကမ်း မပေးလိုတဲ့ ဝန်ထမ်းနှစ်ယောက်ကို စိတ်ပျက်လိုက် ပေးလှူလိုစိတ်ရှိသူကို အားပေးလိုက်နဲ့။

'ဒီလောကကို ချယ်လှယ်ဖို့များ ကြိုးစားနေဦးမှာလား' လို့ မိမိကိုယ် မိမိပြန်မေးမိသောအခါ

စင်စစ်မတော့ ဦးနှောက်ရှိသူတာ ဒီလိုကောင်းသူကို ဆုပေးလိုက်၊ မကောင်းသူကို ဒဏ်ပေးလိုက် လုပ်စရာမလိုဘူးတဲ့။ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်တာ။

ကောင်းသူလည်း သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ၊ ဆိုးသူလည်း သူ့အကြောင်းနဲ့သူ၊ သူ့စက်ဝိုင်းနဲ့ သူပဲတဲ့။

အရေးကြီးတာက လူတွေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မိမိ၏စိတ်တုံ့ပြန်ချက် ပါ။

ကောင်းသူအပေါ်လည်းကောင်း

မကောင်းသူအပေါ်လည်း ကောင်းမှုသာ ကောင်းခြင်းများ ပွားများလာလိမ့်မယ်။

ကောင်းသူအပေါ်မကောင်း

မကောင်းသူအပေါ်လည်း မကောင်းခဲ့သော် မကောင်းခြင်းများသာ ပွားများလာကြတယ်။

မိမိဟာ ကောင်းခြင်းတရား ပွားများလိုသူ စင်စစ်ကောင်းဖြစ်လိုတာ မှန်ပါလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် ကောင်းအောင်နေခြင်းဖြင့် 'ကောင်းမှုစက်ဝန်း' ကူးစက်ခဲ့တွင် ရာ၏။

ဒုက္ခဘုံကြီးက ဒုက္ခသာဖြစ်၏။

မကောင်းမျှော်လည်း ဒုက္ခ

အကောင်းမျှော်လည်း ဒုက္ခတွေ [illegible]

ဖြစ်တာခြင်းအတူတူ အခုချက်ချင်း [illegible] လေးဖြစ်ဖြစ် မိမိစိတ်သန္တာန်မှာ [illegible] မှုမျိုးစေ့လေး ပျိုးကြည့်ကြ[illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ဆိတ်ဆိတ်တွေး ရေးရေးပေါ်

မောင်မောင်လှိုင် (အပ်စိုက်ကု)

တရုတ်ပညာရှင်ကြီး 'တိန်းတီ'၏ 'ကျင့်ရှီးယိတယ်'ခေါ် 'ဆိတ်ဆိတ်တွေးလျှင်ရ၏' ဟူသော နီတိကျမ်းကို တရုတ်ဘာသာမှ တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုပါသည်။

စာဖတ်ခြင်း၊ ပညာသင်ယူခြင်းတို့သည် ကြံစုပ်သကဲ့သို့သော အရသာမျိုး တွေ့မှ စုပ်လေ အရသာတွေ့လေကို သိရည်။

- တိုင်းတိုင်းတွင် ရေသာနိုသည့် နည်းလမ်းများ ရှိကြသည်။ ပညာသင်ယူခြင်းတွင်သာ ရေသာနိုဖြင့် မရနိုင်။

- ပညာ၊ ခန္ဓာသန့်စွမ်းမှုနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားတို့ကို ငွေကြေး၊ စွမ်းအားတို့ဖြင့် နေ့ချင်းညချင်း ဝယ်ယူရရှိနိုင်သည် မဟုတ်။ နည်းနည်းချင်း နေ့စုလစုဖြင့် လေ့ကျင့်ယူမှ ရ၏။

- လူငယ်များတွင် ချို့ယွင်းချက် တစ်ခု ရှိတတ်၏။ "မာနကြီး ဘဝင်မြင့် ခြင်းပင်တည်း" အတယ်၍ သူတို့သည် စာ ကြည့်တိုက်သို့ ၄၊ ၅၊ ၆ ကြိမ်သွားလိုက် လျှင် သို့မဟုတ် ၄၊ ၅၊ ၆ကြိမ် စာသင် ကြားပေးသည့် အလုပ်လုပ်လိုက်လျှင် သို့ မဟုတ် ပညာရှင် ၄၊ ၅၊ ၆ဦးနှင့် ပေါင်း သင်းမိလျှင် မိမိတို့တွင် ပညာအများကြီး လိုသေးကြောင်း သိရှိလာပေမည်။

- ကြီးမြတ်သူတို့သည် အသေးအဖွဲ ပြဿနာကို အလေးမထား။ သေးနုပ်သူ တို့သည် ကြီးမြင့်သောကိစ္စကို မသိနား မလည်။

- မိဘမရှိသေးသူသည် အထက်အရာရှိကို အမှန်တကယ်သစ္စာရှိ လေးစားမည် မဟုတ်။

သားသမီးကို မချစ်သူသည် လက် အောက်ငယ်သားများကို အမှန်တကယ် စောင့်ရှောက်မည် မဟုတ်။

- လိမ္မာပါးနပ်ပြီး သိက္ခာကိုယ်ကျင့် မရှိလျှင် လိမ်ညာလှည့်ဖျားတတ်သည်။

လိမ္မာပါးနပ်ပြီး ဇွဲလုံ့လမရှိလျှင် ကျ ဆုံးလိမ့်မည်။

- ငွေချေးပြီး ကြွေးမဆပ်ခြင်းသည် အရှက်မဲ့ခြင်းတည်။

ကျေးဇူးရှိသူကို ကျေးဇူးမသိတတ် ခြင်းသည် တရားမဲ့ခြင်းတည်း။

လူညံ့တို့သည် အကျိုးစီးပွားကြုံ လျှင် ပေါင်းဖွဲ့ကြ၏။ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံ လျှင် ခွာပြေးကြ၏။

သူတော်ကောင်းတို့သည် အမှန် တရားနှင့် ကြုံလျှင် ပေါင်းဖွဲ့ကြ၏။ အကျိုး စီးပွားနှင့် ကြုံလျှင် အပြန်အလှန် လျှော့ ပေးကြ၏။

- ပညာတတ်မြောက်ပြီဆိုလျှင် အလုပ် ခန့်မည့်သူ ပေါ်လာမည်။ သိက္ခာရှိသူဖြစ် လျှင် လူအများ လေးစားခံရမည်မလွဲ။

- သူများကို ခယရလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် သိမ်ငယ်၏။ ကိုယ်က ခယခံရလျှင် ဂုဏ် တက်၏။

- လူအများကို ချစ်ခင်တတ်ခြင်းသည် ကျန်းမာသော စိတ်ဓာတ်မှ ပေါက်ဖွားခြင်း ဖြစ်၏။

လူအများကို မုန်းစိတ်ပွားခြင်းသည် မှုမမှန်သည့်ရောဂါ စိတ်မှပေါက်ဖွားခြင်း ဖြစ်၏။

- "ဟန်ဆောင်ခြင်း"ကို လူအများ မသိလိုက်ကြပါက "ကလိမ်ဉာဏ်ဆင်ခြင်း" တု ခေါ်သင့်၏။

"ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ခြင်း"သည် အစမ်း သပ်ခံနိုင်သည်ဆိုပါက ရိုးသားဖြောင့်မတ် သည်တု ခေါ်၏။

- အရည်အချင်း"မဲ့"သူသာ "ခက် သည်"ဟူသော စကားသုံးလုံးတတ်ကြ၏။

ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သူသည်သာ "လွယ်သည်"ဟူသောစကားလုံးကို ပြော တတ်ကြ၏။

သဘာဝကျသည့် ဂုဏ်သရေသည် "စစ်မှန်၏"။

သဘာဝကျသည့် စာနာစိတ်သည် "မြတ်၏"။

သဘာဝကျသည့် အခြင်းအရာသည် "လှပ၏"။

- အကျိုးမဲ့သည်ကို အကျိုးရှိအောင် လုပ်နိုင်သူသည် ထက်မြက်၏။

အကျိုးရှိသည်ကို အကျိုးမဲ့အောင် လုပ်တတ်သူသည် လူညံ့ဖြစ်၏။

- အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးသူသာ ခက်ခဲ သည့် စကားဆို၏။

လုပ်ရည်ကိုင်ရည်မဲ့သူသာ ခက်ခဲ သည့် အလုပ်ရှိ၏။

- သစ္စာတရားကိုသာ ကြည့်သည်။ သေမည်၊ ရှင်မည်ကို မကြည့်သူသည် သစ္စာတရားရှိသော မြင့်မြတ်သူတည်း။

- သံယောဇဉ်ဖြစ်မိပြီဆိုလျှင် ခွဲခွာ၍ မရနိုင်တော့။ အမုန်းပွားမိပြီဆိုလျှင် ပေါင်း စု၍ မရနိုင်တော့။

- လူကို အရင်အကဲခတ်ပါ။ ပြီးမှ သူ့စာ (စကား)ကို အကဲခတ်ပါ။ သူ့စာ မျှော်ချင် စာ(စကား)က မှန်နေသော်မှ မယုံ လောက်သေးပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြ နိုင်သူသည် သဘောတရားရေးသမား ဖြစ်၏၊

ပြဿနာရပ်ကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်သူ သည် လက်တွေ့သမားဖြစ်၏။

- ပြဿနာမပေါ်ခင် ကြိုသိနိုင်သူ ကမှ တကယ့်လူတော်တည်း။

ပြဿနာပေါ်ပြီးမှ သိသူသည် လူ ဖွင်းလူညံ့တည်း။

- မသင်ယူဘဲ နည်းလမ်းမတတ်သူ၊ လူညံ့တည်း၊ ကြောက်စရာမကောင်း။

မသင်ယူဘဲ ပတ်မြောက်သူ၊ လူ တော်တည်း၊ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး။

- သတ္တိရှိသူကို ခြောက်လှန့်၍မရ။

ဗဟုသုတရှိသူကို လိမ်ညာ၍မရ။

- အသုံးမကျသူသည် သူ့ကို အရည်အချင်းမရှိဟု အပြောခံရမည်ကို ကြောက်၏၊

ငွေကြေးချမ်းသာသူသည် သူ့ကို ငွေရှိသည်ဟု အပြောခံရမည်ကို ကြောက်၏။

- တစ်သက်လုံး တစ်ကိုယ်ကောင်း စိတ်ရှိသူအဖို့ လောကတွင် မှန်ကန်သည့် သူမရှိ။

တစ်သက်လုံး သံသယစိတ်ရှိသူအဖို့ လောကတွင် မှန်ကန်သည့်ကိစ္စမရှိဟု ယုံတတ်၏၊

- အနစ်နာခံတဲ့သူသည် လူတော် လူ ကောင်းဖြစ်၏။

အချောင်လိုချင်သူသည် လူရှော် လူ ညံ့ဖြစ်၏။

- လူအများကို အကျိုးပြုသူသည် သိက္ခာရှိ၏။

တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးပြုသူသည် မြင့်မြတ်သူဖြစ်၏။

- အခက်အခဲကြီးကြုံလျှင် တကယ့် ဉာဏ်စွမ်းရှိသူ လိုအပ်၏။

ဒုက္ခကြီးကြုံလျှင် အကြင်နာကြီးသူ လိုအပ်၏။

အန္တရာယ်ကြီးကြုံလျှင် သတ္တိကြီးသူ လိုအပ်၏။

- ကုန်သည်တို့၏ အရင်းအနှီးသည် ငွေကြေးတည်း။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ အရင်းအနှီးသည် ရိုးဖြောင့်မှုတည်း။

တော်လှန်ရေး၏ အရင်းအနှီးသည် အသက်ပေးခြင်းတည်း။

မောင်မောင်လှိုင် (အပ်စိုက်တု)

ဗောဂဗေဒတွင် ယူဆချက်များထားရသည်၊ "အပြည့်ပြိုင်ဆိုင်မှုရှိတယ် ဆိုပါစို့" "ကျန်တာတွေ ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးဆိုရင်" "လူတိုင်းမှာ ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်းရှိရင်" စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်

စီးပွားရေးနိဗ္ဗယ်ဆုရှင်များ

ဦးကြည်မြင့် (လသာ)

၂၁။ ဂျရတ်ဒီဘရူး

အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်၊ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ဗောဂဗေဒပညာရှင်တစ်ယောက်တို့သည် သင်္ဘောပျက်ကာ ကျွန်းကလေး သေးသေးကလေး တစ်ကျွန်းပေါ်သို့ရောက်ရှိနေကြသည်၊ သူတို့တွင် ရေထဲမျောပါလာသော ပဲသီးချက်သံဘူးတစ်ဘူးမှလွဲ၍ ဘာမျှစားစရာမရှိ။

ရူပဗေဒနီယာမများ သုံးစွဲလျက် သံဘူးကို အင်ဂျင်နီယာက အမျိုးမျိုးဖွင့်သည်။ သံဘူးက ပိန်သွားသည်မှလွဲ၍ ဖွင့်မရ။ ဘုန်းတော်ကြီးက ဂါထာများရွတ်သည်။ သံဘူးက ပွင့်မလာ။ ဤတွင် စီးပွားရေးပညာရှင်က အကြံပေးရန် ရှေ့တိုးလိုက်သည်။ ဘာများလဲ။ သူက "သံဘူးဖောက်တဲ့ကိရိယာရှိတယ် ဆိုပါစို့" ဟု စတင်ပြောဆိုလိုက်သည်။

ဗောဂဗေဒတွင် ယူဆချက်များထားရသည်။ "အပြည့်ပြိုင်ဆိုင်မှုရှိတယ် ဆိုပါစို့" "ကျန်တာတွေ ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးဆိုရင်" "လူတိုင်းမှာ ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်းရှိရင်" စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ကောင်းပြီ။ အခြားဗေဒများတွင်ရော ယူဆချက် assumption များ၊ ခြွင်းချက် exception များ၊ ဆိုပါစို့ take for granted စသည့် စကားများ မပါဘူးလား၊ မရှိဘူးလားဟု ပြန်မေးမည်။

နေ့စဉ် လူတို့ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်သမျှတွင် ယူဆချက်များပါဝင်သည်။ "ချစ်ဦးမောင့်ထံပြန်လာပါ"ဟု ဆိုရာ၌ အိမ်ထောင်မကျသေးဘဲ ချစ်စရာကောင်းနေဦးမည်ဆိုလျှင် ဟူသော ယူဆချက်ပါသည်။ ဝှက်ထားသဖြင့်သာ နားထောင်ကောင်းသည့် သီချင်းဖြစ်နေသည်။ ဗောဂဗေဒက မဝှက်ပေ။ ဗောဂဗေဒသင်ရန် လျှောက်ထားသူများကို လူတွေ့စစ်ရာ၌ ဝင် "ယူဆချက် မပါသော စကားလုံး သုံးနှုန်း ပြောပါ" ဟုမေးတတ်သေးသည်၊

အထက်က ပြက်လုံးကို ဂျရတ်ဒီဘရူးက ရယ်မည်မဟုတ်ပါ၊ သူသည် ဗောဂဗေဒသီအိုရီများတွင် [illegible] နှင့်သူ ခိုင်မာပြီးဖြစ်သည်ဟု [illegible] ပြောဆိုတတ်ပြီး လိုအပ်လျှင် [illegible] သက်သေထုတ်ပြသူဖြစ်သည်၊ [illegible] ချက်တွေ လက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သီအိုရီတွေ ခိုင်မာတယ်" ဟု သူကဆိုသည်။

မမြင်ရသောလက်ပါ ယူဆချက်

ပြင်သစ်တွင် ၁၉၂၁ က မွေးဖွားသော ဂျရတ်ဒီဘရူးသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ၁၉၅၀ တွင်ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ကောင်လီ Cowles ကော်မရှင်တွင် အလုပ်ဝင်သည်။ သင်္ချာနှင့်ရူပဗေဒကို ပထမသင်ယူလာခဲ့သူအဖြစ် ဘောဂဗေဒကို လက်တွေ့ကိန်းဂဏန်းများဖြင့် ပြန်လည်စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်းကို သူလုပ်ကြည့်သည်။ သူက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးအတွက် အသုံးဝင်မည့်ပုံစံကို တည်ဆောက်လိုသည်။ သူက အာဒမ်စမစ်၏ မမြင်ရသောလက်ကိုယုံကြည်သည်။ သို့သော် ရောင်းသူဝယ်သူ အမြောက်အမြားက လွတ်လပ်စွာပြုမူကြသော ဈေးကွက်တွင် ညီမျှခြင်းများက အနုတ်လက္ခဏာတန်ဖိုးများကို ပြနေသည်။

ဒီဘရူးသည် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အဲရိုး Kenneth Arrow ကို တိုင်ပင်သည်။ Arrow-Debren General Equilibrium Equation model ထွက်လာသည်။ စားသုံးသူဈေးကွက်အပြုအမူတွင် အကြိုက် taste ပါဝင်မှုအားဖော်ပြသောပုံစံဖြစ်သည်။ အခြေအနေအချို့အတွက် ယူဆချက်များထားရသည်။ အရွယ်အစားကြီးခြင်း၏အကျိုး economy of scale မရှိ၊ ဈေးကွက်သတင်းကို ဝယ်သူရောင်းသူ နှစ်ဖက်လုံးက ကောင်းစွာရရှိကြသည်။ လုပ်သားအပါအဝင် အရာရာတိုင်းအတွက် တိုးချဲ့ရန်ဈေးကွက်ရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့နှင့်နီးစပ်ရမည်ဟူသော ဒီဘရူး အတွက် မကိုက်ပါ။ သို့သော် စမစ်၏ မမြင်ရသောလက်တွင်ပါဝင်သည့် အခြားယူဆချက်များကိုကား ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နောက်ထပ် ပို၍ သဘာဝကျသော ယူဆချက်များ ထပ်မံဖယ်ထုတ်နိုင်သည်။ မေခရိုဘောဂဗေဒပုံစံများထွက်ပေါ်လာရန် လမ်းခင်းပေးသလို ဖြစ်သွားသည်။ အနုတ်လက္ခဏာမဆောင်သော တန်ဖိုးများရလာသည်။

သူတို့၏ပုံစံကို ပြီမ့်ညောင်းသွယ်ပြောင်းသည့် elegant ဟု ပညာရှင်များက ချီးကျူးသည်။ ထုတ်ကုန်အပေါ် ဝယ်လိုအားညီမျှခြင်းက စားသုံးသူသည် ကုန်စည်ဝန်ဆောင်မှုများကို ဈေးနှုန်းအပေါ် လိုက်၍ မည်သို့ ရွေးချယ်ကြောင်းပြသည်။ ဝယ်ယူသည့်ပမာဏနှင့် ဈေးနှုန်းတို့ကြားဆက်စပ်မှုက စားသုံးသူသည် ကုန်စည် များ ဥပမာ ပုစွန်လုံးနှင့် အမဲသားတို့ကြား အတွေ့အကြုံအရ မည်သို့အကောင်းဆုံးရွေးချယ်ကြောင်းပြသသည်။ လုပ်အားနှင့်ကုန်ထုတ်အရင်းများ ဝယ်လိုအားညီမျှခြင်းကို အလားတူပင် ယင်းတို့၏ ဈေးနှုန်းနှင့်ကုန်ထုတ်စွမ်းအားပေါ်တွင် တည်ကြောင်းပြသည်။ ဈေးနည်းပြီး စွမ်းအားကြီးသော လုပ်အားကို ဝယ်လိုအားများပြီး ဈေးနှုန်း (အတိုးနှုန်း) နည်းပြီး စွမ်းအားမြင့်သည့် အရင်းကို ဝယ်လိုအားများသည်။

ယင်းသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက် က အထက်တန်းအောင်ထက် အလုပ်ရနိုင်ခွင့် ပိုများခြင်း၊ ကွန်ပျူတာထိန်းချုပ် စက်ယန္တရားများက လူသားတို့ကိုအစားထိုးသွားခြင်း စသည့် မမြင်ရသောလက်ယူဆ ကိုပြသည်။ ရောင်းလိုအားမပါဘဲ ဝယ်လိုအား ညီမျှခြင်းသည် စီးပွားရေးစနစ်တစ်ခုလုံးကို ရှင်းမပြနိုင်သေး။ စွမ်းအားစုများ ဈေးကွက်တွင် လုပ်အားရောင်းလိုအားမှာ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေလျှင် ခံစားရမည့်အားလပ်ခွင့် အကျိုးကိုစွန့်လွှတ်လိုမှုအပေါ် တည်သည်။ ထုတ်ကုန်ဈေးကွက်တွင် ရောင်းလိုအားသည် စားသုံးသူလိုအင်ကို လိုအပ်သောစွမ်းအားစုများ စီစဉ်နိုင်မှုနှင့် နည်းပညာသုံးစွဲနိုင်မှုတို့အပေါ် တည်သည်။

အားလုံးသည် အားလုံးအပေါ် တည်သည့် အဲရိုး- ဒီဘရူးပုံစံတွင် ဝယ်လိုအားနှင့်ရောင်းလိုအား ညီမျှခြင်းက တစ်ခုစီကွဲပြားခြားနားသော ဈေးကွက်များတွင် ဈေးနှုန်းနှင့်အရေအတွက်များကို အသီးသီးချိတ်ဆက်ချိန်ညှိမှုဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ လိုအပ်သော သဘာဝချိန်ညှိမှုများ ပြီးပြည့်စုံချိန်အခိုက်အတန့်ကလေးများကို အထွေထွေအားမျှခြေဖြစ်ပေါ်သည်ဟု ခေါ်သည်။ စားသုံးသူ အကြိုက်များ အားလုံးအတွက် သဘာဝစွမ်းအားစုများ အားလုံးကို အပိုအလိုအနည်းဆုံး အံကိုက်သုံးစွဲပြီးဖြစ်စေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ဖြစ်ပေါ်သော ဈေးနှုန်းနှင့်ကုန်စည်အရေအတွက်တို့မှာလည်း စားသုံးသူ အကြိုက်နှင့် စွမ်းအားစုများ၏ကုန်ထုတ်စွမ်းအားတို့ ညီမျှသောအဆင့်တွင်ရှိမည်။ ထုတ်ကုန်ဈေးနှုန်းများသည် အရေအတွက် မည်မျှထုတ်လုပ်ရမည်ကို လမ်းညွှန်ပြီး စွမ်းအားစုဈေးနှုန်းများက စရိတ် (သို့) ယင်းကိုပိုင်ဆိုင်သူ အလုပ်သမား၊ ကုန်ကြမ်း၊ လောင်စာပေးသွင်းသူများ၏ ဝင်ငွေကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ သူတို့က ကုန်ထွက်ကို ပြန်လည်ဝယ်ယူစားသုံးကြမည်။ ဤသို့ဖြင့် မဆုံးနိုင်သောသုံးစွဲမှု၊ ဝင်ငွေနှင့် နောက်ထပ်သုံးစွဲမှု Spends-in comes-respends သံသရာကိုလည်နေစေပါမည်။

အထွေထွေအားမျှခြေပုံစံ၏ အသုံးဝင်မှု

အဲရိုး- ဒီဘရူးပုံစံသည် လွတ်လပ်သော ဈေးကွက်၏သဘာဝစွမ်းအားစုများ စွမ်းဆောင်ရည်အရှိဆုံးခွဲဝေအသုံးချမှုတို့ ကောင်းစွာဖော်ပြသည်။ သို့သော် စီးပွားရေးပညာရှင်များကြားတွင် အခြေအနေ ကွဲပြားမှုကိုလိုက်၍ အစိုးရက စီမံကိန်းချ လုပ်ကိုင်ရန် လိုအပ်ပုံကို ပြောဆိုသူများ ရှိနေသည်။ သူတို့က အဲရိုး-ဒီဘရူးတို့၏ ယူဆချက် သုံးရပ်အနက် ဈေးကွက် သတင်းကို ရောင်းသူဝယ်သူအားလုံး အပြည့်အဝ နားလည်သည်ဆိုသော အချက်မပြည့်စုံလျှင် လူ့အဖွဲ့အစည်း ကောင်းကျိုး Social Welfare အတွက် အခွန်နှင့်အထောက်အပံ့သုံးစွဲကာ စွမ်းအားစုများခွဲဝေခြင်းပြုရမည်ဟု ဆိုသည်။ သူတို့က အားမျှခြေမဲ့ပုံစံ disequilibrium model များတည်ဆောက်ပြကြသည်။ ထိုနည်း J.M. Keynes ၏ အထွေထွေသီအိုရီကိုအခြေခံသည်။ အဲရိုး-ဒီဘရူးပုံစံတ စမစ်၏ မမြင်ရသော လက်သီအိုရီ အားမျှခြေပုံစံ equilibrium model ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးအပြုအမူများဖြစ်ရပ် အဖြစ် ရွေ့လျားရာတွင် ကြောင်းကျိုး [illegible] မူလအားမျှခြေသို့ အချိန်တန် ပြန်ရောက် မရောက် ဟူသော ပြဿနာ regula[illegible] problem ရှိနိုင်သည်။ ဖြစ်နိုင် [illegible] ပြောသော ဘောဂဗေဒတွင် [illegible] ကာလတိုတွင် အားမျှခြေသို့ [illegible] မရောက်သည်ကများ [illegible] ရောက်သည်ဟုလည်း [illegible] ကိန်းသည် စမစ်တို့ ဝယ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

အဲရိုး-ဒီဘရူးတို့ကဲ့သို့ ယူဆချက်များကိုပြောင်းထားကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စည်းမျဉ်းဥပဒေသအားဖြင့် ဘောဂဗေဒတွင် ရေရှည်အတွက် စမစ်၏ မမြင်ရသောလက်ယန္တရားကို လွှတ်ထားပြီး ရေတို၌ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို ကိန်း၏ အစိုးရက အရေးအတွက်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှု quantity rationing ကိုသုံးစွဲရမည်။ ယနေ့ ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ငွေကြေးဈေးကွက် စီးပွားပျက်ကာလတွင် ငွေကြေးသစ်ထည့်သွင်းခြင်း၊ အခွန်လျှော့ချဖြတ်တောက်ခြင်းစသည့် စီးပွားရေး နှိုးဆွ မြှူကြွ သွက်လက်ရေး stimulus များမှာ ဤသဘောဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မလုပ်ပါက စီးပွားရေးတိန်းရှင်များ ကစဉ့်ကလျားပြေးထွက်ပြီး စနစ်ကြီးဘုန်းဘုန်းလဲနိုင်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘောဂဗေဒတွင် ရေတိုအားမျှခြေသို့ ပြန်ရောက်သောပုံစံအများအပြားကို သုံးစွဲလျက်ရှိကြသည်။ သုံးစွဲသောပုံစံများသည် ရေရှည်အားမျှခြေမဲ့သာ ဖြစ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခြင်းမရှိ။ သူ့နေရာနှင့်သူ ရှိကြသည်။ ဟက်ရှာ-အိုလင်းပုံစံက အားမျှခြေပုံစံဖြစ်ပြီး IS-LM သည် အားမျှခြေမဲ့ပုံစံဖြစ်သည်။ Cobweb model သည် နှစ်ခုလုံးအကျုံးဝင်သည်။ အဲရိုး-ဒီဘရူးပုံစံကို ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် နိုင်ငံတကာငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ IMF တို့တဆင်းရဲသောနိုင်ငံများအား အကူအညီပေးရာတွင်သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။

သူ့ဘဝ သူ့စာ

ဂျရတ်ဒီဘရူးကို ၁၉၆၀ တွင် ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်က ဘောဂဗေဒ သင်္ချာဌာနမှူးအဖြစ် ခန့်ထားသည်။ ၁၉၈၃ စီးပွားရေး ပညာနိုဗယ်ဆုကို လက်ခံရရှိသည်။ အစိုးရအနည်းငယ်ဝါဒ minimalism ခေတ်စားချိန်ဖြစ်သည်။ ဈေးကွက်တွင် အားမျှခြေသို့ပြန်ရောက်သည့်ပုံစံအား အစု set နှင့်သင်္ချာနှင့်ပွဲ့ဂရပ်ဖ် topolosy သင်္ချာ သုံးစွဲလျက် နောက်ထပ်လေ့လာဖော်ထုတ်ခဲ့သေးသည်။ Existence of An Equi'ib-rium for A Competitive Economy (1954) အရိုး နှင့်တွဲရေးသော Theory of Value, An Aximatic anylisis of Economic Equi-librium (1959) တို့အပါအဝင် စာများစွာ ရေးသားခဲ့သည်။

ဦးကြည်မြင့်(လသာ)

ဦးခင်မောင်ဆွေ
စိတ်၏စံအိမ် ဦးနောက်
စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၇၂၈/၀၃/ (၈)
ဒေါင်းစာပေ
၁၃/ ၃၃လမ်း(အလယ်)၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၃၇၃၂၁၀
e-mail: daung73@gmail.com

အတွေးအခေါ် ဝေါဟာရနှင့် ပညာရှင်များ

မောင်ကိုသီ

Cause အကြောင်းတရား၊

အရာရာသည် အကြောင်းတရားကြောင့်ဖြစ်မှန်း လူတိုင်းသိကြသည်။ သို့သော် မသိကြသည်က အများကြီးရှိနေသည်။ ရှေးခေတ်ဂရိတို့က ဖြစ်လာခြင်း becoming သည် အထိန်းအကွပ်မဲ့ အခြေအနေ chaos များကြားမှ အစီအစဉ်တကျဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်-တည်-ပျက်ကို မြင်တွေ့ခဲ့သည်။ ဖြစ်ရပ်များအပြင် အရာဝတ္ထုများ၏ ဖြစ်စဉ်အကြောင်းတရားများကိုပါ စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ အရစ္စတိုတဲလ်က ယင်းတို့ကို လေးမျိုးစတင် ခွဲထုတ်ပြသည်။ မြင်တွေ့ထင်ရှားသည့် အကြောင်းတရား material cause၊ မြင်တွေ့ထင်ရှားမှုကို ဖြစ်စေသော စွမ်းရည်အကြောင်းတရား efficient cause၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဆုံးဖြတ်သောအကြောင်းတရား formal cause နှင့် ရည်ရွယ်ဖန်တီးရသည့် အကြောင်းတရား final cause ဟူ၍ဖြစ်သည်။ အကြောင်းတရားက အကျိုးဆက်အား ကြိုးပမ်းထုတ်လုပ်ရကြောင်းကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်သောခေတ် Renaissance မတိုင်မီက ကြားဖူးခြင်းမရှိခဲ့ဘဲ အရစ္စတိုတဲလ်သည်ပင် စကြဝဠာဖြစ်တည်မှု အကြောင်းတရားအဖြစ် ဖန်ဆင်းရှင် Prime Mover ကို ထောက်ပြခဲ့သည်။

ခေတ်သစ် ကြောင်းကျိုးတရားကို ပထမဆုံး ပြည့်စုံစွာ ဖော်ထုတ်သူမှာ (၁၇)ရာစုက ဟော့ဘ်စ် Thomas Hobbs ဖြစ်သည်။ ရုပ်ပဓာနဝါဒီဖြစ်သည့်အတိုင်း အရာရာကို ယန္တရားသဏ္ဌာန်ရုပ်ဟု မြင်သည်။ ယန္တရားအစိတ်အပိုင်းများ အပြန်အလှန် ဆက်စပ်လည်ပတ်ရာတွင် အကျိုးတရားအတွက် အကြောင်းတရားရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အလိုအရ ဤမဆုံးနိုင်သော ဆက်တိုက်ဖြစ်စဉ် never- ending chain ၏ ပြင်ပတွင် (အရစ္စတိုတဲလ်၏ အရာရာ၏အစ မည်သူမျှ ဖန်တီးခြင်းမဟုတ်သော ဖန်တီးရှင် uncaused cause) သာ ဘုရားသခင်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဟော့ဘ်စ်၏ အမြင်သည် ခေတ်သစ်သိပ္ပံ၏ နောက် ကရွေ့လျားမှုသည် ရွေ့တွင် အကျိုးဆက်ကွင်းဆက်များကို ဖြစ်စေသည် စသောရွေ့လျားနေသော အရာများ အပြန်အလှန်ဖြစ်မှုအဖြစ် အရာရာကို ရှင်းပြမှုဖြစ်သည်။

အရာရာ ဖြစ်-တည်-ပျက်ရန် [illegible] အပ်ချက်များနှင့် လုံလောက်သော [illegible] အနေများရှိသည်။ လိုအပ်ချက် [illegible] လျှင် အရာတစ်ခု မဖြစ်ပေါ်နိုင် [illegible] သောအခြေအနေ ပြည့်စုံ [illegible] ဘဲ မနေ။ မီးအတွက် [illegible] လိုအပ်ချက်ဖြစ်သော [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်စာနှင့် မီးခတ်ရန် လိုသေးသည်။ မြက်ခင်းဖြစ်ရန် မိုးသည် လုံလောက်သော်လည်း တစ်ခုတည်းသော အခြေအနေ မဟုတ်။ အခြားအရည်၊ အငွေ့များကလည်း စိုအောင် လုပ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်-တည်-ပျက်ရန် အကြောင်းအချက်များစွာ ပါဝင်သည်။ နန်းရင်ဝန်ဖာဒီနန်ကို လုပ်ကြံသောကြောင့် ပထမ တကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ရသည် စသည့် တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းပြချက်သည် မလုံလောက်ပေ။

central dogma ဇီဝဗဟိုချက်မ

မျိုးရိုးလိုက်ခြင်းသည် DNA မှ ဆဲလ်အတွင်းသို့ ရောက်သည်ဟူသော ဇီဝဗေဒသဘောတရားဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ယင်း **ဆင့်ကဲပြောင်းခြင်း** လမ်မတ်အဆို(Lamarkism) **ကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံသား** ခရစ်(Francis H.C **Crick က ပယ်ချလိုက်နိုင်သည်။** လမ်မတ်**အဆိုသည် မျိုးရိုးလက္ခဏာကို** ဆဲလ်**အတွင်း အပြောင်းအလဲများက** မထိခိုက်ဆိုသော ၁၉ ရာစုက **ဝဲစ်မန်** August Weismann ထုတ်ဖော်ချက်အပေါ် အခြေခံသည်။ ဝဲစ်မန်ထုတ်ဖော်ချက်သည် အသေးစိတ်မမှန်သော်လည်း ယေဘုယျလက်ခံရထားသော သီအိုရီဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ နှစ်များတွင် ခရစ်နှင့် ဝပ်တ်ဆင် James D. Watson တို့က DNA ဖွဲ့စည်းပုံကို ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင် ထုတ်ဖော်သောအခါမှ မျိုးရိုးလိုက်ခြင်းသည် ခြေ လက်၊ အဆုတ်၊ မျက်လုံး စသည်တို့တွင်သာ ရှိပြီး အတွေ့အကြုံ၊ အလေ့အကျင့်မှရသော ကျွမ်းကျင်မှုအဖြစ် မပါဝင်ဟု ရှင်းလင်းစွာ တွေ့ရှိကြရသည်။

Deoxyribonucleic acid-DNA သည် ဆဲလ်အတွင်းရှိ ဒြပ်ဖြစ်ပြီး သက်ရှိခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုချင်းအတွက် လိုအပ်သော ဆိုင်ရာအချက်အလက်များ ပါဝင်သည်။ DNA သည် မော်လီကျူး နှစ်ခုတစ်စုံ ပူးလိမ်ခြင်း ကွဲပြားမှု အလျောက် ဇီဝဓာတုသင်္ကေတများ ကွဲပြားကာ မျိုးရိုးဗီဇ gene အစိတ်အပိုင်းများ DNA တွင် ဖြစ်ပေါ်သည်။ မျိုးရိုးဗီဇများ စုသည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေသော ဆဲလ်များအတွက် ပရိုတိန်းဓာတ်များ လိုအပ်သလို ပေါင်းစပ်ရန် ညွှန်ကြားမှုပြုသည်။ ဤသို့ DNA မှ ပရိုတိန်းသို့ကူးပြောင်းမှု တွင် RNA (ribonucleic acid) ကြားခံဓာတ်ပြုမှုပါဝင်သည်။ RNA အမျိုးအစားတစ်ခုက DNA ၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ပရိုတိန်းထုတ်လုပ်သော ဆဲလ်ယန္တရားများသို့ သယ်ဆောင်ပေးစဉ် ကျန် RNA တို့က မျိုးရိုးဗီဇသင်္ကေတအလိုက် တောင်းဆိုသော amino acids တို့ကို သယ်ဆောင်ပေးသည်။

DNA မှ RNA သို့ ယင်းမှ ပရိုတိန်းသို့ မျိုးရိုးဗီဇသတင်းစီးဆင်းမှုသည် တစ်လမ်းသွားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးရိုးဗီဇသို့ ပြန်မရောက်။ ယင်းကို ခရစ်က ဇီဝဗေဒ၏ ဗဟိုချက်မတရားဟုခေါ်သည်။ ယနေ့ ထပ်မံတွေ့ရှိချက်အရ အချို့သော ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းများတွင် RNA မှ DNA သို့ ပြန်စီးမှုကိုတွေ့ရသော်လည်း မျိုးရိုးဗီဇလက္ခဏာသတင်းအချက်အလက်များသည် ဆဲလ်မှ မျိုးရိုးဗီဇသို့ ပြန်လည်ဖြတ်သန်းခြင်းမရှိ (RNA များသည် DNA မှ လာပြီး ပရိုတိန်းများကို RNA သတင်းအရ ထုတ်လုပ်သည်)ဟူသော အချက်မှာ မှန်ကန်ဆဲရှိသည်။

chaos theory ခေးအော့စ်သီအိုရီ

ရှုပ်ထွေးသော စနစ်များကို တွေးခေါ်

ချဉ်းကပ်လေ့လာမှု သီအိုရီများဖြစ်သည်။ အကြောင်းတရားနှင့် အကျိုးကျမှု မရှိခြင်း nonlinear၊ အစဉ်ပြောင်းလဲနေခြင်း dynamic၊ ကျပန်းဖြစ်ပျက်မှု randomness နှင့် အစပြုအခြေအနေကို တုံ့ပြန်လွယ်မှု initral corditions တို့သည် ရှုပ်ထွေးသောစနစ်၏လက္ခဏာများဖြစ်သည်။ ခေးအော့စ်သီအိုရီကို ရာသီဥတု၊ လူဦးရေ တိုးတက်မှုနှင့်ကျဆင်းမှု၊ ရေလွှမ်းမိုးမှု၊ တောမီးလောင်မှု၊ ရောဂါကပ်၊ စတော့ဈေးကွက် စသည်တို့အတွက် သုံးစွဲကြသည်။

ခေးအော့စ်သီအိုရီကို ၁၉၆၀ နှစ်များနှင့် ၁၉၇၀ နှစ်များအတွင်း သင်္ချာ၊ စာရင်းအင်းနှင့် မိုးလေဝသပညာရှင် လောရင်း Edward Lorenz မှအစပြုပြီး ကွန်ပျူတာတီထွင်သုံးစွဲမှုတိုးတက်သည်အထိ ဆက်နွယ်ထောက်ထောက်ကူခဲ့သည်။ တိုက်ကြီးတစ်တိုက်မှ လိပ်ပြာတောင်ပံခတ်ခြင်းက နောက်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်တွင် မုန်တိုင်းကျရောက်သည်ဟူသော စကားဥပမာမှာ သူ၏ ထုတ်ဖော်ချက်ဖြစ်သည်။ လောရင်းမျဉ်းကွေး စသည်ဖြင့်လည်း စာရင်းအင်းဗေဒတွင် သူ၏အမည်ကျော်ကြားသည်။

ခေးအော့စ်သီအိုရီနှင့် ဆက်စပ်သော သဘောတရားများတွင် တစ်ထပ်တည်း မဟုတ်သော်လည်း ဆင်တူဖြစ်ရပ်များ မကြာခဏ ထပ်မံဖြစ်ပေါ်သည့် strange attractors၊ တောင်များ တိမ်များ စသော ကိန်းပြည့်မဟုတ်သည့် မျက်နှာစာများ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ အပြောင်းအလဲများမှုကို တိုင်းတာသော Fractal eometry၊ အရွယ် အချိုးအစားမတူသော်လည်း သဏ္ဌာန် များ သူ့အလိုအလျောက် အထပ်ထပ်ဖြစ် သည့် self-similerity၊ အစပြုအင်အား ၏ နှစ်ဆအချိုး တိုးတိုးတက်သော နာရီချိန်သီးလွဲမှု စသည့် doubling စသည်တို့ ပါဝင်သည်။

ခေးအော့စ်သီအိုရီသည် အငြင်းပွားဖွယ်မရှိသော်လည်း တွက်ချက်ရပင်ပန်းခြင်း၊ ယူဆချက်များစွာ ချေဖျက်လုပ်ကိုင်နိုင်သော်လည်း အဖြေများ အားထားရဖွယ်မရှိဟု ဝေဖန်ကြခြင်း စသည်တို့ ကြုံရသည်။ အထူးသဖြင့် ယနေ့ ကမ္ဘာကြီး ပိုမိုပူနွေးလာမှုကို ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ဆိုးရွားလာခြင်းဖြင့် ပြသရာ၌ တာဝန် မယူလိုသူတို့ဘက်က ကွန်ပျူတာရလဒ် များအပေါ် တိုက်ခိုက်မှုများဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝ သုံး ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးမှု ကွန်ယက်များ စသည့် အကြောင်းတရား များစွာ ထိန်းချုပ်လုပ်ကိုင်ရမှုများအတွက် လက်တွေ့အသုံးဝင်လျက်ရှိနေပါသည်။

Chomsky, Noam နိုအမ်ချောမ်စကီ

ဘာသာဗေဒကို တော်လှန်ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ မျိုးဆက်လက်ပြောင်းသဒ္ဒါ transformational-generative grammer သီအိုရီကိုထုတ်ဖော်သော အမေရိကန် ဘာသာဗေဒနှင့် လူမှုဝေဖန်ရေးသမား ဖြစ်သည်။ ဘာသာဗေဒထက် နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးနှင့် ပြည်တွင်းရေးဝါဒသည် ဒီမိုကရေစီကို လမ်းကြောင်းလွှဲပြီး ကော်ပိုရိတ်အရင်းရှင်တို့၏ အကျိုးစီးပွားဘက်ကိုလိုက်နေကြောင်း ဝေဖန်ရာ၌ ကျော်ကြားသည်။ American Power and the New Mandarins (19 ဟူသော ဗီယက်နမ်စစ်ဝေဖန်ချက်၊ The Fateful Triangle: The United States, Israel and Palestinians (1983)၊ Turning the Tide: Us Intervention in Central America and the Struggle for Peace

www.burmeseclassic.com

(1985) ၊ Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media (with Edward S. Herman, 1988) စသည်တို့ကို ရေးသားခဲ့သည်။

ချောမ်စကီ၏ ဘာသာဗေဒသီအိုရီသည် ၁၉၅၇ က စတင်ပျံ့ခဲ့သည်။ Syntactic Structures မှ နောင်ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုအတွင်း တိုးချဲ့ပြုပြင်မှုဖြစ်သည်။ သူ၏ အကျော်ကြားဆုံး ဘုံသဘော (စကြဝဠာစံ) သဒ္ဒါ Universal grammer တွင် ကလေးများ အလွယ်တကူ စကားပြောနိုင်သောလျှာကို ဝန်းကျင်မှမပြည့်မစုံ၊ အမှားမှား အယွင်းယွင်း ရှေ့နောက်မညီပြောဆိုနေကြသော စကားများနှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်ရသည်ဟုဆိုသည်။ အပြုအမူဝါဒီ behaviorist တို့၏ ကလေးများသည် စကားကိုအတုယူကာ အတတ်သင်သည် ဆိုခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်လျှက် ကလေးများ၌ စကားအကြောင်း နားလည်နိုင်စွမ်းရှိပြီး ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကလေးတိုင်း သူ့ဝန်းကျင်မှစကားတို သူ ပြောဆိုနိုင်ပြီး ယင်းသည်ပင် ဘာသာစကားများ၌ ဘုံသဘောသဘာဝများရှိနေခြင်းကိုပြသည်ဟု ဆိုသည်။

ချောမ်စကီက ဘာသာစကားတိုင်း၌ မှန်ကန်သောဝါကျများ ထုတ်လုပ်သည့် သဒ္ဒါတို့သည် စကားစုိင်း phrase နှင့် ဝါကျ sentence ကိုဖြစ်စေသည်။ Generative ဖုံးကွယ်ထားသော စည်းမျဉ်းများကို ထင်ဟပ်ပြစေသည်။ transformational ဘာသာစကားများ၏ ဘုံတူညီများတွေ့ရစေသည်။ Univarsal ဟုဆိုသည်။ စကြဝဠာဘုံသဘောစံသဒ္ဒါပါဝင်မှုသည် ကလေးများအား စကားတည်ဆောက်ပုံ ကို နားလည်လွယ်စေပြီး ရွေးချယ်ရနည်း သွားစေသည်ဟု ဆက်လက်ထောက်ပြသည်။ (အချို့ပညာရှင်များက စကြဝဠာဘုံသဒ္ဒါသည် လူ၏ဦးနှောက်ဖွဲ့စည်းမှုမှ တိုက်ရိုက်ဆင်းသက်သည်ဟုပင် ဆိုကြသည်။)

ချောမ်စကီ၏ ထုတ်ဖော်ချက်များသည် ယုတ္တိဗေဒပညာရှင်များ၊ ကွန်ပျူတာသိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုဝါဒီ structuralist များ၏ စကားလုံးများသည် အရုပ်သင်္ကေတများ၊ နှစ်ဖက် အမှားအပြန်အလှန်နားလည်သည်များ၊ ဝါကျတွင် သွတ်သွင်းရန်ပြုပြင်ရမှုများသာ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်း၏ ကျေးဇူးနှင့်မကင်းပေ။ ကွဲပြားသည်မှာ သူက ဘုံသဘောဖြစ်မှု၊ ထပ်တူညီမှုကို ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီး မတူညီမှုနောက်သို့လိုက်မကြည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာသာဗေဒ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘာသာစကားများ၏ ဘုံသဘောများကို ယေဘုယျသီအိုရီများ ထုတ်ဖော်ရန်ဖြစ်သည်ဟု သူက ဆိုသည်။ ခေတ်သစ်ဘာသာဗေဒသီအိုရီမှန်သမျှ ချောမ်စကီ၏ဩဇာနှင့်မကင်းလောက်အောင် သူ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို တွေ့ရသည်။ သူ၏ဘာသာစကားသည် စိတ်ဖလိုသဘောဖြစ်ပြီး ဘေးမှ လူမှုဝန်းကျင်နှင့်မဆိုင် ဟူသော အဆိုက အပြုအမူဝါဒီများကို နေရာပျောက်သွားစေပြီး လက်တွေ့သိပ္ပံနယ်ပယ်ကို ပိုရှုပ်ကြီးမားစေခဲ့သည်။

Christ, Jesus ယေရှုခရစ်

ခရစ်ယာန်ဘာသာထူထောင်သူ ဂျူးဘုရား၏တမန်တော် (Christ or Messian)" လက်တင်အခေါ် ဂျီးဇက်မှာ ဟီဘရူးသံအရ ဂျေ့ရှုဝါ၊ ယေရှုဝါဖြစ်ပြီး သူမွေးဖွားချိန်မှစ၍ ကမ္ဘာ့ခုနှစ်ကို စတင်

သည်။ သူ့ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူများက ဂျူးဒါးအရပ်သားတို့၏ ဒဏ္ဍာရီသိုက်စာတွင် မြေကမ္ဘာ၌ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော် ထူထောင်ရန် လက်ရှိတမန်တော်(ဂေဘရယ်)က ဆံပင်ဆီလိမ်း ဥပဒ္ဒယ်မြှောက် ရွေးချယ်ရသူဖြစ်သည်။ အစ္စလမ်ကျမ်းစာ၌မူ ဂျီးဇက်သည် မိုဟာမက်နောက် ဒုတိယ အရေးပါသော တမန်တော်ဖြစ်သည်။ ဂျီးဇက်အကြောင်းကို သူကွယ်လွန်ပြီး အနှစ်တစ်ရာကျော်ကရေးသော ဓမ္မကျမ်းစာသစ် အထူးသဖြင့် The Gospel-ခရစ်ဝင်၊ ဖြစ်စဉ်နှင့်တရားတော်မှ သိရသည်။ ဂျီ(ဇက်)သည် ရောမတို့ သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးထားသော ဂျူးဒါးတွင် မိမိကိုယ်ကို တမန်တော်ဟု ခေါ်ဆိုလျက် အုပ်စိုးသူများ၊ လူချမ်းသာများ၏ ဖိနှိပ်မှုအမျိုးမျိုးမှ စိတ်သက်သာရာရရေး လှည့်လည်တရားဟောနေသူများထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ တရားဟောမှုမှာ သုံးနှစ်သာကြာသည်။ ဂျော်ဒန်မြစ်ဘေး၌ ဝမ်းကွဲတော် သူ့နှစ်ခြင်းပြုသူ ဂျွန် John the Baptist ၏ ဥပဒ္ဒယ်မြှောက်ခြင်းမှ ရောမအုပ်ချုပ်သူတို့က ကားစင်တင်စီရင်သည်အထိ ဖြစ်သည်။

မိုးဇက်၏ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို လိုက်နာရေးဖြင့် လူမှုအစီအစဉ်သစ်ကို ဟောကြားခြင်း၊ အစဉ်အလာ ဂျူးကျောင်းတော်ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် တစ်လမ်းတစ်ဘာသာဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲသားများ အပယ်ခံများကြားတွင် ရောထွေးနေထိုင်သွားလာခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ကျော်ကြားမှုရသည်။ မိုးဇက်၏ စစ်မှန်သောဝိညာဉ်ဝင်စားသည်ဟု ဆိုကာ သူ့အား ဘုရားသားတော်ဟု လက်ခံခြင်းမှ တစ်ဆင့် ကယ်တင်ခြင်းခံရမည်ဟု ဟောကြားသည်။ သူနှင့်တပည့်များက ကမ္ဘာကြီးအဆုံးသတ်နီးလာပြီး ဘုရားကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှသာ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်နိုင်မည်ဟုလည်းဆိုသည်။

ကျမ်းစာသစ်တွင် ဂျီးဇက်ကို လူချစ်လူခင်များပြီး ပုံတိုပတ်စများနှင့် သင်ကြားပေးတတ်သူဟုဆိုသည်။ ကိုယ်တိုင်စံပြ အနစ်နာခံနေထိုင်ခြင်း၊ ယုံကြည်မှုဖြင့် ရောဂါဘယကုသပေးခြင်း faith healing တို့ပြုသည်။ ဘုရားကို သင့်နှလုံးသားဖြင့် ချစ်ပါ၊ အိမ်နီးနားချင်းအပေါ် သင့်ကိုယ်ကဲ့သို့ချစ်ပါ စသည်ဖြင့်လည်း ဟောကြားသည်။ နောက်လိုက်များအား ကိုယ်တိုင် စွန့်ခြင်း၊ ဥစ္စာစနစ်စွန့်ခြင်း၊ လှူတန်းခြင်း လှုလှုချင်းခြင်းချက်မထားဘဲ ချစ်ခင်ရန် သနားကရုဏာထားရန်၊ အကြမ်းမဖက်ကြရန် ကျင့်ကြံစေသည်။ ဂျူးမဟုတ်သူများ ဂျူးဘာသာမကိုးကွယ်သူများ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏အပယ်ခံများ၊ ဆင်းရဲသားများ အဖိနှိပ်ခံများကို သူ၏သာသနာသို့ သွတ်သွင်းခြင်း evangelized ပြုကာ သူကြွယ်များ၊ ဩဇာအာဏာရှိသူများကို ရှုတ်ချ သည်။

ဂျီးဇက်၏ ဒုက္ခခံခြင်းနှင့်သတ်ဖြတ်ခံရခြင်းအား တပည့်များက ဘုရား၏အလိုတော်၊ သိုက်စာ နိမိတ်တဘောင်ကိုပြည့်စွမ်းခြင်းဟု ယုံကြည်ကြသည်၊ တ… တင်ခံရသည့်တစ်လျှောက် အနာ… ဆင်းရဲခံခြင်းသည် လူသားတစ်… အတွက် ထာဝရကယ်တင်ခြင်း… ကိုယ်စားပေးဆပ်ခြင်း ဖြစ်… ယုံကြည်ကြသည်၊ … သင်္ချိုင်းမှ ရှင်သ…

www.burmeseclassic.com

သူကိုယ်သူ တမန်တော် Christ ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပြီး သေခြင်းတရားကို ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်မှုဖြင့် အနိုင်ရနိုင်ကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဟောကြားသည်။ ယင်းကို သူ၏တပည့်များရှေ့တွင် ကိုယ်ထင်ပြဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး (တာဝန်များကုန်ဆုံးသဖြင့်) ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ပြန်တော့မည်ဟုလည်း နှုတ်ဆက်သည်။

ဂျီးဇက်၏တရားတော်များသည် ကွယ်လွန်ပြီးသည့် နှစ်တစ်ရာအတွင်း အထူးသဖြင့် တပည့်ရင်း ၁၂ ပါးအနက် သူတော်စင်ပေါလ် Saint Paul အားဖြင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဟူ၍ ရောမအင်ပိုင်ယာ တစ်ခုလုံးပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။

Christian democracy ခရစ်ယာန်ဒီမိုကရေစီ

ကက်သိုလစ်ကျောင်းတော်၏ ၂၀ ရာစုဆန်း ရှေးရိုးစွဲလူမှုဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းတိုးတက်ရေးမှ ဥရောပ (အထူးသဖြင့် အနောက်ဂျာမဏီ၊ အီတလီ)နှင့် ချီလီ၊ ဗင်နီဇွဲလား၊ အယ်လ်ဆာဗေးဒိုး စသော တောင်အမေရိကတွင် ပေါ်ပေါက်သောလှုပ်ရှားမှုဖြစ်သည်။ ယခုအခါ လက်ယာဘက် နိုင်ငံရေးပါတီများအဖြစ် ဘာသာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးစည်းခြားသော်လည်း ခရစ်ယာန်တန်ဖိုးစံနှုန်း၊ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်၊ လူမှုဖူလုံရေးအစီအစဉ်စနစ်တို့ကို ကိုင်စွဲကာ ဘာသာဝင်များနှင့်ကျောင်းတော်တို့၏ထောက်ခံမှုကို ကြီးမားစွာရရှိနေကြသည်။

Christian Science ခရစ်ယာန်သိပ္ပံ

ဂျီးဇက်၏ ယုံကြည်မှုအခြေခံကုသမှုဥပဒေကိုလိုက်၍ ဖွဲ့စည်းထူထောင်သည်။ The Church of Christ, Scientist ကို ၁၈၇၉ ၌ Mary Baker Eaddy က သူမ၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံပေါ်တွင် အခြေခံဟောပြောထူထောင်သည်။ သူမက အမှန်တရားကို ဘုရားသာ (the Infinite Mind) သိသဖြင့် လူတို့ တွေ့မြင်ခံစားရသမျှ သေဆုံးခြင်းအပါအဝင် ဒုက္ခ၊ ဝေဒနာများသည် ထင်မှတ်မှားခြင်းများသာဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့် ကွဲပြားသည့် လက္ခဏာပြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းလျက် အလိုတော်နှင့်ညီရန် ပြောင်းလဲပြုပြင်ခြင်းဖြင့်သာ ကုစားနိုင်မည်ဟုဆိုသည်။ ခရစ်ယာန်သိပ္ပံပညာရှင်များသည် ဆေးသိပ္ပံကို ငြင်းပယ်သည်။ သူမက Science and Health, with Key to the Scripters (1875) ကို ရေးသည်။ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်တည်းဖြတ်ထုတ်ဝေရသည်။

ဘာသာရေးတွင် ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ကျောင်းတော်များမလိုဟုလည်း သူမက ဆိုသည်။ Science and Health စာအုပ် ပါ ကျမ်းစာစာသားများကို ရွတ်ဆိုရန် အချိန်ဇယားပင် သူမက ချပေးသည်။ ပိုမိုအစွမ်းထက်ရန်ဟုဆိုသည်။ လိုက်လံကုသပေးမည့်သူများကို စိစစ်လျက် လိုင်စင်ထုတ်ပေးသည်။ ဘော့စတွန်ဌာနချုပ်မှ စာကြည့်တိုက်များ၊ ဟောပြောပွဲများ လုပ်၍ ကမ္ဘာအနှံ့ ပြုပေးသည်။ ယခုဆိုလျှင် အင်တာနက်မှာပင် ဝက်ဘ်ဆိုက် အကြီးကြီးနှင့် အသေးကလေးပေါင်း များစွာ ရှိနေသည်။ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမားလှသော *Christian Science Monitor* သတင်းစာကို ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။

မောင်ကိုသီ

Ref: A World of Ideas
by Chris Rohmann.

မိန်းမတစ်ယောက်၏ အပြုံးနောက်ကွယ်တွင် အဓိပ္ပာယ်များစွာ ရှိနေတတ်သည်ကို သိမြင်ခံစားနိုင်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်နားလည်ရခက်သော အပြုံးနှင့် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ပုံတူကို ရေးဆွဲသော ပန်းချီဆရာသည် သူရေးဆွဲနေသည့် မိန်းမ၏ ရင်တွင်းခံစား ချက်ကို သူ့ရင်ထဲ ဆွဲယူကာ ခံစားရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်မ ထင်မြင်မိပါသည်

ရင်ဘတ်နှင့် ဖန်တီးသည်

ခင်လှိုင်ကြူ

မိုနာလီဇာ ပန်းချီကားနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေးအမြင်တွင် ဂျူနီယာဝင်းရေးသည့် ဆောင်းပါးဖတ်လိုက်ရသည်။ သည် ပန်းချီကားအကြောင်းရေးသည့် ဆောင်းပါးများကို ကြုံလျှင် ကြုံသလို ကျွန်မဖတ်လေ့ရှိပါသည်။ ပန်းချီဝါသနာပါသည့် သူတစ်ယောက်အနေနှင့် ပန်းချီကား၏တန်ဖိုး၊ ပန်းချီကား၏ ပြောင်မြောက်သည့် လက်ရာကို နားလည်သဘောပေါက်၍ မဟုတ်ပါ။ မိုနာလီဇာဆိုသည့် အမျိုးသမီးကလေး၏ သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်နေသည့်ဟန်နှင့် အေးမြသည့် သူ့အပြုံးကို နှစ်သက်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မက မိုနာလီဇာ၏အပြုံးကို အေးမြသည်ဟု ခံစားရသော်လည်း ပညာရှင်အများစုက လျှို့ဝှက်သော အပြုံးဟု မှတ်ချက်ချကြသည်ကို ဖတ်ရပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ပါသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ အပြုံး နောက်ကွယ်တွင အဓိပ္ပာယ်များစွာ ရှိနေတတ်သည်ကို သိမြင်ခံစားနိုင်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်နားလည်ရခက်သော အပြုံးနှင့် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ပုံတူကို ရေးဆွဲသော ပန်းချီဆရာသည် သူရေးဆွဲနေသည့် မိန်းမ၏ ရင်တွင်းခံစားချက်ကို သူ့ရင်ထဲ ဆွဲယူကာ ခံစားရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်မ ထင်မြင်မိပါသည်။ ပန်းချီဆရာကြီး လီယိုနာဒိုသည် မိုနာလီဇာမိသားစုနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူဖြစ်၍ မိုနာလီဇာ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်အပြင်နှင့် မကြာခဏ နီးစပ်မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးပါလိမ့်မည်။ သူ့မိသားစုအတွင်းရေးတို့လည်း ထဲထဲဝင်ဝင် သူသိပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မိုနာလီဇာ အမျိုးသမီး၏ အပြင်လောကတွင် သက်ဝင် လှုပ်ရှားနေသည့် ပုံရိပ်တို့ကို သူ့ပန်းချီကားမှာ နှစ်မြှုပ်ထည့် သွင်းရေးဆွဲ နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း သူ့ပန်းချီကားမှာ သက်ရှိထင်ရှား လူပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မခြား အသက်ဝင်နေသည်ဟု ကျွန်မ ထင်မြင်မိပါသည်။

ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်တွင်နေ၍ ကျွန်မနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သော ပန်းချီဆရာနှစ်ယောက်ရှိပါသည်။ နှစ်ယောက်လုံးပင် နာမည်ပြောလိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်းသိနိုင်သည့် နာမည်ကျော် ပန်းချီဆရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုနှစ်ယောက်မှ ငယ်သူတစ်ယောက်က ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး အိမ်ထောင်ကျသောအခါမှာလည်း တစ်ရပ်ကွက်တည်းသားချင်း မိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ပြု သားသမီးတွေနှင့် သည်ရပ်ကွက်မှာပင် နေထိုင်ကြသည့်အတွက် ကျွန်မတို့မိသားစုနှင့် ပိုမိုရင်းနှီးကြသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မ ခင်ပွန်းသည်နှင့် သူက လမ်းပေါ်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြဆုံကြ စကားလက်ဆုံကျကြနှင့် ရင်းနှီးမှုပိုရှိသည်။ ကျွန်မခင်ပွန်းသည် ဆုံးတော့ သူက ကျွန်မဆီမှာ ဓာတ်ပုံတောင်းသည်။ အစ်ကို့ပုံတူ ဆွဲချင်လို့တဲ့။

ကျွန်မခင်ပွန်းသည်ကလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်လေ့ရှိသူမဟုတ်။ တစ်ဦးချင်းအနေနှင့် သေသေချာချာ ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံ မရှိ။ မွှေနှောက် ရှာဖွေကြည့် လိုက်တော့ နောက်ဆုံးရိုက်ထားသည့် ပတ်စ်ပို့ပုံကလေး တစ်ပုံတွေ့၍ ဤပုံကလေးသာ ပေးလိုက်ရသည်။ ပန်းချီဆရာဖြစ်သည့် အတွက် ခင်မင်ရာခင်မင်ကြောင်း ပန်းချီပုံတူ အမှတ်တရ ဆွဲပေးမည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။ သိပ် အလေးအနက် မထားမိ။ တစ်နေ့နေ့တော့ သူဆွဲပေးလိမ့်မည်ဟု သဘောထားလိုက်သည်။ သူ့အိမ်မှာ သူ့အဘိုးပုံတူဆွဲထားသည်ကို တွေ့ဖူးသည်။ အဖြူအမည်းပုံတူ ဖြစ်၏။ သည်လိုပဲ သူဆွဲပေးလိမ့်မည်ဟု ထင်မိသည်။ ဓာတ်ပုံယူသွားပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် သူက ပန်းချီကားချပ်ကြီး ယူလာသည်။ ညက တစ်ညလုံးဆွဲတာ အရုဏ်တက်မှ ပြီးတယ်ဟု သူက ဆိုသည်။ သူ့ပန်းချီကားကို မြင်ရလျှင်ပင် ကျွန်မနှင့် တစ်ကွ အတူရှိနေသူများ တအံ့တဩဖြစ်ကြရသည်။ သူ ဆွဲလာခဲ့သည်မှာ ကျွန်မခင်ပွန်းသည်၏ ပုံတူ အမှန်ဖြစ်သော်လည်း ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်း မဟုတ်။ ဓာတ်ပုံထဲကထက် အသက်ဝင်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ပန်းချီကားထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်လုံးများက ရှေ့တည့်တည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေးကိုလည်းကောင်း သွားလေရာကို လိုက်ကြည့်နေသလို ခံစားရသည်။ ပြီးတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းများက တစ်ခုခုကို နားစွင့်နေသလိုလို။

ပန်းချီ ဆရာက ပြောသည်။

"အစ်ကို့မျက်နှာကို မြင်နေကျအတိုင်း ဆွဲထားတာ။ သူစကားပြောတာ၊ ပြုံးတာ၊ ရယ်တာ အားလုံး ကျွန်တော် မှတ်မိနေတယ်လေ။ အထူးသဖြင့် အစ်ကိုက ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် ရှေ့ဆံပင် အခွေလေးက ကျနေတတ်တယ်"

ဟုတ်ပါသည်။ နဖူးဆံစမှာ ခွေမနွဲ့ ဘဲနှင့် သူ့ဆံပင် ခွေပြီး ကျလာတတ်သည်။ ဓာတ်ပုံထဲမှာတော့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီး တင်ထားသည်။ ကျွန်မတို့ ပန်းချီဆရာ

လေးက ဓာတ်ပုံကို အခြေခံပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ပူးဝင်နေသည့် သူ့မိတ်ဆွေ၏ ပုံတူကို ဆွဲလိုက်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း အသက်ဝင်လွန်းလှသည်။

ပုဂံရာဇဝင်ကို ဖတ်ဖူးသူတိုင်း၊ ပုဂံဘုရားဖူးရောက်ဖူးသူတိုင်း မနူဟာ ဘုရားအကြောင်း ကြားဖူး၊ မြင်ဖူးကြပါလိမ့်မည်။ ကျဉ်းကြပ်၍ ခေါင်မိုးနိမ့်သော တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကြီးမားသော ဆင်းတုတော်ကြီးရှိနေသည်။ အနော်ရထာမင်းက သထုံကို တိုက်ခိုက်အောင်နိုင်ပြီး သထုံဘုရင် မနူဟာမင်းကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ အကျဉ်းသားသုံ့ပန်းဘဝဖြင့် နေခဲ့ရသော မနူဟာမင်းက သူ့ပိုင် ရတနာ ပစ္စည်းတို့ကို ထုခွဲပြီး ကြီးမားသော ဆင်းတုတော်ကြီးကို တည်ခြင်းသည် သူ၏ အကျဉ်းကျခံဘဝ၏ ပြရုပ်ဟု ဆိုကြ ပါသည်။ ဟုတ်လောက်ပါသည်။ ပုဂံခေတ် လက်ရာ၊ ပုဂံဘုရားများအနက် ဂူဘုရားများသည် လေဝင်ပေါက်များနှင့် အလင်းရောင် ကောင်းစွာရသည်ကို တွေ့ရသည်။ မနူဟာဘုရားကတော့ အတွင်းကို ဝင်လိုက်ရပြီး တန်ဆောင်းနှင့် ထိလုလု ဆင်းတုတော်ကြီးကို ဖူးလိုက်ရလျှင်ပင် မွန်းကျပ်သလို ခံစားရသည်။ မျက်နှာတော်ကလည်း တင်းမာသယောင်ရှိသည်ဟု ကျွန်မထင်သည်။ ပုဂံသားတို့၏ လက်ရာမဟုတ်။ သထုံမှ ပါလာသော ပညာရှင်တို့၏ လက်ရာဖြစ်၍ ကွဲလွဲချက် ရှိသည် သဘောဟု ယူဆသော် ရနိုင်သလို ဘုရားပုံတော်ကို ဆစ်ထုသည့် ပညာရှင် သထုံသားတို့၏ စိတ်သန္တာန်မှာ သူတို့ဘုရင်၏ ရင်တွင်းခံစားချက်တို့ ထင်ဟပ်နေပုံရပါသည်။ ဘုရင်ကြီး မိန့်သည် ဖြစ်စေ၊ မမိန့်သည်ဖြစ်စေ ဘုရင်ကြီး၏ ခံစားချက်ကို နားလည်ခံစားပြီး သည်လို ထူးခြားသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင် ဖန်တီးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကျွန်မ တွေးမိ ပါသည်။

ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ်က ကျောင်းကို ဆရာအသစ်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ဆရာက အသားမည်းပြီး အရုပ်ဆိုးရသည့် အထဲ မျက်နှာထားက မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့် ကျွန်မ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ကောက်ခါငင်ခါ မှတ်ချက်ချသည်။

"ဆရာ့မျက်နှာကလည်း နရသူတည် တဲ့ ဘုရားကျနေတာပဲ"

သည်တုန်းက ကျွန်မတို့ ပုဂံ မရောက်ဖူးကြသေးပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်းများက သူ့စကားကို ချက်ချင်းနားလည်ကြသည်။ ပုဂံရာဇဝင် သင်ခဲ့ရ၍ နရသူမင်းအကြောင်း သိကြ သည်။ အဖကိုသတ်၍ နန်းတက်လာသော ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ရက်စက်တတ် သော မင်းတစ်ပါးဖြစ်၍ သူတည်သည့် ဘုရားမျက်နှာတော်မှာ မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့် သပ္ပာယ်မှုမရှိဟု ဆိုပါသည်။ တကယ်တော့ ဘုရင်က ငါတည်တဲ့ဘုရား ငါ့ရုပ်နှင့်တူ မည်ဟုတော့ အမိန့်တော် ချမှတ်မည် မထင်ပါ။ ဘုရင်၏ စရိုက်၊ ဘုရင်၏ စိတ် သဘောထားတို့သည် ဘုရားဆင်းတု ကို ထုဆစ်သော အနုပညာရှင်၏ စိတ် တွင် ကိန်းအောင်းနေသည့်အတွက် ယင်း က အလိုအလျောက် သည်လို အသွင် ဆောင်သွားခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အနုပညာရှင်တစ်ယောက်၏ လက် သည် သူ့ရင်ဘတ်ထဲမှ နှလုံးသားနှင့် ဆက် နွယ်နေပါသည်။ အလှပ သဘော လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာများ တွေ့အဖြစ် ကောင်း သူ့လက်က လှုပ်ရှားရသည်

www.burmeseclassic.com

မှာတော့ သူ့အနုပညာပစ္စည်းသည် အရည်အသွေးမြင့်မားမည်ဟု အာမ မခံနိုင်သော်လည်း သူရင်ထဲရောက်အောင် တိုးဝင်ထိတွေ့ခံစားပြီး ဖန်တီးရသည့် အနုပညာပစ္စည်းကတော့ ထူးထူးခြားခြား သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေမည်မှာ အမှန်ပင်။

အရင် ××× ဟုံနှစ်တုန်းကပေါ့ဗျာ ××× အောင်ပွဲတွင် ခင် ××× အဝါရောင်ဖျော့ဖျော့ နန်းစဉ်ချိတ်ကိုပဲ ××× သူ မြန်းဆင် အဲဒီတုန်းက သူ့အသွင် ××× နန်းဆန်ဆန် နဂိုယဉ် ××× အလွန်အကျွံ မပြုပြင် ×××

တဖြည်းဖြည်း သူနားရောက်တော့ ရင် ××× အမြင်သစ် အတွေးသစ်ခင်မင် ××× သံသရာငွေ့ထင် ××× အနီးအဝေး ရှုတိုင်းလှတဲ့ခင် ××× ဆုတောင်းကောင်း တဲ့အပျိုစင် ××× ဆိုစရာ အပြစ်မမြင် ××× စံနမူနာတင် ××× စာတွေ့အလှဘုရင် ××× ဥမ္မာဒန္တီ ပပဝတီနဲ့ပင် ××× သူတို့ကို လည်း မမြင်ဘူးလို့ ယှဉ်တုလို့ဖြင့် မဆို ချင် ××× ကိုယ်ထင်ရာ အမှန်းတင် ××× သူပဲ အလှဘုရင် ××× တရေးရေး စွဲစွဲ လမ်းလမ်းခင်

အဆိုတော်ကြီး ကိုအံ့ကြီးသီဆိုထားသော "ပန်းပုသူဇာ"သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူသားစင်စစ်နှင့် ခွဲမရအောင် တူလွန်း၍ စွဲလမ်းချစ်ခင်သွားလောက်အောင် လက်ရာမြောက်သော အမျိုးသမီးလေးပုံ ပန်းပုရုပ်တုကလေးပါ။ စာဆိုသည် အလွန်လက်ရာမြောက်၍ အသက်ဝင်နေသော ပန်းပုရုပ်တုကလေးကို မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူး၍ သည်သီချင်းကို ရေးဖွဲ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သည်လို အသက်ဝင်သလိုထင်ရလောက်အောင် လက်ရာမြောက်သော အနုပညာပစ္စည်းမျိုးကို တွေ့ဖူး၊ မြင်ဖူးကြပါမည်။ အနုပညာရှင်သည် သူ့စိတ်နှလုံးကို နှစ်မြှုပ်၍ ဖန်တီးထားသောကြောင့်သာ သူ၏ အနုပညာပစ္စည်းသည် လက်ရာမြောက်နေခြင်း ဖြစ်ပါမည်။ သူ့ရင်ဘတ်ထဲမှ နှလုံးသားနှင့် ဆက်နွယ်နေသော လက်ဖြင့် ဖန်တီးသော အနုပညာပစ္စည်းတွင် အနုပညာရှင်၏ ခံစားချက်၊ အနုပညာရှင်၏ အတွေးအခေါ်၊ အနုပညာရှင်၏ စေတနာတို့ နစ်မြုပ်စိမ့်ဝင်လျက် ရှိတတ်ပါသည်။

ခင်လှိုင်ကြူ

အတွေးအမြင် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦး၏
စူးရှသောအတွေး ထက်မြက်သောအမြင်

ဝင်းထွဋ်ဇော်

အရေပြားပေါ်မှာရေးတဲ့သမိုင်း

နှင့် အတွေးအမြင်ဆောင်းပါးများ
ဒေါင်းစာပေမှ ထွက်နေပါပြီ။ စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၂၇/၀၂/ (၁၁)

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေသည် သံသရာခရီးသွားကြမည့် ခရီးသည်များဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ခရီးစဉ်တွင် ဖြတ်သန်းရမည့်စခန်းများ၌ ပြသအစစ်ဆေးခံမည့် အကုသိုလ်ကြွေးမြီကင်းရှင်းကြောင်း ထောက်ခံချက်အား မည်သူ့ထံမှ တောင်းရမည်ကို ကျွန်တော် စဉ်းစားတွေးတောနေဆဲဖြစ်ပါသည်

အကြွေးကင်းရဲ့လား

သန်းထွန်း (စကူ)

"လမ်းခုလတ်တွင် ကိုယ်လွတ်ရှောင်စွာ ရှန်းခဲ့ပါ၍ အားနာခဲ့ကြောင်း ပြောပါလေ"နှင့် အဆုံးသတ်ထားသည့် ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်၏ "သူ့မှာတမ်း"ကဗျာလေးကို ဖြန်ပြီးဆင်ခြင်နေမိပါသည်။ သေအံ့မူးမူး ပြောက်ကျားရဲဘော်လေးက သူ့တာဝန်ပြီးဆုံးခင် ကိုယ်လွတ်ရုန်းသလို ကျဆုံးခဲ့ခြင်းအတွက် အမိနိုင်ငံတော်ကို အားနာမိသတဲ့။ အရပ်ထဲမှာ ကိုယ်ကြွေးဆပ်စရာရှိသော ကြွေးရှင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရသည့်အခါ ကြွေးကျေအောင် မဆပ်နိုင်လို့ အားနာမိသည့်ခံစားချက်နှင့်များ တူလေသလား။ ဤသို့စဉ်းစားမိပါသည်။ နိုင်ငံတော်အတွက် ပေးဆပ်ရမည့်ကြွေးကို ခေ်ပ်နိုင်ဘဲ လောကကြီးကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွာရခြင်းအတွက် အားတုံ့အားနာဖြစ်ရပုံ ကိုရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲမိပါသည်။

ကြွေးအမျိုးမျိုးရှိသည်။ ကာယကံကြွေး၊ ဝစီကံကြွေး၊ မနောကံကြွေး စသည် ခွဲခြားရလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။ အထက်ကပြောခဲ့သည့် အညတရပြောက်ကျားရဲဘော်လေးက ပေးဆပ်ရန်ရှိသော ကြွေးမျိုးမှာ မနောကံထဲကို သွတ်သွင်းရပါလိမ့်မည်။ အလားတူကျေးဇူးဆိုသည်မှာလည်း ဒီကြွေးအမျိုးအစားပင် ဖြစ်သည်။ မိဘကျေးဇူး ဆရာကျေးဇူး၊ သူတစ်ထူးကျေးဇူးတို့မှာ ကျေးဇူးရှင် (မြီရှင်)က မတောင်းသော်လည်း ကျွန်တော်တို့က မျက်မှောက်တွင် အသိနှင့်ယှဉ်၍ ပေးဆပ်နေရဆဲဖြစ်သည်ကို သတိထားမိပါသည်။ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဇာတ်တော်ထဲက စူဠသုဘဒ္ဒါ၏အကြွေးသည် "မုန်းကြွေး"ဖြစ်သည်။ ဒီမုန်းကြွေးကို ပြေကြေအောင်ဆပ်နိုင်ဖို့အရေးရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါက "ကြားခံ"ပေးခဲ့ရသေးသည်။ လက်ရှိဘဝမှာ ဆပ်ဖို့အခွင့်အရေးမကြုံသဖြင့် နောင်ဘဝအထိ ကူးပြောင်းကာ ဆပ်ခဲ့ရရှာသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ဖြစ်တော်စဉ်ကို ပြန်ကြည့်လျှင်လည်း ဒေဝဒတ်၊ စိဉ္စမာနတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအပေါ်တွင် ဘဝနှင့်ချီ၍ မုန်းကြွေးကိုပေးဆပ်ခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံးဘဝ အပါယ်ရောက်တော့မှပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆုံးသတ်ကာ ကြွေးကျေလေတော့သည်။

မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ "လက်အုပ်ကြွေး"ဆပ်ပုံမှာ ကြည်ညိုစရာကောင်းလှသည်။ တိပိဋကစာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုတော်မူစဉ်က ဒကာ၊ ဒကာမများက လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပူဇော်ကြသည်ကို ဆရာတော်ကြီးက ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည့် "ကြွေး"အဖြစ် မှတ်ယူထားသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ လက်အုပ်ကြွေးကို ဆပ်နိုင်ရေးအတွက် သမ္ဗုဒ္ဓဒွာန် လုံ့လတော်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရာမှ တိပိဋကမဟာဂန္ထဝါစကဓရ ဘွဲ့တော်ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

"မင်းတို့ တစ်ခါတလေ တွေ့ဖူးလိမ့်မယ်။ စိတ်မနှံ့တဲ့ဘုန်းကြီးတွေ သင်္ကန်းဝတ်ကြီးနဲ့ လူမြင်တိုင်း လိုက်ပြီးရှိခိုးနေရတာ။ အဲဒါ ဟိုဘဝတုန်းကက ဘုန်းကြီးဘဝနဲ့ လူတွေရဲ့လက်အုပ်ချီရှိခိုးတာကိုခံ ပြီး ပူဇော်ခံထိုက်တဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့အညီ မနေခဲ့ကြလို့ ဒီဘဝမှာ ပြန်ပြီးကြွေးဆပ်နေရတာ"ဟု ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏ မိန့်ကြားချက်မှာ ဆင်ခြင်တွေးတောဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း ပြန်လည်ပေးဆပ်ရသော လက်အုပ်ကြွေးတစ်မျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရဟန်းတော်များမှာလည်း ဒကာ၊ ဒကာမများ ကပ်လှူသောဆွမ်းကို ပစ္စဝေက္ခဏာမတင်ဘဲ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပါက ကြွေးတင်သည်ဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။

သီဟိုဠ်ခေတ်တုန်းက နကုလအမည်ရှိသော အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက် ၏ ဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်ပါဦး။ သူဌေးတစ်ဦးထံ ကျွန်အစေခံအဖြစ် ပေါင်နှံထားသောသမီးငယ်ကိုရွေးယူရန် ရည်မှန်းချက်ဖြင့် အပန်းတကြီးစုဆောင်းလာသော အသပြာငွေကို လမ်းခရီးကြားတွင်တွေ့ရသည့် အာဂန္တုရဟန်းအတွက် ဆွမ်းတစ်နပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဒကာလှူဒါန်းသော ဆွမ်းကိုလက်ခံပြီး အဓိဋ္ဌာန်တင်ကာ တရားအားထုတ်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံခဲ့သည်မှာ ဆွမ်းတစ်နပ်၏အကြွေးကို ဆပ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤစံတော်ဝင်အရိယာ၏ ဖြစ်စဉ်ကို "ရဟန်းစားရသောဆွမ်းတစ်နပ်"ဇာတ်ကားဖြင့် ဆရာကြီးဦးသုခ ဖော်ကြူးခဲ့သည်။

ငါးရာ့ငါးဆယ်ကေဒါရဇာတ်တွင် ကေဒါရကျေးမင်း၏အကြွေးမှာ နှစ်မျိုးဖြစ်သည်။ လယ်တောမှသိုက်မြုံသို့အပြန် ကောက်နှံကိုကိုက်ချီကာ ကြွေးဟောင်းဆပ်ခြင်း၊ ကြွေးသစ်ချခြင်း၊ နှစ်မျိုးလုံးကို တစ်ပြိုင်နက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ကတိသည်လည်း နှုတ်ကြွေးပင်ဖြစ်သည်။ မပေါင်းထိုက်သည့်မိတ်ဆွေ…လေးမျိုးထဲတွင် (ဝစီပရမမိတ်) ပါဝင် သည်…ဝစီပရမမိတ် နှုတ်ကသာပေးမည်…ကတိစကားပြောပြီး လက်ကမပါသော…အပေါင်းအသင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ကတိသစ္စာ…တည်သောသူအား ဤနှုတ်ကြွေးမျိုးတင်…သည်။ မဟာသုတသောမဇာတ်တွင် သုတ…သောမမင်းသည် ပုဏ္ဏားထံမှ ဂါထာသင်…ယူရန် နှုတ်ကတိထားခဲ့သည်။ မြင့်မြတ်…သောဂါထာကို သင်ယူရေးအတွက် ကိုယ်…လက်သန့်ရှင်းမှုရှိစေရန် ရေချိုးဆိပ်…အဆင်းတွင် ပေါရိသာဒ၏ ခေါ်ဆော…ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ မိမိနှုတ်ကြွေး (ကတိ)ကို ပေးဆပ်နိုင်ရန်အတွက် …သာဒထံမှ သစ္စာဆို၍ တိုင်းပြည်သို့…သည်ကို ဇာတ်တော်လေ့လာဖူးသူတိုင်း…ရှိကြပါသည်။

ဂရိတွေးခေါ်ပညာရှင် ဆိုကရေး…

အား လူငယ်တွေကို မသင့်သောလမ်းကို ညွှန်သည်ဟူသောစွဲချက်ဖြင့် ဆီးနိတ်က သေဒဏ်စီရင်ခဲ့သည်။ မြစ်ဒဏ်ကို ကျေကျေနပ်နပ်ခံယူရန်အတွက် ကမ်းလာသော အဆိပ်ခွက်ကို အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ သောက်ပြီး အိပ်ရာထက်တွင် လဲလျောင်းရင်းက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရဟန်ဖြင့် သူ့သူငယ်ချင်းကရစ်တိုကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ကရစ်တိုရေ အေပ္ပလီးယပ်ကို ငါ ကြက်တစ်ကောင်ကြွေးဆပ်ဖို့ကျန်နေတယ်။ အဲဒါ ဆပ်ဖြစ်အောင်ဆပ်ပေးလိုက်ပါကွာ။ မမေ့နဲ့နော်။ ယင်းသို့ပြောကာ သေ မင်းကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ ကြွေးကို သေရာသို့ယူသွားရန် ဝန်လေးသော တွေးခေါ်ပညာရှင်၏ စိတ်ဓာတ်မှာ လေးစားကြည်ညိုစရာကောင်းသည်။ စာရေးဆရာကြီး ဗစ်တာဟူးဂိုးကမူ "ကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲသော်လည်း ကြွေးမရှိပါ"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးခဲ့ဖူးသည်။ သမ္မာကျမ်းစာလာ "ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတစ်ပါး မည်သည့်အကြွေးမှ မတင်ပါစေနှင့်"ဟူသည့် တိုက်တွန်းဟောပြောချက်မှာ မှန်မြတ်လှသော်လည်း လိုက်နာကျင့်သုံးရန် အတော်ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်က အနာထပိဏ်သူဌေးအားဟောကြားသည့် ချမ်းသာလေးဝါးတရားကို အာဏဏျသုတ်တွင် ဖတ်ရှုကြည်ညိုနိုင်သည်။ (၁)အတ္ထိသုခ (တရားသဖြင့် ရှာမှီးရရှိထားသောပစ္စည်းဥစ္စာပြည့်စုံခြင်း)၊ (၂) ဘောဂသုခ (ပစ္စည်းဥစ္စာသုံးဆောင်ခံစားရခြင်းချမ်းသာ)၊ (၃) အာဏဏျသုခ (ကြွေးမြီကင်းခြင်းချမ်းသာ)၊ (၄) အနဝဇ္ဇသုခ (ကိုယ်မှုနှုတ်မှုတို့၌ အပြစ်ကင်းခြင်းချမ်းသာ)ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာခြင်းလေးမျိုးထဲတွင် ကြွေးမြီကင်းခြင်းကို ချမ်းသာခြင်းတစ်ခုအနေဖြင့် ဟောပြောညွှန်ကြားချက်ကို သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်က သဘောပေါက်နိုင်သည်။ အိမ်ပေါင်ခြံပေါင်ထားသော ရင်နှီးငွေဖြင့် လည်ပတ်နေရသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၏ ချမ်းသာသုခမျိုးကို အာဏဏျသုတ်ဖြင့် ချိန်ထိုးကြည့်ပါက တကယ့်ချမ်းသာစစ် မဟုတ်သေးသည်ကို သိနိုင်ပေမည်။

ကျွန်တော်သည် ဝန်ထမ်းအဖြစ် နှစ်လေးဆယ်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ အငြိမ်းစားယူရန် ပြင်ဆင်သည့်အခါတွင် •နိုင်ငံတော်အစိုးရသို့ ပေးဆပ်ရန်ကြွေးမြီရှင်းလင်းကြောင်း ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံချက်များ ပူးတွဲတင်ပြရပါသည်။ အစိုးရချေးငွေတယ်လီဖုန်းခွန်၊ မီးခွန်၊ ဝင်ငွေခွန်စသည်ဖြင့်။ အလားတူပင် ပြည်ပသို့ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ကြွေးကင်းကြောင်းထောက်ခံချက်မှ ယူရသည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် နိုင်ငံတော်နှင့်ကျွန်တော့်ကြား ရရန်ပေးရန်ရှင်းတမ်းတွင် ကျွန်တော်က ပေးရန်ဖြစ်မဲ့ပစ္စည်းအနေဖြင့် ဘာတွေကျန်နေသေးလဲ။ မြီစားများပေါ်နေသလားဟု တစ်ခါတစ်ခါ သံသယပွားမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေသည် သံသရာခရီးသွားကြမည့် ခရီးသည်များဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ခရီးစဉ်တွင် ဖြတ်သန်းရမည့်စခန်းများ၌ ပြသအစစ်ဆေးခံရမည့် အကုသိုလ်ကြွေးမြီ ကင်းရှင်းကြောင်းထောက်ခံချက်အား မည်သူ့ထံမှ ရယူရမည်ကို ကျွန်တော် စဉ်းစားနေတော့နေဆဲဖြစ်ပါသည်။

သန်းထွန်း(ဓာတု)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မနှင့် စာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်

မအေးချမ်း
(မြန်မာစာ)

စာရေးဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်ကို ကျွန်မတို့မိသားစုဝင်အားလုံးက "မေမေကြီး" လို့ တရင်းတနှီး ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။ မေမေကြီးနဲ့ သူ့ရဲ့ခင်ပွန်း ဘဘဦးခင်မောင်လတ်တို့ဟာ ကျွန်မအဘိုး သခင်ထိန်ဝင်းရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေကောင်းတွေပါပဲ။ ကျွန်မရဲ့အဘိုးကို မေမေကြီးတို့ဇနီးမောင်နှံက "သခင်ကြီး" လို့ခေါ်ကြသလို အဘိုးကလည်း "မခင်မြရေ . . . ကိုခင်မောင်လတ်ရေ" နဲ့ အလွန်ချစ်ခဲ့ကြ ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြတာ နှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်မတို့ပတ်ဝန်းကျင်၊ လောကအသိုင်းအဝိုင်းမှာ တစ်ဦးကြီးပွားတာ၊ တစ်ဦးအောင်မြင်တာကို မုဒိတာ ပွားနိုင်တဲ့သူ အလွန်ရှားပါးတဲ့အကြောင်းကိစ္စနဲ့တိုက်ဆိုင်တိုင်း တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် အသက်ပေးပြီး စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်းစဉ်းစားမိတယ်။ သူတို့တွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ညှာတာခဲ့ကြ နားလည်မှုတွေရှိခဲ့ကြ၊ မရှိအတူ ရှိအတူ ဝေမျှစားခဲ့ကြတာတွေကို ဆက်စပ်တွေးမိပါတယ်။ ကျွန်မအဘိုးနဲ့ မေမေကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ ဒီလိုဆက်ဆံရေးနဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းသက်တမ်းဆန့်ခဲ့ကြသူတွေလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ၁၉၃၇ ခုနှစ် ဧပြီလ (၁)ရက်နေ့မှာ မြန်မာပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရေးသစ်ပေးအပ်ချိန်တုန်းက အင်္ဂလိပ်အစိုးရယူနီယံဂျက်အလံနဲ့ ၁၉၃၅ ခုနှစ်က ဗြိတိသျှပြဋ္ဌာန်းတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးဥပဒေစာအုပ်ကို မီးရှို့ ကန့်ကွက်ခဲ့တာ သမိုင်းအထောက်အထား အခိုင်အမာရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ဆန့်ကျင် မီးရှို့ပွဲမှာ ဦးနု (နောင်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသူ)၊ ဦးလှဖေ (နောင်ဗိုလ်လက်ျာဖြစ်လာသူ)၊ ဦးထွန်းအုံ၊ နဂါးနီ ဦးထွန်းအေးတို့နဲ့ အတူ ကျွန်မအဘိုးသခင်ထိန်ဝင်းလည်း ရှေ့ဆုံးက တက်ကြွစွာပါခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ ထူးခြားတာတစ်ခုက ယောက်ျားတွေနဲ့တန်းတူ ရင်ဘောင်တန်းပြီး (နောင် ဒေါ်ခင်မျိုးချစ် ဖြစ်လာမည့်) မခင်မြလည်း ပါတယ်တဲ့။ ကျွန်မအဘိုးရဲ့ သမိုင်းအတွေ့အကြုံဆိုင်ရာ အမှတ်တရစကားတွေအရ

"အဲဒီတုန်းက တောင်းပန်လို့လည်း မရဘူး။ မခင်မြတစ်ယောက်က စမူဆာ ပုံစံ အင်္ကျီ ဖိုးရိုးဖားရားကြီးဝတ်လို့ ယောက်ျားတွေကြားထဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လိုက်တော့တာပဲ။ လူစွမ်းကောင်းမကြီးလေ"

ဆိုပြီး ခဏခဏ ကြားရလေ့ရှိပါတယ်။ မေမေကြီးက ၁၉၃၈ ခုနှစ် ကျောင်းသားသပိတ်ကြီးကစတင်ပြီး နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတိုင်းမှာ တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သူတစ်ဦးအဖြစ် သိရပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက မေမေကြီးဟာ ၁၉၃၉ ခုနှစ်ရောက်တော့ ဘဘဦးခင်မောင်လတ်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျတယ်တဲ့။ ကျွန်မအဘိုးကတော့ . . .

"မခင်မြ . . . ကိုခင်မောင်လတ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုတော့ ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလား ကိုလတ်ကို သနားနေတာတဲ့။ ကိုလတ်က ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနဲ့ ခပ်အေးအေး၊ မခင်မြက ဖိုးဖိုးဖတ်ဖတ်နဲ့။ ဖြစ်တယ်ဗျ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ နားလည်မှုပဲကွ"

ဆိုပြီး တဟားဟားနဲ့ ရယ်ပြီး ပြောပြတယ်။ မေမေကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်တရတစ်ခုပါပဲ။ ကျွန်မအဘိုးက မေမေကြီးတို့မောင်နှံကို ချစ်လည်းချစ်၊ ခင်လည်းခင်ဆိုတော့ လှည်းတန်းက ခြံနဲ့ အိမ်ကိုဝယ်ဖြစ်ဖို့ အတင်းတိုက်တွန်းပြီး အဖတ်တင်အောင် ကူညီခဲ့တယ်တဲ့။

> "အဲဒီတုန်းက တောင်းပန်လို့လည်း မရဘူး။ မခင်မြတစ်ယောက်က စမူဆာ ပုံစံ အင်္ကျီ ဖိုးရိုးဖားရားကြီးဝတ်လို့ ယောက်ျား တွေကြားထဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လိုက်တော့တာပဲ"

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သာတာနာတာကို မတွက်ဘဲ ကူညီရဲတဲ့ ရှေးလူကြီးတွေရဲ့ လူမှုဆက်ဆံရေးဟာ ဘဝင်ကျစရာလည်းဖြစ် သလို ခေတ်လူငယ်တွေအတွက် အတုယူစရာပဲလို့ ကျွန်မတော့ မြင်မိပါတယ်။

မေမေကြီးဟာ စာရေးလည်း အလွန်ကောင်းတယ်၊ အတွေးအခေါ်လည်း ထက်မြက်တယ်။ ကမ္ဘာ့စာပေကိုလည်း နှံ့စပ်တယ်။ စိတ်ဝင်တစားလည်း ရှိတယ်။ ပါရမီဖြည့်ဘက် ဘဘဦးခင်မောင်လတ်ကလည်း ခေသူမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခေတ်တစ်ချိန်က တက္ကသိုလ်မှာ အင်္ဂလိပ်စာပြဆရာ၊ Teaching method ပိုင်နိုင်တဲ့ ဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် အလွန်နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့သူပါ။ သူစာသင်ပြီဆိုရင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရဲ့ ကော်ရစ်ဒါမှာ ကျောင်းသားတွေ

www.burmeseclassic.com

လျှံနေတာပဲလို့ ကြားဖူးပါတယ်။ ဘဘက လုပ်သားပြည်သူ နေ့စဉ် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာရဲ့ အယ်ဒီတာချုပ်လည်း လုပ်ခဲ့သေးတယ်။ ကျွန်မ ၁၉၅၀ ခုနှစ်မှာ ဒသမတန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ စောင့်နေရချိန်တွေမှာ ဘဘက သူ့ရဲ့အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းကို တက်ခွင့်ပေးခဲ့လို့ ဘဘ စာသင်ကောင်းတာ ကိုယ်တွေ့ခံယူ ဆည်းပူးခဲ့ရပါတယ်။ ဘဘနဲ့မေမေကြီးတို့မှာ သင်္ချာပညာရှင် သားတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့တယ်။ သူကတော့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်းပါပဲ။ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်းရယ်၊ သူ့ဇနီး တက္ကသိုလ်ရွှေရီဝင်း၊ သမီး ကျွန်းယာဝင်း၊ သား မောင်ရစ် ဆိုတဲ့ Family Tree ကိုကြည့်ရင် ပညာကို အလွန်တန်ဖိုးထားတဲ့ မိသားစုဆိုတာ မငြင်းနိုင်ဖွယ်ဖြစ်ပါတယ်။

မေမေကြီးအကြောင်း ဆက်ပြောချင်ပါသေးတယ်။ မေမေကြီးဟာ ဖြတ်သားတယ်၊ ထက်မြက်တယ်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်း ခိုင်မာတဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ တိုက်ဆိုင်မှုတွေရှိလာတိုင်း မေမေကြီးနဲ့ ဆက်ဆံခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေထဲက အမှတ်တရတွေကို ထုတ်ပြီး စာရေးချင်မိတယ်။ အမှတ်တရဆိုတာ မေမေကြီးရဲ့စကားတွေက အဓိကပဲပေါ့၊ ကျွန်မ တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်လျှောက်လွှာဖြည့်ရမယ်ဆိုတော့ သိပ္ပံဘာသာတွဲကို မြန်မာစာဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်တဲ့ ကျွန်မက မြန်မာစာပဲလျှောက်ဖို့ စိတ်အားသန်မိတယ်၊ မိတ်ဆွေအားလုံးကတော့ အမှတ်အနည်းဆုံးဘာသာမို့ မလျှောက်နဲ့၊ မြန်မာစာက ဘာများထူးမှာမို့လဲ၊ အမှတ်များတာပဲ သိပ္ပံဘာသာတစ်ခုခုလျှောက်တာမဟုတ်ဘူး ဘာဘာညာညာနဲ့ ဝေဖန်ကြ အကြံဉာဏ်ပေးကြနဲ့ စုံလို့ပါပဲ။ ကျွန်မအဘိုးကတော့ ဆရာဇော်ဂျီ၊ ဆရာမင်းသုဝဏ်၊ ဆရာကြီးရွှေဒေါင်း၊ ဆရာဇေယျ၊ ဆရာမောင်ထင်တို့နဲ့ လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့သူမို့ စာပေဝါသနာ အတော်ကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် အဘိုးကတော့ ကျွန်မကို အပြည့်အဝ အားပေးတယ်၊ ထောက်ခံတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ဝိုင်းကန့်ကွက်ကြတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ နည်းနည်းဇဝေဇဝါ ဖြစ်လာမိတယ်။ အဲဒီမှာပဲ မေမေကြီး က . . .

"မင်းအနေနဲ့ တကယ်လုပ်အပ်တဲ့ ဖြစ်ရမည်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့သာကြိုးစားပါ။ သိပ္ပံနဲ့အောင်ပြီး ဝိဇ္ဇာလျှောက်တာ သိမ်ငယ်စရာဘာမှမရှိဘူး။

ကိုယ့်ဘာသာစကားကို အသေအချာလေ့လာချင်လို့ စနစ်တကျဆည်းပူးချင်လို့လျှောက်တာပဲ။ ဘယ်သူ့ဝေဖန်ချက်မှ ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး။ တို့ကတော့ အားပေးတယ်။ ဘယ်ဘာသာရပ်ပဲလိုက်လိုက်၊ ပါရမီနဲ့ဝါသနာပေါင်းရင် အောင်မြင်မှာပဲ။ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသားကို ပြင်ဖို့စိတ်ကူးတဲ့ သူမျိုး တို့မကြိုက်ဘူး'

လို့ မာမာထန်ထန်လေးကို ပြောပါတယ်။ မေမေကြီးရဲ့ ပြောပုံဆိုပေါက်နဲ့ လမ်းကြောင်းပြစကားဟာ ကျွန်မကို ကြက်သီးမွေးညင်းထသွားစေသလို ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း ခိုင်ခိုင်မာမာချဖြစ်သွားစေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မက တစ်ပတ်သုံးရက် ဘဘရဲ့ အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းကို သွားတက်ခဲ့ပါတယ်။ သွားတိုင်း ပေါင်မုန့်၊ ကိတ်မုန့်၊ မြွှစ်မဖြုတ်၊ ခေါက်ဆွဲကြော် စတဲ့ လက်

သင့်ရာ ကောင်းနိုးရာရာလေးတွေ ဝယ်သွားပါတယ်။ အဲဒီမှာ မေမေကြီးက . . .

"တို့က အဲလိုဟာတွေမကြိုက်ဘူးကွ။ မင်းယူချင်ရင် ငါးပိရည်၊ တို့စရာ၊ ငါးပိကောင်ချက်၊ သနပ်စုံတို့ ဘာတို့သာ ယူခဲ့စမ်းပါ။ တို့က မြန်မာ့နိုးရာ တောစာတောင်စာ၊ အညာစာ လယ်စာ ယာစာပဲ ကြိုက်တယ်ကွဲ့" တဲ့။

မေမေကြီးက ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာ လစဉ် ဆေးသွားစစ်တိုင်း အပြန်မှာ လေးဘီးကားလေးနဲ့ ကျွန်မတို့အိမ်ကို အမြဲဝင်ပါတယ်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံရောက်လာချိန်ဆို ထမင်းစားချိန်ပါပဲ။ ကျွန်မ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ငါးပိရည်၊ တို့စရာ၊ ငါးပိကောင်ချက်၊ ငါးပိထောင်း တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ မြိန်ရေရှက်ရေ စားကြတော့တာပဲ။ အခုထက်ထိ မေမေကြီးတို့နဲ့အတူ အားရပါးရ ရင်းရင်းနှီးနှီး ထမင်းဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ကြရတာကို မျက်စိထဲမြင်မိတုန်းပါပဲ။

မေမေကြီးရဲ့ အမှတ်တရစကားတွေထဲက ကျွန်မ သေသေချာချာမှတ်မိနေသေးတဲ့ စကားတစ်ခုရှိပါသေးတယ်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်း ထွက်လာတော့ ကျွန်မရေးတဲ့ဝတ္ထုတိုလေး တစ်ပုဒ် ဖော်ပြခံရတယ်။ ကျွန်မလေ . . . ဝမ်းသာလွန်းလို့ စာအုပ်တကိုင်ကိုင်နဲ့ ဟိုလူ့ပြ ဒီလူ့ပြနဲ့ပေါ့။ မေမေကြီးတို့ကိုလည်း ကြွားမိတာပေါ့နော်။ အဲဒီမှာတင် မေမေကြီးက. . .

"မင်းက စာရေးဆရာဖြစ်ချင်တာလား၊ စာရေးချင်တာလား၊ နာမည်ကျော်တဲ့ ဂုဏ်ကို လိုချင်တာလား၊ သေချာ စဉ်းစား၊ စာရေးဆရာဆိုတာ စေတနာကောင်းရှိဖို့လိုတယ်ကွ"

လို့ ချက်ချင်းကြီးကို ဆုံးမစကား ပြောချတော့တာပါပဲ။ ကျွန်မကတော့ ဝါသနာအရ ရှစ်တန်းလောက်ကတည်းက

> **"မင်းက စာရေးဆရာဖြစ်ချင်တာလား၊ စာရေးချင်တာလား၊ နာမည်ကျော်တဲ့ ဂုဏ်ကို လိုချင်တာလား၊ သေချာ စဉ်းစား၊ စာရေးဆရာဆိုတာ စေတနာကောင်းရှိဖို့ လိုတယ်ကွ"**

ဝတ္ထုလေးတွေ၊ ကဗျာလေးတွေ ရေးပြီး ဟိုမဂ္ဂဇင်း၊ ဒီမဂ္ဂဇင်း လျှောက်ပို့တာ ဖော်ပြခံရ ရွေးခံရတာလည်းရှိ၊ မရွေးတာလည်း ရှိပေါ့။ ပယ်ခံရတာလည်း များပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စာရေးချင်တဲ့ပိုးက အတော်ကြွနေတာကိုး။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ မေမေကြီးရဲ့ မေးခွန်းနဲ့ဆုံးမစကားဟာ အတော့်ကိုထိရောက်ပြီး အကျိုးအလွန်ရှိပါတယ်။

တစ်ခါကများဆို ကျွန်မရေးတဲ့ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ် မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုမှာ ပါလာတယ်။ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ အမည်နဲ့ မဂ္ဂဇင်းကြီးတစ်ခုပါ။ ဒါပေမယ့် [illegible] အမည်နဲ့ ဝတ္ထုခေါင်းစဉ် လွဲနေ [illegible] ဝတ္ထု စာသား၊ ဇာတ်ကောင်က [illegible] ပါတယ်။ ကျွန်မမှာလေ တိုင် [illegible] တဲ့ ကိုယ့်အနုပညာတစ်ခု [illegible]

www.burmeseclassic.com

ပက်ပက်စက်စက် လုပ်ခဲ့ရလေခြင်းဆိုပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဝမ်းနည်းပက်လက်ပေါ့။ မေမေကြီးက ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ။

"မင်း ဒါမျိုးထပ်ခံရဦးမယ်။ ဒါမျိုး ကြုံရလေလေ စာကောင်းရေးဖို့ အားဖြစ်စေတယ်လို့ သဘောထားကွဲ့"

လို့ နှစ်သိမ့်စကား ဆိုရှာပါတယ်။ ကျွန်မ ဘဝအတွက် အမှတ်တရပါပဲ။ အကြောင်းရှိမှ စာရေးဖြစ်တဲ့ ကျွန်မအတွက် အပေါ်က အတွေ့အကြုံမျိုး အပြင် လေကြီးမိုးကျယ်ပြော စာမူတောင်း ပါလာတော့ စာမူခ မရတာတွေ၊ ကိုယ့်စာမူခ သူများက ထုတ်သွားတာတွေ ကြုံရလေတိုင်း မေမေကြီးပြောတဲ့ စိတ်ထားမျိုးထားနိုင်အောင် ကြိုးစားမိပါတယ်။

ကျွန်မ တတိယနှစ် ဂုဏ်ထူးတန်းအောင်ပြီး ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ နည်းပြခန့်ခံရတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဝမ်းသာအားရနဲ့ မေမေကြီးတို့ကိုသွားပြောတော့

"ဟော့ . . . မင်းက တက္ကသိုလ်ဆရာမဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကိုလိုချင်တာလား။ စာသင်ချင်တာလား။ ကိုယ့်လောက်မတတ်သေးတဲ့သူကို ကိုယ့်ထက်တတ်အောင် သင်ပေးချင်တယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ငါစာသင်မယ်လို့နှလုံးသွင်းပြီး သင်ဖို့လိုတယ်ကွဲ့။ သိပ်မြောက်ကြွ မြောက်ကြွ မလုပ်နဲ့"

လို့ပြောပါလေရော။ ဘဘဦးခင်မောင်လတ်ကတော့ . . .

"မေမေကြီးရာ . . . ကလေးစိတ်မကောင်းဖြစ်ပါဦးမယ်လို့"

ဝင်ပြောရှာပါတယ်။ ကျွန်မဝမ်းမနည်းပါဘူး။ မေမေကြီး လေ့ကျင့်ပေးထားလို့ ဒီလိုငေါက်လိုက်တာကို ဝမ်းပန်းတသာခံယူမိပါတယ်။ ကျွန်မအတွက် နေတတ်ထိုင်တတ်အောင်ပါ လမ်းပြပေးတယ်လို့ နောက်တော့မှ တဖြည်းဖြည်း ပိုနားလည်ပြီး ပိုသိလာပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော၊ ကျွန်မတို့လို တိုးတက်မှုကိုရှာနေကြတဲ့ လူငယ်လူရွယ်တိုင်းအတွက် ရှေ့မီနောက်မီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ စကား အလွန် လိုအပ်လှပါတယ်။ ဒီကနေ့ခေတ်လို သိပ္ပံပညာတွေ ထွန်းကားပြီး အတတ်ပညာတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ အချိန်ကာလမှာ လူငယ်အများစုဟာ သူ့ထက်ငါ အပြိုင်အဆိုင် လေ့လာကြ၊ အားထုတ်ကြနဲ့ အားရစရာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် နှလုံးသားလေးများ ရင့်ကျက်ဖို့ ယဉ်ကျေးဖို့ အထူးလိုအပ်တယ်လို့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆရာကြီး ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဦးခင်အေး (မောင်ခင်မင်-ဓနုဖြူ) ကပြောဖူးပါတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း နည်းပညာခေတ်ကို အမီလိုက်နိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း တစ်ဖက်ကလည်း စာကောင်းပေမွန်တွေများများဖတ်၊ တတ်သိနားလည် ပြည့်ဝတဲ့ လူကြီးသူမတွေရဲ့ စကားကိုလည်း မှတ်သားလိုက်နာသင့်ကြောင်း ဆုံးမဖူးပါတယ်။ ဒါကြောင့် မေမေကြီးရဲ့ စကားတွေဟာ ကျွန်မအတွက်တော့ အသုံးဝင်တဲ့ အဖိုးတန်စကားတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မလိုပဲ အသုံးချတတ်သူတွေအတွက် မျှဝေပေးလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ ဒီဆောင်းပါးလေးရေးဖြစ်တာပါ။

မေမေကြီးလို့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကတော့ ဒီကနေ့ခေတ်မှာ အတော့်ကိုရှားသွားပါပြီ။ ကိုယ့်စာပေ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုကို ကမ္ဘာကစိတ်ဝင်စားအောင်၊ မြန်မာများအသုံးချနိုင်အောင် ရေးသွားနိုင်တဲ့ စာရေးဆရာမကြီးလို့ပဲ ဆိုချင်ပါတယ်။ "Colourful Burma" စာအုပ်တစ်အုပ်တည်းနဲ့တင် မှတ်ချက်ချနိုင်

ပါတယ်။ တခြား နာမည်ကြီး စာအုပ်တွေဖြစ်တဲ့ Folk Tales From Asia (အာရှတိုက်မှ ရိုးရာပုံပြင်များ)၊ Burmese Scenes and Sketches၊ Flowers and Festivals Round the Burmese year၊ A Wondereand of Burmese Legends၊ A Gift of Laughter တို့ဟာလည်း မြန်မာတွေအတွက်လည်း အသုံးဝင်နှစ်သက်၊ နိုင်ငံခြားသားတွေအတွက်လည်း နှစ်သက်မှုဖြစ်စေပြီး လေ့လာချင် စိတ်ဝင်စားချင်စိတ်ကို နှိုးဆွနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သုတ-ရသစုံအောင် ရေးခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်ဟာ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ထက်သန်တဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးစာရေးဆရာကောင်းတစ်ဦးဖြစ်တယ်လို့ ကောက်ချက်ချမိပါတယ်။ ဒီတနေ့ခေတ်ရဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးငယ်တွေအတွက် စံပြုစရာ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးဖြစ်တယ်လို့ သေချာပေါက်တွေးမြင်မိတယ်။

ကျွန်မတို့က မေမေကြီးလို့ ခေါ်ခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာမကြီးခင်မျိုးချစ်ဟာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂) ရက်၊ စနေနေ့ နေ့လယ် (၁၂)နာရီမှာ ကျွန်မတို့အားလုံးကို စွန့်ခွာသွားခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် (၁၀) နှစ်တင်းတင်းပြည့်ပြီပေါ့။ မေမေကြီးဆုံးတဲ့နေ့ကဆို အဘိုးတို့ အဘွားတို့ဆိုတာ မျက်ရည်ဝိုင်းပြီး ငူငူငိုင်ငိုင်ကြီးတွေဖြစ်လို့ ထမင်းလည်းမစားကြဘူး။ မေမေကြီးရဲ့ ရုပ်အလောင်းကိုသွားကြည့်မယ်ဆိုတော့ အဘိုးက လုံးဝမလိုက်ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် လက်တွဲပြီး နိုင်ငံသားတာဝန်ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ နှမတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးသွားတာဆိုတော့ ထိထိခိုက်ခိုက် နာနာကျင်ကျင် ခံစားနေရမယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့ အဘွားကသာ သွားကြည့်ပြီး ပြုလုပ်ခဲ့သမျှ ကုသိုလ်တွေ အမျှဝေခဲ့ပါတယ်။ မေမေကြီး မြတ်နိုးတဲ့ ပင်နီ အင်္ကျီလက်ရှည်နဲ့ ယောလုံချည်အညိုလေး ဆင်မြန်းပြီး ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်းနေတဲ့ မေမေကြီးရဲ့ မျက်နှာမှာ စူးရှထက်မြက်တဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံကတော့ မှေးပိတ်နေပေမယ့် ခပ်တင်းတင်းစေ့ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးပါးတွေကတော့ ကိုယ့်တိုင်းပြည်၊ ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် ပေးချင်တဲ့အသိတွေ၊ ရေးချင်တဲ့စာတွေ မကုန်သေးဘူး၊ အားမရသေးဘူးဆိုတဲ့စကားကို ပြောချင်ရှာသေးသယောင် ခံစားမိပါတယ်။

ဒီဆောင်းပါးလေးဟာ ကျွန်မနဲ့ စာရေးဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ် (မေမေကြီး)ရဲ့ စစ်မှန်နွေးထွေးတဲ့ ဆက်ဆံရေး အမှတ်တရဖြစ်သလို ပရိသတ်အတွက် တစ်ခုခုရပါစေဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ရေးဖြစ်တာမို့ ပရိသတ်ဖတ်ပြီး တစ်ခုခုရကာ အသုံးဝင်သွားပါစေ။

မအေးချမ်း(မြန်မာစာ)

ပါမောက္ခ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (ဒဿနဗေဒ)

အနောက်တိုင်းဒဿနဗေဒကို မြန်မာ့မျက်စိဖြင့်ကြည့်ခြင်း

အတွဲ ၁ နှင့် ၂ ထွက်နေပါပြီ

(၄၀၁၁၅၅၁၀၀၇+ ၄၀၀၄၅၉၀၄၀၈)

ဒေါင်းစာပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုရားသခင် ဘုရင်ကေရာဇ်နဲ့ ပြည်သူ

အပိုင်း ၁၅ (က)

မောင်စိုးမောင်

အမြင်ချင်းဆန့်ကျင်ဘက် မာကင်တိုင်နှင့် ဖီဆီရိုခရက်

နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ် အစဦးပေါ်စကတည်းက အတော်ဆုံး တွေးခေါ်ပညာရှင်တွေဟာ နိုင်ငံရေးနဲ့ စီးပွားရေးတို့ နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်စပ်နေတာတွေကို သိမြင်ခဲ့ကြပါတယ်။

အရစ်စ်တိုတယ်လ် Aristotle က နိုင်ငံရေးကို စီးပွားရေးနဲ့ ခွဲခြားပြီး မမြင်ကြဖို့ ပြောကြားခဲ့ပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ ဓစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုဖြန့်ဖြူးထားသလဲ ဆိုတဲ့အပေါ်မှာ မူတည်နေကြောင်းတို့ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်းပဲ စီးပွားရေး ကွဲပြားကြတဲ့ လူတန်းစားတွေ အချင်းချင်းကြားမှာဖြစ်တဲ့ ပဋိပက္ခတွေကြောင့် တော်လှန်ရေးတွေ ဖြစ်တတ်ကြောင်းကိုလည်း အရစ်စ်တိုတယ်လ်က ရှင်းပြခဲ့ပါသေးတယ်။ အရစ်စ်တိုတယ်လ်က တည်ငြိမ်တဲ့ အစိုးရတစ်ရပ်ဖြစ်ဖို့အတွက် လူလတ်တန်းစားက အများစုအနေနဲ့ ရှိဖို့လိုအပ်တယ်လို့လည်း ပြောခဲ့ပါသေးတယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း၊ လယ်ယာသမားတွေဟာ တည်ငြိမ်ပြီး ရှေးရိုးဆန်တဲ့အပြင် လွှဲလစီရိယနဲ့ ပြည့်စုံကြပေမယ့် အရောင်းအဝယ်သမား ကုန်သည်တွေကတော့ မတည်မငြိမ်နဲ့ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန် တတ်ကြတဲ့အပြင် နိုင်ငံရေး လှုံ့ဆော်သူတွေရဲ့ ဦးဆောင်မှုနောက်ကို အလွယ်တကူနဲ့ လိုက်ပါသွားတတ်ကြတယ်လို့လည်း မှတ်ချက်ပြုပါသေးတယ်။

မက်ခီယာဗယ်လီ Machiavelli ကလည်း စီးပွားရေးအရ ကွဲပြားကြတဲ့ လူအုပ်စုတွေ အရေးကြီးကြောင်းတို့ကို ကောင်းကောင်း သိနားလည်တဲ့အတွက် ဘုရင်လုပ် အုပ်ချုပ်မယ့်သူတစ်ဦးအနေနဲ့ အဲဒီအုပ်စုကွဲတွေကို အချင်းချင်း ရန်တိုက်ပေးပြီး နိုင်ငံရေး ကစားသင့်တယ်လို့ အကြံပေးပါတယ်။

ဟာရင်တန် Harrington ကတော့ ဥစ္စာဓနနောက်ကနေ နိုင်ငံရေး အာဏာ လိုက်လာတယ်ဆိုတာကို ဟောကြားပြီး နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေကို နိုင်ငံအနှံ့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဖြူးပေးနိုင်ဖို့ လိုတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း မြေယာနဲ့ လုပ်စားတဲ့လူတွေဟာ နိုင်ငံတည်ငြိမ်ရေးအတွက် အရေးကြီးတဲ့ နေရာကနေ ထိန်းသိမ်းပေးထားတယ်လို့လည်း မှတ်ချက်ပြုပါသေးတယ်။

လော့ခ် Locke ကတော့ နိုင်ငံတော် ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ မူလအစ အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတွေကို ထိန်းသိမ်းဖို့ဆိုတဲ့ကိစ္စက အဓိကနေရာကနေပါဝင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တကယ်လို့ အစိုးရက ဥစ္စာပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းပိုင်ခွင့်ကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးမယ်ဆိုရင် ဒါဟာ တော်လှန်ရေး ပေါ်ပေါက်ဖို့အတွက် လုံလောက်ပြီး တရားမျှတတဲ့ အကြောင်းရင်းပဲ ဖြစ်တယ်လို့လည်း လော့ခ်က ဆိုပါသေးတယ်။

ကွန်မြူနစ်ဘုံဝါဒသမားတွေဟာ ခရစ်ယာန်ဝါဒရဲ့ အစဦးပိုင်းကာလတွေတုန်းကတည်းက စီးပွားရေးအရ ညီမျှမှုတွေကို တောင်းဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အလယ်ခေတ်မှာ လယ်သမားတော်လှန်ရေးတွေ ပေါ်ခဲ့ပြီး အဲဒီ လယ်သမားခေါင်းဆောင်တွေက သူတို့အတွက် ပြုပြင်ရေးတွေမှာ နိုင်ငံရေး ညီမျှမှုထက် စီးပွားရေး ညီမျှမှုတွေကို ပိုပေးဖို့ တောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော နိုင်ငံရေးရဲ့ အခြေခံအဖြစ်နဲ့ စီးပွားရေးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားဖို့ရာဟာ သဘောတရားအရရော လက်တွေ့အရပါ လက်ခံလာကြပါတော့တယ်။

ဒါပေမယ့်လည်း (၁၆)ရာစု ရောက်တော့မှပဲ စီးပွားရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးရဲ့ အဆက်အစပ်ကို အများက လက်ခံလာကြပါတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ ခေတ်မီနိုင်ငံတော်တွေ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ငွေကြေးနဲ့ ဖလှယ်တဲ့ စီးပွားရေးစနစ်တွေလည်း ပေါ်လာတဲ့အပြင် အခွန်အကောက်တွေလည်း ပေါ်လာပြီး နိုင်ငံခြားနဲ့ ကုန်သွယ်ရေးတွေလည်း ပေါ်လာပါပြီ။ ဒီအခါမှ နိုင်ငံတော်နဲ့ ဥစ္စာဓနရဲ့ ဆက်သွယ်ပုံတွေကို အဓိကထား စဉ်းစားလာကြပါတော့တယ်။

အလယ်ခေတ်တုန်းကတော့ စီးပွားရေးဟာ အိမ်တွင်းမှု လုပ်ငန်းကလေးတစ်ခု အနေနဲ့သာ ရှိနေခဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးသဘောမဆောင်ခဲ့ပါ။ စိုက်ပျိုးရေးကိုသာ အားပေးကြပြီး ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးတွေကို အထင်သေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းတော်နဲ့ အစိုးရအရာရှိအရာခံတွေက ထုံးစံအရနဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေအရ လက်ဝါးကြီး အုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကမ္ဘာသစ် အမေရိကတိုက်ကို စပိန် တရှာဖွေတွေ့ရှိပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ရွှေနဲ့ငွေတွေ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သိမ်းပိုက်လိုက်နိုင်တဲ့အပြင် နိုင်ငံခြားနဲ့ ကုန်စည်ဖလှယ်လို့ရတဲ့ အကျိုးအမြတ်တွေကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားမလာကြတော့ပါ။ ဒီအခါမှာ အမျိုးသားဘုရင်တွေဟာလည်း သူတို့ရဲ့ပြိုင်ဘက်ဘုရင်တွေကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားလာကြပါတယ်၊ စစ်ခင်းလာကြပါတယ်။ ဒီအခါမှာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အသုံးစရိတ်တွေဟာ ကြီးမားလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။ စစ်တပ်အတွက် ငွေတွေ အကြီးအကျယ်လိုလာပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ကြတဲ့ ကုန်သည်လူတန်းစားတွေက နိုင်ငံမှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကြွယ်ဝချမ်းသာလာကြတော့ နိုင်ငံတော်မှာ အာဏာပါဝါတွေ စရလာကြပါတယ်။ ဘယ်လိုရလာသလဲဆိုတော့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးသမားတွေဆီကနေ ဘုရင်က ငွေချေးရပါတယ်။ ဒီတော့ ဘုရင်ကလည်း အပြန်အလှန်အနေနဲ့ ကုန်သည်တွေစိတ်ကြိုက် အခွင့်အရေးတွေပေးရန့် ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ ကိုလိုနီနယ်တွေနဲ့ စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှုတွေကို ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးသမားတွေစိတ်ကြိုက် ချယ်လှယ်ခွင့်တွေ ပေးလာရပါတယ်။ ဘယ်လို ချယ်လှယ်လာသလဲဆိုတော့ အဲဒီ ကိုလိုနီနယ်မြေတွေကထွက်တဲ့ကုန်ကြမ်းတွေ အားလုံးကို မိခင်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတည်းကိုပဲ ပို့ခွင့်ရပြီး တုန်ချောကိုကျမှ ကိုလိုနီနိုင်ငံတွေကို ပြန်ရောင်းပါတယ်။ ဒီအခါ အစိုးရရဲ့ နိုင်ငံခြားရေးပေါ်လစီတွေမှာ စီးပွားရေးအရ အကျိုးအမြတ်ရမှုတွေကိုပါ ထည့်တွက်လာကြပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ အစိုးရဟာ တုန်ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ ကုန်သွယ်မှုတွေမှာ တက်တက်ကြွကြွပါဝင် ပတ်သက်ရမယ် government should actively concern with itself with induutry and trade ဆိုတဲ့ အမြင်ကို လက်ခံလာကြပါတယ်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ အနေနဲ့ စီးပွားရေးအရ အသာစီးရမှုဟာ တခြားနိုင်ငံကို အသုံးချပြီးမှသာ ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အမြင်ကိုလည်း လက်ခံလာကြပါတယ်။ ဒီသဘောတရားတွေဟာ (၁၇)ရာစု အလယ်က ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ အင်္ဂလန်နဲ့ ဒတ်ချ် Dutch တို့ရဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုနဲ့ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလန်နဲ့ ပြင်သစ်တို့ရဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေမှာ သိသာလာခဲ့ပါတယ်။

ဒီလို အခြေအနေတွေကြားထဲမှာ မာကင်တိုင်ဝါဒ Merchantilism အမြင် ပေါ်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီအမြင်ဟာ အဲဒီ အချိန်အခါက ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ကနေတစ်ဆင့် စီးပွားရေးအရ အကျိုးအမြတ်ရလိုမှု စိတ်ဇောတွေကနေ ပေါ်လာရတာပါ။ ဒီအခါမှာ နိုင်ငံရဲ့ ဓနအတွက် စိုက်ပျိုးရေးထက် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုတွေကို ပိုမိုဦးစားပေးလာကြပြီး နိုင်ငံခြားနဲ့ ကုန်သွယ်တာကို ပြည်တွင်းမှာ ရောင်းဝယ်တာထက် ပိုအကျိုးအမြတ် များတယ်လို့ မြင်လာကြပါပြီ။ သွင်းကုန်ထက် ပြည်ပပို့ကုန်ပိုများရင် နိုင်ငံအတွက် ငွေပိုများများ ရနိုင်တဲ့အတွက် ပို့ကုန် ပိုများရေးကိုလည်း ဦးစားပေးနေကြပါပြီ။ ပြီးတော့ အဖိုးတန် ရတနာတွေ စုပြုံရရှိလာနေတာတွေကိုလည်း အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုအဖြစ် သဘောထားပြီး လူဦးရေ ထူထပ်တာတွေကိုလည်း အင်အားရဲ့ အခြေခံအဖြစ်နဲ့ မြင်နေကြပါပြီ။ ဒီတော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဟာ သူ့ရဲ့အာဏာနဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲရရ လုပ်ဆောင်ဖို့ တာဝန်ရှိတယ်။ It was the duty of the state, by every expedient to increase its power and wealth ဆိုတာအထိ လက်ခံလာကြပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ကုမ္ပဏီကြီးတွေ ထူထောင်ပြီး လက်ဝါးကြီးအုပ်တာ တွေ ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီအခါမှာ အမိနိုင်ငံ က ကုန်သည်တွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ကိုလိုနီနိုင်ငံတွေဟာ အသုံးချ အခြယ်လှယ်

ဒီလိုနဲ့ စီးပွားရေးဟာ နိုင်ငံရေးထဲမှာ ပါဝင်လာပြီး မာကင်တိုင်ဝါဒဟာ မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံတွေ ပေါ်ထွက်လာဖို့အတွက် အသုံးချစရာကိရိယာ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ဒီဝါဒဟာ လူဦးရေများပြားပြီး ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကို ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်လောက်အောင် အင်အားတောင့်တင်းလိုတဲ့ နိုင်ငံမျိုးတွေ ပေါ်ထွန်းဖို့ကို အားပေးခဲ့ပါတယ်

ခံလာကြရပါတယ်။ ဒီအမြင်ဟာ (၁၆)ရာစုကနေ (၁၈)ရာစု နောက်ပိုင်းအထိ လွှမ်းမိုးခဲ့ပါတယ်။ အစပိုင်းမှာတော့ ရွှေရောင်ငွေရောင်တွေ အစုလိုက်၊ အပြုံလိုက် ရရှိဖို့ အရေးကို ဦးစားပေးခဲ့ကြပြီး နောက်ပိုင်းမှာကျတော့ အပြန်အလှန် ကုန်သွယ်ရေးကနေ အကျိုးအမြတ်များများ ရဖို့ရာအရေးက ပိုအရေးကြီးပုံတွေကို သိလာကြပါတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ စီးပွားရေးဟာ နိုင်ငံရေးထဲမှာ ပါဝင်လာပြီး မာကင်တိုင်ဝါဒဟာ မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံတွေ ပေါ်ထွက်လာဖို့အတွက် အသုံးချစရာ ကိရိယာ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ဒီဝါဒဟာ လူဦးရေများပြားပြီး ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကို ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်လောက်အောင် အင်အားတောင့်တင်းလိုတဲ့ နိုင်ငံမျိုးတွေ ပေါ်ထွန်းဖို့ကို အားပေးခဲ့ပါတယ်။

မာကင်တိုင် ဝါဒက (၁၈)ရာစုထဲ အထိ အားကောင်းမောင်းသန်နဲ့ ဝင်လာခဲ့ပေမယ့် လော့ခ် Locke စတဲ့ တစ်သီးပုဂ္ဂလအမြင်တွေကို ရေးကြ ဟောကြတဲ့ ပညာရှင်တွေကတော့ စတင်ဝေဖန်လာကြပါပြီ။ သူတို့အမြင်အရကတော့ ဖခင်လို အုပ်ချုပ်တဲ့ အစိုးရ paternalistic government ကနေပြီးတော့ အထိန်းအကွပ်တွေ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေနဲ့ တင်းကြပ်တာတွေဟာ ကြီးထွားလာတဲ့ လူလတ်တန်းစားတွေအတွက် အကြီးအကျယ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ သူတို့ကတော့ သဘာဝ အခွင့်အရေး natural rights တွေကိုသာပဲ မာကင်တိုင်ဝါဒကနေ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ထွက်ပေါက်အနေနဲ့ အားကိုးကြပါတယ်။ သူတို့အလိုအရကတော့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မှုအနည်းဆုံး အနေအထားနဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်နိုင်ရမယ်လို့ ခံယူပါတယ်။ စက်မှုလုပ်ငန်းတွေကို ထိန်းချုပ်တာတွေနဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးပုံစံအရ လက်ဝါးကြီးအုပ်တာတွေကို ပပျောက်စေခဲ့ရင် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားဟာ အမြင်ကျယ်လာပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ယှဉ်ပြိုင်တာတွေ ဖြစ်လာမယ့် အ[illegible] လူတစ်ဦးချင်းအတွက်ရော လူထုအ[illegible] ကောင်းကျိုးအတွက်ပါ အကျိုးရှိလာ[illegible] ဖြစ်တယ်လို့ သူတို့က ယူဆကြ[illegible] ဒီအမြင်ဟာ မာကင်တိုင်ဝါဒနဲ့ [illegible] ဘက်ဖြစ်ပြီး ပြင်သစ်မှာ [illegible] Physiocrats တွေက [illegible] ဖော်ကြပါတယ်။ အင်္ဂလန်[illegible]

www.burmeseclassic.com

အဒမ်စမစ် Adam smith နဲ့ အပေါင်းပါ ပညာရှင်တွေက လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။

ပြင်သစ်မှာ အသုံးအဖြုန်းကြီးမားမှုကြောင့်နဲ့ မညီမျှတဲ့ မတရားတဲ့ အခွန်အကောက်နှုန်းထားတွေက ပြင်သစ်လူထုအနေနဲ့ အစိုးရကို တွန်းလှန်ဖို့ လှုံ့ဆော်လိုက်ပါတယ်။ ပြင်သစ်လယ်သမားတွေရဲ့ ဆိုးဝါးလှတဲ့ အခြေအနေတွေကြောင့် ပညာရှင်တွေဟာ အစိုးရကနေပြီးတော့ ဈေးကွက်ကို ထိန်းချုပ်ထားတာတွေနဲ့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို ကျော်ခိုင်းပြီး ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးတွေကိုသာ ဦးစားပေးနေကြတာတွေကို ဝေဖန်ပြစ်တင်လာကြပါတယ်။ အဲဒါအပြင် ဒီကြားထဲမှာ အင်္ဂလန်မှာ လယ်ကွင်းကျယ်တွေမှာ ငွေရင်းပိုစိုက်ထုတ်ပြီး သီးနှံတွေ အလှည့်ကျ စိုက်ပျိုးစေရာကနေ အကြီးအကျယ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းနေတဲ့ စိုက်ပျိုးရေး တော်လှန်ရေးတွေကလည်း ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကို သိလိုက်ကြရတဲ့ ပြင်သစ် စီးပွားရေးပညာရှင်တွေဟာ မာကင်တိုင်ဝါဒရဲ့ ကောင်းသတင်းတွေကို ချေဖျက်ပစ်လိုက်ကြပြီး လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးရဲ့ အရေးကြီးပုံတွေကို ထောက်ပြလာကြပါတော့တယ်။ ဒီအထဲမှာ အခွန်တော် ပြုပြင်ရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်ခွင့်နဲ့ မြေယာကို ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ်ရေးစတဲ့ အကြံဉာဏ်ပေးချက်တွေကလည်း အနှံ့အပြား ထွက်လာပါသေးတယ်။ ဒီအခါမှာ ရစ်ချတ်ကင်တီလွန် Richard Cantillon က မြေယာဟာ ဥစ္စာဓနအားလုံးရဲ့ မြစ်ဖျားခံရာ ဖြစ်တယ် The earth is the source from which all wealth is drawm ဆိုပြီး ဟောကြားပါတယ်။ အဲဒါအပြင် ပြည်တွင်းဈေးကွက်ဟာ နိုင်ငံခြားနဲ့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားတာထက် ပိုအကျိုး အမြတ်များတယ်ဆိုပြီးတော့လည်း ဟောပါသေးတယ်။ ဒီအယူအဆတွေဟာ ပြင်သစ်မှာ အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီပညာရှင်တွေကပဲ ဖီဆီရိုခရက် Physiocrats တွေ လျှောက်သာအောင် လမ်းခင်းပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဖီဆီရိုခရက်တွေဟာ သဘာဝဥပဒေ natural law သဘောတရားတွေထဲမှာပဲ စူးစူးစိုက်စိုက် ယုံစားနေခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအခါမှာ စက်မှုကုန်ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးတွေကို နိုင်ငံတော်အနေနဲ့ သဘာဝကျတဲ့ အစီအစဉ် natural order အတိုင်း ဆက်ဆံဖို့ ယုံကြည်လာကြပါတယ်။ သဘာဝသိပ္ပံ natural science က နောက်ဆုံးပေါ်တွေ့ရှိချက်တွေနဲ့ ဒယ့်စ်ကားတီးစ် Dascartes လော့ခ် Locke နဲ့ ရှုးဆိုး Rousseau တို့ရဲ့ ဟောကြားချက်တွေကြောင့် ပစ္စည်းတွေ ထုတ်လုပ်ဖို့နဲ့ ဖြန့်ဖြူးဖို့ လုပ်ကြရာတွေမှာ သဘာဝဥပဒေတွေက တိတိကျကျပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမှာဖြစ်ပြီး အစိုးရက ဝင်ရောက်ကန့်သတ် မချုပ်ခြယ် မစွက်ဖက်ရဘူးလို့ ယုံကြည်လာကြပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေက လူတစ်ဦးချင်းရဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို အသိအမှတ်ပြုပြီး တစ်ဦးချင်းရဲ့ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကိုလည်း အထူးအလေးထားကြပါတယ်။ အဲဒီ အယူအဆအရ လူတစ်ယောက်ဟာ သူပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းကို လက်လွှတ် (ရောင်းချ) ရာမှာ လွတ်လပ်ခွင့်အတော်အတန် ရှိရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သူတို့ကတော့ သဘာဝအတိုင်း (ဝါ) သဘာဝကျတဲ့ အစီအစဉ် natural order အတိုင်းပဲ လုပ်လိုကြပြီး အဲဒီသဘာဝအစီအစဉ်ဟာ ပြီးပြည့်စုံမှုလည်း ရှိတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုနဲ့လည်း ကိုက်ညီတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ သူတို့အမြင်အရကတော့ လူလုပ်တဲ့ ဥပဒေ Positive law တွေဟာ အစိုးရတစ်ရပ်ရဲ့ မပြည့်စုံတဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေသာ ဖြစ်တယ်လို့ မြင်ကြပါတယ်။ နိုင်ငံတော်ဟာ အသက်လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာပိုင်ဆိုင်ခွင့်တွေကို ကာကွယ်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း ယုံကြည်ကြပါသေးတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့အကျိုးစီးပွားကို သူသာ အသိဆုံးဖြစ်တဲ့အတွက် အစိုးရက ဝင်ရောက်စွက်ဖက် လုပ်ကိုင်ပေးတာထက် သူ့ဘာသာသူ သဘာဝဥပဒေအတိုင်း လုပ်တာက ပိုအဆင်ပြေမယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အင်မတန် ကျော်ကြားတဲ့ လေဇာဖဲ့ရား Laissez faire အဆို ပေါ်လာရတာပါပဲ။

ဖီဆီရိုခရက်တွေက ဥစ္စာဓနရဲ့ ပင်ရင်းမြစ်ဖျားခံရာ မြေယာတွေဖြစ်တယ် the land was the source of wealth ဆိုတာကို ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း အပင်တွေ စိုက်ပျိုးဖို့အတွက် ဒါမှမဟုတ် မြေကြီးကနေ ကုန်ကြမ်းတွေ ထုတ်ဖော်ဖို့အတွက် လုပ်အားစိုက်ထုတ်တာဟာ အပိုဆောင်းအမြတ်ငွေရဖို့ အတွက် တစ်ခုတည်းသောအလုပ်လုပ်တဲ့ပုံစံဖြစ်တယ်လို့လည်း ယုံကြည်ကြပါသေးတယ်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်တာနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်တာတွေဟာ အကျိုးအမြတ်မရှိဘူးလို့ တွက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့တစ်တွေဟာ မြေယာတွေမှာ ပိုပိုပြီး ငွေရင်းကြီးကြီးမားမား မြှုပ်နှံဖို့နဲ့ ပြင်သစ်ပြည်တွင်းမှာ မတရားတဲ့ သီးနှံ အကောက်ခွန်တွေ ဖျက်သိမ်းဖို့အပြင် မြေခွန်တစ်ခုတည်းသာထားဖို့အတွက်ပါ တောင်းဆိုလာကြပါသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပြင်သစ်ဘုရင်အပေါ်မှာ အခွန်တော်တို့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကြီးအကျယ် မတွေ့နိုင် ဖြစ်လာကြပါသေးတယ်။

ဖီဆီရိုခရက်တွေရဲ့ နိုင်ငံရေးအမြင်ကတော့ သားစဉ်မြေးဆက် ဘုရင်စနစ်ကို ထောက်ခံပါတယ်။ ဘုရင်ကို အဲသလို ထောက်ခံပေးပေမယ့်လည်း ဘုရင်ဟာ အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းပြီး အမြင်ကျယ်ရမယ့်အပြင် အတွေးအခေါ် လွတ်လပ်ရမယ် en-lightened and liberal လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ မဲပေးရွေးကောက်တင်မြှောက်တာတွေကို အယုံအကြည်မရှိကြဘဲ အင်္ဂလန်ရဲ့ ပါလီမန်စနစ်ကိုလည်း မထောက်ခံကြပါ။ သူတို့ကတော့ ပိုင်းခြားထားတာမျိုး မရှိတဲ့ အကြွင်းမဲ့အာဏာပိုင် ဘုရင်စနစ် absolute and undivided sovereignty ကိုသာ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အဲဒီဘုရင်ဟာ ဥပဒေပြုသူ Creator of law အနေနဲ့ လက်မခံဘဲ သဘာဝတရား ဥပဒေအရ တရားမျှတမှုနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်မှုတို့ကို ဖော်ဆောင်ပေးမယ့် အုပ်ချုပ်သူ administrator of the natural rules of justice and morality အနေနဲ့သာ လက်ခံပါတယ်။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဥပဒေတွေဟာ သဘာဝလူမှု အစီအစဉ် natural social order ရဲ့ အဆီအနှစ်တွေကို ဖော်ထုတ်ပြသပေးရမယ်လို့လည်း ယုံကြည်ကြပါသေးတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ နိုင်ငံတော်ဟာ လူတစ်ဦးချင်းစီရဲ့ သဘာဝအခွင့်အရေး(ဝါ) တစ်သီးပုဂ္ဂလ အခွင့်အရေးတွေကို ကာကွယ်ပေးဖို့ တည်ရှိနေတာဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြလို့ပါပဲ။ အဲဒီအခွင့်အရေးတွေထဲမှာ လူတစ်ဦးချင်းရဲ့

www.burmeseclassic.com

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်၊ အလုပ်လုပ်ပိုင်ခွင့်နဲ့ အဲဒီ အလုပ်လုပ်ရာကနေ ရရှိလာတဲ့ အကျိုး အမြတ်(ဝါ) ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ပိုင်ဆိုင် ခွင့်တွေ ပါဝင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစိုးရတစ်ရပ်ဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အပေါ်မှာနဲ့ သူ့ရဲ့ အစွမ်းအစတွေကို ထုတ်ဖော်ပြသတဲ့ နေရာမှာ နည်းနိုင်သမျှ အနည်းဆုံး ပါဝင် ပတ်သက်ရမယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ မလိုလားအပ်တဲ့ ဥပဒေတွေကို (ဥပမာ- အခွန်ဥပဒေတွေ) ဖျက်သိမ်းဖို့ကတော့ အရေးအကြီးဆုံးပါပဲ။ ဒီအခါမှာ ပညာရေးတလည်း အရေးကြီးပါတယ်လို့ ဖိဆီရိုခရက်တွေက ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ သဘာဝဥပဒေရဲ့ အခြေခံ အချက်အလက်တွေကို သိထားဖို့လိုအပ်လို့ပါလို့ အကြောင်းပြကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဖိဆီရိုခရက်တွေဟာ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်တွေကိုပဲ လက်ခံထားသေးတဲ့ သဘာဝ အခွင့်အရေးတွေကနေ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ခွင့်နဲ့ ဥစ္စာခနေ အသုံးပြုခွင့် ဆိုတဲ့ သဘာဝ အခွင့်အရေးတွေအထိ အမြင်သစ်နဲ့ ဆွဲဆန့်ပြနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

နိုင်ငံခြားနဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေမှာကျတော့ ဖိဆီရိုခရက်တွေဟာ လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ငြိမ်းချမ်းခွင့် နဲ့ နိုင်ငံတကာနဲ့ ဆက်ဆံခွင့်တွေကို လက်ခံကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း သူတို့ခေတ်က ပေါ်နေတဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ မျိုးချစ်စိတ်တွေနဲ့ နိုင်ငံတကာမှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြိုင်ဆိုင်နေကြတာတွေကိုတော့ မလိုလားအပ်တဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး unnecessary evils တွေအနေနဲ့ လက်ခံကြပါတယ်။

မောင်စိုးမောင်

ကိုးကား

(၁) GETTELL'S HISTORY OF POLITICAL THOUGHT.

(၂) တက္ကသိုလ်အောင်ခင်ဦး ပြုစုသည့် နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ်နဲ့ လူမှုရေးသမိုင်း

စစ်တကောင်းမှသည်ရန္တပိုသို့

အောင်သန်း(မန္တလေး)

(ဒုတိယအကြိမ်)

စာမူခွင့်ပြုအမှတ် ၈/၂၀၀၃/ (၂)

A Political History of the Extra Ordinary Events Which Led to The Burmese War

by

Captain W.White

မြန်မာနိုင်ငံ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း သမိုင်းအကျဉ်း

မြင့်ဆွေဦး

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ပုံနှိပ်စက် တွင် စာလုံးသွင်း စက်ကရိယာများ ပါရှိသ ဖြင့် ပညာသင်များသည် ပုံနှိပ်ပညာ သာမ က၊ ခဲစာလုံးသွင်းသည့် ပညာကိုပါ လေ့လာဆည်းပူးရမည်မှာ ထင်ရှားလေသည်။ နန်းတွင် ပုံနှိပ်စက်တွင် ဤသို့ ပုံနှိပ်ပညာကို သင်ကြားပေးရန်နှင့် စာအုပ်များကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်တစ်ခုပ်မှာ ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဗုဓ်၏ ကဗျာသာရတ္ထသင်္ဂဟသတ်ပုံကျမ်း ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်ကိုလည်း စာအုပ်အဖြစ် မတွေ့ရှိရပေ။ သို့သော် ၁၂၃၅ ခုနှစ်တွင် ၎င်းနန်းတွင်း ပုံနှိပ်မှုကို ပေဖြင့် ပြန်လည်ကူးယူထားသည့် ပေမူမှ တဆင့် တွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာ အုပ် အဆုံးမျက်နှာတွင် "သက္ကရာဇ် ၁၂၃၁ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်နေ့၊ မြောက်ဥယျာဉ်တော်တွင် စာရုံ တော် စာပုံနှိပ်ဆရာ အပဒါ၊ တံဆိပ်တော် စာရေး နော်ရထာစည်သူ၊ မြောက်ဒဝယ် အမှုထမ်း ငဆန်း၊ ငကျူ၊ ငအောင်သာတို့ ပုံနှိပ်သည့် ကဗျာသာရတ္ထသင်္ဂဟသတ်ပုံ" ဟု ဖော်ပြထားသည်။

နန်းတွင်းပုံနှိပ်စက်မှ အစောဆုံး ရိုက်နှိပ်သည်ဟု ယူဆနိုင်သည်။ ၁၈၆၅ ခုနှစ် ရိုက် ဥပဒေတော် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားချက်နှင့် ယခု ကဗျာသာရတ္ထသင်္ဂဟသတ်ပုံစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားချက်တို့နှင့် တူညီနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့မှာ စာရုံတော်ဟူ၍ စာပုံနှိပ်စက်ရုံကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ယခု စာအုပ်တွင် နိုင်ငံခြားသားစက်ဆရာအမည်ကိုပါ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စာပုံနှိပ်ဆရာအပဒါသည် ပြင်သစ်ဘုန်းတော်ကြီး၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး နန်းတွင်း စာပုံနှိပ် စက်ရုံတော်တွင် စာပုံနှိပ်ပညာများကို သင်ကြားပြသပေးနေသူ တဦးဖြစ်ပုံရလေသည်။

ယနေ့တိုင် နန်းတွင်း ပုံနှိပ်စာအုပ်များတွင် အစောဆုံး စာအုပ်တအုပ်ဟူ၍ လက်ခံထားသော စာအုပ်ထက်ရက် ၂[illegible] စော၍ ပုံနှိပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကဗျာသာရတ္ထသင်္ဂသတ်ပုံစာအုပ် [illegible] ၁၂၃၁ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် [illegible] ရက် (၁၀ စက်တင်ဘာ ၁၈၆၉) [illegible] ပုံနှိပ်ပြီးစီး၍ ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ [illegible] မမှတ်သတ်လက်ာမှာ ၁၂၃၁ ခု [illegible] သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၅ ရက် [illegible] အောက်တို ဘာ ၁၈၆၉) [illegible]

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်ပြီးစီးသည် ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ အ~သံ ခိပ် ဓမ္မသတ်လက်ာ စာအုပ်မှာ ၈ ချိုးအရွယ် စာမျက်နှာ ၇၂ မျက်နှာရှိ၍ စာဖောင်အား ဖြင့် ၉ ဖောင်ရှိရာ ရက် ၂၀ တွင်၊ ပြီးစီး အောင် ပုံနှိပ်နိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤ စာအုပ်၏ အဆုံး စာမျက်နှာတွင် "ရတနာ ပုံ နေပြည်တော် ရွှေနန်းတော်ကြီး မြောက် ဥယျာဉ်အတွင်း စာပုံနှိပ် စက်ရုံတော်တွင် စက်ဆရာ မောင်ရွှေသာ၊ စာတော်ဘတ် အောင်မြေသာစည်မြို့နေစာရေးနေမျိုး မင်းလှသိခ်သူတို့ကို ကြီးကြပ် ကြည့်ရှုစေ ပြီးလျှင် သေချာမှန်ကန်စွာ ပုံနှိပ်စေ၍ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၁ ခု သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၅ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အပြီးသို့ ရောက်၏"ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဤသို့ မင်းတုန်းမင်း၏ ပုံနှိပ်တိုက် သည် စာအုပ်များကို ပုံနှိပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ ရသည်။ ထို့အပြင် အချို့ စာအုပ်များဆို လျှင် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံရိုက်နှိပ်သည် တိုလည်း တွေ့ရသည်။ ၁၈၆၉ ခုနှစ်က ရိုက်နှိပ်ခဲ့သော ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ အ~သံ ခိပ်ဓမ္မသတ်လက်ာကို ၁၂၃၆ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်သည်ကို တွေ့ရ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က အောက်မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံခြား ခရစ်ယာန်သာသနာပြုများသည် ခရစ်ယာန်စာပေများကို ရိုက်နှိပ်ဝေငှလျက် ရှိသည်။ ဤသို့ ဝေငှရာတွင် အောက်မြန် မာနိုင်ငံတစ်ခုလုံး၌သာမက အထက်မြန် မာနိုင်ငံ မြန်မာဘုရင်နေပြည်တော်သို့တိုင် လာရောက်၍ ၎င်းတို့၏ ဘာသာရေး စာ ပေများကို ဝေငှလျက်ရှိသည်။ ဤသည်ကို မြန်မာဘုရင် မင်းတုန်းမင်းကြီးက သဘော ကျဟန် မတူပေ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ကို တန်ပြန်ရာ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေများကို လည်း ၎င်းတို့နည်းတူ ရိုက်နှိပ်ဝေငှခြင်း သာလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို မင်း တုန်းမင်းကြီးသည် သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၈၈၃ ခုနှစ်တွင် နန်းတွင်း ပုံနှိပ်စက်တွင် ပိဋကတ်တော်မှ ကောင်းနိုး ရာရာကို ထုတ်နှုတ်၍ ခရစ်ယာန်ဝေစာ များကဲ့သို့ ရိုက်နှိပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အုပ် ရေကိုလည်း ၁၀၀၀၀ ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ခရစ်ယာန် ဝါဒများကို ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေများဖြင့် တန်ပြန်ဆန့်ကျင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကို ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဝေငှခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

BURMESE CLASSIC

၁၈၇၅ ခုနှစ်တွင်မူ ရတနာပုံနေပြည် တော်တွင် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း၌ ရှေးကကဲ့သို့ စာအုပ်များကိုသာ ရိုက်နှိပ်နေခြင်းသာမ ကတော့ဘဲ ရှေ့တလှမ်းတိုး၍ လာသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၂၃၆ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက် စနေ နေ့ (၂၀ မတ် ၁၈၇၅) တွင် ရတနာပုံ နေပြည်တော်သတင်းစာကို ရိုက်နှိပ်ထုတ် ဝေခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၎င်းနေ့တွင် ပဌမတွဲ ဂဏန်း ၁ ကို စတင်ထုတ်ဝေ သည်။ ၎င်း သတင်းစာတွင် ရတနာပုံ သ တင်းစာထုတ်ဝေရခြင်းအကြောင်းကို ဖော် ပြရာ၌ . . . တနေ့တခြား တိုးပွားစည်ပင် ဘွယ်ကိုသာ ရည်ရွယ်ဒိဌာန်စိတ်သန်တော် မူရင်းရှိသည်နှင့်အညီ ရတနာပုံ ရာဇဌာနီ မင်းနေပြည်ကြီးအတွင်း စာဘွဲ့နာမ်တံဆိပ် ဖြင့် . . . ပုံရိုက်ဝေငှပါမည်။ . . . ၎င်း ပုံရိုက်ကြော်ငြာသော စာသဝံသတင်းဖြင့် ထင်လင်းကြေငြာနှံ့ပြားရာသော အကျိုး

ရှိရာ အကျဉ်းအဓိပ္ပာယ်စကားကို ထင်ရှား အောင်ပြရာမည်မှာ။ ဥရောပတိုက် အာရှ တိုက်မှစ၍၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း လုံးသုံးဆောင် ကြပါသော ကုန်စဉ်ဘဏ္ဍာပေါက်ဈေးနှုန်း အကဲကို မလွဲစေ့ အမှန်ကြားသိလေရ ကား မြတ်စွန်းများပြား ရှုန်ပါးနိမ့်ကျခြင်း မရှိသော အကျိုးဆက်တမြား၊ ဗဟုသုတ ကို ရှာမှီးလိုသော သူတို့အားလည်း အ ကြားအမြင်များသဖြင့်. . . မခြား အမတ် ပညာရှိအဖြစ်သို့ ရောက်ရာသည်တ ကြောင်း၊ ၎င်း ရတနာပုံနေပြည်တော်၌ လည်း နေ့စဉ် ထုတ်ပြန်တော်မူသော အမိန့်တော်၊ ရွှေလွှတ်တော် ရွှေရုံးတော်မှ စ၍ လေးပြင်းရပ်ခုန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ကြ သော တရားမှု ဥပဒေအထွေထွေသော သတင်း၊ သိသာလွယ်သော အကျိုး ဖွံ့ဖြိုး ကြရန် သတင်းစာပုံရိုက်ဝေငှမည်ဟု သတင်းစာခေါင်းကြီးပိုင်းတွင် ဖော်ပြထား သည်။

၎င်းသတင်းစာတိုက်သည် ရွှေကြီး မြင့်ဘုရား တောင်ဘက်မုခ်ဝနှင့် တည့် တည့်ပြည်ကြီး ကြက်သရေအရပ်တွင် တည်ထောင်ပြုစု၍ တလ ၄ ကြိမ် ထုတ် ဝေရမည်မှာ ၁၂၃၆ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်၊ လဆန်း ၁၃ ရက်၊ လပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်နေ့တိုင်း ထုတ်ဝေမည်ဟု ပါသည်။ ၎င်း သတင်းစာ ကို ဘတ်နာကြည့်ရှုရန် ဝယ်ယူလိုမူ၊ ရွှေ မြို့တော်အတွင်း ဖြစ်လျှင်၊ တနှစ်အတွက် အလျှင်းပေးနှင့်စေ ငွေ ၁၀၊ တလတွက် အလျှင်ပေးနှင့်က ငွေ ၁၊ တစောင်တည်း ဝယ် ယူလိုမူ ငွေ ၅ မူး အဝေးမြို့ ကျေးရွာ က ဖြစ်လျှင် ချောခပါ မြို့ကျေးရွာက မ ဆို၊ ရောင်းဝယ်ရန် ကြော်ငြာစာ ထည့် သွင်းလိုကြမူ စာတကြောင်းလျှင် ငွေ ၁ မူး။

၎င်း ကြော်ငြာစာကို တကြိမ်မည်မျှ ထည့်သွင်းလိုကြောင်းနှင့် ဆောင်းပါးစာကို အကြိမ်မည်မျှ ထည့်သွင်းလိုကြောင်းနှင့် ဆောင်းပါးစာတွင် အသေအချာ ရေးသား ပါလျက် ပါစေရမည်။ မည်သည့် ကြော်ငြာ မဆို ငွေ ၁ ဒီ အောက် လျော့၍ လက်မခံ နိုင်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဤသို့ သတင်းစာ တစောင်တွင် နှိ သင့်ရှိထိုက်သော အင်္ဂါရပ်များကို ပြည့်စုံ အောင် ထည့်သွင်း၍ ထုတ်ဝေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤသို့ ခေတ်မီသော သ တင်းစာတစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေရန် ရာဇ ဝင်ဆရာတစ်ချို့က ရတနာပုံနေပြည်တော် သတင်းစာကို မန္တလေး ရွှေမြို့တော်၌ ဘုရင်ဂျိုဂျက်းသာသနာပြု ဘိဂန်ဒတ်၏ အကြံပေးချက်အရ ထုတ်ဝေခဲ့သည်ဟု ဆို သည်။ အချို့က ထို အချိန်က ကင်းဝန်မင်း ကြီး ဦးဆောင်သော မြန်မာသံအဖွဲ့သည် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ စသော ဥရောပ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးများမှ ပြန် လည်ရောက်ခါစဖြစ်၍ သတင်းစာလုပ်ငန်း အစီအစဉ်တရပ်ကို ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် အတူ ပါလာသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဆရာကြီးဗေယျက "ပုဂံမင်းလက် ထက် ဒုတိယမြန်မာ အင်္ဂလိပ်စစ်ပြီး သည့်နောက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် အပြင်အပနိုင်ငံများနှင့် အဆက်အသွယ် များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြားလာသည်တကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းရှိ အင်္ဂလိပ် ဩဇာခံသတင်းစာများက မြန်မာမင်းနှင့် မြန်မာအစိုးရအကြောင်းကို မကြာမကြာ အမနာ ပစ္စကားရေးသားကြသည်ကို တန်ပြန်ချေဆိုရေးသားနိုင်ရန် လိုအပ်သည်တကြောင်း၊ ဤသို့ အကြောင်းများကြောင့် ရတနာပုံ သတင်းစာကို ထုတ်ဝေသည်ဟု ဆိုသည်။

ရတနာပုံ နေပြည်တော် သတင်းစာ မထွက်မီ မြန်မာသံတော်ဆင့် မြန်မာဂေဇက်၊ မြန်မာ သတင်း၊ ရတနာပုံ သတင်းစာ၊ လောကီ သုတ ပညာသတင်းစာတို့သည် ရန်ကုန်တွင် ထုတ်ဝေလျက်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မြန်မာသံတော်ဆင့်သတင်းစာကို နေပြည်တော်သို့ ခေါ်၍ ထုတ်ဝေရန် စကားထွက်လာ၍ မြန်မာသံတော်ဆင့်သတင်းစာမှမဟုတ်ပါကြောင်း ဖြေရှင်းချက် ထုတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရတနာပုံနေပြည်တော် သတင်းစာ ထုတ်ဝေရန် ၁၂၃၅ ခု ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၇ ရက်နေ့ ရွှေဆောင်တော်တွင် ခန်းပတ်မြို့စားမင်းကြီး တနီအတွင်းဝန်မင်း၊ အတွင်းဝန်ဆော မြို့စားမင်း၊ အတွင်းဝန် ယောမြို့စားမင်း၊ ရွှေတိုက်အတွင်းဝန်မင်း၊ ဝန်ထောက် ပုပ္ပားမြို့စားမင်း၊ ပန်းမော်ဝန်ထောက်မင်း၊ ပုဂံဝန်ထောက်မင်းတို့ စုံညီညိနှိုင်း၊ တိုင်ပင်၍ သတင်းစာတိုက်တည်ရန် ဥပဒေကို ရေးဆွဲ၍ ကင်းဝန်မင်းကြီးက အမိန့်တော်မြတ်ခံရာ ရွှေမြို့တော် အနောက်ပြင်တွင် တည်လုပ်ပြီး ရှိသည့် တိုက်တော်များတွင် သင့်ရာတိုက်ကို ရွေးချယ်၍ သတင်းစာတိုက် ပြုလုပ်စေဟု ဘုရားအမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်တင်ရွက်ရသည်ဟု သတင်းစာတိုက်တော်တည်ရန် ဥပဒေတွင် ဖော်ပြထားသည်။

၎င်းဥပဒေတွင် အချက် ၁၇ ချက်ပါရှိ၍ ၉ အချက်နှင့် ၁၀ အချက်တို့တွင် နိုင်ငံခြားစာအုပ်များကို ရိုက်နှိပ်ရန်နှင့် ပိဋကတ်တော်များကိုလည်း ရိုက်နှိပ်ရန်တို့ပါသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရတနာပုံ နေပြည်တော် သတင်းစာတိုက်မှ စာအုပ်များ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အစောဆုံး တွေ့ရသော စာအုပ်မှာ ပလိပ်စား ဦးဖျော်၏ ပလိပ်စာချောင်းဖြစ်သည်။ စာမျက်နှာ ၄၈ မျက်နှာရှိ၍ ၂၂ ဆင်တီမီတာ ရှိသည်။ ၁၈၇၅ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၈၇၆ ခုနှစ်တွင် ဦးကြင်ဥ၏ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို ရတနာပုံ နေပြည်တော် သတင်းစာတိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ စာမျက်နှာ ၇၅ မျက်နှာရှိသည်ဟု ဆိုသည်။[၈၉] ၎င်းနှစ်တွင်ပင် စိန္တကျော်သူ ဦးဩ၏ သဒ္ဒါနုသာရီ သတ်ပုံလင်္ကာနှင့် ကဝိလက္ခဏာသတ်ပုံ သံပေါက်ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သီပေါမင်းလက်ထက် (၁၈၇၈-၁၈၈၅)တွင်လည်း ရတနာပုံ နေပြည်တော် သတင်းစာတိုက်မှ ဆက်လက် ၍ စာအုပ်များ ရိုက်နှိပ်သည်ကို တွေ့ရ သည်။ သို့သော် ၁၈၈၀ ခုနှစ်အထိသာ ရတနာပုံနေပြည်တော်သတင်းစာတိုက်မှ ရိုက်နှိပ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ မြတောင် ဆရာတော်၏ ဝိပဿနာရှုနည်း၊ ဆု ၄ ပါးတောင်းနည်း အကျဉ်းနှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ မင်္ဂလာလှူးတားချောင်း ယေင်ချင်း အစုံတို့ ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ နန်းတွင်း ပုံနှိပ်စက်မှာ စက် ၂ စက်ရှိပြီး ထိုပုံနှိပ်စက် နှစ်လုံးမှနေ၍ စာအုပ်များကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရတနာပုံ နေပြည်တော်သတင်းစာတိုက်မှ ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ်အထိသာ စာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ခဲ့ပြီး ထို နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက်၍ ရိုက်နှိပ်သည်ကို မတွေ့ရတော့ပေ။

မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က မြောက်ဥယျာဉ်တော်တွင်းရှိ ပုံနှိပ်စက်ရုံတော်မှာ နောက်ဆုံး ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည့်စာအုပ်အဖြစ် ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏ အဘိဓမ္မတ-သင်္ဂြိုဟ် ပါဌ်စာအုပ် ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်း လွန်သော် သားတော် သီပေါမင်းသည် ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၇ ရက်နေ့တွင် ထီးနန်းစိုးစံခဲ့သည်။ ထိုသို့ ထီးနန်းတက်ပြီးနောက် မြောက်ဥယျာဉ်တော်မှ ပုံနှိပ်စက်ကို ရွှေလွှတ်တော်ရှေ့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

ဤသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီးနောက် ၁၈၈၂ ခုနှစ်တွင် စာအုပ်များကို ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ပထမဆုံး ရိုက်နှိပ်သော စာအုပ်ကိုမူ စာပုံနှိပ်စက်နေရာကို ရွှေလွှတ်တော်ရှေ့စာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟု မဖော်ပြခဲ့ချေ။ ဝက်မစွတ်မြို့စားမင်းကြီး မင်းထင်မဟာစည်သူ၏ မင်္ဂလာချောင်းစာအုပ်ကို ၁၈၈၂ ခု (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၃ ခု)၊ တပေါင်းလဆန်း ၈ ရက်နေ့တွင် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်တွင် စာပုံနှိပ် စက်ရုံတော်၏ နေရာကို ဇဟိုရ်စင်တော်မြောက် စာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေလွှတ်တော် ရှေ့စာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟူ၍ မသုံးမီ ဇဟိုရ်စင်တော်မြောက်စာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟူသော သုံးနှုန်းဖော်ပြခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းနောက်မှ ပို၍ ထင်ရှား သိသာသော ရွှေလွှတ်တော်ကို အစွဲပြု၍ ရွှေလွှတ်တော်ရှေ့ စာပုံနှိပ် စက်ရုံတော်ဟူ၍ အမည်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

၎င်းနှစ်နောက်ပိုင်း ၁၂၄၄ ခု နတ်တော်လတွင် ထုတ်ဝေသော ဦးကြင်ဥ၏ ပဒေသာ သီချင်းဟောင်းများနှင့် အရပ်ရပ် သီချင်းဟောင်းများ စာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်သောအခါတွင် ရွှေလွှတ်တော်ရှေ့ စာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟု ပြောင်းလဲ၍ သုံးခဲ့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုနောက်ပိုင်း ၁၈၈၅ ခုနှစ် သီပေါမင်းပါတော်မူသည်အထိ ရွှေလွှတ်တော်ရှေ့ရစာပုံနှိပ်စက်ရုံတော်ဟူ၍သာ အစဉ်တစိုက် သုံးနှုန်းသွားခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်မှ စတင်ခဲ့သော မြန်မာမင်းပိုင်နန်းတွင်း ပုံနှိပ်စက်သည် မြန်မာနိုင်ငံအဖို့ မြန်မာပိုင် ပထမဆုံး ပုံနှိပ်စက်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၈၆၄ ခုနှစ်မှပင် စတင်၍ မြန်မာပိုင် ပုံနှိပ်စက်အဖြစ် စတင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အောက်မြန်မာနိုင်ငံတွင်မူ မြန်မာ တိုင်းရင်းသားပိုင် ပုံနှိပ်စက်ကို ၁၈၆၉ နှစ်မှ မြန်မာသံတော်ဆင့် စတင်ပုံနှိပ်ခဲ့ခြင်းနှင့် ၎င်းထက် စော၍ မြန်မာမင်းနေပြည်တော် ရတနာပုံမှ ၎င်းထက် စော၍ မြန်မာမင်း နေပြည်တော် ရတနာပုံမှ မြန်မာတို့အတွက် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းကို ၅ နှစ်ခန့် စော၍ စတင်ခဲ့သည်မှာ ငြင်းဆိုဘွယ်ရာ မရှိချေ။

ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာသော ခေတ်

www.burmeseclassic.com

နှင့်အမှီလိုက်၍ မြန်မာဘုရင်များသည် စက်မှုလုပ်ငန်းများကို တတ်အားသ၍ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းရင်း ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့၏ လက်အောက်သို့ ၁၈၈၅ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံတခုလုံး ပေးအပ်လိုက်ရသောအခါ ရတနာပုံနေပြည်တော်မှ စာပုံနှိပ်လုပ်ငန်းသည်လည်း မြန်မာ့ထီးနန်းနှင့် အတူ ပျောက်ကွယ်သွားရတော့သည်။

မြန်မာမင်းလက်ထက် ဝုဠလီတ ပုံနှိပ်စက်

ဤစက်မှာ မန္တလေး ရတနာပုံနေပြည်တော်သို့ မြဝတီမောင်ကလေး ပုံနှိပ်စက်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတည်ထောင်သည့်နှစ်ကို သေချာစွာ မသိရသေးသော်လည်း ၎င်းပုံနှိပ်စက်မှ အစောဆုံး ထုတ်ဝေသော စာအုပ်ဟုယူဆရသော ၁၂၄၅၊ ပြာသိုလ (၁၈၈၄) ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသော ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်းလင်္ကာနှင့် ၅ စောင်တွဲစာအုပ် ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေသည့် နေရာမှာ ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော် နောက်ပြင် မလွန်ဈေးအရှေ့တောင်ဘက် မြဝတီ မောင်ကလေးဟုသာ ဖော်ပြထားသည်။ ပုံနှိပ်တိုက်အမည်ကိုမူ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပေ။

၎င်းစာအုပ်နိဒါန်းတွင်မူ ရတနာပုံနေပြည်တော်သတင်းစာ စာရေးမောင်ကလေးက ပုံရိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြဝတီမောင်ကလေးသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ပုံနှိပ်စက်မှ သူကိုယ်တိုင်ပင် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ဦးပုည၏ ပဒုမ မင်းသားပြဇာတ်ကို ၁၂၄၆ ခု၊ တပို့တွဲလ (၁၈၈၅)တွင် ဒုတိယအကြိမ်ရိုက်နှိပ်သည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ဤစာအုပ်တွင်မူ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူကို ဖော်ပြရာ၌ ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်၊ နောက်ပြင်မလွန်ဈေး အရှေ့တောင်ဘက် မြဝတီ မောင်ကလေး စာပုံနှိပ်တိုက်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤတွင် မြဝတီ မောင်ကလေးစာပုံနှိပ်တိုက်ဟု ပုံနှိပ်တိုက်အမည်ကို သီးသီးသန့်သန့် ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ် နှစ်အုပ်ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် မြန်မာမင်းလက်ထက်တွင် ရတနာပုံနေပြည်တော် သတင်းစာ စာရေး မောင်ကလေးသည် ပုံနှိပ်ပညာကို သတင်းစာတိုက်တွင် အမှုထမ်းရင်းနှင့် နားလည်တတ်ကျွမ်းခဲ့ပုံရသည်။ ထို့နောက် ကောင်းစွာ နားလည်တတ်ကျွမ်းခဲ့ပြီးနောက် မြဝတီမောင်ကလေးသည် ကိုယ်ပိုင်ပုံနှိပ်စက်တစက်ကို ထူထောင်၍ ဤကဲ့သို့ စာအုပ်များကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤအချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မြန်မာ ဘုရင် သီပေါမင်းသည် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းများကို တိုင်းသူပြည်သားတို့အား လုပ်ဆောင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလေသည်။

မြဝတီ မောင်ကလေး ပုံနှိပ်စက်သည်လည်း သူ့ခေတ်သူ့အခါက စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးပုည၏ ပဒုမ မင်းသားပြဇာတ်ဆိုလျှင် ဒုတိယအကြိမ်ထိ ပြန်လည် ရိုက်နှိပ်သည်ကို ကြည့်ရခြင်းအား ဖြင့် မြဝတီမောင်ကလေး၏ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှုရေးသည် အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ (ဆက်ရန်)

မြင့်ဆွေဦး

ဝေါမြို့ကလာခဲ့တယ်

မောင်ဝံသ

ကျွန်တော်ပြန်ကြည့်ချင်သော ချေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ

ကွယ်လွန်သူ မင်းသားကြီး မြတ်လေးရဲ့ "ငို၍ ရယ်၍မရသော မျက်နှာ" ရုပ်ရှင်ကားအမည်ကို ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ကျွန်တော့် ဆောင်းပါးထိပ်မှာ ရည်ညွှန်းဖော်ပြခဲ့တာကို တွေ့တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က "ကိုမြတ်လေးကြီးကို လွမ်းတယ်ဗျာ"လို့ တမ်းတမ်းတတ ပြောတယ်ဗျ။

"ကိုမြတ်လေးတို့ ကိုနေဝင်းတို့ ပညာခန်းတွေပြသွားတဲ့ ချေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ ဇာတ်ကားအကြောင်းလည်း ခင်ဗျား ရေးဖို့ကောင်းတယ် "

လို့ မိတ်ဆွေက တိုက်တွန်းတယ်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကျွန်တော်ကလည်း ခုတလော အဲသည် "ချေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ" ရုပ်ရှင်ကားရိုက်တဲ့ ဆရာကျော်အောင်ရဲ့ ဝတ္ထုကို ပြန်ဖတ်ချင်လို့ ရှာနေတာ။ ကျွန်တော့် စာအုပ်ဘီဒိုတွေထဲ တော်တော်နှင့် ရှာမတွေ့လို့ ဇာတ်လမ်းကိုပဲ ပြန်စဉ်းစားနေမိတယ်။ မူရင်းက ၁၉၆၂ ဟောလီးဝုဒ်ရုပ်ရှင် "လေဘာတီဗဲလင့်ကို သတ်တဲ့လူ" (The Man Who Shot Liberty Valance) တဲ့။ ဒါရိုက်တာ ဂျွန်ဖို့ဒ်ရဲ့လက်ရာ။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားဘဝက အကြိမ်ကြိမ်ကြည့်ခဲ့ဖူးလို့ မှတ်မိနေတယ်။

ဆရာကျော်အောင်က အဲသည်ရုပ်ရှင်ကို မြန်မာဇာတ်ကောင်တွေ ထည့်ပြီး ဝတ္ထုပြန်ရေးတယ်။ အလွန်ဖတ်လို့ကောင်းပါတယ်။ ဆရာကျော်အောင်လက်ရာကို မြန်မာရုပ်ရှင် ပြန်ရိုက်တော့ မူရင်း ဂျွန်ဝိန်းကြီးနေရာမှာ ကောလိပ်ဂျင် နေဝင်း၊ ဂျိမ်းစတူးဝပ်နေရာမှာ မြတ်လေး၊ လီမာဗင်း နေရာမှာ ဦးကျော်လုံး စသည်ဖြင့် သရုပ်ဆောင်ကြတယ်။

မြန်မာရုပ်ရှင် "ချေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ"က ကောလိပ်ဂျင်နဲ့ မြတ်လေး သရုပ်ဆောင်တဲ့ ဇာတ်ကောင်နာမည်တွေ ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ဘူး။ သို့ ... ဦးကျော်လုံး သရုပ်ဆောင်တဲ့ ... ဗိုလ်ကျောက်ခဲ' ဇာတ်ရုပ်ကို တော့ မမေ့နိုင်ဘူးဗျ။

မူရင်း ဇာတ်ကားက အစခိုင်

www.burmeseclassic.com

သူတို့နာမည်တွေရှေ့မှာ သူတို့ ကြီးစိုးတဲ့ မြို့နာမည်တွေနဲ့ တွဲပြီး ကျော်ကြားတယ်။ သူတို့က ရောင်စုံသူပုန်တွေကို အပြတ်အသတ် တိုက်ခိုက်ပေးတော့ အာဏာရနိုင်ငံရေးသမားတွေ ကလည်း သူတို့ကို အားကိုးတယ်

လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး မပျံ့နှံ့သေးမီအချိန်၊ အနောက်ပိုင်း နယ်မြေတွေမှာ သေနတ်သမားတွေ ကြီးစိုးချိန်။

မိုငြမ်းရိုက်ကူးတဲ့ မြန်မာကားရဲ့ နောက်ခံကာလက ၁၉၅၀နှစ်များရဲ့ ခါးလယ်ပိုင်းလောက်၊ အစိုးရ အာဏာစက် သိပ်မသက်ရောက်တဲ့နေရာဒေသအချို့မှာ နိုင်ငံရေး နောက်ခံအားကောင်းတဲ့ တရားမဝင် လက်နက်ကိုင်အုပ်စုတွေ တန်ခိုးထွားနေချိန်။ အဲသည် တရားမဝင် လက်နက်ကိုင်တွေကို ဗိုလ်လုပ် နေသူတွေဟာ နယ်စားပယ်စားတွေလို ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့နာမည်တွေရှေ့မှာ သူတို့ ကြီးစိုးတဲ့ မြို့နာမည်တွေနဲ့ တွဲပြီး ကျော်ကြားတယ်။ သူတို့က ရောင်စုံ သူပုန်တွေကို အပြတ်အသတ် တိုက်ခိုက်ပေးတော့ အာဏာရနိုင်ငံရေးသမားတွေ ကလည်း သူတို့ကို အားကိုးတယ်။ အဲသည်အရှိန်အဝါကို အသုံးချပြီး သူတို့က အခွန်းကုန်သောင်းကျန်းခဲ့ကြတာကိုး။ သူတို့ကို ဆည်းကပ်ရင် လောင်း ကစားဗိုင် ခွင့်ခွင့်တို့၊ အင်းလေလံတို့လို အခွင့်အရေး တွေရမယ်။ သူတို့ကို ကဏ္ဍ ကောစလုပ်ရင် ခေါက်ပြတ်မယ်။ မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ ဇာတ်ရုပ်က အဲသည် ၁၉၅၀နှစ် များဆီက တကယ်ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ 'နယ်စား ပယ်စား'တွေကို ကိုယ်စားပြုတာပဲ။

ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းက စစ်ပြန်ကြီး။ စစ်တပ်ကထွက်ပြီး သူ့ဘာသာ တောင်ယာ လုပ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေတယ်။ ကျောက်ခဲတို့က သူ့ကိုတော့ ဖြုတယ်။ မစော်ကားရဲဘူး။

ကိုမြတ်လေးက မြို့ကလာတဲ့ ပညာတတ်၊ ကျေးလက်ပြုပြင်ရေးသမား။ ကျေးလက်လူထု စာတတ်မှ အမြင်ကျယ် မယ်၊ ဒါကြောင့် စာတတ်အောင် အရင် သင်ရမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ကျေးရွာ လူကြီးတွေရော ကလေးတွေကိုပါ ည ကျောင်းဖွင့် စာသင်ပေးတယ်။ (မြန်မာနိုင်ငံ စာမတတ်သူပပျောက်ရေး အသုံးလုံးကျေ လှုပ်ရှားမှုထက် ဆရာ ကျော်အောင်ဝတ္ထု က နည်းနည်းတောင် စောပါတယ်။)

အဲသည်ရွာမှာ သတင်းစာတိုက်တွေကို သတင်းတွေ ရေးပို့နေတဲ့ နယ်သတင်း ထောက် တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်။ သူက ကျောက်ခဲတို့လူစု မသမာမှုတွေကို သတင်းစာထဲ ရေးနေလို့ ကျောက်ခဲတို့က ငြိုးနေတယ်။ (မူရင်း အမေရိကန် ဝတ္ထု နဲ့ရုပ်ရှင်မှာ သတင်းစာလွတ်လပ်ခွင့်တို့ နိမိတ်ပုံတွေနဲ့ ပြထားတာ။ မူရင်းရုပ်ရှင်မှာ နယ်သတင်းထောက်မဟုတ်ဘူး၊ ချောက်ထိုး ချောက်ချက် ပုံနှိပ်စက်ကလေးနဲ့ ရိုက်နေတဲ့ နယ်မြေ သတင်းစာလေးကို ထုတ်လုပ်နေသူ

အယ်ဒီတာတစ်ယောက်အဖြစ် ပြထား တယ်။)

ကျေးလက်လူထုကို မြတ်လေးက စာဆင်ပေးရင်း သူတို့နားလည် လောက်တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ နိုင်ငံရေးပညာပေးတယ်။ မတရားမှုကို ဆန့်ကျင်ဖို့၊ ငုံ့မခံဖို့ ဟောပြောတယ်။ မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲက အဲသည် သတင်းတွေ ကြားတော့ မြတ်လေးကို ဖမ်း၊ နှိပ်စက်ပြီး နယ်နှင်တယ်။ မြတ်လေးကို ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းက ကယ်ဆယ်ထားချိန်မှာ မြတ်လေးက သူ့ဆီက သေနတ်ပစ်သင်တယ်။ သေနတ်သမားကို စကားနဲ့ယှဉ်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး လို့ မြတ်လေးက သဘောပေါက်သွားပြီ။

မြတ်လေး သေနတ်ပစ် တတ်သွားချိန်မှာ မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲတို့က သတင်း ထောက် (သရုပ်ဆောင် ဗိုလ်ဗကို) ကို သေလုမျောပါးဒဏ်ရာရအောင် ရိုက်နှက် နှိပ်စက်သွားမှု ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်။ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွားတဲ့ မြတ်လေးဟာ ကျောက်ခဲကို သေနတ်ချင်းယှဉ်ပစ်ဖို့ စိန်ခေါ်တယ်။ သူတို့ ယှဉ်ပစ်ကြတော့ ကျောက်ခဲသေ သွားတယ်။ လူတွေက မြတ်လေးကို ကျေးဇူးတင်ကြတယ်။ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်နေတဲ့ ကျေးရွာသူ ပျိုဖြူလေး မြင့်မြင့်ခင်က မြတ်လေးကို ချစ်တုံ့ပြန်တယ်။

မြတ်လေးကတော့ သူဟာ လူ တစ်ယောက်ကို သတ်မိခဲ့ပြီ၊ သူ့လက်သွေး စွန်းခဲ့ပြီ ဆိုပြီး ယူကျုံးမရဖြစ်၊ မြေယာ ကော်မတီ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်မပြိုင်တော့ဘူး လို့ ဆုံးဖြတ်။

နောက်ဆုံးတော့ ကောလိပ်ဂျင်ကြီးက မြတ်လေးနဲ့ ကျောက်ခဲ သေနတ်ချင်း ယှဉ်ပစ်ချိန်မှာ မှောင်ရိပ်ထဲကနေ သူဝင်ပစ် ပေးလိုက်လို့ ကျောက်ခဲသေသွားတာ၊ နို့မို့ရင် မြတ်လေး သေမှာလို့ပြောတော့မှ ကျောက်ခဲကို သူသတ်တာမဟုတ်ကြောင်း သိရ၊ စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ပြီး အဆင့်ဆင့် တက်သွားတော့တယ်။

ဟောလီးဝုဒ်ကားမှာတော့ ဂျွန်ဝိန်း ကြီးက ဝင်ပစ်ပေးလို့ လေဘာတီဗဲလင့် သေပြီး ဂျိမ်းစတူးဝပ် အသက်ချမ်းသာရာ ရတယ်။ ဂျိမ်းစတူးဝပ်ဟာ နောက်ဆုံးတော့ ဒုသမ္မတအထိဖြစ်သွားတယ်လို့ ဖော်ပြ တယ်။

The Man Who Shot Liberty Valance ထဲမှာ သူတို့ဆီက အဲသည် ခေတ် မြို့လူကြီးရွေးကောက်ပွဲတွေ အကြောင်း ရိုက်ပြတာ အသက်ပါတယ်။ လေဘာတီဗဲလင့် တပည့်တွေက သူတို့ ဆရာကို အတင်း လူကြီးလုပ်နိုင်း၊ သေနတ်တွေမိုးပေါ်ထောင် ဖောက်လို ဖောက်၊ တွေ့ရာမြင်ရာပိတ်ကန်ပြီး သောင်းကျန်းကြပုံတွေကို ကြည့်ရတော့ မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲတို့နဲ့ တစ်ထေရာ တည်းပါလားလို့ တရားကျမိတယ်ဗျာ။

ဆရာမြသန်းတင့်က ကျွန်တော် ဆက်ရေးချင်သော ဝတ္ထုများလို့ ရေးခဲ့ တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်ပြန် ကြည့်ချင်သော ရုပ်ရှင်များလို့ ရေးရရင် ကောင်းမလားလို့။

မောင်ဝံသ

The True News (သစ္စာဂျာနယ်) ၁၊ ၀၉ နေ့ထုတ်တွင် "မှန်တာပြောသစ္စာ" ဆောင်းပါးအဖြစ်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com